بائبل ننديو

جائزو

لکٹين انهن ۾ تعليم جي يسوع جيڪو آهي مجموعو چونڊيل سان احتياط هڪ جو متنن يوناني قديم هي اسان ڪيو. پورو ۾ ڏنو، حوالو سيڪاريو، هن کي جن ٿو رکي مقصد جو ڪرڻ پيش سان طريقي بهترين کي ڪرڻ فراهم م شڪل لائق پڙهڻ جديد، هڪ نمائندگي ترين ويجهي جي يوناني اصل کي توهان مقصد جو آهي.

دستبرداری اعلان

انهيءَ آهي. ويو ناهيو سان مابلز جي هولي وڏن مان متنن بازنطيني ۾ سيپٽواجنٽ يوناني اصل ترجمو هي ٿي به غلطيون م ان پر آهن، موجود نشان ڪيترائي جا گرامر ۾ ثقافت جي هولي اصل م ان ڪري جي سبب جيڪڏهن ڪريو. چيڪ کي يوناني اصل ڪري مهرباني لڳي، عجيب شيءِ به کا جيڪڏهن ٿيون. سگهن ڪريو.ميل اي تي jesusislord@joshuabible.comکي ان ڪري مهرباني ملي، غلطي کا کي توهان

لائسنسنگ

ان کي توهان ورهايو. ۾ ڪريو پيدا ٻيهر تي طور مڪمل يا جزوي کي ترجمي هن ته آهي اجازت کي توهان ڪري مهرباني ته ملي غلطي کا کي توهان جيڪڏهن ناهي. اجازت جي وڪڻڻ يا ڪرڻ ترميم م ۾ سگهون ڪري درست کي ان اسان جيئن ته موڪليو ميل اي تي jesusislord@joshuabible.com سگهون.ڪري فراهم ايڊيشن ٽيل ڪاري تازه کي توهان

خوشخبريجي متي

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28

خوشخبريجي مرقس

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16

خوشخبريجي يوحنا

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21

خطجو يعقوب

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5

خطجو پطرس

| 1 | 2 | 3

خطجو يوحنا

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5

ديداخي

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16

پيدائش

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50

خروج

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40

گنتي

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36

استثنا

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34

یشوع

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24

خوشخبري جي متي

1

ابراهيم آهي. پٽ جو ابراهيم پٽ، جو دائود جيڪو ڪتاب، جو نسل جي مسيح عيسىٰ
ڪي ۾ائرن سندس ۾ يهوداه يعقوب ۾ ڏنو، جنم ڪي يعقوب اسحاق ۾ ڏنو، جنم ڪي اسحاق
۾ ڏنو، جنم ڪي حصرون فارص ۾ ڏنو، جنم مان تامار ڪي زارح ۾ فارص يهوداه ۾ ڏنو، جنم
جنم ڪي نحشون عمينداب ۾ ڏنو، جنم ڪي عمينداب ارام ۾ ڏنو، جنم ڪي ارام حصرون
عوبيد بوعز ۾ ڏنو، جنم مان راحب ڪي بوعز سلمون ۾ ڏنو، جنم ڪي سلمون نحشون ۾ ڏنو،
ڏنو. جنم ڪي بادشاهه داؤد يسي ۾ ڏنو، جنم ڪي يسي عوبيد ۾ ڏنو، جنم مان روٽ ڪي
رحبعام ۾ ڄاريو، ڪي رحبعام سليمان ۾ ڄاريو، مان زال جي اوريا ڪي سليمان بادشاهه داؤد
ڪي يورام يهوشافط ۾ ڄاريو، ڪي يهوشافط آسا ۾ ڄاريو، ڪي آسا ابيا ۾ ڄاريو، ڪي ابيا
آحاز ۾ ڄاريو، ڪي آحاز يوتام ۾ ڄاريو، ڪي يوتام عزيا ۾ ڄاريو، ڪي عزيا يورام ۾ ڄاريو،
ڪي يوسيا آمون ۾ ڄاريو، ڪي آمون منسي ۾ ڄاريو، ڪي منسي حزقيا ۾ ڄاريو، ڪي حزقيا
جي بابل ڄاريو. وقت جي جلاوطني جي بابل ڪي ۾ائرن سندس ۾ يڪنيا يوسيا ۾ ڄاريو،
زروبابل ۾ ڄاريو، ڪي زروبابل شيلتيئل ۾ ڄاريو، ڪي شيلتيئل يڪنياه پوءِ ڪان جلاوطني

کي صدوق عزور ۾ ڄاريو، کي عزور الياقيم ۾ ڄاريو، کي الياقيم ابيهو ۾ ڄاريو، کي ابيهو ۾ ڄاريو، کي اليعزر اليود ۾ ڄاريو، کي اليود عاخيم ۾ ڄاريو، کي عاخيم صدوق ۾ ڄاريو، مريم جيڪو ڄاريو کي يوسف يعقوب ۾ ڄاريو، کي يعقوب متان ۾ ڄاريو، کي متان اليعزر تنهن نسل سڀ ٿو. وڃي چيو مسيح کي جنهن ويو ڄائو يسوع مان جنهن هو، مڙس جو چوڏهن تائين جلاوطني جي بابل کان دائود ۾ آهن، چوڏهن تائين دائود کان ابراهيم ڪري جي مسيح عيسىٰ آهن. نسل چوڏهن تائين مسيح کان جلاوطني جي بابل ۾ آهن، نسل هئي، چڪي ٿي سان يوسف مگٹي جي مريم ماءُ جي هن ته ڇو هئي. طرح هن پيدائش مڙس جو هن پر جوزف ملي. رکندڙ ۾ پيٽ مان روح پاڪ هوءَ اڳ، کان ٽيڻ گڏ جي انهن خواهش هن تنهنڪري هو، چاهيندو نه ڪرڻ شرمسار طور عوامي کي هن ۾ هو نيڪ ڏس، پوءِ، کان ڪرڻ غور جي هن تي شين هنن ڏئي. طلاق کي هن طور ڳجهي ته ڪئي مريم زال پنهنجي پٽ، جا داؤد يوسف، چيو، ۾ ٽيو ظاهر ۾ خواب کي هن فرشتو جو رب هڪ هوءَ آهي. مان روح پاڪ اهو آهي، ٽيو پيدا ۾ هن جيڪو ته ڇو ڀڄ، نه کان ونڊ کي انهن کي ماڻهن پنهنجي هو ته ڇو رکندين، يسوع نالو سندس تون ۾ ڏيندي جنم کي پٽ ويو ڳالهايو جيڪو اهو ٿئي پورو جيئن ته ٽيو ڪجهه سڀ هي بچائيندو. کان گناهن جي ۾ پٽ، ڄمائيندي ۾ رکندي ۾ پيٽ ڪنواري ڏس، چوندي: ذريعي جي نبي طرفان جي رب مان ننڍ يوسف خدا. سان اسان ٽيل ترجمو آهي جيڪو عمانوئيل، جو هن نالو سڏيندا اهي ۾ آيو، ونڊي کي زال پنهنجي ۾ ڪيائين تيئن ڏنو، حُڪم کيس قاصد جي رب جيئن ۾ جاڳيو يسوع نالو جو هن ۾ ڏنو، نه جنم کي پٽ پهرين پنهنجي هوءَ جيستائين ڄاتو نه کيس هن رکيو.

2

ڏس، ته ويو، ڃائو ۾ ڏينهن جي بادشاهه هيرودس جي، يهوديه ۾ لحم بيت عيسىٰ جڏهن يهودين بادشاهه ويو ڃائو جيڪو آهي ڪٽي رهيا: ڇئي آيا ۾ يروشلم کان اوپر مجوسي ٻڌي آياسون. ڪرڻ سجدو کي هن اسان ۽ ۾، اوپر تارو جو هن ته ڇاکاڻ ڏئو اسان جو؟ وڏن سيني ڪري گڏ ۽ گڏ، سان هن يروشلم سڃو ۽ ٽيو پريشان بادشاهه هيروديس پر ڪيس انهن پر ٽو. ڄمي مسيح ڪٽے پڇيو کان انهن هن جي، ماٺهن کي عالمن ۽ پادرين بيت تون ۽ ذريعي: جي نبيءَ آهي ويو لکيو ائين ته ڇو ۾، لحم بيت جي يهودين ڇيو: تو ته ڇو ۾، اڳواڻن جي يهودا آهين نه ننڍو سان طريقي به ڪنهن زمين، جي يهودا لحم، هيروديس پوءِ ڪندو. ريڊ جي اسرائيل قوم منهنجي جيڪو اڳواڻ، هڪ نڪرندو مان صحيح کي وقت جي تاري ٽيندڙ ظاهر کان انهن سڏائي، کي مجوسين سان طريقي ڳجهي تي طور صحيح وڃي ڇيو: موڪلائي ڏانهن اللحم بيت کي انهن ۽ ڪيو، معلوم تي طور اچي به مان جيئن ته ڏيو، خبر کي مون لهو، ڳولي توهان جڏهن ۽ ڳوليو، ۾ باري جي ٻار ۾ اوپر هنن تارو جيڪو ڏس، ۽ ويا، هليا اهي ٻڌي، جو بادشاهه پر ڪريان. سجدو ڪيس کي تاري ۽ هو، ٻار جتي مٿي بيٺو اچي جيستائين ويو، هليو اڳيان جي انهن اهو هو، ڏئو گڏ، سان مريم ڏئو کي ٻار انهن اچي، ۾ گهر ۽ ٽيا، خوش سان خوشي وڏي ڏاڍي اهي ڏسي، تحفا ڪيس انهن کولي، خزانا پنهنجا ۽ ڪيو، سجدو ڪيس انهن پيا، ڪري ۽ ماءُ، سندس نه واپس ڏانهن هيرودس ته ويا ڪيا خبردار ۾ خواب ۽ مُر، ۽ لوبان ۽ سون ڪيا، پيش ويا، هليا واپس هنن جڏهن ويا. موٽي ڏانهن ملڪ پنهنجي اهي ذريعي رستي ٻئي وڃن، وٺي کي ماءُ سندس ۽ کي ٻار اٽي، ڇئي: ٽيو ظاهر ۾ خواب کي يوسف قاصد جو رب ڏس، کي ٻار هيرودس ته ڇو ڇوان، توکي مان جيستائين رهجو اتي ۽ وچ، ڀڄي ڏانهن مصر ۽ جو رات کي ماءُ سندس ۽ کي ٻار ۽ پيو اُٿي هو پوءِ ڪري. تباهه کي ان ته آهي وارو ڳولڻ ڇئي پورو جيئن ته تائين، موت جي هيرودس رهيو اتي ۽ ويو، هليو ڏانهن مصر ۽ ورتو پٽ پنهنجي مون مان مصر چوندي: ذريعي جي نبي طرفان رب هو ويو چيو جيڪو اهو

ڪاوڙيو گھٽو تمام هو، ويو نڪوليو طرفان مجوسين هو ته ڏنو هيروديس پوءِ سڏيو. ڪي سڀني جي ان ۾ هئا ۾ لحم بيت جيڪي ڇڏيو ماري ڪي ٻارن سڀني موڪلائي ۾ ويو، ڪان مجوسين هن جيڪو مطابق جي وقت ان هيڻان، ۾ ڪان عمر جي سالن ٻن ۾، سرحدن طرفان، نبي يرمياه هو ويو ڳالهايو جيڪو ٿيو پورو تڏهن هو. ڪيو معلوم طور صحيح لاءِ ٻارن پنهنجن راحيل ماتم؛ وڏو ۾ روئڻ ۾ ماتم ويو، ٻڌو ۾ رامه آواز هو: رهيو چئي هيروديس آهن. نه اهي ته ڇاڪاڻ هئي، چاهيندي نه وڃڻ ڏني تسلي ۾ هئي، رهي روئي ٻار اُٽي، چئي: ٿيو ظاهر ۾ مصر ڪي يوسف ۾ خواب قاصد جو رب ڏس، پوءِ، ڪان مرڻ جي ڪي روح جي ٻار جيڪي ته ڇو وڃ، ڏانهن زمين جي اسرائيل ۾ وڻي ڪي ماڻ سندس ۾ ڪي ۾ ويو وڻي ڪي ماڻ سندس ۾ ڪي ٻار ڪڙي، اُٽي هو پر آهن. ويا مري اهي هئا، رهيا ڳولي ٿو ڪري حڪومت تي يهوديا آرڪيلاس ته پر ڪري ٻڌي آيو. ۾ ڏرتي جي اسرائيل ويو، ڪيو خبردار ۾ خواب پر ويو؛ ڊڃي ڪان وڃڻ اتي هو بدران، جي پيءُ جي هيرودس جيڪو لڳو رهڻ ۾ شهر هڪ ڪري اچي ۾ ويو، هليو واپس ڏانهن علاقن جي گليل هو ته هو ويو چيو ذريعي جي نبين جيڪو ٿئي پورو اهو جيئن ته هو، ويندو سڏيو ناصرت ويندو.سڏيو ناصري هو

3

چوندي: ۾ ڪندي اعلان ۾ ريگستان جي يهوديه ٿو اچي ڏيندڙ بپتسما يوحنا ۾، ڏينهن انهن جيڪو اهو آهي هي آهي. وئي اچي ويجهو بادشاهي جي آسمانن ته ڇو ڪريو، توبه آواز، جو واري روئڻ ۾ ريگستان ٿو: چوي جيڪو آهي، ويو چيو طرفان نبي يسعياه جي اُٽ لباس پنهنجو يوحنا هو پر ڪريو. سڌا رستا جا هن ڪريو، تيار رستو جو خداوند جهنگلي ۾ ٽڊيون کاڌو جو هن ۾ هو، رکندو تي کمر پنهنجي پٽو جو چمڙي ۾ مان وارن

ڏانهن هن علائقو وارو پرپاسي جو اردن سڃو ۾ يهوديا سڃو ۾ يروشلم پوءِ هئي. ماڪي اقرار جو گناهن پنهنجن هئا رهيا وٺي بپتسما هٺان جي هن ۾ اردن اهي ۾ آيو، نڪري ڪين هن ڏسي، اچيندي تي بپتسما پنهنجي ڪي صدوقين ۾ فريسين ئي ڪيترن پر ڪندي. توبي تنهنجي ڏيکاريو؟ لاءِ پڃڻ کان غضب ايندڙ ڪي توهان ڪير اولاد، جي نانگن چيو، پيءُ ابراهيم وٽ اسان ته سوچيو نه اهو ۾ دلين پنهنجي ۾ ڪريو، پيدا ميوو لائق جو سگهي ڪري پيدا اولاد لاءِ ابراهيم مان پٽرن انهن خدا ته ٿو چوان ڪي توهان مان آهي. نه ميوو سنو جيڪو وڻ هر ڪري تنهن آهي، رکيل تي پاڙ جي وٽن ڪهاڙو ئي ۾ اڳ ٿو. توبه ۾ پاڻيءَ ڪي توهان واقعي مان آهي. ويندو اڇلايو ۾ باهه ۾ آهي ويندو ڪٽيو ڏئي، مضبوط وڌيڪ کان مون هو آهي، رهيو اچي پڻيان منهنجي جيڪو پر ٿو، ڏيان بپتسما لاءِ ۾ باهه ۾ روح پاڪ ڪي توهان هو آهيان، نه قابل مان به جي ڪٽڻ جوتا جا جنهن آهي، ڪٽڻ ڪٽڪ پنهنجي هو ۾ آهي ۾ هٽ جي هن ڪانٽو وارو ڇنڊڻ جو جنهن ڏينندو. بپتسما نه ڪي ٻوٽي پر ڪندو، گڏ ۾ گودام اناج پنهنجو ۾ ڪندو، صاف طرح ڇگيءَ ڪي جاءِ جي بپتسما کان هن ته آيو وٽ يوحنا تي اردن کان گليل عيسىٰ پوءِ ساڙيندو. سان باھ وسندڙ جي وڻڻ بپتسما هٺان جي توهان ڪي مون چئي، هو رهيو روڪي ڪيس يوحنا پر وٺي. چيو، ڪيس عيسىٰ پر ڏيندي جواب آهيو؟ رهيا اچي وٽ منهنجي توهان ۾ آهي، ضرورت پورو ڪي صداقت سڃي ته آهي مناسب لاءِ اسان طرح اهڙي ته ڇو ڏي، ڇڏي هاٿي مٿي مان پاڻيءَ تي طور فوري عيسىٰ ويو ڏنو بپتسما ۾ ڏنو؛ ڇڏي ڪيس هن پوءِ ڪريون. لهندو هيٺ وانگر ڪبوتر روح جو خدا ڏنو هن ۾ ويا، کوليا لاءِ ڪيس آسمان ڏس ۾ چڑهيو؛ ۾ جنهن پيارو، پٽ منهنجو آهي هي چوندو: آواز هڪ مان آسمانن ڏس ۾ ايندو؛ تي ڪيس ۾ ٽيس.خوش مان

4

۾ وڃي، آزمايو ذريعي جي شيطان ته ويو وٺي ۾ ريگستان ذريعي جي روح عيسىٰ پوءِ جو کيس ويجهي ۾ لڳي. بک کيس پوءِ کان رکڻ روزو راتيون چاليهه ۾ ڏينهن چاليهه جواب وڃن. ٽي ماني پٽر هي ته چئو آهين، پٽ جو خدا تون جيڪڏهن چيو، آزمائيندڙ تي لفظ هر پر رهندو، جيئرو تي روٽي رڳو نه انسان آهي، ويو لکيو چيو، هن ڏيندي کيس ۾ ۾، شهر مقدس ويو ڪٽي کيس شيطان پوءِ آهي. نکرندو مان وات جي خدا جيڪو هيٺ کي پاڻ آهين، پٽ جو خدا تون جيڪڏهن چيو: کيس ۾ تي ڇت جي مندر بيهاريو ڏيندو، حڪم ۾ باري تنهنجي کي قاصدن پنهنجي هو ته آهي ويو لکيو ته ڇو ڇڏ؛ اڇلائي چيو، کيس يسوع ٽکرائي. نه سان پٽر پير تنهنجو ڪڏهن متان توکي، ڪٽندا تي هٿن ۾ ويو وٺي کيس شيطان ٻيهر آزمائيندين. نه کي خدا رب پنهنجي تون آهي: ويو لکيو ٻيهر انهن شان ۾ جون دنيا بادشاهتون سڀ کيس ٿو ڏيکاري ۾ تي، جبل اُچي گهٽي تمام هڪ سجدو پئجي ڪري جيڪڏهن ڏيندس، توکي شيون سڀ اهي کيس: ٿو چوي ۾ جي، آهي، ويو لکيو ته ڇو شيطان، هل، پٺيان منهنجي چيو، کيس يسوع پوءِ کي. مون ڪندين شيطان پوءِ ڪندين. خدمت ئي کيس رڳو ۾ ڪندين عبادت جي خدا رب پنهنجي تون حوالي يحييٰ ته عيسىٰ ۾ ٻڌي لڳا. ڪرڻ خدمت کيس ۾ آيا پيغامبر ڏس، ۾ ڏنو، ڇڏي کيس ۾ ڪفرنحوم اچي ڪري ڇڏي کي ناصرت ۾ ويو، هليو واپس ڏانهن گليل هو ويو، ڪيو پورو جيئن ته ۾، حدن جي نفتالي ۾ زبولون آهي تي ڪناري جي سمنڊ جيڪو لڳو رهڻ نفتالي، زمين ۾ زبولون زمين چوندي: ذريعي جي نبي يسعياه ويو چيو جيڪو اهو ٽئي ۾ وڏي، روشني ڏنو ۾ اونداهي وينل ماڻهو جو، قومن گليل جي، اردن پار جو، سمنڊ رستو اعلان عيسىٰ پوءِ کان ان لاءِ. انهن ايري روشني جي موت پاڇي ۾ ۾ زمين ويڻن کي انهن وئي اچي ويجهو بادشاهت جي آسمانن ته ڇو ڪريو، توبه ڪيو، شروع چوڻ ۾ ڪرڻ پطرس کي جنهن شمعون ڏنو، کي پائرن ٻه هن هلندي، پرسان جي سمنڊ جي گليل آهي. ۾ هئا؛ ماهيگير اهي ته ڇو اڇلائيندي؛ جال ۾ سمنڊ پاءُ، سندس اندرياس ۾ هو ويندو چيو

انهن پر ناهيندس. ماهيگير جا ماڻهن کي توهان مان ۾ اڇو پٿيان منهنجي چيو؛ ڪين هن ڏنا، پائر به ٻيا هن وڃي، اڃتي اتان ۾ ڪيو. پٿيان جي هن ڇڏي، جال تي طور فوري جار پنهنجا گڏ، سان زبدي پيءُ پنهنجي ۾ ٻيڙيءَ ياءُ، سندس يوحنا ۾ جو زبدي يعقوب ڇڏي، کي پيءُ پنهنجي ۾ ٻيڙي تي طور فوري هنن پر سڏيو. ڪين هن ۾ ڪندي، مرمت هو سيڪاريندو ۾ گڏجاڻين جي انهن هو، گهمندو ۾ گليل سڃي عيسىٰ ۾ ڪيو. پٿيان ڪيس سيني ۾ بيمارين سيني ۾ ماڻهن ۾ هو ڪندو اعلان جو خوشخبري جي بادشاهت ۾ ڪيس هنن ۾ وئي، هلي ۾ شام سڃي خبر جي هن ۾ هو. ڪندو خدمت جي ڪمزورين کي جن ۾ هئا، پکڙيل ۾ عذابن ۾ بيمارين مختلف جيڪي آندو کي وارن حالت خراب سيني جي هن ميڙ وڌا ۾ ڏني؛ شفا کي انهن هن ۾ وارا، فالج ۾ هئا اثر جو چند ۾ هئا لڳل پوت کان.پار جي اردن ۾ يهوديه ۾ يروشلم ۾ شهرن ڏهه ۾ گليل لڳا پٿيان

5

هن شاگرد جا هن پوءِ کان ويهڻ جي هن ۾ چڑهيو، تي جبل هو کي، ميڙ جي ماڻهن ۾ ڏسي ۾ روح جيڪي اهي آهن مبارڪ چئي: سيکاريو کي انهن کولي وات پنهنجو هن ۾ آيا، وٺ ماتم جيڪي اهي آهن مبارڪ بادشاهي. جي آسمانن آهي جي انهن ته ڇو آهن، غريب زمين اهي ته ڇو مزاج، نرم اهي آهن مبارڪ ويندي. ڏني تسلي کي انهن ته ڇو ٿا، ڪن سير اهي ته ڇو آهن، اُجايل ۾ بُکايل لاءِ انصاف جيڪي اهي آهن مبارڪ ٿيندا. وارث جي اهي آهن مبارڪ ويندو. ڪيو رحم تي انهن ته ڇو ڪندڙ، رحم آهن مبارڪ ويندا. ٿي ته ڇو ناهيندڙ، امن آهن مبارڪ ڏسندا. کي خدا اهي ته ڇو آهن، صاف جا دل جيڪي ڇو آهن، ستايل سبب جي انصاف جيڪي اهي آهن مبارڪ ويندا. سڏيا پٽ جا خدا اهي ملامت کي توهان اهي جڏهن توهان، آهيو مبارڪ آهي. جي انهن بادشاهي جي آسمان ته

چون. لفظ بچڑو هر خلاف جي توهان ڳالهائيندي ڪوڙ سبب منهنجي ۾ ڏين ايذا ۾ ڪن ته چاڪاڻ آهي، وڏو ۾ آسمانن اجر جو توهان ته چاڪاڻ ڪريو، خوشيون ۾ ٿيو خوش آهيو؛ لوڻ جو زمين توهان هئا. اڳ ڪان توهان جيڪي ڏني ايذا ڪي نبين انهن طرح اهڙيءَ اهو ويندو؟ ڪيو لوٽدار ڪي ان ۾ شيءِ کهڙي ته وڃي، ٿي بيوقوف لوڻ جيڪڏهن پر ماڻهن ۾ وڃي اُڇلايو ٻاهر ته جي ان سواءِ وڌيڪ، رهندو ناهي طاقتور لاءِ شيءِ به ڪنهن مٽان جي جبل جيڪو شهر هڪ آهيو. روشني جي دنيا توهان وڃي. لتاڙيو هٽان جي پر ٽا، رکن هيڻان جي پيماني ڪي ان ۾ ٻاري ڏيئو ماڻهو ئي نه ۾ سگهي؛ نٽو لڪي آهي رکيل جي توهان طرح اهڙيءَ ٿو. ڏئي روشني ڪي سيني ۾ گهر اهو ۾ تي، ٽلهي جي ڏيئي جي توهان ۾ ڏسن ڪم سڻا جا توهان اهي جيئن ته ڏيو، چمڪڻ اڳيان جي ماڻهن روشني ڪي نبين يا شريعت مان ته سوچيو نه اهو آهي. ۾ آسمانن جيڪو ڪن ساراهه جي پيءُ چاڪاڻ آمين، آهيان. آيو ڪرڻ پورو پر آهيان، آيو نه ڪرڻ ختم مان آهيان، آيو ڪرڻ ختم هڪ يا آئوٽا هڪ وڃي، نه گذري زمين ۾ آسمان جيستائين ٿو، چوان ڪي توهان آئون ته انهن به جيڪو ٽئي. نه پورو ڪجهه سڀ جيستائين گذرندو، نه مان شريعت به سريف جي آسمانن ڪي تنهن سيکاري، طرح اهڙيءَ ڪي ماڻهن ۾ ڀچي ڪي هڪ مان حڪمن ننڍن ۾ بادشاهت جي آسمانن اهو سيکاري، ۾ ڪري جيڪو پر ويندو، سڏيو ننڍو ۾ بادشاهت ۾ عالمن نيڪي جي توهان جيڪڏهن ته ٿو چوان ڪي توهان مان ويندو. سڏيو وڏو توهان ٽيندؤ. نه داخل ۾ بادشاهي جي آسمانن توهان ته هوندي، نه وڌيڪ کان فريسين جو فيصلي اهو ڪري، قتل جيڪو پر ڪر، نه قتل هو، ويو چيو ڪي قديمن ته آهي ٻڌو ڪاوڙجي ۾ بيڪار تي ياءُ پنهنجي جيڪو هر ته ٿو چوان ڪي توهان پر مان هوندو. مجرم ڪائونسل اهو چوي، راڪا ڪي ياءُ پنهنجي به جيڪو ۾ ٽيندو، مجرم جو فيصلي اهو ٿو، ٽيندو. مجرم ۾ جهنم جي باهه اهو چوي، بيوقوف به جيڪو ۾ ٽيندو، مجرم جو تنهنجي ته ڪرين ياد اتي ۾ ڪرين پيش تي گاهه قربان تحفو پنهنجو تون پوءِ جيڪڏهن

۽ اڇيان، جي گاهه قربان تحفو پنهنجو اتي ڏي ڇڏي خلاف، تنهنجي آهي ڪجهه وٽ ياڻ پنهنجي تحفو. پنهنجو ڪر پيش ڪري اڇي پوءِ ۽ سان، ياڻ پنهنجي ڪر صلح پهرين وچ ته متان آهين، ۾ رستي سان هن تون جيستائين جلدي، رهجو طرح چگي سان مخالف ۾ جيل تون ۽ ڪري، حوالي جي نوڪر توکي جج ۽ ڪري حوالي جي جج توکي مخالف آخري تون جيستائين نڪرندين نه اتان تون ٿو، چوان توکي مان آمين وجين؛ اڇلايو نه زنا تون هو، ويو چيو کي ماڻهن قديم ته آهي ٻڌو توهان ڪرين. ادا ڪوبرانٽين ڪرڻ خواهش کي عورت ڪنهن جيڪو ڪو هر ته ٿو چوان کي توهان پر مان ڪندين. تنهنجي پر جيڪڏهن آهي. ڪيو زنا سان هن ۾ دل پنهنجي ئي ۾ اڳ هن ٿو، ڏسي لاءِ تنهنجي ته ڇو اڇلايو، کان پاڻ ۽ ڇڏ ڪيڊي کي ان ته ٿي، وجهي ۾ گناهه توکي اک ساڃي نه ۾ جهنم جسم سڃو تنهنجو ۽ ٽئي تباهه هڪ مان عضون تنهنجي ته آهي فائديمند لاءِ ڇڏ ڪٽي کي ان ته ٿو، وجهي ۾ گناهه توکي هٽ ساڃو تنهنجو جيڪڏهن ۽ وجي. اڇلايو تباهه هڪ مان عضون تنهنجي ته آهي فائديمند توکي اهو ته ڇو ڇڏ، اڇلائي کان پاڻ ۽ پنهنجي به جيڪو ته، آهي ويو چيو وجي. اڇلايو نه ۾ جهنم جسم سڃو تنهنجو ۽ ٽئي ته ٿو چوان کي توهان پر مان ڏيو. سرٽيفڪيٽ جو طلاق کي هن ته ڏئي، طلاق کي زال مجبور تي ڪرڻ زنا کي هن ڏئي، ڇڏي کانسواءِ سبب جي زنا کي زال پنهنجي به جيڪو توهان وري ٿو. ڪري زنا اهو ڪري، شادي سان عورت ڇڏيل ڪنهن جيڪو ۽ ٿو، ڪري قسمون پنهنجون پر کائيندين، نه قسم ڪوڙو تون هو، ويو چيو کي قديمن ته آهي ٻڌو ۾، آسمان نه ڪٿو، نه قسم بلڪل ته ٿو چوان کي توهان مان پر ڪندين. پورو کي خداوند نه آهي، چوڪي جي پيرن سندس اها ته ڇو ۾، زمين نه آهي، تخت جو خدا اهو ته ڇو ڇو ڪڻ، قسم تي مٿي پنهنجي نه آهي، شهر جو بادشاهه عظيم اهو ته ڇو ڏانهن، يروشلم پر نه، نه ها، ها ٽيو لفظ تنهنجو آهين. نه قابل جي ڪرڻ ڪارو يا اڇو کي وار هڪ تون ته ڏند ۽ اک بدلي جي اک هو، ويو چيو ته آهي ٻڌو توهان آهي. مان بچڑائي وڌيڪ کان انهن

به جيڪو پر ڪريو؛ نه مقابلو جو بچڙي ته ٿو چوان کي توهان مان پر ڏند؛ بدلي جي فيصلو سان توهان جيڪو ۾ ڦيرايو؛ به ٻيو ڏانهن ان مارائي، تي ڇل ساڃي کي توهان ۾ ڏيو؛ چڏي به چادر پنهنجو کي ان ٿو، چاهي وڻڻ ڪرتو جو توهان ۾ ٿو چاهي ڪرائڻ گهري کان توهان جيڪو هليو؛ ٻه گڏ سان ان ڪري، مجبور ميل هڪ کي توهان به جيڪو ٻڌو توهان ڦيرايو. نه منهن کان ان ٿو چاهي وڻڻ قرض کان توهان جيڪو ۾ ڏيو کي ان ٿو نفرت سان دشمن پنهنجي ۾ ڪندين پيار سان پاڙيسري پنهنجي تون ويو، چيو ته آهي کي انهن ڪريو، محبت سان دشمنن پنهنجن توهان ٿو، چوان کي توهان پر مان ڪندين. کان توهان جيڪي ڪريو سنو سان انهن ٿا، ڪن لعنت کي توهان جيڪي ڏيو برڪت جو توهان ۾ ٿا ڪن بدسلوڪي سان توهان جيڪي ڪريو دعا لاءِ انهن ۾ ٿا ڪن نفرت هو ته ڇو آهي، ۾ آسمانن جيڪو ٿيو پٽ جا پيءُ پنهنجي توهان جيئن ته ٿا، ڪن تعاقب تي. ناانصافن ۾ صادقن ٿو وسائي مينهن ۾ تي نيڪن ۾ بدڪارن ٿو اپاري سج پنهنجو ڪهڙو کي توهان ته ٿا، ڪن پيار کي توهان جيڪي ڪندا پيار کي انهن توهان جيڪڏهن توهان جيڪڏهن ۾ ٿا؟ ڪن ڪم ئي اهو به ڪندڙ گڏ ٽيڪس اهي ۾ نه چا آهي؟ اجر چا آهيو؟ ڪندا ڪم وڌيڪ ڪهڙو توهان ته آهيو، ڪندا سلام فقط کي دوستن پنهنجن جو توهان ته جيئن مڪمل، توهان پوءِ ٽيندؤ تون ڪن؟ ٿا نه ائين به ڪندڙ گڏ ٽيڪس آهي.مڪمل آهي، ۾ آسمانن جيڪو پيءُ

6

پر وجي، ڏنو کي انهن جيئن ته ڪريو نه اڇيان جي ماڻهن ته رکو ڏيان جو خيرات پنهنجي ڪو کي توهان کان ان آهي، ۾ آسمانن جيڪو پيءُ جي توهان ته ڪيو نه ائين جيڪڏهن وڃائين، نه صور اڇيان پنهنجي ته ڪرين، خيرات تون تنهنڪري جڏهن ملندو. نه اجر

چوان سچ وڃن، ساراهيا طرفان ماڻهن جيئن ته ٿا، ڪن ۾ گهٽين ۽ جماعتن منافق جيئن ته ڪرين خيرات جڏهن تون آهن. وينا ڪري حاصل اجر پنهنجو اهي ڪي، توهان ٿو لڪ خيرات تنهنجي جيئن ته ٿو، ڪري ڇا هٿ ساڃو تنهنجو ته ڄاڻي نه هٿ کاهو تنهنجو تون جڏهن ۽ ڏيندو. واپس ۾ کليل توکي ٿو ڏسي ۾ لڪ جيڪو پيءُ تنهنجو ۽ هجي، ۾ گهٽين ۽ ۾ جماعتن ٿا ڪن پسند اهي ته ڇو ٽيندين، نه وانگر ڪارن ريا ته ڪرين، دعا ته کي توهان ٿو چوان سچ ٽين. ظاهر کي ماڻهن جيئن ته ڪرڻ، دعا بيٺل ۾ ڪنڊن جي اندرين پنهنجي ته ڪرين، دعا جڏهن تون پر آهن. وينا ڪري حاصل اجر پنهنجو اهي تنهنجو ۽ ڪر، دعا ۾ ڳجهي کي پيءُ پنهنجي ڪري بند در پنهنجو ۽ ٽي، داخل ۾ ڪمري ڳالهيون بيڪار پر ڪندي دعا ڏيندو. واپس ۾ عوام توکي ٿو، ڏسي ۾ ڳجهي جيڪو پيءُ ۾ ڳالهائڻ گهٽي جي انهن ته ٿا سمجهن هو ته ڇو ٽيون، ڪن قومون غير جيئن ڪريو، نه ته ٿو ڄاڻي پيءُ جو توهان ته ڇو ٽيو، نه جهڙا انهن ڪري تنهن ويندي. ٻڌي جي انهن طرح اهڙيءَ پڇو. ڪائنس توهان جو اڳ ڪان ان آهي، ضرورت جي شيءِ ڪهڙي کي توهان ڪيو پاڪ نالو جو توهان آهي، ۾ آسمانن جيڪو پيءُ جو اسان ڪريو: دعا توهان پوءِ تي، زمين ۽ ۾، آسمان جيئن ٿئي، مرضي جي توهان اچي، بادشاهي جي توهان وڃي، جيئن ڪريو، معاف کي اسان قرض جا اسان ۽ ڏيو، کي اسان اڄ ماني روزاني جي اسان پر اچو، وڻي نه ۾ آزمائش کي اسان ۽ ٿا، ڪريون معاف کي قرضدارن پنهنجن به اسان هميشن عظمت ۽ طاقت ۽ بادشاهي آهي تنهنجي ته ڇاڪاڻ بچايو. ڪان برائي کي اسان جو توهان ڪندا، معاف کي ڏوهن جي انهن جي ماڻهن توهان جيڪڏهن آمين. تائين؛ ڏوهن جي انهن جي ماڻهن توهان جيڪڏهن پر ڪندو؛ معاف کي توهان به پيءُ آسماني جڏهن ڪندو. معاف کي ڏوهن جي توهان پيءُ جو توهان ئي نه ڪندا، نه معاف کي ڪن خراب منهن پنهنجا اهي ته ڇو ٽيو، نه اداس وانگر ماڻهن ڪوڙا ته رکو، روزو توهان اجر پنهنجو اهي ته کي توهان ٿو چوان سچ اچن، نظر روزيدار کي ماڻهن جيئن ته ٿا

ڏوءِ، منهن پنهنجو ۽ لڳا تيل تي مٽي پنهنجي رکندي روزو پر تون آهن. چڪا ڪري حاصل ۾ لکيل جيڪو کي پيءُ پنهنجي پر اچين، نه نظر رکندڙ روزو کي ماڻهن تون جيئن ته زمين لاءِ توهان ڏيندو. واپس ۾ کليل کي تو ٿو ڏسي ۾ لکيل جيڪو پيءُ تنهنجو ۽ آهي، ۽ ٿا ڪن سوراخ چور جتي ۽ ٿا، ڪن تباهه زنگ ۽ ڪيڙا جتي ڪريو، گڏ نه خزانا تي ٿا، ڪن تباهه زنگ نه ۽ ڪيڙا نه جتي ڪريو، گڏ خزانا ۾ آسمان لاءِ توهان پر ٿا؛ چورائين اتي آهي، خزانو جو توهان جتي ته چو ٿا؛ چورائين نه ۽ ٿا ڪن سوراخ نه چور جتي ۽ هجي، سادي اک تنهنجي پوءِ جيڪڏهن آهي؛ اک ڏيئو جو جسم هوندي. به دل جي توهان سڃو تنهنجو هجي، خراب اک تنهنجي جيڪڏهن پر ٽيندو؛ روشن جسم سڃو تنهنجو ته آهي، اونداهي اها آهي ۾ توهان روشني جيڪا پوءِ جيڪڏهن ٽيندو. اونداهو جسم ته يا ته چو ڪري؛ خدمت جي مالڪن ٻن سگهي ٿو نه به ڪوبہ آهي؟ ڪيتري اونداهي حقير کي ٻئي ۽ رهندو جڙيل سان هڪ يا ڪندو، محبت کان ٻئي ۽ ڪندو نفرت کان هڪ کي توهان مان ڪري هن سگهو. ڪري نٿا خدمت جي ٻنهي دولت ۽ خدا توهان سمجهندو. ته لاءِ جسم پنهنجي نه ۽ پيئو، چا ۽ کائو چا ته ٽيو نه پريشان لاءِ روح پنهنجي ٿو، چوان ڏانهن پکين جي آسمان کان؟ ڪپڙي جسم ۽ آهي نه وڌيڪ کان کاڌي روح چا پائيندا، چا توهان ۽ آهن، ڪندا گڏ ۾ گودامن نه ۽ آهن ڪٽيندا نه آهن، پوکيندا نه اهي ته چو ڏسو، توهان پر آهيو؟ نه قيمتي وڌيڪ کان انهن توهان چا ٿو. پالي کي انهن پيءُ آسماني جو ۾ باري جي لباس ۽ ٿو؟ سگهي وڌائي هٽ هڪ ۾ عمر پنهنجي ڪري ٿي پريشان ڪير مان نه اهي ٽيون؛ وڌن ڪيئن اهي ته ڏسو طرح چگيءَ کي گلن جي ٻوٽي ٿا؟ ٽيو پريشان چو پنهنجي به سليمان ته ٿو چوان کي توهان مان پر ٽيون؛ ڪٽن نه ۽ ٽيون ڪن محنت گهاس جي ميدان پر جيڪڏهن هو. پهريو نه لباس جهڙو هڪ مان انهن ۾ شان سموري ٿو، پائي ڪپڙا طرح اهڙيءَ خدا آهي، ويندي اڇلائي ۾ تنور سياڻي ۽ آهي اڄ جيڪا کي، ٽيو نه پريشان ڪري تنهن وارو؟ ايمان ٿورو اي)پائيندو(، نه کي توهان وڌيڪ گهٽو چا ته

ڪن ڳولا جي شين انهن قومون سپ پائون؟ چا يا پيئون چا يا ڪائون چا اسان چئو، ته ضرورت جي شين سپني انهن کي توهان ته ٽو ڇاڻي پيءُ آسماني جو توهان ته چو ٽيون، توهان شيون سپ اهي ۽ ڳوليو، انصاف سندس ۽ بادشاهي جي خدا پهرين توهان پر آهي.

پنهنجي سياڻي ته چو ٽيو، نه پريشان لاءِ سياڻي پوءِ ويندیون. ڪيون شامل کي آهي.ڪافي برائي جي ان لاءِ ڏينهن هر رکندي، خيال پاڻ جو پريشانين

7

توهان ۾ فيصلي جنهن ته چو وڃي؛ ڪيو نه فيصلو جو توهان جيئن ته ڪريو، فيصلو نه توهان اها ٽا، ماپيو توهان ۾ ماپ جنهن ۽ ويندو، ڪيو فيصلو جو توهان ٽا، ڪريو فيصلو اُهو پر آهي، ۾ اک جي ياءُ تنهنجي جيڪو ذرو اُهو ٽو ڏسين تون پر چا ويندي. ماپي لاءِ ياءُ پنهنجي چوندين تون ڪيئن يا ڏسين؟ ٽو نه آهي ۾ اک پنهنجي تنهنجي جيڪو شهتير اڪِ تنهنجي شهتير ڏس، ۽ مان، اڪِ تنهنجي کي ٻوٽي ڇڏيندس ڪيڊي مان ڏي اجازت کي، ڏسي سان طور صاف تون پوءِ ۽ ڪيڊ، شهتير مان اک پنهنجي پهرين منافق، اي آهي؟ ۾ ۽ ڏيو نه کي ڪتن شيءِ مقدس ڪيڊجي. ڪيئن ذرو مان اک جي ياءُ پنهنجي ته سگهندين پنهنجي کي انهن اهي جو ٽئي نه ائين ڪٽي اڇلايو، اڇيان جي سورن موتي پنهنجا ئي نه ۽ ڳوليو، ويندو، ڏنو کي توهان ۽ گهرو، چڏين. ڦاڙي کي توهان ڦري ۽ لتاڙين هيڻ پيرن ٽو وڻي ٽو گهري جيڪو ڪو هر ته چو ويندو؛ ڪوليو لاءِ توهان ۽ ڪڙڪايو، ڳولينداا، توهان ڪهڙو مان توهان يا ويندو. ڪوليو لاءِ ان ٽو ڪڙڪائي جيڪو ۽ ٽو ڳولي ٽو ڳولي جيڪو ۽ هو جيڪڏهن ۽ ڏيندو؟ پٽر ڪيس هو ته گهري ماني پٽ سندس کي جنهن آهي، ماڻهو باوجود، جي هجڻ ٻچڑا توهان، پوءِ جيڪڏهن ڏيندو؟ نه نانگ ڪيس هو چا گهرندو، مڇي پيءُ جو توهان وڌيڪ ڪيترو ته ڏجن، ڪيئن تحفا سڏا کي ٻارن پنهنجي ته ٽا ڇاڻو

ڪجهه سپ ٽا؟ گهرن کائنس جيڪي ڏيندو شيون سنيون کي انهن آهي، ۾ آسمانن جيڪو ڪريو، لاءِ انهن به توهان ئي ائين ڪن، لاءِ توهان ماڻهو ته ٽا چاهيو توهان جيڪو ته ڇو ٽيو، داخل مان دروازي تنگ آهي. قانون جو نبين ۽ شريعت ئي هي ته ڇاڪاڻ آهن گهٽا ۽ ٽو، وڃي وڻي ڏانهن تباهي جيڪو رستو آهي ڪليل ۽ دروازو آهي ويڪرو وڻي جيڪو رستو آهي ڊهيل ۽ دروازو آهي تنگ ڪيترو ٽا. ٽين داخل مان ان جيڪي ڪوڙن پر رهو خبردار کي. ان آهن ڳولينداجيڪي آهن ٽورا ۽ ڏانهن، زندگيءَ ٽو وڃي ڦاڙيندڙ. بگهڙ آهن اندران پر ۾، لباس جي رڍن ڏانهن توهان ٽا اڇن جيڪي کان، نبين يا ڪن نٽا گڏ انگور مان ڪنڊن اهي ڇا سڃاڻندا. کي انهن مان ميون جي انهن توهان ڏئي ميوا خراب وڻ سڙيل پر ٽو، ڏئي ميوا سنا وڻ سنو هر ريت هن انجير؟ مان ڪنڊيارن ٽو. سگهي ڏئي ميوا سنا وڻ سڙيل ڪو نه ۽ ٽو، سگهي ڏئي ميوا خراب وڻ سنو ڪو نه ٽو. ويندو اڇلايو ۾ باهه ۽ آهي ويندو ڇڏيو ڪتي اهو ڏئي، نٽو ميوو سنو جيڪو وڻ هر جيڪو ماڻهو هر نه سگهندا. سڃاڻي کي انهن توهان مان ميون جي انهن تنهنڪري آهي. منهنجي جيڪو اهو پر ٽيندو، داخل ۾ بادشاهي جي آسمانن ٽو، چوي رب رب، کي مون ۾ ڏينهن اُهي کي مون گهٽا آهي. ۾ آسمانن جيڪو ٽو، ڪري عمل تي مرضي جي پيءُ نالي جي توهان ۽ ڪئي، نه نبوت تي نالي جي توهان اسان ڇا مالڪ، اي مالڪ، اي چوندا، کي انهن آئون پوءِ ۽ ڏيکاريون؟ نه قوتون گهٽيون تي نالي جي توهان ۽ ڪيا، نه پوت تي ڪم قانونيت بي اي کان، مون هٽو ڃاتو، نه به ڪڏهن کي توهان مون ته ڪندس اقرار کي هن مان ڪري تنهن ڪري، کي انهن ۽ ٻڌي لفظ اهي منهنجا جيڪو ڪو هر ڪندڙ. مينهن ۽ ڪيو؛ تعمير تي پٿر گهر پنهنجو جنهن ڏيندس، تشبيهه سان ماڻهوءَ عقلمند هڪ ته ڇو ڪريو؛ نه اهو ۽ پيون، ڪري تي گهر ان ۽ وهيون هوائون ۽ آيون نديون ۽ وسيو نه عمل تي انهن ۽ ٻڌي لفظ اهي منهنجا به ڪو جيڪو هو. ويو رکيو بنياد تي پٿر اهو مينهن ۽ ٺاهيو؛ تي ريل گهر پنهنجو جنهن ٽيندو، جهڙو ماڻهوءَ بيوقوف هڪ هو ڪري،

جو ان ۾ پيو، ڪري اهو ۾ تڪرايون، سان گهر ان ۾ وهيون هوائون ۾ آيون نديون ۾ وسيو هن ميڙ جا ماڻهن ته ٽيو ائين ته ڪيو، مڪمل کي لفظن انهن عيسىٰ جڏهن هو. وڏو ڪرڻ ۾ هو، رهيو سيکاري وانگر رکندڙ اختيار کي انهن هو ته ڇو ويا؛ ٽي حيران تي تعليم جي وانگر.عالمن نه

8

هڪ ڏسو، ۾ آيون. پڻيان جي هن پيڙون ئي ڪيتريون ته آيو، هيٺ کان جبل هو جڏهن ته ٽا، چاهيو توهان جيڪڏهن مالڪ، اي چيو، ڪري سجدو کي هن ۾ آيو رڳو ڪوڙهه مان چئي: ڇهيو کي هن عيسىٰ ڪري ڊگهو هٽ ۾ ٽا. سگهو ڪري صاف کي مون توهان کيس عيسىٰ ۾ ويو. ٽي صاف ڪوڙهه جو هن تي طور فوري ۾ وچ. ٽي صاف ٽو، چاهيان پيش تحفو اهو ۾ ڏيکار کي پادريءَ کي پاڻ ۾ وچ پر چئجو، نه به کي ڪنهن ته ڏس چيو، ٽيو داخل ۾ ڪپرناحوم هو جڏهن طور. گواهي لاءِ انهن هو، ڏنو حڪم موسىٰ جيڪو ڪر ٻار منهنجو مالڪ، اي چوندي: ۾ ڪندي التجا کي هن آيو، وٽ هن سردار سپاهي هڪ ته شفا کيس اچي مان چيو، کيس عيسىٰ ۾ آهي. ۾ عذاب سخت آهي، پيو مفلوج ۾ گهر چت منهنجي تون ته آهيان نه ڪافي مان خداوند، چيو، صوبيدار ڏيندي جواب ڏيندس. هڪ مان ته ڇو ڪندو. حاصل شفا ٻار منهنجو ۾ چئو، سان لفظ رڳو پر ٽئين، داخل هيٺ ٽو، وجي ۾ وچ، کي، هن ٽو چوان ۾ هيٺ، پاڻ کي سپاهين رکندڙ هيٺ، اختيار آهيان ماڻهو حيران يسوع پر ٻڌي ٽو. ڪري ۾ هي، ڪر کي، غلام منهنجي ۾ ٽو، اچي ۾ اچ، کي، ٻئي ۾ ايمان وڏو ايترو به ۾ اسرائيل کي، توهان ٽو چوان سچ چيو، کي ڪندڙن پيروي ۾ ٽيو ۾ اسحاق ۾ ابراهيم ۾ ايندا کان اولهه ۾ اوپر گهٽا ته ٽو چوان کي توهان مان مليو. نه مون ٻاهرين پٽ جا بادشاهت پر ويهندا، تي ميز ۾ بادشاهت جي آسمان گڏ سان يعقوب

چيو: ڪي صوبيدار عيسىٰ ۽ هوندو. پيسڻ جو ڏندن ۾ روئڻ اتي ويندا؛ اڇلايا ۾ اونداهي جڏهن ويو. ٽي شفا ۾ ڪلاڪ ان ٻار جو هن ۾ ٽئي. لاءِ تو تيئن ڪيو يقين تو جيئن ۾ وچ، ۾ بخار ۾ هئي پيل تي بستري ساس سندس ته ڏنو هن ته آيو ۾ گهر جي پطرس عيسىٰ خدمت جي هن ۾ اٽي هوءَ ۾ ڏنو، چڏي ڪي هن بخار ۾ ڇهيو، ڪي هٽ سندس هن ۾ هئي، ڪلام ڪي روحن هن ۾ آندا، ماڻهو ڪيترائي ٽيل زده پوت ڪيس ماڻهن تي، ٽيڻ شام ڪئي.

اهو ٽئي پورو جيئن ته ڏني، شفا ڪي رکندڙن ۾ حالت خراب سيني ۾ چڏيو ڪيي سان ڪمزوريون جون اسان پاڻ هن ٿو: چوي جيڪو ذريعي، جي نبي يسعياه ويو چيو جيڪو جو وڃڻ پار ڪين ڏسي، ميڙا گهٽا چوتاري پنهنجي عيسىٰ ويون. ڪٽي بيماريون ۾ ڪنيون جتي ڪندس پيروي جي توهان مان استاد، چيو، ڪيس عالم هڪ ٽي ويجهو ۾ ڏنو. حڪم ڪي پڪين جي آسمان ۾ آهن ڪوهه ڪي لومڙن چيو، ڪيس عيسىٰ ۾ وڃو. توهان به ڪٽي پر ٻيو ڏئي. ٽيڪ مٽو پنهنجو جتي آهي نه به ڪٽي وٽ پٽ جي انسان پر آهن، آڪيرا پنهنجي ۾ وڃان پهرين ته ڏي اجازت ڪي مون مالڪ، چيو، ڪيس هڪ مان شاگردن سندس ته ڏي چڏي ڪي مئلن ۾ اڇ، پنيان منهنجي چيو، ڪيس يسوع پر ڪريان. دفن ڪي پيءُ ۾ آيا. پنيان سندس شاگرد سندس ته چڑهيو ۾ ٻيڙيءَ هو جڏهن ۾ ڪن. دفن مئل پنهنجا رهيو سمهي هو پر لڳي، ڊڪجڻ سان لهرن ٻيڙي جو ائين آيو، زلزلو وڏو هڪ ۾ سمنڊ ڏسو، اسين بچاءُ، ڪي اسان مالڪ، اي رهيا، چئي اُپاريو ڪيس شاگردن سندس اچي ويجهو ۾ هو. اُٽي پوءِ وارا؟ ايمان ٽورو اي آهيو، بزدل چو ٿو: چوي ڪين هو ۾ آهيون. رهيا ٽي تباهه چوڻ ۾ ٽيا حيران ماڻهو پر وئي. ٽي شانتي وڏي ۾ ڊاٽيو، ڪي سمنڊ ۾ ڪي هوائن هن ڪڙي جڏهن ۾ ٽا؟ ڪن فرمانبرداري ڪيس به سمنڊ ۾ هوائون جو آهي، جو قسم ڪهڙي هي لڳا، مان قبرن جيڪي مليا ماڻهو زده پوت ٻه ڪي هن ته آيو، ۾ زمين جي گرگيسينين پار هو جي گذرڻ مان رستي ان به ڪي ڪنهن جو قدر ايتري خطرناڪ، ڏاڍا هئا، رهيا نڪري جي خدا عيسىٰ، آهي، ڇا توڪي ۾ ڪي اسان چئي: ڪئي رڙ انهن ڏس، ۾ هئي. نه طاقت

پري کان هنن پر هو آهين؟ آيو لاءِ ڏيڻ عذاب کي اسان اڳ کان وقت هتي تون ڇا پٽ؟ اسان تون جيڪڏهن ته، چيو کيس شيطانن پر هو. رهيو چري ٻيڙو وڏو هڪ جو خنزيرن چيو: کي انهن هن ۾ وڃون. ۾ ريڊ جي سورن ته ڏي اجازت کي اسان ته ٽو، ڪيڊين کي ٽڪريءَ ريڊ سڃي جي سورن ڏس، ۾ ويا، هليا ۾ ريڊ جي سورن نڪري ٻاهر اهي پر وڃو. ۾ شهر ۾ ويا، پڃي سي هئا، چاريندڙ جيڪي ويا. مري ۾ پاڻيءَ ۾ وئي ٻوڙي ۾ سمنڊ کان ملاقات جي عيسىٰ شهر سڃو ڏسو، ۾ ٻڌايا. حال جا ماڻهن زده پوت ۾ ڪجهه سپ وڃي، وڃي.هلي مان حدن جي انهن هو ته ڪئي گذارش انهن ڏسي کيس ۾ آيو، نڪري لاءِ

9

کي واري فالج هڪ کيس اهي ڏس، ۾ آيو. ۾ شهر پنهنجي ۾ ڪيو پار چڑهي ۾ ٻيڙيءَ هو ۾ حوصلو چيو، کي واري فالج ڏسي ايمان جو انهن عيسىٰ ۾ هئا، رهيا آٿي ليٽل تي بستري هي چيو، ۾ دلين پنهنجي عالمن ڪجهه ڏسو، ۾ آهن. ويا ڪيا معاف گناهه تنهنجا ٻار، رک، ڇا خراب ۾ دلين پنهنجي توهان چيو، ڏسي سوچون جون انهن عيسىٰ ۾ ٽو. ڪري ڪفر هل؟ ۾ اٽ چوڻ يا آهن، ٽيل معاف گناهه تنهنجا چوڻ آسان، وڌيڪ آهي لاءِ ڇا ٽا؟ سوچيو آهي، اختيار جو ڪرڻ معاف گناهه تي زمين کي پٽ جي انسان جو ته ڇاڻو توهان جو ته ڪٽي اُٽي هو ۾ وڃ. گهر پنهنجي ۾ ڪٽ بستر پنهنجو اٽ، ٽو، چوي کي مفلوج هو پوءِ ماڻهن جنهن ڪئي، ساراهه جي خدا ۾ ٽيا حيران ڏسي ميڙ پر ويو. هليو ڏانهن گهر پنهنجي دفتر جي ٽيڪس جيڪو ڏئو کي ماڻهوءَ هڪ لنگهندي اتان يسوع ڏنو. اختيار اهڙو کي ڪڙي، اُٽي ۾ اڇ. پئيان منهنجي چيو: کيس ۾ هو، ويندو چيو متي کي جنهن هو، ويئو تي گڏ ٽيڪس ڪيترائي ڏس ته هو، ويئو ۾ گهر هو جڏهن ته ٽيو ائين ۾ ويو. پئيان جي هُن سندس فريسين ڏسي جو وينا. گڏجي سان شاگردن سندس ۾ يسوع اچي گنهگار ۾ ڪندڙ

پر ٿو؟ ڪائي سان گنهگارن ۾ ڪندڙن گڏ ٽيڪس استاد تنهنجو ڇو ڇيو، ڪي شاگردن پر ناهي، ضرورت جي ڊاڪٽر کي انهن آهن طاقتور جيڪي ڇيو، ڪين ٻڌي اهو عيسىٰ مان نه. قرباني ۾ ٿو چاهيان رحم مان آهي: ڇا اهو ته سکو ۾ وڃي پر آهن. بيمار جيڪي شاگرد جا يوحنا پوءِ ڏانهن. توبه کي گنهگارن پر کي، ماڻهن نيڪ لاءِ سڏڻ آهيان آيو نه نڪا روزا شاگرد تنهنجا پر ٽا، رکون روزا گهٽو فريسي ۾ اسين ڇو چيائون، ۾ آيا وٺ سندس انهن دُلها جيستائين ٽا سگهن ڪري ماتم پُٽ جا ڪمري جي دُلها ڇا چيو: ڪين عيسىٰ رکن؟ روزا اهي پوءِ ۾ ويندو، ويو ڪٽي کان انهن گهوٽ جڏهن ايندا ڏينهن پر آهي؟ گڏ سان پورائي اها ته ڇو ٿو، لڳائي نه تي ڪپڑي پراڻي پيچ جو ڪپڑي سڪيل اڻ به ڪو رکندا. پراڻين کي شراب نئين هي نه ٿو. ٽئي پيدا ڦاٽ خراب وڌيڪ ۾ ٽي، وڌي ڪٽي مان ڪپڑي شراب ۾ آهن، پوندیون ڦاٽي مشڪون ته ڪن ائين جيڪڏهن آهن، اڇلائيندا ۾ مشڪن ۾ مشڪن نئين کي شراب نئين پر آهن، ويندیون ٽي تباهه مشڪون ۾ آهي ويندي وهي وقت، ڳالهائڻ کي انهن جي هن شيون هي آهن. رهنديون محفوظ ٻئي ۾ آهن، اڇلائيندا هاڻي ڏيءَ منهنجي ته هو رهيو چئي ڪيو، سجدو کي هن ۾ ويو اڇي حاڪم هڪ ڏس، ڪري اُٽي يسوع ۾ ٽيندي. جيئري هوءَ ۾ رک، تي هن هٽ پنهنجو ۾ اڇ پر آهي، وئي مري وهڻ رت کان سالن ٻارهن جيڪا عورت هڪ ڏس، ۾ به. شاگرد سندس ۾ ويو پڻيان ڪيس هوءَ ڇهيو. کي ڪنڊي جي ڪپڑي جي هن اڇي کان پوئتي هئي، مبتلا ۾ بيماريءَ جي بچايو مان ته ڇهيان، کي ڪپڑي سندس مان فقط جيڪڏهن هئي، ٽي چئي ۾ پاڻ پنهنجي بچايو توکي ايمان تنهنجي ڏيءَ؛ رک، حوصلو چيو: ڏسي کي هن ۾ ڦري عيسىٰ پر ويندس. ڏنائين ۾ آيو ۾ گهر جي حاڪم عيسىٰ جڏهن وئي. بچائي کان ڪلاڪ ئي ان عورت ۾ آهي. ڇو وڃو، هليو چيو: کين هن تڏهن ٽيندي، پريشان کي ميڙ جي ماڻهن ۾ کي وارن بانسري ميڙ جڏهن هئا. رهيا کلي تي هن هنن ۾ آهي. رهي سمهي پر آهي، وئي نه مري ڇوڪري ته ڇوڪري اُها ۾ پکڙيو، هٽ جو ڇوڪريءَ هن ٽي داخل اندر تڏهن ويو، ڇڏيو ڪيي کي

رهيو گذري کان اتان عيسيٰ جڏهن ۽ نڪتي. ٻاهر ۾ زمين سڄي اُن افواه هيءُ ۽ ٻيٻي. اُٿي جي داؤد اي هئا، رهيا چئي ۽ هئا رهيا روئي جيڪي آيا، پٽيان ماٺهو انڌا ٻه ڪيس ته هو، ٿو: چوي کين عيسىٰ ۽ آيا، ويجها ڪيس ماٺهو انڌا تي، اچڻ ۾ گهر ڪر. رحم تي اسان پٽ، هن پوءِ مالڪ. ها، چيو: ڪيس هنن ٿو؟ سگهان ڪري هي مان ته ٽا رکو يقين توهان ڇا جون انهن ۽ ٽئي. لاءِ توهان موجب ايمان جي توهان چيو، ۽ ڇهيو کي اکين جي انهن ٻہ کي ڪنهن ڏسو، چيو، ڪندي خبردار سان سختيءَ کي انهن يسوع ۽ ويون، ڪُلي اکيون پکيڙي ۾ زمين ان سڄي خبر ۾ باري جي هن انهن ويا، نڪري ٻاهر جيڪي پر پوي. نہ خبر جيڪو آندو ماٺهو گونگو هڪ وٺ هن هنن ڏس، هئا، رهيا نڪري ٻاهر اهي جڏهن ڏني. هئا رهيا چئي ٽيا حيران ميڙ ۽ لڳو، ڳالهائڻ گونگو ويو، ڪيڏيو پوت جڏهن ۽ هو، زده پوت جي پوتن هو هئا، رهيا چئي فريسي پر ٽيو. ظاهر نه اهڙو به ڪڏهن ۾ اسرائيل ته جي انهن هو، گهمندو ۾ ڳوٺن ۽ شهرن سيني يسوع ۽ ٿو. ڪيڏي کي پوتن ۾ حڪمران جي قسم هر ۾ ماٺهن ۽ ڪندو، اعلان جو خوشخبري جي بادشاهت سيکارڻ، ۾ گڏجاٽين رحم تي انهن کي هن کي، ميڙ ڏسي هو. ڪندو خدمت جي علالت جي قسم هر ۽ بيماري هو پوءِ هجي. نه چرواهو وٺ جن ريون جيئن هئا، اچلايل ۽ ٽڪل اهي ته ڇو آيو، فصل ڪري تنهن آهن. ٿورا مزدور پر آهي، گهٽو ته فصل ٿو، چوي کي شاگردن پنهنجي موڪلي.ڪندڙ ڪم ۾ فصل پنهنجي هو ته ڪريو دعا کان مالڪ جي

10

انهن جيئن ته ڏنو اختيار تي روحن ناپاڪ کين هن کي، شاگردن ٻارهن پنهنجن سڏائي ۽ نالا جا رسولن ٻارهن سگهن. ڪري علاج جو ڪمزوري هر ۽ بيماري هر ۽ سگهن ڪيڏي کي يعقوب ۽اءُ، سندس اندرياس ۽ آهي ويندو سڏيو پطرس جيڪو شمعون پهريون آهن: هي

ڪندڙ، وصول محصول متي ۽ توما برتلماوس، ۽ فيلپس ۽اءُ، سندس يوحنا ۽ جو زبدي اسڪريوتي يهودا ۽ ڪنعاني شمعون ويو، سڏيو تدائي جيڪو لبائوس ۽ جو حلفي يعقوب قومن چيو: ڏينديِ حڪم ڪين موڪليو، عيسىٰ کي ٻارهن هنن ڪيو. حوالي ڪيس جنهن جي گهر جي اسرائيل بلڪه پر ٽيو، داخل نه ۾ شهر جي سامرين ۽ وڃو نه ۾ رستي جي ويجهو بادشاهت جي آسمانن ته چئو ۽ ڪريو اعلان پر هلندي وڃو. ڏانهن رڍن ٽيل گم ڪريو، جيئرو کي مئلن ڪريو، صاف کي ڪوڙهين ڏيو، شفا کي بيمارن آهي. وئي اڇي نه ۽ سونو ڪريو حاصل نه ڏيو. ۾ مفت ڪيو، حاصل توهان ۾ مفت ڪيو، کي پوتن نه ۽ چپل نه ۽ قميص ٻه نه ۽ لاءِ رستي ٽيلهو نه ۾، پيٽن جي توهان پيتل نه ۽ چانديءَ ٽيو، داخل توهان ۾ ڳوٺ يا شهر جنهن آهي. لائق جو کاڌي پنهنجي مزدور ته ڇو لٽ؛ ۾ گهر پر نڪرو. توهان جيستائين رهو ئي اتي ۽ آهي، لائق ڪير ۾ ان ته ڪريو تحقيق گهر واقعي جيڪڏهن ۽ ملي. امن کي گهر هن چئيندي، ڪريو سلام کي ان ٽيندي، داخل امن جو توهان ته هجي، نه لائق جيڪڏهن پر اچي، تي ان امن جو توهان ته هجي، لائق جون توهان ئي نه ۽ ڪري نه قبول کي توهان ڪو جيڪو ۽ اچي. موٽي ڏانهن توهان جهٽڪي متي جي پيرن پنهنجي نڪرندي، ٻاهر مان شهر ان يا گهر ان ته ٻڌي، ڳالهيون ۾ ڏينهن جي فيصلي لاءِ زمين جي عموره ۽ سدوم ٿو، چوان کي توهان آئون آمين، ڇڏيو. ۾ وچ جي بگهڙن کي توهان مان ڏسو، هوندو. لائق برداشت وڌيڪ ۾ پيٽ جي شهر ان معصوم وانگر ڪبوترن ۽ عقلمند وانگر نانگن تنهنڪري آهيان، رهيو موڪلي وانگر رڍن ۽ ڪندا حوالي ۾ ڪائونسلن کي توهان اهي ته ڇو رهو، خبردار کان ماڻهن توهان ٽيو. توهان به اڳيان جي بادشاهن ۽ حاڪمن ۽ هٽندا، ڪوڙا کي توهان ۾ گڏجاڻين جي انهن کي توهان اهي جڏهن ويندو. آندو ڏانهن قومن ۽ انهن لاءِ گواهي کان سبب منهنجي کي توهان ۾ گهڙي ان ته ڇو آهي، ڳالهائڻو ڇا يا ڪيئن ته ٽيو نه پريشان تڏهن ڪندا، حوالي روح پر آهيو، ڳالهائيندڙ جيڪي آهيو تون ڇو نه آهي. ڳالهائڻو ڇا ته ويندو ڏنو کي

پيءُ ۾ ڪندو حوالي ۾ موت کي ياءُ ياءُ ٿو. ڳالهائي ۾ توهان جيڪو آهي جو پيءُ تنهنجي ڪيل نفرت طرفان سڀني توهان ۾ ڏيندا، موت کي انهن ۾ اُڀندا تي پيءُ ماءُ ٻار ۾ کي، ٻار ويندو. بچايو اهو ڪندو، برداشت تائين آخر جيڪو پر ڪري؛ جي نالي منهنجي هوندؤ ٿو چوان سچ ته ڇو پڇو، ڏانهن شهر ٻئي ته ڏين، ايذا ۾ شهر هن کي توهان اهي جڏهن شاگرد اچي. نه پٽ جو انسان جيستائين ڪندؤ نه ختم شهر جا اسرائيل توهان کي، توهان ڪافي لاءِ شاگرد آهي. وڏو کان مالڪ پنهنجي غلام نه ۾ آهي نه وڏو کان استاد پنهنجي گهر جيڪڏهن مالڪ. سندس جيئن لاءِ غلام ۾ استاد، سندس جيئن وڃي ٿي هو ته آهي انهن ڪري تنهن کي؟ وارن گهر جي هن وڌيڪ ڪيترو ته سڏيو، بعلزبول کي مالڪ جي ڪا نه ۾ ويندي، ڪئي نه ظاهر جيڪا آهي نه ڍڪيل شيءِ به ڪا ته ڇو ڍڇو، نه کان اُهو ٿو، چوان ۾ اونداهي کي توهان آئون جيڪو ويندي. نه ڄاڻي جيڪا آهي لکيل شيءِ ماڻهو جيڪي ڪريو. اعلان تي ڇتن اُهو ٽا، ٻڌو ۾ ڪنن توهان جيڪو ۾ ڇئو، ۾ روشني ان وڌيڪ پر آهن، سگهندا ماري نه کي روح پر ڍڇو، نه کان انهن آهن رهيا ماري کي جسم هڪ چريا ٻه چا ٿو. سگهي ڪري تباهه ۾ دوزخ کي ٻنهي جسم ۾ روح جيڪو ڍڇو کان نه تي زمين بغير جي پيءُ جي توهان به هڪ مان انهن ۾ ٿيون؟ ٿين نه وڪرو ۾ آساريون ڪيترن توهان ڍڇو، نه ڪري تنهن آهن. ڳٽيل به وار سپ جا سر جي توهان پوندو. ڪري قبول اڇيان جي ماڻهن کي مون جيڪو به ڪو هر آهيو. قيمتي وڌيڪ کان چريئن ئي پر ڪندس، قبول آهي ۾ آسمانن جيڪو اڇيان جي پيءُ پنهنجي کيس به آئون ڪندو، اڇيان جي پيءُ پنهنجي کيس به آئون ڪندو، رد اڇيان جي ماڻهن کي مون به جيڪو مان آهيان، آيو آڻ امن تي زمين مان ته سوچيو نه اهو ڪندس. رد آهي ۾ آسمانن جيڪو کي ماڻهوءَ لاءِ ورهائڻ ته ڇو آهيان آيو مان آهيان. آيو آڻ تلوار پر آهيان، آيو نه آڻ امن جي سُسُ سندس کي نوهه ۾ خلاف جي ماءُ سندس کي ڏيءَ ۾ خلاف جي پيءُ سندس وڌيڪ کان مون کي ماءُ يا پيءُ جيڪو وارا. گهر سندس جا ماڻهوءَ آهن دشمن ۾ خلاف؛

ڪري پيار وٽيڪ ڪان مون کي ڏيءَ يا پٽ جيڪو ۽ ناهي؛ لائق منهنجي اهو ڪري پيار اهو هلي، نه پڻيان منهنجي ۽ ڪٽي نه صليب پنهنجو جيڪو ۽ ناهي؛ لائق منهنجي اهو ۽ ڇڏيندو، وڃائي کي ان تيڪو لهندو، ڳولي کي روح پنهنجي جيڪو ناهي. لائق منهنجي جيڪو لهندو. ڳولي کي ان تيڪو ڇڏيندو، وڃائي سبب منهنجي کي روح پنهنجي جيڪو ٿو، ڪري قبول کي مون جيڪو ۽ ٿو، ڪري قبول کي مون اهو ٿو، ڪري قبول کي توهان ۾ نالي جي نبيءَ کي نبيءَ جيڪو آهي. موڪليو کي مون جنهن ٿو ڪري قبول کي ان اهو ۾ نالي جي ماڻهوءَ نيڪ کي ماڻهوءَ نيڪ جيڪو ۽ ونڊندو، اجر جو نبيءَ ٿو، ڪري قبول کي هڪ ڪنهن مان ننڍن انهن به جيڪو ۽ ونڊندو. اجر جو ماڻهوءَ نيڪ ٿو، ڪري قبول هو کي، توهان ٿو چوان سچ ڏيندو، لاءِ پيئڻ پيالو جو پاڻيءَ ٽڏي رڳو تي نالي جي شاگرد وڃائيندو.نه به ڪڏهن اجر پنهنجو

11

هو ته ڪيو، ختم ڏيڻ هدايتون کي شاگردن ٻارهن پنهنجي يسوع جڏهن جو ٽيو ائين ۽ ۾ خاني قيد يوحنا ڪري. اعلان ۽ ڏئي تعليم ۾ شهرن جي انهن جيئن ته ٽيو روانو اتان اسان يا وارو اچڻ آهين تون چيو: ڪيس ذريعي شاگردن ٻن پنهنجن ٻڌي، ڪم جا مسيح ٻڌايو کي يوحنا وڃي چيو: ڪين عيسىٰ ڏيندي جواب ۽ ڪريون؟ انتظار جو ٻئي ڪنهن ڪيا صاف وارا ڪوڙهه ٽا، هلن لنگڑا ۽ ٽا ڏسن ٻيهر انڌا ٽا: ڏسو ۽ ٽا ٻڌو توهان جيڪي برڪت ۽ ٽي؛ وڃي ڏني خوشخبري کي غريبن ۽ ٽا وجن اٽاريا مئل ٽا، ٻڌن ٻوڑا ۽ ٽا وجن يوحنا کي ميڙن عيسىٰ تي وڃڻ جي انهن کائي. نه ٽڪر ۾ مون جيڪو اهو آهي وارو ڪيل هڪ ويا؟ ٻاهر ۾ ريگستان لاءِ ڏسڻ شيءِ ڪهڙي توهان ڪيو، شروع چوڻ بابت پيل ۾ ڪپڙن نرم هئا؟ ويا لاءِ ڏسڻ ڇا ٻاهر توهان پر هئي؟ رهي لڙکي سان پون جيڪا

توهان پر آهن. ۾ گهرن جي بادشاهن اهي آهن، پائيندا ڪپڙا نرم جيڪي ڏسو، ڪي؟ ماڻهوءَ اُهو هي وڌيڪ. کان نبي ۽ ٿو، چوان ڪي توهان آئون ها، نبي؟ هئا؟ ويا لاءِ ڏسڻ ڇا ٻاهر ٿو، موڪليان اڇيان تنهنجي قاصد پنهنجو مان ڏس، آهي، ويو لکيو ۾ باري جي جنهن آهي عورتن ٿو، چوان ڪي توهان آئون آمين، ڪندو. تيار رستو تنهنجو اڇيان تنهنجي جيڪو جي آسمانن پر آهي، اُپريو نه به ڪو وڏو کان ڏينڊڙ ٻڌسما يوحنا ۾ ٽيلن پيدا مان هاڻي وڻي کان ڏينهن جي ڏينڊڙ ٻڌسما يوحنا پر آهي. وڏو کان سندس به ننيو ۾ بادشاهي ڪسي ڪي ان وارا زوري ۽ وڃي، پيو ڪيو قبضو سان زور تي بادشاهي جي آسمان تائين، توهان جيڪڏهن ۽ ڪئي. پيشنگوئي تائين جان قانون ۽ نبي سڀ ته ڇاڪاڻ ٿا. وڻن ٻڌڻ ٿو رکي ڪن جيڪو آهي. وارو اچڻ جيڪو آهي ايليا هو ته ٿا، ڇاهيو ڪرڻ وصول جيڪي آهي جهڙو ٻارن اهو ڪندس؟ برابر ڪي نسل هن آئون سان ڪنهن پر ٻڌي. اُهو لاءِ، لاءِ توهان اسان ٿا: چون ڪري سڏي ڪي ساڻين پنهنجن جيڪي آهن، ويڙل ۾ بازارن آيو، يوحنا روئا. نه توهان ۽ ڪيو، ماتم لاءِ توهان اسان نچيو، نه توهان ۽ وڃايو، بانسري ۽ ڪائيندو آيو پٽ جو انسان آهي. پوت وٽ هن ٿا، چون اهي ۽ پيئندو، نه ۽ ڪائيندو نه جو ڪندڙن گڏ ٽيڪس وارو، پيئڻ شراب ۽ پيٽو ماڻهو هڪ ڏس، ٿا، چون ۽ پيئندو، انهن هن پوءِ وئي. ٽي ثابت صحيح کان ٻارن پنهنجي دانائي آڻي جو. گنهگارن ۽ دوست انهن ته ڇاڪاڻ هئا، ٽيا معجزا گهٽا تمام جا هن ۾ جن ڪيو شروع ڪرڻ ملامت کي شهرن ته ڇاڪاڻ صيدا، بيت توکي، آهي افسوس خورازين، توکي، آهي افسوس ڪئي. نه توبه اڃ گهٽو اهي ته ٽيا، ۾ توهان جيڪي ها هجن ٽيا معجزا اهي ۾ صيدا ۽ صور جيڪڏهن فيصلي لاءِ صيدا ۽ صور ته، ٿو چوان ڪي توهان مان پر ها. ڪري توبه وينا ۾ راک ۽ ٽات آسمان جيڪو ڪپرناحوم، تون ۽ هوندو. لائق برداشت وڌيڪ کان توهان ۾ ڏينهن جي ۾ سدوم جيڪڏهن ته ڇاڪاڻ ويندين، لٿو هيٺ تائين دوزخ آهين، ويو ڪيو بلند تائين هجن رهيا قائم تائين ڏينهن جي اڄ اهي ته ٽيا، ۾ تنهنجي جيڪي ها هجن ٽيا معجزا اهي

وڌيڪ ۾ ڏينهن جي فيصلي لاءِ زمين جي سدوم ته ٽو چوان کي توهان آئون پر ها. اقرار مان چيو: عيسىٰ ڏيندي جواب ۾ وقت ان ۾. پيٽ جي توهان هوندو، لائق برداشت ۽ عقلمندن شيون اهي لکايو تو ته ڇو مالڪ، جو زمين ۽ آسمان بابا، توکي، ٽو ڪريان ٽي طرح اهڙيءَ ته ڇو بابا، ها، کي؛ ٻارن ننڍن کي انهن ڪيو ظاهر ۽ کان، سمجهدارن به ڪو ۽ آهي، ويو ڏنو طرفان پيءُ منهنجي کي مون ڪجهه سپ اڳيان. تنهنجي خوشي کي جنهن ۽ جي پٽ سواءِ ٽو جاڻي کي پيءُ ڪو نه ۽ جي، پيءُ سواءِ جاڻي نٽو کي پٽ ۽ آهن، هيڻ بوجھ ۽ ٽا ڪن محنت جيڪي سپ وٽ مون اچو ٽو. چاهي ڪرڻ ظاهر پٽ نرم آئون ته ڇو کان، مون سکو ۽ تي توهان کٽو جوڙ منهنجو ڏيندس. آرام کي توهان مان ۽ آهي سنو جوڙ منهنجو ته ڇو لاءِ؛ روحن پنهنجي آرام ملندا توهان ۽ عاجز، ۾ دل ۽ آهيان آهي.هلڪو بار منهنجو

12

هئا، بُکايل شاگرد سندس پر ويو، مان پوکيءَ جي اناج ڏينهن جي سبت عيسىٰ ۾ وقت اُن تنهنجا ڏس، چيو، کيس ڏسي فريسين پر کيا. شروع کائڻ ۽ ٻوٽڻ ٻُڙا جا اناج هنن ۽ کي کانهن هن پر ناهي. جائز ڪرڻ ۾ ڏينهن جي سبت جيڪو آهن رهيا ڪري اهو شاگرد ماڻهو جيڪي ۽ هو بکيو پاڻ هو جڏهن ڪيو ڇا دائود ته آهي پڙهيو نه توهان ڇا چيو، کائيون، روٽيون جون پيشڪش ۽ ٽيو داخل ۾ گهر جي خدا هو ڪيئن هئا؟ سان سندس پادرين صرف سواءِ کي، ماڻهن گڏ سان هن ئي نه ۽ هيون نه جائز کائڻ کي هن جيڪي کي سبت ۾ مندر پادري ۾ ڏينهن جي سبتن ته آهي پڙهيو نه ۾ قانون توهان ڇا يا جي؟ جيڪڏهن آهي. وڏو کان مندر هتي ته ٽو چوان کي توهان مان پر آهن؟ الزام بي ۽ ٽا ڀچن بيگناهه توهان ته آهي، ڇا مطلب جو قرباني نه ٽو، چاهيان رحم مان ته ها ڇاٽيو توهان

هو ڇڏي، کان اتان ۾ آهي. آقا به جو سبت پُٽ جو ماڻهوءَ ته ڇو ها. ڪئي نه مذمت ڪي انهن ۾ هو؛ سڪل هٿ جو جنهن هو ماڻهو هڪ اتي ڏس، ۾ آيو. ۾ گڏجاڻي جي انهن الزام مٿس هو جيئن ته آهي؟ جائز ڏيڻ شفا تي ڏينهن جي سبت ڇا چئي، پڇيو ڪائنس ردِ هڪ وٺ جنهن ماڻهو اهڙو مان توهان هوندو ڪير چيو، ڪين هن پر سگهن. لڳائي نه پڪڑي ڪي ان هو ڇا ته پوي، ڪري ۾ ڪڏ ڏينهن جي سبت اها جيڪڏهن ۾ هجي، ڪم چگو ۾ ڏينهن جي سبت تنهنڪري کان؟ رڍن انسان آهي فرق پوءِ ڪيترو ڪيندو؟ اهو ۾ وڌايو، هن ۾ وڌائي، هٿ پنهنجو ٿو، چوي کي ماڻهوءَ هو پوءِ آهي. جائز ڪرڻ ورتي، صلاح خلاف جي هن فريسين پر نڪري ٻاهر هٿ. ٻيو جيئن ٽيو بحال ٽي تندرست ۾ آيا، پڻيان ڪيس ماڻهو ڪيترائي ۾ ويو، هليو کان اتان ڇاڻي عيسىٰ ڪن. تباهه کي هن ته اها جيئن ته ڪن، نه ظاهر ڪيس هو ته ٻاهيو کي انهن هن ۾ ڏني، شفا کي سپني انهن هن کي جنهن ٻار منهنجو ڏس، هئي: وئي چئي ذريعي جي نبي يسعياه جيڪا ٽئي پوري ڇالهه روح پنهنجو مان آهي؛ ٽي خوش روح منهنجي ۾ جنهن پيارو منهنجو آهي، چونڊيو مون رڙ نه ۾ ڪندو جهيڑو نه هو ڪندو؛ اعلان جو انصاف کي قومن هو ۾ رکندس، تي هن ۾ ٽوڙيندو نه کي نرڪٽ ويل پڇي هو ٻڌندو. آواز جو هن ۾ گهٽين به ڪو نه ۾ ڪندو، قومون ۾ ڇڏي؛ نه ڪيي ۾ فتح کي فيصلي هو جيستائين وسائيندو، نه کي ڪتان ٻرندڙ گونگو، ۾ انڊو هو، زده پوت جيڪو ويو آندو وٺ کيس پوءِ رکنديون. اميد تي نالي سندس ماڻهو سپ ۾ لڳو؛ ڏسڻ ۾ ڇالهائڻ گونگو ۾ انڊو جو تائين ايتري ڏني، شفا کيس هن ۾ هي چيو، ٻڌي اهو فريسين پر ناهي؟ پٽ جو داؤد مسيح هي ڇا لڳا؛ چوڻ ۾ ٽيا حيران سندن عيسىٰ پر ڇاڻڻ آهي. حڪمران جو پوتن جيڪو ۾، بعلزبول سواءِ ٿو، ڪيي نه پوت هر ۾ ٽي، وڃي ٽي ويران سا آهي ورهايل ۾ پاڻ جيڪا بادشاهت هر چيو، ڪين کي، خيالن کي شيطان شيطان جيڪڏهن ۾ رهندو. نه بيئو سا آهي ورهايل ۾ پاڻ جيڪو گهر يا شهر ۾ رهندي؟ قائم ڪيئن بادشاهي جي هن پوءِ آهي، ورهايل ۾ پاڻ هو ته ٿو، ڪيي

تي نالي ڪهڙي پٽ جا توهان ته ٿو، ڪيان کي پوتن تي نالي جي بعلزبول مان جيڪڏهن ۾ روح جي خدا مان پر جيڪڏهن ٿيندا. جج جا توهان پاڻ اهي ڪري هن ڪيندا؟ ڪيئن يا آهي. پهتي اچي تي توهان بادشاهي جي خدا ڪري تنهن ٿو، ڪيان کي شيطانن ٿو، سگهي ڪسي سامان جو هن ۽ ٿو سگهي ٿي داخل ۾ گهر جي طاقتور ماڻهو ڪو سان مون جيڪو ڪندو. ڦٽو گهر جو هن هو پوءِ ۽ بنڌي؟ کي طاقتور پهرين نه جيڪڏهن ڪري هن ٿو. ٽڙي اهو ڪري، نٽو گڏ سان مون جيڪو ۽ آهي، خلاف منهنجي اهو آهي، نه ڪفر جو روح پر کي، ماڻهن ويندو ڪيو معاف ڪفر ۽ گناهه هر ٿو، چوان کي توهان مان معاف خلاف، جي پٽ جي انسان لفظ چوي به جيڪو ۽ کي؛ ماڻهن ويندو ڪيو معاف نه نه ڪيس، ويندو ڪيو معاف نه خلاف، جي روح پاڪ چوي به جيڪو پر ڪيس؛ ويندو ڪيو سڙيل کي ٻوٽي يا سنو، ميوو جو ان ۽ ڪريو، سنو کي ٻوٽي يا ۾. دور ايندڙ نه ۽ ۾ دور هن ٻار، جو نانگن آهي. ويندو سجاتو ٻوٽي مان ميوي ته چو سڙيل، ميوو جو ان ۽ ڪريو، جي دل ته چو آهيو؟ بچڙا توهان ته جڏهن ٽا، سگهو ڳالهائي ڳالهيون سنيون ڪيئن توهان ٿو، ڪيي شيون سنيون مان خزاني سني پنهنجي ماڻهو سنو ٿو. ڳالهائي وات مان پرپوري ته ٿو چوان کي توهان مان ٿو. ڪيي شيون بچيون مان خزاني بچي پنهنجي ماڻهو بچو ۽ حساب ۾ ڏينهن جي انصاف ۾ باري جي ان اهي ڳالهائين، ماڻهو جيڪو لفظ بيڪار هر مجرم تون مان لفظن تنهنجي ۽ ٿيندين صادق تون مان لفظن تنهنجي ته چو ڏينداٰ؛ نشاني کان توهان اسان استاد، چيو، ۽ ڏنو جواب فريسين ۽ لکندڙن ڪجهه پوءِ ٿيندين. هن ۽ ٿو، ڳولي نشاني نسل زناڪار ۽ بچڙو چيو، کين ڏيندي جواب هن پر ٽا. چاهيون ڏسڻ نبي يونس ڪري جيئن جي. نشاني جي نبي يونس سواءِ ويندي، ڏني نه نشاني به ڪا کي ۾ دل جي زمين به آدم ابن ئي تيئن رهيو، راتيون تي ۽ ڏينهن تي ۾ پيٽ جي مڇيءَ وڏي کي ان ۽ اُٺندا گڏ سان نسل هن ۾ فيصلي ماڻهو جا نينوي رهندو. راتيون تي ۽ ڏينهن تي وڏيڪ کان يونس هتي ڏس ۽ ڪئي، توبه تي اعلان جي يونس انهن ته چو ڪندا، مذمت

چو ڪندي، مذمت ڪي ان ۾ ويندي اُٿي گڏ سان نسل هن ۾ عدالت راڻي جي جنوب آهي. ڪان سليمان هتي ڏس، ۾ آئي، لاءِ ٻڌڻ حڪمت جي سليمان ڪان پچاڑين جي زمين هوءَ ته جڳهن جي پاڻي بي اها ته ٿي، نڪري ٻاهر مان انسان روح ناپاڪ اها جڏهن آهي. وڌيڪ ويندس موتي ۾ گهر منهنجي ٿو، چوي پوءِ ڳولي. ٿي نه ۾ ڳولينديِ، آرام ٿي گذري مان سان پاڻ ۾ ٿو وڃي هو پوءِ سينگاريل. ۾ ٽيل صاف ۾ خالي ٿو ڏسي اچي ۾ نڪتس، جتان اتي ٿي داخل اندر ۾ آهن، بچڑيون وڌيڪ ڪان پاڻ جيڪي ٿو وٺي روحون ٻيون ست گڏ هن طرح اهڙيءَ ٽيون. وڃن ٿي بدتر ڪان پهرين حالتون آخري جون ماڻهوءَ ان ۾ ٿو، رهي ڏس، هو، رهيو ڳالهائي سان ميڙ جي ماڻهن هو جڏهن تائين اجا ٽيندو. به سان نسل بچڑي ڏس، چيو، ڪيس ڪنهن پر هئا. چاهيندا ڳالهائڻ سان هن هئا، بينا ٻاهر پائر ۾ ماءُ جي هن ڪيس هن ڏينديِ جواب پر ٽا. چاهين ڏسڻ توڪي آهن، بينا ٻاهر پائر تنهنجا ۾ ماءُ تنهنجي هٽ پنهنجو ۾ پائر؟ منهنجا آهن ڪير ۾ ماءُ منهنجي آهي ڪير چيو، ڪي واري چوڻ جيڪو ته چو پائر؛ منهنجا ۾ ماءُ منهنجي ڏسو چيو: هن وڌائيندي، ڏانهن شاگردن پنهنجي پيٽ ۾ پاءُ منهنجو هو ڪندو، پورو آهي، ۾ آسمانن جيڪو ڪي، مرضي جي پيءُ منهنجي به آهي.ماءُ ۾

13

هن ماڻهو ڪيترائي ۾ هو؛ وينو پرسان جي سمنڊ نڪري ٻاهر مان گهر يسوع ۾، ڏينهن ان ۾ ۾ هئا. بينا تي ڪناري ماڻهو سپ ۾ وينو، چڑهي ۾ ٻيڙيءَ هو جو قدر ايتري ٽيا، گڏ ڏانهن هو جڏهن نڪتو. ٻاهر لاءِ پوکڻ پوکيندڙ ڏس، چئي، ڳالهايو ۾ مثالن ئي ڪيترن کين هن ويا. ڪائي ڪي انهن اچي پکي ۾ پيا، ڪري پرسان جي رستي ٻج ڪجهه هو، رهيو پوکي ٻج آيا اُيري تي طور فوري ۾ هئي، نه متي گهٽي جتي پيا، ڪري تي زمين پٿريلي ٻج ٻيا پر

نه جڙ ته ڇاڪاڻ ۽ ويا، سڙي ته اپريو سج جڏهن پر هئي، نه اونهائي جي مٿي ته ڇاڪاڻ ٻيا پر ڇڏيو. ڊهائي کي انهن ۽ وڌيا ڪنڌا ۽ پيا، ڪري تي ڪندن ۾ ٻيا پر ويا. سڪي هئي جيڪو ٽيهه. ڪجهه ۽ سڻ، ڪجهه سؤ، ڪجهه ڏنو، ميوو ۽ پيا ڪري تي زمين سڻي ۾ تمثيلن سان انهن تون چيو، ڪيس اچي وڃ ڪيس شاگرد ۽ ٻڌي. اُهو لاءِ، ٻڌڻ ٿو رکي ڪن جا بادشاهت جي آسمانن کي توهان ته ڇو چيو، کين هن ڏيندي جواب پر ٿو؟ ڳالهائين ڇو ويندو ڏنو کي ان آهي، وڃ به جيڪو آهن. ويا ڏنا نه کي انهن پر آهن، ويا ڏنا لاءِ ڄاڻڻ راز وڃ هن جيڪو ويندو ورتو به اهو کان ان ناهي، وڃ جيڪو پر ويندو، ڪيو وڌيڪ ۽ نه ٻڌندي ۽ ڏسن نه ڏسندي جيئن ته ٿو، ڳالهائيان ۾ تمثيلن سان انهن مان ڪري هن آهي. ٽيندي پوري اڇڪٽي جي يسعياه ۾ انهن پوءِ ۽ اچن؛ موٽي ته متان سمجهن، نه ۽ ٻڌن نه نه ۽ ڏسندؤ توهان ڏسندي ۽ سمجهندؤ، نه نه ۽ ٻڌندؤ توهان سان ٻڌڻ ٿي: چوي جيڪا ۽ آهي، ٻڌو ڳرو انهن سان ڪنن ۽ آهي، وئي ٿي ٽلهي دل جي ماڻهن هن ته ڇو ڏسندؤ؛ سان دل ۽ ٻڌن سان ڪنن ۽ ڏسن سان اکين ته متان آهن، ڪيون بند اکيون پنهنجون انهن ڇو آهن، مبارڪ اکيون جون توهان پر ڏينڊس. شفا کي انهن مان ۽ اچن، موٽي ۽ سمجهن ٿو چوان کي توهان آئون پڇ سڇ ٽا. ٻڌن اهي ته ڇو ڪن، جا توهان ۽ ٽيون، ڏسن اهي ته ٻڌڻ ۽ ڏنو، نه ۽ ٽا، ڏسو توهان جيڪي ڏسڻ هئا چاهيندا ماڻهو نيڪ ۽ نبي ڪيترائي ته جو ڪنهن هر جو. پوڪيندڙ ۾ تمثيل اُهو ٻڌو پوءِ توهان ٻڌو. نه ۽ ٽا، ٻڌو توهان جيڪي اهو ٿو وڃي ڪٽي ۽ ٿو اچي ٻڇو اهو ٿو، سمجهي نه ۽ ٿو ٻڌي لفظ جو بادشاهت جيڪو ويو. پوڪيو ۾ پاسي جي رستي جيڪو آهي اهو هي آهي، ويو پوڪيو ۾ دل جي هن جيڪو طور فوري ۽ ٿو ٻڌي ڪلام جيڪو آهي اهو هي ويو، پوڪيو تي زمين پٿريلي جيڪو پر عارضي پر ناهي، جڙ ۾ پاڻ وڃ هن پر ٿو؛ وئي کي ان ۽ ٿو ڪري وصول سان خوشي تي وڃي ٽڪجي تي طور فوري ته ٿي ٿئي ڪري جي ڪلام ايذا يا مصيبت جڏهن ۽ آهي، جي دور هن پر ٿو، ٻڌي ڪلام جيڪو آهي اهو هي ويو، پوڪيو ۾ ڪندن جيڪو ٿو.

جيڪو پر ٿو. وڃي ٿي ميوو بي اهو ۽ ٿي، گهٽائي کي ڪلام نڪي جي دولت ۽ پريشاني واقعي جيڪو ٿو، سمجهي ۽ ٿو ٻڌي ڪلام جيڪو آهي اهو هي ويو، پوکيو تي زمين سڻي جي انهن هن تمثيل ٻيو هڪ ٽيهه. ڪو سڻ، ڪو سؤ، ڪو ٿو، ڪري پيدا ۽ ٿو ڏئي ميوو ۾ زمين پنهنجي جنهن وئي ٿي جهڙي ماڻهوءَ هڪ بادشاهي جي آسمان چئي: رکيو اڇيان ٻوٽا جهنگلي ۾ وچ جي اناج ۽ آيو دشمن جو هن ۾ سمهڻ جي ماڻهن پر پوکيو؛ ٻج سڻو جي گهر پر ٽيا. ظاهر به ٻوٽا تڏهن ڏنو، ميوو ۽ اُپري گهاس جڏهن ويو. هليو ۽ پوکيا نه ٻج سڻو ۾ زمين پنهنجي توهان ڇا مالڪ، ڇيو: ڪيس اچي ويجهو نوڪر جا مالڪ پر آهي. ڪيو هي ماڻهوءَ دشمن ڪنهن ڇيو: کين هن پر آهن؟ ٻوٽا ۾ اُن ڪٽان پوءِ پوکيو؟ نه، ڇيو: هن پر ڪريون؟ گڏ کي انهن وڃي اسان ته ٿو چاهين تون ڇا ڇيو: ڪيس غلامن کي ٻنهي ڇڏيو؛ ڪيي مان جڙ به اناج گڏ سان انهن توهان ڪندي گڏ ٻوٽا ته ٽئي نه وارن ڪٽڻ مان ۾ وقت جي ڪٽٽي جي فصل ۽ تائين، ڪٽٽي جي فصل ڏيو وڍ گڏجي منهنجي کي اناج پر ٻڌو، ۾ گٹهن لاءِ ٻارڻ کي انهن ۽ ڪريو گڏ ٻوٽا پهرين چوندس: کي سرهون هڪ بادشاهي جي آسمان چئي: رکيو اڇيان کين تمثيل ٻيو هن ڪريو. گڏ ۾ پندار سيني جيڪو پوکيو؛ ۾ زمين پنهنجي ڪٽي ماڻهو هڪ کي جنهن آهي، جهڙي داڻي جي ٿو، وجي ٿي وڻ ۽ آهي وڏو کان ياڃين سيني ٿو، وڏي جڏهن پر آهي، ننڍو کان ٻجن کين هن تمثيل ٻيو ناهين. آکيرا ۾ شاخن جي ان ۽ اچن پکي جا آسمان جو قدر ايتري مَپن ٽن جي اٽي وڻي عورت هڪ جيڪا آهي، جهڙي خمير بادشاهت جي آسمانن ڳالهايو، ۾ تشبيهن ڳالهايون عيسىٰ ڳالهيون سڀ هي ويو. ٿي خمير سڃو جو تائين لکائي، ۾ اها ٽئي پوري ته کي، انهن هو ڳالهائيندو نه به ڪجھ جي تشبيه بغير ۽ کي، ميڙ جي ماڻهن وات، منهنجو ۾ تشبيهن کولندس چوندي: ذريعي جي نبي وئي چئي جيڪا ڳالهه پنهنجي هو ڇڏي، کي ميڙ جي ماڻهن هن پوءِ کان. بنياد جي دنيا شيون لکايل ٻڌائيندس هن تمثيل. جو ٻوٽن جي پوک ٻڌاءِ کي اسان چئي: آيا وٽ هن شاگرد جا هن ۽ آيو. ۾ گهر

آهي، دنيا زمين ۾ آهي، پٽ جو انسان اهو ٿو پوڪي ڄڻ سنو جيڪو چيو: ڪين ڏيندي جواب ڪي انهن جنهن دشمن ۾ آهن، پٽ جا بچڑي ٻوٽا ۾ آهن، پٽ جا بادشاهت اهي ڄڻ، سنو ۾ قاصد وارا ڪٽڻ فصل ۾ آهي، ٽيڻ پوري جي دور ڪٽڻي فصل ۾ آهي، شيطان اهو پوکيو دور هن ئي تيئن آهن، ويندا ساڑيا ۾ باھ ۾ آهن ويندا ڪيا گڏ ٻوٽا جهنگلي ته جيئن آهن. جي هن ڪندا گڏ اهي ۾ موڪليندو، فرشتا پنهنجا پٽ جو انسان ٽيندو. ۾ پڇاڻيءَ جي ڪي انهن اهي ۾ آهن، ڪندا قانوني بي جيڪي ڪي انهن ۾ رڪاوٽون سڀ مان بادشاهي چمڪندا ماڻهو نيڪ پوءِ ڪٽڻ. جو ڏڻدن ۾ روئڻ هوندو اتي ۾؛ پٽي جي باهه اڇلائيندا ٻيهر ٻڌي. اُهو لاءِ، ٻڌڻ آهن ڪن وٽ جنهن ۾. بادشاهت جي پيءُ پنهنجي سڄ جيئن ڪي جنهن آهي، لڪيل ۾ ميدان جيڪو سان، خزاني بادشاهي جي آسمانن آهي جهڑيو وڪٽي آهي جيڪو ڪجهه سڀ ۾ ٿو وڃي هو ڪان خوشي پنهنجي ۾ لڪايو، ماڻهو ڳولي آهي، جهڑي ماڻهوءَ واپاري هڪ بادشاهي جي آسمان وري ٿو. ڪري خريد ميدان اُهو ۾ ٿو ۾ ويو هليو لڏو، ڳولي موتي قيمتي تمام هڪ جنهن آهي؛ رهيو ڳولي موتي سڀا جيڪو جي آسمانن ٻيهر ڪيو. خريد کي ان ۾ ڪيو وڪرو هو وٽ هن جيڪو ڪجهه سڀ ڪيائين، گڏ مان قسم هر ۾ وئي اڇلائي ۾ سمنڊ جيڪا آهي جهڑي جال هڪ بادشاهي شين سڀين ڪري ويهي ۾ آيا ڪٽي مٽي تي ڪناري کي ان وئي، ڀرجي جڏهن کي، جنهن پوري جي دور ٽيندو طرح اهڑيءَ اڇلايو. ٻاهر کي شين سڑيل پر ڪيو، گڏ ۾ برتنن کي باهه کي انهن ۾ ڪندا، الڳ مان وچ جي صادقن کي بچڑن ۾ نڪرندا ٻاهر پيغامبر ۾. ٽيڻ توهان چا ٿو: چوي ڪين يسوع هوندو. ڪٽڻ جو ڏڻدن ۾ روئڻ اتي اڇلائيندا؛ ۾ پٽي جي سبب هن چيو، ڪين پر جو مالڪ. ها، چيو، ڪيس هنن آهيو؟ ويا سمجهي ڳالهيون سڀ اهي جهڑو مالڪ جي گهر اهو آهي، ويو ڪيو شاگرد ۾ بادشاهي جي آسمان جيڪو عالم هر انهن عيسىٰ جڏهن ٿو. ڪيي شيون پراڻيون ۾ نوان مان خزاني پنهنجي جيڪو آهي، کي انهن اچي ۾ وطن پنهنجي ۾ ويو، هليو کان اتان هو ٽيو، ائين ته ڪيو ختم کي تمثيلن

هن لگا: چوڻ ۾ ويا ٽي حيران اهي جو قدر ايتري رهيو، سيڪاريندو ۾ گڏجاڻي جي انهن ماڻُ جي هن ڇا ناهي؟ پٽ جو ڪاريگر هي ڇا آيون؟ ڪٽان قوتون اهي ۾ حڪمت هي ڪي هن ڇا ۾ آهن؟ نه يهودا ۾ شمعون ۾ يوسف ۾ يعقوب ياٿر جا هن ۾ آهي چئبي نه مريم هن اهي ۾ مليون؟ ڪٽان شيون سڀ اهي ڪي هن پوءِ آهن؟ نه وٽ اسان سڀ ٻينرون جون سواءِ آهي ناهي عزت بي نبي هڪ ته چيو ڪين عيسىٰ هئا. رهيا ڪائي ٽڪ ڪري جي اعتقادي بي جي انهن ڪيا، نه معجزا گهٽيون اتي هن ۾ ۾. گهر پنهنجي ۾ ۾ ڏرتي پنهنجي سبب.جي

14

چيو: ڪي نوڪرن پنهنجي ۾ ٻڌي خبر جي عيسيٰ حڪمران چوٽون هيروديس ۾ وقت هن ڪم ۾ هن قوتون ڪري ان ۾ آهي، ٽيو جيئرو مان مئلن هو آهي؛ ڏينڊڙ بپتسما يوحنا هي رکيو، ۾ جيل ۾ ڪيو بند ڪيس پڪڙي ڪي يوحنا هيروديس ته ڇو آهن. رهيون ڪري جائز رکڻ ڪي هن توڪي ته، چيو ڪيس يوحنا ڪري. جي هيروديا زال جي فلپ ياڻُ پنهنجي ڪيس اهي ته ڇو هو، ڏجندو کان ميڙ جي ماٿهن پر هو، ڇاهيندو مارڻ ڪيس هو ۾ ناهي. ۾ ڪيو ناڇ ۾ وچ ڏيءَ جي هيروديا وقت، ملهائڻ سالگره جي هيروديس هئا. سمجهندا نبي جيڪو ڏينڊو ته ڪيو اتفاق ڪيس هن سان قسم تنهنڪري ڪيو؛ خوش ڪي هيروديس ڪي مون ٽي، چوي وڌايل، اڃٽي طرفان جي ماڻُ پنهنجي هوءَ، پر گهري. هوءَ جيڪڏهن گڏ ۾ قسمن پر ٽيو، غمگين بادشاهه ۾ ڏي. سر جو ڏينڊڙ بپتسما يوحنا تي طشتري هتي ڪيو. قلم سر ۾ قيد ڪي يوحنا موڪلائي ۾ وڃي، ڏنو ته ڏنو حڪم ڪري جي ماٿهن وينل ڪٽي وٽ ماڻُ پنهنجي هوءَ ۾ ويو، ڏنو ڪي ڇوڪريءَ ۾ ويو آندو ڪٽي تي ٽاڻءَ سر جو هن ۾ ٻڌايو. ڪي عيسىٰ اچي ۾ ڪيو، دفن ڪي ان ۾ ويا ڪٽي جسم شاگردن جا هن اچي، ۾ آئي.

ويو، واپس ڏانهن جاءِ ويران ڪنهن سان مرضيءَ پنهنجي ۾ ٻيڙيءَ کان اتان يسوع پر ٻڌي ڏنو، ميڙ گھٽو نڪري ٻاھر يسوع ۽ ويا. پڻيان ڪيس پيادل مان شھرن ميڙ جا ماڻھن ٻڌي ۽ ھن شاگرد جا ھن تي، ٽيڙ شام ڪيو. علاج جو بيمارن جي انھن ۽ ڪيو رحم تي انھن ۽ ميڙ جي ماڻھن آھي، ويو گذري ئي ۾ اڳ ڪلاڪ ۽ آھي ويران جاءِ ھيءُ چيائون، ۽ آيا وٺ چيو، کين يسوع پر ڪن. خريد ڪاڏو لاءِ پاڻ وڃي ۾ ڳوڻن اھي جيئن ته ڇڏ، موڪلي ڪي ھتي وٺ اسان چيو، ڪيس ھنن پر ڏيو. لاءِ ڪائڙ کين توھان ناھي، ضرورت جي وڃڙ کين ڪي ماڻھن گھڙ ۽ آڻو. وٺ مون ھتي ڪي انھن چيو، ھن پر آھن. مڇيون ٻه ۽ ماني پنج فقط برڪت ڏنو، ڏانھن آسمان ڪٽي، مڇيون ٻه ۽ روٽيون پنج ويھن، تي گھاس ته ڏنو حڪم ڪاڏو سيني ۽ ڏنيون. ڪي ماڻھن گھڙ شاگردن ۽ ڏنيون، روٽيون ڪي شاگردن ٽوڙي ۽ ڏني، ھئا، رھيا ڪائي جيڪي ڪنيا. پريل ٽوڪرا ٻارھن بچيل مان ٽڪرن ھنن ۽ ٽيا، راضي ۽ ڪاڏو پنھنجي عيسيٰ تي طور فوري ۽ سواءِ. ڪان ٻارن ۽ عورتن ھزار، پنج ڀڳ لڳ ھئا ماڻھو اھي جو تائين وڃن، طرف پار اڇتي کان ڪيس ۽ چڙھن ۾ ٻيڙيءَ ته ڪيو مجبور کي شاگردن چڙھيو تي جبل ھو پوءِ، کان ڏيڙ چڏائي کي ميڙ جي ماڻھن ۽ چڏي. موڪلي کي ميڙن ھو ۾ وچ جي سمنڊ ئي ۾ اڳ ٻيڙي پر ھو. اتي اڪيلو ھو تي، ٽيڙ شام لاءِ. ڪرڙ دعا اڪيلو چوٽين جي رات پر ھئي. مخالف ھوا ته چو ھئي، پئي ۾ تڪليف ڪري جي لھرن ھئي، شاگرد ڏسي، ھلندي تي سمنڊ ڪيس ۽ ويو. ڏانھن انھن ھلندي تي سمنڊ عيسيٰ ۾ پھري تي طور فوري ڪئي. رڙ کان خوف ۽ آھي، پوت ڪو ھي ته لڳا چوڙ ۽ ويا ٽي پريشان پطرس ڏيندي جواب ڍڇو. نه آھيان، مان رڪو، حوصلو چيو، ۽ ڳالھايو سان انھن يسوع پاڻيءَ ڏانھن توھان ته ڏيو حڪم کي مون ته آھيو، توھان جيڪڏھن مالڪ، چيو، ڪيس ڏانھن عيسيٰ ويو ھليو تي پاڻيءَ پطرس لھي، ھيڙ مان ٻيڙيءَ ۽ اڇ. چيو، ھن پر اچان. تي چيائين، روئي ڪندي، شروع ٻُڏڻ ۽ ويو، ڍڇي مضبوط، واءُ جي پر ڏسندي لاءِ. اڇڙ کي ھن ۽ ورتو پڪڑي کي ھن وڏائي ھٽ يسوع پر تي طور فوري بچاءُ. کي مون مالڪ،

بند واءُ ته چڑهيو ۾ ٻيڙيءَ هنن جڏهن ڪيو؟ شڪ ڇو توهان وارو، ايمان ٽورو اي چيو، جو خدا تون پڇ سڇ چيو، ڪندي سجدو ڪيس اچي هنن هئا ۾ ٻيڙيءَ جيڪي ۽ وئي، ٽي ماڻهن جي جڳھ ان سڃاڻي، ڪيس آۂ آيا. ۾ زمين جي گنيسرت اهي ڪري، پار ۽ آهين. پٽ ڪي، وارن حالت خراب سيني ڪيس آيا ڪٽي آۂ ۾، علائقي واري يرپاسي ان سڄي موڪليو ڇهيو جيترن آۂ ڪي، ڪنبي جي ڪپڙي سندس ڇهين رڳو ته ڪيس هئا ڪندا گذارش آۂ ويا.بچايا

15

جي بزرگن شاگرد تنهنجا ڇو ٿا، چون ٿا اچن وٽ عيسىٰ فريسي ۽ عالم مان يروشلم پوءِ پر آهن. ڪائيندا ماني جڏهن آهن ٿوئيندا نه هٿ پنهنجا اهي ته ڇو ٿا؟ ٽوڙين ڪي روايت آهيو ڪندا ورزي خلاف جي حڪم جي خدا به توهان ڇو چيو، ڪين ڏينديِ جواب هن عزت جي ماءُ ۽ پيءُ پنهنجي چوندي، ڏنو حڪم خدا ته ڇو ڪري؟ جي روايت پنهنجي چئو پر توهان وڃي. مري سان موت اُهو چوي، بُرو ڪي ماءُ يا پيءُ پنهنجي جيڪو ۽ ڪر، فائدو ڪان مون تون جيڪا ڏاتي اها چوي، ڪي ماءُ يا ڪي پيءُ پنهنجي به جيڪو ٿا: ۽ ڏيندو؛ نه عزت ڪي ماءُ پنهنجي يا ڪي پيءُ پنهنجي هو ۽ ٽي، سگهين ڪري حاصل منافقو، اي آهي. ڪيو باطل ڪري جي روايت جي توهان ڪي حڪم جي خدا توهان سان وات پنهنجي ماڻهو هي چئي: ڪئي، اڃڪٽي سان چگيءَ ۾ باري جي توهان يسعياه ڪان مون دل سندن پر ٿا، ڪن عزت منهنجي سان چپن پنهنجن ۽ ٿا ٽين ويجهو وٽ مون ماڻهن آهن جيڪي تعليمون ٿا سيکارين ٿا، ڪن عبادت منهنجي ۾ بيڪار اهي ۽ آهي؛ پري اهو ٿو ٽئي داخل ۾ وات جيڪو سمجهو؛ ۽ ٻڌو چيو: ڪين هن سڏي، ڪي ماڻهن ۽ حڪم. جا ٿو. ڪري ناپاڪ ڪي ماڻهو اهو ٿو نڪري مان وات جيڪو پر ڪري، نٿو ناپاڪ ڪي ماڻهو

ويا ٽي ناراض فريسي ته آهي خبر توکي ڇا چيو، ڪيس شاگردن سندس آيل ويجهي پوءِ پوکي نه پيءُ آسماني منهنجي جيڪا پوک هر چيو، هن ڏيندي جواب ٻڌي؟ ڪلام اهو انڌو ڪو جيڪڏهن پر آهن، رهنما انڌا جا انڌن اهي ڏيو، ڇڏي ڪي انهن ويندي. اُڇلي آهي، چيو، ڪيس پطرس ڏيندي جواب پوندا. ڪري ۾ ڪڏ ٻئي ته ڪري، رهنمائي ڪي انڌي ڪنهن ڇا آهيو؟ سمجهه بي به توهان تائين اجا ڇا چيو، جيسس ڪر. بيان تمثيل هيءُ ڪي اسان ڏٽي پوءِ ۽ ٽي وجي ۾ پيٽ اها ٽي، ٽئي داخل ۾ وات جيڪا شيءِ هر ته سمجهو ٽا نه اجا اهي ۽ آهن، نڪرندا مان دل اهي آهن، نڪرندا مان وات جيڪي پر ٽي؟ وجي ڪيي ۾ چوريون، فحاشيون، زناڪاريون، قتل، خيال، بچڑا مان دل ته ڇو ٽا. ڪن ناپاڪ ڪي انسان ٽيون، ڪن ناپاڪ ڪي انسان جيڪي آهن شيون هي آهن. نڪرندا ڪفر ۽ شاهديون ڪوڑا نڪري ٻاهر ڪان اتان عيسىٰ آءِ ڪري. نڏو ناپاڪ ڪي انسان ڪائڻ سان هڏن ڏوئي بنا پر مان حدن انهن عورت ڪنعاني هڪ ڏس، ۽ ويو. پوئتو ڏانهن علائقن جي صيدا ۽ صور منهنجي ڪر، رحم تي مون پٽ، جا داؤد مالڪ، اي چيو، ڪري رڙ ڪيس ۽ آئي ٻاهر نڪري اچي ويجهو ۽ ڏنو. نه جواب ڪي هن سان لفظ ڪنهن هن پر آهي. لڳل پوت سخت ڪي ڏيءَ جي اسان هوءَ ته ڇو ڇڏ، موڪلي ڪي هن چئي: هئا رهيا پڇي ڪان هن شاگرد جا هن سواءِ آهي، ويو موڪليو نه ڪي مون چيو، ڏيندي جواب هن پر آهي. رهي ڪري رڙ پڻيان چيو، ۽ ڪيو سجدو ڪي هن ڪري اچي هوءَ پر ڏانهن. ريڊن ٽيل گم جي گهر جي اسرائيل ڪتن ننڍڙن ڪٽي ماني جي ٻارن چيو، ڏيندي جواب هن پر ڪر. مدد ڪي مون مالڪ، اي ميز جي مالڪن جي انهن به ڪتا ته ڇو مالڪ، ها، چيو، پر هُن ناهي. سڏو اڇلائڻ ڏانهن عورت، اي چيو، ڪي هن ڏيندي جواب عيسىٰ پوءِ آهن. ڪائيندا مان ٽڪرن گرندڙ تان ڪلاڪ اُن ڏيءَ جي هن ۽ ٽي. چاهين تون جيئن ٽئي لاءِ تنهنجي آهي، وڏو ايمان تنهنجو تي جبل ۽ آيو، وٽ سمنڊ جي گليل عيسىٰ پوءِ ڪان وڃڻ هليو ڪان اُتان ۽ وئي. ٽي شفا ڪان ٻيا ۽ معذور ٻوڑا، انڌا، لنگڑا، گڏ سان پاڻ ويا، ڪيس ماڻهو گهٽا ۽ رهيو. ويهي اُتي چڑهي

تنهنڪري ڏني، شفا کي انهن هن ۾ اڇلايو، وٽ پيرن جي عيسىٰ کي انهن ۾ رکندا، گهٽا لنگڙن تندرست، کي معذورن ڳالهائيندا، کي گونگن ٻڌندا، کي ٻوڙن ڏسندي ٽيا حيران ماڻهو پنهنجن يسوع پر ڪئي. تعريف جي خدا جي اسرائيل انهن ۾ ڏسندا؛ کي انڌن ۾ هلندا کي مون ڏينهن تي ئي ۾ اڳ اهي ته ڇو ٿو، اچي رحم تي ميڙ کي مون ڇيو، سڏي کي شاگردن نڏو موڪلڻ بکايل کي انهن آئون ۾ ناهي، ڪجهه لاءِ کائڻ وٽ انهن ۾ آهن رهيا سان ڪٽان شاگرد، جا هن کي هن ٽا چون ۾ وجن. ٽڪجي ۾ رستي اهي ته ٽئي نه چاهيان، چيو: کين عيسىٰ ۾ رکجي؟ ميڙ وڏو ايترو جو ملن مانيون ايتريون ۾ ويراني کي اسان هن ۾ مڇيون. ننڍيون ٽورڙيون ۾ ست، چيو: انهن پر آهن؟ روٽيون ڪيتريون وٽ توهان ۾ پيجي ڪري شڪر ڪٽي، مڇين ۾ روٽين ستن ۾ ڏنو. حڪم جو ويهڻ تي زمين کي ماڻهن ۾ ويا، رڇي ۾ کاڌو کاڌو سپني ۾ ڏنائين. کي ماڻهن شاگردن ۾ ڏنائين، کي شاگردن پنهنجي ۾ عورتن بغير مرد هزار چار هئا کائيندڙ پر پريل؛ ٽوڪريون ست جا ٽڪرن بچيل ويا ڪٽي آيو.۾ حدن جي مگدلا ۾ چڑهيو ۾ ٻيڑيءَ ۾ ڏنو چڏائي کي ميڙ جي ماڻهن هن ۾ جي. ٻارن

16

نشاني ڪا مان آسمان کين ته پڇيو کيس آزمائيندي، آيا، ويجهي صدوقي ۾ فريسي ۾ ته ڇو موسم؛ سئو ٿا: چئو توهان تي ٽيڻ شام چيو: کين هن ڏينديِ جواب پر ڏيکاري. اي آهي. ڳاڙهو ٽينديِ اونداهو آسمان ته ڇو طوفان؛ اڄ ۾: صبح ۾ آهي؛ ڳاڙهو آسمان نشانيون جون وقتن پر ٿا، ڇاڻو ڪرڻ فرق ۾ سڃاڻڻ کي ڇهري جي آسمان توهان منافقو، نه کي ان نشاني ڪا ۾ ٽي، ڳولي نشاني نسل زناڪار ۾ بچڙي هڪ سگهو؟ نٽا ڇاڻي توهان ۾ ويو. هليو هو ڪري، چڏي کي انهن ۾ جي. نشاني جي نبي يونس سواءِ ويندي ڏني ڏيو ڏيان ۾ ڏسو چيو، کين عيسىٰ پر ويٺا. وساري ونڻ روٽيون اچي، پار شاگرد سندس

نه ماني اسان ته، هئا رهيا ڪري ويچار ۾ پاڻ پر هنن کان. خمير جي صدوقين ۽ فريسين ماني ته ٿا سوچيو ڇو ۾ پاڻ توهان وارا، ايمان ٺورو اي چيو، ڪين يسوع پر جاڻي ورتي. ڪيترا ۽ لاءِ هزارن پنجن ماني پنج ٿا ڪريو ياد نه ۽ ٿا، سمجهو نه تائين اجا ڇا ورتو؟ نه ڪيئن ورتا؟ توهان ٽوڪرا ڪيترا ۽ جا هزارين چار ٻوٽين ستن نڪ ورتيون؟ ٽوڪريون صدوقين ۽ فريسين ته هو چيو نه ۾ باري جي ماني کي توهان مون ته سمجهو نٿا توهان خمير جي ماني ڏيو ڏيان ته هو چيو نه هن ته سمجهيو هنن پوءِ رکو؟ ڏيان کان خمير جي ۾، علائقي جي قيصريه جي فلپ يسوع، پر آيو کان. تعليم جي صدوقين ۽ فريسين پر کان، ته، چيو هنن آهي؟ ڪير پٽ جو انسان ته ٿا چون ڇا ماڻهو پڇيو، کان شاگردن پنهنجي پر کي، انهن ٽو چوي هڪ. مان نبين يا يرمياه ٻيا ۽ ايليا، ٻيا ڏيندڙ، بپتسما يوحنا ته کي آهين، مسيح تون چيو، پطرس سائمن ڏيندي، جواب آهيان؟ ڪير مان ته ٿا چئو ڇا توهان يونا، بار شمعون آهين، مبارڪ چيو، ڪيس عيسىٰ ڏيندي جواب پٽ. جو خدا جيئري آءُ ۽ آهي. ۾ آسمانن جيڪو پيءُ منهنجي پر ڪيو، نه ظاهر توکي رت ۽ گوشت ته ڇاڪاڻ جهنم ۽ اڏيندس، گڏجاڻي پنهنجي آءُ تي پٿر هن ۽ آهين، پطرس تون ته ٽو چوان توکي به ۽ چاٻيون، جون بادشاهت جي آسمانن ڏيندس توکي مان ۽ ايندا. نه غالب تي ان دروازا جا تون ڪجهه جيڪو ۽ هوندو، ٻڌل ۾ آسمانن اهو ٻڌندين، تي زمين تون ڪجهه جيڪو ته ڏنو حڪم کي شاگردن پنهنجي هن پوءِ هوندو. کليل ۾ آسمانن اهو کولينديں، تي زمين کي شاگردن پنهنجي عيسىٰ پوءِ کان ان آهي. مسيح يسوع هو ته چون نه به کي ڪنهن کان عالمن ۽ پادرين وڏن بزرگن، ۽ آهي ضروري وڃڻ يروشلم کيس ته ڪيو شروع ڏيکارڻ هڪ کيس ۽ وڃڻ. اُٺاريو ۾ ڏينهن ٽئين ۽ وڃڻ، ڪيو قتل ۽ ڪرڻ برداشت ڪجهه گهٽو ٽئي، مهربان تي توهان خدا چئي: ڪيو، شروع ڪرڻ ملامت کيس پطرس ڪري، طرف منهنجي چيو، کي پطرس ۽ ويو ڦري هو پر ٽيندو. نه به ڪڏهن تي توهان هي مالڪ! سوچين نه ڳالهين جي خدا تون ته ڇو آهين، رڪاوٽ لاءِ منهنجي تون شيطان، هل، پنيان

ڪو جيڪڏهن چيو، ڪي شاگردن پنهنجي عيسىٰ پوءِ ٿو. سوچين ڀَالهين جي ماڻهن پر ٿو، ۽ ڪٽي صليب پنهنجو ڪري، انڪار ڪي پاڻ هو ته ٿو، چاهي اچڻ پڻيان منهنجي ماڻهو وڃائيندو، ڪي ان تيڪو چاهيندو، بچائڻ ڪي روح پنهنجي به جيڪو هلي. پڻيان منهنجي لاءِ ڇا ڳوليندو. ڪي ان تيڪو وڃائيندو، خاطر منهنجي ڪي روح پنهنجي به جيڪو پر يا وڃائي؟ روح پنهنجو پر ڪري، حاصل دنيا سڄي جيڪڏهن ڪي ماڻهوءَ ٽئي فائدو پيءُ پنهنجي پٽ جو انسان ته ڇو ۾؟ بدلي جي روح پنهنجي ماڻهو ڏيندو شيءِ ڪهڙي عمل سندس ڪي هڪ هر هو پوءِ ۽ آهي، وارو اچڻ گڏ سان فرشتن پنهنجي ۾ جلال جي موت جيڪي آهن، ماڻهو ڪي بيٺل هتي ٿو، چوان ڪي توهان آئون سچ ڏيندو. بدلو مطابق ڏسن.نه ايندي ۾ بادشاهي سندس ڪي پٽ جي انسان اهي جيستائين چڪندا نه

17

ڪين ۽ ٿو وٽي گڏ ڪي ياءُ سندس يوحنا ۽ يعقوب ۽ پطرس عيسىٰ پوءِ ڪان ڏينهن ڇهن ۽ ۽ ويو، بدلجي اڳيان جي انهن هو ۽ ٿو، وڃي وٽي ۾ اڪيلائيءَ تي جبل اونچي هڪ ڪين ڏسو، ۽ ويا. ٽي اڇا وانگر روشني ڪپڑا سندس ۽ چمڪيو، وانگر سج منهن سندس چيو، ڪي يسوع پطرس ڏيندي جواب ٽيا. ظاهر ڀَالهائيندڙ سان سندس ايليا ۽ موسىٰ ٽي هتي ته اچو ته ٽا، چاهيو توهان جيڪڏهن هجون. هتي اسان ته آهي سنو مالڪ، رهيو ڀَالهائي هو تائين اڃا لاءِ. ايليا هڪ ۽ لاءِ موسيٰ هڪ لاءِ، توهان هڪ ناهيون: خيما هي چيو: آواز هڪ مان ڪڪر ڏس، ۽ ڪيو، ڄانو ڪي انهن ڪڪر روشن هڪ ڏس، هو، پنهنجن ٻڌي، شاگردن ۽ ٻڌو؛ ڪي هن ٽيس؛ خوش مان ۾ جنهن آهي، پٽ پيارو منهنجو ۽ اُٿو چيو، ۽ ڇهيو ڪي انهن ٽي ويجهو يسوع ۽ ويا. ڏڃي گهٽو تمام ۽ پيا ڪري تي منهن رڳو سواءِ ڏنو، نه به ڪي ڪنهن هنن ته ڪنيون، مٿي اکيون پنهنجون هنن جڏهن پر ڏڃو. نه

کي ڪنهن ته، ڏنو حڪم کين عيسيٰ هئا، رهيا وڃي هيٺ کان جبل هو جيئن جي. عيسيٰ شاگردن سندس ۽ ٽئي. نه جيئرو مان مئلن پٽ جو انسان جيستائين ٻڌايو، نه رويا اها به عيسيٰ پر آهي؟ ضروري اچڻ پهريون جو ايليا ته ٽا چون ڇو عالم پوءِ پڇيو، کانئس مان پر ڪندو؛ بحال شيون سڀ ۽ ٿو اچي پهرين واقعي ايليا چيو، کين ڏيندي جواب جيڪو پر سڃاتو، نه کيس انهن ۽ آهي، ڇڪو اچي ئي ۾ اڳ ايليا ته ٿو چوان کي توهان ڏک هٽان جي انهن به پٽ جو انسان طرح اهڙي ڪيو؛ سان کيس اهو چاهيو انهن ڪجهه هو. چيو بابت ڏيندڙ بپتسما يوحنا کين هن ته سمجهيو شاگردن پوءِ آهي. وارو پوڄڻ گوڏا اڇيان جي هن آيو، ويجهو جي هن ماڻهو هڪ ته آيا ڏانهن ميڙ جي ماڻهن اهي جڏهن آهي هيٺ اثر جي چنڊ هو ته ڇاڪاڻ ڪر، رحم تي پٽ منهنجي خداوند، چيائين، ۽ ڪري مان ۽ ۾. پاڻي اکثر ۽ ٿو ڪري ۾ باهه اکثر هو ته ڇاڪاڻ ٿو؛ پوگي تڪليف طرح ٻُري ۽ جواب ٽيا. نه قابل جي ڏيڻ شفا کيس اهي ۽ آيس، ڪٽي وٽ شاگردن جي توهان کيس رهندس؟ گڏ سان توهان مان ڪيستائين نسل، بگڙيل ۽ ايمان بي اي چيو، عيسيٰ ڏيندي، عيسيٰ ۽ آڻيو. وٽ مون هتي کي هن ڪندس؟ برداشت جي توهان آڻون تائين ڪيستائين شاگرد پوءِ مليو. شفا کان گهڙيءَ ان ٻار ۽ ويو نڪري ٻاهر کانئس پوت ۽ ڌاڻيو، کيس انهن عيسيٰ سگهياسين؟ نه ڪيڊي کي ان اسان ڇو چيائون، اچي ۾ اڪيلائيءَ وٽ يسوع جيڪڏهن ٿو، چوان کي توهان مان پڇ، سچ ڪري. جي اعتقادي بي جي توهان چيو: کي کان هتان چئندا، کي جبل هن توهان داڻو، هڪ جو سرسيءَ جيئن آهي ايمان وٽ توهان نه نسل هي ٽيندي. نه ناممڪن لاءِ توهان شيءِ به کا ۽ ويندو، هلي اهو ۽ وڃ، هلي اتي انهن عيسيٰ هئا، رهيا موتي ڏانهن گليل اهي جڏهن جي. روزي ۽ دعا سواءِ آهي، نڪرندو ۽ ڇڏيندا، ماري کيس اهي ۽ ويندو ڪيو حوالي ۾ هٽن جي ماڻهن پٽ جو انسان چيو، کي آيا، ۾ ڪپرناحوم اهي جڏهن ٽيا. غمگين ڏايا اهي ۽ ويندو. ڪيو جيئرو هو تي ڏينهن ٽئين هو ڏئي؟ نٽو درهم ٻه استاد جو توهان ڇا چيائون، ۽ آيا وٽ پطرس وارا وڻ درهم ٻه ته

چا کي تو چڏيو: چئي ئي اڳي کائنس عيسىٰ ٹيو، داخل ۾ گهر هو جڏهن ۽ ها. ٹو، چوي پٽن پنهنجن ٹاڻ؟ ونڻ خراج يا ٹيڪس کان ماڻهن ڪجهه بادشاه جا زمين شمعون؟ ٹو، لڳي پٽ پوءِ ته چيو، کيس عيسىٰ کان. ماڻهن ٻين چيو: کيس پطرس کان؟ ماڻهن ٻين يا کان جيڪا ۽ ڪندو، اڇلاءِ ۽ ۾ سمنڊ وچ ڪريون، نہ ناراض کي انهن اسان تہ پر آهن. آزاد انهن ڏي ڪٹي اهو استيٹر، ملندين تون کولي وات سندس ۽ ڪڻ، مڇي اچي مٹي پهريون ۾.بدلي تنهنجي ۽ منهنجي کي

18

۽ آهي؟ ڪير وڏو ۾ بادشاهيءَ جي آسمانن چيائون، ۽ آيا وٽ يسوع شاگرد ۾ گهڙيءَ ان کي توهان مان آمين، چيو: ۽ بيهاريو ۾ وچ جي انهن کي ان سڏي، کي ٻار هڪ عيسىٰ ۾ بادشاهي جي آسمانن توهان ته ٹيو، نه جهڙا ٻارن ۽ ڦرو نه توهان جيڪڏهن ٹو، چوان جي آسمانن وڏو آهي اهو ٻار، هن جيئن ڪندو عاجز کي پاڻ پوءِ به جيڪو ٹيندا. نه داخل کي مون اهو ٹو، ڪري قبول تي نالي منهنجي کي ٻار اهڙي ڪنهن جيڪو ۾. بادشاهت ڈئي ٹڪ ٹو، رکي ايمان تي مون جيڪو کي هڪ مان ننڍن انهن جيڪو پر ٹو؛ ڪري قبول سمنڊ هو ۽ وجي لٹڪايو ۾ ڳچيءَ جي هن ڇڪي جو گڈهه هڪ ته آهي بهتر لاءِ ان ٹو، رکاوٹن ته ڇو ڪري، جي رکاوٹن آهي افسوس لاءِ دنيا وجي. ڪيو غرق ۾ اونهائي جي ٹي. اچي رکاوٹ ذريعي جي جنهن لاءِ ماڻهوءَ ان آهي افسوس پر آهي، ضروري اچڻ جو پاڻ ۽ چڈ ڪٹي کي انهن ته ٹو، وجهي ۾ گناهه توکي پير تنهنجو يا هٹ تنهنجو جيڪڏهن بجاءِ ٹئين، داخل ۾ زندگيءَ ٹي اپاهج يا لنگڑو ته آهي سنو لاءِ تنهنجي ته ڇو اڇلايو، کان توکي اک تنهنجي جيڪڏهن وچين. اڇلايو ۾ باهه ابدي رکندي پير ٻه يا هٹ ٻه ته جي ان آهي سنو توکي ته ڇو چڈ، اڇلائي کان پنهنجي ۽ چڈ ڪيي کي ان ته وجهي، ۾ گناهه

۾ باهه جي جهنم رکندي اکيون ۾ته جي ان بجاءِ ٽيڻ، داخل ۾ زندگي سان اک هک ته ڇو ڪريو، نه حقير به کي هک ڪنهن مان ننڍڙن انهن توهان خبردار! وڃين. اڇلايو ڇهرو جو پيءُ منهنجي وقت هر ۾ آسمانن فرشتا جا انهن ته ٽو چوان کي توهان مان آيو. لاءِ بچائڻ کي ٽيل گم پٽ جو انسان ته ڇاکاڻ آهي. ۾ آسمانن جيڪو آهن، ڏسندا هک مان انهن ۽ هجن رڍون سؤ کي ماڻهوءَ ڪنهن جيڪڏهن ٽو؟ لڳي ڇا کي توهان نه کي ٽيل گمراهه ان وڃي ڇڏي، تي جبلن کي نوويهه ۽ نون هو ڇا وڃي، ٽي گمراهه خوش وڌيڪ تي ان هو ته کي توهان ٽو چوان سچ وڃي، ملي اهو جيڪڏهن ۽ ڳولينڈو؟ جي پيءُ جي توهان ريت هن آهن. ٽيا نه گمراهه جيڪي تي نوين نون انهن ٽو، ٽئي پر جيڪڏهن ٽئي. گم به هک مان ننڍين هنن ته آهي، ۾ آسمانن جيڪو آهي، نه مرضي اڪيلو؛ ۾ وچ جي هن ۽ تنهنجي ڪر ملامت کيس ۽ وچ ڪري، گناهه خلاف تو ۽اءُ تنهنجو ونڊي ٻڌي، نه پر جيڪڏهن ڪيو؛ حاصل کي ۽اءُ پنهنجي تو ٻڌي، تنهنجي هو جيڪڏهن ٽئي. قائم لفظ هر تي وات جي ٽن يا شاهدن ٻن جيئن ته ٻه، يا هک اجا گڏ سان پاڻ وچ گڏجاڻي هو پر جيڪڏهن چئو، کي گڏجاڻي ته ڪري، نظرانداز جي انهن هو پر جيڪڏهن سچ ڪندڙ. گڏ محصول ۽ غيرقوم جيئن ڏيو ٽيڻ ائين توکي هو ته ڪري، نظرانداز به جي هوندا، ڳنڍيل ۾ آسمان اهي ڳنڍيندؤ، تي ڏرتيءَ توهان به جيترا ٽو، چوان کي توهان آئون کي توهان آئون سچ ٻيهر هوندا. کليل ۾ آسمان اهي کولينڈؤ، تي ڏرتيءَ توهان به جيترا ۽ اهي جيڪا ٽين راضي ٻابت شيءِ به ڪنهن تي زمين ۾ه مان توهان جيڪڏهن ته ٽو چوان يا ٻه جتي ويندي. ڏني آهي، ۾ آسمانن جيڪو طرفان پيءُ منهنجي کي انهن اها ته گهرن، کيس پطرس پوءِ آهيان. ۾ وچ جي انهن آئون اتي ٽا، ٽين گڏ تي نالي منهنجي ماڻهو تي کيس آئون ۽ ڪندو گناهه خلاف منهنجي ۽اءُ منهنجو پيرا ڪيترا خداوندا، چيو: اچي وٽ پيرا ست ته چوان ٽو نه توکي مان ٽو، چوي کيس يسوع تائين؟ پيرا ستّ ڪندس؟ معاف جهڙي بادشاهه ماڻهوءَ هک بادشاهي جي آسمانن ڪري هن تائين. ست پيرا ستر پر تائين،

ڪتاب حساب هن جڏهن چاهيو. ڪرڻ حساب سان غلامن پنهنجي جنهن وئي، ڪئي قرضدار جو ٽيلنٽ بيشمار جيڪو ويو، آندو قرضدار هڪ وٽ هن ته ڪيو، شروع ڪرڻ هن ته ڏنو حڪم مالڪ جي هن تڏهن هو، نه ڪجهه لاءِ ڏيڻ واپس وٽ هن جڏهن پر هو. ۽ وڃي ڪيو وڪرو هو، وٽ هن جيڪو ڪجهه سڀ ۽ ڪي ٻارن ۽ ڪي زال جي هن ۽ ڪي مالڪ، اي چيو، ڪندي پوڄا ڪيس غلام جو ڪري، تنهن وڃڻ پوي وڃي. ڪيو ادا قرض مالڪ جي غلام ان پر، ڪندي رحم ڏيندس. واپس توڪي ڪجهه سڀ ۽ ڪر صبر تي مون ڪي هڪ غلام اُهو پر، نڪري باهر چڏيو. ڪري معاف ڪيس قرض اهو ۽ ڪيو آزاد ڪيس هو پڪڙي ڪيس ۽ هو، قرضدار جو دينار سؤ ڪيس جيڪو مان، غلامن ساڻي پنهنجي مليو پوءِ آهين. قرضدار ڪجهه تون جيڪڏهن ڪر واپس ڪي مون چئيندي، هو رهيو ڪري ڳلا ۽ ڪر صبر تي مون چيو، ۽ ڪئي التجا کي هن ڪري، ۾ پيرن جي هن غلام ساڻي تنهنجو جيستائين اچلايو، ۾ جيل ڪيس وڃي پر ٽيو، نه راضي هو پر ڏيندس. واپس توڪي آئون غمگين گهڻو تمام هو، ٽيو جيڪو ڏسي اهو غلام ساڻي جا هن پر ڪري. واپس قرض هو هن پوءِ هو. ٽيو جيڪو ڪيو بيان طور واضح ڪجهه سڀ کي مالڪ پنهنجي اچي ۽ ٽيا، توڪي مون قرض سڃو اهو غلام، بڇو اي ٽو، چوي کي هن مالڪ جو هن سڏائي، کي پنهنجي ته هو نه ضروري به لاءِ تو ڇا ڪئي. التجا کي مون تو جو ڇو چڏيو، ڪري معاف ڪاوڙيل مالڪ سندس ۽ هو؟ ڪيو رحم تي تو مون جيئن ڪرين، رحم تي غلام ساڻي ڪيس جيڪو قرض سڃو اهو هو جو تان چڏيو، ڪري حوالي جي ڏيندڙن عذاب ڪيس ٽي، جيڪڏهن ڪندو، سان توهان به پيءُ آسماني منهنجو ريت اهڙيءَ ڏئي. واپس هو، واجب چڏي.نه کي گناهن سندس مان دل پنهنجي کي ڀاءُ پنهنجي هڪ هر مان توهان

19

پار جي اردن ۾ ويو هتي کان گليل هو ته کيا، ختم لفظ اهي يسوع جڏهن جو ٿيو ائين ۾ ۾ کيو. علاج اتي کين هن ۾ ويا، پڻيان ميڙ جا ماڻهن گهٽا کيس ۾ آيو. ۾ حدن جي يهوديا ته آهي جائز لاءِ ماڻهوءَ کنهن ڇا چوندي، کي هن ۾ آزمائيندي کي هن فريسي، آيا وٺ هن ڇا چيو، کين ڏيندي جواب هن پر ڏئي؟ ڇڏي ڪري جي سبب به کنهن کي زال پنهنجي انهيءَ چيو، ۾ ناهيو مادي ۾ نر کين هن ناهيو، کان شروعات جنهن ته آهي پڙهيو نه توهان ٻئي اهي ۾ ويندو، جڙي سان زال پنهنجي ۾ ڏيندو ڇڏي کي ماڻ ۾ پيءُ پنهنجي ماڻهو سبب گڏ خدا جيکو آهن. گوشت هڪ پر آهن، نه ٻه هاڻي اهي تنهنکري ٿيندا؟ گوشت هڪ ته ڏنو حڪم ڇو موسيٰ پوءِ چيو، کيس هنن ڪري. نه الڳ کي ان انسان آهي، جوڙيو دل جي توهان موسيٰ ته ٿو چوي کي انهن هو ڏجي؟ ڇڏي کي هن ۾ ڏئي ڪتاب جو طلاق کان شروعات پر ڏني، اجازت جي ڇڏڻ زالون پنهنجون کي توهان ڪري جي سختيءَ جي سواءِ کان بنياد جي زنا کي زال پنهنجي به جيکو ته ٿو چوان کي توهان مان هو. نه ائين سان عورت ڇڏيل جيکو ۾ ٿو، ڪري زنا اهو ٿو، ڪري شادي سان ٻي کنهن ۾ ٿو ڇڏي جو مرد جيڪڏهن ٿا، چون کي هن شاگرد جا هن ٿو. ڪري زنا به اهو ٿو، ڪري شادي سپ چيو: کين هن پر ناهي. فائديمند ڪرڻ شادي ته آهي، طرح اهڙيءَ سان عورت معاملو جي ماڻ جيڪي آهن سرا خواجه ته ڇو آهي؛ وئي ڏني کي جن پر ٿا، وٺن نه کي ڳالهه هن جي ماڻهن ويا کيا سراءِ خواجا جيکي سراءِ خواجا آهن ۾ ٿيا. ڄاول ئي ائين مان پيٽ لاءِ. بادشاهت جي آسمانن کيو سراءِ خواجا کي پاڻ جيکي سراءِ خواجا آهن ۾ طرفان، تي انهن هو جيئن ته ويا، آندا وٺ هن ٻار پوءِ ڏيو. وٺڻ کي تنهن ٿو، سگهي وٺي جيکو انهن ۾ ڏيو وڃڻ کي ٻارن چيو، عيسيٰ ٻاتيو. کي انهن شاگردن پر ڪري؛ دعا ۾ رکي هٽ تي کين ۾ بادشاهت. جي آسمانن آهي جي اهڙن ته ڇو روکيو، نه کان اڇڻ وٺ مون کي مان استاد، سڏا اي چيو، کيس اچي ويجهو هڪ ڏس، ۾ ويو. هليو کان اتان هو رکي، هٽ کي مون تون چيو: کيس هن پر ملي؟ زندگي ابدي کي مون جيئن ته ڪريان ڪم سنو ڇا

۾ زندگيءَ تون جيڪڏهن پر جي. خدا سواءِ ناهي، سنو به ڪو سنو؟ آهين رهيو چئي ڇو چيو: عيسىٰ جا؟ قسم کڻڻي چيو: کيس هن رکو. کي حڪمن ته ٿو، چاهين ٽيڙ داخل نه شاهدي ڪوڙي تون ڪندين، نه چوري تون ڪندين، نه زنا تون ڪندين، نه قتل تون پاڻ جيئن ڪندين پيار سان پاڙيسري پنهنجي تون ۽ ڪر، عزت جي ماءُ ۽ پيءُ ڏيندين، محفوظ کان جواني پنهنجي مون شيون سڀ اهي ٿو، چوي کيس ماڻهو جوان سان. ٽيڙ مڪمل تون جيڪڏهن چيو، کيس يسوع آهي؟ گهٽ وٽ مون اجا ڇا آهن، ڪيون خزانو ۾ آسمان کي تون ۽ ڏي، کي غريبن ۽ وڪڙ ملڪيتون پنهنجون وچ، ٿو، چاهين ويو، هليو ٿي غمگين لفظ اهو ماڻهو جوان پر، ٻڌي ڪر. پيروي منهنجي اڇ، ۽ ملندو، آمين، چيو، کي شاگردن پنهنجي يسوع پر هيون. ملڪيتون گهڻيون وٽ هن ته ڇاکاڻ پر ٽيندو. داخل ۾ بادشاهي جي آسمانن سان مشڪل مالدار ته ٿو چوان کي توهان مان ڪنهن پر آهي، آسان گذرڻ مان سوراخ جي سوئي جو اُٺ ته ٿو چوان ٻيهر کي توهان مان جا هن ٻڌي، پر آهي. ڏکيو وڌيڪ کان ان ٽيڙ داخل ۾ بادشاهي جي خدا جو ماڻهوءَ امير پر ڪري نظر ٿو؟ سگهي وجي بچايو ڪير پوءِ لڳا، چوڻ ۽ ٽيا حيران گهڻو تمام شاگرد پوءِ آهي. ممڪن ڪجھ سڀ کان خدا پر آهي، ناممڪن هي کان ماڻهن چيو، کين عيسىٰ پڻيان تنهنجي ۽ آهي ڏنو ڇڏي ڪجھه سڀ اسان ڏس، چيو، کيس پطرس ڏيندي جواب ته چوان ٿو کي توهان آئون سچ چيو، کين يسوع پر ملندو؟ ڇا کي اسان پوءِ آياسون، عزت پنهنجي پٽ جو انسان جڏهن ۾، پيدائش نئين آهيو، آيا پڻيان منهنجي جيڪي توهان جو قبيلن ٻارهن جي اسرائيل ويهي تي تختن ٻارهن به توهان ويهندو، تي تخت جي يا ماءُ يا پيءُ يا پينر يا ڀائر يا گهر خاطر جي نالي منهنجي جيڪو ڪو هر ۽ ڪندا. فيصلو ڪٽندو. ۾ وراثت زندگي جي هميشه ۽ وٺندو پيرا سؤ ڏنيون، ڇڏي زمينون يا ٻار يا زال هوندا.پهريون آخري ۽ هوندا آخري پهريون پر گهٽا

20

جو گھر جيڪو آهي جھڙي انسان اھڙي هڪ بادشاهي جي آسمانن ته چو آهي، هڪجھو ۽ لاءِ. رکڻ مزدور لاءِ باغ جي انگورن پنهنجي ته نڪتو سوير صبح جيڪو هو، مالڪ انگورن پنهنجي کين هن پوءِ، کان ٽيڻ راضي تي ڏينهن في ديناريءَ هڪ سان مزدورن بيئل بيڪار ۾ بازار کي ٻين هن ڀڳ لڳ جي ڪلاڪ ٽئين نڪري ٻاهر ۽ موڪليو. ۾ باغ جي اهو آهي انصاف به جيڪو ۽ ۾، باغ جي انگورن به توهان ۽ وڃو چيو: کي انهن ۽ ڏنو، لڳ جي ڪلاڪ نائين ۽ ڇهين نڪري، ٻاهر ٻيهر ويا. هليا اهي پر ڏيندس. کي توهان آئون بيئل بيڪار کي ٻين هن نڪري، ٻاهر ڀڳ لڳ جي ڪلاڪ يارهين ڪيو. ئي ائين هن ڀڳ، ته چيو کيس هنن آهيو؟ بيٺا چو بيڪار ڏينهن سڄو هتي توهان چيو، کي انهن ۽ ڏنو، ۽ ۾، باغ جي انگورن به توهان ۽ وڃو ٿو: چوي کي انهن هو رکيو. نه کي اسان به ڪنهن نگران پنهنجي مالڪ جو باغ جي انگورن تي ٽيڻ شام وٺندا. توهان هجي انصاف جيڪو تائين. پهرين ڪندي شروع کان آخرين ڏي، اُجرت کي انهن ۽ سڌ کي مزدورن ٿو، چوي کي پهرين پر ٽيندي آيل ورتو. دينار هڪ هڪ انهن آيا، ڀڳ لڳ جي ڪلاڪ يارهين جيڪي ۽ مالڪ جي گھر هنن کڻي، پر ورتو. ديناريون هڪ هر به هنن ۽ وٺندا، وڌيڪ ته سوچيو ۽ ڪيو، ڪم ڪلاڪ هڪ ماڻهن آخري انهن ته هئا رهيا چئي ڪئي، ڪاوڙ خلاف جي جواب پر کڻي. گرمي سخت ۽ بار جو ڏينهن جن ڪيو، برابر جي اسان کي انهن توهان مون تو چا ڪريان، ٿو نه ناانصافي توسان مان ساڻي، چيو، کي هڪ مان انهن هن ڏيندي هن ٿو چاهيان مان پر وڃ؛ ۽ کڻي پنهنجو هو؟ ڪيو نه معاهدو تي ديناريءَ هڪ سان ٿو چاهيان مان جيڪو ڪرڻ ناهي اجازت کي مون چا يا توکي؛ جيئن ڏيان کي آخري طرح اهڙيءَ آهيان؟ سنو مان ته چاڪاڻ آهي، خراب اک تنهنجي چا ۾؟ شين منهنجي چونڊيل ٿورا پر آهن، سڌيل ڪيترائي ته چو ٽيندا، آخري پهريون ۽ ٽيندا پهريون آخري

۾ ڈار ۾ رستي کي شاگردن ٻارهن هن هو، رهيو وڃي ڏانهن يروشلم عيسىٰ جڏهن آهن. وڏن پٽ جو انسان ۽ آهيون، رهيا وڃي ڏانهن يروشلم اسين ڏسو، چيو: کين ۽ ورتو وڻي کيس اهي ۽ ڏيندا، سزا جي موت کيس اهي ۽ ويندو کيو حوالي جي عالمن ۽ پادرين ٽئين ۽ چاڑهن، تي صليب ۽ هٽن کوڙا ۽ کن ٺٺوليون جيئن ته ڪندا حوالي جي قومن آئي، وٽ هن گڏ سان پٽن پنهنجي ماءُ جي پٽن جي زيبدي پوءِ ٽيندو. جيئرو هو تي ڏينهن کيس هن ٽو؟ چاهين چا تون چيو: کيس هن گهرندي. ڪجهه کان هن ۽ ڪندي سجدو پاسي، کاپي تنهنجي هڪ ۽ پاسي ساڄي تنهنجي هڪ پٽ، ٻه منهنجا هي ته چئو چيو: گهري چا توهان ته ڄاڻو نٽا توهان چيو، عيسىٰ ڏيندي، جواب ويهن. ۾ بادشاهي تنهنجي بيٹسما اهو يا آهيان، وارو پيئڻ مان جيڪو پيالو اهو ٽا سگهو پيئي توهان چا آهيو. رهيا چوي کين هو ۽ ٽا. سگهون ڪري اسان چيو: کيس هنن ٽو؟ وڻان مان جيڪو ٽا سگهو وڻي ٽو، وڻان مان بيٹسمو جيڪو ۽ پيئندا، توهان اهو آهي، پيالو منهنجو واقعي جيڪو ٽو، ناهي، ڏيڻ منهنجو ويهڻ پاسي کاپي منهنجي ۽ پاسي ساڄي منهنجي پر وڻندا، توهان اهو ته ٻڌو ڏهن جڏهن ۽ آهي. ويو کيو تيار طرفان پيءُ منهنجي لاءِ جن آهي لاءِ انهن پر حاکم جا قومن ته ٽا ڄاڻو توهان چيو، سڏي کين يسوع پر ٽيا. ناراض بابت پائرن ٻن اهي پر ٽيندو، نه ائين ۾ توهان ٽا. هلائين اختيار تي انهن وڌا ۽ ٽا کن حڪومت تي انهن ۾ توهان به جيڪو ۽ ٽيندو، خادم جو توهان اهو چاهي، ٽيڻ وڏو ۾ توهان به جيڪو نه لاءِ ڪرائڻ خدمت پٽ جو ماٹھوءَ جيئن ٽيندو؛ غلام جو توهان اهو چاهي، ٽيڻ پهريون جڏهن ۽ لاءِ. ڏيڻ فديو ۾ بدلي جي ئي ڪيترن روح پنهنجو ۽ لاءِ ڪرڻ خدمت پر آيو، رستي انڌا ٻه ڏس، ۽ کيو. پنيان کيس ميڙ وڏو هڪ هئا، رهيا وڃي ٻاهر کان يريحو اهي مالڪ، اي چيو، روئي انهن آهي، رهيو گذري عيسىٰ ته ٻڌو جڏهن هئا، وينا پرسان جي وڌيڪ اهي پر ٽين، خاموش ته ٻائيو کي انهن ميڙ پر ڪر. رحم تي اسان پٽ، جا دائود ۽ ڪر. رحم تي اسان پٽ، جا دائود مالڪ، اي هئا، رهيا چئي ۽ هئا رهيا ڪري رڙيون

کیس هنن ڪريان؟ لاءِ توهان مان ته ٿا چاهيو چا توهان چيو، ۽ سڏيو کين ٻيئو، يسوع جي انهن ڪندي رحم تي انهن عيسىٰ پر وجن. ڪُليون اکيون جون اسان ته مالڪ، چيو، پٹيان سندس هنن ۽ ويون، ٽي روشن اکيون جي انهن تي طور فوري ۽ ڇهيو، کي اکين ڪيو.

21

عيسيٰ تڏهن ڏانهن، جبل جي زيتون آيا ۾ فگي بيت ۽ آيا ويجهو جي يروشلم اهي جڏهن فوري ۽ وجو، ۾ ڇوٽ واري سامهون جي توهان چئي: کي انهن موڪليو کي شاگردن ٻه ۽ آڻيو. وٺ منهنجي کولي سان؛ ان ٻچڑو هڪ ۽ ملندا ٻڌل کي گڏي هڪ توهان تي طور ضرورت جي انهن کي مالڪ ته چوندا توهان چوي، ڪجهه کي توهان ڪو جيڪڏهن پورو ته آهي ٽيو لاءِ ان ڪجهه سڃو هي ٽو. موڪلي کي انهن هو تي طور فوري ۽ آهي، ڏس کي، ڏيءَ جي صهيون چئو چوندي: ذريعي جي نبيءَ ويو ڇالهايو جيڪو اهو ٽئي شاگرد جو. جانور پٺ تي، لٹ ۽ تي گڏهه چڑهيل ۽ نرم وٺ تو ٽو اچي بادشاهه تنهنجو ڪپڑا پنهنجا مٹان جي انهن ۽ آڻيا، ٻچڑو ۽ گڏي ڏنو، حڪم کين عيسىٰ جيئن ڪيو ۽ ويا مان وڻن ٻيا ۽ پکيڙيا، ۾ رستي ڪپڑا پنهنجا پيڙ گهٹي تمام پر وينو. مٹان جي انهن ۽ رکيا، رهيون وڃي اڇيان جيڪي پيڙون پر هئا. رهيا پکيڙي ۾ رستي ۽ هئا رهيا ڪٹي شاخون هيون، رهيون چئي ۽ هيون رهيون ڪري رڙيون هيون، رهيون اچي پٹيان جيڪي ۽ هيون آهي، رهيو اچي ۾ نالي جي رب جيڪو اهو آهي وارو برڪت کي، پٺ جي داؤد هوسنا هي لڇو، چوڻ ۽ ويو لرزجي شهر سڃو ته ٽيو داخل ۾ يروشلم هو جڏهن ۾. بلندين هوسنا آهي. مان نازرت جي گليل جيڪو آهي، نبي يسوع هي هئا، رهيا چئي ميڙ پر آهي؟ ڪير ۾ مندر کي وارن ڪرڻ خريد ۽ وارن وڪٹڻ سيني ۽ ٽيو، داخل ۾ مندر جي خدا عيسىٰ

وارن وڪڙ ڪبوتر ۾ ڇڏيون ڪري اونڌيون ميزون جون بدلائيندڙن پئسا ۾ ڇڏيو، ڪيي پر ويندو؛ سڏيو گھر جو دعا گھر منهنجو آهي، ويو لکيو ٿو: چوي کين ۾ ڪرسيون، جون هن ۾ آيا، ۾ مندر انڌا ۾ لنگڙا وٺ کيس ۾ آهي. ڇڏيو بٹائي غار جي ڏاڙيلن کي ان توهان ٻارن ۾ ڪيا هن جيڪي ڏڻا ڪم عجيب اهي عالمن ۾ پادرين وڏن جڏهن پر ڏني. شفا کين کيس ۾ ٽيا ناراض اهي لاءِ، پٽ جي داؤد هوسنا ڏنو، چوندي ۾ ڪندي رڙيون ۾ معبد کي نه به ڪڏهن توهان چا ها؛ چيو: کين عيسىٰ پر ٽا؟ چون چا اهي ته ٿو ٻڌين تون چا چيو: کي هنن ۾ ڪئي؟ تيار ستائش تو مان وات جي پيئندڙن کير ۾ ٻارن ننڍن ته آهي پڙهيو ڏانهن شهر پر جو صبح رهيو. اتي ۾ ويو نڪري ڏانهن بيٹني ٻاهر کان شهر هو ڇڏي، به ڪجهه ۾ آيو، وٺ ان هو تي، رستي وڻ هڪ جو انجير ڏسي ۾ لڳي؛ بک کيس موٽندي ٹئي ميوو توکان نه پوءِ کان هاٹي کي: ان ٿو چوي ۾ فقط، جي پنن سواءِ ۾ ان مليو نه ۾ ٽيا حيران ڏسي شاگردن ۾ ويو. سُڪي تي طور فوري وڻ جو انجير ۾ تائين. هميشه کين عيسىٰ پر ڏيندي جواب ويو؟ سڪي تي طور فوري ڪيئن وڻ جو انجير ته، چيائون نه ڪندا، نه شڪ ۾ آهي ايمان وٺ توهان جيڪڏهن ٿو، چوان کي توهان آئون سچ چيو، وچ اڇليو ۾ وچ ڪنيو چئو، کي جبل هن جيڪڏهن پر ڪندا، ڪم جو وڻ جي انجير رڳو جڏهن ۾ وٺندا. گھرندا، رکندي ايمان ۾ دعا توهان به جيڪي شيون سپ ۾ ٹيندو؛ ۾، سمنڊ ۾ اختيار ڪهڙي چئيندي، آيا، بزرگ جا ماٹهن ۾ پادري وڏا کيس سکائيندڙ آيو، ۾ مقدس هو چيو، کين يسوع ڏيندي جواب ڏني؟ اختيار هي توکي ڪنهن ۾ ٿو، ڪرين شيون هي تون کي توهان به مان ته چئو، کي مون اها جيڪڏهن پڇندس، ڳالهه هڪ کان توهان به مان هو، ڪٹان بپتسما جو يوحنا آهيان. ڪندو سان اختيار ڪهڙي شيون اهي ته چوندس آسمان چئون، اسان جيڪڏهن چئي: لڳا سوچڻ ۾ پاڻ هنن پر مان؟ ماٹهن يا مان آسمان چئون، اسان جيڪڏهن ۾ آندو؟ نه ايمان تي هن توهان چو پوءِ چوندو، کي اسان هو مان، ۾ ٹا. رکن طور نبي کي يوحنا سپ ته چو ٹا، ٻڌون کان ميڙ جي ماٹهن اسان مان، ماٹهن

توهان مان ئي نه چيو: پاڻ کي انهن هن ڇاڻون. نڻا اسان چيائون: کي عيسىٰ ڏيندي جواب ماڻهو کو ٿو؟ لڳي ڇا کي توهان پر ٿو. ڪريان ڪم اهي ۾ اختيار ڪهڙي ته ٿو چوان کي ڪم ۾ باغ جي انگورن منهنجي وچ اڇ ٻار، چيو: اچي وٺ پهرين ۽ هئا، ٻار ٻه کي جنهن هو ۽ ويو. هليو ۽ ويو ٿي پشيمان پوءِ ڇاهيان. نٿو آئون نه، چيو، ڏيندي جواب هن پر ڪر. ويو. نه هو ۽ صاحب؛ مان، چيو: هن ڏيندي جواب پر چيو. ئي ائين هن ٿي، ويجهو وٺ ٻئي چيو کين عيسىٰ پهريون. چيو: کيس هنن ڪئي؟ پوري مرضي جي پيءُ مان ٻنهن ڪنهن کان توهان عورتون فاحشا ۽ ڪندڙ وصول محصول ته ٿو چوان کي توهان آئون سچ ته، ۽ ۾، رستي جي انصاف يوحنا ڏانهن توهان ڇو آيو ٿيون. وڃن ۾ بادشاهي جي خدا اڳيان پر توهان ڪيو، يقين کيس طوائفون ۽ ڪندڙ گڏ محصول پر ڪيو، نه يقين کيس توهان هو کو ماڻهو هڪ ٻڌو. تمثيل ٻيو ڪريو. يقين کيس ته ڪيو نه توبه به پوءِ کان ڏسڻ جو انگور ۾ ان ۽ رکي پٽ چوڌاري جي ان ۽ پوکيو باغ جو انگورن جنهن مالڪ، جو گهر ويو. هليو پرڏيهه ۽ ڏنو تي ڪرائي کي هارين کي ان ۽ ڪيو، تعمير برج ۽ کوٽيو ڪنڊ پنهنجا هو ته موڪليا ڏانهن هارين غلام پنهنجا هن ته ٿيو، ويجهو وقت جو ميون جڏهن ماري کي ڪنهن ڏنا، ڏڪ کي ڪنهن ڪٽي، کي غلامن سندس ڪسانن ۽ اچن. وٽي ميوا ۽ هئا، وڌيڪ کان پهرين جيڪي موڪليا، غلام ٻيا هن ٻيهر هنيا. پٽر کي ڪنهن ۽ ڇڏيو، منهنجي اهي چئي: موڪليو، پٽ پنهنجو ڏانهن انهن هن پر پوءِ ڪيو. ئي ائين به سان انهن اسان ته اچو آهي، وارث هي چيو، ۾ پاڻ ڏسي کي پٽ هارين پر ڪندا. احترام جو پٽ کان باغ جي انگور ڪٽي کيس ۽ ڪريون. قبضو تي وراثت سندس ۽ ڇڏيون ماري کيس هارين انهن ته اچي، مالڪ جو باغ جي انگورن پوءِ جڏهن ڇڏيو. ماري ۽ ڇڏيو ڪيي ٻاهر ۽ ڪندو، تباهه سان خرابيءَ کي ماڻهن خراب انهن هُو ٿا، چون کيس هُو ڪندو؟ ڇا کي واپس تي وقتن مقرر جي انهن ميوا کيس جيڪي ڏيندو، کي هارين ٻين باغ جو انگورن پٽر جيڪو آهي، پڙهيو نه ۾ صحيفن به ڪڏهن توهان ڇا ٿو، چوي کي انهن عيسىٰ ڏيندا.

اکين جي اسان ۾ ٿيو، طرفان رب اهو ٿيو، مٿو جو ڪنڊ ئي اهو ڪيو، رد ڪندڙن عمارت ڪسي کان توهان بادشاهي جي خدا ته ٿو چوان کي توهان مان ڪري ان آهي؟ عجيب ۾ تي پٽر هن جيڪو ۾ ٿي؛ ڪري پيدا ميوا جا ان جيڪا کي قوم هڪ ويندي ڏني ۾ ويندي جڏهن ڇڏيندو. چوري ڪيس هو ڪري، اهو تي جنهن ۾ ويندو؛ ٿي ٽڪرا ٽڪرا ٿو، ڪري چوي بابت انهن هو ته ورتو ڇاڻي انهن ته ٻڌيون تمثيلون سندس فريسين ۾ پادرين وڏن نبي ڪيس انهن ته ڇو ويا، ٻڌي کان ماڻهن انهن ڪندي ڪوشش جي پکڑڻ کي هن ۾ ٿو، هو.رکيو طور

22

ماڻهو هڪ بادشاهي جي آسمانن چيو: ۾ تمثيلن کي انهن وري عيسىٰ ڏيندي جواب ۾ کي غلامن پنهنجن هن ۾ ڪيون. شاديون لاءِ پٽ پنهنجي جنهن وئي، ٿي جهڙي بادشاهه هئا. چاهيندا نه اچڻ اهي پر هئا، ويا سڏيا ۾ شاديءَ جيڪي سڏين کي انهن ته موڪليو تيار ماني بهترين منهنجي ڏسو، چئو، کي ماڻهن سڏيل چئي، موڪليا غلام ٻيا هن ٻيهر ۾ شاديءَ آهي، تيار ڪجهه سپ ۾ آهن، ويا ڪيا ذبح جانور ٽلها ۾ ٻڪرا منهنجا آهي، ڪئي پنهنجي ٻيو ۾ ڏانهن، زمين جي پاڻ پنهنجي هڪ ويا، هليا ڪري نظرانداز کي انهن پر اچو. کي انهن ۾ ڪئي بدسلوڪي سان انهن پکڑي، کي نوڪرن جي هن باقي پر ڏانهن؛ واپار تباهه کي قاتلن انهن موڪلي، لشکر پنهنجا ۾ ڪاوڙيو، بادشاهه اُهو پر ٻڌي ڇڏيو. ماري تيار ته شادي ٿو: چوي کي نوڪرن پنهنجي هو پوءِ ڇڏيو. ساڙي شهر جو انهن ۾ ڪيو به جيترا ۾ وڃو، تي چوراهن جي رستن ڪري تنهن هئا؛ نه لائق ماڻهو سڏيل پر آهي، ڪيائون گڏ ۾، رستن نوڪر اُهي ويا نڪري ٻاهر ۾ سڏيو. ۾ شاديءَ کي انهن ڳوليو توهان ۾ اچي اندر سان. مهمانن ويڙل شادي وئي ڀرجي ۾ ڇگا، ۾ بچڙا مليا، جيترا کي سيني

نه لباس جو شاديءَ جيڪو هو ماڻهو هڪ اتي ته ڏنو لاءِ ڏسڻ کي ماڻهن ويڙل بادشاهه جو شاديءَ ته جڏهن آهين ويو اچي ڪيئن هتي تون دوست، ٿو: چوي ڪيس ۽ هو، پهريل ۽ پير سندس چيو، کي خادمن بادشاهه پوءِ ويو. ڪيو خاموش هو پر ٿو؟ رکين نه لباس ماڻهو گهٽا ٽيندو. پيسڻ ڏند ۽ روئڻ اتي اڇلايو، ۾ اونداهيءَ ٻاهرين ۽ ڪٽو ڪيس بنڌي هٿ ۾ لفظ ڪيس جيئن ته ورتي صلاح وڃي فريسي پوءِ آهن. چونڊيل ٿورا پر آهن، سڏيل اسان استاد، چوندي: موڪليا گڏ سان هيروديانن شاگرد پنهنجا ڪيس هنن ۽ ڦاسائين. جي ڪنهن کي توهان ۽ ٽا، سيکاريو ۾ سچ رستو جو خدا ۽ آهيو سچا توهان ته ٽا ڇاڻون کي اسان ڪري تنهن ڏسو، ٽا نه ڏانهن منهن جي ماڻهن توهان ته ڇو ناهي، پرواهه به جي انهن عيسىٰ پر نه؟ يا آهي جائز ڏيڻ ٽيڪس کي قيصر ڇا ٿو؟ لڳي ڇا کي توهان ڇئو، ٽيڪس کي مون آهيو؟ رهيا آزمائي ڇو کي مون توهان منافقو، اي چيو، ڇاڻي کي بچائي ۽ تصوير هيءُ ٿو، چوي کين ۽ آيا. ڪٽي ديناريون هڪ وٽ ڪيس هنن ڏيکاريو. سڪو جو پوءِ ته ٿو: چوي کين هو پوءِ جو. قيصر ٽا: چون کي ڪيس هي آهي؟ جي ڪنهن لکت ۽ ٽيا، حيران انهن ٻڌي ۽ کي. خدا شيون جون خدا ۽ ڏيو کي قيصر شيون جون قيصر ٽيڻ جيئرو ته ٽا چون جيڪي آيا، وٽ ڪيس صدوقي ۾ ڏينهن اُن ويا. هليا اهي ڇڏي ڪيس نه ٻار ۽ وڃي مري ڪو جيڪڏهن چيو، موسىٰ استاد، ٽا: چون پڇيو ڪائنس هنن ۽ ناهي، پيدا اولاد لاءِ ياءُ پنهنجي ۽ ڪندو شادي سان زال سندس ياءُ سندس ته هجي، رکندو ڪري هجڻ نه اولاد ۽ ويو، مري ڪري شادي پهريون ۽ هئا، پائر ست وٽ اسان ڪندو. پر پوءِ تائين. ستن ٽيون، ۽ ٻيو طرح ساڳيءَ ويو؛ چڏي لاءِ ياءُ پنهنجي کي زال پنهنجي هوندي؟ جي ڪنهن مان ستن عورت ۾، جيئرڻ پوءِ وئي. مري به عورت اها پوءِ، کان سيني ڇو آهيو، ويا ڏُکي توهان چيو، کين يسوع ڏيندي، جواب هئا. هو کي هن سيني ته ڇاکاڻ اهي ته نه ۾ پُنرُتهان ته ڇو کي. طاقت جي خدا نه ۽ ٽا ڇاڻو کي صحيفن نه توهان ته آهن. ۾ آسمان وانگر قاصدن جي خدا پر آهن، ويندا ڏنا ۾ شادي ئي نه ۽ آهن ڪندا شادي

چيو طرفان خدا کي توهان جيڪو اهو آهي پڙهيو نه توهان ڇا بابت، ٻيهڙائڻ جي مئلن پر خدا؟ جو يعقوب ۽ خدا جو اسحاق ۽ خدا جو ابراهيم آهيان مان ٿو، چئي جيڪو هو، ويو حيران تي تعليم سندس ڪري ٻڌي ميڙ ۽ آهي. خدا جو جيئرن پر ناهي، خدا جو مئلن خدا مان انهن ۽ تي، ئي ان ٽيا گڏ ڪيو، خاموش کي صدوقين هن ته ٻڌي اهو فريسين ٽيو.

حڪم ڪهڙو استاد، چئيندي: ۽ آزمائيندي کي هن پڇيو کان هن ماهر، جو شريعت هڪ، دل سڄي پنهنجي سان خدا مالڪ پنهنجي تون چيو، ڪيس عيسىٰ پر ۾؟ شريعت آهي وڏو عظيم ۽ پهريون هي ڪندين. پيار ۾ عقل سڄي پنهنجي ۽ ۾، روح سڄي پنهنجي ۽ ۾، سان. پاڻ جيئن ڪندين پيار سان پاڙيسري پنهنجي تون آهي، جهڙو هن پر ٻيو آهي. حڪم پڇيو کين يسوع هئا، ٽيا گڏ فريسي جڏهن ٽا. لٽڪن نبي ۽ قانون سڄو ۾ حڪمن ٻن انهن جو. داؤد ٽا: چون کيس هي آهي؟ پٽ جو ڪنهن ٿو؟ لڳي ڇا بابت مسيح کي توهان چئي: منهنجي رب چئيندي، ٿو سڏي رب کي هن ۾ روح داؤد ڪيئن پوءِ ٿو: چوي کي انهن هو پيرن تنهنجي کي دشمنن تنهنجي مان جيستائين ويهه پاسي ساڄي منهنجي چيو، کي رب هو ته ٿو، سڏي مالڪ کيس دائود ڪري تنهن جيڪڏهن ناهيان؟ هينان جي پيرن جي ان ڪنهن نه ۽ هو، نه قابل جي ڏيڻ جواب ڪو کيس به ڪو ۽ آهي؟ ڪيئن پٽ سندس ڪئي.جرئت جي پڇڻ ڪجهه وڌيڪ کيس پوءِ کان ڏينهن

23

تي ڪرسي جي موسىٰ چئي: ڳالهايو کي شاگردن سندس ۽ کي ميڙ جي ماڻهن عيسىٰ پوءِ ته چون کي توهان اهي جيڪڏهن به جيترو پوءِ، ڪجهه سڀ آهن. وينا فريسي ۽ عالم ڪن نه ۽ ٽا، چون اهي ته ڇو ڪريو، نه مطابق ڪمن جي انهن پر ڪريو، ۽ رکو سو رکو، پر تي، ڪلهن جي ماڻهن آهن رکندا ۽ بار، مشڪل ۾ ڪٽڻ ۽ ڳرا ته ڇو آهن ڳنڍيندا هو ٽا.

ڪن لاءِ ڏسڻ ڪي ماڻهن ڪم سڀ پنهنجا هو چاهين. ٿا نه هلائڻ ڪي انهن سان آگر پنهنجي اهي ۾ ٿا، ڪن وڏا ڪنارا جا ڪپڑن پنهنجي ۾ ٿا ڪن ويڪرا تعويذ پنهنجا اهي ته ڇو ٿا. ۾ بازارن ۾ سيٽون واريون اڇيان ۾ گڏجاڻين ۾ ٿا ڪن پيار ڪي جاءِ جي عزت ۾ ضيافتن وڃو، سڏيو نه ربي پر توهان ٿا. ڪن پيار ڪي وڃڻ سڏيو ربي ربي طرفان ماڻهن ۾ سلام سڏيو نه پيءُ ۾ آهيو. پائر سڀ توهان ۾ مسيح، يعني آهي، هڪ استاد جو توهان ته ڇو وڃو سڏيو نڪ آهي. ۾ آسمانن جيڪو جو، توهان پيءُ آهي هڪ ته ڇو تي، زمين پنهنجو اهو آهي، وڏو ۾ توهان جيڪو مسيح. يعني آهي، استاد هڪ جو توهان ته ڇو استاد، ۾ ويندو، ڪيو ذليل هو ڪندو، بلند ڪي پاڻ پنهنجو به جيڪو هوندو. خادم جو توهان لکندڙو اي ڪي، توهان پر وائي ويندو. ڪيو بلند هو ڪندو، ذليل ڪي پاڻ پنهنجو به جيڪو دعائون ڀگها سان بهاني ۾ آهيو ويندا ڪائي گهر جا بيواگين توهان ته ڇو منافقو، فريسي ۾ ۾ عالمو اي ڪي، توهان افسوس ونندؤ. فيصلو سخت وڌيڪ توهان ڪري ان آهيو، ڪندا آهيو، ڪندا بند اڇيان جي ماڻهن بادشاهت جي آسمانن توهان ته ڇو منافقو، فريسيو افسوس آهيو. ڏيندا ٽيڻ داخل ڪي وارن ٽيڻ داخل نه ۾ آهيو، ٽيندا نه داخل ته پاڻ توهان لڳائيندا چڪر جو خشڪي ۾ سمنڊ توهان ته ڇو منافقو، فريسيو ۾ عالمو اي ڪي، توهان توهان ٿو، ٿئي شامل هو جڏهن ۾ ڪريو، شامل ۾ مذهب پنهنجي ڪي هڪ جيئن ته آهيو اندها اي ڪي، توهان افسوس آهيو. بٹائيندا پٽ جو جهنم وڌيڪ ٻيٽو ڪان پنهنجي ڪيس به جيڪو پر ناهي، به ڪجهه اهو ڪائي، قسم ۾ مندر به جيڪو ٿا، چون جيڪي رهنمايو، اهو يا سون آهي، وڏو ڪير انڌا! ۾ بيوقوف آهي. قرضدار هو ڪائي، قسم ۾ سون جي مندر به ڪجهه اهو ڪائي، قسم ۾ گاهه قربان به جيڪو ۾ ٿو؟ ڪري پاڪ ڪي سون جيڪو مندر ۾ بيوقوف آهي. پابند هو آهي، مٹان جي ان جيڪو ڪائي قسم ۾ تحفي به جيڪو پر ناهي، گاهه قربان ماڻهو جيڪو ڏ اُها ڪندڙ پاڪ اُها گاهه قربان اُها يا ڏاڻي اُها وڏو، لاءِ ڇا انڌا آهن؛ مٹان جي ان جيڪي ۾ شين سيني انهن ۾ ٿو ڪٹي قسم ۾ ان هو سو ٿو، ڪٹي قسم تي

رهي ۾ ان جيڪو ۾ ان ۽ ٿو ڪٽي قسم ۾ ان هو سو ٿو، ڪٽي قسم ۾ مندر ماڻهو جيڪو ۽ ۾ ان ۽ ٿو ڪٽي قسم ۾ تخت جي خدا هو سو ٿو، ڪٽي قسم ۾ آسمان ماڻهو جيڪو ۽ ٿو؛ ته ڇو منافقو، فريسي ۽ عالمو اي ڪي، توهان افسوس آهي. ويڙو مٹان جي ان جيڪو ڪي ڳالهين ڳري وڌيڪ جي شريعت ۽ ٽا، ڏيو ڏهون جو زيري ۽ سونف ۽ پوديني توهان نه به ڪي انهن ۽ هو ضروري ڪرڻ ته اهي ايمان. ۽ رحم ۽ فيصلو يعني آهي، ڏنو ڇڏي تي توهان ٽا. نگلي ڪي اُٺ پر ڪي، ڪونوپا ٽا ڇاڻي جيڪي رهنما، انڌا ها. گهرجي ڇڏڻ رکابي ۽ پيالي ٻاهران ٽا ڪريو صاف توهان ته ڇو منافقو، اي فريسين ۽ عالمن افسوس، ۽ پيالي پهرين فريسي، انڌي اي سان. ناانصافي ۽ ڦرلٽ آهن پريل اهي اندران پر ڪي، ڪي، توهان افسوس ٹئي. صاف به ٻاهر جو انهن جيئن ته ڪر، صاف ڪي اندر جي ٹالهيءَ ته ٻاهران جيڪي آهيو، جهڙا قبرن ٹيل چونا توهان ته ڇو منافقو، فريسي ۽ لکندڙو اي سان ناپاڪيءَ جي قسم هر ۽ هڏن جي ماڻهن مئل اندران پر ٹيون، اچن نظر خوبصورت بي ۽ ريا اندران پر ٽا، اچو نظر نيڪ ڪي ماڻهن ٻاهران به توهان طرح اهڙيءَ آهن. پريل توهان ته ڇو منافقو، اي فريسين ۽ عالمن تي، توهان افسوس آهيو. پريل سان قانونيت اسان جيڪڏهن ٽا: چئو ۽ آهيو، سينگاريندا يادگار جا نيڪن ۽ آهيو ٺاهيندا مقبرا جا نبين ۾. رت جي نبين ها هجون نه ساڻي جا انهن اسان ها، هجون ۾ ڏينهن جي ڏاڏن ابن پنهنجي ۽ ڪيو. قتل ڪي نبين جن آهيو، پٽ جا انهن توهان ته ٽا ڏيو گواهي لاءِ پاڻ توهان پوءِ ڪيئن توهان اولاد، جو نانگن زهريلي اي سانپ، اي پريو. ماپ جو پيءُ پنهنجي توهان عالم ۽ عقلمند ۽ نبي ڏانهن توهان مان ڏسو ڪري هن ويندا؟ پڄي ڪان فيصلي جي دوزخ توهان مان انهن ۽ چاڑهيندؤ، تي صليب ۽ چڏيندؤ ماري توهان مان انهن ۽ ٿو، موڪليان تي توهان جيئن ته ڪندؤ، تعاقب تائين شهر ڪان شهر ۽ هٹيندؤ ڪوڙا ۾ گڏجاٹين پنهنجي رت واري انصاف جي هابيل وجي پيو وهايو تي زمين جيڪو اچي رت وارو انصاف هر قربان ۽ مندر توهان کي جنهن هو، پٽ جو برخيا جيڪو تائين رت جي زڪريا ولي ڪان

تي نسل هن شيون سڀ اهي ته ٿو چوان ڪي توهان آئون آمين، ڪيو. قتل ۾ وچ جي گاهه واري مارڻ پٽر ڪي انهن ۽ آهي ڪندي قتل ڪي نبين جيڪا يروشلم، اي يروشلم، اي ايندا. ڪي ٻارن تنهنجي ته چاهيو مون پيرا ڪيترا آهن، ويا موڪليا طرف تنهنجي جيڪي آهي نه توهان پر ٽي، ڪري گڏ هيٺ پرن پنهنجي ڪي ٻچن ننڍن پنهنجي پکي جيئن ڪريان، گڏ ته ڪي، توهان ٿو چوان آئون آهي. ويو چڏيو ويران لاءِ توهان گهر جو توهان ڏسو، چاهيو. جيڪو اهو آهي وارو برڪت چئو، توهان جيستائين ڏسندا نه کان هاڻي ڪي مون توهان ۾.نالي جي رب ٿو اچي

24

عمارتون جون مندر کيس ته آيا شاگرد سندس ۽ ويو، هليو مان مندر يسوع نڪري ٻاهر ۽ ڪي توهان مان سچ، ڏسو؟ نٿا شيون سڀ اهي توهان چا چيو: ڪي انهن پر عيسىٰ ڏيکارين. جي زيتون هو جڏهن ويندو. نه ٻاهيو جيڪو ويندو، چڏيو نه پٽر تي پٽر هتي ٿو، چوان شيون اهي ته ٻڌايو ڪي اسان چيائون، ۽ آيا وٺ هن ۾ اڪيلائي شاگرد هو، ٻينو تي جبل جواب هوندي؟ چا نشاني جي پڇاڻي جي دور ۽ اچڻ جي توهان ۽ ٽينديون، ڪڏهن نالي منهنجي ماڻهو گهٽا ڪري. نه گمراهه ڪي توهان ڪو ته ڏسو چيو، ڪين عيسىٰ ڏيندي ۽ جنگين توهان ڪندا. گمراهه ڪي ڪيترن ۽ آهيان، مسيح مان ته چوندا ۽ ايندا تي ٽيڻ ڪجهه سڀ اهو ته چو ٽيو، نه پريشان ته ڏسو پر آهيو، وارا ٻڌڻ خبرون جون جنگين اُٽندي بادشاهت ۽ تي قوم اُٽندي قوم ته چو آهي. آئي نه پڇاڻي اجا پر آهي، ضروري آهن شروعات شيون سڀ اهي پر ۾؛ جڳهن زلزلا ۽ وبائون ۽ ڏڪار ٽيندا ۽ تي، بادشاهت ۽ ڪندا، قتل ڪي توهان ۽ ڪندا حوالي ۾ مصيبت ڪي توهان اهي پوءِ جون. زڇگي درد ٽڪجي گهٽا پوءِ ۽ هوندؤ. ڪيل نفرت طرفان قومن سيني سبب جي نالي منهنجي توهان

۽ اُڻندا نبي ڪوڙا گھڻا ۽ ڪندا. نفرت کان ٻئي هڪ ۽ ڪندا خيانت کي ٻئي هڪ ۽ ويندا ٿي ٽٽي محبت جي گھڻن سبب، جي وڌن جي قانونيت ٻي ۽ ڪندا، گمراھ کي گھڻن جي بادشاھت هي ۽ ويندو. بچايو اھو ڪندو، برداشت تائين آخر جيڪو پر ويندي. آخر پوءِ ۽ طور، گواهي لاءِ قومن سيني ويندي ڪئي اعلان ۾ دنيا آباد سڄي خوشخبري جي نبيءَ دانيال جيڪا کي، شيءِ واري نفرت جي تباهيءَ ڏسو توهان جڏهن ايندو. جيڪي تڏهن وٺي، سمجهي پڙهندڙ آهي، بيٽل ۾ جاءِ پاڪ آهي، وئي ڳالهائي ذريعي پنهنجي اچي نه هيٺ هو آهي تي ڇت جيڪو وجن، پڇي ڏانهن جبلن اهي آهن ۾ يهوديه پر لاءِ. ڪٽڻ ڪپڑا پنهنجا موتي نه واپس هو آهي ۾ زمين جيڪو ۽ لاءِ، ڪٽڻ شيون مان گھر پياري ڪير جيڪي لاءِ انهن ۽ هجن حامله ۾ ڏينهن انهن جيڪي لاءِ عورتن انهن افسوس ٿئي. نه تي ڏينهن جي سبت يا ۾ سياري پڇڻ جو توهان ته ڪريو دعا هجن. رهيون ۽ آهي ٿي نه تائين هاٿي وٺي کان شروعات جي دنيا جهڙي مصيبت، وڏي پوءِ ڇو هوندو بچي نه جاندار به ڪو ته ها، وجن کيا نه ننڍا ڏينهن اهي جيڪڏهن ۽ ٿيندو. ڪڏهن نه ڪو جيڪڏهن پوءِ ويندا. کيا ننڍا ڏينهن اهي ڪري جي ماڻهن چونڊيل پر ها، سگهي ۽ مسيح ڪوڙا اُڻندا ته ڇو آڻيو؛ نه ايمان هتي، يا آهي مسيح هتي ڏسو چوي، کي توهان هجي، ممڪن جيڪڏهن ڪن، گمراھه جيئن ته ڪم، عجيب ۽ نشان وڏا ڏيندا ۽ نبي ڪوڙا توهان اهي پوءِ جيڪڏهن آهي. ٻڌايو ئي ۾ اڳ کي توهان مون ڏسو، به. کي چونڊيلن ۽ ته جيئن ڪريو؛ يقين نه ۾، ڪمرن اندرين ڏسو وجو، ٻاهر نه آهي، ۾ بيابان ڏسو چون، کي جي انسان ۽ ٿيندو ئي ائين آهي، ٿيندي ظاهر تائين اولهه ۽ آهي نڪرندي کان اوپر بجلي انهن پر تي طور فوري ٿيندا. گڏ عقاب اتي هجي، لاش جتي ته ڇو موجودگي؛ جي پٽ ۽ ڏيندو، نه روشني پنهنجي چند ۽ ويندو ٿي اونداهو سج پوءِ، کان مصيبت جي ڏينهن جي انسان پوءِ ۽ ويندیون. هلايون طاقتون جون آسمانن ۽ پوندا، ڪري مان آسمان تارا جي انسان ۽ ڪندا ماتم قبيلا سڀ جا زمين پوءِ ۽ ٿيندي، ظاهر ۾ آسمان نشاني جي پٽ

فرشتا پنهنجا هو ۽ ڏسندا. ايندي سان جلال ۽ طاقت گهٽي تي ڪرن جي آسمان کي پٽ چئن کي ماڻهن چوندیل سندس ڪندا گڏ اهي ۽ سان، آواز جي نرسنگي وڏي موڪليندو سکو. مثال مان وڻ جي انجير پر تائين. ڪنڊ ٻئي کان ڪنڊ هڪ جي آسمانن مان، هوائن ويجهو اونهارو ته ٽا ڇاڻو توهان نڪرن، پنن ۽ وڃي ٽي نرم شاخ جي ان ئي ۾ اڳ جڏهن ويجهو تي دروازن اهو ته ٽا ڇاڻو ڏسو، شيون سڀ اهي جڏهن به توهان ئي ائين آهي؛ شيون سڀ هي جو جيستائين ها گذري نه نسل هيءُ ٿو، چوان کي توهان آئون سچ آهي. ۽ ڏينهن ان پر گذرندا. نه به ڪڏهن لفظ منهنجا پر ويندا، گذري زمين ۽ آسمان وڃن. نه ٽي اڪيلو. پيءُ منهنجو رڳو قاصد، جا آسمانن ئي نه ڇاڻي، نٽو به ڪو ۾ باري جي ڪلاڪ ان ٻوڏ هئا اهي ته جيئن ٽيندو. به ظهور جو پٽ جي انسان ئي تيئن هئا، ڏينهن جا نوح جيئن جنهن تائين ڏينهن ان ڏيندا، ۾ شادي ۽ ڪندا شادي پيئندا، ۽ کائيندا ۾، ڏينهن جي اڳ کان ائين ويو، کٽي کي سيني ۽ آئي ٻوڏ جيستائين ڇاتو نه انهن ۽ ٽيو، داخل ۾ ٻيڙيءَ نوح ۾ ۽ ويندو ورتو هڪ هوندا، ۾ ٻني ماڻهو ٻه تڏهن به. اچڻ جو پٽ جي ماڻهوءَ ٽيندو ئي ڇڏي هڪ ۽ ويندي ورتي هڪ ڪنديون، پيهڻ ۾ ڇڪيءَ عورتون ٻه ويندو؛ ڇڏيو هڪ ٿو. اچي مالڪ جو توهان ۾ ڪلاڪ ڪهڙي ته ڇاڻو نٽا توهان ته ڇو رهو، هوشيار ويندي. اچي ۾ پهري ڪهڙي چور ته ها ڇاڻندو مالڪ جو گهر جيڪڏهن ته ٽا ڇاڻو توهان پر هي ڪري هن ڏينڈو. نه اجازت جي وڃڻ ٽوڙيو کي گهر پنهنجي ۽ هوندو جاڳندو هو ته ٿو، ڪير ٿو. اچي پٽ جو انسان سوچيو، نه توهان وقت جنهن ته ڇو وڃو، ٽي تيار به توهان ڪيو مقرر تي خدمت پنهنجي مالڪ سندس کي جنهن عقلمند، ۽ غلام وفادار اهو پوءِ آهي اچي مالڪ سندس کي جنهن غلام، اُهو آهي مبارڪ ڏئي؟ کاڏو تي وقت مقرر کين ته آهي پنهنجي کيس هو ته ٿو چوان کي توهان آئون سچ ڳولينڈو. ڪندي ڪم طرح اهڙيءَ ڪري منهنجو ۾، دل پنهنجي غلام خراب اهو چوي پر جيڪڏهن ڪندو. مقرر تي ملڪيتن سيني پيئي ۽ کائي ۽ مارڻ، کي غلامن ساڻي پنهنجي ڪري شروع ۽ ٿو، ڪري دير ۾ اچڻ مالڪ

هو جي جنهن ۾ ڏينهن ان جو غلام ان مالڪ اهو ايندو آهن، شرابي جيڪي سان انهن هن ۽ ۾، حصن بن کيس ڪٽيندو ۽ ڇاٽي، نٽو هو کي جنهن ۾ وقت ان ۽ ڪري نٽو توقع پيسڻ.جو ڏندن ۽ روئڻ هوندو اتي رکندو، سان ڪارن ريا انهن حصو جو

25

ڪٽي ڏيئا پنهنجا جيڪي ويندي، ملائي سان ڪنوارين ڏهن بادشاهي جي آسمانن پوءِ جيڪي بيوقوف. پنج ۽ عقلمند مان انهن هئا پر پنج نڪتيون. لاءِ ملڻ سان ڪنوار تيل ۾ برتنن پنهنجن عقلمند پر ڪٽيو؛ نه تيل گڏ سان پاڻ ڪٽي، مشعلون پنهنجون بيوقوف ۽ ويا پئجي ۾ اونگهه سيئي ته ڪئي دير دولها جڏهن پر گڏ. سان مشعلن پنهنجن ڪٽيو سندس نڪرو ٻاهر آهي، رهيو اچي دولها ڏس ٽيو، بلند آواز هڪ ۾ رات مد پيا. سمهي عقلمندن بيوقوفن پر ڏيئا. پنهنجا سينگاريا ۽ ڪنوارون اُهي سپ اُٽيون پوءِ لاءِ. استقبال پر آهن. رهيون وڃي مشعلون جون اسان ته ڇو ڏيو، مان تيل پنهنجي کي اسان ڇيو، کي وڃو بلڪه ٽئي، نه ڪافي کي توهان ۽ کي اسان جو ٽئي نه ائين ته، ڏنو جواب عقلمندن ته هئا، رهيا وڃي لاءِ ڪرڻ خريد اهي جڏهن پر ڪريو. خريد لاءِ پاڻ ۽ وٽ وڪٽندڙن ڪيو بند دروازو ۽ ٽيون، داخل ۾ شاديءَ گڏ سان هن اهي هيون، تيار جيڪي ۽ آيو ڏاهو پر ڪول. لاءِ اسان مالڪ، مالڪ، ٽيون، چون ۽ ٽيون اچن به ڪنوارون باقي پر پوءِ ويو. چوڪس ڇاڻان. نٽو کي توهان آئون ٿو، چوان کي توهان آئون سچ چيو، هن ڏيندي جواب جيئن ٿو. اچي پٽ جو انسان ۾ جنهن ڪلاڪ، نه ۽ ڏينهن ڇاٽو نٽا توهان ته ڇو پوءِ، رهو پنهنجي کي انهن هن ۽ سڏيو کي غلامن جي پاڻ پنهنجي هن لڳو، وڃڻ پرڏيهه ماڻهو ڪو هر هڪ، کي جنهن ۽ به، کي جنهن ۽ ڏنا، ٽيلنٽ پنج هن کي جنهن ۽ ڪئي، حوالي ملڪيت پر هليو ويو. هليو پرڏيهه تي طور فوري هو ۽ مطابق، طاقت جي پاڻ پنهنجي کي هڪ

ٻه جنهن طرح ساڳيءَ ٺاهيا. ٽيلنٽ پنج ٻيا ۾ ڪيو ڪم ۾ انهن هن ورتا، ٽيلنٽ پنج جنهن ۾ ڪوٽيو ۾ زمين ويو، هليو ڪٽي، هڪ جنهن پر ڪيا. حاصل ٻه ٻيا پڻ هن هئا، ڪيا حاصل مالڪ جو غلامن انهن پوءِ کان وقت گهٽي پر چڏي. لکائي چاندي جي مالڪ پنهنجي ٻيا ٽي ويجهو اهو هو، ويو ڪٽي ٽيلنٽ پنج جيڪو ۾ ٽو. ڪري حساب سان انهن ۾ ٽو اڇي مون ڏسو، هئا، سونهيا ٽيلنٽ پنج کي مون توهان مالڪ، چيو، ڪندي پيش ٽيلنٽ پنج غلام! وفادار ۾ سڻا اي سڻو، چيو، مالڪ جي هن کي هن آهن. ڪمايا ٽيلنٽ پنج ٻيا تي انهن خوشي جي مالڪ پنهنجي ڪندس. مقرر توکي تي گهڻن آهين، رهيو وفادار تون تي ٽورن ٻه کي مون توهان مالڪ، چيو، هن هئا، ڪٽيا ٽيلنٽ ٻه جنهن اڇي، ويجهه ٽي. داخل ۾ چيو، مالڪ جي هن کي هن آهن. ڪمايا ٽيلنٽ ٻيا ٻه تي انهن مون ڏسو، هئا، سونهيا ٽيلنٽ تي شين ڪيترن آهين، رهيو وفادار تون تي شين ٽورن غلام، وفادار ۾ چگي اي چگو، ورتو ٽيلنٽ هڪ جيڪو پر ٽي. داخل ۾ خوشي جي مالڪ پنهنجي ڪندس، مقرر توکي نه جتي آهين، ماٺهو سخت تون ته ڄاڻيو توکي مون مالڪ، چيائين: ۾ ويو اڇي به اهو هو ۾ ويو مان ويس ڀڃي ۾ آهين، ڪندو گڏ اتان پکيريو نه جتان ۾ آهين ڪٽيندو اتي پوکيو مالڪ سندس پر ڏيندي جواب آهي. وٽ پاڻ تنهنجو ڏس لکايم، ۾ زمين ٽيلنٽ تنهنجو گڏ ۾ پوکيو نه مون جتي ٽو لٽان آئون ته ٽو ڄاڻين تون سست، ۾ ٻانهو بچڙو چيو، کيس کي چانديءَ منهنجي ته هو ضروري توکي تنهنکري پکيريو. نه مون جتان ٽو ڪريان ڪٽي ٽيلنٽ کان هن ڪري تنهن سان. سود منهنجو ها وڻان مان اچي ۾ ها، رکين وٽ سرافن ۾ ويندو ڏنو کي ڪنهن هر آهي، وٽ جنهن ٽو. رکي ٽيلنٽ ڏهه جيڪو ڏيو کي ان ۾ وڻو ان ۾ آهي. وٽ هن جيڪو ويندو ڪنيو به اهو کان ان ناهي، وٽ جنهن پر ويندو، ڪيو واڌو جڏهن ٽينڈو. پيسڙ ڏند ۾ روئڙ اتي چڏيو، اڇلائي ۾ اونداهيءَ ٻاهرين کي غلام بيڪار ويهندو هو تڏهن گڏ، ساڻس قاصد پاڪ سپ ۾ ۾ عزت پنهنجي اچي پٽ جو انسان الڳ هو ۾ اڳيان، جي هن ويندون ڪيون گڏ قومون سپ ۾ تي، تخت جي عزت پنهنجي

بيهاريندو هو ۽ کان، ٻکرين کي رڍن ٿو ڪري الڳ رڍيو جيئن کان ٻئي هڪ کي انهن ڪندو ساڄي پنهنجي بادشاهه پوءِ پاسي. کاٻي کي ٻکرين پر پاسي، ساڄي پنهنجي کي رڍن لاءِ توهان کان بنياد جي دنيا وارا، برڪت جا پيءُ منهنجي اڇو، چوندو، کي وارن پاسي ڏنو، کائڻ کي مون توهان ۽ هئي، لڳي بک مون ته ڇو وٺو. وراثت جي بادشاهت ڪيل تيار گڏ کي مون توهان ۽ هئس، اجنبي مان ڏنو، پيئڻ کي مون توهان ۽ هئي، لڳي اڄ مون خبر منهنجي توهان ۽ هئس، ڪمزور مان ڏنو، پائڻ ڪپڙا کي مون توهان ۽ ننگو، ڪيو، ماڻهو نيڪ ته ڏيندا جواب کي هنن پوءِ آيا. وٺ منهنجي توهان ۽ هئس، مان ۾ قيد ورتي، پر پياريوسون؟ ۽ اجايل يا کارايوسون، ۽ ڏٺو بکايل ڪڏهن توکي اسان مالڪ، اي چوندا، توکي اسان ڪڏهن پر پائيندا؟ ڪپڙا ۽ ننگو يا ڪيو، گڏ ۽ ڏٺو اجنبي توکي اسان ڪڏهن آمين، چوندو، کين بادشاهه ڏيندي جواب ۽ آياسون؟ وٺ تو اسان ۽ ڏٺو، ۾ قيد يا ڪمزور کان ننڍن منهنجي ڪيو، کي هڪ ڪنهن مان انهن اوهان جيترو ٿو، چوان کي اوهان مان مون چوندو، به کي وارن پاسي کاٻي هو پوءِ ڪيو. اوهان کي مون اهو مان، ٻائرن ننڍي تيار لاءِ قاصدن سندس ۽ شيطان جيڪا ۾ باھ دائمي ان ماڻهو، ٽيل لعنت اي وجو پري کان توهان ۽ هو، اجايو مون ڏنو، نه لاءِ کائڻ کي مون توهان ۽ هو، بکايو مون آهي. وئي ڪئي ننگو مان ورتو، نه اندر کي مون توهان ۽ هوس، اجنبي مان ڏنو، نه لاءِ پيئڻ کي مون توهان ۽ هوس، ۾ قيد ۽ هوس ڪمزور مان پائٽايا، نه ڪپڙا کي مون توهان ۽ هوس، ڏنو توکي اسان ڪڏهن مالڪ، چوندا، پاڻ ۽ ڪيس ڏيندا جواب پوءِ ورتي. نه خبر منهنجي پوءِ ڪئي؟ نه خدمت توکي اسان ۽ ۾، قيد يا ڪمزور يا ننگو يا اجنبي يا اجايل يا بکايل کان ننڍن انهن توهان جيترو ٿو، چوان کي توهان مان سچ چئي، ڏيندو جواب کي انهن هو پر ويندا، ۾ سزا ابدي هي ۽ ڪيو. توهان لاءِ مون ئي نه ڪيو، نه لاءِ هڪ ڪنهن مان ننڍي ويندا.۾ زندگي ابدي ماڻهو نيڪ

26

چيو: ڪي شاگردن پنهنجي هن ته ٽيو ائين ته ڪيا ختم لفظ سپ اهي عيسىٰ جڏهن چاڑهڻ تي صليب پٽ جو انسان ۾ ٽي، ٽئي فسح عيد پوءِ ڪان ڏينهن ٻن ته ٽا ڃاڻو توهان جي پادريءَ وڏي بزرگ، جا ماڻهن ۾ عالم ۾ پادري وڏا ٽيا گڏ تڏهن ٽو. وڃي پڪڑايو لاءِ سان نڱيءَ ڪي عيسىٰ ته ڪئي صلاح انهن ۾ هو، ويندو سڏيو قيافا ڪي جنهن ۾، صحن جڏهن ٽئي. نه گڙٻڙ ۾ ماڻهن جيئن ته نه، ۾ عيد پر چيو، هنن ڇڏين. ماري ۾ پڪڑين تمام جيڪا آئي وٽ هن عورت هڪ هو، ۾ گهر جي ڪوڙهيءَ شمعون ۾ عنيا بيت عيسىٰ هو جڏهن پريو تي مٽي جي هن ۾ هئي، رکندي شيشي جي مرمر سنگ جي عطر قيمتي هي چيو، ۾ ڪيو اظهار جو ناراضگي ڏسي اهو شاگردن سندس پر هو. وينو ڏئي ٽيڪ غريبن ۾ ها سگهي ٽي وڪرو تي قيمت گهٽي عطر هي ته ڇاڪاڻ آهي؟ لاءِ ڪهڙي تباهي ڇاڪاڻ هن ڪي؟ عورت ٽا ڏيو تڪليفون ڇا چيو: ڪين عيسىٰ پر، ڃاڻي ها. وڃي ڏنو ڪي مان پر آهن، هميشه وٽ توهان ته ماڻهو غريب آهي. ڪيو ڪم سنو هڪ لاءِ مون ته هن وجهي، تي جسم منهنجي عطر هي عورت هن ته ڇو رهندس. نه هميشه وٽ توهان هي به ڪٽي جتي ٽو، چوان ڪي توهان آئون آمين آهي. ڪيو لاءِ ڪرڻ دفن منهنجي اهو ڪيو، هن جيڪو ويندو ڳالهايو به اهو اتي ويندي، ڪئي اعلان ۾ دنيا سڃي خوشخبري اعليٰ هو، ويندو چيو اسڪريوتي يهودا جيڪو مان، ٻارهن هڪ ويو پوءِ ۾. يادگار جي هن حوالي ڪي هن ڪي توهان مان ۾ ٽا، چاهيو ڏيڻ ڪي مون توهان ڇا چيو: ۾ وٽ پادرين ڳولڻ موقعو هو پوءِ ڪان ان ۾ ڪيا. مقرر سڪا جا چاندي ٽيهه لاءِ هن انهن پر ڪندس؟ وٽ يسوع شاگرد تي، ڏينهن پهرين جي ماني واري خمير بي پر ڏئي. پڪڑائي ڪيس ته لڳو تياري جي ڪائڻ پسح لاءِ توهان اسان ته ٽا چاهيو ڪٽي توهان پڇيو، ڪائنس ۾ آيا منهنجو ٽو، چوي استاد چئو، ڪيس ۾ وٽ ماڻهوءَ فلاٽي ۾ شهر وڃو چيو، هن پر ڪريون؟

ائين شاگردن ۽ سان. شاگردن پنهنجن ڪندس پسح آئون وٽ تنهنجي آهي، ويجهو وقت سان ٻارهن هو تي ٽيڻ شام ڪيو. تيار فصح عيد ۽ هو، ڏنو حڪم کين يسوع جيئن ڪيو مان توهان ته کي توهان ٽو چوان سچ چيو، هن هئا، رهيا کائي اهي جڏهن ۽ ويڻو. گڏ ڪيو، شروع چوڻ کيس هڪ هر مان انهن ۾، ڏک گهٽو تمام ۽ پڪڙائيندو. کي مون هڪ ٻڌايو هٽ ۾ ٽانءَ گڏ سان مون جيڪو چيو، ڏيندي جواب پر مالڪ؟ آهيان، آئون اهو ڇا ۾ باري سندس جيئن ٽو وجي واقعي پٽ جو انسان پڪڙائيندو. کي مون ئي اهو آهي، پيو پڪڙايو پٽ جو انسان ذريعي جي جنهن کي انسان اُن آهي افسوس پر آهي، ويو لکيو يهودا، پر ڏيندي، جواب ها. وجي نه ڄائو انسان اُهو جيڪڏهن کيس ها هُجي سڻو وجي، تون چيو، کيس هن ربي؟ آهيان، نه مان يقيناً چيو، هو، رهيو ڪري حوالي کي هن جيڪو شاگردن ۽ ڀجي ڪري ادا شڪر ۽ ڪٽي ماني عيسىٰ هئا، رهيا کائي هو جڏهن آهي. چيو ڪري ادا شڪر ۽ ڪٽي پيالو ۽ آهي؛ جسم منهنجو هي کائو؛ وڻو، چيو: ۽ هو رهيو ڏئي کي جيڪو جو، عهد نئين آهي رت منهنجو هي ته ڇو سڀ؛ پيئو مان هن ڇئي: ڏنو کي انهن هاڻي ته ٽو چوان کي توهان آئون ۾. معافي جي گناهن وجي پيو وهايو لاءِ ئي ڪيترن جڏهن تائين ڏينهن ان تان پيندس، نه مان پيداوار جي ٻوٽي جي انگور هن مان وٺي کان پوءِ، کان ڇائڻ حمد ۽ ۾. بادشاهي جي پيءُ منهنجي پيندس نئون گڏ سان توهان کي ان منهنجي سڀ توهان ته، چيو کين عيسىٰ پوءِ ڏانهن. جبل جي زيتون ويا نڪري ٻاهر اهي جا ريڊ ۽ ماريندس، کي چرواهي مان آهي، ويو لکيو ته ڇو ويندا، ٽڪجي ۾ رات هن ڪري وٺي اڇيان ڏانهن گليل کي توهان مان پوءِ کان جيئرڻ منهنجي پر ويندا، پکڙي ٽڙي ريوڙن مان پر ويندا، ٽي ناراض توسان سڀ جيڪڏهن چيو، کيس پطرس ڏيندي جواب ويندس. جي مرغ رات اڄ ته توکي ٽو چوان سچ چيو، کيس عيسىٰ ٽيندس. نه ناراض به ڪڏهن کي مون به جيڪڏهن چيو: کيس پطرس ڪندين. انڪار کان مون پيرا ٽي اڳ کان ڇائڻ به شاگردن سيني طرح ساڳيءَ ڪندس. نه انڪار توکي مان آهي، ضروري مرڻ گڏ توسان

ويهو هتي چيو، کي شاگردن ۾ آيو، تي جاءِ هڪ نالي گتسماني سان انهن عيسىٰ پوءِ چيو. ۾ ٽيڻ غمگين هن وٺي، پٽ ٻه جا زبدي ۾ پطرس ڪريان. دعا وڃي اتي مان جيستائين ڏاڍو تائين موت روح منهنجو ٽو، چوي کي انهن عيسىٰ پوءِ ڪيو. شروع ٽيڻ پريشان تي منهن پنهنجي هو وڌي، اڃتي ٽورو ۾ رهو. جاڃندا سان مون ۾ رهو هتي آهي، غمگين مون پيالو هي ته آهي، ممڪن جيڪڏهن پيءُ، منهنجا چئيندي، ۾ ڪندي دعا پيو، ڪري شاگردن ٽو اچي ۾ ٽو. چاهين تون جيئن پر ٽو، چاهيان مان جيئن نه پر وڃي، هليو کان هڪ ڪئي نه طاقت توهان ائين کي: پطرس ٽو چوي ۾ سمهندڙ، کي انهن ٽو ڳولي ۾ ڏانهن ٽيو نه داخل جيئن ته ڪريو، دعا ۾ رهو جاڃندا سان؟ منهنجي رهڻ جاڃندا ڪلاڪ ڪئي دعا ۾ ويو هليو دفعي ٻئي ٻيهر آهي. ڪمزور گوشت پر آهي، تيار ته روح ۾. آزمائش کي ان آئون جيستائين سگهي، نٽو گذري کان مون پيالو هي جيڪڏهن پيءُ، منهنجا چئي، ڏنو، سمهندڙ وري کي انهن هن ڪري اچي ۾ ڏيو. ٽيڻ پوري مرضي تنهنجي ته پيئان، نه ڪئي دعا ٻيهر ويو، وري ڪري، ڇڏي کي انهن ۾ هيون. ٽيل ڳري اکيون جون انهن ته ڇو ڇا کي: انهن ٽو چوي ۾ وٺ شاگردن پنهنجي ٽو اچي پوءِ چئي. لفظ ساڃيو پيرو ٽيون پٽ جو انسان ۾ گهڙي آهي ويو اچي ويجهو ڏسو، ٽا؟ ڪريو آرام ۾ هاٿي ٽا سمهو توهان جيڪو آهي ويو ٽي ويجهو ڏسو وجون، اسان اُٽيو، ۾. هٽن جي گنهگارن وڃي پيو پهچايو ٻارهن يهوداه، ڏس، هو، رهيو ڳالهائي اجا هو جڏهن آهي. رهيو ڪري حوالي کي مون قوم ۾ پادرين وڏن سان، لڻ ۾ تلوارن ميڙ وڏو هڪ گڏ سان هن ۾ آيو، هڪ، مان شاگردن نشاني کي انهن هن هو، رهيو ڪري حوالي کي هن جيڪو پر موڪليل. طرفان بزرگن جي تي طور فوري ۾ پکڙيو. کي هن آهي، ئي اهو ڏينڊس، چمي مان کي جنهن چيو، ۾ ڏني چيو: کي هن عيسىٰ ڏني. چمي کيس ۾ ربي، سلام، چيائين، اچي، ويجهو جي يسوع ۾ پکڙيو کيس ۾ تي عيسىٰ رکيا هٽ ويا، اچي پوءِ آهين. موجود تون لاءِ جنهن دوست، کسي تلوار پنهنجي ڪري ڊگهو هٽ پنهنجو هن هو، گڏ سان عيسيٰ جيڪو هڪ ڏسو،

ڪيس عيسىٰ پوءِ ڇڏيو. ڪٽي ڪن سندس مارائي، ڪي غلام جي پادريءَ وڏي ۽ ڇڏي، تلوار آهن، ڪٿندا تلوار جيڪي سپ ته ڇو موڙائي، ۾ جاءِ جي ان تلوار پنهنجي ٿو، چوي ۽ سگهان، سڏي ٿو نه ڪي پيءُ پنهنجي هاٿي مان ته ٿو سمجهين تون يا ويندا. مري سان پوريون لکٿون پوءِ ڪيئن ڪندو؟ فراهم جا قاصدن لشڪر وڌيڪ ڪان ٻارهن لاءِ مون هو ڪنهن توهان ڇا چيو، ڪي ميڙ يسوع ۾ ڪلاڪ اُن آهي؟ ضروري ٽيڙ طرح اهڙيءَ ته ٽين مندر وٽ توهان روزانو مان آهيو؟ نڪتا لاءِ پکڙڻ ڪي مون سان لڻن ۽ تلوارن وانگر ڏاڙيل جيئن ته آهي ٽيو ڪجهه سپ هي پکڙيو. نه ڪي مون توهان ۽ هوس، سيڪاريندو ويهي ۾ ڪي يسوع جن پر ويا. ڀڄي ڇڏي ڪيس شاگرد سپ پوءِ ٽين. پوريون لکٽيون جون نبين ۽ عالم جتي هو، پادري اعليٰ جيڪو ويا، وڻي وٽ ڪيفا ڪيس اهي هو، ورتو ڪري قابو تائين، عدالت جي پادري اعليٰ هو، هليو پڻيان کان پري ڪي هن پطرس پر هئا. ٽيل گڏ بزرگ ۽ بزرگ ۽ پادري وڏا پر ڏسي. پڃاڻي جيئن ته هو وينو گڏ سان مددگارن ٽي داخل اندر ۽ جي موت ڪيس جيئن ته هئا رهيا ڳولي شاهدي ڪوڙي خلاف جي عيسىٰ ڪائونسل سڄي شاهد ڪوڙا ٻه پوءِ ملي. نه به، تي اچڻ جي شاهدن ڪوڙن ڪيترن ۽ ملي؛ نه ۽ ڏين، سزا ٻيهر ڪي ان ۾ ڏينهن ٽن ۽ ٿو سگهان ٻاهي ڪي مندر جي خدا مان چيو، هن چيو: اچي ڇا ڏئين؟ نٿو جواب به ڪجھ تون ڇا چيو: ڪيس پادري وڏي بينو، اُٽي ۽ ٿو. سگهان اڏائي پادري اعليٰ ڏيندي جواب رهيو. خاموش عيسىٰ پر ٽا؟ ڏين گواهي خلاف جي توهان اهي ڇا ته چئجو ڪي اسان ته ٿو ڏيان قسم سان حوالي جي خدا زنده توڪي آئون چيو: ڪيس ڪي توهان مان پر آهي، چيو تون ٿو، چوي ڪيس عيسىٰ پٽ. جو خدا مسيح، آهين تون پاسي ساڄي جي طاقت جيڪو ڏسندؤ، ڪي پٽ جي انسان توهان کان هاٿي ٿو، چوان ڦاڙي ڪپڑا پنهنجا پادري اعليٰ تڏهن هوندو. ايندڙ تي بادلن جي آسمان ۽ هوندو وينل ڏسو، آهي؟ ضرورت ڪهڙي جي شاهدن اجا ڪي اسان آهي؛ ڪيو ڪفر هن ته چئي ڇڏيا هو چيو: ڏيندي جواب انهن پر ٿو؟ لڳي ڇا ڪي توهان آهي؛ ٻڌو ڪفر جو هن توهان هاٿي

ڪجهه ۾ ماريو، سان مُنڻ کي هن ۾ ٿُڪيو تي منهن جي هن هنن پوءِ آهي. مجرم جو موت جو ماريو؟ توکي جنهن آهي ڪير مسيح، اي ڪر، نبوت کي اسان چئي: هنيا چمات کي هن گليلي به تون ۾ چئيندي، آئي وٺ ڪيس نوڪراٽي هڪ ۾ هو، ويڻو ۾ صحن ٻاهر پطرس پر ته ڇاڻان ٿو نه مان چيو، ڪندي انڪار اڳيان جي سيني انهن هن پر هئين. گڏ سان عيسيٰ ڏنو کي هن عورت ٻي هڪ ته ويو، ڏانهن دروازي نکري ٻاهر هو جڏهن چوين. ٿو ڇا تون انڪار سان قسم هن ٻيهر ۾ هو. گڏ سان نازري عيسيٰ به هي چيو، کي ماڻهن موجود اتي ۾ اهي هئا بيڻل جيڪي پوءِ، کان دير ٿوري پوءِ ڇاڻان. نٿو کي ماڻهوءَ ان مان ته ڪيو ٻولھ ڳالھ تنهنجي ته ڇو آهين، مان انهن به تون ڇ سچ چيو، کي پطرس اچي ويجهو کي ماڻهوءَ ان مان ته ڪيو شروع ڪٽڻ قسم ۾ ڪرڻ لعنت هُن پوءِ ٽي. ڪري ظاهر توکي آيو، ياد لفظ اهو جو يسوع کي پطرس ۾ ڏني. بانگ مرغ تي طور فوري ۾ ڇاڻان. نٿو ڪندين، انڪار منهنجو ٻيرا ٽي تون اڳ کان ڳائڻ جي ڪڙ ته هو چيو ڪيس هن جيڪو پيو.روئي سان تلخيءَ نکري ٻاهر هو ۾

27

ته ورتي صلاح خلاف جي يسوع بزرگن جي ماڻهن ۾ پادرين وڏن سيني تي، ٽيڻ صبح حوالي کي حاڪم پيلاتس پونتيس کيس ۾ ويا کٽي ڪري بند کيس ۾ ڏين؛ موت کيس ڏنو قرار مجرم هو ته ڏنو هو، رهيو ڪري حوالي کي هن جيڪو يهودا، جڏهن پوءِ ڪيو. ڪيا، واپس ڏانهن بزرگن ۾ ڪاهنن سردار سڪا جا چانديءَ ٽيهه هن ٽي، پشيمان ويو، تون ڇا؟ سان اسان چيو: انهن پر ڪري. حوالي رت بيگناهه آهي ڪيو گناهه مون چئي: ڦاسي کي پاڻ وجي ۾ ويو، هليو پوئتي اڇلائي، ۾ مندر ٽڪرا جا چانديءَ هن ۾ ڏسندين. اجازت جي وجهڻ ۾ خزاني کي انهن چيو، کٽي ٽڪرا جا چانديءَ پادرين اعليٰ پر ڏني.

زمين جي ڪمهار مان انهن هنن وٽي، صلاح پر آهي. قيمت جي رت اها ته ڇاڪاڻ ناهي، اڄ وئي سڏيو زمين جي رت زمين اها تنهنڪري لاءِ؛ دفن جي ماڻهن اجنبي ڪئي خريد ورتا انهن ۽ هو: ويو چيو ذريعي جي نبي يرميا جيڪو ڳالهايل، اهو ٿيو پورو تڏهن تائين. اسرائيل انهن کي جنهن هئي، وئي ڪئي قدر جي جنهن قيمت اها سڪا، جا چانديءَ ٽيهه کي مون خداوند جيئن ۾، زمين جي ڪمهار ڏنا اهي انهن ۽ هئي، ڏني قيمت مان پٽن جي يهودين تون ڇا چئي؛ پچيو کانئس حاڪم ۽ ٻيئو؛ اڳيان جي حاڪم عيسىٰ هو. ڏنو حڪم سردار کي هن جڏهن آهين. رهيو چئي ٿو تون چيو: ڪيس عيسىٰ پر آهين؟ بادشاهه جو پيلاتس پوءِ ڏنو. نه جواب به ڪجهه هن ته وجي پيو لڳايو الزام پاران بزرگن ۽ پادرين ڏئي گواهي جي ڳالهيون ڪيتريون خلاف تنهنجي اهي ته ٻڌين نٽو تون ڇا چيو، ڪيس گهڻو تمام اڳواڻ اهو تنهنڪري ڏنو، نه جواب جو لفظ به هڪ ڪيس هن ۽ آهن؟ رهيا ڪري، آزاد قيدي هڪ لاءِ پيڙ ته هئي عادت جي اڳواڻ تي موقعي جي تهوار ٿيو. حيران چيو برابا کي جنهن هو، قيدي مشهور هڪ وقت ان وٽ هنن هئا. چاهيندا اهي کي جنهن ته ٽا چاهيو کي ڪنهن توهان چيو: کين پيلاتس ڪري تنهن ٽيا، گڏ اهي جڏهن هو. ويندو ڇاٽي هن آهي؟ ويندو سڏيو مسيح جيڪو عيسىٰ يا براباس ڪريان؟ آزاد لاءِ توهان مان هو، ويٺو تي فارم پليٽ هو جڏهن هو. ڪيو حوالي ڪيس هنن ڪري جي حسد ته ڇو ويو ڪر، نہ بہ ڪجهہ سان واري انصاف ان ۽ توکي موڪليو، چوندي ڪيس زال سندس تڏهن بزرگن ۽ ڪاهنن سردار پر ڪيو. برداشت ڪجهہ گهڻو ۾ خواب بابت ڪيس مون اڄ جو ڇو اڳواڻ پر ڏيندي، جواب ڪن. تباهه کي يسوع پر گهرن، کي بَرَبّاس ته ڪيو قائل کي ميڙ پر ڪريان؟ آزاد لاءِ توهان کي ڪهڙي مان ٻنهي انهن مان ته ٽا چاهيو توهان چيو: کين سڏيو جيڪو کي، عيسىٰ ڪندس ڇا مان پوءِ ٿو، چوي کين پيلاطس بَرَبّاس. چيو: انهن چيو: حاڪم پر وجي. چاڙهيو تي صليب کي هن چيو: ڪيس سيني هنن مسيح؟ ٿو وجي هن چئي: ڪيون، رڙيون سان زور وڌيڪ انهن پر آهي؟ ڪيو ڪم بُرو ڪهڙو هن ته ڇو

گڙهڙ وڌيڪ پر ٽئي، نه فائدو به ڪجھ ته پيلاتوس پر ڏسي وڃي. چاڑهيو تي صليب کي
کان رت جي صادق هن مان چيو، ڏوئي هٿ پنهنجا سامهون جي ميڙ ڪٹي پاڻي ٽئي،
۽ تي اسان رت سندس چيو، ماٹهن سيني ڏينديِ جواب ڏسندؤ. توهان آهيان، بيگناهه
حوالي هٹي ڪوڙا کي يسوع پر ڪيو، آزاد کي بارابا لاءِ انهن هن پوءِ تي. ہارن جي اسان
پرائيٹوريون ڪٹي کي عيسىٰ سپاهي جا حاڪم پوءِ وڃي. چاڑهيو تي صليب کيس ته ڪيو
۽ پائٹايو، چادر ڳاڑهو کي هن لاهي ڪپڑا کي هن ۽ ڪئي، گڏ فوج سڃي تي هن ۽ ويا ۽
جي هن ۽ رکي، لٹ ۽ هٹ ساڃي جي هن ۽ رکيو تي مٹي جي هن ناهي تاج مان ڪنڊن
هن ۽ بادشاهه، جو يهودين اي سلام، لڳا، چوڻ ڪندي ٹنوليون سان هن ڪري گوڏا اڳيان
هنن تڏهن ڪيون، ٹنوليون کيس هنن جڏهن لڳا. مارڻ تي مٹي جي هن ڪٹي لٹ ٹُڪي تي
وٹي لاءِ چاڑهڻ تي صليب کيس ۽ پائٹايا، ڪپڑا سندس کيس ۽ چڏيو لاهي چادر کانئس
هن هو، سائمن نالو جو جنهن مليو ماٹهو قيرينائي هڪ هنن نڪرندي، ہاهر کان گهر ويا.
کي جنهن تي جاءِ هڪ آيا اهي جڏهن ۽ ڪٹي. صليب سندس هو ته ڪيو مجبور هنن کي
لاءِ پيئڻ کيس انهن جاءِ، جي کوپڑي ويندڙ چئجي آهي جيڪا گلگتا، هو ويندو چيو
چاڑهڻ تي صليب کيس چاهيو. نه پيئڻ هن پوءِ کان چکڻ ۽ ڈنو؛ ملايل سان پت سرڪو
نگهباني کيس هئا ويٹل اتي ۽ اڇلائي، قرعا چڏيا ورهائي ڪپڑا سندس هنن پوءِ، کان
جو يهودين يسوع، آهي هي رکيو، لکيل الزام جو هن تي مٹي جي هن هنن ۽ ڪندي.
هڪ ۽ کان پاسي ساڃي هڪ ويا، چڑهايا تي صليب گڏ سان هن ڈاڑيل ہه پوءِ بادشاهه.
۽ هلائيندا مٹا پنهنجا ڪئي، بدڪاري کي هن تن هئا، پيا لنگهندا جيڪي کان. پاسي کاہي
بچا؛ کي پاڻ آهي، اڈيندو ۾ ڈينهن تن ۽ آهي ہاهيندو کي مندر جيڪو هئا: چوندا
پادري مُک به ۽ طرح ساڳيءَ اچ. هيٹ تان صليب ته آهين، پٹ جو خدا تون جيڪڈهن
بچائي ٹو نه کي پاڻ بچايو، کي ہين چيو: ۽ سان فريسين ۽ بزرگن ۽ عالمن هئا ڪندا ٹنول
آٹينداسين ايمان ۽ کان صليب هاٹي اچي آهي، بادشاهه جو اسرائيل جيڪڈهن سگهي؛

هن ٿو چاهي جيڪڏهن کي، هن هاٿي ڏي بچائڻ تي، خدا هن کيو پروسو تي؛ هن اسان چاڙهيل تي صليب گڏ سان هن ڦاهيوار جيڪي آهيان. پٽ جو خدا ته ڇاکاڻ ڇيو کي؛ ٿي تي زمين سڄي اونداهي کان ڪلاڪ ڇهين پر هئا. رهيا ڏئي طعنا کي هن به اُهي هئا، ايلي ڇيو: روئي سان آواز وڏي عيسىٰ چوتاري جي ڪلاڪ نائين تائين. ڪلاڪ نائين وئي ڏنو؟ ڇڏي ڇو کي مون تو خدا، منهنجا خدا منهنجا آهي، هي سباڪٹاني؟ ليما ايلي، فوري ۾ ٿو. سڏي کي ايليا هي ته لڳا چوڻ ٻڌي هئا، ٻيڻل اتي جيڪي مان انهن پر ڪجهه کيس رکي تي ڪندي ۾ پري، سان سرڪي ڪٹي، اسپنج ۾ ويو ٻوڙي هڪ مان انهن تي طور وڏي ٻيهر عيسىٰ پر آهي. ايندو لاءِ بچائڻ کيس ايلياه ته ڏسون ڇڏي ڇيو، باقي پر پياريو. کان مٹان ويو ورهائجي ۾ حصن ٻن پردو جو مندر ڏسو، ۾ ڏني. ڇڏي روح روئي، سان آواز ئي ڪيترن ۾ ويون ڪُلي قبرون ۾ ويا، ورهائجي پٹر ۾ وئي لرزي زمين ۾ تائين، هيڻان شهر پاڪ پوءِ کان اُٹڻ سندس نڪري، مان قبرن ۾ ويا، اُٹاريا جسم جا ماٹهن پاڪ سمهيل جي يسوع گڏ سان سندس جيڪي ۾ صديقار پر ٹيا. ظاهر کي ئي ڪيترن ۾ ٹيا داخل ۾ لڳا، چوڻ ۾ ويا ٻڄي ڏايا ته ڏنو، ٹيا واقعا جيڪي ۾ کي زلزلي هئا، رهيا ڪري نگهباني رهيون ڏسي کان پري جيڪي هيون به عورتون گهڻيون اتهي هو. پٽ جو خدا هي پچ سچ مريم ۾ جن هئي؛ ڪئي خدمت جي هن هلي کان گليل پنيان جي يسوع جيڪي هيون، شام ماءُ. جي پٹن جي زبدي ۾ هئي، ماءُ جي يوسي ۾ يعقوب جيڪا مريم ۾ هئي، مگدليني عيسىٰ به پاڻ جيڪو هو، يوسف نالو جو جنهن آيو، ماٹهو امير هڪ مان ارمتايا تي، ٹيڻ پوءِ ڪئي. درخواست جي لاش جي عيسىٰ اچي وٹ پيلاطس هن هو؛ ٹيو شاگرد جو ۾ ڪپڑي صاف کي ان ڪٹي، جسم يوسف ۾ وجي. ڏنو واپس لاش ته ڏنو حڪم پيلاطس قبر پٹر وڏو هڪ ۾ هئي، ڪٹي ۾ پٹر هن جيڪا رکيو ۾ قبر نئين پنهنجي کي ان ۾ ويڑهيو، سامهون جي قبر مريم، ٻي ۾ مگدليني مريم اُتي پر هُئي ويو. هليو ڦيرائي، تي دروازي جي فريسي ۾ پادري وڏا آهي، پوءِ کان تياري جيڪو تي، ڏينهن ايندڙ پر هيون. ويڻيون

جيئرو اجا جڏهن هو چيو نڳ هو ته آيو ياد کي اسان مالڪ، چيائون: ۽ ٽيا گڏ وٺ پيلاتُس تائين ڏينهن ٽئين کي قبر ته ڏيو حڪم ڪري تنهن اُٽندس. مان پوءِ کان ڏينهن ٽن هو، کي ماٹهن ۽ ڪن چوري کيس اچي جو رات شاگرد جا هن ته متان وڃي، ڪيو محفوظ هوندي. خراب وڌيڪ کان پهرين گمراهي آخري ۽ ويو، اٹاريو مان مئلن کيس ته چون جيئن ڪريو محفوظ ائين کي ان ۽ وڃو آهي، محافظ وٺ توهان چيو، کين پيلاطس گڏ.سان گارڊ لڳائي، مُهر تي پٽر ڪيو، محفوظ کي قبر ۽ ويا هنن پر ٽا. ڄاڻو توهان

28

لاءِ ڏسڻ قبر مريم ٻي ۽ مگدليني مريم ۾، سبتن هڪ تي ٽيڻ صبح جي، سبتن سان دير آيو لهي هيٺ مان آسمان فرشتو هڪ جو رب ته ڇاکاڻ ٽيو، زلزلو وڏو هڪ ڏسو، ۽ آيون. ۽ هو جيان بجليءَ روپ جو هن پر هو ويٺو. متان جي ان ۽ ڦيرايو کي پٽر تان دروازي ۽ جهڙا مئلن ۽ ويا ڇڪجي نگهبان کان خوف جي هن پر هو. اڇو جيان برف لباس جو هن ته ٿو ڄاڻان مان ته ڇو ٻڌو، نه توهان چيو، کي عورتن قاصد پر ڏيندي جواب ويا. ٿي ڇو ناهي، هتي هو هو، ويو چاڙهيو تي صليب جيڪو آهيو رهيا ڳولي کي عيسىٰ توهان جلدي ۽ هو. ليٽيل خداوند جتي جاءِ اها ڏسو ۽ اڇو هو. چيو هن جيئن ويو اٹاريو هو ته اڳيان کان توهان هو ڏسو، ۽ آهي، اُٹيو مان مئلن هو ته چئو کي شاگردن سندس وڃي، ۽ آهي. چيو کي توهان مون ڏسو، ڏسندؤ، کيس توهان اتي آهي، رهيو وڃي ڏانهن گليل لاءِ ٻڌائڻ کي شاگردن سندس سان، خوشي وڏي ۽ خوف نڪري، ٻاهر مان قبر جلدي اهي عيسىٰ ڏس ۽ هيون، رهيون وڃي لاءِ ڏيڻ خبر کي شاگردن جي هن اهي جيئن ٻوڙيون. سجدو کي هن ۽ پڪڑيا پير جا هن اچي ويجهي اهي پر ٽيو. خوش چيو: ۽ مليو سان انهن گليل اهي ته ٻڌايو کي پائرن منهنجي ۽ وڃو ٻڃو، نه ٿو، چوي کي انهن عيسىٰ پوءِ ڪيو

شهر ڪجهه مان گارڊ ڏس، دوران، وڃڻ جي انهن ڏسندا. ڪي مون اهي اتي ۾ وڃن، ڏانهن بزرگن ۾ هيون. چڪيون ٽي جيڪي ٻڌايون ڳالهيون سڀ اهي ڪي پادرين سردار ۾ آيا ۽ ته چئو چئي: ڏنا، ڪي سپاهين سڪا جا چانديءَ ڪافي ورتي، صلاح ۾ ويا ٽي گڏ سان هئاسين. رهيا سمهي اسان جڏهن ويا ڪري چوري ڪيس ۾ آيا جو رات شاگرد سندس توهان ۾ ڪنداسين قائل ڪيس اسان ته پهچي تائين ڪنن جي حاڪم ڳالهه هي جيڪڏهن هي ۾ ويا. سيڪاريا جيئن ڪيو ائين ڪٽي سڪا جا چانديءَ هنن ۾ ڪنداسين. فڪر بي ڪي جبل ان ويا، ڏانهن گليل شاگرد يارهن پر وئي. پڪڙي تائين ڏينهن جي اڄ ۽ يهودين ڳالهه شڪ ڪجهه پر ڪيو، سجدو ڪيس هنن ڏسي، ڪيس ۾ هو. ڪيو مقرر ڪين يسوع جتي تي ويو ڏنو تي زمين ۾ ۽ آسمان اختيار سڀ ڪي مون چئي، ڳالهايو ڪين يسوع ويجهي ۾ پيا. ۽ ۽ نالي جي روح پاڪ ۾ پٽ ۾ پيءُ ڪي انهن ٺاهيو، شاگرد ڪي قومن سيني وڃي آهي. ڏنو حڪم ڪي توهان مون جيڪو ڪجهه سڀ ته سيڪاريندي ڪي انهن ڏيندي، بپتسما ٽيڻ پوري جي دنيا تائين ڏينهن سيني آهيان گڏ سان توهان مان ڏسو ۾ رکن، محفوظ آمين.تائين.

خوشخبري جي مرقس

1

لکيو ۾ نبين جيئن آهي. پٽ جو خدا جيڪو شروعات، جو خوشخبري جي مسيح عيسىٰ ڪندو تيار جيڪو اڳيان، منهن تنهنجي قاصد منهنجو ٿو موڪليان مان ڏس آهي، ويو سڏا رستو، جو رب ڪريو تيار ۾، ريگستان جو ڪندڙ رڙ آواز اڳيان؛ تنهنجي رستو تنهنجو جو توبه بپتسما ڪندڙ اعلان ۽ ۾ ريگستان ڏيندڙ بپتسما ٿيو يحيٰي رستا، سندس ڪريو ٻاهر ڏانهن هن رهاڪو جا يروشلم ۽ زمين جي يهوديا سڄي ۽ لاءِ. معافي جي گناهن گناهن پنهنجن هئا، رهيا وٺي بپتسما هٿان جي هن ۾ نديءَ اردن سڀ ۽ هئا، رهيا نڪري پٽو جو چمڙي تي کمر سندس ۽ هو پاتل لباس جو وارن جي اُٺ يوحنا ڪندي. اقرار جو اهو پڻيان منهنجي چيو، ڪري منادي هو ۽ هو. ڪائيندو ماکي جهنگلي ۽ ڏيون هو ۽ هو، لاءِ کولڻ پٽو جو جوتن جي جنهن آهي، مضبوط وڌيڪ کان مون جيڪو آهي رهيو اچي توهان هو پر ڏنو، بپتسما ۾ پاڻيءَ کي توهان يقيناً مون آهيان. نه قابل مان به جي جهڪڻ آيو کان نازرت جي گليل عيسىٰ ۾ ڏينهن انهن ته ٿيو ائين ۽ ڏيندو. بپتسما ۾ روح پاڪ کي ته ڏنو هن اچي، مٿي مان پاڻيءَ تي طور فوري ۽ ويو. ڏنو بپتسما ۾ اردن پاران يوحنا ۽

آسمانن آواز ۾ آهي؛ رهيو لهي هيٺ تي هن وانگر ڪبوتر روح ۾ آهن رهيا ڦاتجي آسمان ڪيس روح طور فوري ۾ ٽيس. خوش مان ۾ توجي پيارو، پٽ منهنجو آهين تون آيو؛ مان جي شيطان رهيو ڏينهن چاليهه ۾ ريگستان اتي هو ۾ ويو، وٹي ۾ ريگستان ڪيي ٻاهر ڪندا خدمت ڪيس قاصد ۾ هو، گڏ سان جانورن جهنگلي هو ۾ وجي، پيو آزمايو طرفان جي بادشاهت جي خدا آيو ۾ گليل عيسىٰ پوءِ، کان ڪرڻ حوالي جي يوحنا رهيا. بادشاهت جي خدا ۾ آهي ويو ٽي پورو وقت ته چوندي ۾ ڪندي اعلان جو خوشخبري پرسان جي سمنڊ جي گليل آٹيو. ايمان ۾ خوشخبري ۾ ڪريو توبه آهي؛ وئي اچي ويجهو جال ۾ سمنڊ هو، پاءُ جو شمعون جيڪو ڏٹو، کي اندرياس ۾ شمعون هن هلندي، مان ۾ پٹيان، منهنجي اچو چيو؛ کي انهن عيسيٰ ۾ هٹا؛ ماهيگير اهي ته ڇو اڇلائيندي؛ ڪيس هنن ڇڏي، جال پنهنجا تي طور فوري ۾ ٻٹائيندس. ماهيگير جا ماٹهن کي توهان پاءُ سندس کي يوحنا ۾ پٽ جو زبدي کي ياقوب هن وجي، اڳتي ٽورو اُتان ۾ ويا. پٹيان پنهنجي ۾ سڏيو. کي انهن هن تي طور فوري ۾ ڪندي، مرمت جال ۾ ٻيڑيءَ کي انهن ۾ ڏٹو، اهي ۾ ويا. هلي پٹيان جي هن اهي ڪري، ڇڏي گڏ سان نوڪرن ۾ ٻيڑيءَ کي زبدي پيءُ هن ٽي داخل ۾ گاهه عبادت تي ڏينهن جي سبت تي طور فوري ۾ ٽيا، داخل ۾ ڪپرناؤم وانگر رکندڙ اختيار کي انهن هو ته ڇو ٽيا، حيران تي تعليم جي هن هو ۾ ڏني. تعليم هو، ۾ روح ناپاڪ ماٹهو هڪ ۾ گڏجاٹيءَ جي انهن آءُ وانگر. عالمن نه ۾ هو، رهيو سيڪاري ڪرڻ تباهه کي اسان تون نازري؟ يسوع توکي، ۾ کي اسان ڇا اي، چئي: ڪئي رڙ هن آءُ ڇڪايو کيس عيسىٰ ۾ ماٹهو. پاڪ جو خدا آهين، ڪير تون ٹو ڄاڻان مان آهين؟ آيو ڪئي، رڙ سان آواز وڏي ۾ ڇڪيو کيس روح ناپاڪ ۾ نڪر. مان ان ۾ ٽي خاموش چئي، چوڻ ۾ لڳا ڪرڻ بحث ۾ پاڻ جو ايتري ويا، ٽي حيران سپ ۾ ويو. نڪري مان کيس کانپوءِ حڪم کي روحن ناپاڪ سان اختيار جو آهي، تعليم نئين ڪهڙي هيءُ آهي؟ ڇا هي لڳا: سڄي جي گليل تي طور فوري شهرت سندس ۾ ٹا؟ ڪن فرمانبرداري کيس اهي ۾ ٹو، ڏئي

تي طور فوري اهي پوءِ، کان نڪرڻ مان جماعت وئي. پکڙجي ۾ علائقي واري ۾رپاسي مبتلا ۾ بخار ساس جي شمعون گڏ. سان يوحنا ۽ ياقوب آيا، ۾ گهر جي اينڊريو ۽ سائمن اُٹاريو ڪيس اچي ويجهو ۽ چيو. ۾ باري جي هن ڪيس هنن تي طور فوري ۽ هئي. ليٹل ٹي لڳي. ڪرڻ خدمت کين هوءَ ۽ ڏنو، ڇڏي تي طور فوري ڪيس بخار ۽ ڪٹي، هٹ جو هن ۾ قبضي جي ۾وتن ۽ بيمارن سيني وٹ ڪيس اهي ته ويو، ٻڌي سڄ جڏهن تي، ٹيڻ شام کي ماڻهن ئي ڪيترن هن ۽ هو، ٹيل گڏ تي دروازي شهر سڄو ۽ آيا. ڪٹي کي وينلن ۽ ڇڏيا، ڪيي ۾وت ڪيترائي ۽ ڏني، شفا هئا تي طور خراب سان بيمارين مختلف جيڪي صبح ۽ آهي. مسيح هو ته هئا ڄاڻندا اهي ته ڇو ڏني، نه اجازت جي ڳالهائڻ کي ۾وتن هن ۽ ويو، هليو ڏانهن جاءِ ويران هڪ ۽ ويو نڪري ٻاهر اُتي سوير تمام ۾، اونداهي اچا جو، ڳولي ڪيس ۽ هئا، سان هن جيڪي ۽ شمعون ڪيس ڪيو تعاقب ۽ رهيو. ڪندو دعا اتي شهرن ويجهن وڃون اسان اچو ٿو، چوي کين هو ۽ ٹا. ڳولين توکي سپ ته ڪيس ٹا چون ۾ گڏجاٹين جي انهن هو ۽ آهيان. نڪتو لاءِ هن مان ته ڇو ڪريان، تبليغ مان به اتي ته ۾، روگي ڪوڑهه هڪ ۽ هو. رهيو ڪيي کي ۾وتن ۽ هو رهيو ڪري پرچار ۾ گليل سڄي ته، چاهيو توهان جيڪڏهن ته، چيو ڪيس ۾ري گوڏا ۽ ڪندي گذارش ڪيس آيو، وٹ ڪيس ڪيس ڪيي هٹ پنهنجو ڪندي، رحم يسوع پر ٹا. سگهو ڪري صاف کي مون توهان هن تي طور فوري ته چيو هن جڏهن وچ. ٹي صاف ٹو، چاهيان مان چيو، ڪيس ۽ ڇهيو فوري ڪندي، خبردار سان سختيءَ ڪيس ۽ ويو. ٹي صاف هو ۽ ويو، هليو ڪوڑهه جو وچ، پر ڇئجانءِ، نه ڪجهه به کي ڪنهن ڏس، ٹو: چوي ڪيس ۽ ڪيِيو ٻاهر ڪيس تي طور موسیٰ جيڪا ڪر پيش شيءِ اُها بابت پاڪائيءَ پنهنجي ۽ ڏيڪار کي پادريءَ کي پاڻ پکيڙڻ لفظ ۽ ڪرڻ اعلان گهٹو ۽ ويو نڪري ٻاهر هو پر ۾. گواهيءَ لاءِ انهن ڏنو، حُڪم ٻاهر پر رهيو، نه قابل جي ٹيڻ داخل ۾ شهر تي طور کليل وڌيڪ هو جو ائين ڪيو، شروع لڳا.اچڻ وٹ هن کان طرف هر ماڻهو ۽ رهيو، ۾ جڳهن ويران

2

۽ آهي. ۾ گهر هو ته ويو ٻڌو اهو ۽ ٽيو داخل ۾ ڪپرناؤم ٻيهر پوءِ کان ڏينهن ڪجهه هو ۽ طرف، جي دروازي ئي نه ۽ هئي جاءِ وڌيڪ نه جو ائين ٽيا، گڏ ڪيترائي تي طور فوري جيڪو ڪٽي، کي واري فالج هڪ ٽا اچن وٽ هن اهي ۽ هو. رهيو ٻڌائي ڪلام کي انهن هو ميڙ ته ڇاکاڻ اچڻ ويجهو جي هن سگهيا ٿي نه ۽ وڃي، پيو ڪنيو طرفان ماڻهن ڇڻن جنهن لاڻو، هيٺ کي چارپائي انهن ڪري کوتائي ۽ هو، هو جتي کوليو کي ڇت انهن جي، تنهنجا ٻار، ٽو، چوي کي مفلوج ڏسي، ايمان جو انهن يسوع پر هو. ليٽيل وارو فالج تي رهيا سوچي ۾ دلين پنهنجن ۽ هئا وينا اتي عالم ڪجھ پر آهن. ويا ڪيا معاف توکي گناهه هڪ سواءِ ٽو سگهي ڪري معاف گناهه ڪير ڳالهائي؟ ٽو ڇو ڪفر ائين ماڻهو هي هئا: طرح اهڙي ۾ پاڻ هو ته ورتو سڃاڻي ۾ روح پنهنجي يسوع تي طور فوري ۽ جي؟ خدا رهيا ڪري غور ڇو تي شين انهن ۾ دلين پنهنجي توهان چيو، کين آهن، رهيا ڪري غور يا آهن، ويا ڪيا معاف گناهه تنهنجا ته چوڻ اهو کي مفلوج آهي، آسان وڌيڪ ڇا آهيو؟ گناهه تي زمين پٽ جو انسان ته ڃاڻو ته پر هل؟ ڪٽي بسترو پنهنجو ۽ اٽ ته چوڻ اهو ۽ اٽ ٽو، چوان آئون کي تو ٽو: چوي کي واري فالج هو ٽو، رکي اختيار جو ڇڏڻ کي جي سيني ڪٽي چتائي ۽ اُٽيو، طور فوري هو ۽ وچ. ڏانهن گهر پنهنجي ۽ ڪڻ بسترو پنهنجو لڳا، ڪرڻ تعريف جي خدا ۽ ويا ٿي حيران سڀ جو قدر ايتري ويو، نڪري ٻاهر سامهون ۽ نڪتو، ٻاهر ٻرسان جي سمنڊ ٻيهر هو ۽ ڏٺو. نه اهڙو به ڪڏهن اسان ته هئا رهيا ڇئي ليوي هن هوئي لنگهندي ۽ هو. رهيو سيکاري کين هو ۽ هو، رهيو اچي وٽ هن ميڙ سڄو ڇيو: کي هن ۽ ڏٺو، هو، وينو تي دفتر جي ٽيڪس هو، پٽ جو الفيس جيڪو کي، ۾ گهر پنهنجي هو جڏهن جو ٽيو ائين آ۽ ويو. پڻيان جي هُن ڪڙي، اُٽي ۽ اڇ. پڻيان منهنجي رهيا ليٽي گڏجي سان شاگردن سندس ۽ يسوع گنهگار ۽ ڪندڙ گڏ ٽيڪس گهٽا تہ ليٽيو،

گڏ محصول کيس فريسين ۾ عالمن ۾ هو. ڪيو پڻيان کيس هنن ۾ هئا، گهٽا اهي ته ڇو هئا، آهي ڀَالهه ڇا چيو، کي شاگردن سندس هنن تڏهن ڏٺو، کائيندي سان گنهگارن ۾ ڪندڙن کين ٻڌي اهو جيسس ۾ ٿو؟ پيئي ۾ ٿو کائي سان گنهگارن ۾ ڪندڙن گڏ محصول هي جو نيڪن مان آهي. کين آهن بيمار جيڪي پر ناهي، ضرورت جي طبيب کي طاقتورن چيو، جا فريسين ۾ شاگرد جا يوحنا ۾ ڏانهن. توبه کي گنهگارن پر آهيان، آيو نه لاءِ سڏڻ کي ۾ شاگرد جا يوحنا ڇو آهن: چوندا کيس ۾ آهن ايندا اهي ۾ هئا. رهيا رکي روزا شاگرد چيو کين عيسىٰ آهن؟ رکندا نه روزا شاگرد تنهنجا پر آهن، رکندا روزا شاگرد جا فريسين ٽا؟ سگهن رکي روزو آهي، گڏ سان انهن گهوٽ جڏهن پٽ، جا ڪمري جي شاديءَ ڇا ته جڏهن ايندا ڏينهن اهي پر سگهن. رکي نٽا روزو اهي آهي، گڏ سان انهن دولها وقت جيترو ڪپڙي اٽڏوتل به ڪو رکندا. روزا ۾ ڏينهن انهن اهي پوءِ ۾ ويندو، ورتو ڪنوارو کان انهن کٽي پرپوري پنهنجي مان پراڻي نئون ۾، صورت ٻي ٿو، سيئي نه تي لباس پراڻي پيچ جو اڇلائي، نٽو ۾ مشڪن پراڻن کي شراب نئين به ڪو ۾ ٿو. پئجي ڦاٽ بدتر ۾ ٿو، وڻي ٿي تباهه مشڪ ۾ ٿي وهي شراب ۾ ٿي، ڦاڙي کي مشڪن شراب نئين ته، نه جيڪڏهن ۾ ڏينهن جي سبت هو جو ٿيو ائين ۾ گهرجي. رکڻ ۾ مشڪن نون کي شراب نئين پر ويندا، ٽاهڻ رستو ڇڪيندي ٻُڪ جي ٻوٽن شاگرد سندس ۾ هو، رهيو گذري مان پوکيءَ جي اناج جيڪو آهن رهيا ڪري ڇا ۾ ڏينهن جي سبت اهي ڏس، هئا، رهيا ڇئي کيس فريسي ۾ لڳا. ڇا دائود ته آهي پڙهيو نه به ڪڏهن توهان ڇا هو، رهيو ڇئي کي انهن هو ۾ ناهي. جائز داخل ڪيئن هئا؟ گڏ سان هن جيڪي ۾ هو بکيو هو ۾ هئي ضرورت کي هن جڏهن ڪيو، کي جن کائي، روٽيون جون پيشڪش ۾ ۾، دور جي پادري اعليٰ اَبياٽار ۾ گهر جي خدا ٿيو ۾ هئا؟ گڏ سان هن جيڪي ڏني به کي انهن ۾ جي، پادرين سواءِ آهي نه اجازت جي کائڻ تنهنڪري لاءِ، ڏينهن جي سبت انسان نه ٿيو، لاءِ انسان ڏينهن جو سبت ته چيو کين هن آهي.مالڪ به جو ڏينهن جي سبت پٽ جو انسان

3

هو ۽ هو. ويو سُڪي هٽ جو جنهن هو ماڻهو هڪ اتي ۽ ٽيو، داخل ۾ جماعت ٻيهر هو ۽ ڪيس هو جيئن ته ڪندو، علاج ڪيس ۾ ڏينهن جي سبت هو ڇا ته هئا رهيا ڏسي ڪيس ۽ اڇ. ۾ وچ ۽ اُٽ هو، سُڪل هٽ جو جنهن چيو، ڪي ماڻهوءَ ان هُن ۽ سگهن. لڳائي الزام روح ڪرڻ؟ خراب يا آهي اجازت جي ڪرڻ چگو ۾ ڏينهن جي سبت ڇا ٽو: چوي ڪين هو انهن ڏسي، چوڌاري سان ڪاوڙ ڏانهن انهن ۽ ويا. ٽي خاموش اهي پر مارڻ؟ يا بچائڻ ڪي ۽ ڪر. اڳيان هٽ پنهنجو ٽو: چوي ڪي ماڻهوءَ ٽي، غمگين ڏاڍو تي سختيءَ جي دلين جي فوري ۽ ويا نڪري ٻاهر فريسي ۽ وانگر. ٻئي تندرست ٽيو بحال هٽ جو هن ۽ وڌايو، هن عيسىٰ ڪن. تباهه ڪيس ته ڪئي، صلاح خلاف جي هن گڏ سان هيروديين تي طور پنيان جي هن ميڙ وڏو هڪ مان گليل ۽ ويو، هليو ڏانهن سمنڊ گڏ سان شاگردن پنهنجي صيدا ۽ صور جيڪي ۽ ڪان پار جي اردن ۽ مان ادوم ۽ مان يروشلم ۽ مان يهوديه ۽ آيو، ۽ آيا. وٽ هن هو، رهيو ڪري ڪجهه ڪيترو هو ته ٻڌي ميڙ، وڏو هڪ هئا، چوڌاري جي ڪري، جي ميڙ ته ڇو رهي، تيار لاءِ هن ٻيڙي ننڍي هڪ ته چيو ڪي شاگردن پنهنجي هن ڪي هن ته پون ڪري تي هن ڪري ان هئي، ڏني شفا ڪي ڪيترن هن ڏٻائين. هنکي نه ته تي هن هئا، ڏسندا ڪي هن جڏهن روحون، ناپاڪ اهي ۽ هئا. رکندا ڪوڙا جيڪي ڇُهن، ڇڪايو گهٽو ڪي انهن هن ۽ پٽ. جو خدا آهين تون ته چئي هئا ڪندا رڙيون ۽ پيا ڪري ۽ سڏيو، ڪي تن چاهيو پاڻ هو ڪي جن ۽ چڑهيو، تي جبل هو ۽ ڪن. نه ظاهر ڪيس هو ته انهن هو جيئن ته ۽ هجن گڏ سان هن اهي جيئن ته ڏاهيو، ڪي ٻارهن هن ۽ آيا. وٽ هن اهي ڪي پوتن ۽ لاءِ ڏيڻ شفا ڪي بيمارين لاءِ رکڻ اختيار ۽ لاءِ ڪرڻ اعلان سگهي موڪلي ڪي جو يعقوب يوحنا ۽ پٽ جو زبدي يعقوب ۽ رکيو، پطرس نالو ڪي شمعون هن ۽ لاءِ؛ ڪيڻ ۽ فلپس ۽ اندرياس ۽ پٽ؛ جا گج آهي جيڪو رکيا، بوانرجس نالا ڪي انهن هن ۽ ياءُ؛

يهودا ۾ ڪنعاني شمعون ۾ تدي ۾ پٽ جو الفيس يعقوب ۾ توما ۾ متي ۾ برتلمي ٿو، ٿئي گڏ وري ٻيهر ۾ آهن، ايندا ۾ گهر اُهي ۾ ڪيو. حوالي ڪي هن جنهن اسڪريوتي، ماڻهو جا هن جيڪي هنن ٻڌو جڏهن ۾ آهن. سگهندا نه ڪائي به ماني اُهي جو قدر ايتري ۾ آهي. ويو ٿي حيران هو ته هئا چوندا هو ته ڇاڪاڻ لاءِ، پڪڙڻ ڪيس ويا ٻاهر هئا، ته ۾ آهي، بعلزبول ڪي هن ته هئا رهيا چئي اهي هئا، آيا هيٺ ڪان يروشلم عالم جيڪي انهن هو چوندو ۾ مثالن ڪي، انهن سڏائي ۾ ٿو. ڪڍي ڪي پوتن ۾ حڪمران جي پوتن هو ورهايل تي پاڻ بادشاهت جيڪڏهن ۾ ٿو؟ سگهي ڪڍي ڪي شيطان شيطان ڪيئن ڪي، گهر اهو وڃي، ورهايل تي پاڻ گهر جيڪڏهن ۾ ناهي؛ قابل جي بيهڻ بادشاهت اها وڃي، ته آهي، ورهايل ۾ آهي بيٺو اُٺي خلاف جي پاڻ شيطان جيڪڏهن ۾ ناهي. قابل جي بيهڻ ۾ گهر جي طاقتور ڪنهن ته سگهي ٿو نه به ڪو آهي. انت جو هن پر سگهي، نٽو بيهي هو هن پوءِ ۾ ڪري، نه بند ڪي طاقتور پهريون جيستائين لُٽي، سامان جا هن ڪري ٿي داخل ماڻهن ويندو ڪيو معاف ڪجهه سڀ ته ٿو چوان ڪي توهان آئون سچ لُٽيندو. ڪي گهر جي جي پاڪ روح ڪندو ڪفر جيڪو پر ڪن، ڪفر اهي به جيترا ڪفر ۾ گناهه ڪي، پٽن جي ته چو جو، عدالت جي هميشه آهي ڏوهي پر تائين، هميشه ناهي معافي ڪي هن خلاف، بيٺا ٻاهر ۾ آيا، پائر جا هن ۾ ماءُ جي هن پوءِ آهي. روح ناپاڪ وٺ هن هئا، رهيا چئي اهي پر هئي، ويٺي ميڙ هڪ چوڌاري جي هن ۾ سڏيندي. ڪي هن موڪليو، ڏانهن هن هنن جواب ڪين ۾ آهن. رهيا ڳولي توڪي ٻاهر پائر تنهنجا ۾ ماءُ تنهنجي ڏس، چيو، ڪيس ڪنهن جيڪي ڪي انهن ڪري نظر چوڌاري ۾ پائر؟ منهنجا يا ماءُ منهنجي آهي ڪير چئي، ڏنو خدا به جيڪو ته چو پائر؛ منهنجا ۾ ماءُ منهنجي ڏس ٿو: چوي هئا، ويٺا چوڌاري جي هن آهي.ماءُ منهنجي ۾ پيٺ منهنجي ۾ پاءُ منهنجو هي ڪري، ڪي مرضي جي

4

جو ٽيو، گڏ ميڙ وڏو ايترو ڏانهن هن ۾ ڪيو، شروع سيڪارڻ پرسان جي سمنڊ هن ٻيهر ۾ انهن هو ۾ هو. پرسان جي سمنڊ تي زمين ميڙ سڄو ۾ وينو، ۾ سمنڊ چڙهي ۾ ٻيڙيءَ هو رهيو چئي ڪي انهن ۾ تعليم پنهنجي هو ۾ هو، رهيو سيڪاري شيون گهڻيون ۾ تمثيلن ڪي رستي ڪجهه ته پيو پوڪيو ٻج جڏهن نڪتو. ٻاهر لاءِ پوکڻ ٻج پوکيندڙ ٻج ڏسو، ٻڌو. هو: گهڻي جتي پيو، ڪري تي زمين پٿريلي ٻيو ۾ ويا؛ ڪائي ڪي ان ۾ آيا پکي ۾ پيو، ڪري تي اپرڻ سج پر هئي، نه اونهائي جي متي ته ڇاڪاڻ آيو اُپري تي طور فوري ۾ هئي، نه متي وڌيا ڪنڌا ۾ پيو، ڪري ۾ ڪنڊن ٻيو ۾ ويو؛ سڪي هئي نه جڙ ته ڇاڪاڻ ۾ ويو، سڙي تي رهيو ڏيندو ميوو ۾ پيو ڪري ۾ زمين سٺي ٻيو ۾ ڏنو؛ نه ميوو ۾ ڇڏيو، ڏهائي ڪي ان ۾ ڪي انهن هو ۾ ڪيائين. پيدا ۾ سؤ ۾ سٺ ۾ ٽيهه ۾ هو، رهيو وتي ۾ هو رهيو اپري جيڪو ٽيو، اڪيلو هو پر جڏهن ڏيو. ٻڌڻ ڪي تنهن آهن، ڪن لاءِ ٻڌڻ وٽ جنهن هو، رهيو چئي ڪي انهن هو ۾ پڇيو. بابت تمثيل ڪائنس گڏ، سان ٻارهن هئا، پرسان جي هن جيڪي تڏهن ڪي انهن پر راز، جا بادشاهي جي خدا لاءِ ڄاڻڻ آهي ويو ڏنو ڪي توهان هو: رهيو چئي ٻڌندا ۾ ڏسن، نه ۾ ڏسن ڏسندا جيئن ته ٿو، ٿئي ۾ تمثيلن ڪجهه سڀ آهن ٻاهر جيڪي چوي ڪين هو ۾ وجن. ڪيا معاف گناهه جا انهن ۾ موٽن ڪڏهن متان سمجهن، نه ۾ ٻڌن جيڪو ڄاڻندا؟ ڪيئن ڪي تمثيلن سيني توهان ۾ ڄاڻو، نڀا ڪي تمثيل هن توهان ڇا ٿو، پوکيو ڪلام جتي پرسان جي رستي اهي آهن پر هي ٿو. پوکي ڪلام اهو آهي، پوکيندڙ اهو ٿو وجي ڪٽي ۾ ٿو اچي شيطان تي طور فوري ٽا، ٻڌن اهي جڏهن ۾ آهي، ويندو پٿريلي جيڪي آهن طرح ساڳيءَ هي ۾ آهي. ويو پوکيو ۾ دلين جي انهن جيڪو ڪلام ان سان خوشيءَ تي طور فوري ٽا، ٻڌن ڪلام جڏهن جيڪي آهن، ويندا پوکيا تي زمين جي ڪلام ايذا يا مصيبت جڏهن پوءِ آهن؛ عارضي پر ٽا، رکن نه جڙ ۾ پاڻ ۾ ٽا، وڻن کي ويندا پوکيا ۾ ڪنڊن جيڪي آهن اهي ۾ ٽا. وجن ٽڪجي تي طور فوري ٿي، ٿئي ڪري شين ٻين ۾ ڏوکو جو دولت ۾ پريشانيون جون دنيا هن ۾ آهن، ٻڌندا ڪلام جيڪي آهن،

ويندو ٽي ميوو بي اهو ۽ آهن، ڇڏيندڙيون ڏيڻائي ڪي ڪلام ٽي داخل اندر خواهشون بابت قبول ۽ ٽا ٻڌن ڪلام جيڪي آهن، ويا پوڪيا تي زمين سڻي جيڪي آهن اهي اهي ۽ آهي.

اچي ڏيئو ڇا هو: رهيو چئي ڪي انهن هو ۽ ٽا. ڏين ميوو ۾ سؤ ۽ ۾ ست ۾، ٽيهه ۽ ٽا، ڪن تي چراغدان ڪي ان تاڪي ته نه ڇا هيڻان؟ جي پلنگ يا وڃي رکيو هيڻان جي پيماني ته ٿو شيءِ ڪا نه ۽ ويندي، ڪئي نه ظاهر جيڪا آهي نه لکيل شيءِ به ڪا ته ڇو وڃي؟ رکيو ٻڌڻ ڪيس ته آهن، ڪن لاءِ ٻڌڻ وٽ ڪنهن جيڪڏهن ٽئي. ظاهر ته لاءِ ان پر رهي، ڳجهي ماپيو توهان سان ماپ جنهن ٽا. ٻڌو ڇا توهان ته ڏسو هو: رهيو چئي ڪي انهن هو ۽ ڏيو.

ويندو. ڏنو وڌيڪ ٽا ٻڌو جيڪي ڪي توهان ۽ ويندي، ماپي لاءِ توهان ماپ ئي اُها ٽا، به اهو ڪان تنهن رکي، نڏو جيڪو ۽ ويندو، ڏنو وڌيڪ ڪي تنهن ٿو، رکي ڪجهه جيڪو بادشاهي جي خدا طرح اهڙيءَ هو: رهيو چئي هو ۽ آهي. وٽ هن جيڪو ويندو ڪسيو ۽ اُپري ٻڇ ۽ ڏينهن، ۽ رات اُٽي ۽ سمهي ۽ اڇلائي، تي زمين ڪي ٻڇ ماڻهو ڪو جيئن آهي، جو اناج پوءِ گهاس، پهرين ٽي، ڏئي ميوو زمين مان پاڻ ڇاٽي. نڏو پاڻ هو جيئن وڌي ٿو، موڪلي داڻي تي طور فوري تڏهن ٿو، ڏئي پهل پر جڏهن اناج. پريل ۾ ڊنڊي پوءِ ڪن، برابر سان ڪنهن ڪي بادشاهت جي خدا اسان چيو: هو ۽ آهي. ويو اچي فصل ته ڇو جيڪو داڻو، هڪ جو سرسي جيئن ڪريون؟ پيٽ ۾ مثال ڪهڙي ڪي ان اسان يا ڪريون؟ وڃي پوڪيو جڏهن ۽ آهي؛ ننڍو ڪان ٻجن سپني تي زمين ٿو، وڃي پوڪيو تي زمين جڏهن جيئن ته ٿو، ناهي شاخون وڌيون ۽ ٿو، وڃي ٽي وڌو ڪان ياڇين سپني ۽ ٿو ايري ٿو، انهن هو ۾ مثالن ئي ڪيترن اهڙن ۽ سگهن. ڪري آگوڙا هيٺ ڇانو جي هن پکي جا آسمان ڪلام کي انهن هو سواءِ ڪان مثال پر هڻا، سگهندا ٻڌي اهي جيئن هو، ٻڌائيندو ڪلام کي هن ۽ هو. سمجهائيندو ڪجهه سڀ هو ۾ اڪيلائي کي شاگردن پنهنجي پر هو؛ ٻڌائيندو نه ڇڏي، کي ميڙ جي ماڻهن ۽ وجون. پار اسين اچو تي، ٽيٺ شام ڏينهن اُن ته چيو کي انهن هڪ جو واءُ ۽ هيون. سان سندس به ٻيڙيون ٻيون ۽ هو، ۾ ٻيڙيءَ هو جيئن ويا وڻي ڪيس

پرجڻ ئي ۾ اڳ اها جو ائين هيون، رهيون اچي ۾ ٻيڙيءَ لهرون ۽ آيو، اُپري طوفان وڏو ۽ جاڳايو ڪيس هنن ۽ هو، رهيو سمهي تي تڪيي ۾ حصي پنئين جي ٻيڙيءَ پاڻ هو ۽ لڳي. هن ٿي، جاڳندو آهيون؟ رهيا ٿي تباهه اسين ته ناهي پرواهه توکي ڇا استاد، چيو، ڪيس سڪون وڏو ۽ وئي، ٿي بند هوا ۽ وچ. ٿي بند ٿي، خاموش چيو: کي سمنڊ ۽ ڌاڻيو کي واءَ هنن آهي؟ نه ڪيئن ايمان ۾ توهان آهيو؟ بزدل اهڙا ڇو توهان چيو: کين هن ۽ ويو. ٿي ڪيس به سمنڊ ۽ هوا جو آهي، ڪير هي پوءِ هئا، چوندا کان ٻئي هڪ ۽ ڪنيو ٻپ گهٽو ٽا؟ڪن فرمانبرداري

5

فوري نڪتو، ٻاهر مان ٻيڙيءَ هو جڏهن ۽ آيا. ۾ زمين جي گرگسنين پار جي سمنڊ اُهي ۽ هئي، ۾ قبرن رهائش جي جنهن ۾، روح ناپاڪ مليو سان هن مان قبرن ماڻهو هڪ تي طور ۽ ٻيڙين اڪثر کي هن ته ڇاڪاڻ سگهيو، باندهي کي هن به ڪو سان زنجيرن ئي نه ۽ ٽڪرا ٻيڙيون ۽ ويون ٽوڙيون ذريعي جي هن زنجيرون ۽ هو، ويو باندهيو سان زنجيرن ڏينهن ۽ رات سڄي ۽ هو، رکندو نه طاقت جي ڪرڻ قابو کي هن به ڪو ۽ ٽيون، ٽڪرا کي عيسىٰ هو. ڪندو زخمي سان پٽرن کي پاڻ ۽ هو ڪندو رڙيون هو ۾ جبلن ۽ ۾ قبرن کي مون ڇا ٿو: چوي ڪري رڙ سان آواز وڏي ۽ ڪيو، سجدو ڪيس ۽ ٻوڙيو ڏسي، کان پري ڏيان قسم جي خدا توکي مان جي؟ بلند وڌيڪ کان سپ پٽ، جي خدا عيسىٰ، اي توکي، ۽ ۽ مان. انسان هن روح، ناپاڪ اي وچ، نڪري ته، چيو کيس هن ڏي. نه عذاب کي مون ٿو، آهي، نالو منهنجو لشڪر چيو: ڏيندي جواب هن ۽ آهي؟ ڇا نالو تنهنجو پڇيو: کائنس هن نه ٻاهر کان ملڪ کي انهن هو ته ڏنو زور گهٽو کيس هن ۽ آهيون. گهٽا اسين ته ڇاڪاڻ ۽ هو؛ رهيو چري ويجهو جي جبل جيڪو هو ريڍ وڏو هڪ جو سورن اتهي ۽ موڪلي.

۾ انهن اسين جيئن ته موڪل، ۾ سورن کي اسان چئي: ڪئي گذارش ڪيس پوتن سيني ناپاڪ اهي ويا نڪري ۽ ڏني. اجازت تي طور فوري کي انهن عيسىٰ ۽ سگهون. ٿي داخل ۽ جيترا، هزار به اهي هئا ۽ ۾، سمنڊ تان ٽڪريءَ ريڊ اهو ٻوڙيو ۽ ۾، سورن ٽيا داخل ۽ روح ۽ ڏني، خبر ۾ زمينن ۽ شهر ۽ ويا پڇي اهي هئا، چارينڊ سور جيڪي ۽ ۾. سمنڊ ويا ٻڌي جيڪو ڏنو کي زده پوت اُهن ۽ آيا، وٽ عيسىٰ اُهي ۽ آهي. ٽيو ڇا ته ڏسن ته نڪتا اهي ۽ ويا. ٻڌي اُهي ۽ هو، لشکر وٽ جنهن هو، وارو ذهن صحيح ۽ هو پاتل ڪپڙا هو، وينو هنن ۽ بابت. سورن ۽ ٽيو ڪيئن سان ماڻهوءَ زده پوت ته ٻڌايو کين انهن هو، ڏنو جن ٿي سوار ۾ ٻيڙيءَ هو جڏهن ۽ ڪيو. شروع سڏڻ لاءِ وڃڻ هليو مان حدن پنهنجي ڪيس هن ۽ هجي. گڏ سان هن هو ته ڪئي گذارش کي هن ماڻهو ٽيل زده پوت ته هو، رهيو خداوند ته ٻڌاءِ کين ۽ وٽ ماڻهن پنهنجن وچ گهر پنهنجي چيو، ڪيس پر ڇڏيو، نه ڪيس جي شهرن ڏهه ۽ ويو هليو هو ۽ آهي. ڪيو رحم توتي ۽ آهي ڪيو ڪجهه ڪيترو توسان حيران سپ ۽ ڪيو، ڪجهه ڪيترو لاءِ هن عيسىٰ ته ڪيو شروع ڪرڻ اعلان ۾ علائقي هو ۽ ٽيو، گڏ چوتاري جي هن ميڙ وڏو هڪ ويو، ڪري پار ٻيهر ۾ ٻيڙيءَ يسوع جڏهن ٽيا. هن ۽ يائيرس، نالو مان، سردارن جي گهر عبادت هڪ آهي ايندو ۽ هو. پرسان جي سمنڊ ته رهيو چئي ڪئي، گذارش گهٽو تمام کي هن ۽ ٿو ڪري تي پيرن جي هن هو ڏسي کي جيئن ته رکين، هٽ پنهنجا تي هن اچي تون ته آهي، بيمار انتهائي تيءَ ننڍڙي منهنجي پنيان کيس ميڙ وڏو هڪ ۽ ويو، هليو گڏ سان سندس هو ۽ جيئري. ۽ وڃي بچي هوءَ ٻارهن ۾ وهڻ جي رت جيڪا عورت ڪا ۽ هئا. رهيا ڏهائي کيس اهي ۽ هو، رهيو ڪري سپ پنهنجو ۽ هو ڪيو برداشت ڪجهه گهٽو کان طبيبن ئي ڪيترن ۽ هئي، کان سال ۾ حالت خراب وڌيڪ بلڪه پر هو، ٽيو نه فائدو به ڪجهه ۽ هو، ڇڏيو ڪري خرچ ڪجهه ڇهيو؛ کي ڪپڙي جي هن اچي کان پوئتي ۾ ميڙ ٻڌي، ۾ باري جي عيسىٰ هئي، وئي اچي مان ته ڇهيان به کي ڪپڙن جي هن مان جيڪڏهن ته هئي رهي چئي ۾ پاڻ هوءَ ته ڇو

۾ جسم پنهنجي هن ۾ ويو، سڪي چشمو جو رت جي هن تي طور فوري ۾ ويندس. بچائي سجاڻي ۾ پاڻ عيسىٰ تي طور فوري ۾ آهي. وئي ڏني شفا مان بيماريءَ هوءَ ته ورتو ڇاڻي جا هن ۾ ڇهيو؟ کي ڪپڙن منهنجي ڪير چيو، ڦري ۾ ميڙ وئي، نڪري طاقت مان هن ته پڇو توهان ۾ آهي، رهي ڏهائي کي توهان ميڙ ته ٽا ڏسو توهان هئا، رهيا چئي ڪيس شاگرد ڏسي کي عورت ان جيئن ته هو رهيو ڏسي چوڌاري هو ۾ ڇهيو؟ کي مون ڪير ته ٽا هو، ٽيو تي هن ڪجهه جيڪو ته ڇاڻندي لرزندي، ۾ ڏڇي عورت پر هو. ڪيو اهو جنهن تيءَ، چيو، کي هن پر جنهن ٻڌائي. سچائي سڃي کي هن ۾ پئي ڪري اڇيان جي هن ۾ آئي اجا رهجانءِ. صحتمند کان بيماريءَ پنهنجي ۾ وچ، ۾ امن آهي، بچايو توکي ايمان تنهنجي تيءَ تنهنجي لڳا، چوڻ اچي ماڻهو وٽان حاڪم جي جماعت ته هو رهيو ڳالهائي هو تائين اهو تي طور فوري عيسىٰ آهين؟ رهيو ڏئي تڪليف ڇو کي استاد هاڻي آهي، وئي مري ايمان رڳو ڊڇ، نه ٽو: چوي کي سردار جي گاهه عبادت وڃي، پيو ڳالهايو جيڪو ٻڌي لفظ يعقوب ۾ پطرس سواءِ ڏني، نه اجازت جي ڪرڻ پيروي گڏ به کي ڪنهن کيس هن ۾ رک. ڏسي ۾ ۾، گهر جي حاڪم جي گڏجاڻيءَ ٽو اچي ۾ هو. پاءُ جو يعقوب جيڪو جي، يوحنا ۾ شور ڇو کين، ٽو چوي ٽي داخل اندر ۾ گهٽا، وارا ڪرڻ واويلا ۾ وارا روئڻ ۾ شور، ٽو تي هن هنن ۾ آهي. رهيو سمهي پر آهي، مريو نه ٻار آهيو؟ رهيا روئي ۾ آهيو رهيا ڪري کي انهن ۾ ماءُ ۾ پيءُ جي ٻار هو پوءِ، کان ڇڏڻ ڪيڊي کي سيني هن پر هئا. رهيا کلي ٻار ۾ هو، ليٽل ٻار جتي ٽو ٽئي داخل اندر ۾ ٽو، وئي گڏ سان پاڻ هئا، گڏ سان هن جيڪي تو ڇوڪري، ٽو، ٽئي ترجمو جو جنهن قومي؛ تليتا، ٽو: چوي کيس پکڙي کي هٽ جي هوءَ ته ڇو لڳي؛ گهمڻ ۾ ڇوڪري اها ٽي اُٽي تي طور فوري ۾ اٽ. ٽو، چوان مان کي سان سختيءَ کي کين هن ۾ ويا. ٽي حيران سان حيراني وڏي اهي ۾ هئي. جي سالن ٻارهن وڃي.ڏنو لاءِ کائڻ کي هن ته چيو ۾ ڇاڻي، نه هي به ڪو ته ڪيو حڪم

6

آهن. ايندا پنيان کيس شاگرد سندس ۾ آيو، ۾ وطن پنهنجي ۾ نڪتو ٻاهر کان اتان هو ۾ حيران ٿيو. ڪيترائي ۾ ڪيو، شروع سيڪارڻ ۾ گڏجاڻي هن ته ٿيو ڏينهن جو سبت جڏهن آهي وئي ڏني جيڪا حڪمت اها آهي ڪير ۾ آيون؟ ڪٽان شيون اهي کي هن چئي، ٿيا ناهي، ڪاريگر اهو هي ڇا ٿيون؟ ٿين ذريعي جي هٿن سندس طاقتون اهڙيون ۾ کيس، هتي پينرون جون هن ڇا ۾ پاءُ؟ جو شمعون ۾ يهودا ۾ يوسي ۾ يعقوب ۾ پٽ، جو مريم به ڪو ته چيو کائٽن عيسىٰ هئا. رهيا کائي ٽڪ ڪري جي هن اهي ۾ آهن؟ نه سان اسان ناهي عزت بي به ڪٽي کانسواءِ ۾ گهر پنهنجي ۾ ۾ مائٽن پنهنجي ۾، وطن پنهنجي نبي رکي هٽ تي بيمارن ٿورن سواءِ هو، نه قابل جي ڪرڻ معجزو به ڪو اُتي هو ۾ ٿيندو. چوڌاري ۾ ڳوٺن هو ۾ ٿيو. حيران ڪري جي اعتقادي بي جي انهن هو ۾ ڏني. شفا کي انهن ڪري ٻه به کي انهن هن ۾ سڏيو، وٽ پاڻ کي ٻارهن هن ۾ سيکاريندو. هو رهيو ڦري ڏنو حڪم کي انهن هن ۾ ڏنو، اختيار جو روحن ناپاڪ کي انهن هن ۾ ڪيو، شروع موڪلڻ پيتل، ۾ پيٽي نه ماني، نه ٿيلهو، نه جي، لئي رڳو سواءِ ڪٽن نه به ڪجهه لاءِ رستي هو ته ڪٽي جتي هو: رهيو چئي کي انهن هو ۾ پائڻ. نه ڪرتا ٻه ۾ هجن، پائي چپل پر جيترا ۾ اتان؛ نڪرو توهان جيستائين رهو اتي ۾، گهر ڪنهن ٿيو داخل توهان جيڪڏهن مٽي جهٽڪيو اتان نڪرندي جي، توهان ٻڌن نه ۾ کي توهان ڪن وصول نه جيڪڏهن توهان ٿو چوان آئون سچ کي؛ انهن لاءِ گواهي آهي، هيڻان جي پيرن جي توهان جيڪا جي شهر ان ۾ ڏينهن جي فيصلي لاءِ گمورا يا لاءِ سدوم هوندو لائق برداشت وڌيڪ کي، ڪيندا پوت ڪيترائي ۾ ڪن، توبه ماڻهو ته هئا ڪندا اعلان اهي نڪري ٻاهر ۾ ۾. پيٽ هيروديس بادشاهه آءِ هئا. ڏيندا شفا ۾ هئا ڪندا مالش سان تيل کي بيمارن ڪيترن ۾ هئا، ڏيندڙ بپتسما يوحنا ته هو چوندو هو آءِ هو، ويو ٿي ظاهر نالو سندس ته ڇاڪاڻ ٻڌو،

ٻيا آهن. رهيون ڪري ڪم ۾ ڪيس طاقتون اهي ڪري انهيءَ آءِ آهي، ويو اُٹاريو مان مئلن پر هڪ. مان نبين جيئن آهي نبي ته هئا رهيا چئي پر ٻيا آهي، ايليا ته هئا رهيا چئي ٹيو. جيئرو مان مئلن هو آهي، اهو هي جان، ڪٹايو مون کي جنهن ته چيو ٻڌي هيروديس ڪيو، بند ۾ جيل ڪيس ۾ پکڑيو کي يوحنا موڪلائي پاڻ هيروديس ته ڇاکاڻ شادي کانئس هن ته ڇو هئي، زال جي فلپس ڀاءُ سندس جيڪا ڪري، جي هيروڊياس پر ناهي. جائز رکڻ زال جي ڀاءُ پنهنجي لاءِ تو ته، چيو کي هيروديس يوحنا هئي. ڪئي ڇو سگهي؛ ٽي نه ۾ مارڻ، ڪيس هئي چاهيندي ۾ هئي رکندي دشمني سان ڪيس هيروديا هو بچائيندو ۾ پاڪ، ۾ نيڪ ماڻهو ڪيس هو ڇاٹيندي هو، ڊڇندو کان يوحنا هيرودس ته جو ڪيس سان خوشيءَ ۾ هو ڪندو شيون ڪيتريون ڳالهيون جون ڪيس ٻڌي ۾ ڪيس، پنهنجي تي سالگره پنهنجي هيرودس جڏهن ٹيو، ڈينهن جو موقعي هڪ جڏهن هو. ٻڌندو ۾ هو، رهيو ناهي ماني لاءِ ماڻهن اوّلين جي گليل ۾ ڪماندرن جي هزارن ۾ ماڻهن وڏن کي ماڻهن وينل گڈ ساٹس ۾ هيرودس ۾ ڪيو ناچ ۾ آئي اندر ڈيءَ جي هيروديا جڏهن مان ۾ چاهين، تون به جيڪو گهر کان مون چيو: کي ڇوڪريءَ بادشاهه ڪيو، خوش ته پڇو به ڪجهه کان مون توهان جيڪڏهن ته کنيو قسم کي هن هن ۾ ڈيندس. توکي ماءُ پنهنجي هن نڪري، ٻاهر پر تائين. اڌ جي بادشاهي منهنجي ڈيندس، کي توهان آئون تي طور فوري ۾ مٹو. جو ڈيندڙ بپتسما يحيٰي چيو: هن پر گهرندس؟ ڇا مان چيو: کي کي مون تون ته ٽي چاهيان مان چيو، ۾ گهريو هن ٹيندي، داخل وٺ بادشاهه سان جوش قسمن پر ٹيو، ڈکايل ڈاڍو بادشاهه ۾ ڈي. سر جو ڈيندڙ بپتسما يوحنا تي طشت وقت هن تي طور فوري ۾ چاهيو. نه ڪرڻ رد کي ان هن سبب، جي مهمانن وينل ساٹس ۾ سبب جي ۾ جيل ڪيس وڃي هو پر وڃي. آندو سر جو هن ته ڈنو حڪم ۾ موڪليو جلاد بادشاهه اُها ڇوڪريءَ ۾ ڈنو، کي ڇوڪريءَ اُها ۾ آيو ڪٹي تي طشت سر سندس ۾ ڪيو، قلم سر ۾ ۾. قبر کي ان رکيو ۾ لاش، جو هن کنيو ۾ آيا شاگرد جا هن ٻڌي، ۾ ڈني. کي ماءُ پنهنجي

جيڪو ۽ ڪيو ڪجهه جيڪو ۽ ٻڌايو، ڪجهه سڀ ڪيس ۽ ٽيا، گڏ وٺ عيسىٰ رسول آرام ٽورو ۽ ۾، جاءِ ريگستاني پنهنجي پاڻ توهان اڇو ڇيو، ڪين هن ۽ سيڪاريو. ڪجهه پنهنجي هو ۽ هو. نه وقت به لاءِ ڪائڻ ۽ هئا، گهٽا وارا وڃڻ ۽ وارا اڇڻ ته ڇو ڪريو، ۽ ماڻهن، ڪيترن ڪين سڃاڻيو ۽ وڃندي، ڪين ڏنو ۽ ويا. هليا ڏانهن جاءِ ويران ۾ ٻيڙيءَ ٻاهر ۽ وٺ. هن ٽيا گڏ ۽ ڪان ڪين ويا اڇتي ۽ اتي ٻوڙيا گڏ مان شهرن سيني تي پيرن جن هئا وانگر رين اهي ته ڇاڪاڻ ڪيو، رحم تي ڪين ۽ ڏنو ميڙ وڏو هڪ يسوع نڪري ڇڪو ٿي وقت گهٽو جڏهن ڪيو. شروع سيڪارڻ ڳالهيون گهٽيون ڪين ۽ هو، نه ريار وٺ ٿي وقت گهٽو ئي ۾ اڳ ۽ آهي ويران جاءِ هيءُ ته لگا چوڻ اچي وٺ هن شاگرد جا هن هو، لاءِ پاڻ وڃي ۾ ڳوٺن ۽ پوڪن جي چوڌاري اهي جيئن ته ڇڏ موڪلي ڪي انهن آهي؛ ڇڪو چيو، ڪين ڏيندي جواب هن پر ناهي. ڪجهه لاءِ ڪائڻ وٺ انهن ته ڇو ڪن، خريد ماني خريد روٽيون جون دينارن سؤ ٻه وڃي اسان ڇا چيو: ڪيس هنن ۽ ڏيو. ڪائڻ ڪين توهان روٽيون ڪيتريون وٺ توهان ٽو: چوي ڪي انهن هو پر ڏيون؟ لاءِ ڪائڻ ڪي انهن ۽ ڪريون ته ڪيو حڪم ڪين هن ۽ مڇيون. ٻه ۽ پنج، ٽا: چون پوءِ ڪان ڃاڻڻ ۽ ڏسو. ۽ وجو آهن؟ ۽ سؤ سؤ وينا، ۾ ٽولن اهي ۽ ليٽايو. تي گهاس سائي ۾ صورت جي ضيافتن ڪي سيني ماني ۽ ڏني، برڪت ڏسي ڏانهن آسمان ڪٽي، مڇيون ٻه ۽ ماني پنج ۽ پنجاهه. پنجاهه ۽ ورهايائين. ڪي سيني مڇيون ٻه ۽ رکن، اڇيان انهن ته رهيو ڏيندو ڪي شاگردن ڇڇي جن ۽ به. مان مڇين ۽ ڪٽيا، ڀريل ٽوڪريون ٻارهن جا ٽڪرن ۽ ويا، رَجي ۽ ڪاٽو سيني ڪي شاگردن پنهنجي هن تي طور فوري ۽ هئا. ماڻهو هزار پنج اهي هيون، ڪاڌيون روٽيون هو جيستائين ڏانهن، صيدا بيت طرف پار لاءِ وڌڻ اڇتي ۽ لاءِ چڑهڻ ۾ ٻيڙيءَ ڪيو مجبور ڪرڻ دعا ويو هليو ڏانهن جبل هو پوءِ ڪان وڻڻ رخصت ڪان انهن ۽ موڪلي، ڪي ميڙ خود ٻيڙي ڪين ۽ هو. تي زمين اڪيلو پاڻ هو ۽ هئي، ۾ وچ جي سمنڊ ٻيڙي تي ٽيڻ شام ۽ لاءِ. سمنڊ هو ۾ پهر چوٽين جي رات هئي، خلاف سندن هوا ته ڇاڪاڻ ڏسي، تڙپندي ۾ هلائڻ

تي سمنڊ ڪيس هنن جڏهن پر وڃي. لنگهي ڪين ته چاهيو هو ۽ آيو، ڏانهن سندن هلندو تي ۽ ڏنو ڪيس سڀني ته ڇو ڪئي؛ رڙ هنن ۽ آهي، پوت هو ته سوچيو هنن ته ڏنو هلندي مان رکو، حوصلو چيو، ڪي انهن ۽ ڳالهايو سان انهن هن تي طور فوري ۽ ويا. ٿي پريشان گهٽو تمام ۾ پاڻ هو ۽ وئي، ٿي بند واءُ ۽ چڑهيو، ۾ ٻيڙيءَ ڏانهن انهن هو ۽ ٻڌو. نه آهيان، پر سمجهيو، ۾ باري جي روتين انهن ته ڇو نه ڪيائون. تعجب ۽ ٿيا حيران وڌيڪ ڪان حد آ۽ ڪيو. لنگر ۽ ويا تي زمين جي گنيسارت اهي ڪري، پار ۽ هئي. ٿيل سخت دل جي انهن سڃي ۽ ورتو سڃاڻي ڪيس ماڻهن تي طور فوري نڪتا، ٻاهر مان ٻيڙيءَ هو جڏهن جتي ڪيو شروع گهمائڻ ڪٽي تي چارپائين ڪي بيمارن ۽ لڳا ٻوڙڻ ۾ علائقي واري ڀرپاسي بازارن هو، ٿيندو داخل ۾ زمينن يا شهرن يا ڳوٺن هو به جتي آ۽ آهي، اتي هو ته ٻڌو هنن ڇهي ئي ڪي ڪنڊ جي ڪپڙي جي هن ته ڪئي گذارش ڪان هن ۽ رکيو ڪي بيمارن هنن ۾ هئا.ويندا بچايا اهي هئا، ڇهيندا ڪي هن به جيڪي آ۽ وٺن،

7

ڪجهه جي هن ۽ ٿيا، گڏ وڃ هن هئا، آيا ڪان يروشلم جيڪي عالم، ڪجهه ۽ فريسي آ لڳايو؛ الزام انهن ڏنو، ڪائيندي ماني سان، هٿن اڻدوتل يعني سان، هٿن عام ڪي شاگردن ڪائيندا نه ته ٿوئن نه هٿ سان متيءَ اهي جيڪڏهن يهودي، سپ ۽ فريسي ته ڇاڪاڻ نه ته ٿوئن نه ڪي پاڻ اهي جيڪڏهن ڪان، بازار ۽ مجيندي؛ ڪي روايت جي بزرگن آهن، مڃن، ته آهن ڪيون قبول انهن جيڪي آهن شيون ئي ڪيتريون به ٻيون ۽ آهن؛ ڪائيندا ڇو پڇيو، ڪان هن عالم ۽ فريسي پوءِ ٿوئن؛ جي پلنگن ۽ برتنن جي پيتل ۽ سرهين ۽ پيالن پر ٿا؟ ڪائين ماني سان هٿن اڻدوتل پر ٿا، هلن نه موجب روايت جي بزرگن شاگرد تنهنجا ڪئي، اڃڪٿي طرح چگيءَ ۾ باري جي منافقن توهان يشعيا ته چيو ڪين ڏيندي جواب هن

مون دل سندن پر ٽا، ڏين عزت کي مون سان چپن پنهنجن ماڻهو هي آهي: ويو لکيو جيئن تعليم حڪم جا ماڻهن سيکاريندي ٽا، ڪن عبادت منهنجي ۾ بيڪار اهي ۽ آهي؛ پري کان جي پيالن ۽ جگن ٽا، رکو کي روايت جي ماڻهن توهان لاءِ، ڏيڻ ڇڏي حڪم جو خدا طور. کي انهن هو ۽ آهيو. ڪندا توهان شيون هڪجهڙيون ڪيتريون ٻيون اهڙيون ۽ ٿوئڻ، پنهنجي جيئن ته آهيو ڪندا رد کي حڪم جي خدا طرح ڇگيءَ توهين هو، رهيو چئي ۽ جي، ماءُ پنهنجي ۽ ڪر عزت جي پيءُ پنهنجي ته چيو ڇو موسىٰ سنياليو. کي روايت ڪو جيڪڏهن ته ٽا چئو توهان پر وجي، مري سان موت چوي، بُرو کي ماءُ يا پيءُ جيڪو کان مون جيڪڏهن جيڪو تحفو، آهي جيڪو قربان، ته چوي کي ماءُ يا کي پيءُ ماڻهو پنهنجي يا لاءِ پيءُ پنهنجي هو ته ڏيو ٽا نه وڌيڪ کي هن توهان ۽ ٽئي، فائدو کي توهان جيڪا سان روايت جي توهان ڪندي باطل کي ڪلام جي خدا ڪري، به ڪجهه لاءِ ماءُ ميڙ جي ماڻهن سيني ۽ آهيو. ڪندا توهان شيون ئي ڪيتريون اهڙيون ۽ آهي، ڏني توهان آهي نه به ڪجھ سمجھو. ۽ سڀ ٻڌو ڳالهه منهنجي هو، رهيو چئي کي انهن هو سڏائي، کي جيڪي پر ٿو، سگهي ڪري ناپاڪ کيس جيڪو ٿو، ٽئي داخل ۾ انسان ٻاهران جيڪو کان ميڙ هو جڏهن ۽ ٽا. ڪن ناپاڪ کي انسان جيڪي آهن ئي اهي آهن، نڪرندا)اندران(ٿو: چوي کين هو ۽ هئا. رهيا پڇي بابت تمثيل کان هن شاگرد جا هن ته ٽيو، داخل ۾ گهر جيڪا شيءِ هر ته سمجھو ٽا نه تائين اجا توهان ڇا آهيو؟ سمجھ بي به توهان ائين ڇا دل جي هن اهو ته ڇو سگهي؟ ڪري نٽي ناپاڪ کيس اها ٽي، ٽئي داخل ۾ ماڻهوءَ ٻاهران صاف کي کاڏي سيني ٿو، نڪري ٻاهر ۾ پاخاني ۽ ٿو، ٽئي ۾ پيٽ پر ٿو، ٽئي نه داخل ۾ ته ڇو ٿو. ڪري ناپاڪ کي انسان اهو آهي، نڪرندو مان انسان جيڪو ته چيو هن ڪندي. قتل، حرامڪاريون، زناڪاريون، ٽا، نڪرن خيال خراب مان دل جي ماڻهن مان اندر خراب سڀ اهي بيوقوفي؛ وڏائي، ڪفر، اک، خراب حيائي، بي نڱي، بديون، لالچ، چوريون، ۽ صور هو ڪڙي اٽي کان اتان ۽ ٽيون. ڪن ناپاڪ کي ماڻهو ۽ ٽيون نڪرن مان اندر شيون

هو پر ڃاڻي، ڪو ته ڇاهيو نه هن ٽي، داخل ۾ گهر ۽ ويو. هليو ڏانهن سرحدن جي صيدا ۾ ٽيءَ ننڍي جي جنهن ٻڌو، ۾ باري جي هن عورت هڪ جو ڇاڪاڻ سگهيو. نه لڪي جي نسل هئي، يوناني عورت اها ۽ پئي؛ ڪري تي پيدن جي هن اچي هئي، روح ناپاڪ پر ڪيڙي. مان ٽيءَ جي هن کي ٻوت هو ته پڇيو کانئس هن ۽ فينيقي؛ شامي کان لحاظ جي ٻارن ته ناهي سنو اهو ته ڇو ڏي، ٽيڻ سير کي ٻارن پهرين ڇڏ ڇيو، کي هن يسوع ننڍيا ۽ مالڪ، ها، ٽي، چوي کيس ۽ ڏنو جواب هن پر اڇلائجي. ڏانهن ڪتن ننڍن ڪٽي ماني وچ، ڪري جي ڳالهه هن ڇيو، کيس هن ۽ ٽا. کائين ٽڪرا جا ٻارن هيڻان جي ميز ڪتا ليٽل تي بستري کي ٻار هن وڃي ۾ گهر پنهنجي ۽ آهي. ويو نڪري مان ٽيءَ تنهنجي ٻوت جي شهرن ڏهه ۽ ويو نڪري مان حدن جي صيدا ۽ صور وري ۽ هو ويو نڪري ٻوت ۽ ڏنو معذور ۾ ڳالهائڻ ۽ ٻوڙو هڪ وٽ کيس هو ۽ آيو. ڏانهن سمنڊ جي گليل ۾ وچ جي حدن جي ماڻهن کيس ۽ رکي. تي کيس هٿ پنهنجو هو ته ٽا ڪن گذارش کيس ۽ ٽا، آڻين ماڻهو هن ٿُکي، ۽ وجهيون، ۾ ڪنن جي هن آگريون پنهنجون هن ۾، اکيلي ڪري، ڏار مان ميڙ جيڪو اِفِّتها، ٿو: چوي کيس ۽ ٻريون آهون هن ڏسي، ڏانهن آسمان ۽ ڇُهيو، کي زبان جي ويو، ڪُليو بندش جو زبان سندس ۽ ويا ڪُليا ڪن سندس تي طور فوري ۽ وجي. ڪُليو آهي پر چون، نه به کي ڪنهن ته ڪيو حڪم کين هن ۽ لڳو. ڳالهائڻ تي طور صحيح هو ۽ اهي وڌيڪ کان حد ۽ رهيا. ڪندا منادي اهي وڌيڪ اوترو ڪيو، حڪم کين هن جيترو ۽ ٿو ٻڌائي کي ٻوڙن ۽ آهي، ڪيو طرح چگّيءَ ڪجهه سڀ هن هئا، رهيا چئي ٽيا، حيران ٿو.ڳالهائي کي گونگن

8

پنهنجن عيسىٰ هجڻ، نه ڪجهه لاءِ ڪائڻ وٽ انهن ۽ هجڻ ميڙ وڏو هڪ وري ۾ ڏينهن انهن

ٽي ئي ۾ اڳ ته ڇو ٿو، اڇي رحم تي ميڙ کي مون ٿو: چوي کي انهن سڏي کي شاگردن مان جيڪڏهن ۽ ناهي، ڪجهه لاءِ کائڻ وٺ انهن ۽ آهن رهيا رهي گڏ سان مون اهي ڏينهن ته ڇو پوندا، ٽي ڪمزور ۾ رستي اهي ها، موڪليان ڏانهن گهر جي انهن بکايل کي انهن هتي ڪو ڪٽان ڏنو، جواب کيس شاگردن سندس ۽ آهن. آيا کان پري ڪي مان انهن وٺ توهان پڇيو، کائن هن ۽ سگهندو؟ ڪري راضي سان روٽين کي انهن ۾ ويرانيءَ زمين کي ٽولي جي ماٺهن ڪيو حڪم هن ۽ ست. چيو: هنن پر آهن؟ روٽيون ڪيتريون پنهنجي ۽ ٽوڙيو هن ڪري شڪرگذاري ڪٽي ٽڪريون جون ماني ستن ۽ لاءِ، ويهڻ تي وٺ هنن ۽ رکيو. اڇيان ٽولي جي ماٺهن هنن ۽ رکن، اڇيان هو ته هو رهيو ڏئي کي شاگردن وڃي. رکيو به کي انهن ته چيو هن ڏئي برڪت کي انهن ۽ هيون، مڇيون ننڍيون ٽوريون هئا، هزار چار تقريباً پر هو کنيا. ٽوڪرا ست جا ٽڪرن بچيل هنن ۽ ويا، رَجي ۽ کاڌو هنن دلمنوٽا هو گڏ، سان شاگردن پنهنجي ئي، سان چڑهڻ ۾ ٻيڙيءَ ۽ ڏنو. چڏي کين کيس ۽ کائنس ڪيو، شروع ڪرڻ بحث سان کيس ۽ نڪتا ٻاهر ڦريسي ۽ آيو. ۾ علائقي جي چيو، هن ڪٽي ساهه اونهو ۾ روح پنهنجي ۽ آزمائيندي. کيس ڳولينديِ، نشاني مان آسمان کي نسل هن جيڪڏهن ٿو، چوان کي توهان آئون سچ، ٽي؟ ڳولي نشاني نسل هيءُ ڇو ڪٽ ماني اهي ۽ ويو. هليو ٻيهر ويهي ۾ ٻيڙيءَ هو چڏي، کي انهن ۽ ويندي. ڏني نشاني کي انهن هو ۽ هو. نه به ڪجهه ٻيو کانسواءِ ماني هڪ وٺ انهن ۾ ٻيڙيءَ ۽ ويا، وساري ۽ کان. خمير جي هيروديس ۽ کان خمير جي فريسين رهو خبردار ڏسو، ته، هو رهيو چئي چيو، کين ۽ ڇاڻي عيسىٰ آهن. نه روٽيون وٺ اسان ته هئا رهيا ڳالهائي سان ٻئي هڪ هو ۽ سمجهو ٿا نه توهان تائين اجا آهي؟ نه ماني وٺ توهان ته آهيو رهيا سوچي ڇو توهان ٿا نه توهان رکندي اکيون آهي؟ ٿيل سخت دل جو توهان تائين اجا ڇا سمجهو؟ ٿا نه کي ماني پنج مون جڏهن ڪريو؟ نٿا ياد توهان ڇا ۽ ٻڌو؟ ٿا نه توهان رکندي کن ۽ ڏسو، کيس هنن کنيون؟ توهان پريل سان ٽڪرن ٽوڪريون کيترا ۽ ٽوڙيو، ۾ هزارن پنجن

توهان پريل جا ٽڪرن جا ٽوڪرن ڪيترن ۾، هزارن چار ڪي ستن پر جڏهن ٻارهن. چيو: صيدا بيت هو ۽ ٽا؟ سمجهو نه ايا هو، رهيو چئي ڪي انهن هو ۽ ست. چيو: هنن ويا؟ ڪٽي ڪيس هو ته ٽا ڪن گذارش کان هن ۽ ٽا آٿين ماٿهو انڏو هڪ وٽ ڪيس هو ۽ ٽو. اچي ۾ ۾ اکين سندس ۽ ويو، ڪيي ٻاهر کان ڳوٺ ڪيس پکڙي هٽ جو ماٿهوءَ انڊي ۽ لڳائي. هٽ چيو، هن ڏسي مٽي ۽ ٽو. ڏسي ڪجهه ڇا ته پڇيو کائنس رکي، ه٥ پنهنجا ڪيس اُڇلائي، رکيا تي اکين جي هن هٽ پنهنجا هن وري پوءِ ٽو. ڏسان هلندي وانگر وٽن ڪي ماٿهن مان ڪيس ۽ ڏنو. ڪي سيني تي طور صاف هن ۽ ٽيو، بحال هو ۽ ڪيو، ڏسڻ مٽي ڪي هن ۽ ڪي ڪنهن ۾ ڳوٺ نڪي ۽ ٽئين داخل ۾ ڳوٺ نڪي چئي: موڪليو، ڏانهن گهر سندس هن ۾ رستي ۽ ويا، ڏانهن ڳوڻن جي قيصريه جي فلپس شاگرد سندس ۽ عيسىٰ ۽ چئين. بپتسما يوحنا ڏنو، جواب هنن چون؟ ٽا ڪير ڪي مون ماٿهو پڇيو، کان شاگردن پنهنجي مان ته ٽا چئو ڇا توهان پر ٽو: چوي کين پاڻ هو ۽ مان. نبين هڪ پر ٻيا ايليا، ٻيا ۽ ڏيندڙ، ڪنهن ته ٻانيو کين هن ۽ آهين. مسيح تون چيو، کيس پطرس ڏيندي جواب آهيان؟ ڪير ته آهي ضروري اهو ته ڪيو شروع سيڪارڻ کين هن ۽ چون. نه ۾ باري جي هن به ڪي ڪيو رد کان عالمن ۽ پادرين وڏن ۽ بزرگن ۽ ڪري، برداشت ڪجهه گهٽو پٽ جو انسان ڳالهائي. سان دليريءَ ڳالهه اها هن ۽ اُٽي، پوءِ کان ڏينهن ٽن ۽ وجي، ڪيو قتل ۽ وجي، کي شاگردن پنهنجن ۽ موڙي هن پر ڪيو. شروع ڪرڻ ملامت کيس ۽ وڻي کيس پطرس جون خدا تون ته ڇو شيطان، وچ، پٺيان منهنجي چئي، ٻاکيو کي پطرس هن ڏسي، سڏائي، گڏ سان شاگردن پنهنجي کي ميڙ ۽ شيون. جون انسانن پر سوچين، ٽو نه شيون پنهنجو ڪري، انڪار کي پاڻ اهو ٽو، چاهي هلڻ پٺيان منهنجي ڪو جيڪو چيو، کين کي ان اُهو بچائڻ، روح پنهنجو ٽو چاهي به جيڪو ڪري. پيروي منهنجي ۽ ڪٽي، صليب ان اُهو خاطر، جي خوشخبري ۽ منهنجي روح پنهنجو ٽو وجائي به جيڪو پر وجائيندو، پنهنجو ۽ ڪري، حاصل دنيا سڄي هو جيڪڏهن کي انسان آهي فائدو ڇا بچائيندو. کي

منهنجي ۾ کان مون به جيڪو ڏيندو؟ ڇا ۾ بدلي جي روح پنهنجي انسان يا وڃائي؟ روح کانئس به پٽ جو انسان ته ٿيندو، شرمسار ۾ نسل گنهگار ۽ زناڪار هن کان ڳالهين ايندو.گڏ سان قاصدن مقدس ۾ عزت جي پيءُ پنهنجي هو جڏهن ٿيندو، شرمسار

9

هتي جيڪي ڪي مان انهن ته ٿو چوان کي توهان آڻون سچ هو، رهيو چئي کين هو ۽ نه ايندي ۾ طاقت کي بادشاهي جي خدا جيستائين چکندا نه کي موت اهي آهن، بينل کي انهن ۽ ويو وٺي گڏ کي يوحنا ۽ يعقوب ۽ پطرس عيسىٰ پوءِ کان ڏينهن ڇهن ۽ ڏسن. ۽ ويو، بدلجي روپ سندس اڇيان جي انهن ۽ ويو، ڪٽي اڪيلو تي جبل اونچي هڪ ائين ڏوبي ڪو تي ڏرتيءَ جهڙا اڇا، گهٽو تمام جهڙا برف ويا، ٽي چمڪندڙ ڪپڙا سندس ڳالهائي سان عيسىٰ اهي ۽ ٿيو، ظاهر سان موسىٰ ايليا کي انهن ۽ سگهي. ڪري نٿو اڇا ۽ آهي، سنو هجڻ هتي لاءِ اسان استاد، ٿو، چوي کي عيسىٰ پطرس ڏيندي جواب هئا. رهيا هن ته ڇو نه هڪ. لاءِ ايليا ۽ هڪ لاءِ موسىٰ ۽ هڪ لاءِ توهان خيما، ٽي ناهيون اسان کين جيڪو ٿيو بادل هڪ ۽ هئا. خوفزده ڏاڍا اهي ته ڇاڪاڻ ڳالهائي، ڇا ته نه ڇاٿيو پيارو منهنجو هي هو، رهيو چئي جيڪو آيو آواز هڪ مان بادل ۽ هو، رهيو ڪري ڇانو پر ڏنو، نه کي کنهن وڌيڪ هنن پوءِ کان ڏسڻ چوتاري اوچتو ۽ ٻڌو. کي هن آهي، پٽ حڪم کين هن ته هئا، رهيا لهي هيٺ کان جبل هو جڏهن ڏنو. گڏ سان پاڻ کي يسوع رڳو اُٿي. مان مئلن پٽ جو انسان جڏهن سواءِ ڏنو، هنن جيڪي ٻڌائين نه به کي کنهن ته ڏنو هئا ۽ آهي. ڇا اڻ مان مئلن ته ڪندي بحث ۾ پاڻ رکيو، وٽ پنهنجي لفظ اهو هنن ۽ آهي؟ ضروري اڇڻ پهرين جو ايليا ته چون ٿا ڇو صحيفي چئي، هئا رهيا پڇي کانئس انسان ۽ ٿو، ڪري بحال ڪجهه سڀ اڇي پهرين واقعي ايليا ڇيو، کين هن ڏيندي جواب

پر وڃي؟ ڪيو رد ۾ ڪري برداشت ڪري گھٹو ھو ته آھي ويو لکيو ڪيئن بابت پٽ جي ڪيو ڪجھه سڀ اھو سان ھن انھن ۾ آھي، آيو به ايليا ته ٿو چوان کي توھان آئون انھن ھن اچي، وٽ شاگردن ۾ آھي. ويو لکيو ۾ باري جي ھن جيئن چاھيو، انھن جيڪو سڄو تي طور فوري ۾ ڏنو. ڪندي بحث سان انھن کي عالمن ۾ ڏنو، ميڙ گھٹو چوتاري جي پڇيو، کان عالمن ھن ۾ ڪيو. سلام ڪيس اچي ٻوڙي ۾ ويو، ٿي حيران ڏسي ڪيس ميڙ چيو، ڏيندي جواب ھڪ مان ميڙ ۾ آھيو؟ رھيا ڪري بحث تي ڳالھه ڪھڙي ۾ پاڻ توھان به جتي ۾ آھي. روح گونگو ۾ جنھن آھيان، آيو ڪٽي وٽ توھان کي پٽ پنھنجي مان استاد، سُڪي ۾ ٿو، پيسي ڏند پنھنجا ۾ ٿو ڪري جھاگ ۾ ڪيس، ٿو اُڇلائي ٿو، پکڙي ڪيس اُھو ھن پر سگھيا. ٿي نه اھي پر ڪين، کي ان ته چيو کي شاگردن جي توھان مون ۾ ٿو، وڃي رھندس؟ سان توھان مان ڪيستائين نسل، ايمان بي اي ٿو: چوي ھو ڏيندي جواب کي ھنن ۾ آٹيو. طرف منھنجي کي ھن ڪندس؟ برداشت جي توھان آئون تائين ڪيستائين تي زمين ۾ ڪيو، تشنج ڪيس روح طور فوري ئي ڏسندي ڪيس ۾ آيا. ڪٽي وٽ ھن ڪيس آھي ٹيو وقت ڪيترو پڇيو؛ کان پيءُ جي ھن ھن ۾ ڪندي. جھاگ رھيو لڙھندو ڪري ۾ اڇلايو ۾ باھه ڪيس پيرا گھٹو ۾ کان. ننڍپڻ چيو: ھن آھي؟ ٹيو کي ھن ھي کان جڏھن رحم تي اسان ٿو، سگھين ڪري ڪجھه تون جيڪڏھن پر ڪري، تباھه ڪيس ته ۾، پاڻي ٿو، سگھين ڪري يقين تون جيڪڏھن چيو، ڪيس يسوع پر ڪر. مدد جي اسان ڪندي ڳوڙھن پيءُ جو ٻار تي طور فوري ۾ ٿو. رکي يقين جيڪو لاءِ ان آھي ممڪن ڪجھه سڀ عيسىٰ جڏھن ڪر. مدد ۾ يقيني بي منھنجي مالڪ؛ ٿو، ڪريان يقين مان چيو: روئي سان اي چيو، کيس ۾ ٻاڙيو کي روح ناپاڪ ھن تڏھن آھي، رھيو ٻوڙي گڏ ميڙ جو ماٹھن ته ڏنو ٹئين. نه داخل ۾ ھن وڌيڪ ۾ نڪر مان ھن ٿو، ڏيان حڪم توکي مان روح، ٻوڙي ۾ گونگي تنھنڪري ھجي، مئل ڇڻ ٹيو ائين اھو ۾ ويو، نڪري ٻاھر تڑپائي گھٹو کيس ۾ ڪري رڙ ۾ ھو ۾ اٹاريو، کي ھن ۾ کنيو ھٿ جو ھن يسوع پر آھي. ويو مري ھو ته لڳا چوڻ ماٹھو گھٹا

ته ڇو ۾، ڏار کان هن پڇيو کائنس شاگردن سندس ته ٿيو، داخل ۾ گهر هو جڏهن ۽ اٿيو. نڏو ٻاهر سان طريقي به ڪنهن قسم هي چيو، کين ۽ سگهياسين. نه ڪيي کي ان اسان گذري مان گليل اُهي نڪري کان اُتان آءُ سان. روزي ۽ دعا ته نه جيڪڏهن سگهي، نڪري سيکاري کي شاگردن پنهنجي هُو ته ڇو ڃاڻي، ڪو ته هيو ڇاهيندو نه هُو آءُ هئا، رهيا اُهي آءُ ڏو، وجي ڏنو ۾ هڏن جي ماڻهن پُڏ جو ماڻهوءَ ته هيو رهيو چئي کين آءُ هيو رهيو نه لفظ اهو هنن پر اُڏندو. ڏينهن ڏئين پوءِ کان وڃڙ مارجي آءُ ڇڏيندا، ماري کيس کائئن هن تي پهچڙ ۾ گهر ۽ آيو، ۾ ڪپرناحوم هو ۽ هئا. ٻڃندا کان پڇڙ کيس ۽ سمجهيو، ته ڇاکاڻ رهيا، خاموش اهي پر هئا؟ رهيا ڪري بحث ڇا ۾ پاڻ توهان ۾ رستي پڇيو، ٻارهن هن ڪري، ويهي ۽ آهي. وڏو ڪير ته هو ڪيو بحث سان ٻئي هڪ ۾ رستي انهن ۽ آخري کان سيني هو ته ڏو، چاهي ڏيڙ پهريون ڪو جيڪڏهن چيو، کين ۽ سڏيو کي کي ان ۽ بيهاريو، ۾ وچ جي انهن کي ان هن ڪٽي، کي ٻار هڪ ۽ هوندو. خادم جو سيني قبول تي نالي منهنجي کي هڪ مان ٻارن اهڙن به جيڪو چيو: کي انهن هن ڪٽي ۾ پاڪر قبول کي مون اهو ڪري، قبول کي مون به جيڪو ۽ ڏو؛ ڪري قبول کي مون اهو ڪري، اسان استاد، ڏنو، جواب کيس يوحنا آهي. موڪليو کي مون جنهن کي ان پر ڪري، نڏو اسان ۽ ڪري، نڏو پيروي جي اسان جيڪو ڏنو، ڪيندي يوت ۾ نالي تنهنجي کي ڪنهن روڪيو، نه کيس چيو، يسوع پر ڪري. نڏو پيروي جي اسان هو ته ڇو ڪيو، منع کيس خراب کي مون جلدي پوءِ ۽ ڪندو معجزو تي نالي منهنجي جيڪو آهي نه به ڪو ته ڇو به جيڪو آهي. ۾ حق جي توهان اهو آهي، نه خلاف جي توهان جيڪو سگهندو. چئي سچ آهيو، جا مسيح توهان ته ڇو پياريندو، پيالو جو پاڻيءَ ۾ نالي منهنجي کي توهان ايمان ننڍن انهن به جيڪو ۽ وجائيندو. نه به ڪڏهن اجر پنهنجو هو کي، توهان ڏو چوان سڏو وڌيڪ اهو لاءِ ان ڪري، گمراهه ڏا، رکن ايمان تي مون جيڪي کي، هڪ مان آڻيندڙن ۽ وجي. اڇلايو ۾ سمنڊ کيس ۽ وجي ٽنگيو پٿر جو ڇڪيءَ ۾ ڳچيءَ جي هن ته آهي

لنگڙو ته آهي سنو لاءِ توهان ڇڏ؛ ڪٽي ڪي ان ته ڏئي ٽڪر توڪي هٽ تنهنجو جيڪڏهن جو انهن جتي ۾، باهه وسندڙ اڻ ان وڃو، ۾ جهنم رکندي هٽ ٻه يا ٽئو، داخل ۾ زندگي ٽي ڪي ان ڏئي، ٽڪر توڪي پير تنهنجو جيڪڏهن ۽ ٽي. وسي نه باهه ۽ ٽو مري نه ڪيڙو جهنم رکندي پير ٻه يا ٽئين، داخل ۾ زندگيءَ ٽي لنگڙو ته آهي سنو لاءِ تنهنجي ڇڏ؛ ڪٽي ۽ ٽي. وسي نه باهه ۽ ٽو مري نه ڪيڙا سندن جتي ۾، باهه وسندڙ اڻ ان وڃين، اڇلايو ۾ اڪ هڪ ته آهي سنو لاءِ تنهنجي ڇڏ؛ ڪيي ڪي ان ڏئي، ٽڪر توڪي اڪ تنهنجي جيڪڏهن جتي وڃين، ۾ جهنم جي باهه رکندي اکيون ٻه يا ٽئين، داخل ۾ بادشاهي جي خدا سان هر ۽ ويندو، لوٽيو سان باهه لاءِ ڪو هر ٽي. وسي نه باهه ۽ ٽو مري نه ڪيڙو جو انهن ته وڃي، ٽي لوڻ بي لوڻ جيڪڏهن پر آهي؛ سنو لوڻ ويندي. لوٽيو سان لوڻ قرباني ۾ امن سان ٻئي هڪ ۽ رکو لوڻ ۾ پاڻ توهان بٽائيندا؟ مزيدار ڪي ان توهان ۾ شيءِ ڪهڙي رهو.

10

ميڙ جا ماڻهن ٻيهر ۽ مان، پار جي اُردن اچي، ۾ حدن جي يهوديا هو ڪڙي اُٽي ڪان اُتان ۽ ويجهي ۽ هو. سيڪاريندو ڪين هو ٻيهر هئي، عادت جي هن جيئن ۽ ٽيا، گڏ وٽ ڪيس جي، ڇڏڻ ڪي زال ڪي مرد آهي اجازت ڇا ته پڇيو ڪائنس هنن آيا، وٽ ڪيس فريسي انهن پر ڏنو؟ حڪم ڇا ڪي توهان موسىٰ چيو، ڪين ڏيندي جواب هن پر آزمائيندي. ڪيس ڪين ڏيندي جواب عيسىٰ ڏني. اجازت جي ڇڏائڻ ۽ لکڻ ڪتاب جو طلاق موسىٰ چيو، شروعات جي تخليق پر لکيو؛ لاءِ توهان حڪم هن ڪري جي سختدلي جي توهان چيو، ڏيندو، ڇڏي ڪي ماڻ ۽ پيءُ پنهنجي ماڻهو ڪري انهيءَ ڏاهيو؛ مادي ۽ نر ڪي انهن خدا ڪان هڪ پر آهن، نه ٻه هاڻي ڪري تنهن ٽيندا. جسم هڪ ٻئي ۽ ملندو، سان زال پنهنجي ۽

وري ۾ گهر ڪري. نه الڳ انسان آهي، جوڙيو گڏ خدا جيڪو ڪري تنهن آهي؛ گوشت سان ٻي ۽ چڏي ڪي زال پنهنجي به جيڪو چيو: ڪين ۽ پڇيو، ڪائنس بابت هن شاگردن چڏي ڪي مڙس پنهنجي زال جيڪڏهن ۽ ٿو، ڪري زنا خلاف جي هن ته ڪري، شادي انهن هو ته هئا، رهيا آٿي ٻار ڪيس ماٹهو ۽ ٿي. ڪري زنا ته ڪري، شادي سان ٻئي ڪري ناراض عيسىٰ پر ڏسي ڌاڑهيو. هئا، رهيا آٿي جيڪي ڪي، انهن شاگردن پر لڳائي. هٽ ڪي بادشاهي جي خدا ته چو روڪيو، نه ڪين ۽ ڏيو اچڻ وٽ مون ڪي ٻارن چيو، ڪين ۽ ٹيو وانگر ٻار ڪي بادشاهت جي خدا به جيڪو ٿو، چوان ڪي توهان مان سچ، آهي. جي اهڙن تي انهن هٽ پنهنجا هن ڏيئي، پاڪر ڪي انهن ۽ ٹيندو. نه داخل ۾ ان هو ڪندو، نه قبول اڳيان جي هن ۽ آيو ڌوڙي هڪ هو، رهيو وڃي ٻاهر ۾ رستي هو جڏهن ڏني. برڪت رکي وارث جو زندگي دائمي جيئن ته ڪندس ڇا مان چگا، اُستاد پڇيو، کان هن کوڙي گوڏا هڪ سواءِ ناهي، سڏو به ڪو چئين؟ ٿو ڇو چگو ڪي مون تون چيو: ڪيس عيسىٰ ٹيندس؟ شاهدي ڪوڙي ڪر، نه چوري ڪر، نه قتل ڪر، نه زنا ٿو: ڄاٹين ڪي حڪمن تون خدا. جي، چيو، ڪيس ڏيندي جواب هن پر ڪر. عزت جي ماءُ ۽ پيءُ پنهنجي ڪر، نه ڏوڪو ڏي، نه هن يسوع پر آهن. ڪيون محفوظ کان جواني پنهنجي مون ڳالهيون سڀ اهي استاد، تون جيڪڏهن آهي، گهٽ توڪي ۾ شيءِ هڪ چيو، ڪي هن ۽ ڪيو پيار ڪي هن ڏنو، ڏانهن آسمان خزانو توڪي ۽ ڏي، ڪي غريبن ۽ وڪڻ آهي توڪي جيترو وڃ، ٿو، ڇاهين ٹيڻ ڪامل غمگين ٹي اُداس تي لفظ هو پر ڪر. پيروي منهنجي ڪٹي صليب پنهنجو اڃ، ۽ هوندو، ۾ ڪي شاگردن پنهنجي عيسىٰ ڏسي چوتاري ۽ هو. مال گهٹو وٽ هن ته چو ويو، هليو ٹي ۽ ٹيندا! داخل ۾ بادشاهي جي خدا ٹا رکن پئسا جيڪي اهي سان مشڪل ڪيئن ٿو، چوي ٻار، ٿو، چوي ڪين ڏيندي جواب وري عيسىٰ پر ٹيا. حيران تي ڳالهين سندس شاگرد داخل ۾ بادشاهي جي خدا ٹا ڪن ڀروسو تي دولت جيڪي لاءِ انهن آهي ڏکيو ڪيترو امير هڪ وڌيڪ کان ان ٹيڻ، داخل مان سوراخ جي سوئي لاءِ اُٹ هڪ آهي آسان ٹيڻ!

چوڻ ۾ پاڻ ۽ ٽيا حيران وڌيڪ کان حد اهي پر ٽيڻ. داخل ۾ بادشاهي جي خدا لاءِ ماڻهو ناممڪن اهو لاءِ ماڻهن ٿو، چوي عيسىٰ ڏسي ڏانهن هنن ٿو؟ سگهجي بچائي ڪير پوءِ لڳا، شروع چوڻ ڪيس پطرس آهي. ممڪن ڪجهه سڀ وٺ خدا ته ڇو نه، لاءِ خدا پر آهي، عيسىٰ ڏيندي جواب آياسين. پٹيان تنهنجي ۽ آهي ڏنو ڇڏي ڪجهه سڀ اسان ڏس، ڪيو، يا پيءُ يا پينر يا پاڙر يا گهر ڇڏيو جنهن ناهي به ڪو ٿو، چوان کي توهان آئون سچ چيو، سؤ وڻي نه جيڪڏهن خاطر، جي خوشخبري ۽ خاطر منهنجي زمينون يا ٻار يا زال يا ماءُ ايندڙ ۽ گڏ، سان ايذائن زمينون ۽ ٻار ۽ ماءُ ۽ پيءُ ۽ پينر ۽ پاڙر ۽ گهر ۾ وقت هن هاڻي پيرا رستي هو ويندا. ٽي پهريون آخري ۽ ويندا ٽي آخري پهريون گهٽا پر زندگي. دائمي ۾ دور وجي وڻي اڳيان کي انهن عيسىٰ ۽ هئا، رهيا وجي مٹي ڏانهن يروشلم جيڪي هئا تي سان پاڻ کي ٻارهن ٻيهر ۽ هئا. رهيا ڊجي ايندڙ پٹيان ۽ هئا، رهيا ٽي حيران هو ۽ هو، رهيو واريون ٽيڻ سان هن جيڪي ڪيون شروع ٻڌائڻ ڳالهيون اهي کي انهن هن وڻي، گڏ عالمن ۽ پادرين وڏن پٽ جو انسان ۽ آهيون رهيا وجي ڏانهن يروشلم اسين ڏس ته هيون، حوالي جي قومن کي هن ۽ ڏيندا سزا جي موت کي هن اهي ۽ ويندو، ڪيو حوالي جي کي هن ۽ ٹُڪندا تي هن ۽ هٹندا ڪوڙا کي هن ۽ ڪندا ڏنوليون سان هن اهي ۽ ڪندا، اچي پٽ، جا زبدي جان، ۽ جيمس کيس ۽ ٽيندو. جيئرو هو تي ڏينهن ٽئين ۽ ڇڏيندا، ماري پر ڪرين. لاءِ اسان تون اهو پڇون، اسان به جيڪو ته ٽا چاهيون اسان استاد، ٽا، چون اسان چيو، کيس انهن پر ڪريان؟ لاءِ توهان مان ته ٽا چاهيو ڇا توهان چيو، کي انهن هن ۾. عظمت تنهنجي ويهون پاسي کاٻي تنهنجي هڪ ۽ پاسي ساڄي تنهنجي هڪ ته ڏي کي اهو ٽا سگهو پيئي توهان ڇا ٽا. گهرو توهان ڇا ڄاڻو نٹا توهان چيو: کي انهن پر عيسىٰ کيس انهن پر ٿو؟ وڻان مان جيڪو ٽا سگهو وڻي بپتسما اهو ۽ ٿو، پيئان مان جيڪو پيالو توهان آهيان پيئندو آءُ پيالو جيڪو ته چيو کين پر عيسىٰ ٽا. سگهون ڪري اسان چيو: منهنجي پر ويندا، ڏنو بپتسمو توهان وجان پيو ڏنو بپتسمو آءُ بپتسمو جيڪو ۽ پيئندا،

ٻڌي، ۽ آهي. ويو ڪيو تيار لاءِ جن پر ناهي، ڏيڻ منهنجو ويهڻ پاسي ڪاپي ۽ پاسي ساڃي ڪري سڏي ڪي انهن عيسىٰ پر ڪيو. شروع ٽيڻ ناراض ۾ باري جي جان ۽ جيمس ڏهن تي انهن اهي ٽا لڳن حاڪم جا قومن جيڪي ته ٽا ڃاڻو توهان ٿو: چوي ڪي انهن پر ٽيندو، نه ائين ۾ توهان پر ٽا؛ هلائين اختيار تي انهن وڏا جا انهن ۽ ٽا ڪن حڪومت مان توهان به جيڪو ۽ ٽيندو، خادم جو توهان اهو ٿو، چاهي ٽيڻ وڏو ۾ توهان به جيڪو ڪرائڻ خدمت پڻ جو انسان ته چو ۽ ٽيندو؛ غلام جو سڀني اهو ٿو، چاهي ٽيڻ پهريون اهي ۽ لاءِ. ڏيڻ فديو بدلي جي ئي ڪيترن روح پنهنجو ۽ لاءِ، ڪرڻ خدمت پر آيو، نه لاءِ ڪافي ۽ شاگرد سندس ۽ هو رهيو نڪري ٻاهر مان يريحو هو جڏهن ٽا. اچن ۾ يريحو رهيو مانگي ٻيڪ هو ويٺو پرسان جي رستي انڌو برتيماس پڻ جو تيماس ميڙ، جو ماٺهن يسوع، پڻ جا دائود اي ڪيو، شروع چوڻ ۽ روئڻ هن آهي، نازري يسوع ته ٻڌي اهو ۽ هو. گهٽو هو پر ٽئي، خاموش هو ته هئا ڊاڙيندا ڪيس ماٺهو ڪيترائي ۽ ڪر. رحم تي مون چيو، ۽ ٻيٺو عيسىٰ ۽ ڪر. رحم تي مون پڻ، جي داؤد اي رهيو، ڪندو رڙيون وڌيڪ پر ٿو. سڏي توکي هو اُٺ، رک، حوصلو چيو، ڪيس ۽ سڏيو کي انڌي هنن ۽ سڏيو. ڪيس چوي ڪيس عيسىٰ ڏينديِ، جواب ۽ آيو. ڏانهن يسوع اُٿي ڇڏي، اڇلائي چادر پنهنجو هن ٻيهر مان ته رباني، چيو: ڪيس انڌي پر ڪريان؟ لاءِ تنهنجي مان ته ٿو چاهين تون ڇا ٿو: تي طور فوري ۽ آهي. بچايو توکي ايمان تنهنجي وچ، چيو: ڪيس عيسىٰ ۽ سگهان. ڏسي ويو.هليو پٺيان جي عيسىٰ ۾ رستي هو ۽ ڏٺو، هن

11

هو تي، جبل جي زيتون ڏانهن بيتنيا ۽ فگي بيت ٽين، ويجها ڏانهن يروشلم اهي جڏهن ۾ ڳوٺ واري سامهون جي توهان ٿو: چوي کين ۽ ٿو موڪلي کي ٻن مان شاگردن پنهنجي

ڪنهن تي جنهن ملندو، ڳنڍيل ٻچڙو هڪ توهان ٽيندي داخل ۾ ان تي طور فوري ۽ ويجو، هي توهان چوي، ڪي توهان ڪو جيڪڏهن ۽ آڻيو. ۽ ڪوليو ڪي ان آهي؛ وينو نه ماڻهو به ڪيس هو تي طور فوري ۽ آهي، ضرورت جي هن ڪي مالڪ ته ڇئو آهيو؟ رهيا ڪري ڇا بنڊيل ۾ گهٽي ٻاهر تي دروازي جيڪو مليو ٻچڙو هنن ۽ ويا هنن ٿو. موڪلي هتي واپس توهان هئا، رهيا ڇڏي ڪين هئا، بينل اتي جيڪي ماڻهو ڪجهه ۽ ڪوليو. ڪيس هنن ۽ هو، حڪم عيسيٰ جيئن چيو ڪي انهن هنن پر آهيو؟ رهيا ڪولي ڪي ٻچڙي آهيو، رهيا ڪري ڇا تي ان ڪپڙا پنهنجا هنن ۽ آندو وٺ عيسيٰ ڪي ٻچڙي هنن ۽ ڏنو. وڃڻ ڪي انهن ۽ هو، ڏنو ٿهنگون مان وڻن ٻين ۽ وڇايا، ۾ رستي ڪپڑا پنهنجا پر گهٽن وينو. تي ان هو ۽ وجهيا، اهي هئا، رهيا اڇي پنيان جيڪي ۽ هئا رهيا وڃي اڇيان جيڪي وڃائيون. ۾ رستي ڪٽي اڇي ۾ نالي جي رب جيڪو اهو آهي وارو برڪت هوسنا! هئا، رهيا ڇڏي ۽ هئا رهيا روئي نالي جي رب جي دائود پيءُ جي اسان بادشاهت واري اڇڻ اها آهي مبارڪ آهي. رهيو سپ ڏسي چوڌاري آءِ ۾، مقدس ۽ ٿيو داخل ۾ يروشلم يسوع آءِ ۾. ترين بلند هوسنا تي، نڪري ڏانهن بيٺني گڏ سان ٻارهن هو ته هو، چڪو ٿي ئي ۾ اڃ وقت جو شام ڪجهه، جو انجير ڏسي ۽ لڳي، بک ڪيس ته نڪتا ٻاهر مان بيٺني اهي جڏهن تي ڏينهن ٻئي ۽ ويو. نه به ڪجهه وٺ ان اڇي ۽ ۾، ان ڳولي ڪجهه شايد ته آيو هئا، پنا ۾ جنهن ڪان پري وڻ هاڻي چيو: ڪي ان هن ڏيندي جواب ۽ هو. نه وقت جو انجير ته ڇو جي، پنن سواءِ مليو ۽ هئا. رهيا ٻڌي شاگرد سندس ۽ ڪائي. نه ميوو به ڪو تائين هميشه مان تنهنجي وٺي ڪان شروع ڪيڻ ٻاهر ڪي انهن ڪري ٿي داخل ۾ مندر يسوع ۽ آهن، ايندا ۾ يروشلم ٻيهر اهي ٻئسا ۽ ۾، مندر هئا رهيا ڪري خريد جيڪي ڪي انهن ۽ هئا رهيا وڪڻي جيڪي ڪيو ڪري اونڌيون ڪرسيون جون وڪڻيندڙن ڪي ڪبوترن ۽ ميزون جون بدلائيندڙن سيڪاريندو ۽ وڃي، ڪٽي مان مندر ڪي برتن ڪنهن به ڪو ته ڏني نه اجازت ۽ ڇڏيون، سيني ويندو سڏيو گهر جو دعا گهر منهنجو ته آهي ويو نه لکيو ڇا ڪي: انهن ڇئيندي رهيو

۾ پادرين، وڏن ۾ فريسين ۾ عالمن ۾تو ۾ ٺاهيو. غار جو ڏاڙيلن کي هن توهان پر لاءِ؟ قومن سڄي ته ڇاڪاڻ هئا، ڏڃندا کائنس هو ته ڇو ڪن، تباهه ڪيس ڪيئن ته هئا رهيا ڳولي ويو. نڪري ٻاهر کان شهر هو ٿي، دير جڏهن ۾ هئي. رهي ٿي حيران تي تعليم سندس پير ڪندي ياد پطرس ۾ ڏنو. سڪيل کان جڙن کي وڻ جي انجير انهن لنگهندي، ۾ صبح ۾ سکي هئي، ڪئي لعنت توهان کي جنهن وڻ جو انجير اها ڏس! استاد، ٿو، چوي ڪيس ته ڇو آمين، رکو. ايمان تي خدا وٽ توهان ٿو، چوي کين جيسس ڏيندي، جواب آهي. ويو ۾ وڃ، اڇليو ۾ سمند ۾ وڃ کنيو چوي، کي جبل هن به جيڪو ته ٿو چوان کي توهان مان لاءِ هن ته ٿو، ٿئي سو ٿو چوي هو جيڪو ته رکي يقين پر ڪري، نه شڪ ۾ دل پنهنجي به ڪجهه جيڪي ته، ٿو چوان کي توهان آڻون ڪري ان چوي. هو به جيڪو ٿيندو اهو جڏهن ٿيندو. لاءِ توهان اهو ۾ ٽا، وڻو توهان ته ڪريو يقين گهرو، ڪندي دعا توهان ڪجهه خلاف جي ڪنهن وٽ توهان جيڪڏهن ڏيو ڇڏي ته آهيو، ڪندي دعا بيڻا توهان معاف کي توهان گناهه جا توهان آهي، ۾ آسمانن جيڪو پيءُ جو توهان جيئن ته آهي، ۾ ڇڏيندو. نه ڏوهه جا توهان به پيءُ جو توهان ته ڇڏيو، نه توهان جيڪڏهن پر ڪري. بزرگ ۾ عالم ۾ پادري وڏا ته هو گهمندو ۾ مندر هو جڏهن ۾ آهن، ايندا ۾ يروشلم ٻيهر هو يا ڪندين؟ سان اختيار ڪهڙي شيون اهي تون آهن، چوندا کي هن ۾ آهن ايندا وٽ هن مان چيو، کين ڏيندي جواب يسوع پر ڪر؟ ڪم اهي تون ته ڏنو اختيار اهو توکي ڪنهن ته چوندس کي توهان مان ۾ ڏيو، جواب کي مون ۾ پڇندس، سوال هڪ کان توهان به مان ماڻهن يا هو مان آسمان بپتسما جو يوحنا آهيان. ڪندو شيون اهي سان اختيار ڪهڙي مان، آسمان ته ڇئون اسان جيڪڏهن ته، لڳا سوچڻ ۾ پاڻ هو ۾ ڏيو. جواب کي مون هو؟ ماڻهن هو کان؟ ماڻهن چوون، اسان پر ڪيو؟ نه يقين ڇو تي هن توهان پوءِ چوندو، هو ته ڏيندي جواب ۾ هو. نبي هو ته هو سمجهيو اهو کي يوحنا سيني ته ڇاڪاڻ هئا، ڏڃندا کان کي توهان مان ئي نه چيو، کين ڏيندي جواب عيسىٰ ڇاڻون. نڻا اسان چيو: کي عيسىٰ هنن

ٿو.ڪريان ڪم اهي سان اختيار ڪهڙي ته ٿو ٻڌايان

12

پت چوڌاري ۽ پوکيو باغ جو انگورن ماڻهوءَ هڪ ڪيو، شروع ڳالهائڻ ۾ تمثيلن کين هن ۽ پرڏيهه ۽ ڏنو تي ليز کي هارين کي ان ۽ ڪيو، تعمير برج ۽ کوٽيو ڪنڊ جو انگور ۽ لڳائي کان ٻُڪارن هو جيئن ته موڪليو، غلام هڪ ڏانهن ٻُڪارن تي وقت هن آۂ ويو. هليو انهن هن ٻيهر ۽ موڪليو. هٿ خالي ۽ ڪٽيو ڪٽي ڪيس ۽ وڻي. ميوو جو باغ جي انگورن عزت بي ۽ ڪيو زخمي ۾ مٽي ڪري اڇلائي پٺر اُهو انهن ۽ موڪليو، غلام ٻيو هڪ ڏانهن کي ڪن ٻيا، ڪيترائي ۽ ڇڏيو، ماري کين به اُهو ۽ موڪليو، ٻيو هن وري ۽ موڪليو. ڪري جو هن جيڪو رکندي، پٽ هڪ ڪري تنهن اڃا ڪندا. قتل کي ڪن ۽ پيٽيندا، ماريندا جو پٽ منهنجي اهي ته چئيندي اهو موڪليو، ڏانهن انهن به کي هن ۾ آخر هن هو، پيارو آهي، وارث اهو هي ته چيو ۾ پاڻ ڏنو، ايندي کي هن جڏهن هاري، اهي پر ڪندا. احترام کيس ۽ ڇڏيو ماري کيس هنن ڪٽي، ۽ ٽيندي. جي اسان وراثت ۽ مارون، کي هن ته اڇو هو ڪندو؟ ڇا مالڪ جو باغ جي انگورن پوءِ ته ڇڏيو. ڪڍي ٻاهر کان باغ جي انگورن لکت هي توهان ڇا ڏيندو. کي ٻين باغ جو انگورن ۽ ڪندو، تباهه کي هارين انهن ۽ ايندو رب ٽيو؛ مٽو جو ڪنڊ اهو ڪيو، رد ناهيندڙن عمارت کي جنهن پٺر اهو آهي، پڙهي نه به ڪوشش جي پکڙڻ کي هن هنن ۽ آهي؟ عجيب ۾ اکين جي اسان اهو ۽ ٽيو، هي کان هو. چيو لاءِ هنن تمثيل اهو هن ته ورتو ڇاڻي هنن ته چو ويا؛ ڊڇي کان ميڙ هنن ۽ ڪئي، هيروديان ۽ فريسين ڪجهه ڏانهن کيس آهن موڪليندا هو ۽ ويا. هليا اهي چڏي، کيس ۽ ٿا ڇاڻون اسان استاد، ٿا: چون کيس اهي هو آيا جيڪي پر پکڙين. ۾ لفظ کيس ته مان، ڏانهن منهن جي ماڻهن تون ته چو ناهي، پرواه به جي ڪنهن توکي ۽ آهين سچو تون ته

چيو: ڪي اسان هنن ڪري تنهن ٿو. سيڪارين رستو جو خدا سان سچائي پر ڏسين، ٿو نه جي انهن هن پر ڏيون؟ نه يا ڏيون اسان نه؟ يا آهي جائز ڏيڻ ٽيڪس ڪي قيصر ڇا هڪ ڪي مون آهيو؟ رهيا آزمائي ڇو ڪي مون توهان چيو، ڪي انهن ڄاڻيندي ڪي منافقت هيءُ آهي جي ڪنهن ٿو: چوي کين ۽ آيا. ڪٽي پر هنن ڏسان. مان جيئن ته آڏيو ديناريون قيصر حق جو قيصر چيو، کين عيسىٰ ڏيندي جواب جو. قيصر چيو: هنن لکت؟ ۽ تصوير ڏانهن، هن ٿا اچن صدوقي ۽ ٽيا. حيران تي ان هو ۽ ڪي. خدا حق جو خدا ۽ ڏيو ڪي اسان موسىٰ استاد، چئي: هئا رهيا پڇي ڪائنس هنن ۽ آهي، نه قيامت ته ٿا چون جيڪي ته ڇڏي، نه ٻار ۽ وڃي، ڇڏي زال ۽ وڃي مري ياءُ جو ڪنهن جيڪڏهن ته آهي لکيو لاءِ پهرين هئا. پوءِ ياٿر ستن اٹاري. نسل لاءِ ياءُ پنهنجي ۽ وٹي ڪي زال جي هن ياءُ جو هن نه ٻڇ پاڻ هن ئي نه ۽ ويو، مري ۽ ورتو، ڪي هن ٻئي ۽ ڇڏيو. نه ٻڇ مرندو ۽ ورتي، ڏيءَ اها ۽ آخر کان سيني ڇڏيو. نه ٻڇ ۽ ورتو، ڪي هن ستن ۽ طرح. ساڳيءَ به ٽيون ۽ ڇڏيو. ته ڇاکاڻ هوندي؟ زال جي ڪنهن مان انهن اُٹندا، جڏهن ۽، اُٹڻ پوءِ وئي. مري به عورت ڪري ان توهان ڇا چيو، کين عيسىٰ ڏيندي جواب ۽ هو. رکيو طور زال ڪي هن ستن جڏهن ڪي؟ قدرت جي خدا نه ۽ ٿا ڄاڻو ڪي صحيفن نه توهان ته چو ٿا، ٽيو نه گمراهه قاصدن رهندڙ ۽ آسمانن پر ويندا، ڏنا ۽ شادي نه ۽ ڪندا شادي نه تڏهن اُٹندا، مان مئل ۽ ڪتاب جي موسيٰ توهان ڇا آهن، ويندا اٹاريا اهي ته ۽ باري جي مئلن پر هوندا. وانگر اسحاق ۽ خدا جو ابراهيم مان چيو، ڪيئن ڪيس خدا ته ۽ باري جي ٻوٹي آهي، پڑهيو نه تنهنڪري آهي، جو جيئرن پر آهي، نه جو مئلن خدا آهيان؟ خدا جو يعقوب ۽ خدا جو ڪندي بحث ڪي انهن جيڪو عالم، هڪ ٹي ويجهو ۽ آهيو. وينا پوڄي گهٹو تمام توهان پڇيو، کائنس هن تنهنڪري ڏنو، جواب طرح چگيءَ ڪي انهن هن ته ڏنائين ۽ هو، ٻڌو پهريون جو سيني ته ڏنو جواب ڪيس عيسىٰ آهي؟ ڪهڙو پهريون مان حڪمن سيني دل سڄي پنهنجي تون ۽ آهي؛ رب هڪ خدا جو اسان رب اسرائيل، ٻڌ، آهي: هي حڪم

رب مان طاقت سڃي پنهنجي ۾ مان ذهن سڃي پنهنجي ۾ مان روح سڃي پنهنجي ۾ مان تون هي: آهي، هڪجهڙو ٻيو ۾ آهي. حڪم پهريون هي ڪندين. محبت سان خدا پنهنجي ۾ ناهي. حڪم ڪو ٻيو وڏو ڪان هنن سان. پاڻ جيئن ڪندين پيار سان پاڙيسري پنهنجي هن سواءِ آهي نه ڪو ٻيو ۾ آهي هڪ ته چيو توهان تي سچ استاد، چگو، چيو، ڪيس عالم سڃي ۾ مان روح سڃي ۾ مان سمجهه سڃي ۾ مان دل سڃي ڪرڻ محبت ڪيس ۾ جي؛

ڪان قربانين ۾ قربانين سڙيل سڀني ڪرڻ، محبت جيان پاڻ ڪي ويجهي ۾ مان، طاقت خدا تون چيو، ڪيس ڏنو، جواب سان سمجهداريءَ هن ته ڏسي اهو عيسيٰ ۾ آهي. وڌيڪ ۾ ڪئي. نه جرئت جي پڇڻ ڪائنس وڌيڪ به ڪنهن ۾ آهين، نه پري ڪان بادشاهت جي پٽ جو داؤد مسيح ته ٿا چون ڪيئن عالم چيو، سيڪاريندي ۾ مندر ڏيندي جواب يسوع ساڃي منهنجي ٿو، چوي ڪي مالڪ منهنجي مالڪ چيو، ۾ روح پاڪ دائود پاڻ هن آهي؟ ان پاڻ داؤد بڻايان. ٽلهو جي پيرن تنهنجي ڪي دشمنن تنهنجي مان جو تائين ويهه، پاسي رهيو ٻڌي سان خوشيءَ ڪي هن ميڙ وڏو ۾ آهي؟ پٽ سندس هو ڪٽان ۾ ٿو، چوي رب ڪي ٻڱها ٿا چاهين جيڪي ڪان، عالمن انهن ڏسو هو: رهيو چئي ڪين ۾ تعليم پنهنجي هو ۾ هو.

جون عزت ۾ ضيافتن ۾ ڪرسيون اڇيان ۾ گڏجاڻين ۾ سلام ۾ بازارن ۾ گهمڻ پائي ڪپڑا رهيا ڪري دعائون ٻڱهيون سان بهاني ۾ آهن رهيا ڪائي گهر جا بيواگرن جيڪي جايون. ڏسي ۾ هو رهيو ويهي سامهون جي خزاني عيسيٰ ۾ وٺندا. فيصلو سخت وڌيڪ اهي آهن، اڇلائي ڪجھ گهٽو ماڻهو امير گهٽا ۾ ٿو. اڇلائي پيتل ۾ خزاني ڪيئن ميڙ ته هو رهيو ۾ آهي. ڪوبرانتس هڪ جيڪو اڇلايا، سڪا ننڍا ٻه اچي بيوه غريب هڪ ۾ هئا، رهيا غريب هيءَ ته ٿو چوان ڪي توهان آئون سچ چيو، ڪين هن سڏائي، ڪي شاگردن پنهنجي سڀني ته ڇو هئا، رهيا وجهي ۾ خزاني جيڪي مان انهن آهي وڏو وڌيڪ ڪان سڀني بيوه هن وڏو، هو وٽ هن جيڪو ڪجھه سڀ مان غربت پنهنجي هن پر وڏو، مان واڌو پنهنجي زندگي.سڃي جي

13

چيو، کي هن هڪ مان شاگردن جي هن تڏهن هو، رهيو نڪري ٻاهر مان مندر هو جڏهن تون ڇا چيو، ڪيس ڏيندي جواب عيسىٰ ۽ آهن! عمارتون ڪهڙيون ۽ پٿر ڪهڙا ڏس استاد، ويندو. نه ڏاهيو جيڪو ويندو، ڇڏيو نه تي پٿر پٿر هتي کي؟ عمارتن وڏين انهن ٿو ڏسين ۽ يوحنا ۽ يعقوب ۽ پطرس سامهون، جي مقدس هو وينو تي جبل جي زيتون هو جڏهن ۽ ٽيندڙيون، ڪڏهن شيون اهي ته ٻڌاءِ کي اسان پڇيو، ۾ اڪيلائي کان کائنس اندرياس جواب عيسىٰ آهن؟ واريون ٽيڻ پوريون شيون سڀ اهي جڏهن هوندي نشاني ڪهڙي نالي منهنجي گهٽا ته ڇو ڪري. نه گمراهه کي توهان ڪو خبردار! لڳو، چوڻ کين ڏيندي جنگين ۽ جنگين توهان جڏهن ڪندا. گمراهه کي گهڻن ۽ آهيان، مان ته چوندا اهو ايندا، تي آئي نه پڇاڻي اڄا پر آهي، ضروري ٽيڻ اهو ته ڇو ٽيو، نه پريشان ته ٻڌو، خبرون جون تي هنڌن مختلف زلزلا ۽ تي، بادشاهت بادشاهت ۽ تي قوم قوم ڇو ويندو اُپريو آهي. پر آهن. شروعات جي دردن جي ڄمڻ شيون هي هونديون. رڙيون ۽ ڏڪار ۽ هونديون، جي انهن ۽ ڪندا حوالي ۾ ڪائونسلن کي اوهان ته ڇو سنيالیو. کي پاڻ پنهنجو توهان ويندؤ ڪيا ٻيڻا اوهان اڇيان جي بادشاهن ۽ اڇواڻن ۽ ويندو، ماريو کي اوهان ۾ گڏجاڻين جو خوشخبري ۾ قومن سڀني پهرين ته آهي ضروري ۽ ۾. شاهدي لاءِ انهن سبب منهنجي ٽيو نه پريشان کان اڇ ته ڪن، حوالي پکڙائي کي توهان اهي جڏهن وڃي. ڪيو اعلان وڃي، ڏنو وقت ان کي توهان ڪجهه جيڪو پر ڪريو، مشق ئي نه ۽ آهي، ڳالهائڻو ڇا ته کي ياءُ پنهنجي ياءُ آهي. روح پاڪ پر آهيو، نه توهان ڳالهائيندڙ ته ڇو ڳالهايو، ئي اهو ۽ اُٽندا خلاف جي والدين پنهنجن ٻار ۽ کي، ٻار پنهنجي پيءُ ۽ ڪندو حوالي جي موت ڪري، جي نالي منهنجي طرفان سڀني هوندا ڪيل نفرت توهان ۽ ڇڏيندا. ماري کي انهن جي تباهيءَ ڏسو توهان جڏهن ويندو. بچايو اهو ڪندو، برداشت تائين آخر جيڪو پر

پڑهندڙ ناهي، ضروري جتي آهي بيٰل هئي، ڄالهايل طرفان نبيءَ دانيال جيڪا بيزاري، نه آهي تي ڇت جيڪو ۽ ڏانهن، جبلن وڃن پڇي آهن ۾ يهوديا جيڪي پوءِ ته سمجهي، ۾ ميدان جيڪو ۽ مان، گهر سندس شيءِ کا لاءِ ڪٽڻ ٿئي داخل اندر نه ۽ ۾ گهر اچي هيٺ انهن جيڪي لاءِ عورتن انهن افسوس پر ڪپڙو. سندس لاءِ ڪٽڻ پوئتي موتي نه آهي توهان ته پر ڪريو دعا هجن. رهيون پياري ڪير جيڪي لاءِ انهن ۽ هجن حامله ۾ ڏينهن نه مصيبت اهڙي جهڙي جا، مصيبت ڏينهن اهي لاءِ ڇو هوندا ٿئي نه ۾ سياري پڇڻ جي ۽ ٽيندي. نه ۽ تائين هاڻي ڪئي، تخليق خدا جيڪا کان، شروعات جي تخليق آهي ٽي جي چونڊيلن پر ها، بچي نه گوشت به ڪو ته ها، ڪري ننڍا نه ڏينهن مالڪ جيڪڏهن چوي، کي توهان ڪو جيڪڏهن پوءِ ۽ ڪيا. ننڍا ڏينهن هن چونڊيو، هن کي جن ڪري، ڪوڙا ۽ مسيح ڪوڙا ڇو ويندا اُپريا مڃيو. مت ته آهي، اتي ڏسو، مسيح، آهي هتي ڏسو، هجي ممڪن جيڪڏهن ڪن، گمراهه جيئن ته ڪم، عجيب ۽ نشانيون ڏيندا اهي ۽ نبي، ٻڌائي ڪجهه سڀ ئي ۾ اڳ کي توهان مون ڏسو ڏسو، پر تون به. کي ماڻهن چونڊيل ته، پنهنجي چنڊ ۽ ويندو، ٽي اونداهو سج پوءِ کان مصيبت ان ۾، ڏينهن انهن پر آهي. ڇڏيو آهن ۾ آسمانن جيڪي طاقتون ۽ هوندا، ڪرندڙ مان آسمان تارا ۽ ڏيندو، نه روشني سان عظمت ۽ طاقت گهٽي ۾ ڪڪرن کي پٽ جي انسان اُهي پوءِ ۽ ويندون. هلايون مان هوائن چئني کي چونڊيلن پنهنجن ۽ موڪليندو قاصد پنهنجا هو پوءِ ۽ ڏسندا. اچيندي سکو. مثال مان وڻ جي انجير پر تائين. آخر جي آسمان کان آخر جي ڏرتيءَ ڪندو، گڏ ويجهو اونهارو ته ٽا ڄاڻو توهان ڪيڊي، پنن ۽ وڃي ٽي نرم ئي ۾ اڳ شاخ جي ان جڏهن آهي ويجهو اهو ته ٽا ڄاڻو ڏسو، ٽيندي شيون اهي توهان جڏهن به، توهان ئي ائين آهي؛ جيستائين لنگهندي، نه به ڪڏهن نسل هيءُ ته ٽو چوان کي توهان آئون آمين، تي. دروازن نه به ڪڏهن لفظ منهنجا پر ويندا، لنگهي زمين ۽ آسمان ٽين. نه پوريون شيون سڀ اهي نه قاصد، ۾ آسمان نه ڄاڻي، نٽو به ڪو ۾ باري جي ڪلاڪ اُن يا ڏينهن اُن پر ويندا. لنگهي

وقت اهو ته ڃاڻو نڏا توهان ته ڇاڪاڻ ڪريو، دعا ۾ رهو جاڳندا ڏسو، پيءُ. رڳو پٽ، ڪي غلامن پنهنجي ۾ ڇڏي، گهر پنهنجو وارو، وڃڻ تي سفر ماڻهو جيئن آهي. ڪڏهن ڪري. نگهباني هو ته ڏنو حڪم ڪي دربان ۾ ڏنو، ڪم سندس ڪي هڪ هر ۾ ڏني، اختيار يا سان دير ٿو، اچي مالڪ جو گهر ڪڏهن ڃاڻو نڏا توهان ته ڇو ڪري؛ تنهن رهو، جاڳندا ملي. سمهندڙ ڪي توهان اوچتو ڪري اچي نه جو؛ صبح يا آواز جي ڪڪڙ يا رات اڌ رهو.جاڳندا ٿو، چوان ڪي سيني ٿو، چوان ڪي توهان پر جيڪي

14

رهيا ڳولي عالم ۾ پادري وڏا ۾ هئي. پوءِ کان ڏينهن ۾ ماني جي خمير بي ۾ فسح عيد پر متان ۾، عيد نه پر چيو هنن ڇڏين. ماري کانپوءِ پکڙي سان نڪيءَ کي هن ڪيئن ته هئا وينو هو ۾ هو، ۾ گهر جي ڪوڙهيءَ سائمن ۾ بيٺاني هو جڏهن ۾ ٿئي. هڙتال ۾ ماڻهن جو هو، ٽانءُ جو الابستر جو عطر جي نارد قيمتي ۾ خالص وٽ جنهن آئي عورت هڪ ته هو، ناراض ۾ پاڻ ماڻهو ڪي پر هئا وجهيو. تي مٿي جي هن ٽوڙي کي ٽانءُ جي الابستر ۾ کان ديناريءَ سؤ ٽي عطر هي آهي؟ ٽي لاءِ ڇا تباهي جي عطر هن هئا، چوندا ٽيندڙ چيو: عيسىٰ ٻاهيو. ڪيس هنن ۾ ها، وڃي ڏنو کي غريبن ۾ ها سگهي ٽي وڪرو ۾ وڌيڪ ڪيو ڪم سئو ۾ مون هن آهيو؟ رهيا ڏئي تڪليفون ڇو لاءِ هن توهان ڏيو؛ ڇڏي کي هن ته ٽا چاهيو توهان جڏهن ۾ ٽا، رکو گڏ سان پاڻ پنهنجي کي غريبن توهان لاءِ هميشه آهي. هن جيڪو ٽا. رکو نه هميشه توهان کي مون پر ٽا، سگهو ڪري پلائي سان انهن توهان سچ آهي. ڪيو خوشبودار لاءِ دفن کي جسم منهنجي ئي ۾ اڳ هن ڪيو؛ هن اهو هو، وٽ اتي ويندي، ڪئي اعلان ۾ دنيا سڃي خوشخبري هي به جتي ٿو، چوان کي توهان آئون ٻارهن جيڪو اسڪريوتي، يهوداه ۾ ۾. ياد جي هن ڪيو، هن جيڪو ويندو چيو به اهو

جيڪي پر ڪري. حوالي جي انهن ڪيس هو جيئن ته ويو ڏانهن پادرين وڏن هو، هڪ مان ڪيئن ته لڳو ڳولڻ هو ۽ ڪيو، واعدو جو ڏيڻ ٽڪرا جا چانديءَ ڪيس ۽ ٽيا، خوش ته ٻڌو جي فصح عيد جڏهن ڏينهن، پهرين جي ماني خمير بي ۽ ڪري. حوالي ڪيس سان موقعي تيار وڃي اسان ته ٽا چاهيو ڪٽي توهان چيو، ڪيس شاگرد سندس هئا، ڪندا قرباني چوي ڪين ۽ ٽو موڪلي ڪي شاگردن ٻن پنهنجي هو ۽ ڪائو؟ فصح عيد توهان ته ڪريون هوندو؛ پيو ڪٽي گهڙو جو پاٽيءَ جيڪو ملندو ماڻهو هڪ ڪي توهان ۽ وڃو، ۾ شهر ٽو: ٽو: چوي استاد ته چئو ڪي مالڪ جي گهر ٽئي، داخل هو به جتي ۽ وڃو، پنيان جي هن هو ۽ ڪائيندس؟ فسح گڏ سان شاگردن پنهنجي آئون جتي آهي ڪٽي خانو مهمان منهنجو ڪريو. تيار لاءِ اسان اتي ڏيڪاريندو، ڪمرو مٿيون تيار سجايل، وڏو، هڪ ڪي توهان پاڻ تيار فسح عيد ۽ مليو، تيئن هو چيو ڪين هن جيئن ۽ آيا، ۾ شهر ۽ ويا ٻاهر شاگرد سندس ۽ ڪائي ۽ هئا ويٺا اهي جڏهن ۽ آيو؛ گڏ سان ٻارهن عيسىٰ ته وئي ٽي شام جڏهن ڪيائون. ڪي مون هڪ مان توهان ته ٽو چوان ڪي توهان آئون سچ چيو، عيسىٰ ته هئا رهيا هن ۽ ڪيو شروع ٽيڻ پريشان هنن پر آهي. رهيو ڪائي گڏ سان مون جيڪو پڪڑائيندو، ڏيندي جواب پر آءُ؟ نه چا ٻيو: ۽ آهيان؟ مان چا ڪري: هڪ هڪ ڪيو، شروع چوڻ ڪي انسان جيڪو آهي. رهيو ٻوڙي ۾ پيالي گڏ سان مون جيڪو مان، ٻارهن هڪ چيو، ڪين جنهن ڪي، انسان اُهو افسوس پر آهي، ويو لکيو بابت سندس جيئن ٽو، هلي واقعي پٽ جو ويو نه ڄائو انسان اُهو جيڪڏهن ڪيس هو سنو ٽو، وڃي ڏنو پٽ جو انسان ذريعي جي ۽ ڏني ڪي انهن ۽ پڇي ڏئي، برڪت ڪٽي، ماني عيسىٰ هئا، رهيا ڪائي اهي جڏهن ۽ ها. انهن ۽ ڏنو، ڪين هن ٽي، شڪرگذار ۽ ڪٽي پيالو ۽ آهي. جسم منهنجو هي ڪائو، ونو، چيو، لاءِ ئي ڪيترن جيڪو جو، عهد نئين آهي، رت منهنجو هي چيو، ڪين ۽ پيتو. مان ان سڀني مان پيداوار جي انگور وڻيڪ نه هاڻي ته ٽو چوان ڪي توهان آئون آمين، وڃي. پيو وهايو ڳائڻ گيت ۽ پيئندس. نئون ۾ بادشاهي جي خدا ڪي ان جڏهن تائين ڏينهن ان پيئندس،

هن سڀ توهان ته ٿو چوي ڪين عيسىٰ ۽ ويا. نڪري ڏانهن جبل جي زيتون اهي پوءِ، ڪان ٽڙي ريون ۽ ماريندس ڪي چرواهي مان آهي، ويو لڪيو ته ڇو ويندا، ٽڪجي ۾ مون ۾ رات وڻي اڇيان ڏانهن گليل ڪي توهان مان پوءِ ڪان ٽيڻ جيئرو منهنجي پر ويندیون، پکڙي ڪيس عيسىٰ ۽ نه. مان پر ويندا، ٽڪجي سڀ جيڪڏهن ۽ چيو، ڪيس پطرس پر ويندس. پيرا تي اڳ، ڪان ڳائڻ پيرا ۾ جي ڪڪڙ رات، اڄ تون ته ٿو چوان توڪي مان آمين، چيو، گڏ توسان ڪي مون جيڪڏهن چيو: سان زور وٽيڪ پطرس پر ڪندين. انڪار منهنجو ۽ چيو. به سيني طرح ساڳيءَ ڪندس. نه انڪار توڪي به ڪڏهن آئون آهي، ضروري مرڻ هتي چيو، ڪي شاگردن پنهنجي هن ۽ هو، گٹسَمَني نالو جو جنهن آيا، تي جاءِ هڪ اُهي وڻي گڏ سان پاڻ ڪي يوحنا ۽ يعقوب ۽ پطرس هو ۽ ڪريان. دعا مان جيستائين ويهو، روح منهنجو لڳو: چوڻ ڪين ۽ ٿيو شروع ٽيڻ پريشان ۽ ٽيڻ حيران گهٹو تمام هو ۽ ويو، زمين هو وڃي، اڳتي ٿورو ۽ رهو. جاڳندا ۽ رهو هتي آهي؛ غمگين گهٹو تمام تائين موت هن وقت اهو آهي، ممڪن جيڪڏهن ته لڳو ڪرڻ دعا ۽ پيو، ڪري تي منهن پنهنجي تي ڪان مون پيالو هي آهي؛ ممڪن توڪي ڪجهه سڀ پيءُ، ابا لڳو: چوڻ ۽ وڃي، گذري ڪان ٿو ڳولي ۽ ٿو اچي ۽ ٿو. چاهين تون جيڪو پر ٿو، چاهيان مان جيڪو نه پر ڇڏ؛ هتائي هڪ توهان ڇا آهين؟ رهيو سمهي تون شمعون، ٿو: چوي ڪي پطرس ۽ سمهندا، ڪي انهن توهان جيئن ته ڪريو، دعا ۽ رهو جاڳندا سگهيا؟ رکي نه طاقت جي رهڻ جاڳندا ڪلاڪ دعا ويو، هليو ٻيهر ۽ آهي. ڪمزور جسم پر آهي، تيار ته روح ٽيو، نه داخل ۾ آزمائش اکيون سندن ته ڇو مليو، سمهندڙ ٻيهر کين هن اچي موٽي ۽ چيو. لفظ ساڳيو اهو ۽ ڪئي پيرو ٽيون ٿو اُچي ۽ ڏين. جواب ڇا کيس ته هئا جاڻندا نه اهي ۽ هيون، رهيون ٽي وزني پيو سونپيو ڏسو، وقت. آهي آيو آهي. ڪافي ڪريو. آرام ۽ باقي سُمهو کين: ٿو چوي ۽ مون آهي رهيو سونپي جيڪو ڏسو، هلون. اُٿو، ۾. هٹن جي گنهگارن پٽ جو انسان وڃي يهودا هو، رهيو ڳالهائي اڃا هو جڏهن تي، طور فوري ۽ آهي. ويو اچي ويجهو ڪي

سان، لڻن ۾ تلوارن هو ميڙ وڌو هڪ ساڻس ۾ هو، هڪ مان ٻارهن جيڪو آيو، اسڪريوتي ڪري هٿ ڪيس جيڪو پر هئا. ويا موڪليا طرفان بزرگن ۾ عالمن ۾ پادرين وڌن جيڪي آهي؛ ئي اهو ڏيندس، چمي آئون کي جنهن چئي: هئي، ڏني نشاني کين تنهن هو، رهيو ويو ويجهو جي هن تي طور فوري اچي ۾ وڃو. وڻي سان طريقي محفوظ ۾ پڪڑيو ڪيس کي هن ۾ رکيا هٿ پنهنجا تي هن انهن پر ڏنو. چمي ڪيس ۾ ربي، سلام، چيو، ڪيس ۾ ۾ ماريو کي غلام جي پادري وڏي ڪيي تلوار هو، ويڙل جيڪو هڪ، مان انهن پر پڪڑيو. توهان تي ڏاڙيل ڪنهن جيئن چيو: کين عيسىٰ ڏيندي جواب ۾ ڇڏيو. ڪٽي ڪن جو هن ۾ مقدس هئس مان وٽ توهان ڏينهن هر لاءِ؛ پڪڑڻ کي مون سان لڻن ۾ تلوارن آهيو نڪتا ڇڏي، کي هن ۾ لکٹون. ٽين پوريون جيئن ته پر پڪڑيو. کي مون توهان نه ۾ سيکاريندي، ڪپڙي تي جسم ننگي پنهنجي جيڪو ڪيو، پڻيان کيس نوجوان هڪ ۾ ويا. ڀڄي سپ ڇڏي ڪپڑو جو ڪپڑي هن پر ورتو. پڪڑي کيس نوجوانن انهن ۾ هو، ڍڪيل چادر جي اعليٰ سپ ۾ ويا، وڻي وٽ پادريءَ اعليٰ کي يسوع هنن ۾ ويو. ڀڄي کان انهن ننگو ۾ ڏنو ڪاهن سردار ڪيو، پڻيان کان پري کيس پطرس ۾ ٽيا. گڏ وٽ کيس عالم ۾ بزرگ ۾ پادري پر هو. رهيو ٽي گرم وٽ روشنيءَ ۾ وينو گڏ سان مددگارن هو ۾ تائين، اندر جي دربار جي ڏيڻ موت کيس ته هئا رهيا ڳولي گواهي خلاف جي عيسيٰ ڪائونسل سڄي ۾ پادري وڏا ۾ هئا، رهيا ڏئي گواهي ڪوڙي خلاف سندس ڪيترائي ته ڇو هئا؛ رهيا ملي نه ۾ لاءِ، رهيا ڏئي شاهدي ڪوڙي خلاف جي هن ۾ بينا اٽي ماڻهو ڪجھ ۾ هيون. نه برابر گواهيون سان هٿ جيڪو کي، مندر هن مان ته آهي ٻڌو چئندي کي هن اسان ته هئا رهيا چئي هئا، ڪندس. تعمير آهي، ڏهيل نه سان هٿ جيڪو ٻيو، ۾ ڏينهن ٽن ۾ ڪندس تباھ آهي، ڏهيل کان عيسىٰ ۾ وچ پادري وڏو اُهو ڪڙي، اُٽي ۾ هيون. برابر گواهيون جون انهن به ائين نه پر پر ٽا؟ ڏين گواهي خلاف جي توهان اهي ڇا ڏئين؟ نٽو جواب به ڪجھ تون ڇا ته: پُڇيو کيس ۾ پڇيو کائنس پادري اعليٰ وري ٻيهر ڏنو. نه جواب به ڪجھه ۾ رهيو خاموش هو

توهان ۾ آهيان، مان چيو، يسوع پر پٽ؟ جو واري برڪت مسيح، آهين تون چا چيو:

اچيندڙ تي ڪرن جي آسمان ۾ ويڙل پاسي ساڃي جي طاقت کي پٽ جي انسان ضرورت ڪهڙي جي گواهن کي اسان هاڻي چيو، ڦاڙي ڪپڙا پنهنجا پادري اعليٰ پر ڏسندؤ. ڏنو قرار مجرم ڪيس سيني پر ٿو؟ لڳي چا کي توهان آهي؛ ٻڌو ڪفر ضرور توهان آهي؟ منهن سندس ۾ ڪيو شروع ٽڪڻ تي ڪيس ماٺهن ڪجهه ۾ آهي. مستحق جو موت هو ته

توکي جنهن آهي ڪير ڪر، نبوت لاءِ اسان چوڻ: ڪيس ۾ مارڻ سان مُڻن ڪيس ۾ ڍڪڻ وڏي تڏهن هو، ۾ صحن هيڻان پطرس جڏهن ماريو. سان چماڻن ڪيس خدمتگارن ۾ ماريو؟ سان غور ڏانهن هن ڏسي، ٽيندي گرم کي پطرس ۾ آئي، هڪ مان نوڪرياڻين جي پادريءَ نه مان چيو: ڪندي انڪار هن پر هئين. گڏ سان ناصري يسوع به تون ۾ ٽي: چوي ڏسي، ڪڙ ۾ ويو، نڪري ۾ صحن ٻاهر هو ۾ چوين. ٿو چا تون ته سمجهان ٿو نه ۾ ڃاڻان ٿو ته، ڪيو شروع چوڻ کي ماٺهن بينل ويجهو ٻيهر ڏسي، ڪيس نوڪراڻيءَ ان ۾ ڏني. بانگ اتي ماٺهو جيڪي وري پوءِ کان دير ٿوري ۾ ڪيو. انڪار وري هن پر آهي. مان انهن هي ۾ آهين گليلي تون ته چو آهين، مان انهن تون پڇ سچ لڳا: چوڻ کي پطرس هئا بينل ٿو نه مان ته ڪٽڻ قسم ۾ ڪيو شروع ڪرڻ لعنت هن پر آهي. ملندي به ڳالهائڻ تنهنجي پطرس ۾ ڏني. بانگ ڪڙ کان دفعي ٻئي ۾ ٽا. چئو توهان کي جنهن کي ماٺهوءَ هن ڃاڻان اڳ، کان ڪرڻ ڪڙ پيرا ٻه جي مرغ ته هو چيو ڪيس عيسىٰ جيڪو آيو ياد لفظ اهو کي لڳو.روئڻ هو ۾ ڪندين، انڪار پيرا ٽي کي مون تون

15

ڪرڻ صلاح سان ڪائونسل سڃي ۾ عالمن بزرگن، پادرين، وڏن تي طور فوري جو صبح ۾ پڇيو، ڪائس پيلاطس ۾ ڪيو. حوالي جي پيلاطس ۾ ويا ڪٽي بنڌي کي يسوع پوءِ، کان

وڏن ۾ ٿو. چوين تون چيو: ڪيس ڏيندي جواب هن پر آهين؟ بادشاهه جو يهودين تون ڇا ڪائنس وري پيلاطس پر ڏنو. نه جواب به ڪجھ هن پر لڳايا، الزام گھٽا تي سندس پادرين گواهي خلاف تنهنجي شيون ڪيترا ڏس، ڏئين؟ نڪو جواب به ڪجھ تون ڇا چئي: پڇيو ويو. ٽي حيران پيلاطس جو ائين ڏنو، نه جواب به ڪجھ وڌيڪ عيسىٰ پر ٽيون. ڏين پر هو هئا. ڪندا طلب اهي جيڪو هو، ڪندو آزاد قيدي هڪ لاءِ انهن هو موجب جشن ڪيو قتل ۾ فساد جن هو، ويو ڪيو بند گڏ سان باغين ساڻي ويو، سڏيو بارباس جيڪو پيلاطس پر هو. ڪندو لاءِ انهن هميشه هو جيئن گھرڻ، ڪيو شروع ڪري رڙ ميڙ ۾ هو. ڪي بادشاهه جي يهودين لاءِ توهان مان ته ٿا چاهيو توهان ڇا چيو، ڏيندي جواب ڪين پر هو. ڪيو حوالي ڪري جي حسد ڪي هن پادرين وڏن ته ٿو ڄاڻي هو ڪريان؟ آزاد جواب پيلاتوس پر ڏئي. ڇڏي ڪي برابا لاءِ انهن هو جيئن ته پڙڪايو ڪي ميڙ پادرين اعليٰ يهودين توهان ڪي جنهن ڪريان، آئون ته ٿا چاهيو ڇا توهان پوءِ چيو، ڪين وري ڏيندي ڪين پيلاطس پر چاڑهيو. تي صليب ڪيس چيو، روئي ٻيهر انهن پر ٿا؟ چئو بادشاهه جو ڪي هن ڪئي: رڙ سان زور وڌيڪ اجا انهن پر آهي؟ ڪيو ڪم خراب ڪهڙو هن ڇو؟ چيو، ڪيو، آزاد ڪي بَرَبّاس ڪين چاهيندڙ، ڪرڻ راضي ڪي ميڙ پيلاطس، پر چاڑهيو. تي صليب ڪيس سپاهين پر وڃي. چاڑهيو تي صليب ڪيس ته ڪيو حوالي هٽي ڪوڙا ڪي يسوع ۾ ۾ سڏيو، گڏ ڪي ٽوليءَ فوجي سڃي ۾ آهي، پريٽوريم جيڪو ويا، وٽي ۾ صحن جي اندر ۾ ڪري، ڌاهي تاج جو ڪنڊن رکيو، چوڌاري ڪيس ۾ پائڻايو ڪپڙو جو رنگ واڳٽائي ڪيس لڻيءَ تي مٿي جي هن هنن ۾ بادشاهه؛ جو يهودين سلام، ڪيو. شروع ڪرڻ سلام ڪيس ڏنوليون ڪيس هنن جڏهن ڪيو. سجدو ڪي هن ڪري گوڏا ۾ ٽُڪيو، تي هن ۾ ماريو سان هن ۾ ڪيا، پائيندا ڪپڑا جا پاڻ ڪيس هنن ۾ ڇڏيو لاهي پرڦيرو ڪائنس هنن تڏهن ڪيون، ڪي، گذرندڙ ڪنهن ڪيو مجبور هنن ۾ چاڑهين. تي صليب ڪي هن جيئن ته آڻين ٻاهر ڪي جو روفس ۾ اليگزينڊر هو، رهيو اچي مان ٻني جيڪو هو، جو ڪيريني جيڪو ڪي سائمن

جنهن آهن، ايندا ڪٽي تي جاءِ نالي گلگتا ڪيس اُهي ۽ صليب. جو هن وٽي ڪٽي هو ته پيءُ، هن پر ڏني، لاءِ پيئڻ شراب ملايل سان مُر ڪيس هنن ۽ جاءِ. جي ڪوپڙيءَ آهي ترجمو جو قرعا تي انهن ورهايا، ڪپڙا سندس هنن ڪانپوءِ، چاڑهڻ تي صليب ڪيس ۽ ورتو. نه ۽ چاڑهيو. تي صليب ڪيس انهن ۽ هو ٽيون ڪلاڪ پر هو ڪٽي. ڇا ڪير ته اڇلائي، تي صليب ڏاڙيل ٻه گڏ سان هن ۽ بادشاهه. جو يهودين هو، لکيل لکت جو ڏوهه سندس لکت اهو ٽيو پورو ۽ پاسي. ڪاپي جي هن هڪ ۽ پاسي ساڄي جي هن هڪ ٽا، چاڑهن ڪي هن اهي هئا، پيا لنگهندا جيڪي ويو. ڇٽيو گڏ سان قانونن بي ۽ ٽو: چوي جيڪو ڪي مندر جيڪو افسوس، چوندي: ۽ هلائيندي مٽا پنهنجا هئا، رهيا ڪري بدڪاري وڏا طرح ساڳيءَ اڇ. هيٺ تان صليب ۽ بچاءُ ڪي پاڻ ڪندو، تعمير ۾ ڏينهن ٽن ۽ ٻاهيندو ڪي پاڻ پر بچايو، ڪي ٻين هن هئا، چوندا ڪندي ڏنوليون سان ٻئي هڪ به عالم ۽ پادري جيئن ته اچي، هيٺ تان صليب هاٿي بادشاهه، جو اسرائيل مسيح، سگهي. بچائي نٽو ڪيس انهن هئا، ويا چاڑهيا تي صليب گڏ سان هن جيڪي ۽ مجون. ڪيس ۽ ڏسون اسين ۽ تائين؛ ڪلاڪ نائين ٽي تي زمين سڄي اونداهي تي، ٽيڻ ڪلاڪ ڇهين ڪئي. ملامت سباڪٽاني؟ ليما ايلوئي، ايلوئي چئي: ڪئي رڙ سان آواز وڏي عيسىٰ تي ڪلاڪ نائين ڪجهه ۽ ڏنو؟ چڏي ڇو ڪي مون تو خدا، منهنجا خدا منهنجا آهي، ٽيندڙ ترجمو جيڪو ٽو. سڏي ڪي ايليا هو ڏس، هئا، رهيا چئي ڪري ٻڌي اهو هئا، بيڏل ويجهو جيڪي ماٿهو لڳو، پيئرائڻ ڪي هن رکي، تي ڪنڊ ڪي ان پري، ۾ سرڪي اسپنج ۽ ويو ٻوڙي هڪ آواز وڏو هڪ يسوع پر آهي. ايندو لاءِ لاهڻ ڪي هن ايليا ته ڏسون ڏيو، چڏي چئيندي، ويو. ڦاٽي تائين هيٺ کان مٽان ۾ حصن ٻن پردو جو مندر ۽ چڏيو. ساهه آخري ڪري چڏيو، سانس ڪري رڙ ائين هن ته هو، بيڏل سامهون جي هن جيڪو سينچريون پر ڏسي ڏسي کان پري جيڪي هيون به عورتون هو. پٽ جو خدا ماٿهو هي پڇ سڇ چيائين، ۽ هئي، ماءُ جي يوسي ۽ يعقوب ننڍي جيڪا مريم ۽ مگدليني مريم ۾ جن هيون، رهيون

جي هن ۾ هيون هليون پٽيان جي هن ته هو ۾ گليل هو جڏهن جيڪي هيون، سلومي ڏانهن يروشلم گڏ سان هن جيڪي عورتون ئي ڪيتريون ٻيون ۾ هيون، ڪندي خدمت ڪان سبت جيڪو هو، ڏينهن جو تياري ته ڇاڪاڻ هئي، چڪي ٿي شام جڏهن هيون. آيون ميمبر، جو ڪائونسل وارو عزت هڪ هو، ڪان ارماتيه جيڪو يوسف آهي، ڏينهن جو اڳ وٽ پيلاطس ڪري جرئت هن هو، رهيو ڪري انتظار جو بادشاهي جي خدا به پاڻ جيڪو ۾ اڳ هو ڇا ته ٽيو حيران پيلاطس پر ڪئي. درخواست جي جسم جي عيسيٰ ۾ ويو اندر مري اڳ وقت گهڻو هو ڇا ته پڇيو ڪانئس سڏائي ڪي سردار سپاهي ۾ آهي، ويو مري ئي ڪي هن ۾ ڪري خريد ڪپڑو ۾ ڏنو. ڪي يوسف لاش هن ڇاٹي، ڪان سردار سپاهي ۾ ويو، قبر ۾ هئي، ڪٽيل مان پٽر جيڪا رکيو، ۾ قبر هڪ ڪي هن ۾ لپيٽيو ۾ ڪپڑي ڪي هن لاٽو، ڪٽي ڪيس ته هئا رهيا ڏسي يوسي مريم ۾ مگدليني مريم پر لڙڪايو. پٽر تي دروازي جي آهي.ويو رکيو

16

خوشبوءِ سلومي ۾ مريم جي يعقوب ۾ مگدليني مريم ويو، گذري ڏينهن جو سبت جڏهن ۾ تي، ڏينهن پهرين جي هفتي سوير، تمام جو صبح ۾ ڪن. مسح ڪيس اچي ته ڪئي خريد لاءِ اسان ڪير هيون، رهيون چئي ۾ پاڻ هُنَ ۾ هو. چڪو ايري سج جڏهن آيا، تي قبر اهي آهي، ويو لڙهايو پٽر ته ٽا ڏسن اهي ڏسي، مٽي ۾ لڙهائيندو؟ تان دروازي جي قبر کي پٽر ساڄي کي ماٹهو نوجوان هڪ هنن ٿي، داخل ۾ قبر ۾ هو. وڏو گهڻو تمام اهو ته ڇاڪاڻ ٿو، چوي کين پر جيڪو ٽيا. حيران ڏاڍا اهي ۾ هو، پاتل لباس اڇو جيڪو ڏنو، ويٺل پاسي ويو اُڀاريو هو ويو، چاڑهيو تي صليب جيڪو ٽا، ڳوليو کي ناصري عيسيٰ توهان ٻڃو، نه کي شاگردن سندس ۾ وڃو پر هو. رکيو کيس هنن جتي جاءِ اها ڏسو ناهي، هتي هو آهي،

كيس توهان اتي آهي، رهيو وڃي ڏانهن گليل اڇيان کان توهان هو ته چئو کي پطرس ۽ ته ڇاکاڻ ويون، پڇي کان قبر اهي نڪري، ٻاهر ۽ هو. چيو کي توهان هن جيئن ڏسندؤ، هئا. ٻڌندا اهي ته ڇو چيو، نه ڪجهه به کي ڪنهن انهن ۽ هئي، حيرت ۽ زلزلو کي انهن جنهن کي، مگدليني مريم پهريون ٽيو ظاهر تي، ڏينهن پهرين جي سبت جو، صبح پر اُٺي جيڪي هئا، گڏ سان هن جيڪي ٻڌايو کي انهن وڃي هُن هئا. ڪڍيا پوت ست هن مان کان هن ۽ آهي جيئرو هو ته پوءِ کان ٻڌڻ اهو انهن هئا. رهيا روئي ۽ هئا رهيا ڪري ماتم صورت ٻئي کي گهمندڙن مان انهن کي ٻن پوءِ، کان شين هنن ڪيو. نه يقين انهن ويو، ڏنو يقين به کي اُنهن پر ٻڌايو، کي باقي ۽ ويا اُهي ۽ هئا. رهيا وڃي ڏانهن جيڪي ٽيو، ظاهر ۾ هن ۽ ٽيو، ظاهر کي انهن هو تڏهن هئا، رهيا کائي ماني شاگرد يارهه جڏهن پوءِ ڪيو. نه هو، ڏنو ٽيل جيئرو کيس جن ته ڇو ڪئي، ملامت جي دلي سخت ۽ اعتقادي بي جي انهن خوشخبري کي مخلوق سڄي ۽ ۾ دنيا سڄي هجي ويو چيو، کين ۽ ڪيو. نه يقين تي انهن مڃي نه جيڪو پر ويندو، بچايو سو وٽي بپتسما ۽ ڪري يقين جيڪو ڪريو. اعلان جو ايندا: پٺيان نشانيون هي لاءِ انهن آهن آٿيندا ايمان جيڪي پر ويندو. ڏنو قرار مجرم سو ۽ ڪٽندا، نانگ اهي ڇالهائيندا، ۾ ٻولين نئين اهي ڪڍندا، پوت اهي ۾ نالي منهنجي بيمارن اهي پهچائيندي، نه نقصان کي انهن اها ته پيئندا شيءِ موتمار کا اهي جيڪڏهن ورتو ۾ آسمان پوءِ، کان ڇالهائڻ سان کين رب، پوءِ ويندا. ٽي ٽيڪ اهي ۽ رکندا هٿ تي گڏ خداوند ڪئي، منادي تي جاءِ هر نڪري ٻاهر انهن ويٺو. پاسي ساڃي جي خدا ۽ ويو آمين.آيا. پٺيان جيڪي ڪندي پڪو ذريعي جي نشانين انهن کي ڪلام ۽ ڪندي ڪم

خوشخبري جي يوحنا

1

هو. وٽ خدا ۾ شروعات هي هو. خدا ڪلام ۾ هو، وٽ خدا ڪلام ۾ هو، ڪلام ۾ شروعات آئي نه ۾ وجود شيءِ به ڪا سواءِ ڪان هن ۾ آيو، ۾ وجود ذريعي جي هن ڪجهه سڀ ۾ هئي. روشني جي انسانن زندگي اها ۾ هئي، زندگي ۾ ڪيس آهي. چڪي ٽي جيڪا جيڪو ٽيو ماڻهو هڪ سگهي. نه پڪڙي ڪي ان اونداهي ۾ ٽي، چمڪي ۾ اونداهي روشني روشني ڏئي گواهي ته لاءِ، گواهي آيو هي يوحنا؛ نالو جو هن هو، ويو موڪليو ڪان خدا ۾ باري جي روشني ته پر هو، نه روشني اُهو هو ذريعي. جي هن آڻين ايمان سڀ ته بابت، ۾ دنيا جيڪو ٽي ڪري روشن ڪي ماڻهوءَ هر جيڪا هئي، روشني سچي هو ڏئي. گواهي هو سڃاڻيو. نه ڪي هن دنيا ۾ آئي، ۾ وجود ذريعي جي هن دنيا ۾ هو، ۾ دنيا هو ٽو. اچي قبول ڪي هن به جيترا پر ڪيو. نه قبول ڪيس ماڻهن پنهنجن جي هن پر آيو، ۾ پنهنجي ايمان تي نالي جي هن جيڪي ڪي انهن ٽين، ٻار جا خدا ته ڏنو اختيار ڪي انهن هن ڪيو، مرضي جي مرد ڪنهن نه ۾ مان، مرضي جي گوشت نه ۾ مان، رتن نه جيڪي ٽا، آڻين جو هن اسان ۾ رهيو، ۾ وچ جي اسان ۾ ٽيو گوشت ڪلام اُهو ۾ ٽيا. پيدا مان خدا پر مان،

هن جان پريل. سان سچ ۾ فضل جو، ڇاول اڪيلي کان پيءُ جيئن جلال اهڙو ڏنو، جلال هو، چيو مون بابت جنهن هو اهو هي چئي، آهي چڪو روئي ۽ ٽو ڏئي گواهي ۾ باري جي هو ته ڇاکاڻ آهي، ويو ٽي اڳيان کان مون اهو آهي، رهيو اچي پنڌيان منهنجي جيڪو ڇو فضل؛ ۾ بدلي جي فضل ۾ ورتو، سيني اسان مان ڀرپوريءَ جي هن ۾ هو. اڳ کان مون ڪنهن کي خدا ٿيو. ذريعي مسيح عيسىٰ سچ ۾ فضل وئي، ڏني ذريعي موسىٰ شريعت ته ڪيو ظاهر کيس هن آهي، ۾ گود جي پيءُ جيڪو پٽ، اڪيلو پر آهي، ڏنو نه ڪڏهن به کي لاوين ۾ پادرين مان يروشلم يهودين جڏهن گواهي، جي يوحنا آهي هيءَ ۾ آهي. اقرار هن ۾ ڪيو، نه انڪار ۾ ڪيو، اقرار هن ۾ آهين؟ ڪير تون پچن، کائنس ته موڪليو هو ۾ آهين؟ الياس تون ڇا ڇا؟ پوءِ پڇيو: کائنس هنن ۾ آهيان. نه مسيح مان ته ڪيو چيو، کائنس هنن پوءِ نه. ڏنو، جواب هن ۾ توهان؟ آهين نبي ڇا آهيان. نه مان ٿو: چوي تون آهي، موڪليو کي اسان جن ڏيون جواب کي انهن اسان جيئن ته آهيو؟ ڪير توهان جو خداوند ۾، ريگستان آهيان آواز جو رڙيندڙ مان چيو، چوين؟ ٽو ڇا ۾ باري پنهنجي مان فريسين اهي هئا ويا موڪليا جيڪي ۽ چيو. نبي يسعياه جيئن ڪريو، سڏو رستو نه تون جيڪڏهن آهين، ڏيندو بپتسما ڇو تون پوءِ چيو، کيس ۽ پڇيو کائنس هنن ۾ هئا، ڏيان بپتسما ۾ پاڻي مان ته، ڏنو جواب کي انهن جان نبي؟ اهو نه ۽ ايليا نه ۽ مسيح آهين منهنجي جيڪو آهي اُهو هو ڇاڻو. نڏا توهان کي جنهن آهي ٻيئو ۾ وچ جي توهان پر ٽو، ناهيان لائق ايترو مان جو جنهن آهي، ويو ٽي اڳيان منهنجي جيڪو آهي، رهيو اچي پنڌيان يوحنا جتي پار، جي اردن ٽيون، ۾ بيڌاني شيون هي کوليان. پٽو جو جوتي جي هن ته چوي ۽ ٽو ڏسي ايندي طرف پنهنجي کي يسوع يوحنا ڏينهن ٻئي هو. رهيو ڏئي بپتسما چيو مون بابت جنهن آهي اُهو هي ٽو. ڪٽي گناهه جو دنيا جيڪو ليلو جو خدا ڏسو، ٽو، هو ته ڇاکاڻ آهي، ويو ٽي اڳيان منهنجي جيڪو ٽو اچي ماڻهو هڪ پنڌيان منهنجي هو، ان وچي، ڪيو ظاهر تي اسرائيل هو ته پر هئس، ڇاڻندو نه کيس مان ۽ هو. اڳ کان مون

آسمان کي روح مون ته ڏني گواهي يوحنا ۾ آهيان. آيو ڏيندي بپتسما ۾ پاڻيءَ مان ڪري مون جنهن پر ٽو، ڄاڻان نه ڪيس مان ۾ رهيو. تي ڪيس اهو ۾ ڏنو، لهندي وانگر ڪبوتر مان ۾ لهندو کي روح تون تي جنهن چيو، کي مون اُهو موڪليو، لاءِ ڏيڻ بپتسما ۾ پاڻيءَ کي گواهي ۾ آهي ڏنو مان ۾ ٽو. ڏئي بپتسما ۾ روح پاڪ جيڪو آهي ئي اُهو ڏسين، رهندو مان شاگردن سندس ۾ هو بيٺو يوحنا وري ڏينهن ٻئي آهي. پڻ جو خدا هي ته آهي ڏني کي هن شاگردن ٻنهي ۾ ليلو. جو خدا ڏس چيو: هن ڏسي هلندي کي يسوع ۾ ٻه، ٽو چوي ايندڙ، پڻيان کين ڏنو ۾ عيسىٰ پر مُڙي ويا. پڻيان جي يسوع ۾ ٻڌو، ڳالهائيندي رهين ڪٽے تون استاد(، آهي مطلب جو)جنهن رباءِ چيو: ڪيس انهن پر ٿا؟ ڳوليو چا کين: هن ۾ ٽو، رهي ڪٽي هو ته ڏنو ۾ آيا اهي ڪري تنهن ڏسو. ۾ اچو چوي: کي انهن هو ٽو؟ هو، ياءُ جو پطرس سائمن جيڪو اندرياس، ڏهون. ڀڳ لڳ هو وقت ڏينهن؛ ان رهيا وڻ ياءُ پنهنجي پهريون هن ڪيو. پڻيان کيس ۾ ٻڌو کان يوحنا جن هو، هڪ مان ٻن انهن ترجمو جو جنهن آهي، لڏو ڳولي کي مسيحا اسان چيو، کيس ۾ لڏو ڳولي کي شمعون شمعون، آهين تون چيو، عيسىٰ ڏسي ڏانهن هن آيو. وڻي وڻ عيسىٰ کيس ۾ آهي، مسيح ڏينهن ٻئي پطرس. آهي ويو ڪيو ترجمو جيڪو کيفا، ويندين سڏيو تون جو، يونس پڻ پر هو اڇ. پڻيان منهنجي چيو، کيس ڳولي کي فلپس ۾ چاهيو، وڃڻ ڏانهن گليل عيسىٰ کيس ۾ لڏو کي نڏنائيل فلپس مان. شهر جي پطرس ۾ اندرياس هو، مان صيدا بيٺ فلپس کي، يسوع آهي، لڏو کيس اسان لکيو، نبين ۾ لکيو ۾ قانون موسيٰ ۾ باري جي جنهن چيو، مان ناصرت چا چيو: کيس نڏنيل ۾ آهي. مان نصرت جيڪو آهي، پڻ جو يوسف جيڪو طرف پنهنجي کي نڏنيل يسوع ڏس. ۾ اچ چيو: کيس فلپ ٿي؟ سگهي ٿي شيءِ سڻي ڪا فريب ڪو ۾ جنهن آهي، اسرائيلي پچ سچ هي ڏس، چيو، ۾ باري سندس ۾ ڏنو ايندي کيس ۾ ڏنو جواب عيسىٰ ٿو؟ ڄاڻين کان ڪڏان کي مون تون چيو: کيس نڏنيل ناهي. ڏنو جواب نڏنيل ڏنو. مون توکي هيڻ وڻ جي انجير سڏي، توکي فلپ جو اڳ کان ان چيو:

عيسىٰ آهين. بادشاهه جو اسرائيل تون آهين، پٽ جو خدا تون ربي، اي چيو، ڪيس ۽ ڏنو، هيڪان جي وڻ جي انجير توکي مون چيو، توکي مون ته ڇو چيو: ڪيس ۽ ڏنو جواب سچ سچ ٿو، چوي ڪيس ۽ ڏسندين. شيون وڏيون کان انهن تون ٿو؟ ڪين يقين تون جي انسان فرشتا جا خدا ۽ ڏسندؤ، کليل کي آسمان توهان کان هاڻي ٿو، چوان کي توهان ڏسندؤ.لهندا ۽ چڙهندا تي پٽ

2

۽ عيسىٰ ۽ هئي؛ اتي ماءُ جي عيسىٰ ۽ ۾، گليل ڪانا ٽي شادي هڪ تي ڏينهن ٽئين ۽ ڪيس ماءُ جي عيسىٰ وئي، ٽي ختم شراب جڏهن ويا. سڏيا ۾ شادي به شاگرد سندس عورت؟ آهي، ڇا تنهنجو ۽ منهنجو چيو: کائنس يسوع آهي. نه شراب وٽ انهن چيو، کي توهان هو ڪجهه جيڪو چيو، کي ڏانهن ماءُ جي هن آهي. آيو نه اجا وقت منهنجو صفائي جي يهودين جيڪي هئا، رکيل پانڌا جا پاڻي ڇهه جا پٿر اتي ڪريو. اهو چوي، پاڻيءَ ته چيو کين عيسىٰ هو. سگهندو رکي ماپ ٽي يا ٻه هڪ هر ۽ هئا، مطابق رسم جي ۽ ڪيو هاڻي ٿو: چوي کين هو ۽ پريو. تائين مٿي کي انهن انهن ۽ پريو. سان پاڻي ٿانءَ جا کي پاڻي سردار جي دعوت جڏهن آيا. ڪٽي)اهو(هنن ۽ وڃو. ڪٽي کي سردار جي دعوت ڪيڏيو پاڻي جن هئا ڄاڻندا نوڪر پر آهي، ڪٽان اها ته هو ڄاڻندو نه ۽ چکيو ٽيل شراب شراب سڀي پهرين ماڻهو هر ٿو: چوي کيس ۽ ٿو سڏي کي ڪنوار سردار جو دعوت هو، سانيالیو تائين هينئر شراب سڀي تون گهٽ؛ تڏهن ٽا، ٽين مست اهي جڏهن ۽ ٿو، رکي ۽ ڪيو، ظاهر جلال پنهنجو ۽ ڪئي ۾ گليل ڪنا يسوع شروعات جي نشانين هي آهي. سندس ۽ هو ويو، هيٺ ۾ ڪپرناؤم هو پوءِ کان هن ڪيو. يقين تي کيس شاگردن سندس پاسخا جو يهودين ۽ رهيا. نه ڏينهن گهٽا اهي اتي ۽ شاگرد، سندس ۽ پائر سندس ۽ ماءُ

۽ وارا وڪٽ ڪبوتر ۽ ريون ڏيڻا، ۾ مندر هن گهر ويو. ڏانهن يروشلم يسوع ۽ هو، ويجهو ڪيڙي مان مندر کي سيڻي هن ڏاهي، ڪوڙو مان رسين ۽ ڏنو. وينل کي بدلائيندڙن پئسا اُلٽائي کي ميزن ۽ ڇڏيا اُڇلائي سڪا جا بدلائيندڙن پئسا ۽ به، کي ٻڪرين ۽ رين ڇڏيو، پيءُ منهنجي وجو؛ ڪٽي هتان کي شين انهن چيو: کي وارن وڪٽ کي ڪبوترن ۽ ڇڏيو، آهي، ويو لکيو ته آيو ياد کي شاگردن سندس پر ڏاهيو. نه گهر جو واپار کي گهر جي اسان تون چيو، کيس ۽ ڏنو جواب يهودين ويندو. کائي کي مون جوش جو گهر تنهنجي کين ۽ ڏنو جواب يسوع ٿو؟ ڪرين شيون اهي تون ته ڇو ٿو ڏيکارين نشاني ڪهڙي کي چاليهه چيو، يهودين ڪري تنهن اڏاريندس. کي ان ۾ ڏينهن ٽن ۽ ٻاهيو، کي مندر هن چيو، پر هو اڏاريندين؟ کي ان ۾ ڏينهن ٽن تون ۽ ويو، ڪيو تعمير مندر هي ۾ سالن ڇهه ۽ جيئرايو مان مئلن هو ڪري تنهن جڏهن هو. چوندو ۾ باري جي مندر جي جسم پنهنجي جيڪو تي، ڪلام ۽ تي لکت هنن ۽ هو، چيو هن هي ته ڪيو ياد شاگرد جا هن تڏهن ويو، ئي ڪيترن هو، ۾ عيد جي فصح ۾ يروشلم هو پر جيئن ڪيو. يقين هو، چيو عيسىٰ انهن کي پاڻ يسوع پر ڪيون. هن جيڪي ڏسندي نشانيون سندس مڃيو، تي نالي سندس نه ضرورت کي هن ته ڇاڪاڻ ۽ هو، ڄاڻندو کي سيڻي هو ته ڇاڪاڻ ڪيو، نه پروسو تي آهي.ڇا ۾ ماڻهوءَ ته هو ڄاڻندو پاڻ هو ته ڇاڪاڻ ڏئي؛ گواهي بابت ماڻهوءَ ڪو ته هئي

3

حڪمران. جو يهودين هو، نيڪوديمس نالو جو جنهن هو، مان فريسين ماڻهو هڪ پر هو آيل طرفان خدا توهان ته ٿا ڄاڻون اسان ربي، اي چيو، کي هن ۽ آيو وٺ هن جو رات هي آهيو، ڪندا توهان جيڪي سگهي ڪري نڏو نشانيون اهي به ڪو ته ڇو آهيو، استاد توکي مان آمين، آمين چيو، کيس ۽ ڏنو جواب يسوع هجي. نه سان هن خدا جيستائين

قابل جي ڏسڻ بادشاهي جي خدا ته وڃي، نه ڄائو کان مٿان کو جيڪڏهن ٿو، ڇوان هجي؟ پوڙهو هو جڏهن ڄمي، ماڻهو ٿو سگهي ٿي ڪيئن ڇيو: ڪيس نيڪوديمس ناهي. عيسىٰ ٿو؟ سگهي ڄمي ۽ ٿو سگهي ٿي داخل پيرو ٻيو ۾ پيٽ جي ماءُ پنهنجي هو ڇا وڃي، نه ڄائو مان روح ۽ پاڻي کو جيڪڏهن ٿو، ڇوان توکي مان سچ سچ ڏنو، جواب سو آهي، ٿيو پيدا مان گوشت جيڪو سگهي. نٿو ٿي داخل ۾ بادشاهي جي خدا هو ته مون ته ڇو ٿيو نه حيران آهي. روح سو آهي، ٿيو پيدا مان روح جيڪو ۽ آهي، گوشت ٿو چاهي جتي روح جيڪو آهي. ضروري ٿيڻ پيدا کان مٿان کي توهان آهي، ڇيو توکي ٿو، وڃي ڪٽي ۽ ٿو اچي ڪٹان ته ٹا ڄاڻو نه پر ٹا، ٻڌو توهان آواز سندس ۽ ٿو، وڃي ڪيس ۽ ڏنو جواب نيڪوديموس آهي. ويو ڄائو مان روح جيڪو اهو هر آهي طرح اهڙيءَ جو اسرائيل تون ڇيو، ڪيس ۽ ڏنو جواب يسوع ٿيون؟ سگهن ٿي ڪيئن شيون اهي ڇيو، ڄاڻون اسان جيڪو ته ٿو ڇوان توکي آئون سچ سچ ڄاڻين؟ نه شيون اهي ۽ آهين استاد گواهي جي اسان ۽ ٹا، ڏيون گواهي اسان آهي، ڏنو اسان جيڪو ۽ ٹا، ڳالهايون اسان ٹا، توهان ۽ ڇيو ۾ باري جي شين زميني کي توهان مون جيڪڏهن ڪريو. نٹا وصول توهان ۾ باري جي شين آسماني کي توهان مان جيڪڏهن مڃيندؤ ڪيئن پوءِ ته مڃيو، نه يعني لهيو، هيٺ مان آسمان جيڪو جي ان سواءِ آهي، چڑهيو نه ۾ آسمان به کو ۽ ڇوان؟ تيئن ڪنيو، مٹي کي نانگ ۾ ريگستان موسىٰ جيئن ۽ آهي. ۾ آسمان جيڪو پٽ، جو انسان آڻي ايمان تي هن جيڪو کو هر جيئن ته وڃي، ڪنيو مٹي پٽ جو انسان ته آهي ضروري جو ڪئي محبت ايتري سان دنيا خدا ڪري. حاصل زندگي جي هميشه پر ٹئي، نه تباهه نه تباهه ڪري اعتماد تي کيس جيڪو کو هر جيئن ته ڏنو، پٽ ڄاول اڪيلو پنهنجو هن ته موڪليو نه لاءِ ان ۾ دنيا کي پٽ پنهنجي خدا ته ڇو ڪري. حاصل زندگي ابدي پر ٹئي، مڃي تي کيس جيڪو وڃي. بچائي ذريعي سندس دنيا ته لاءِ ان پر ڪري، فيصلو جو دنيا چکو ٿي فيصلو ئي ۾ اڳ جو ان ٿو، مڃي نه جيڪو پر آهي، ٹيندو نه فيصلو جو ان ٿو،

اهو آهي ئي هي ناهي. مجيو تي نالي جي پٽ ڄاول اکيلي جي خدا هن ته ڇاکاڻ آهي، پيار وڌيڪ کان روشنيءَ کي اونداهي ماڻهن ۾ آهي، آئي ۾ دنيا روشني ته ڇو فيصلو، کان روشنيءَ سو ڏو ڪري ڪم خراب به جيڪو هئا. خراب ڪم جا انهن ته ڇو ڪيو، پر ڏين؛ نه نقاب بي ڪم جا هن جيئن ته اچي، ڏو نه ڏانهن روشنيءَ ۾ ڏو ڪري نفرت ڏين، ظاهر ڪم جا هن جيئن ته اچي، ڏو ڏانهن روشنيءَ سو ڏو ڪري عمل تي سڇ جيڪو جي يهوديا شاگرد سندس ۾ يسوع پوءِ کان شين انهن آهن. ڪيل ۾ خدا اهي ته ڇاکاڻ ڏئي بپتسما ۾ عينون به يوحنا هو. ڏيندو بپتسما ۾ رهيو گڏ سان انهن هو اتي ۾ آيا، ۾ زمين رهيا اچي ماڻهو ۾ هو، پاڻي گهڻو اتي ته ڇاکاڻ هو، ويجهو جي سليم جيڪو هو، رهيو جي يوحنا پوءِ هو. ويو وڌو نه ۾ قيد اڃا يوحنا ته ڇاکاڻ هئا؛ رهيا وڻي بپتسما ۾ هئا ڪيس ۾ آيا وٺ يوحنا اهي ۾ ٿي. ڳولا ۾ باري جي پاڪائي سان يهودي ڪنهن مان شاگردن هي ڏس آهي، ڏني گواهي تو لاءِ جنهن هو، پار جي اردن گڏ توسان جيڪو استاد، اي چيو، به ڪو چيو، ۾ ڏنو جواب يوحنا آهن. رهيا اچي وٺ ڪيس ماڻهو سپ ۾ ڏو ڏئي بپتسما توهان هجي. ويو ڏنو نه مان آسمان ڪيس اهو جيڪڏهن سگهي، نڏو وڻي به ڪجھ انسان موڪليو اڳ کان هن مان پر آهيان، نه مسيح مان چيو، مون ته ڏا ڏيو گواهي کي مون پاڻ ٻڌي ۾ آهي بيڏو جيڪو دوست، جو دُلهي ۾ آهي؛ دُلها اُهو ڏو رکي دُلهن جيڪو آهيان. ويو خوشي منهنجي ته هي ڪري. جي آواز جي دُلهي ڏو ڏئي خوش سان خوشي ڪيس، ڏو اچي کان مڏان جيڪو گهڏجڻ. منهنجو پر آهي، ضروري وڏڻ جو هن آهي. وئي ڏي پوري مان زمين ۾ آهي مان زمين آهي، مان زمين جيڪو آهي. مڏي کان سيني سو آهي، رهيو آهي ڏنو هن جيڪو ۾ آهي، مڏي کان سيني آهي، رهيو اچي مان آسمان جيڪو ڏو؛ ڳالهائي گواهي جي هن جنهن وڻي. نڏو به ڪو گواهي جي هن ۾ ڏو، ڏئي گواهي اهو آهي، ٻڌو ۾ اهو آهي، موڪليو خدا کي جنهن آهي. سچو خدا ته آهي لڳائي مُهر تنهن آهي، ڪئي قبول پيار کي پٽ پيءُ ڏئي. نڏو سان ماپ کي روح خدا ته ڇاکاڻ ڏو، ڳالهائي لفظ جا خدا

کي ان آهي، ڪندو يقين تي پٽ جيڪو آهي. ڏنو ۾ هٽ سندس ڪجهه سپ ۽ ٿو ڪري خدا پر ڏسندو، نه زندگي اهو آهي، ڪندو نافرماني جي پٽ جيڪو پر آهي، زندگي ابدي ٿو.رهي تي ان غضب جو

4

بپتسما ۽ ٿو ٺاهي شاگرد وٺيڪ عيسىٰ ته ٻڌو فريسين ته ويو ڄاڻي خداوند ته جيئن هن شاگرد، سندس پر هو، ڏيندو نه بپتسما پاڻ عيسىٰ جيتوڻيڪ کان، يوحنا ٿو ڏئي تنهن گذرڻ. مان سامريه کي هن پر هو ضروري ويو. هليو ڏانهن گليل ۽ ڏنو ڇڏي يهوديه جي جاءِ ان ٿو، وڃي چيو سُخار کي جنهن ٿو اچي ۾ شهر هڪ جي سامريه هو ڪري هو. چشمو جو يعقوب اتي ۽ هئي؛ ڏني کي يوسف پٽ پنهنجي يعقوب جيڪا ويجهو وقت هو؛ وينو تي چشمي طرح اهڙيءَ هو تنهنڪري هو، چڪو ٿي ٽڪل کان سفر عيسىٰ کيس يسوع ٿي. اچي لاءِ ڪيڻ پاڻي عورت هڪ مان سامريه هو. جيترو ڪلاڪ ڇهين سو هئا. ويا لاءِ ڪرڻ خريد کاڌو ۾ شهر شاگرد سندس ته ڇو ڏي. پيئڻ کي مون چيو: لاءِ پيئڻ کان مون باوجود، جي هجڻ يهودي ڪيئن، تون ته، چيو کيس عورت سامري نه ميلاپ سان سامرين يهودي ته ڇاکاڻ آهيان؟ عورت سامري آئون ته جڏهن ٿو، گهرين ڪير ۽ ها، ڄاڻين تحفو جو خدا تون جيڪڏهن چيو، کي هن ۽ ڏنو جواب يسوع رکن. ٿا هن ۽ ها، گهريو کان هن تون ڏي، لاءِ پيئڻ کي مون آهي، رهيو چئي توکي جيڪو آهي کوهه ۽ آهي، بالتي نه توکي مالڪ، اي ٿي، چوي کيس عورت ها. ڏنو پاڻي جيئرو توکي کان يعقوب پيءُ جي اسان تون ڇا آهي؟ ڪٽان پاڻي جيئرو اهو توکي پوءِ آهي، اونهو سندس ۽ پٽ سندس ۽ پيتو مان ان پاڻ هو ۽ ڏنو، کوهه هي کي اسان جنهن آهين، وڏو وري ٿو، پيئي مان پاڻيءَ هن جيڪو ڪو هر چيو: کي هن ۽ ڏنو جواب عيسىٰ جانور؟

به ڪڏهن هو ڏيندس، ڪي هن مان جيڪو پيئي مان پاڻيءَ ان به جيڪو پر ٽيندو، اڃايو ٽيندو چشمو جو پاڻيءَ ۾ هن ڏيندس، ڪي هن مان جيڪو پاڻي اهو پر ٽيندو، اڃايو نه هي ڪي مون مالڪ، اي ٽي، چوي ڪي هن عورت اها اُڇلندو. ڏانهن زندگيءَ ابدي جيڪو چوي ڪي هن يسوع اچان. لاءِ ڪيڏ پاڻي هتي نه ۽ پياسو اڃان نه مان جيئن ته ڏي، پاڻي آهي. نه مرد وٽ مون چيو: ۽ ڏنو جواب عورت اڇ. هتي ۽ سڏ ڪي مڙس پنهنجي وچ، ٽو، هئا، مڙس پنج توڪي ته چو ناهي؛ مڙس ڪو منهنجو ته چيو چگو تون چيو: ڪيس عيسىٰ ڪيس عورت آهي. چيو تون سچ هي ناهي؛ مڙس تنهنجو اهو آهي توڪي جيڪو هاڻي ۽ عبادت تي جبل هن ڏاڏا ابا جا اسان آهين. نبي تون ته ٽو ڏسان مان مالڪ، اي ٽي، چئي عيسىٰ آهي. ضروري ڪرڻ عبادت جتي آهي جاءِ اها ۾ يروشلم ته ٽا چئو توهان ۽ ڪئي، ته نه جڏهن آهي رهيو اچي وقت اهو ته ڪر يقين تي مون عورت، اي ٽو، چوي ڪي هن ٽا ڪريو عبادت جي ان توهان ڪندا. عبادت جي پيءُ ۾ يروشلم نه ۽ تي جبل هن توهان ٽا، ڃاڻون اسان ڪي جنهن ٽا ڪريون عبادت جي ان اسان ڃاڻو، نٿا توهان ڪي جنهن سچا جڏهن آهي، هاڻي ۽ آهي، ايندو ڪلاڪ اهو پر آهي. مان يهودين نجات ته ڇاڪاڻ ٽو ڳولي ڪي اهڙن پيءُ ته چو ۽ ۾، سچ ۽ روح ڪندا عبادت جي پيءُ ڪندڙ عبادت ۽ روح ڪي تن ٽا، ڪن عبادت ڪيس جيڪي ۽ آهي، روح خدا ٽا. ڪن عبادت ڪيس جيڪي رهيو اچي مسيحا ته ٽي ڃاڻان مان چيو، ڪيس عورت آهي. ضروري ڪرڻ عبادت ۾ سچ ٻڌائيندو. ڪجهه سڀ ڪي اسان ته اچي اهو جڏهن آهي. ويندو سڏيو مسيح جيڪو آهي، سندس تي ان ۽ آهيان. رهيو ڳالهائي توسان جيڪو آهيان، مان ٽو، چوي ڪي هن عيسىٰ چيو، نه به ڪنهن پر هو، رهيو ڳالهائي سان عورت ڪنهن هو ته چو ٽيا حيران ۽ آيا، شاگرد پنهنجو عورت تنهنڪري آهين؟ ڳالهائيندين ڇا سان هن تون يا آهين؟ ڳولينديون ڇا تون هڪ ڏسو اچو ٽي: چوي ڪي ماڻهن ۽ وئي، هلي ڏانهن شهر ۽ ڏنو ڇڏي ڏيندو جو پاڻيءَ تنهنڪري آهي؟ مسيح هي ڇا ڪيو؛ مون جيڪو چيو ڪجهه سڀ ڪي مون جنهن ماڻهو

هئا، رهيا پڇي ڪائنس شاگرد ۾ وچ ان هئا. رهيا اڇي ڏانهن هن ۽ نڪتا ٻاهر مان شهر هو تنهن ڇاڻو. نڻا توهان جيڪو آهي، ڪاڏو لاءِ ڪائڻ وڻ مون چيو، ڪين پر جنهن ڪائو. استاد، آندو ڪٽي ڪجهه لاءِ ڪائڻ ڪيس ڪنهن ڇا هئا، رهيا ڻا چون ڪان ٻئي هڪ شاگرد ڪري ڪريان، پوري مرضي جي ان مان ته آهي اهو ڪاڏو منهنجو ٿو، چوي ڪي انهن عيسىٰ آهي؟ چار اجا ته چئو نڻا توهان ڇا ڪريان. مڪمل ڪم سندس ۽ آهي، موڪليو ڪي مون جنهن مٿي اکيون پنهنجون ٿو، چوان ڪي توهان آئون ڏسو، ٿي؟ اڇي ڪٽٽي فصل ۽ آهن مهينا ڪري ڪٽٽي جيڪو آهن. اڇيون لاءِ فصل ئي ۾ اڳ اهي ته ڇاڪاڻ ڏسو، ڪي زمينن ۽ ڪٽو ۽ ٿو پوڪي جيڪو جيئن ته ٿو، ڪري گڏ ميوو لاءِ زندگيءَ ابدي ۽ ٿو وٺي اُجرت اُهو ٿو ٻيو ته آهي، سچو لفظ اهو ۾ هن ته چو ٽين. خوش گڏجي ٻئي ٿو، ڪري ڪٽٽي جيڪو توهان جيڪا لاءِ ڪٽڻ آهي موڪليو ڪي توهان مون آهي. لٽيندڙ ٻيو ۽ آهي پوڪيندڙ پر آهيو. ٽيا داخل ۾ محنت جي انهن توهان ۽ آهي، ڪئي محنت ٻين آهي، ڪئي نه محنت جي ڳالهه جي عورت ان آندا، ايمان تي ڪيس ماڻهو ڪيترائي جا سامرين مان شهر اُن ڪيو. مون جيڪو ٻڌايو ڪجهه سڀ ڪي مون هن ته هئي رهي ڏئي گواهي جيڪا ڪري، ۽ رهي، وڻ انهن هو ته ڪئي گذارش ڪان هن هنن تڏهن آيا، وڻ هن ماڻهو سامري جڏهن عورت ۽ ڪري، جي ڪلام سندس آندا ايمان وڌيڪ گهڻا تمام ۽ رهيو. ڏينهن ٻه اتي هو ٻڌو پاڻ اسان ته چو ٽا؛ آڻيون ايمان ڪري جي ڳالھ تنهنجي نه هاڻي ته هئا چوندا ڪي پوءِ، ڪان ڏينهن ٻن پر مسيح. ڏيندڙ، نجات جو دنيا پچ سچ آهي هي ته ڻا ڇاڻون ۽ آهي، پنهنجي نبي ته ڏني گواهي عيسىٰ پاڻ ويو. هليو ڏانهن گليل ۽ نڪتو ٻاهر ڪان اتان هو ڪيو، قبول ڪيس گليلين ته آيو، ۾ گليل هو ڪري تنهن جڏهن رکي. نڻو عزت ۾ ڏرتي ۽ هو، ڪيو تي موقعي جي عيد ۾ يروشلم هن جيڪو هو ڏئو ڪجهه سڀ انهن ته ڇاڪاڻ پاڻي هن جتي آيو، ۾ ڪنعان جي گليل وري يسوع ڪري تنهن هئا. آيا ۾ عيد به پاڻ اهي هن ۾، ڪفرناحوم هو بيمار پٽ جو جنهن هو، شاهي جيڪو هو ڪو ۽ هو. ٻڌايو شراب ڪي

اچي هيڻ ته پڇيو کان هن ۽ ڏانهن هن ويو هو ۾، گليل مان يهوديه آهي آيو عيسىٰ ته ٻڌو جيڪڏهن چيو، کيس يسوع پوءِ هو. وارو مرڻ هو ته ڇاکاڻ کي، پٽ جي هن ڏئي شفا ۽ آفيسر شاهي ڪندؤ. نه يقين به ڪڏهن توهان ته ڏسندؤ، نه عجائب ۽ نشانيون توهان وچ؛ چيو: کائنس يسوع اڳ. کان مرڻ ٻار منهنجو اڇ هيڻ مالڪ، ٿو، چوي کان کيس ۽ چيو، کي هن عيسىٰ جيڪو ويو مجي تي لفظ اُن ماڻهو اُهو ۽ آهي. جيئرو پٽ تنهنجو ته چيو ۽ مليا سان هن غلام جا هن هو، رهيو لهي هيڻ هو جڏهن پر ئي ۾ اڳ ويو. هليو کيس هن پوءِ ٽيو. بهتر هو ۾ جنهن پڇيو وقت اهو کان انهن هن آهي. جيئرو پٽ تنهنجو ساڻيو اهو ته ويو ڇاڻي پيءُ پوءِ ڏنو. ڇڏي کي هن بخار تي ڪلاڪ ستين ڪالهه ته چيو سڄي سندس ۽ هن ۽ آهي، جيئرو پٽ تنهنجو ته هو چيو کيس يسوع ۾ جنهن هو ڪلاڪ آيو.۾ گليل مان يهوديا هو جڏهن ڪيو، يسوع وري نشاني ٻيو هي مجيو. گهراڻي

5

تلاءُ واري رڍن ۾ يروشلم ويو. ڏانهن يروشلم يسوع ۽ هو، عيد جو يهودين پوءِ شين هنن وارا ڇت پنج ۾ جنهن آهي، ويندو سڏيو حسدا بيت ۾ عبراني جيڪو آهي، جڳهه هڪ تي پاڻيءَ جيڪي سڪل، لنگڑا، انڌا، هو، ليٽيل ميڙ گهٽو تمام جو بيمارن ۾ هنن آهن. رستا اچي ۾ تلاءَ تي وقت مقرر فرشتو هڪ ته ڇاکاڻ هئا. رهيا ڪري انتظار جو حرڪت جي حرڪت جي پاڻي پهريون به جيڪو ڪري تنهن هو، ڏيندو حرڪت کي پاڻي ۽ هو، ويندو مبتلا ۾ بيماري به ڪنهن چاهي هو، ويندو ٿي صحتمند اهو هو، ٿيندو داخل پوءِ کان کي هن هو. مبتلا ۾ ڪمزوري پنهنجي کان سالن انٹيهه جيڪو هو ماڻهو هڪ اتي هجي. تون ڇا ٿو، چوي کيس عيسىٰ ٿو، رکي ئي ۾ اڳ وقت گهٽو هو ته ڇاڻي ۽ ڏسي، ليٽيل ماڻهو ڪو وٽ مون مالڪ، ڏنو، جواب کيس ماڻهوءَ ڪمزور ٿو؟ چاهين ٿيڻ تندرست

اچان آئون جڏهن پر اڇلائي. ۾ تلاءُ کي مون ته وڃي، ڇڙڪايو پاڻي به جڏهن جو ناهي، بسترو پنهنجو اُٽ، ٿو، چوي ڪيس عيسىٰ ٿو. وڃي هليو هيٺ اڳ کان مون ٻيو ڪو ته ٿو، هلڻ ۽ ڪنيو بسترو پنهنجو هن ۽ ويو، ٿي صحتمند ماڻهو اهو تي طور فوري ۽ هل. ۽ ڪڻ شفا کي جنهن لڳا چوڻ کي ماڻهوءَ ان يهودي پوءِ هو. ڏينهن جو سبت ڏينهن اُهو پر لڳو. کي انهن هن ناهي. اجازت جي ڪٽڻ چتائي توکي آهي، ڏينهن جو سبت اڄ هئي، وئي ڏني هل. ۽ ڪڻ چتائي پنهنجي چيو، کي مون اُهو ڪيو، صحتمند کي مون جنهن ڏنو، جواب پر هل؟ ۽ ڪڻ چتائي پنهنجو چيو، توکي جنهن ماڻهو اهو آهي ڪير پڇيو، کانئس پوءِ هنن جڏهن هو، ويو هتي عيسىٰ ته ڇو آهي، ڪير ته ڄاڻيو نه هن هئي، وئي ڏني شفا جيڪو تون ڏس، چيو، کيس ۽ لڏو ڳولي ۾ مندر کيس عيسىٰ پوءِ کان ان هئي. ۾ جاءِ ان ميڙ ته ٽئي. نه شيءِ بدتر کا لاءِ تو جيئن ته ڪر، نه گناهه وڌيڪ هاڻي آهين، ويو ٿي صحتمند ۽ ڪيو. صحتمند کيس جنهن آهي اهو يسوع ته ٻڌايو کي يهودين ۽ ويو هليو ماڻهو اهو هن ته ڇاڪاڻ ڪئي، ڪوشش جي مارڻ کيس ۽ ڪيو تعاقب جو يسوع يهودين ڪري ان تائين هاڻي پيءُ منهنجو ڏنو، جواب کين عيسىٰ پر هئا. ڪيا ۾ ڏينهن جي سبت ڪم اهي ڳولي وڌيڪ اجا لاءِ مارڻ کي هن يهودي ڪري ان ٿو. ڪريان ڪم به مان ۽ ٿو، ڪري ڪم چئي به پيءُ پنهنجو کي خدا پر هو، رهيو ٽوڙي کي سبت رڳو نه هو ته ڇاڪاڻ هئا، رهيا کين ۽ ڏنو جواب ڪري تنهن جيسس هو. رهيو ڪري برابر جي خدا کي پاڻ ۽ هو، رهيو جيستائين سگهي، ڪري نڏو به ڪجهه کان پاڻ پڻ ٿو، چوان کي توهان سڄ سڄ چيو، ڪري طرح ساڳيءَ به پڻ ئي اهي ٿو، ڪري هو جيڪي ته ڇو ڏسي، نه ڪندي کي پيءُ پاڻ هو جيڪي کيس، ٿو ڏيکاري ڪجهه سپ ۽ کي پڻ ٿو ڪري پيار پيءُ لاءِ جو ٿو. پيءُ ته جيئن ٽيو. حيران توهان جيئن ته کيس، ڏيکاريندو ڪم وڏا کان انهن ۽ ٿو، ڪري ته ڇو ٿو. ڏئي زندگي ٿو چاهي کي جن پُڻ ئي تيئن ٿو، ڏئي زندگي ۽ ٿو اُٽاري کي مئلن پڻ سپ جيئن ته آهي، ڏنو کي پڻ فيصلو سڃو پر ڪري، نڏو فيصلو جو ڪنهن به پيءُ

پيءُ اهو ڪري، نڙو عزت جي پڌ جيڪو ٿا. ڪن عزت جي پيءُ اهي جيئن ڪن عزت جي جيڪو ته ٿو چوان ڪي توهان آئون سچ سچ موڪليو. ڪيس جنهن ڪري، نڙو عزت جي ۽ آهي، زندگي دائمي وڃ ان ٿو، رکي يقين تي موڪليندڙ کي مون ۾ ٿو ٻڌي ڪلام منهنجو توهان آئون سچ سچ آهي. ويو ٿي منتقل ڏانهن زندگي مان موت پر اچي، ٿو نه ۾ عدالت آواز جي پڌ جي خدا ٻڌندا مئل جڏهن آهي، هاڻي ۾ ٿو، اچي وقت هڪ ته ٿو چوان ڪي ڪي پڌ پڙ ڏنو ائين ۾، پاڻ زندگي ٿو رکي پيءُ ته جيئن ٽيندا؛ جيئرا اهي ٻڌو جن ۾ ڪي، هن آهي. پڌ جو انسان هو ته ڇو ڪرڻ، فيصلو ۾ ڪيس ڏنو اختيار ۾ ۾؛ پاڻ رکڻ زندگي ۾ قبرن جيڪي سڀ ۾ جنهن آهي رهيو اچي وقت هڪ ته ڇو ڪريو، نه تعجب تي ڇالهه جن پر ۾، ٽيڙ جيئري جي زندگي آهن ڪيا ڪم چگا جن نڪرندا ۾ ٻڌندا، آواز جو هن آهن سگهان. نڙو ڪري به ڪجهه کان پاڻ مان ۾. ٽيڙ جيئري جي فيصلي آهن ڪيا ڪم خراب مان ته ڇو آهي؛ وارو انصاف فيصلو منهنجو ۾ ٿو، ڪريان فيصلو تيئن ٿو ٻڌان جيئن موڪليو کي مون جنهن ڳولیان ٿو مرضي جي پيءُ ان پر ڳولیان، ٿو نه مرضي پنهنجي آهي ٻيو ناهي. سچي گواهي منهنجي ته ڏيان، گواهي ۾ باري پنهنجي مان جيڪڏهن آهي. جيڪا آهي سچي گواهي اها ته ٿو ڃاڻان مان ۾ ٿو، ڏئي گواهي ۾ باري منهنجي جيڪو ڏني گواهي جي سچ هن ۾ آهي، موڪليو ڏانهن يوحنا توهان ٿو. ڏئي ۾ باري منهنجي هو جيئن ته ٿو چوان ڳالهيون اهي پر وڻان، ٿو نه گواهي کان انسان ڪنهن مان پر آهي؛ لاءِ گهڙي هڪ توهان پر هو، چمڪندڙ ۾ ٻرندڙ جيڪو هو چراغ اهو هو وجو. بچايا توهان ته ڇو آهي، گواهي وڏي کان يوحنا وڃ مون پر چاهيو. ٽيڙ خوش ۾ روشنيءَ جي هن جيڪي ڪم ئي اهي ڪريان، پورو کي انهن آئون ته آهن ڏنا کي مون پيءُ ڪم جيڪي جنهن ۾ آهي. موڪليو کي مون پيءُ ته ٿا ڏين گواهي ۾ باري منهنجي ٿو، ڪريان آئون هن توهان نه آهي. ڏني گواهي ۾ باري منهنجي پاڻ هن پيءُ، اهو آهي موڪليو کي مون آهي نه وڃ توهان ڪلام جو هن ۾ آهي، ڏئي شڪل جي هن نه ۾ آهي ٻڌو ڪڏهن آواز جو

آڻيو. ٽا نه ايمان توهان تي ان موڪليو، هن کي جنهن ته چو ٿو، رهي ۾ توهان جيڪو دائمي کي توهان ۾ انهن ته ٽا سوچيو توهان ته چو ٽا، ڪريو تحقيق جي صحيفن توهان منهنجي توهان ۽ ٽيون؛ ڏين گواهي ۾ باري منهنجي جيڪي آهن ئي اهي ۽ آهي؛ زندگي پر ٿو؛ ونان نه عزت کان ماڻهن آئون ملي. زندگي کي توهان جيئن ته چاهيو نٽا اچڻ ڪول پنهنجي مان ٽا. رکو نه محبت جي خدا اندر پنهنجي توهان ته آهي ڄاڻيو کي توهان مون ۾ نالي پنهنجي ٻيو ڪو جيڪڏهن ونو، نٽا کي مون توهان ۽ آهيان، آيو ۾ نالي جي پيءُ ٻئي هڪ توهان جڏهن ٽا، سگهو ڪري يقين ڪيئن توهان ونندؤ. کي ان توهان ته اچي، نه آهيو؟ ڳولياندا نه آهي کان خدا اڪيلي جيڪا عزت اها ۽ آهيو، ڪندا حاصل عزت کان آهي لڳائيندڙ الزام تي توهان جيڪو لڳائيندس، وٽ پيءُ الزام جو توهان مان ته سوچيو ڪيو يقين تي موسىٰ توهان جيڪڏهن آهي. رکي اميد توهان تي جنهن آهي، موسيٰ اهو پر آهي. لکيو ۾ باري منهنجي هن ته چو هوندو، ڪيو يقين به تي مون توهان ته ها، هجي ڪيئن تي ڳالهين منهنجي توهان ته ڪريو، نٽا يقين تي لکٹين جي ان توهان جيڪڏهن ڪندا؟يقين

6

۽ ويو، هليو آهي، جو ٽبرياس جيڪو پار، جي سمنڊ جي گليل عيسىٰ پوءِ کان ڳالهين انهن هو جيڪي هئا ڏسندا نشان جا هن اهي ته چاکاڻ ويو، هليو پٹيان جي هن ميڙ وڏو هڪ پر وينو. گڏ سان شاگردن پنهنجي اتي ۽ چڑهيو تي جبل عيسىٰ هو. ڪندو تي بيمارن هڪ ته ڏنائين ۽ ڪٹي اکيون عيسىٰ پوءِ تهوار. جو يهودين يعني فصح، عيد هو ويجهو خريد ٻوٽا ڪٹان اسان پڇيائين، کان فيلپس تڏهن آهي، رهيو اچي طرف سندس ميڙ وڏو ٿو ڄاڻي پاڻ هو ته چو چئي، لاءِ آزمائڻ هن ڳالهه هي سگهن؟ کائي ماڻهو اهي ته ڪريون

نه ڪافي لاءِ انهن ماني جون دينارن سؤ ٻن ڏنو، جواب ڪيس فلپس هو. وارو ڪرڻ ڇا ته ٿو، چوي هڪ مان شاگردن جي هن کي هن وٽي. ڪجهه ٿورو مان انهن هڪ هر ته آهن جَوَ پنج وٽ جنهن آهي، ٻار ننڍو هڪ هتي آهي: ياءُ جو پطرس شمعون جيڪو اندرياس عيسىٰ لاءِ؟ گهٽن ايترن آهن ڇا شيون اهي پر آهن؛ مڇيون ننڍيون ٻه ۾ روٽيون جون جيئن ۾ انگ پيا، ڪري پوئتي ماٹهو پوءِ هو. گهاھ گهٽو ۾ جاءِ ان ۾ ويهارو؛ کي ماٹهن چيو، وينل شاگردن ۾ ورهايو، کي شاگردن ڪري شڪرگذاري ۾ ڪٽي روٽيون يسوع هزار. پنج ته ويا، ڀرجي اهي جڏهن هئا. چاهيندا هو جيترو مان مڇين طرح ساڳيءَ ۾ کي، ماٹهن ٽئي. نه ضايع به ڪجهه جيئن ته ڪريو، گڏ ٽڪرا بچيل چيو، کي شاگردن پنهنجي هن جي جَوَ پنجن جيڪي ڀريون، سان ٽڪرن ٽوڪريون ٻارهن ۾ ڪيو گڏ هنن ڪري تنهن ڪئي عيسىٰ نشاني جيڪا ماٹهن، پوءِ هو. کاڌو جن لاءِ انهن هيون ويون بچي مان مانين اهو يسوع آهي. وارو اچڻ ۾ دنيا جيڪو آهي نبي اهو پڇ سچ هي ته چيو ڏني، سا هئي بٹائين، بادشاهه ڪيس جيئن ته آهن رهيا ڪري ارادو جو پڪڑڻ ڪيس ۾ اچڻ اهي ته ڃاڻي هيٺ ڏانهن سمنڊ شاگرد سندس ته ٽي، شام جڏهن اڪيلو. هو ويو، هليو تي جبل واپس اونداهر ۾ هئا. رهيا اچي ڏانهن ڪفرناحوم پار جي سمنڊ اهي چڑهي، ۾ ٻيڑيءَ ۾ ويا، لهي سان وڃڻ جي واءُ وڏي سمنڊ ۾ هو، آيو نه وٽ انهن تائين اجا عيسىٰ ۾ هو چڪو ٽي ۾ اڇ عيسيٰ ته ٽا ڏسن هو استيڊس، ٽيهه يا پنج ويهه جيئن پوءِ، کان هلائڻ هو. رهيو اُڀري ٿو، چوي کين هو پر ويا. ڊڄي هو ۾ آهي، رهيو اچي ويجهو جي ٻيڑيءَ ۾ گهمندو تي سمنڊ اُها ٻيڑي تي طور فوري ۾ ۾، ٻيڑيءَ کي کيس کڊي کانءِ ته چاهيو هنن ڊڄو. نه آهيان، مان پار جي سمنڊ جيڪو ميڙ جو ڏينهن ٻئي هئا. رهيا وڃي هو ڏانهن جنهن پهتي تي زمين شاگرد جا هن ۾ جنهن جي، هڪ سواءِ هئي نه اتي ٻيڑي ننڍي کا ٻي ته ڏٺو هو، ٻيٺو جا هن رڳو پر هو، چڑهيو نه ۾ ٻيڑي ننڍي گڏ سان شاگردن پنهنجي عيسيٰ ته ۾ هئا، چڑهيا جتي ويجهو، جي جاءِ ان آيون مان طبرياس ٻيڑيون ننڍيون ٻيون پر هئا؛ ويا هليا شاگرد

اتي عيسيٰ ته ڏنو ميڙ جڏهن پوءِ هو؛ ڪيو شڪر خداوند جڏهن هئي ڪاڻي ماڻي هنن ڪي عيسيٰ آيا ۽ ڪفرناحوم ڇڙهي ۽ ٻيڙين پاڻ هنن تڏهن شاگرد، جا هن ئي نه ۽ ناهي آهين؟ آيو ڪڏهن هتي تون ربي، اي چيو، ڪيس هنن ملي، پار جي سمنڊ ڪيس ۽ ڳولينديء. ٽا، ڳوليو ڪي مون توهان ڪي، توهان ٽو چوان سچ سچ چيو، ۽ ڏنو جواب ڪي انهن عيسىٰ ڪريو ڪم ويا. پرجي ۽ ڪاڏو مان ماڻي توهان ته ڇو پر ڏنيون، نشانيون توهان ته ڇو نه جيڪو ٽو، رهي تائين زندگيءَ ابدي جيڪو ڪاڏو اُهو پر ٽو، ٽئي تباهه جيڪو ڪاڏو اُهو نه ڪانئس مون آهي. لڳائي مُهر پيءُ خدا ڪي هن ته ڇو ڏيندو، ڪي توهان پٽ جو انسان ڪين ۽ ڏنو جواب عيسىٰ سگهون؟ ڪري ڪم جا خدا جيئن ته ڪريون ڇا اسان پڇيو، تنهن آهي. موڪليو هن ڪي جنهن ۽ ان آڻيو ايمان توهان ته آهي، ڪم جو خدا هي چيو، ڇا تون مجون؟ توڪي ۽ ڏسون اسان جو ته نشاني ٽو ڪندين ڇا تون پوءِ چيو: ڪيس ڪين هن آهي، لکيل جيئن ۽، ريگستان ڪاڏو من ۽ ڏاڍن ابا جا اسان آهين؟ رهيو ڪري موسىٰ ڪي، توهان ٽو چوان سچ سچ چيو، ڪين عيسىٰ پوءِ لاءِ. ڪائڻ ڏني ماڻي مان آسمان ڏئي ماڻي سچي مان آسمان ڪي توهان پيءُ منهنجو پر ڏني، نه ماڻي مان آسمان ڪي توهان ڪي دنيا ۽ آهي رهيو اچي مان آسمان جيڪو آهي اُهو آهي، جو خدا جو ماڻيءُ جو ٽو. عيسىٰ ڏي. ماڻي هيءُ ڪي اسان هميشه مالڪ، چيو، ڪانئس مون آهي. رهيو ڏئي زندگي نه بکايو به ڪڏهن سو ايندو وٺ مون جيڪو آهيان، ماڻي جي زندگيءَ مان چيو، ڪي انهن ڪي توهان مون پر ٽيندو. نه اجايو به ڪڏهن سو ڪندو اعتماد تي مون جيڪو ۽ ٽيندو، ڪي مون پيءُ جيڪا شيءِ هر ڪريو. نٽا يقين توهان ۽ آهي ڏنو ڪي مون توهان ته چيو نه ٻاهر مان ڪي ان ٽو اچي طرف منهنجي جيڪو ۽ ايندي، طرف منهنجي ٽو، ڏئي جي ان پر لاءِ، ڪرڻ مرضي پنهنجي ته نه آهيان آيو هيٺ مان آسمان مان ته ڇو ڪيندس؛ ڪي مون جنهن جو پيءُ ان اِرادو آهي پر هي آهي. موڪليو ڪي مون جنهن لاءِ مرضي نه به ڪجهه مان مان ان آهي، ڏني ڪي مون هن جيڪا شيءِ هر ته آهي، موڪليو

کي، مون موڪليندڙ جي اِڇڃا آهي پر هي اُتارييندس. ۾ ڏينهن آخري کي ان پر وڃائيندس، آخري کيس مان ۽ رکي، ابدي زندگي آهي، مڃيندڙ ۾ کيس ۽ ڏسندڙ کي پٽ جيڪو هر ته چيو هن ته ڇو هئا رهيا ڪاوڙجي ۾ باري جي هن يهودي تنهنڪري اُتارييندس. ۾ ڏينهن هي ڇا هئا: رهيا چئي اهي ۽ آهي، آئي لهي هيٺ مان آسمان جيڪا ماني اها آهيان مان هو، هي پوءِ ته کي؟ ماءُ ۽ کي پيءُ ٿا ڇاڻون اسان جي جنهن پٽ، جو يوسف آهي نه يسوع هڪ چيو، کين ۽ ڏنو جواب يسوع آهيان؟ آيو لهي هيٺ مان آسمان مان ته چوي ٿو ڪيئن جنهن پيءُ جيڪڏهن طرف، منهنجي سگهي اچي ٿو نه به ڪو ڪريو. نه گوڙ سان ٻئي لکيل ۾ نبين اٽارييندس. ۾ ڏينهن آخري کيس مان ۽ ڇڪي، نه کيس آهي موڪليو کي مون مون اهو ٿو، سکي ۽ ٿو ٻڌي کان پيءُ جيڪو ڪو هر هوندا. سيکاريل جا خدا سپ ۽ آهي: کي پيءُ هن آهي، کان وٽ خدا جيڪو سواءِ آهي، ڏنو کي پيءُ ڪنهن ته نه ٿو؛ اچي وٽ ابدي وٽ ان ٿو، مڃي تي مون جيڪو ٿو، چوان کي توهان آئون آمين، آمين، آهي. ڏنو مري ۽ ۾ ريگستان کائي منا ڏاڏا ابا جا توهان آهيان. ماني جي زندگي آئون آهي. زندگي کائي مان ان ڪو جيئن ته آهي، رهي اچي هيٺ مان آسمان جيڪا روٽي اها آهي هي ويا؛ جيڪڏهن آهي؛ آئي لهي هيٺ مان آسمان جيڪا روٽي جيئري اها آهيان مان مري. نه ۽ مان روٽي جيڪا ۽ رهندو. جيئرو لاءِ هميشه هو ته کائي، مان روٽي هن ماڻهو ڪو هڪ يهودي پوءِ ڏيندس. لاءِ زندگي جي دنيا مان جيڪو آهي، گوشت منهنجو اها ڏيندس، کائڻ گوشت پنهنجو کي اسان آهي قادر کيئن هي هئا، چوندا هئا، ڪندا بحث سان ٻئي توهان جيڪڏهن ٿو، چوان کي توهان مان آمين، آمين چيو، کي انهن عيسىٰ پوءِ ڏيڻ؟ لاءِ جيڪو ناهي. زندگي ۾ توهان ته پيئو، نه رت سندس ۽ کائو نه گوشت جو پٽ جي ماڻهوءَ آخري کيس مان ۽ آهي، زندگي ابدي کيس رت، منهنجو ٿو پيئي ۽ گوشت منهنجو ٿو کائي پيئڻ پڇ سڇ رت منهنجو ۽ آهي، کاڌو پڇ سڇ گوشت منهنجو ته ڇو اٽارييندس. ۾ ڏينهن ۾ اُن مان ۽ ٿو، رهي ۾ مون اُهو پيئي، رت منهنجو ۽ کائي گوشت منهنجو جيڪو آهي.

تيئن آهيان، جيئرو ذريعي جي پيءُ آئون ۽ موڪليو کي مون پيءُ جيئري جيئن ٿو. رهان جيڪا آهي ماني اها هي ٿيندو. جيئرو ذريعي منهنجي به اهو ٿو، کائي کي مون جيڪو هن جيڪو ويا، مري ۽ کائي منا ڏاڏن ابن تنهنجن جيئن نه آهي، آئي لهي هيٺ مان آسمان سيکاريندي ۾ جماعت چيو شين هنن رهندو. جيئرو لاءِ هميشه اهو کائيندو کي ماني ڪير آهي، سخت لفظ هي چيو، ٻڌي مان شاگردن سندس تنهنکري گهڻن ۾. ڪپرناحوم کين شاگرد، سندس بابت هن ٽا ڪن گوڙ ته ۾ پاڻ يسوع پر ڇاڻڻ ٿو؟ سگهي ٻڌي کي ان مٿي اُتي کي پٽ جي انسان توهان پوءِ جيڪڏهن ٿو؟ ٽکاري کي توهان هي ڇا چيو، به ڪجهه گوشت ٿو، ڪري زنده جيڪو آهي روح اهو هو؟ اڳ هو جتي ڏسندا، چڑهندي پر آهن. زندگي ۽ آهن روح ٿو، ڳالهائيان کي توهان مان جيڪي لفظ اهي ڏئي، نٿو فائدو ڪير ته ڇو هو، ڇاڻندو کان شروع عيسىٰ ڪن. نٽا يقين جيڪي آهن ڪي مان توهان هن ۽ آهي. وارو ڪرڻ حوالي کي هن جيڪو آهي ڪير ۽ آهن مجيندا نه جيڪي آهن جيستائين سگهي، نٿو اچي وٽ مون به ڪو ته آهي چيو کي توهان مون ڪري ان چيو، شاگرد ڪيترائي سندس پوءِ کان هن هجي. ويو نه ڏنو طرفان پيءُ منهنجي کي هن اهو به توهان ڇا چيو، کي ٻارهن عيسىٰ رهيا. هلندا نه سان سندس وڌيڪ ۽ ويا هليا واپس وٽ تو وڃون؟ ڏانهن ڪنهن اسان مالڪ، ڏنو، جواب کيس پطرس شمعون ٽا؟ چاهيو وڃڻ مسيح، آهين تون ته ٽا ڇاڻون اسان ۽ آهي ڪيو يقين اسان ۽ آهن؛ لفظ جا زندگيءَ ابدي ۽ آهي؟ چونڊيو نه کي ٻارهن توهان مون ڇا ڏنو، جواب کين عيسىٰ پٽ. جو خدا زنده هو ته ڇاکاڻ چيو، ۾ باري جي اسڪريوٽ سائمن يهودا هن آهي. شيطان هڪ مان توهان هو.هڪ مان ٻارهن جيڪو هو، وارو ڪرڻ حوالي کيس

7

هو، چاهيندو نه هلڻ ۾ يهوديه هو ته ڇو رهيو، هلندو ۾ گليل پوءِ کان شين انهن عيسىٰ ۽ هئي. ويجهو عيد جي خيمن جي يهودين پر هئا. ۾ ڳولا جي مارڻ کيس يهودي ته ڇاکاڻ به شاگرد تنهنجا جيئن ته وچ، ۾ يهوديه ۽ وچ هلي کان هتان چيو، کيس پائرن تنهنجي ۽ ڪري نٽو ڪجهه ۾ ڳجهي ماڻهو به ڪو ته ڇو ٿو؛ ڪرين تون جيڪي ڏسن ڪم تنهنجا پنهنجو ته آهيو، ڪندا ڪم اهي توهان جيڪڏهن ٿو. چاهي ٽيڻ ظاهر ڪري ٿي دلير پاڻ انهن يسوع هئا. رکندا نه ايمان تي کيس به پائر سندس ته نه ڪريو. ظاهر کي دنيا کي پاڻ دنيا آهي. تيار هميشه وقت جو توهان پر آهي، آيو نه اجا وقت منهنجو ٿو، چوي کي جي هن آئون ته ڇاکاڻ ٿي، ڪري نفرت کان مون پر سگهي، نٽي ڪري نفرت کان توهان هن اجا مان وجو، ۾ تهوار هن توهان آهن. بچڑا ڪم جا هن ته ٿو ڏيان گواهي ۾ باري پوءِ کان چوڻ ڳالهيون هي آهي. ٽيو نه پورو اجا وقت منهنجو ته ڇو وجان، ٿو نه ۾ تهوار طور کليل پر ويو، ۾ تهوار به پاڻ هو تڏهن ويا، مٹي پائر سندس جڏهن رهيو. ۾ گليل هو چئي ۽ هئا رهيا ڳولي ۾ عيد کيس يهودي ڪري تنهن سان. طريقي ڳجهي بلڪه نه، تي رهيا چئي کي هو. گوڙ گهٹو ۾ ميڙ جي ماڻهن ۾ باري جي هن ۽ آهي؟ ڪٽي اهو هئا، رهيا به ڪو پر ٿو. ڪري گمراهه کي ماڻهن هو پر نه، هئا، رهيا چئي ٻيا آهي؛ چگو هو ته هئا ۾ اڳ ڪري. جي خوف جي يهودين هو، رهيو ڳالهائي نه ۾ باري جي هن سان پڌرائي کليل چوڻ ۽ ٽيا حيران يهودي ۽ هو. رهيو سيکاري ۽ ويو ۾ مقدس عيسىٰ ۾، وچ جي عيد ئي جواب کين عيسىٰ تنهن ناهي؟ ئي سکيو هن ته جڏهن ٿو، ڇاٹي اکر ڪيئن ماڻهو هي لڳا، آهي؛ تنهنجي آهي موڪليو کي مون جنهن پر ناهي، منهنجي تعليم منهنجي چيو، ۽ ڏنو اها چا بابت، تعليم ڇاڻندو هو ٿو، چاهي ڪرڻ کي مرضي جي هن ماڻهو ڪو جيڪڏهن اهو ٿو، ڳالهائي کان پاڻ پنهنجي جيڪو ٿو. ڳالهائيان کان پاڻ آئون يا آهي کان خدا اهو آهي، موڪليو کيس جنهن ٿو ڳولي عزت جي ان جيڪو پر ٿو، ڳولي عزت پنهنجي ۽ قانون؟ اهو کي توهان آهي ڏنو نه موسىٰ چا ناهي. ناانصافي کا ۾ ان ۽ آهي، سچو

ڪري ڪوشش ڇو جي مارڻ کي مون توهان ڪري نڏو عمل تي قانون به ڪو مان توهان ڪري ڪوشش جي مارڻ توکي ڪير آهي، پوت توکي چيو، ۽ ڏنو جواب پيڙ آهيو؟ رهيا ٽيو حيران ڪري ان سپ توهان ۽ ڪيو، ڪم هڪ مون چيو، کين ۽ ڏنو جواب يسوع ٽو؟ ڏاڏن پيءُ پر آهي، کان موسىٰ اهو جو ڪري ان ته نه آهي، ڏنو ختنو کي توهان موسىٰ ٽا. ختنو ماڻهو جيڪڏهن آهيو. ڪندا ختنو جو انسان ۾ ڏينهن جي سبت توهان ۽ آهي، کان ته ڇو آهيو ڪاوڙيل تي مون توهان ٽتي، نه قانون جو موسىٰ جيئن ته ۾ سبت ٽو وٺي انصاف پر ڪريو، نه فيصلو موجب ظاهر ۾؟ سبت ڪيو تندرست کي ماڻهوءَ سڄي مون ناهي ئي اهو هي ڇا هئا، رهيا چئي ماڻهو جا يروشلم ڪجهه هي ڪريو. فيصلو وارو ۽ ٽو، ڳالهائي سان دليريءَ هو ڏس، ۽ آهن؟ رهيا ڪري ڪوشش جي مارڻ اهي کي جنهن واقعي هي ته آهي ورتو ڇاٹي ۾ پچ سچ حڪمرانن ڇا چون. نٹا به ڪجهه کيس هي به ڪو ٽو، اچي جڏهن مسيح پر آهي، ڪٹان ته ٹا ڇاٹون اسان کي هن پر آهي؟ مسيح ۽ چيو: ۽ ڪئي رڙ سيڪاريندي ۾ گاهه عبادت مقدس پوءِ عيسىٰ آهي. ڪٹان ته ڇاٹي نڏو آيو نه کان پاڻ پنهنجي ۽ آهيان؛ مان ڪٹان ٹا ڇاٹو توهان ۽ ٹا، ڇاٹو توهان کي مون ڇاٹان کيس مان ڇاٹو؛ نٹا توهان کي جنهن موڪليو، کي مون جنهن آهي سچو پر آهيان، رهيا ڳولي لاءِ پڪڑڻ کي ان هنن موڪليو. کي مون هن ۽ آهيان کان هن ته ڇاکاڻ ٽو، مان ميڙ پر گهٹن هو. آيو نه وقت جو هن اجا ته ڇو رکيو، نه هٹ تي هن به ڪنهن پر هئا، ڪندو نشانيون وڌيڪ کان انهن ايندو، جڏهن مسيح ڇا ته، لڳا چوڻ ۽ مڃيو کيس ڳالهيون اهي جون ڪرڻ گوڙ ۾ باري جي هن جي پيڙ فريسين آهن؟ ڪيون هن جيڪي ته، چيو يسوع پڪڑين. کي هن جيئن ته موڪليا مددگار پادرين وڏن ۽ فريسين ۽ ٻڌيون، تون موڪليو. کي مون جنهن ڏانهن ان ٽو وڃان پوءِ ۽ آهيان سان توهان وقت ٽورو اجا چيو، ۾ پاڻ يهودين تنهن سگهو. نٹا اچي تون آهيان، مان جتي ۽ ملندؤ، نه ۽ ڳولينداؤ مون ۾ پکيڙ جي يونانين هو ڇا سين؟ ڳولينڈا نه کي هن اسان ته ڇو آهي، وارو وڃڻ ڪٹي هي

چئي، هن جيڪا ڳالهه اها هي آهي ڪير آهي؟ وارو سيڪارڻ کي يونانين ۾ آهي وارو وڃڻ آخري پر سگهو؟ نڪا اچي توهان آهيان، مان جتي ۾ ملندؤ، نه ۾ ڳولیندؤ کي مون توهان مون ته آهي، اجايل ڪو جيڪڏهن چيو، سان زور ۾ بيٺو يسوع جي، عيد ۾ ڏينهن عظيم پيٽ جي هن آهي، چيو صحيفي جيئن ٿو، رکي يقين تي مون جيڪو پيئي. ۾ اچي وٽ هئا وارا وڻڻ کي جنهن ۾، باري جي روح چيو هي پر هن وهندا. درياءَ جا پاڻي جيئري مان عيسىٰ ته چاکاڻ هو، نه پاڪ روح تائين اجا ته چو هئا، آڻيندا ايمان تي هن جيڪي اهي هي هئا: چوندا ڪري ٻڌي لفظ مان پيڙ ڪري، تنهن گهڻا، هو. ويو ڏنو نه جلال تائين اجا ٿو نه مسيح مان گليل ڇا هئا: چوندا ٻيا آهي؛ مسيح هي هئا: چوندا ٻيا آهي؛ نبي پڇ سچ دائود جتي مان، ڳوٺ اللحم بيت ۾ مان نسل جي دائود ته آهي چيو نه صحيفي ڇا اچي؟ ڪيس مان انهن ماڻهو کي ڪري. جي هن ٿي ۾ پيڙ پوءِ تقسيم آهي؟ ايندو مسيح هو، ۾ پادرين وڏن مددگار اهي پوءِ رکيا. نه هٽ تي کيس به ڪنهن پر هئا، چاهيندا پکڑڻ به ڪڏهن ڏنو، جواب مددگارن آندو؟ نه چو کيس توهان چيو، کين انهن ۾ آيا، وٽ فريسين تنهن فريسين آهي. ڳالهايو ماڻهوءَ هن جيئن آهي، ڳالهايو نه طرح اهڙي ماڻهوءَ ڪنهن به ڪنهن مان حڪمرانن ڇا آهيو؟ ٿيا گمراهه به توهان ڇا ڏنو، جواب کي انهن ڪري لعنتي ڃاڻن ٿا نه کي قانون جيڪي ماڻهو هي پر مان؟ فريسين يا ڪيو يقين تي کيس هجڻ هڪ مان انهن هو، آيو وٽ هن جو رات جيڪو ٿو، چوي کي انهن نيڪوديمس آهن، کان هن پهرين اهو جيڪڏهن ٿو، ڪري فيصلو جو ماڻهو ڪنهن قانون جو اسان ڇا ڪري، مان گليل به تون ڇا چيو، کيس ۾ ڏنو جواب هنن ٿو؟ ڪري ڇا هو ته ڃاڻي نه ۾ ٻڌي نه ڏانهن گهر پنهنجي هڪ هر ۾ آهي. اٿيو نه نبي ڪو مان گليل ته ڏس ۾ ڪر تحقيق آهين؟ ويو.هليو

8

وٽ هن ماڻهو سپ ۾ آيو، ۾ مقدس وري جو صبح ۾ ويو، ڏانهن جبل جي زيتون پر عيسىٰ زنا جيڪا کي عورت هڪ ڏا آڻين فريسي ۾ عالم سيکاريو. کين هن ڪري ويهي ۾ لڳا، اڇڻ پکڙي عورت هيءُ استاد، کي: هن ڏا چون کين بيهاري ۾ وچ کي هن ۾ هئي، وئي پکڙي ۾ پٽر کي اهڙين ڏنو حڪم موسىٰ ۾ شريعت جي اسان ۾ ڪندي؛ زنا ۾ فعل عين آهي وئي الزام وٽ هنن جيئن ته لاءِ، آزمائڻ ڪيس چيو اهو هنن پر ڏو؟ چوين ڇا پوءِ تون هٽڻ. هنن پر جيئن هو. رهيو لکي ۾ زمين سان آگر جهڪي، هيٺ عيسىٰ پر خلاف. ڪيس هجي آهي، گناهه بي مان توهان جيڪو چيو، کين ۾ ٽيو ستو هو رکيو، جاري ۾ پڇڻ ڪائنس ٻڌي جيڪي پر لکيو. تي زمين هن جهڪي، هيٺ وري ۾ اڇلائي. پٽر تي هن پهريون هئي، ۾ وچ جيڪا عورت ۾ يسوع ۾ ڪندي، شروع کان بزرگن ڪري، هڪ هڪ ويا، نڪري نه سزا توکي به ڪنهن آهن؟ ڪٽي اهي عورت، اي چيو؛ ڪيس عيسىٰ ۾ اُٽي مٽي ويا. ڇڏي هاڻي ۾ وچ ڏو؛ ڏيان سزا توکي مان ته نه چيو: عيسىٰ مالڪ. نه، به ڪو چيو: هن پر ڏني؟ جي دنيا آهيان مان چئي، ڳالهايو يسوع کي انهن کائنڪ فير ڪر. نه گناهه وڌيڪ کان زندگي هوندي وٽ هن پر ۾، اونداهي هلندو نه اهو ڪندو، پڻيان منهنجي جيڪو روشني، جي توهان ڏو، ڏئي گواهي بابت پاڻ تون چيو، ڪيس فريسين ڪري تنهن روشني. جي بابت پاڻ پنهنجي مان جيتوڻيڪ چيو، کين ۾ ڏنو جواب عيسىٰ ناهي. سچي گواهي ۾ آهيان آيو ڪٽان ته ڏو ڄاڻان مان ته ڇو آهي، سچي گواهي منهنجي ڏو، ڏيان گواهي توهان ڏو. وڃان ڪٽي يا ڏو اچان ڪٽان مان ته ڏا ڄاڻو نه توهان پر ڏو، وڃان ڪٽي جيڪڏهن ۾ ڪريان. نڏو فيصلو به جو ڪنهن مان آهيو، ڪندا فيصلو مطابق جي جسم مان پر آهيان، نه اڪيلو مان ته ڇاڪاڻ آهي، سچو فيصلو منهنجو ته ڪندس، فيصلو مان جي ماڻهن ٻن ته آهي لکيل ۾ قانون جي توهان ۾ آهي. موڪليو کي مون جنهن پيءُ اهو ۾ باري منهنجي ۾ آهي، ڏيندو گواهي ۾ باري پنهنجي جيڪو آهيان مان آهي. سچي شاهدي پيءُ تنهنجو چيو: کائنس پوءِ تنهن موڪليو. کي مون جنهن پيءُ اهو ڏو ڏئي گواهي ۾

جيڪڏهن ڪي؛ پيءُ منهنجي نه ٿا ڄاڻو ڪي مون توهان نه ڏنو: جواب عيسىٰ آهي؟ ڪٽي ۾ خزاني يسوع ڳالهيون هي ها. ڄاڻو به ڪي پيءُ منهنجي ته ها، ڄاڻو ڪي مون توهان سندس ته چو پکڙيو، نه ڪيس به ڪنهن ۽ هو، رهيو سيڪاري ۾ مندر هو جڏهن ڳالهايون، ۽ ڳولیندؤ، ڪي مون توهان ۽ ٿو وڃان مان ته، چيو ڪين وري عيسىٰ هو. آيو نه اجا ڪلاڪ يهودي سگهو. نٿا اچي اتي توهان ٿو، وڃان مان جتي مريندؤ، ۾ گناهه پنهنجي توهان ٿو، وڃان مان جتي ٿو، چوي هو ته چو چڏيندو، ماري ڪي پاڻ هو چا هئا، رهيا چئي چون آهيان، مان مٹان مان آهيو، مان هيڻان توهان چيو، ڪين هن ۽ سگهو؟ نٿا اچي توهان توهان ته چيو ڪي توهان مون آهيان. نه مان دنيا هن مان آهيو، مان دنيا هن توهان توهان آهيان، مان ته ڪندا نه يقين توهان جيڪڏهن ته چو ويندا، مري ۾ گناهن پنهنجن ته، چيو ڪين عيسىٰ آهين؟ ڪير تون ته: چيو ڪيس پوءِ هنن ويندا. مري ۾ گناهن پنهنجن ۾ باري جي توهان ٿو رکان آئون گهٹا ٿو. ٻڌائيان ڪي توهان مان جيڪو ئي کان شروعات کان، هن ٻڌا جيڪي آئون ۽ آهي، سچو موڪليو ڪي مون جنهن پر ڪرڻ، فيصلو ۽ ڳالهائڻ هو. رهيو ٻڌائي ۾ باري جي پيءُ ڪين هو ته ڄاڻيو نه هنن ۾. دنيا ٿو چوان ڳالهيون اهي ته ڄاڻندؤ توهان تڏهن ڪٽندؤ، مٹي ڪي پٽ جي انسان توهان جڏهن ته، چيو ڪين يسوع ڪي مون پيءُ منهنجي جيئن پر ڪريان، ٿو نه به ڪجهه کان پاڻ مان ۽ آهيان، مان آهي، گڏ سان مون سو آهي موڪليو ڪي مون جيڪو ڳالهائيان. ٿو ڳالهيون اهي سيڪاريو، ڪي هن جيڪي ٿو ڪريان ڪم اهي هميشه مان ته چو آهي، ڪيو نه اڪيلو ڪي مون پيءُ ايمان تي هن ماڻهن ئي ڪيترن ته هو، رهيو ڳالهائي ڳالهيون اهي هو جڏهن آهن. پسند جيڪڏهن تنهنڪري هئا، آندا ايمان تي هن جيڪي چيو ڪي يهودين ان عيسىٰ آندو. ڪي سچ توهان ۽ آهيو، شاگرد منهنجا پچ سچ توهان ته رهندؤ ۾ ڪلام منهنجي توهان ۽ آهيون ڄ جو ابراهيم اسان ڏنو، جواب ڪيس هنن ڪندو. آزاد ڪي توهان سچ ۽ ڄاڻندؤ، ٿيندؤ؟ آزاد توهان ته چوين ٿو ڪيئن تون آهيون، ٿيا نه غلام جا ڪنهن به ڪڏهن اسان

ڪري گناهه جيڪو ڪو هر ته ٿو چوان ڪي توهان آئون سچ سڃ ڏنو: جواب ڪين عيسىٰ رهندو لاءِ هميشه پٽ آهي، رهندو نه لاءِ هميشه ۾ گهر غلام پر آهي. غلام جو گناهه اهو ٿو ٿو ڄاڻان مان ٽيندؤ. آزاد پڃ سچ توهان ته ڪري، آزاد ڪي توهان پٽ پوءِ جيڪڏهن آهي.

ته چو ٿا، ڪريو ڪوشش جي مارڻ ڪي مون توهان پر آهيو، ۾ڃ جو ابراهيم توهان ته سو آهي، ڏنو وڃان پيءُ پنهنجي جيڪو مان وڻي. نٿو جاءِ ۾ توهان ڪلام منهنجو هنن آهيو. ڪندا سو آهيو، ڏنو وڃان پيءُ پنهنجي جيڪو به توهان ۽ آهيان، ڳالهائيان توهان جيڪڏهن ته: چيو ڪين عيسىٰ آهي. ابراهيم پيءُ جو اسان چيو: ڪيس ۽ ڏنو جواب ڪي مون توهان پر هاڻي هئاسين. ڪندا ڪم جا ابراهيم توهان ته هئاسين، ٻار جا ابراهيم جيڪو آهي، ٻڌايو سچ ڪي توهان جنهن ماڻهو هڪ آهيو، رهيا ڪري ڪوشش جي مارڻ هنن آهيو. ڪندا ڪم جا پيءُ پنهنجي توهان هو. ڪيو نه ابراهيم هي ٻڌو، ڪان خدا مون خدا. آهي، پيءُ هڪ وٺ اسان ڃاياسون؛ نه مان اخلاقي بي جنسي اسان ته چيو ڪيس ڪريو محبت سان مون توهان ته هو، پيءُ جو توهان خدا جيڪڏهن چيو، ڪي انهن يسوع ڪي مون هن پر آهيان، آيو ڪان پاڻ مان ئي نه آهيان. آيو ۽ نڪتو ڪان خدا مان ته چو ها، ٻڌي نٿا لفظ منهنجو توهان ته چو سمجهو؟ نٿا ڪي ڳالهه منهنجي توهان چو موڪليو. پوريون خواهشون جيون پيءُ پنهنجي توهان ۽ آهيو، مان پيءُ جي شيطان توهان سگهو. ناهي؛ سچ ۾ هن ته چو ناهي، ٻيڻو ۾ سچ ۽ هو قاتل ئي ڪان شروع هو ٿا. چاهيو ڪرڻ پيءُ. جو هن ۽ آهي ڪوڙو هو ته چو ٿو، ڳالهائي مان پنهنجي ٿو، ڳالهائي ڪوڙ هو جڏهن ڪي مون ڪير مان توهان ڪريو. نٿا يقين تي مون توهان ٿو، چوان سچ جيڪو مان پر تي مون توهان ته ٿو، چوان سچ آئون جيڪڏهن پر ٿو؟ ڪري مجرم ۾ باري جي گناهه ٿا، ٻڌو نه توهان ڪري ان ٿو، ٻڌي لفظ جا خدا آهي، مان خدا جيڪو ڪريو؟ نٿا چو يقين طرح چگيءَ اسين چا چيو، ڪيس ۽ ڏنو جواب پوءِ يهودين آهيو. نه مان خدا توهان ته چو ناهي، پوت ڪي مون ڏنو، جواب يسوع آهي؟ پوت توڪي ۽ آهين سامري تون ته چئون ٿا نه

پر مان ٿا. ڪريو عزتي بي ڪي مون توهان ۾ ٿو، ڪريان عزت جي پيءُ پنهنجي مان پر مان سچ سچ ٿو. ڪري فيصلو ۾ ٿو ڳولي جيڪو آهي)اتي(آهيان، ڳوليان نه شان پنهنجي تائين. هميشه ڏسندو نه موت ته رکي، ڪلام منهنجو ڪو جيڪڏهن ٿو، چوان ڪي توهان نبي ۾ ويو مري ابراهيم آهي. پوت ۾ تو ته ٿا ڄاڻون اسان هاڻي ته، چيو ڪيس يهودين ڪي موت هو سنيالیندو، ڪي ڪلام منهنجي ڪو جيڪڏهن ٿو، چوين تون ۾ ويا، مري ۾ ويو؟ مري جيڪو آهين، وڏو کان ابراهيم پيءُ جي اسان تون ڇا چڪندو؟ نه به ڪڏهن ڪي پاڻ مان جيڪڏهن ڏنو: جواب عيسىٰ سمجهين؟ ٿو ڪير ڪي پاڻ تون ويا؛ مري نبي ٿو، ڏئي عزت ڪي مون جيڪو آهي پيءُ منهنجو ناهي؛ به ڪجهه عزت منهنجي ڏيان، عزت مان پر آهي؛ سڃاڻيو نه ڪي هن توهان ۾ آهي، خدا توهانجو ته ٿا چئو توهان ڪي جنهن وانگر توهان مان ته سڃاڻان، نٿو ڪيس مان ته چوان مان جيڪڏهن ۾ ٿو. ڄاڻان ڪي هن Abrahamٿو. سنيالیان ڪي ڪلام سندس ۾ ٿو سڃاڻان ڪيس مان پر ٿيندس، ڪوڙو يهودين پوءِ ٿيو. خوش ۾ ڏئو هن ۾ ڏسي، ڏينهن منهنجو ته ٿيو خوش پيءُ جو توهان انهن يسوع آهي؟ ڏئو ڪي ابراهيم توهان ۾ آهن ٿيا نه به سال پنجاهه اجا توڪي چيو، ڪيس ڪنيا پٽر هنن آهيان. مان اڳ، کان ٿيڻ جي ابراهيم ڪي، توهان ٿو چوان سچ سچ چيو، ڪي جي انهن ويو نڪري ٻاهر مان مندر ۾ ويو، لڪيو پر عيسىٰ سگهن. اچلائي تي هن جيئن ته ويو.هليو اڳتي طرح اهڙيءَ ۾ گذري، مان وچ

9

شاگردن سندس کانئس ۾ هو. انڊو کان ڄمڻ جيڪو ڏئو ڪي ماڻهوءَ هڪ هن لنگهندي ۾ جواب عيسىٰ ڄائو؟ انڊو هي جو والدين، سندس يا هن ڪيو، گناهه ڪنهن ربي، اي پڇيو، وڃن. ڪيا ظاهر ۾ هن ڪم جا خدا ته پر پيءُ، ماءُ جي هن نه ۾ ڪيو گناهه هن نه ڏنو،

جيستائين آهي، موڪليو ڪي مون جنهن ڪريان ڪم جا انهن ته آهي ضروري ڪي مون ۾ دنيا مان جڏهن سگهي. ڪري نڙو ڪم به ڪو جڏهن آهي رهي اچي رات آهي، ڏينهن ڦُڪ ۽ ڦُڪيو تي زمين هن چئي، ڳالهيون هي آهيان. روشني جي دنيا مان تڏهن آهيان، ۾ تلاءَ جي سلوام وچ، چيو: ڪيس ۽ لڳائي تي اکين جي انڊي مٽي اها ۽ ڌاهي، مٽي مان ۽ ڇڏيو، ڏوئي ۽ ويو هليو هو ڪري تنهن موڪليل. آهي ويندو ڪيو تفسير جيڪو ڏوءِ، ڇا هئا، چوندا هو، انڊو ته هئا ڏسندا اڳي ڪيس جيڪي ۽ پاڙيسري پوءِ ويو. اچي ڏسندو چوندا پر ٻيا آهي؛ اهو هي ته هئا چوندا ٻيا هو؟ گهرندو پيڪ ۽ ويڙو جيڪو ناهي اهو هي اکيون تنهنجون چيو، ڪي ڪيس هنن آهيان. مان ته هو رهيو چئي هو آهي. جهڙو هن ته هئا مٽي ويو، سڏيو عيسيٰ جيڪو ماڻهو هڪ چيو، ۽ ڏنو جواب هن ويون؟ ڪليون ڪيئن آئون پوءِ ڏوءِ. ۽ وچ ۾ تلاءَ جي سلوام چيو، ڪي مون ۽ لڳائي، تي اکين منهنجي ۽ ڌاهي نڙو مان ڏو: چوي هو آهي؟ ڪٽي هو چيو: ڪيس هنن پوءِ لڳس. ڏسڻ ۽ ڏوئي، ۽ ويس ڏينهن جو سٻت اهو هو. انڊو اڳ جيڪو آهن، ويندا وڻي وٽ فريسين ڪيس هنن ڄاڻان. پڇي ڪائنس به فريسي ٻيهر ته پوءِ ڪوليون. اکيون سندس ۽ ڌاهي مٽي يسوع جڏهن هو اکين منهنجي هن چيو: ڪين هن پر ڪئي. حاصل طاقت جي ڏسڻ ڪيئن هن ته هئا رهيا رهيا چئي ڪجهه مان فريسين ڪري تنهن ڏو. ڏسان مان ۽ ڏوئي، مون ۽ رکي، مٽي تي ڪيئن هئا: رهيا چئي ٻيا رکي. نڙو ڏينهن جو سٻت ته ڇو آهي، نه ڪان خدا ماڻهو هي هئا: ڪي انڊي هنن هئي. ورهاست ۾ انهن ۽ ڏو؟ سگهي ڪري نشانيون اهڙيون ماڻهو گنهگار ڪو پر ڪوليون؟ اکيون تنهنجون هن ته ڇاڪاڻ ڏو، چوين ڇا ۾ باري جي هن تون چيو: ٻيهر هن ۽ هو انڊو هو ته ڪيو نه يقين ۾ باري جي هن يهودين پوءِ آهي. نبي هو ته چيو هن ڏسڻ جنهن سڏيو ڪي ماپي جي هن هنن جڏهن جو تان ڪئي، حاصل طاقت جي ڏسڻ ڪي جنهن آهي، پٽ جو توهان هي چئي: پڇيو ڪائنس هنن ۽ هئي، ڪئي حاصل طاقت جي جواب کين والدين جي هن ڏو؟ ڏسي هو هاڻي پوءِ ڪيئن هو؟ ڄائو انڊو ته ڏا چئو توهين

ڪيئن هاڻي پر هو، ڄائو انڊو ته ۽ آهي پٽ جو اسان هي ته ٽا ڄاڻون اسان چيو: ۽ ڏنو پاڻ هو ڄاڻون؛ ٽا نه اسان کوليون اکيون جون هن ڪنهن يا ڄاڻون، ٽا نه اسان ٽو ڏسي ماءُ جي هن ڳالهيون هي ڳالهائيندو. ۾ باري پنهنجي پاڻ هو پڇو، کان هن ٽو، رکي عمر اتفاق ئي ۾ اڳ يهودين ته ڇاکاڻ هئا، ڊڇندا کان يهودين اهي ته ڇاکاڻ چيون، پيءُ ڪيو مان گاهه عبادت ته ڪري، اقرار جو مسيح کي هن به ڪو جيڪڏهن ته هو ڪيو ٻيءَ هنن ڪري تنهن پڇو. کان هن آهي، بالغ هو ته چيو پيءُ ماءُ جا هن ڪري هن وڃي. ٽا ڄاڻون اسان ڏي، عزت کي خدا چيو، کيس ۽ هو، انڊو جيڪو سڏيو کي ماڻهوءَ ان دفعي اهو آهي، گنهگار هو جيڪڏهن چيو، ۽ ڏنو جواب هن ڪري تنهن آهي. گنهگار ماڻهو هي ته کان کيس هنن ٽو. ڏسان هاڻي هئس، انڊو مان ته ٽو، ڄاڻان ڳالهه هڪ پر ڄاڻان، نٽو مان ڏنو: جواب کين هن کوليون؟ ڪيئن اکيون جون توهان هن ڪيو؟ ڇا توکي هن چيو: ٻيهر به توهان ڇا ٽا؟ چاهيو ٻڌڻ توهان وري ڇا ٻڌو؛ نه توهان ۽ چيو، ئي ۾ اڳ کي توهان مون پر شاگرد، جو ان آهين تون چيو، ۽ چيو ٻُرو کي هن هنن ٽيو؟ شاگرد جا هن ته چاهيو نٽا کي هن پر آهي، ڳالهايو سان موسيٰ خدا ته ٽا ڄاڻون اسان آهيون. شاگرد جا موسيٰ اسين آهي، عجيب ته ۾ هن چيو، کين ۽ ڏنو جواب ماڻهو اُهو آهي. ڪٽان ته ڄاڻون ٽا نه اسان ته ٽا ڄاڻون اسان کوليون. اکيون منهنجيون هن ۽ آهي، ڪٽان هو ته ڄاڻو ٽا نه توهان ته ارادو سندس ۽ هجي ڊڇندڙ کان خدا کو جيڪڏهن پر ٽو، ٻڌي نه جي گنهگارن خدا انڊي ڪنهن ته آهي ويو ٻڌو نه به ڪڏهن اهو کان عمر ٽو. ٻڌي جي هن ته ٽو، ڪري ها، هجي نه کان خدا هي جيڪڏهن هو. انڊو پيدائشي جيڪو کوليون، اکيون جون ماڻهوءَ طور مڪمل تون چيو، کيس ۽ ڏنو جواب هنن ها. هجي نه قابل جي ڪرڻ به ڪجھ هو ته ڇڏيو. ڪيي ٻاهر کيس هنن ۽ ٽو؟ سيکارين کي اسان تون ۽ آهين، ٽيو پيدا ۾ گناهن ۾ پٽ جي خدا تون ڇا چيو، کيس ڳولي کيس ۽ ڪيو، ٻاهر کيس هنن ته ٻڌو يسوع عيسيٰ آڏيان؟ ايمان تي هن آئون ته مالڪ، آهي، ڪير ۽ چيو، ۽ ڏنو جواب هن ٽو؟ مڃين

چيو، هن آهي. ئي اهو آهي، رهيو ڳالهائي سان تو جيڪو ۽ آهي ڏنو ڪيس تو چيو، ڪيس لاءِ فيصلي ۾ دنيا هن مان چيو، يسوع ۽ ڪيو. سجدو ڪيس ۽ مالڪ، ٿو، رکان يقين مان ۽ وجن. ٿي انڌا اهي آهن ڏسندا جيڪي ۽ ڏسن، اهي آهن ڏسندا نه جيڪي ته آهيان، آيو ڇا پڇيو، کان هن ۽ ٻڌيون، ڳالهيون اهي هئا، گڏ سان هن جيڪي ڪجهه مان فريسين کي توهان ته ها، هجو انڌا توهان جيڪڏهن چيو، کي انهن يسوع آهيون؟ انڌا به اسان گناهه جو توهان تنهنڪري ٿا، ڏسون اسين ته ٿا چئو توهان هاڻي پر ها، هجو نه گناهه ٿو.رهي

10

پر ۾، صحن جي رڍن ٽئي نه داخل مان دروازي جيڪو ٿو، چوان کي توهان آئون سچ سچ ٽئي، داخل مان دروازي جيڪو پر آهي؛ ڦرلٽ ۽ آهي چور اهو چڑهي، کان طرف ٻي ڪنهن هو ۽ ٽيون، ٻڌن آواز سندس رڍون ۽ ٿو، کولي دربان لاءِ هن آهي. رڍار جو رڍن اهو رڍون پنهنجون هو جڏهن ۽ ٿو. ڪيي ٻاهر کي انهن ۽ ٿو سڏي سان نالي رڍون پنهنجون هن اهي ته ڇو ٽيون، لڳن پڻيان جي هن رڍون ۽ ٿو، هلي اڳيان جي انهن ٿو، ڪيي ٻاهر ته ڇو ويندیون، ڀڄي کان هن پر لڳندیون، نه پڻيان جي اجنبي پر ٽيون؛ ڄاڻن آواز جو ته ڄاتو نه انهن پر يسوع، کيو کين مثل اها هي ڄاڻن. ٽيون نه آواز جو اجنبين اهي يسوع، کين وري پوءِ چيو هو. رهيو ڳالهائي کي انهن هو جيڪي هيون شيون ڪهڙيون آيا، اڳ کان مون جيڪي سڀ جو. رڍن دروازو آهيان مان ته کي توهان ٿو چوان سچ سچ ڪو جيڪڏهن ذريعي منهنجي آهيان، در مان ٻڌو. نه جو انهن رڍن پر آهن، ڦرلٽ ۽ چور ٿو نه چور ڳولیندو. چراگاهه ۽ نڪرندو، ٻاهر ۽ ايندو اندر ۽ ويندو، بچايو ته ٽئي داخل زندگي کي انهن جيئن ته آيس مان ڪري. تباهه ۽ ماري ڪري، چوري ته جي ان سواءِ اچي

ٿو رکي روح پنهنجو چوپان چگرو اهو آهيان. چرواهو سنو مان ملي. زندگي پرپور ۽ ملي کي بگهڙ ٿو ڏسي پنهنجا، ريڍ آهن نه جا جنهن چوپان، آهي نه ۽ اجرتي اهو پر لاءِ؛ جي رڍن پر کي. رڍن ٿو پکيڙي ۽ کي انهن ٿو کسي بگهڙ اهو ۽ ٿو؛ پڇي ۽ کي رڍن ٿو ڇڏي ۽ ايندي آهيان مان ناهي. پرواهه جي رڍن کيس ۽ آهي وارو اُجرت هو ته ڇو ٿو، پڇي وارو اُجرت ڇاڻي جيئن طرفان، منهنجن آهيان ڄاتل مان ۽ کي منهنجن ٿو ڄاڻان مان ۽ سنو، چرواهو مون ۽ لاءِ. جي رڍن ٿو رکان کي روح منهنجي ۽ کي، پيءُ ٿو ڄاڻان مان ۽ پيءُ کي مون ٿو آهي، ضروري لاءِ مون آڻڻ به کي انهن ۽ آهن، نه مان پاڙي هن جيڪي آهن، ريون ٻيون وڻ ڪري پيار کي مون پيءُ ڪري ان ريڍارو. هڪ ٽيندو، ريڍ هڪ ۽ ٻڌندا، آواز منهنجو اهي ۽ نه کان مون کي ان به ڪو وڻان. وري کي ان جيئن ته ٿو، رکان روح پنهنجو مان ته ڇو ٿو، کي مون ۽ جو، رکڻ کي ان آهي اختيار کي مون ٿو. رکان کان پاڻ کي ان آئون پر ڪٽي، ٿو ڪري تنهن آهي. ورتو کان پيءُ پنهنجي مون حڪم هي جو. وڻڻ ٻيهر کي ان آهي اختيار هن هئا، رهيا چئي گهٽا مان انهن پر وئي. پئجي ڦاٽ وري ۾ يهودين ڪري جي لفظن انهن زده پوت لفظ هي هئا، چوندا ٻيا ٽا؟ ٻڌو ڇو جي هن توهان آهي، چريو ۽ آهي پوت کي جو وقف ۾ يروشلم آهي؟ قابل جي کولڻ اکيون جون انڌن پوت ڇا آهن، نه جا ماڻهوءَ تنهن هو. رهيو گهمي ۾ برآمدي جي سليمان ۾ گاهه عبادت عيسيٰ ۽ هو، سيارو ۽ ٽيو، ميلو کڻندين؟ روح جي اسان ڪيستائين چيائون، کيس ۽ ڪيو گهيرو کيس يهودين ڪري مون ڏنو: جواب کين عيسيٰ چئو. سان دليريءَ کي اسان ته آهين، مسيح تون جيڪڏهن جي پيءُ منهنجي ٿو ڪريان مان ڪم جيڪي ڪريو؛ نڌا يقين توهان ۽ چيو، کي توهان نڌا توهان ته ڇو ڪريو؛ نڌا يقين توهان پر ۾؛ باري منهنجي ڌا ڏين شاهدي اهي ۾، نالي ٻڌن آواز منهنجي ريون منهنجون چيو. کي توهان مون جيئن مان، رڍن منهنجي آهيو ابدي کي انهن مان ۽ آهن، ايندا پنيان منهنجي اهي ۽ ٿو، ڄاڻان کي انهن مان ۽ ٽيون، منهنجي کي انهن به ڪو ۽ ٽيندا، نه تباهه لاءِ هميشه به ڪڏهن اهي ۽ ٿو، ڏيان زندگي

۽ آهي، وڏو کان سيني آهي، ڏنو کي مون جنهن پيءُ، منهنجو سگهندو. کسي نه مان هٽ تنهن يهودين آهيون. هک پيءُ ۽ مان سگهي. نٽو کسي مان هٽ جي پيءُ منهنجي به ڪو کي توهان مون ڏنو، جواب کين عيسىٰ ڪن. سنگسار کيس ته ويا کٽي پٽر وري ڪري توهان ڪري جي ڪم ڪهڙي مان انهن آهن، ڏيکاريا ڪم سڻا گهٽا طرفان پيءُ پنهنجي جي ڪم سڀي ڪنهن توکي اسان ته، ڏنو جواب کيس يهودين ٿا؟ ڪريو پٽر کي مون جي هجڻ ماڻهو تون جو ڪري ان ۽ ڪري، جي ڪفر پر ڪريون، نٽا سنگسار ڪري نه اهو ۾ شريعت جي توهان چا ڏنو، جواب کين عيسىٰ ٽو. ناهين خدا کي پاڻ باوجود خدا ڏانهن جن چيو، ديوتا کي انهن هن جيڪڏهن آهيو؟ ديوتا توهان چيو، مان آهي، لکيل ۾ دنيا ۽ ڪيو مقدس پيءُ کي جنهن سگهي، وجي نٽو ٽوڙيو صحيفو ۽ آيو، ڪلام جو پٽ جو خدا مان چيو، مون ته چاکاڻ ٿو، ڪري ڪفر تون ته ٿا چئو توهان موکليو، پر ڪريو؛ نه يقين تي مون ته ڪريان، نه ڪم جا پيءُ پنهنجي آئون جيڪڏهن آهيان؟ جيئن ته ڪريو، يقين تي ڪمن ڪريو، نه يقين تي مون جيتوڻيڪ ڪريان، جيڪڏهن هنن ڪري تنهن آهيان. اندر جي هن آئون ۽ آهي اندر منهنجي پيءُ ته ڪريو يقين ۽ ڄاڻو وري هو ۽ ويو. نڪري مان هٿن جي انهن هو پر ڪئي، ڪوشش جي پڪڑڻ کيس ٻيهر رهيو. اتي ۽ هو، رهيو ڏئي ٻڌسما پيرو پهريون يوحنا جتي ويو تي جاءِ ان پار، کان اردن سڀ پر ڏيکاريو، نہ نشاني ڪو واقعي يوحنا ته لڳا چوڻ ۽ آيا وٽ کيس ماڻهو گهڻا ۽ ڪيو.يقين کيس اتي گهڻن ۽ هو. سچ چيو، بابت هن يوحنا جيڪو ڪجھ

11

پيڙ جي هن جيڪا مان، ڳوٺ جي مارٿا ۽ مريم هو، کان بيٿنيا لعزر ماڻهو بيمار ڪو پر هو پنهنجي کي پيرن سندس ۽ ڪيو مسح سان عطر کي مالڪ جنهن مريم، پر هئي هئي.

اي چئيندي، موڪليو ڪيس پينرن پوءِ هو. بيمار لعازر ياءُ جو جنهن ڪيو، صاف سان وارن هيءُ چيو، ٻڌي يسوع پر آهي. بيمار آهيو، ڪندا پيار توهان کي جنهن ڏس، مالڪ، کي پٽ جي خدا ذريعي جي ان ته آهي، لاءِ عظمت جي خدا پر آهي، نه لاءِ موت ڪمزوري ته ٻڌو هن جڏهن هو. ڪندو پيار سان لعزر ۽ پيڻ جي هن ۽ مارٿا يسوع وجي. ڏنو جلال پوءِ کان ان پوءِ ڏينهن؛ ٻه هو هو جتي رهيو ۾ جاءِ ان هو واقعي تڏهن آهي، ڪمزور هو هاٿي استاد، چيو، ڪيس شاگردن وجون. وري ۾ يهوديه اسان اچو ٿو؛ چوي کي شاگردن هو يسوع ٿو؟ وجين اتي وري تون ۽ هئا، رهيا ڪري ڪوشش جي هٽڻ پٽر توکي يهودي ته هو ٿو، هلي ۾ ڏينهن ماٿهو ڪو جيڪڏهن آهن؟ نه ٻارهن ڪلاڪ جا ڏينهن ڇا ڏنو؛ جواب رات ماٿهو ڪو جيڪڏهن پر ٿو؛ ڏسي کي روشني جي دنيا هن هو ته ڇاکاڻ ٽڪي، ٿو نه پوءِ کان ان ۽ چيائين، ڳالهيون هي ناهي. ۾ هن روشني ته ڇاکاڻ ٿو، ٽڪي هو ٿو، هلي ۾ جاڳايان. کيس ته ٿو وجان آئون پر آهي، پيو سمهي دوست جو اسان لعزر ٿو، چوي کين پر ويندو. بچايو ته آهي پيو سمهي هو جيڪڏهن مالڪ، اي چيو، شاگردن سندس پوءِ رهيو ڳالهائي بابت آرام جي ننڊ هو ته سمجهيو انهن پر هو، چيو بابت موت جي هن يسوع جي توهان مان ۽ آهي، ويو مري لعزر چيو: سان ڪُليل کين عيسىٰ تنهنڪري پوءِ آهي. اسان ته اچو پر هوس؛ نه اتي مان ته چو آٽيو، ايمان توهان جيئن ته آهيان، خوش ڪري کي شاگردن ساڻي پنهنجي هو، ويندو سڏيو ڊڊيمس جيڪو ٿوماس، پوءِ وجون. ڏانهن هن کيس اچي يسوع پوءِ وجون. مري گڏ سان هن به اسان جيئن ته وجون به اسان اچو چيو، پڳ لڳ هئي، ويجهو جي يروشلم بيٿاني هو. ۾ قبر کان ڏينهن چار ئي ۾ اڳ جيڪو مليو، ياءُ سندن کين جيئن ته هئا آيل وٺ مريم ۽ مارٿا گهٽا مان يهودين ۽ کان، استيديا پندرهن پر وئي، لاءِ ملڻ کيس هوءَ ته آهي، رهيو اچي عيسىٰ ته ٻڌو مارٿا جڏهن ڏين. تسلي بابت ته ها هجو هتي توهان جيڪڏهن مالڪ، اي چيو، کي يسوع مارٿا رهي. ويئي ۾ گهر مريم خدا گهرين، کان خدا تون به جيترو ته ٿو ڇاڻان آئون به هاٿي پر ها. مري نه ياءُ منهنجو

ترجمو:بهتر ڏيندو. توکي

۾ قيامت هو ته ٿو ڃاڻان مان چيو، ڪيس مارڻا اُڻندو. پاڻ تنهنجو ٿو، چوي ڪي هن يسوع يقين تي مون جيڪو آهيان. زندگي ۽ جيئرو مان چيو، ڪي هن يسوع اُڻندو. ڏينهن آخري مون ۽ آهي جيئرو جيڪو ڪو هر ۽ ٽيندو؛ جيئرو هو وجي، مري هو جيتوڻيڪ ٿو، رکي هن ٿو؟ رکين يقين تي ڳالهه هن تون مرندو. نه به ڪڏهن لاءِ هميشه ٿو، رکي يقين تي جيڪو پٽ، جو خدا مسيح، آهين ئي تون ته آهي ڪيو يقين مان مالڪ، ها، چيو، ڪيس ڳجهي ڪي مريم ٻيڙ پنهنجي ۽ وئي هلي هوءَ چئي، ڳالهيون اهي ۽ آهي. وارو اچڻ ۾ دنيا اُٿي سان جلديءَ ٻڌو، جيئن هوءَ ٿو. سڏي توکي ۽ آهي موجود استاد چيو، سڏي تي طور ڪيس مارڻا جتي هو تي جاءِ ان هو پر ۾، ڳوڙ يسوع هو آيو پر اڃان نه آئي. ڏانهن هن ۽ انهن هئا، رهيا ڏئي تسلي کي هن ۽ هئا ۾ گهر گڏ سان هن يهودي جيڪي پوءِ هئي. مليو ته چئيندي اهو ويا، پنيان جي هن تڏهن نڪتي، ٻاهر ۽ اٿي جلدي هوءَ ته ڏنو کي مريم هو، يسوع جتي آئي اتي جيئن مريم پوءِ روئي. اتي جيئن ته ٿي وجي ڏانهن قبر هوءَ هتي تون جيڪڏهن مالڪ، اي چيو، ڪيس ۽ پئي ڪري تي پيرن جي هن ڏسي ڪيس کي يهودين ۽ ڏنو روئيندي ڪيس هن جڏهن پوءِ عيسىٰ ها. مري نه پاڻ منهنجو ته ها هجين پريشان کي پاڻ ۽ ٽيو متاثر ڏاڍو ۾ روح هو ته ڏنو، روئيندا هئا آيا گڏ سان هن جيڪي يسوع ڏس. ۽ اڇ مالڪ، چيو: ڪيس هنن آهي؟ رکيو ڪٽي کي هن توهان چيائين، ۽ ڪيو، مان انهن پر هو؛ ڪندو پيار ڪيترو ڪيس هو ته ڏسو چيو: يهودين ڪري تنهن روئي. به هي ته سگهيو ڪري نه اهو هيون، کوليون اکيون جون انڊي جنهن هي، چا چيو: ڪجهه هئي، غار هڪ اها آيو، ڏانهن قبر ٽيندي، متاثر گهڙو تمام ۾ پاڻ ٻيهر تنهنجو، يسو مري؟ نه هو ويو مري جيڪو مارڻا، وڃو. ڪٽي پٽر ٿو: چوي عيسىٰ هو. رکيل مٽان جي ان پٽر هڪ ۽ جو ڏينهن چوٽين هو ته چو ٿي؛ اچي بو ئي ۾ اڳ خداوند، ٿي: چوي ڪيس ٻيڙ، جي ان ته آڻيندين ايمان تون جيڪڏهن ته هو چيو نه توکي مون چا چيو، کي هن عيسىٰ آهي.

عيسىٰ هو. پيو ماڻهو مئل جتي ورتو ڪٽي پٽر انهن ڪري تنهن ڏسندين؟ جلال جو خدا توهان ته ڇو ڪريان ٿو شڪر جو توهان آئون پيءُ، چيو: ۽ ڪنيون مٽي اکيون پنهنجون جي ماڻهن بينل چوتاري پر ٿو، ٻڌين منهنجي هميشه تون ته ٿو ڄاڻان مان ٻڌو. ڪي مون شيون اهي ۽ آهين. موڪليو ڪي مون توئي ته ڪن يقين اهي جيئن ته چيو، مون ڪري جيڪو آيو نڪري ٻاهر ماڻهو مئو آ اڇ. ٻاهر لعزر، ڪيو، گوڙ سان آواز وڏي پوءِ ڪان چوڻ چهرو جو هن ۽ هئا، بنڊيل سان پٽين جي ڪپڙي هٿ ۽ پير جا جنهن هو، چڪو مري يهودين تنهنڪري ڏيو. وڃڻ ۽ ڪوليو ڪي هن چيو: ڪين عيسىٰ هو. ويڙهيل سان ڪپڙي آندو. ايمان تي ڪيس ڏنو، هو ڪيو عيسىٰ ڪجھ جيڪي ۽ آيا وٺ مريم جيڪي گهٽا، مان ڪري تنهن ڪيو. يسوع جيڪي چيو ڪي انهن ۽ ويا ڏانهن فريسين مان انهن پر ڪي هي ته ڇو ڪريون، ڇا اسان هئا، رهيا چئي ۽ ڪئي گڏ ڪائونسل فريسين ۽ پادرين سردار ماڻهو سپ ته ڏيون، ڇڏي طرح هن ڪيس اسان جيڪڏهن ٿو؟ ڪري نشانيون گهٽا ماڻهو انهن پر ويندا. ڪسي ڪي قوم ۽ جڳهه جي اسان ۽ ويندا اچي رومي ۽ آڻيندا، ايمان تي هن نڊا به ڪجھ توهان چيو: ڪين هن هو، پادري وڏو جو سال ان جيڪو ڪيفا، هڪ مان جي ماڻهن ماڻهو هڪ ته آهي فائديمند لاءِ اسان اهو ته آهيو سوچيندا توهان نه ۽ ڄاڻو، اُهو پر چيو، نه کان پاڻ پنهنجي ڳالهه اها هن ٽئي. نه تباهه قوم سڄي ۽ وڃي مري خاطر ۽ هو، وارو مرڻ خاطر جي قوم عيسيٰ ته ڪئي اڳڪٽي ڪري هجڻ پادري اعليٰ جو سال ۾ هڪ ڪري گڏ ڪي انهن هئا پکڙيل ٽڦل جيڪي ٻار جا خدا ته پر خاطر، جي قوم رڳو نه ڪليل هاڻي ڪري تنهن يسوع ڪن. قتل ڪيس ته ڪئي صلاح انهن پوءِ ڪان ڏينهن ان آڻي. جي ريگستان جيڪا ڏانهن زمين ان ويو هليو کان اتان پر هو، هلندو نه ۾ يهودين تي طور ويجهو پر هو رهيو. گڏ سان شاگردن پنهنجي اتي ۽ ڏانهن، شهر نالي افرائيم هئي، ويجهو اڳ کان فصح عيد ڏانهن يروشلم مان ملڪ ماڻهو ڪيترائي ۽ جي، يهودين فصح عيد هو سان ٻئي هڪ بينل ۾ مندر ۽ هئا، رهيا ڳولي ڪي عيسىٰ هو ڪن. پاڪ کي پاڻ جيئن ته ويا

فريسين ۾ پادرين سردار پر ايندو؟ نه ۽ عيد هو ته ٿو، لڳي ڇا ڪي توهان هئا، رهيا ڇئي جيئن ته ٻڌائي، ته آهي، ڪٽي هو ته هجي خبر ڪي ڪنهن جيڪڏهن ته هو ڏنو حڪم سگهن.پکڙي ڪيس

12

مري جيڪو هو لعازر جتي آيو، ۽ عنيا بيت اڳ ڏينهن ڇهه ڪان فصح عيسىٰ ڪري تنهن مارٿا ۾ ڪئي، ماني لاءِ هن اتي ته هنن هو. ڪيو جيئرو مان مئلن هن ڪي جنهن هو، ڇڪو مريم، پوءِ هئا. وينا گڏ سان هن جيڪي هو هڪ مان انهن لعزر پر هئي، ڪندي خدمت وارن پنهنجي ۾ لڳايو ڪي پيرن جي يسوع ڪٽي، عطر جو ناردو قيمتي خالص پائونڊ هڪ جي هن پوءِ ويو. پرجي سان خوشبوءَ جي عطر گهر ۾ ڪيو، صاف ڪي پيرن جي هن سان وارو ڪرڻ حوالي ڪي هن جيڪو اسڪريوتي، شمعون يهودا ٿو، چوي هڪ مان شاگردن ان اهو هن پر ويو؟ ڏنو نه ڪي غريبن ۾ ويو وڪرايو نه ۽ دينارن سؤ ٿي عطر هي ڇو هو، وٺ هن ۾ هو، چور هو ته ڪري ان پر هئي، پرواهه جي غريبن ڪي هن ته چيو نه ڪري ڪري تنهن يسوع هو. ويندو ڪٽي سي هيون، ويندیون وجهيون شيون جيڪي ۾ هو خزانو ته ماڻهو غريب آهي. رکيو لاءِ ڏينهن جي دفن منهنجي ڪي ان هن ڏي، ڇڏي ڪي هن چيو، مان يهودين ڪري تنهن رهندس. نه وٺ توهان هميشه مان پر آهن، وٺ توهان هميشه به لاءِ ان پر آيا، نه سبب جي عيسىٰ رڳو اهي ۾ آهي، اتي هو ته پئي خبر ڪي ميڙ وڏي هڪ ته ڪئي صلاح پادرين وڏن پر هو. ڪيو جيئرو مان مئلن هن ڪي جنهن ڏسن، ڪي لعزر ته ايمان تي عيسىٰ ۾ ويا ڪيترائي مان يهودين ڪري جي هن ته ڇو ڪن، قتل به ڪي لعزر رهيو اچي ۽ يروشلم عيسىٰ ته ڪري ٻڌي هو، آيو ۽ عيد جيڪو ميڙ وڏو ڏينهن ٻئي آندو. رهيا: ڪندا رڙيون ۾ نڪتا، ٻاهر لاءِ ملڻ سان هن ۾ ڪنيون شاخون جون ڪجيءَ آهي،

بادشاهه. جو اسرائيل آهي، رهيو اڇي ۾ نالي جي رب جيڪو آهي وارو برڪت هوسنا، جي صهيون اي ڊڄ، نه آهي: لکيل جيئن ويٺو، تي ان ۽ لڏو ڳولي گڏهه ننڍڙو هڪ عيسىٰ جا هن پر شيون هي ويٺل. تي ٻچڙي جي گڏهه ٿو اچي بادشاهه تنهنجو ڏس ڏيءَ؛ هي ته آيو ياد کين تڏهن ويو، ڏنو جلال عيسىٰ جڏهن پر ڇاٹيون، نه پهرين شاگردن جيڪا ڪري تنهن ڪيون. سان هن کين شيون هي ۽ هيون، لکيل ۾ باري جي هن شيون تڏهن اڌاريو، مان مئلن کيس ۽ سڏيو مان قبر کي لعزر هن جڏهن هئي، گڏ سان هن ميڙ اها هن ته هو ٻڌو هنن ته ڇو ملي، سان هن به ميڙ ڪري هن ته ڇاکاڻ ڏني. گواهي به ڪجهه توهان ته ڏا ڏسو توهان چيو: ۾ پاڻ فريسين ڪري تنهن هئي. ڏيکاري نشاني انهن هئا يوناني کي پر آهي. وئي هلي پڻيان جي هن دنيا ڏسو، ڪريو؟ حاصل نڏا فائدو صيدا بيت جيڪو آيا، وڌ فلپ پوءِ هي ڪن. پوڄا ۾ عيد ته هئا رهيا چڙهي جيڪي مان ڏا. چاهيون ڏسڻ کي يسوع اسان مالڪ، چئي، هئا رهيا پڇي کان هن ۽ هو، جو گليل مان عيسىٰ پر ڏا؛ چون کي عيسىٰ فلپ ۽ اندرياس وري ۽ ٿو، چوي کي اندرياس ۽ ٿو اچي فلپ سڇ سڇ وڇي. ڏني عزت پڌ جو انسان ته آهي ويو اچي وقت اهو چئي: ڏنو جواب کين پاڻ هو ته مري، نه ۾ زمين داڻو اڪيلو جو ڪٽڪ جيڪڏهن ٿو، چوان کي توهان مان دوست کي روح پنهنجي جيڪو ٿو. ڪٽي ميوو گهٽو ته مري، جيڪڏهن پر ٿو، رهي اڪيلو ٿو، ڪري نفرت ۾ دنيا هن کان روح پنهنجي جيڪو ۽ ڇڏيندو، وڃائي کي ان اُهو ٿو، رکي ته ڪري، خدمت کي مون ڪو جيڪڏهن رکندو. محفوظ کي ان لاءِ زندگي جي هميشه جيڪڏهن ۽ هوندو، به خادم منهنجو اتي آهيان، مان جتي ۽ ڪري، پيروي منهنجي هو ٿيو پريشان روح منهنجو هاڻي ڏيندو. عزت کي هن پيءُ ته ڪري، خدمت کي مون ڪو آيو ۾ وقت هن ڪري هن مان پر بچاءِ. مان گهڙيءَ هن کي مون پيءُ، چوان؟ ڇا ۽ آهي، عزت مون ۽ آيو: آواز هڪ مان آسمان تنهنڪري ڏي. عزت کي نالي پنهنجي پيءُ، آهيان. ٿيو گجگوڙ ته چيو هو، ٻڌو ۽ هو بينو ميڙ جيڪو ڪري تنهن ڏيندس. عزت وري ۽ ڏني

نه، لاءِ منهنجي آواز هي چيو، ۽ ڏنو جواب يسوع آهي. ڳالهايو ڪيس قاصد چيو، ٻين آهي، جو دنيا هن حڪمران هاڻي جو، دنيا هن آهي فيصلو هاڻي آهي. آيو لاءِ جي توهان پر ڇڪيندس کي سڀني مان، زمين ويندس ڪنيو مٿي جيڪڏهن مان ۽ ٻاهر؛ ويندو ڪيڏيو ڪيس پيڙ هو. وارو مرڻ هو سان موت ڪهڙي ته ڪندي اشارو هو چيو پر هي ڏانهن. پاڻ چوين ڪيئن تون ۽ ٿو، رهي لاءِ هميشه مسيح ته آهي ٻڌو مان شريعت اسان ڏنو؛ جواب پوءِ پٽ؟ جو انسان هي آهي ڪير آهي؟ ضروري وڃڻ ڪنيو مٿي کي پٽ جي انسان ته ٿو روشني جيستائين هلو آهي، سان توهان روشني وقت ٿورو اجا چيو، کي انهن عيسىٰ نڏو سو ٿو، هلي ۾ اونداهي جيڪو ۽ پکڙي، نہ کي توهان اونداهون تہ آهي، وٽ توهان ته آڻيو، ايمان تي روشني آهي، روشني وٽ توهان جيستائين ٿو. وڃي ڪٽي تہ ڃاڻي کان انهن ۽ ويو هليو ۽ ڳالهايون، عيسىٰ ڳالهيون اهي ٽيو. پٽ جا روشني توهان جيئن نه اهي اڳيان، جي انهن باوجود جي هجڻ ناهيل جا هن نشانيون گهٽا ايترا پر ويو. لکي ڪير رب، اي چيو: هن جيڪو ٽئي پورو ڪلام جو نبي يسعياه جيئن ته ۾، هن هئا مجيندا يقين اهي ڪري هن ويو؟ ڪيو ظاهر تي ڪنهن هٿ جو رب ۽ کي؟ ٻڌڻ جي اسان مجيو ڪيون انڌيون اکيون جون انهن هن چيو: يسعياه ٻيهر ته ڇاڪاڻ هئا، نه قابل جي ڪرڻ نه سان دل ۽ ڏسن نه سان اکين اهي جيئن ته آهي، ڪيو سخت کي دل جي انهن ۽ آهن جڏهن چيون يسعياه شيون هي ڏيندس. شفا کي انهن مان ۽ موڙن، نه واپس ۽ سمجهن هن گهڙن مان حڪمرانن باوجود جي ان پر ڳالهايو. ۾ باري جي هن ۽ ڏنو جلال سندس هن نه ڪيڊيا مان گاهه عبادت جيئن ته ڪيو، نه اقرار ڪري جي فريسين پر آندو، ايمان تي زور پر عيسىٰ ڪيو. پيار وڌيڪ کان عزت جي خدا کي عزت جي ماڻهن انهن ته ڇو وجن؛ تي ان پر رکي، نڏو يقين تي مون اهو ٿو، رکي يقين تي مون جيڪو چيائين، ۽ چيو سان مون جنهن ٿو ڏسي کي ان اهو ٿو، ڏسي کي مون جيڪو ۽ آهي، موڪليو کي مون جنهن جيڪو ڪو هر جيئن ته آهيان، آيو ۾ دنيا جيڪو آهيان روشني مان آهي. موڪليو کي

مجي، نه ۽ ٻڌي لفظ منهنجا ڪو جيڪڏهن ۽ رهي. نه ۾ اونداهي ٿو، رکي يقين تي مون دنيا پر آهيان، آيو نه لاءِ ڪرڻ فيصلو جو دنيا مان ته ڇو ڪندس، نه فيصلو کيس مان ته وٺ هن ٿو، وٺي نه لفظ منهنجا ۽ ٿو ڪري رد کي مون جيڪو آهيان. آيو لاءِ بچائڻ کي فيصلو جو هن اهو ڳالهايو، مون جيڪو لفظ اهو ٿو؛ ڪري فيصلو جو هن جيڪو آهي کي مون جنهن پيءُ پر آهيان، ڳالهايو نه کان پاڻ مان ته ڇو ۾؛ ڏينهن آخري ڪندو هن ته ٿو ڇاڻان مان ۽ ڳالهائيان؛ ڇا ۽ ڇوان ڇا ته ڏنو حڪم کي مون پاڻ هن موڪليو، مون پيءُ جيئن ٿو، ڳالهائيان مان ڪري تنهن ڳالهيون جيڪي آهي. زندگي ابدي حڪم جو ٿو.ڳالهائيان مان ائين آهي، چيو کي

13

دنيا هن هو ته هو ويو اچي ڪلاڪ سندس ته هو ڇاڻندو يسوع اڳ، کان عيد جي فصح تائين آخر ڪندي، محبت هئا ۾ دنيا جيڪي سان ماڻهن پنهنجن وڃي، هلي ڏانهن پيءُ مان سائمن يهودا ئي ۾ اڳ شيطان هئي، چڪي ٿي ماني جي رات جڏهن ڪيائين. محبت کين ڇاڻندو عيسيٰ ڏئي، پڪڑائي کيس هو ته هو چڪو وجهي ڳالهه اها ۾ دل جي اسڪريوتي ڏانهن خدا ۽ آهي نڪتو کان خدا هو ته ۽ آهي، ڏنو ۾ هٿن جي هن ڪجهه سڀ پيءُ ته هو کي پاڻ ڪٽي توليو هڪ ۽ رکيا، لاهي ڪپڑا پنهنجا ۽ اٽيو کان ماني جي رات هو ٿو، وڃي ان کي انهن ۽ ڪيا شروع ٿوئڻ پير جا شاگردن ۽ اُڇليو، پاڻي ۾ طشت هن پوءِ ڏيکيو. سائمن هو پوءِ هو. ڪيو بند ۾ ڪمر پنهنجي هن جيڪو لڳو ڪرڻ صاف سان ڪپڑي ۽ ڏنو جواب يسوع ٿو؟ ٿوئي پير منهنجا تون مالڪ، چيو، کيس اُهو ۽ آيو، وٺ پطرس ڇاڻندين. پوءِ کان انهن پر ڇاٽين، ٿو نه هاڻي تون ٿو، ڪريان مان جيڪو چيو، کيس ڏنو؛ جواب کيس عيسيٰ ٿوئين. نه پير منهنجا به ڪڏهن تون چيو: کيس پطرس

چيو، ڪيس پطرس سائمن سان. مون حصو توڪي آهي نه ڪي، تو ڏوئيان نه جيڪڏهن ڏوئي جيڪو ٿو، چوي ڪيس يسوع به. مٿو ۽ هٿ منهنجا پر پير، منهنجا رڳو نه مالڪ، ۽ آهي، صاف تي طور مڪمل هو پر ڏوئي، ڪي پيرن ته ناهي ضرورت ڪي ان آهي، چڪو هو، وارو ڏيڻ ڪري هٿ ڪي هن جيڪو ته چو ٿو ڃاڻي هن نه. سڀ پر آهيو، صاف توهان ڏوئي پير جا انهن هن ڪري تنهن جڏهن آهيو. نه صاف سڀ توهان چيو، هن ڪري ان توهان مون ته ٽا ڃاڻو توهان ڃا چيو، ڪي انهن ته ويهي ٻيهر ورتا، ڪپڑا پنهنجا ۽ ڇڏيا ته چو ٽا، ڇئو طرح چگيءَ ۽ ٽا، سڏيو مالڪ ۽ استاد ڪي مون توهان آهي؟ ڪيو ڃا سان مالڪ جيڪو مان آهن، ڇڏيا ڏوئي پير جي توهان مون ڪري تنهن جيڪڏهن آهيان. آئون توهان مون ته چو مثال ڏوئو. پير جا ٻئي هڪ ته گهرجي به ڪي توهان ته آهيان، استاد ۽ ڪي توهان مان سچ سڇ ڪريو؛ به توهان ۽ ڪيو، لاءِ توهان مون جيئن ته آهي، ڏني ڪي وڏو ڪان واري موڪلڻ ڪي هن رسول نه ۽ ناهي، وڏو ڪان مالڪ پنهنجي نوڪر ٿو، چوان توهان جيڪڏهن آهيو وارا برڪت توهان ته ٽا، ڃاڻو شيون اهي توهان جيڪڏهن آهي. مون ڪي جن ٿو ڃاڻان مان چوان؛ ٿو نه ۾ باري جي سيني توهان مان ڪريو. عمل تي انهن مون هيل پنهنجي هن ٿو، ڪائي ماني سان مون جيڪو ٽئي، پوري لکت ته پر آهي؛ چوندیو اوهين ته ٽئي اهو جڏهن ته اڳ، ڪان ٽيڻ جي ان ٿو، چوان ڪي اوهان ڪان هاڻي ڪنيو. تي جيڪڏهن ٿو وڻي جيڪو ٿو، چوان ڪي توهان مان سچ سڇ آهيان. مان ته ڪندؤ يقين ان ٿو وڻي اهو ٿو، وڻي ڪي مون جيڪو ۽ ٿو، وڻي ڪي مون اهو ٿو، موڪليان ڪي ڪنهن ۽ ٽيو، پريشان ۾ روح يسوع پوءِ ڪان چوڻ ڳالهيون هي موڪليو. ڪي مون جنهن ڪي سان مون هڪ مان توهان ته ٿو چوان ڪي توهان مان آمين، آمين چيو، ۽ ڏني گواهي جي ڪنهن هو ته ٽيندي حيران هئا، رهيا ڏسي ڏانهن ٻئي هڪ پوءِ شاگرد ڪندو. خيانت تي سيني جي عيسيٰ جيڪو مان شاگردن سندس هو هڪ هو آهي. رهيو چوي ۾ باري ڏانهن هن پطرس شمعون ڪري تنهن هو؛ ڪندو پيار عيسيٰ ڪي جنهن هو، رهيو ڏئي ٽيڪ

تي سيني جي يسوع هو پوءِ ٿو. چئي هو بابت جنهن هجي ڪير ته پڇي ته ڪيو اشارو مان ڪي جنهن آهي اُهو ٿو: ڏئي جواب عيسىٰ آهي؟ ڪير مالڪ، ٿو، چوي ڪيس ڪري، ۽ ٿو. ڏئي ڪي اسڪريوتي پٽ جي شمعون يهودا هو ٻوڙائي، ٻوڙو ۽ ڏيندس. ٻوڙي ٽڪرو جيڪو چيو: ڪيس عيسىٰ ڪري تنهن ٽيو. داخل ۾ هن شيطان پوءِ، کان ٽڪري جي رُوٽي ويڻا جيڪي مان انهن ڃاتو نه به ڪنهن هي پر ڪر. جلدي وڌيڪ ڪي ان ٿو، ڪرين تون هو، صندوق جو پئسن وٽ يهودا ته ڇو سوچيو، لاءِ ڪجهه چيو؛ لاءِ ڇا ڪيس هن ته هئا غريبن يا لاءِ، عيد آهي ضرورت ڪي اسان جي جنهن ڪر خريد ٿو، چوي ڪيس عيسىٰ ته رات ۽ ويو، نڪري ٻاهر تي طور فوري ڪٽي ٽڪرو اُهو ڪري تنهن ڏئي. ڪجهه ته ڪي ڏني عزت ڪي پٽ جي انسان هاڻي چيو، يسوع تڏهن ويو، نڪري ٻاهر هو جڏهن هئي. ويو، ڏنو جلال ۾ هن خدا جيڪڏهن آهي. وئي ڏني عزت ۾ ڪيس به ڪي خدا ۽ آهي، وئي اڃا ٻارن، ننڍڙا ڏيندو. جلال ڪيس تي طور فوري ۽ ڏيندو، جلال ۾ پاڻ ڪي هن به خدا ته جتي ته چيو ڪي يهودين مون جيئن ۽ ڳولينداؤ، ڪي مون توهان آهيان. سان توهان ٽورو حڪم نئون هڪ ٿو. چوان هاڻي ڪي توهان ۽ سگهو، نڪا اچي توهان آهيان، رهيو وڃي آئون ڪيو، پيار سان توهان مون جيئن ڪريو، پيار سان ٻئي هڪ توهان ته ڪي توهان ٿو ڏيان آهيو، شاگرد منهنجا توهان ته ڃاڻندا سڀ ۾ هن ڪريو. پيار سان ٻئي هڪ به توهان ته تون مالڪ، چيو: ڪيس پطرس شمعون آهي. محبت ۾ ٻئي هڪ وٽ توهان جيڪڏهن منهنجي هاڻي تون ٿو، وڃان مان جتي ڏنو، جواب ڪيس عيسىٰ آهين؟ رهيو وڃي ڪٽي خداوندا، چيو: ڪانئس پطرس ايندين. پنيان منهنجي تون ۾ بعد پر سگهين، نٽو اچي پنيان عيسىٰ رکندس. لاءِ تنهنجي روح پنهنجو مان وقت؟ هن هلڻ پنيان توکي سگهان ٿو نه چو ڪڙ ٿو، چوان توکي سچ سچ لڳائيندين؟ لاءِ منهنجي روح پنهنجو تون ڏنو، جواب ڪيس ڪندين.انڪار پيرا ٽي ڪي مون تون جو تان ڪندو نه آواز

14

پيءُ منهنجي ڪريو. يقين به تي مون ۾ ڪريو يقين تي خدا ٿيو، نه پريشان دل جو توهان ها؛ ڇئي ڪي توهان مان ته نه، جيڪڏهن آهن؛ جايون جون رهڻ ئي ڪيتريون ۾ گهر جي جاءِ لاءِ توهان ۾ وڃان مان جيڪڏهن ۾ ڪرڻ؛ تيار جاءِ لاءِ توهان آهيان رهيو وڃي مان مان جتي جيئن ته ويندس، وٺي وڃ پاڻ ڪي توهان ۾ ايندس مان وري ته ڪريان، تيار ٿا. ڇاڪو توهان رستو ۾ ٿا، ڇاڪو توهان ڏو وڃان مان جتي ۾ هجو. به توهان اتي آهيان، ڪيئن اسان ۾ آهيو، رهيا وڃي ڪٽي توهان ته ڇاڪون نڊا اسان مالڪ، چيو، ڪيس ٿامس پيءُ به ڪو آهيان، زندگي ۾ سچ ۾ رستو مان چيو، ڪيس يسوع ٿا؟ سگهون ڇاڪي رستو ته ها، هجي ڇاڪيو ڪي مون توهان جيڪڏهن ذريعي. منهنجي سواءِ اچي، ڏو نه وڃ توهان ۾ ٿا ڇاڪو ڪيس توهان کان هاڪي ۾ ها. هجي ڇاڪيو به ڪي پيءُ منهنجي توهان آهي. ڪافي لاءِ اسان اهو ۾ ڏيڪار پيءُ ڪي اسان مالڪ، چيو، ڪيس فلپس آهي. ڏنو ڪيس فلپ؟ آهي، سڃاڪيو نه ڪي مون تو ۾ آهيان، گڏ سان توهان وقت ايترو چيو: ڪيس عيسىٰ پيءُ ڪي اسان ڏو، چوين تون ڪيئن ۾ آهي؛ ڏنو ڪي پيءُ هن آهي، ڏنو ڪي مون جنهن مان جيڪي لفظ اهي آهي؟ ۾ مون پيءُ ۾ آهيان ۾ پيءُ مان ته مجين ڏو نه تون ڇا ڏيڪار؟ پاڻ هو ڏو، رهي ۾ مون جيڪو پيءُ پر ڏو؛ ٻڌايان نه کان پاڻ پنهنجي ڏو، ٻڌايان ڪي توهان جيڪڏهن پر آهي، ۾ مون پيءُ ۾ آهيان ۾ پيءُ مان ته ڪريو يقين تي مون ڏو. ڪري ڪم ڏو، چوان ڪي توهان آئون سچ سچ ڪريو. يقين تي مون ڪري جي ڪمن انهن ته نه، کان انهن ۾ ڪندو، به اهو ڏو ڪريان مان جيڪي ڪم اهي ڏو، رکي يقين تي مون جيڪو توهان ڪجهه جيڪو ۾ آهيان، رهيو وڃي ڏانهن پيءُ پنهنجي مان ته ڇو ڪندو، ڪم وڏا جيڪڏهن ڏئي. جلال جو پيءُ ۾ پٽ جيئن ته ڪندس، مان اهو گهرندا، ۾ نالي منهنجي محبت سان مون توهان جيڪڏهن ڪندس. مان ته پڇو، ڪجهه ۾ نالي منهنجي توهان

ڏيندو، مددگار ٻيو کي توهان هو ۽ پڇندس کان پيءُ مان ۽ رکو، حڪم منهنجا آهيو، ڪندا سگهي، نٽي وڻي دنيا کي جنهن روح، جو سچ رهي، لاءِ هميشه سان توهان هو جيئن ته اهو ته چو ٽا، ڄاڻو کي ان توهان پر ٽي، ڄاڻي کي ان ئي نه ۽ نٽي ڏسي کي ان هو ته چو وٺ. توهان ٽو آئيان يتيم، کي توهان ڇڏيندس نه هوندو. ۾ توهان ۽ ٽو رهي وٺ توهان چو آهيو، ڏسندا کي مون توهان پر ڏسندي، نه وڌيڪ کي مون دنيا ۽ آهي وقت ٽورو اڃا پنهنجي مان ته ڄاڻندؤ توهان ۾ ڏينهن اُهو ٽيندؤ. جيئرا به توهان ۽ آهيان جيئرو مان ته ۽ ٽو رکي حڪم منهنجا جيڪو آهيان. ۾ توهان مان ۽ آهيو ۾ مون توهان ۽ آهيان ۾ پيءُ پيار کي مون جيڪو ۽ ٽو، ڪري پيار کي مون جيڪو آهي ئي اُهو ٽو، سنيالي کي انهن کي هن ۽ ڪندس پيار کي هن مان ۽ ويندو، ڪيو پيار طرفان پيءُ منهنجي اُهو ٽو، ڪري ٽيو ڇا مالڪ، اي چيو، کيس هو، نه اسڪريوطي جيڪو يهودا، ڪندس. ظاهر کي پاڻ ۽ ڏنو جواب يسوع نه؟ تي دنيا ۽ آهيو وارا ڪرڻ ظاهر تي اسان کي پاڻ توهان جو آهي پيءُ منهنجو ۽ رکندو، کي لفظ منهنجي ڪري، محبت کي مون ڪو جيڪڏهن چيو، کيس جيڪو ڪنداسين. رهائش وٺ کيس ۽ سين ايندا طرف کيس اسين ۽ ڪندو، محبت کيس اهو ٽا، ٻڌو توهان لفظ جيڪو ۽ رکي، نٽو لفظ منهنجا اهو ڪري، نٽو پيار سان مون توهان مان ڳالهيون اهي آهي. موڪليو کي مون جنهن آهي جو پيءُ پر آهي، نه منهنجو موڪليندو پيءُ جيڪو پاڪ روح مددگار، پر رهندي؛ وٺ توهان آهيان ڳالهايو کي ياد ڪجهه سڀ کي توهان ۽ سيکاريندو ڪجهه سڀ کي توهان اهو ۾، نالي منهنجي کي توهان منهنجو امن ٽو، ڇڏيان کي توهان امن چيو. کي توهان مون جيڪي ڏيارينڊو نه ۽ ٽيو نه پريشان دل جو توهان ٽو. ڏيان کي توهان مان ٽي، ڏئي دنيا جيئن نه ٽو؛ ڏيان ڏانهن توهان مان ۽ آهيان رهيو وڃي مان چيو، کي توهان مون ته آهي ٻڌو توهان ٻڃي. ته چو ها ٽيو خوش توهان ها، ڪيو پيار کي مون توهان جيڪڏهن آهيان؛ رهيو اڃي ۽ آهي؛ وڏو کان مون پيءُ منهنجو ته چو آهيان؛ رهيو وڃي ڏانهن پيءُ مان چيو، مون

يقين توهان ٹئي اهو جڏهن ته ٹئي، اهو جو اڳ کان ان آهي چيو کي توهان مون هاٿي اچي حاڪم جو دنيا ته ڇو سان؛ توهان ڪندس ڳالهيون گهٽيون وڌيڪ نه هاٿي ڪريو. پيار سان پيءُ مان ته ڄاڻي دنيا ته پر ناهي؛ به ڪجهه وٺ هن ۾ مون ۽ آهي، رهيو وڃون.کان هتان اسان اٿو، ٿو. ڪريان تيئن ڏنو، حڪم کي مون پيءُ جيئن ۽ ٿو، ڪريان

15

۽ آهي ۾ مون جيڪا شاخ هر آهي. هاري پيءُ منهنجو ۽ آهيان، ٻوٽو جو انگور سڇو مان صاف کي ان ٽي، ڏئي ميوو جيڪا شاخ هر ۽ آهي، ويندو هٽايو کي ان ڏئي، نٽي ميوو جي لفظ ان آهيو صاف توهان ئي ۾ اڳ ڏئي. ميوو وڌيڪ جيئن ته آهي، ويندو ڪيو مان پاڻ شاخ جيئن ۾. توهان مان ۽ ۾، مون رهو آهي. ڳالهايو کي توهان مون جيڪو ڪري سگهو، نٽا به توهان تيئن رهي، نه ۾ وڻ جي انگور اها جيڪڏهن سگهي، نٽي ڏئي ميوو جيڪو شاخون. آهيو توهان وڻ، جو انگور آهيان مان رهو. نه ۾ مون توهان جيڪڏهن ڪجهه توهان سواءِ کان مون ته ڇو ٿو، ڪٽي ميوو گهٽو هي ۾، هن مان ۽ ٿو رهي ۾ مون سُڪي ۽ ٻاري جيئن ٻاهر ويو اُڇليو ته رهي، نه ۾ مون ڪو جيڪڏهن سگهو. ڪري نٽا به ۽ رهو ۾ مون توهان جيڪڏهن ٿو. سڙي ۽ ٿا، اُڇلائين ۾ باهه ۽ ٿا ڪن گڏ کي انهن ۽ وئي، ۾ هن ٽيندو. لاءِ توهان اهو ۽ پڇو، ته چاهيو توهان جيڪڏهن رهن، ۾ توهان لفظ منهنجا منهنجا توهان ۽ ڪٽندا، ميوو گهٽو توهان جيئن ته ويو، ڪيو جلال جو پيءُ منهنجي ڪئي، محبت سان توهان به مون تيئن ڪئي، محبت سان مون پيءُ جيئن ٽيندؤ. شاگرد محبت منهنجي توهان ته مجيندا، حڪم منهنجا توهان جيڪڏهن رهو. ۾ محبت منهنجي هي ٿو. رهان ۾ محبت جي هن ۽ آهن مجيا حڪم جا پيءُ پنهنجي مان جيئن رهندا، ۾ جي توهان ۽ رهي ۾ توهان خوشي منهنجي جيئن ته آهن ٻڌايون کي توهان مون ڳالهيون

مون جيئن ڪريو پيار سان ٻئي هڪ توهان ته آهي، حڪم منهنجو هي ٿئي. مڪمل خوشي پنهنجو ماڻهو ڪو ته آهي، نه به ڪي ڪنهن محبت وڌي کان هن ڪيو. پيار سان توهان ڪريو اهو توهان جيڪڏهن آهيو، دوست منهنجا تون رکي. لاءِ دوستن پنهنجي روح غلام ته ڇو ڇوان، ٿو نه غلام کي توهان هاڻي ٿو. ڪريان حڪم کي توهان مان جيڪو سڀ ته ڇو آهيان، ڇيو دوست کي توهان پر ٿو، ڪري ڇا مالڪ سندس ته ڃاڻي ٿو نه مون توهان نه آهي. ڃاڻايو کي توهان اهو آهي، ٻڌو کان پيءُ پنهنجي مون جيڪو ڪجهه ۽ وڃو توهان ته ڪيو مقرر کي توهان مان ۽ چونڊيو، کي توهان مان پر چونڊيو، کي پيءُ تي نالي منهنجي توهان به ڪجهه جيڪو ته رهي، قائم ميوو جو توهان ۽ ڏيو، ميوو توهان جيئن ته ٿو، ڏيان حڪم کي توهان آڻون شيون هي ڏئي. کي توهان اهو گهرو، کان مون هن ته ڃاڻو ته ٿي، ڪري نفرت کان توهان دنيا جيڪڏهن ڪريو. پيار سان ٻئي هڪ پنهنجي دنيا ته ها، هجو مان دنيا توهان جيڪڏهن آهي. ڪئي نفرت کان توهان اڳ کان مان دنيا کي توهان مون بلڪه آهيو، نه مان دنيا توهان ته ڇو پر ها، ڪري پيار کي مون جيڪو کي، لفظ ان رکو ياد ٿي. ڪري نفرت کان توهان دنيا ڪري ان آهي، چونڊيو ته ڪڍيو، کي مون انهن جيڪڏهن آهي. نه وڌو کان مالڪ پنهنجي غلام ڇيو: کي توهان هي پر رکندا. به جو اوهان ته رکيو، ڪلام منهنجو انهن جيڪڏهن ڪڍيندا؛ به کي اوهان مون جنهن ڃاڻن نٿا اهي ته ڇو ڪري، جي نالي منهنجي سان توهان ڪندا ڪجهه سڀ هاڻي پر ها، هجي نه گناهه کين ته ڳالهايس، نه کين ۽ آيس نه مان جيڪڏهن موڪليو. کي منهنجي اهو ٿو، ڪري نفرت کان مون جيڪو ناهي. عذر ڪو بابت گناهه پنهنجي کين جيڪي ها، هجن ڪيا نه ۾ انهن ڪم اهي مون جيڪڏهن ٿو. ڪري نفرت به کان پيءُ نفرت ۽ آهي ڏئو انهن هاڻي پر ها، هجن نه گناهه کي انهن ته آهن، ڪيا نه ٻئي ڪنهن جيڪو لفظ اهو ٿئي پورو جيئن ته پر کي. ٻنهي کي پيءُ منهنجي ۽ کي مون آهي، ڪئي پر جڏهن ڪئي. نفرت جي سبب ڪنهن بنا سان مون انهن ته ۾، قانون جي انهن آهي لکيل

جيڪو روح جو سچ موڪليندس، کان پيءُ کي توهان مان کي جنهن اچي، مددگار اهو چاڪاڻ ٿا، ڏيو گواهي به توهان ۾ ڏيندو؛ گواهي ۾ باري منهنجي اهو ٿو، نڪري کان پيءُ آهيو.سان مون توهان کان شروع ته

16

کي توهان اهي ٿيو. نه ناراض توهان جيئن ته آهن ٻڌايون کي توهان مون ڳالهيون هي ڪندو، قتل کي توهان جيڪو ڪو هر ته ايندو وقت اهڙو پر ٻڌائيندا، ماڻهو ڪڍيل ٻاهر انهن ته چاڪاڻ ڪندا، اهو اهي ۾ آهي. رهيو ڪري پيش خدمت جي خدا هو ته سمجهندو اهو جڏهن ته آهن چيون کي توهان مون ڳالهيون اهي پر جاتو. کي مون نه ۾ کي پيءُ توهان پر ڳالهيون هي هو. چيو کي توهان مون ته ڪندا ياد کي انهن توهان ته اچي وقت آهيان رهيو وچي مان پر هاڻي هئس. گڏ سان توهان ته چاڪاڻ چيم، نه کان شروعات کي تون ڪٽے پڇي ٿو نه کان مون مان توهان به ڪو ۾ کي، مون موڪليو جنهن ڏانهن ان دل جي توهان غم آهن، ڳالهايون کي توهان مون شيون اهي ته چو پر آهين، رهيو وچي هلي مان ته آهي فائديمند لاءِ توهان اهو چوان: ٿو سچ کي توهان مان پر آهي. پريو کي پر جيڪڏهن ڏانهن؛ توهان ايندو نه مددگار اهو وڃان، نه مان ته چو جيڪڏهن وڃان. گناهه کي دنيا ڪندو قائل اهو ڪري اچي ۾ ڏانهن؛ توهان کي هن موڪليندس وڃان، مان مون اهي ته چو ۾، باري جي گناهه ۾. باري جي فيصلي ۾ ۾ باري جي نيڪي ۾ ۾ باري جي آهيان رهيو وچي ڏانهن پيءُ پنهنجي مان ته چو ۾، باري جي راستبازي آڻين؛ نڀا ايمان تي حاڪم جو دنيا هن ته چو ۾، باري جي فيصلي ۾ ڏسندا؛ نه وڌيڪ کي مون توهان ۾ پر آهن، ڳالهيون گهڻيون لاءِ چوڻ کي توهان وڃ مون تائين اجا آهي. ويو ڪيو فيصلو توهان اهو ته روح، جو سچ يعني اچي، اهو پر جڏهن آهيو. نه قابل جي ڪٽڻ هاڻي توهان

جيڪي پر ڳالهائيندو، نه طرفان پنهنجي اهو ته ڇو ڪندو، رهنمائي ۾ سچ سيني کي مون هو ڪندو. کي توهان اعلان جو شين وارين اڇڻ ۽ ڳالهائيندو، ئي اهو ٻڌندو ڪجهه ڪجهه سپ ڪندو. اعلان کي توهان ۽ ونڊندو مان منهنجي هو ته ڇو ڏينندو، عزت کي ۽ ونڊندو مان منهنجي هو ته چيو مون ڪري ان آهي، منهنجو اهو آهي، وٺ پيءُ جيڪو توهان ۽ وقت ٽورو وري ۽ ڏسندا، نه کي مون توهان ۽ وقت ٽورو ٻڌائيندو. کي توهان هڪ ڪجهه مان شاگردن سندس پوءِ ٽو. وڃان ڏانهن پيءُ مان ته ڇو ڏسندا، کي مون نه کي مون توهان ۽ وقت ٽورو ٽو، چوي کي اسان هو جيڪو آهي ڇا هي چيو، کي ٻئي پوءِ ٽو؟ وڃان وٺ پيءُ مان ته ڇو ۽ ڏسندؤ، کي مون توهان ۽ وقت ٽورو وري ۽ ڏسندؤ، ٽو ڇا هو ته ڄاڻون نڏا اسان ٽورو؟ ٽو چوي هو جيڪو آهي ڇا هي هئا: چوندا اهي هڪ توهان ڇا چيو، کين ۽ هئا، چاهيندا پڇڻ کانئس هو ته ويو ڄاڻي عيسىٰ پوءِ ڳالهائي. وري ۽ ڏسندا، نه کي مون توهان ۽ ٽورو چيو، مون ته آهيو رهيا ڳولي بابت ان سان ٻئي ماتم ۽ روئندا توهان ته ٽو چوان کي توهان آئون سچ سچ ڏسندا؟ کي مون توهان ۽ ٽورو ويندو، بدلجي ۾ خوشي غم جو توهان پر ٽيندا، غمگين توهان ٽيندي، خوش دنيا پر ڪندا، ٻار جڏهن پر آهي، آيو وقت جو هن ته ڇو ٽي رکي غم ته ٽي ڄمائي ٻار جڏهن عورت انسان هڪ ته ڇو ڪري جي خوشي ڪري نڏي ياد کي مصيبت وڌيڪ هوءَ ته ٽي ڄمائي کي توهان مان ٻيهر پر ڏا، رکو درد واقعي هاڻي تنهنڪري توهان ۽ آهي. ٽيو پيدا ۾ دنيا ڪٽي نه کان توهان به ڪو خوشي جي توهان ۽ ٽيندو، خوش دل جو توهان ۽ ڏسندس کي توهان ٽو چوان سچ سچ پچندا، نہ بہ ڪجھ کان مون توهان ۾ ڏينهن اُهو ۽ سگهندو. تائين وقت هن ڏيندو. کي توهان اُهو پڇو، ۾ نالي منهنجي کان پيءُ توهان بہ جيترو تہ جيئن ته ڪنداسين، حاصل توهان ۽ گهرو آهي، گهريو نه به ڪجهه ۾ نالي منهنجي توهان آهن، ڪيون ۾ تمثيلن سان توهان مون ڳالهيون هي وڃي. ٽي مڪمل خوشي جي توهان پر سان، توهان ڳالهائيندس نه ۾ تمثيلن هاڻي مان جڏهن آهي رهيو اڇي وقت اهو پر

توهان ۾ نالي منهنجي ۾ ڏينهن اُن کي. توهان ٻڌائيندس ۾ باري جي پيءُ صاف صاف ته ڇو گهرندس، ۾ باري جي توهان کان پيءُ مان ته چوان ٿو نه کي توهان مان ۽ گهرندا؛ يقين توهان ۽ آهي، ڪيو پيار کي مون توهان ته ڇو ٿو، ڪري پيار کي توهان پاڻ پيءُ آهيان، آيو ۾ دنيا ۽ نڪتس ٻاهر کان پيءُ مان آهيان. نڪتو وڃان خدا مان ته آهي ڪيو ڏس، ٿا، چون کي هن شاگرد جا هن ٿو. وڃان ڏانهن پيءُ ۽ ٿو ڇڏي کي دنيا مان وري ته ٿا ڇاڏون اسان هاڻي چئو. ٿا نه ڪهاڻي به کا ۽ آهيو، رهيا ڳالهائي کليل توهان هاڻي پڇي. کان توهان ڪو ته ناهي ضرورت جي ان کي توهان ۽ ٿا ڇاڏو ڪجهه سڀ توهان هاڻي ڏنو: جواب کين عيسىٰ آهين. آيو ٻاهر کان خدا تون ته ٿا رکون يقين اسان ۾ هن ٽڙي توهان ته آهي، ڇڪو اچي هاڻي ۽ ٿو، اچي وقت هڪ ڏسو، ٿا؟ آڻيو ايمان توهان نه اکيلو مان ۽ ڏيو؛ ڇڏي اکيلو کي مون ۽ ڏانهن پنهنجي پنهنجي هڪ هر وڃو پکڙي جيئن ته آهن ڳالهايون کي توهان مون ڳالهيون اهي آهي. گڏ سان مون پيءُ ته ڇو آهيان، مون رکو، حوصلو پر هوندي؛ مصيبت کي توهان ۾ دنيا ٽئي. حاصل امن ۾ مون کي توهان آهي.ڪيو فتح کي دنيا

17

وقت بابا، چيو: ۽ کنيون ڏانهن آسمان اکيون پنهنجون هن ۽ ڳالهايو، عيسىٰ ڳالهيون هي کيس تو جيئن ڏئي، جلال توکي به پٽ جيئن ته ڏي، جلال کي پٽ پنهنجي آهي؛ ويو اچي کي انهن هو آهي، ڏنو کيس تو جيڪو هڪ هر جيئن ته آهي، ڏنو اختيار جو جسمن سڀني اکيلو جيڪو سڃاڻن، توکي اهي جيئن ته زندگي، ابدي اها آهي ئي هي ڏئي. زندگي ابدي ڏني، عزت تي زمين توکي مون مسيح. عيسىٰ موڪليو، توهان کي جنهن ۽ آهي، خدا سڃو عزت کي مون تون هاڻي ۽ ڪريان؛ ته هو ڏنو کي مون توهان جيڪو ڪيو پورو ڪم اهو

توهان اڳ کان هجڻ جي دنيا هئي وت مون جيڪا سان عزت ان وٽ پنهنجي پيءُ، ڏي، ڏنا. مان دنيا کي مون توهان جيڪي کي، ماڻهن انهن ڪيو ظاهر نالو جو توهان مون وٽ. آهي. ڪيو محفوظ ڪلام تنهنجو انهن ۾ آهي، ڏنو کي مون کي انهن تو ۾ هئا توکي اهي کان توهان آهن ڏنيون کي مون توهان جيڪي شيون سڀ ته آهي ورتو ڇاڻي انهن هاڻي ورتا پاڻ انهن ۾ آهن، ڏنا کي انهن مون آهن ڏنا کي مون توهان لفظ جيڪي ته ڇو آهن؛ ڪيو يقين انهن ۾ آهيان، نڪتو کان توهان مان ته آهي ورتو ڇاڻي پڇ سڀ انهن ۾ آهن، ۾ باري جي دنيا مان ٿو؛ پڇان ۾ باري جي انهن مان آهي. موڪليو کي مون توهان ته آهي جا توهان اهي ته ڇو آهن، ڏنا کي مون توهان جيڪي ۾ باري جي انهن پر ٿو، پڇان نه مان ۾ آهن، منهنجون شيون جون توهان ۾ آهن جون توهان شيون سڀ منهنجون ۾ آهن، تو مان ۾ آهن، ۾ دنيا اهي ۾ آهيان، ۾ دنيا آئون وڌيڪ نه ۾ آهيان. ويو ڏنو جلال ۾ انهن ته آهي، ڏنو کي مون توهان جيڪو رکو ۾ نالي پنهنجي کي انهن پاڪ، پيءُ ٿو. اچان وٽ هنن مان هوس، ۾ دنيا گڏ سان هنن مان جڏهن آهيون. اسان جيئن هجن هڪ اهي جيئن جي هنن مون آهي، ڏنو کي مون توهان کي جن هوس؛ سنڀالينڊو ۾ نالي جي توهان کي صحيفو جيئن ته جي، پٽ جي تباهي سواءِ ٿيو نه تباهه به ڪو مان هنن ۾ ڪئي، حفاظت ۾ انهن جيئن ته ڳالهائيان ۾ دنيا ڳالهيون اهي ۾ آئيان، طرف تنهنجي پر هاڻي ٿئي. پورو ڇو ڪئي، نفرت کين دنيا ۾ آهي، ڏنو ڪلام تنهنجو کين مون ٿئي. مڪمل خوشي منهنجي کي انهن تون ته پڇان ٿو نه مان آهيان. نه مان دنيا مون جيئن آهن، نه مان دنيا اهي ته مان جيئن آهن، نه جا دنيا اهي بچائين. کان برائي کي انهن تون ته پر وڃين، ڪڍي مان دنيا جيئن آهي. سچائي ڪلام تنهنجو ڪر، پاڪ ۾ سچائي پنهنجي کي انهن آهيان. نه جو دنيا کي پاڻ مان لاءِ انهن ۾ موڪليو. ۾ دنيا کي انهن به مون تيئن موڪليو، ۾ دنيا کي مون تو ۾ باري جي انهن رڳو نه مان هجن. ڪيل پاڪ ۾ سچ پڻ اهي جيئن ته ٿو، ڪريان پاڪ ته ٿا، آڻين ايمان تي مون ذريعي ڪلام جي انهن جيڪي به ۾ باري جي انهن پر ٿو، پڇان

اهي جيئن ته آهيان، ۾ توهان مان ۽ آهين ۾ مون پيءُ، تون، جيئن هجن، هڪ سڀ جيئن جيڪو ۽ آهي. موڪليو کي مون توهان ته آڻي ايمان دنيا جيئن ته هجن، هڪ ۾ اسان به تيئن آهيون هڪ اسان جيئن ته آهي، ڏني کي انهن مون اها آهي ڏني کي مون تو عزت دنيا ته ۽ هجن، ۾ هڪ ٿي مڪمل اهي ته ۾، مون تون ۽ ۾ انهن مان هجن، هڪ به اهي پيار کي مون تو جيئن آهي ڪيو پيار کي انهن تو ۽ آهي موڪليو کي مون تو ته ڃاڻي آهيان آئون جتي ته ٿو چاهيان آئون آهي، ڏنو کي مون توهان کي جن پيءُ، آهي. ڪيو آهي، ڏنو کي مون توهان جيڪو ڏسن جلال منهنجو اهي ته هجن، گڏ سان مون به اهي نه توکي دنيا ۽ پيءُ، عادل اي ڪيو. پيار سان مون اڳ کان بنياد جي دنيا توهان ته ڇو تنهنجو کي انهن مان ۽ موڪليو؛ کي مون تو ته ڃاڻيو انهن ۽ ڃاڻيس، توکي مان پر ڃاڻيو، ۽ هجي، ۾ انهن ڪئي سان مون تو جيڪا محبت اها جيئن ته ڃاڻائيندس، ۽ ڃاڻايو نالو ۾.انهن مان

18

پار کان وهڪري جي قدرون گڏ سان شاگردن پنهنجي يسوع پوءِ کان ڇوڙ ڇالهيون هي هٽ کيس جيڪو يهودا، ٽيا. داخل شاگرد سندس ۽ هو ۾ جنهن هو، باغ هڪ جتي نڪتو، اتي گڏ سان شاگردن پنهنجي پيرا گهٽو يسوع ته ڇو هو، ڃاڻندو جاءِ اها هو، ڏيندو ڪري مشعلن، ڪٽي، مددگار جا فريسين ۽ پادرين وڏن ۽ ڪٽي لشڪر يهودا پوءِ هو. ٽيندو گڏ تي هن جيڪو ڃاٽيندي ڪجهه سڀ ڪري تنهن يسوع آيو. اتي سان هٿيارن ۽ چراغن جواب کيس هنن آهيو؟ رهيا ڳولي کي ڪنهن توهان چيو، کين نڪري ٻاهر هو، وارو اچڻ رهيو ڪري حوالي کي هن جيڪو يهودا، آهيان. مان چيو: کين عيسىٰ ناصري. عيسىٰ ڏنو: ويا هليا پوئتي اهي آهيان، مان ته چيو کين هن ته جڏهن هو. بيٺو گڏ سان انهن به هو هو،

آهيو؟ رهيا ڳولي کي ڪنهن توهان پڇيو؛ ٻيهر ڪائنس هن ڪيئي پوءِ پيا. ڪري تي زمين ۾ آهيان. مان ته چيو کي توهان مون ڏنو: جواب عيسىٰ کي. نازري يسوع چيو: انهن پر ٽئي پورو ڪلام اهو جيئن ته ڏيو؛ وڃڻ کي انهن ٽا، ڳوليو کي مون توهان پوءِ جيڪڏهن نه به کي ڪنهن مان انهن مون آهي، ڏنو کي مون توهان کي جن ته چيو، هن جيڪو کي غلام جي پادريءَ وڏي ۾ ڪيو، کي تنهن هئي، تلوار وٽ جنهن پطرس، شمعون وڃايو. يسوع ڪري تنهن هو. مالخس نالو جو غلام پر چڏيو؛ ڪٽي ڪن ساڃو جو هن ۾ ماريو کي ان مان ڇا آهي، ڏنو کي مون پيءُ پيالو جيڪو وجهه، ۾ ميان تلوار چيو، کي پطرس کيس ۾ پکڙيو کي يسوع خادم جا يهودين ۾ آفيسر فوجي ۾ دستو فوجي پوءِ پيان؟ نه جو سال ان جيڪو هو، سُسُر جو قيافا هو ته ڇو ويا؛ وٽي پهرين ڏانهن حنا کيس ۾ بنڌيو، جو ماڻهوءَ هڪ ته هئي ڏني صلاح کي يهودين جنهن هو، اهو ڪيفا پر هو هو. پادري وڏو هلندا پٽيان جي عيسىٰ شاگرد ٻيو ۾ پطرس شمعون آهي. فائديمند مرڻ خاطر جي قوم سردار ۾ صحن گڏ سان يسوع ٽيو داخل ۾ سان، ڪاهن سردار هو واقف شاگرد اهو پر هئا. ويو، نڪري ٻاهر شاگرد ٻيو تنهنڪري ٻاهر. وٽ دروازي هو اُبو پطرس پر جي، ڪاهن پوءِ آيو. وٽي اندر کي پطرس ۾ چيو، کي دربان ۾ هو، سڃاتل کي پادريءَ وڏي جيڪو هو آهين؟ نه مان شاگردن جي ماڻهوءَ هن به تون ڇا ٽي: چوي کي پطرس نوڪراڻي دربان ڇاکاڻ هئي، ٿاهي باهه جي ڪوئلي جن هئا، بيٺل مددگار ۾ غلام آهيان. نه مان ٽو: چوي کي پاڻ ۾ هو بيٺو گڏ سان انهن به پطرس ۾ هئا، رهيا ڪري گرم کي پاڻ اهي ۾ هئي، ٽڏ ته سندس ۾ بابت شاگردن سندس کان يسوع پادري اعليٰ تنهنڪري هو. رهيو ڪري گرم هميشه مون ڳالهايو، سان دل کليل کي دنيا مون ڏنو، جواب کيس عيسىٰ پڇيو. بابت تعليم ڳالهايو. نه به ڪجهه ۾ ڳجهي ۾ ٽا، ٽين گڏ هميشه يهودي جتي سيکاريو، ۾ مندر ۾ جماعت ڇا کي انهن مون ته آهي ٻڌو جن پڇو کان انهن آهين؟ رهيو پڇي ڇا کان مون تون مددگارن پوءِ، کان چوڻ جي هن پر شين هنن چيو. مون جيڪو ٽا ڃاڻن اهي ڏس، ڳالهايو؛

طرح اهڙيءَ تون ڇا چيو، ۽ ڏنو ڏک هڪ کي عيسيٰ هو، بيٽو ويجهو جيڪو هڪ مان ڳالهايو خراب مون جيڪڏهن ڏنو، جواب کيس عيسىٰ ڏيندين؟ جواب کي پادريءَ اعليٰ مون پوءِ ته آهي، ڳالهايو طرح چگيءَ جيڪڏهن پر ڏي، گواهي جي خرابيءَ ان ته آهي، موکليو. ڏانهن قيافاس پادري وڏي ۾ حالت بندل کيس انّاس آهين؟ مارينڈو ڇو کي هن به تون ڇا چيو: کيس تنهن پوءِ هو. رهيو ڪري گرم کي پاڻ ۽ هو بيٽل پطرس شمعون چوي، ٻانهو هڪ آهيان. نه مان چيو: ۽ تنهنڪري ڪيو، انڪار هن آهين؟ مان شاگردن جي ڇڏيو ڪٽي پطرس ڪن جو جنهن هجڻ رشتيدار هو، مان ٻانهن جي پادري وڏي جيڪو فوري ۽ ڪيو، انڪار پطرس پوءِ وري گڏ؟ سان هن ۾ باغ هو ڏنو نه توکي مون ڇا هو، اها ۽ ويا، وٽي ۾ پراٽوريم کان ڪيفا کي يسوع اهي ڪري تنهن ڏني. بانگ ڪڪڑ تي طور ته پر ٽين، نه ناپاڪ اهي جيئن ته ٽيا، نه داخل ۾ پراٽوريم پاڻ اهي پر هو، وقت جو صبح جي ماڻهوءَ هن چيو، ۽ نڪتو ٻاهر وٽ کين پيلاطس پوءِ سگهن. کائي فسح اهي جيئن هجي نه بدڪار هي جيڪڏهن چيو، کيس ۽ ڏنو جواب هنن ٿا؟ آڻيو الزام کهڙو خلاف هن توهان ته چيو کين پيلاطس پوءِ ها. ڪريون نه حوالي جي توهان کيس اسان ته ها، چيو: کيس يهودين ڪري تنهن ڪريو. فيصلو جو هن موجب قانون پنهنجي ۽ وٽو کي ٽئي پورو ڪلام جو عيسيٰ جيئن ته ناهي؛ اجازت جي مارڻ به کي ڪنهن کي اسان ڪري تنهن هو. وارو مرڻ هو سان موت کهڙي ڪندي اشارو هو، چيو هن جيڪو جو يهودين تون ڇا چيو، کيس ۽ سڏيو کي يسوع ۽ ٽيو داخل ۾ پريٽوريم ٻيهر پيلاطس منهنجي توکي ٻين يا ٽو چوين کان پاڻ هي تون ڏنو، جواب کيس عيسىٰ آهين؟ بادشاهه توکي پادري وڏا ۽ قوم تنهنجي آهيان؟ يهودي مان ڇا ڏنو؛ جواب پيلاطس چيو؟ بابت دنيا هن بادشاهي منهنجي ڏنو، جواب عيسىٰ آهي؟ ڪيو ڇا تو آهي؛ ڪيو حوالي کي مون وڙهندا مددگار منهنجا ته ها، هجي مان دنيا هن بادشاهي منهنجي جيڪڏهن آهي، نه مان مان هتان بادشاهي منهنجي هاڻي پر وڃان، ڪيو نه حوالي جي يهودين مان جيئن ته ها،

چوين تون ڏنو: جواب عيسىٰ آهين؟ بادشاهه تون پوءِ چيو، کائنس پيلاطس پوءِ آهي. نه ته آهيان، آيو ۾ دنيا لاءِ هن مان ۽ آهيان ٽيو پيدا لاءِ هن مان آهيان. بادشاهه مان ته ٽو ٽو. ٻڌي آواز منهنجي آهي، مان سچائي جيڪو ڪو هر ڏيان. گواهي جي سچ مان جيئن ۽ ڏانهن يهودين ويو نڪري ٻاهر وري هو چئي، هي ۽ آهي؟ ڇا سچ چيو: کائنس پيلاطس توهان هڪ ته رواج جي توهان آهي پر ۾. هن ڳوليان ٽو نه ڏوهه ڪوبه مان ٽو: چوي کين بادشاهه ڪريان آزاد لاءِ توهان پوءِ ٽا چاهيو توهان ڇا ۾. فسح عيد ڪريان آزاد لاءِ هڪ بَرابِّاس پر کي. برابا پر نه، کي هن چئي: ڪئي رڙ وري سيني انهن پوءِ جو؟ يهودين هو.ڏاڙيل

19

کيس ٺاهي تاج مان ڪنڊن سپاهين ۽ ڪوڙيو. ۽ ورتو کي عيسيٰ پيلاتوس تنهنکري پوءِ اي سلام هئا، چوندا ۽ پائٽايو کيس ڪپڑو جو رنگ واڳٽائي ۽ رکيو، تي مٿي سندس ۽ نڪتو ٻاهر ٻيهر ڪري تنهن پيلاتس هئا. هٽندا چماٽون کيس ۽ بادشاهه، جو يهودين ۾ کيس مون ته ڇاڻو توهان جيئن ته ٽو، آڻيان ٻاهر وٽ توهان کيس مان ڏسو، چيو، کين واڳٽائي ۽ پائي تاج جو ڪنڊن آيو نڪري ٻاهر عيسىٰ تنهنکري آهي. مليو نه ڏوهه به ڪو خادمن، ۽ پادرين وڏن ڏٺو کي هن پوءِ جڏهن ماٺهو. هي ڏسو، چيائين٠ کين ۽ پائي، چادر چيو: کين پيلاطس کي. هن چاڑهيو تي صليب چاڑهيو تي صليب چئي: ڪئي رڙ اهي يهودين ڳوليان. ٽو نه ڏوهه ڪو ۾ هن مان ته چو چڑهايو، تي صليب ۽ وٺو کي هن توهان چو گهرجي، مرڻ کي هن موجب قانون جي اسان ۽ آهي، قانون وٽ اسان ڏنو، جواب کيس ۽ ويو، ٻڃي وڌيڪ ٻڌي، ڳالهه هي پيلاطس پوءِ جڏهن ٻڌايو. پٽ جو خدا کي پاڻ هن ته نه جواب عيسىٰ پر آهين؟ ڪٽان تون ٽو، چوي کي عيسىٰ ۽ ٽيو داخل وري ۾ پريٽوريم

ته ڇاڻين نٽو تون ڳالهائين؟ ٽو نه سان مون تون ڇا چيو، ڪيس پيلاطس پوءِ ڪيس. ڏنو ڪرڻ آزاد توکي آهي اختيار وٽ مون ۾ جو چاڑهڻ تي صليب توکي آهي اختيار وٽ مون کان مٿان توکي اهو جيڪڏهن هو، نه اختيار به ڪو تي مون توکي ڏنو، جواب يسوع جو؟ گناهه وڏو کي ان آهي، رهيو ڪري هٿ توکي کي مون جيڪو ڪري ان هجي، نه ويو ڏنو رڙ يهودين پر هو، رهيو ڪري ڪوشش جي ڪرڻ آزاد کي هن پيلاطس پوءِ کان هن آهي. ڪو هر آهيو. نه دوست جا قيصر توهان ڪيو، آزاد کي هن توهان جيڪڏهن چيو، ڪندي ٻڌي ڳالهه هي پيلاتُس پوءِ ٽو. ڳالهائي خلاف جي قيصر ٽو ناهي بادشاهه کي پاڻ جيڪو ۾ پڪو، سان پٽر هو ويندو چيو کي جاءِ جنهن وينو، تي فارم پليٽ ۾ آندو، ٻاهر کي يسوع کي يهودين هو ۾ هو؛ ڇهون پڳ لڳ وقت ۾ هئي، تياري جي فسح اها ۾ گبّاٿا؛ ۾ عبراني تي صليب کيس وڃو، کٽي وڃو، کٽي ڪئي: رڙ انهن پر بادشاهه. جو توهان ڏسو ٽو: چوي وڏن چڑهائيان؟ تي صليب مان کي بادشاهه جي توهان چيو: کين پيلاطس چاڑهيو. انهن کيس تنهن پوءِ جي. قيصر سواءِ ناهي، بادشاهه ڪو وٽ اسان ڏنو: جواب پادرين ۾ ويا؛ کٽي ۾ ورتو کي عيسىٰ هنن وڃي. چاڑهيو تي صليب هو ته ڪيو حوالي جي جاءِ، جي کوپڙي ٽي چئبي جيڪا ڏانهن جاءِ ان ويو نڪري هو کٽندي صليب پنهنجي هن ٻه، ٻيا ساڻس ۾ چاڑهيو، تي صليب کيس هنن جتي گلگتا، ٽي چئبي ۾ عبراني جيڪا تي صليب کي ان ۾ لکيو به عنوان هڪ پيلاتوس کي. عيسىٰ ۾ وچ پر پاسي، هن ۾ پاسي يهودين ڪيترن عنوان اهو لاءِ، هي بادشاهه. جو يهودين نازري، يسوع هو: لکيل اهو رکيو، ۾ ويو، چاڑهيو تي صليب عيسىٰ جتي هئي جاءِ اها ويجهو جي شهر ته ڇاڪاڻ پڑهيو، رهيا چئي کي پيلاتس پادري وڏا جا يهودين پوءِ هو. لکيل ۾ لاطيني ۾ يوناني عبراني، اهو پيلاتوس آهيان. بادشاهه جو يهودين مان چيو، هن ته پر بادشاهه، جو يهودين لکو، نه هئا، تي صليب کي يسوع جڏهن سپاهين پوءِ آهي. لکيو سو آهي، لکيو مون جيڪو ڏنو، جواب پڻ، ڪُرتو ۾ حصو، هڪ لاءِ سپاهي هر ڪيا، حصا چار کٽي ڪپڑا جا هن تڏهن چاڑهيو،

ٻئي هڪ هنن ڪري تنهن هو. اُٽيل طرح سڃي کان مٿان هو، سِلائي بي ڪُرتو اهو پر جو ڪنهن اهو ته اڇلايون قرعا ۾ باري جي ان پر ڦاڙيون، نه کي ان اسان چيو: ڏانهن ۽ ورهايا، لاءِ پاڻ ڪپڙا منهنجا هنن ٽي: چوي جيڪا ٽئي پوري لکت جيئن ته ٽيندو؛ جي صليب جي عيسىٰ ڪيون. شيون اهي پوءِ سپاهي ته اڇلايو. قرعا تي لباس منهنجي مريم ۽ هئي جي ڪلوپا جيڪا مريم ييڻ، جي ماءُ سندس ۽ ماءُ سندس هيون بيٽل پرسان پيار هو سان جنهن ڏسي، کي شاگرد ان ۽ کي ماءُ پنهنجي ڪري تنهن يسوع مگدليني. پٽ تنهنجو هي ڏس، عورت، اي چيو، کي ماءُ پنهنجي هو، بيٽو ويجهو جيڪو هو، ڪندو کيس ويو ڪٽي شاگرد کان گهڙيءَ ان ۽ ماءُ. تنهنجي ڏس، ٿو: چوي کي شاگرد هو پوءِ آهي. ته هو، چڪو ٿي پورو ئي ۾ اڳ ڪجهه سڀ ته ڄاڻندي عيسىٰ پوءِ کان هن ۾ ڏر پنهنجي رکيل پريل سان سرڪي پوءِ برتن هڪ آهي. اڄ کي مون چيو: ٽئي، پورو صحيفو جيئن آندو. ڏانهن وات جي هن ڪٽي رکي تي زوفا ۽ پريو ۾ سرڪي کي اسپنج انهن پر هو، ٽيڪ مٿو پنهنجو ۽ آهي، چڪو ٿي مڪمل چيو، هن تڏهن ورتو، سرڪو يسوع جڏهن چڏيون ٽوڙي ٽنگون جون انهن ته پچيو کان پيلاتس يهودين پوءِ ڪيو. حوالي روح ڏئي، ته ڇو رهن، نه تي صليب ۾ ڏينهن جي سبت جسم جيئن ته وجن، ويا ڪٽي جسم ۽ وجن پهرين ۽ آيا، سپاهي ڪري تنهن هو. عظيم ڏينهن جو سبت اهو ۽ هو، ڏينهن جو تياري پر هو؛ ويو چاڑهيو تي صليب گڏ سان هن جيڪو جون ٻئي ۽ چڏيون پڇي ٽنگون جون نه ٽنگون جون هن تنهن هو، چڪو مري ئي ۾ اڳ ته ڏنو کيس هنن جڏهن اچي وٽ عيسيٰ تي طور فوري ۽ ڪيو، سوراخ کي پاسي جي هن سان نيزي هڪ مان سپاهين پر پچيون، سچي شاهدي جي هن ۽ آهي، ڏني شاهدي هن آهي، ڏنو جنهن ۽ آيو. نڪري پاڻي ۽ رت ته ٽيون لاءِ ان شيون اهي مجيو. به توهان ته ٿو، چوي سچ هو ته ٿو ڄاڻي هو ۽ آهي، ڏسندا اهي ٿو: چوي صحيفو ٻيو وري ۽ ويندي. پڇي نه هڏي ڪا جي هن ٽئي، پوري لکت جو عيسىٰ هو، مان ارمتيا جيڪو يوسف، پوءِ کان شين انهن ڪيو. سوراخ انهن کي جنهن

جو عيسىٰ ته پڇيو کان پيلاطس هو، لڪيل ڪري جي خوف جي يهودين پر هو، شاگرد ويو. ڪٿي جسم جو عيسيٰ ۽ آيو هو ڪري تنهن ڏني. اجازت پيلاطس ۽ وڃي، ڪٿي جسم جو عود ۽ مر هو، آيو وٺ عيسيٰ جو رات پيرو پهريون جيڪو به، نيڪوديمس پر آيو گڏ سان شين خوشبودار کي ان ۽ ورتو جسم جو عيسيٰ هنن پائونڊ. سؤ جيئن ڪٿي، مرڪب هو جتي ۾ جاءِ هئو هو ۽ هو آهي. رواج جو ڪرڻ دفن ۾ يهودين جيئن ويڑهيو، ۾ ڪپڑن نه به ڪو تائين اڃا ۾ جنهن مقبرو، نئون هڪ ۾ باغ ۽ باغ، هڪ ويو چاڑهيو تي صليب هنن هو، ويجهو مقبرو ته ڇاڪاڻ سبب، جي تياري جي يهودين پوءِ اتي هو؛ ويو رکيو رکيو.کي عيسىٰ

20

اونداهي اڃا جڏهن ٽي، اچي سوير جو صبح مريم مگدليني تي، ڏينهن هڪ جي سبتن پر اچي ڪري تنهن ٽي، ڊوڙي هوءَ هو. ويو هٽايو مان قبر پٿر ته ٽي ڏسي ۽ ڏانهن، قبر هئي، ٽي، چوي کين ۽ هو، ڪندو پيار عيسىٰ کي جنهن ڏانهن، شاگرد ٻئي ۽ پطرس سائمن ٽي آهي. رکيو ڪٽي کيس ته ڇاٽون ٽا نه اسان ۽ آهن، ويا ڪٽي مان مقبري کي خداوند کين هئا رهيا ڊوڙي ٻئي هئا. رهيا اچي ڏانهن قبر ۽ نڪتا ٻاهر شاگرد ٻيو ۽ پطرس ڪري تنهن جهڪي ۽ ۾، قبر پهريون آيو ۽ کان پطرس سان تيزيءَ ڊوڙيو اڳتي شاگرد ٻيو ۽ گڏجي، داخل ۾ قبر ۽ ٽو، اچي ٻڌيان جي هن پطرس شمعون ٽيو. نه داخل پر ڪپڙا، پيل ٽو ڏسي گڏ سان ڪپڙن هو، تي مٿي جي هن جيڪو ڪپڙو، جو منهن ۽ ٽو، ڏسي پيل ڪپڙا ۽ ٽيو ۾ مقبري پهريون جيڪو شاگرد ٻيو تنهنڪري پوءِ هو. ويڑهيل ۾ جاءِ هڪ الڳ پر نه، پيل ڇاتو نه کي صحيفي هنن تائين اڃا ته ڇاڪاڻ ڪيو؛ يقين ۽ ڏنو ۽ ٽيو داخل اندر هو، آيو مريم ويا. هليا ڏانهن پاڻ وري شاگرد ڪري تنهن آهي. ضروري اٽڻ مان مئلن کي هن ته هو

جهڪي هوءَ هئي، رهي روئي هوءَ ته جيئن هئي. رهي روئي ۽ هئي بيٺل ٻاهر جي قبر پر طرف، جي پيرن هڪ ۽ طرف جي مٿي هڪ ڏنا، ويٺل ۾ ڪپڙن اڇا فرشتا ٻه ۽ ڏنو ۾ قبر آهين؟ رهي روئي ڇو تون عورت، ٿا: چون ڪي هن اهي ۽ هو. رکيل جسم جو عيسيٰ جتي ڪيس هنن ته ناهي خبر ڪي مون ۽ آهي، ڪنيو ڪي مالڪ منهنجي هنن ته چيو ڪين هن ۽ ڏنو، بيٺل ڪي يسوع ۽ موٽي، پوئتي هوءِ پوءِ ڪان چوڻ ڳالهيون اهي ۽ آهي. رکيو ڪٽي تون آهين؟ رهي روئي ڇو تون عورت، چيو، ڪي هن عيسىٰ آهي. يسوع ته هئي ڄاڻندي نه صاحب، چوي: ڪيس آهي، باغبان هو ته سمجهندي هوءَ آهين؟ رهيو ڳولي ڪي ڪنهن مان ۽ آهي، رکيو ڪيس توهان ڪٽي ٻڌايو ڪي مون آهيو، ويا ڪٽي ڪيس توهان جيڪڏهن جنهن رَبّوني، ٿي: چوي ڪيس ڪري ڦري هوءَ مريم. چيو: ڪيس عيسىٰ ويندس. ڪٽي ڪيس تائين اڇا مان ته ڇو ڇهي، نه ڪي مون ٿو، چوي ڪي هن عيسىٰ استاد. آهي، مطلب جو پنهنجي مان ته چئي ڪين ۽ وٺ پائرن منهنجن وچ پر آهيان. چڙهيو نه وٺ پيءُ پنهنجي مريم ٿو. چڙهان وٺ خدا جي توهان ۽ خدا پنهنجي ۽ وٺ، پيءُ جي توهان ۽ پيءُ هن ڳالهيون هي ۽ آهي، ڏنو ڪي خداوند هن ته ڏيندي خبر ڪي شاگردن ٿي اچي مگدليني هئا بند دروازا ۽ هو، ڏينهن هڪ جو سبتن جيڪو ٿيڻ، شام جي ڏينهن ان چيون. ڪيس چيو، ڪين ۽ بيٺو، ۾ وچ ۽ آيو عيسىٰ هئا، ٿيل گڏ ڪري جي خوف جي يهودين شاگرد جتي تنهن ڏيکاريو. پاسو پنهنجو ۽ هٿ پنهنجا ڪين هن پوءِ، کان چوڻ هي ۽ امن. ڪي توهان ڪي توهان چيو: ٻيهر ڪي انهن عيسىٰ پوءِ ڪري. ڏسي ڪي رب ٿيا خوش شاگرد ڪري اهو هن ۽ ٿو. موڪليان ڪي توهان مان ٽيئن آهي، موڪليو ڪي مون پيءُ جيئن سلامتي. ڪجهه توهان جيڪڏهن ونو؛ روح پاڪ ٿو، چوي ڪي انهن هو ۽ ڦوڪيو ساهه هن ۽ چئي ڪجهه توهان جيڪڏهن ويندا؛ ڪيا معاف لاءِ انهن اهي ڪندا، معاف گناهه جا ماٺهن جيڪو مان، ٻارهن هڪ پر توماس، آهن. ويا رکيا برقرار اهي رکندا، برقرار گناهه جا ماٺهن ڪيس شاگرد ٻيا ڪري تنهن آيو. يسوع جڏهن هو نه سان انهن هو، ويندو سڏيو ڊيڊيمس

هن ڏسان نه مان جيڪڏهن چيو: ڪين هن پر آهي. ڏنو ڪي خداوند اسان هئا: رهيا چئي وجهان نه ۽ ۾، نشان جي نيرن ڪي آگر منهنجي وجهان نه ۽ نشان، جو نيرن ۾ هٿن جي وري پوءِ ڪان ڏينهن اڻن ۽ مڃيندس. نه به ڪڏهن مان ته ۾، پاسي جي هن هٽ منهنجو ۽ هئا، ٽيل بند دروازا جڏهن ٽو اچي عيسىٰ هو. گڏ سان انهن توما ۽ هئا اندر شاگرد سندا ڏس ۽ هتي آگر پنهنجي آڻ ڪي، ٽوما چوي پوءِ سلامتي. ڪي توهان چيو: ۽ بينو ۾ وچ ٽئي. وفادار پر ٽئي، نه اعتبار بي ۽ ۾، پاسي منهنجي وجهه ۽ هٽ پنهنجو آڻ ۽ هٽ، منهنجا چو ٽو، چوي ڪيس يسوع خدا. منهنجو ۽ مالڪ منهنجو چيو، ڪيس ۽ ڏنو جواب ٽامس ۽ آندو. ايمان ۽ ڏنو نه جن اهي آهن وارا برڪت آهي، آندو ايمان تو آهي، ڏنو ڪي مون تو ۾ ڪتاب هن جيڪي ڪيون، اڃيان جي شاگردن پنهنجي عيسيٰ نشانيون ٻيا ۽ پوءِ ته گهٽا جو خدا آهي، مسيح عيسيٰ ته ڪريو يقين توهان ته آهي ويو لکيو هي پر آهن؛ نه لکيل هجي.زندگي ۾ نالي سندس وٽ توهان ڪندي يقين ته ۽ پٽ،

21

۽ ڪيو، ظاهر تي سمنڊ جي ٽبرياس کي شاگردن ٻيهر کي پاڻ يسوع پوءِ کان ڳالهين انهن ۽ هو، ويندو سڏيو ڊڊيمس جيڪو ٽامس ۽ پطرس، سائمن ڪيو. ظاهر طرح اهڙيءَ هن سي ٻيا، ٻه مان شاگردن سندس ۽ پٽ، جا زبدي ۽ هو، کان ڪنا جي گليل جيڪو نٹنائيل اچون اسين چيو: ڪيس هنن ٽو. وڃان مارڻ مڇي آئون چيو: ڪين پطرس شمعون هئا. گڏ ۾ رات ان ۽ ويا، چڑهي ۾ ٻيڑيءَ تي طور فوري ۽ نڪتا ٻاهر هنن گڏ. توسان به اسين ۽ ٽا خبر کي شاگردن پر بينو، اچي تي ڪناري يسوع تي ٽيڻ صبح پکڑيو. نه به ڪجهه هنن هنن آهي؟ ڪاڏو ڪا وٽ توهان چا ٻارو، ته، چيو ڪين عيسىٰ آهي. يسوع هو ته هئي نه توهان ۽ اڇلايو، جال تي پاسي ساڄي جي ٻيڑيءَ چيو: ڪين هن پر نه. ڏنو: جواب ڪيس

جي مڇين سگهيا نه ڇڪي ڪي ان وڌيڪ اهي ۽ اُڇلايو، انهن ڪري تنهن لنداسين. ڳولي چوي ڪي پطرس هو، ڪندو پيار عيسىٰ ڪي جنهن شاگرد، اُهو تنهنڪري ڪري. جي گهٽائي ڇو ڏيکيو؛ ڪي پاڻ ڪپڑو ٻاهرين آهي، مالڪ ته ٻڌي اهو پطرس شمعون آهي. رب اهو ٿو: زمين اهي ته ڇو آيا؛ سان ٻيڙيءَ شاگرد ٻيا ۽ اڇلايو؛ ۾ سمنڊ ڪي پاڻ ۽ هو؛ ننگو هو ته لهي تي زمين هو جڏهن ڇڪيندا. ڇار جو مڇين کان، هٿن سئو ٻه ڇڻ پر هئا، نه پري کان انهن عيسىٰ ڏني. ماني ۽ رکيل تي ان مڇي ۽ ڏني رکيل باهه جي ڪوئلي هنن تڏهن ويا، مٿي پطرس سائمن آهن. پڪڑيون هاٿي توهان جيڪي آڻو مان مڇين انهن ٿو، چوي ڪي ۽ تي، پنجاهه سؤ هئي، پريل سان مڇين وڏين جيڪا ڇڪيو، تي زمين ڪي ڇار ۽ ويو شاگردن ڪريو. ناشتو اڇو، چيو: ڪين يسوع ڦاٽيو. نه ڇار باوجود جي هجڻ گهٽا ايترا آهي. رب هو ته ڇاڻندي آهين؟، ڪير تون ته پڇي ڪائنس ته ڪئي نه جرئت به ڪنهن مان ئي ۾ اڳ هي طرح. ساڳيءَ به مڇي ۽ ڏني، ڪين ۽ ورتي ماني ۽ آيو عيسىٰ ڪري تنهن پوءِ جڏهن پوءِ. ڪان ٽيڻ جيئرو مان مئلن ٽيو، ظاهر تي شاگردن پنهنجن يسوع پيرو ٽيون ڪي مون تون ڇا جو، يونس شمعون ٿو: چوي ڪي پطرس شمعون عيسىٰ ڪيو، ناشتو هنن توسان مان ته ٿو ڇاٿين تون مالڪ، ها، چيو: ڪيس هن ٿو؟ ڪين پيار وڌيڪ ڪان انهن چيو: پيرو ٻيو ٻيهر ڪان ڪيس هن چاري. ٻڇڙا ڏاڍا منهنجا چيو: ڪيس هن ٿو. ڪريان پيار تون مالڪ، ها، چيو: ڪيس هن ٿو؟ ڪين پيار سان مون تون ڇا پٽ، جو يونس شمعون ڪر. رکواري جي ريڻ منهنجي چيو: ڪيس هن ٿو. ڪريان پيار توسان مان ته ٿو ڇاٿين ٿو؟ ڪين محبت سان مون تون ڇا پٽ، جي يونس شمعون چيو: پيرو ٽيون ڪيس هن ۽ ٿو؟ ڪين پيار سان مون تون چيو، پيرو ٽيون ڪيس هن ته ڇاڪاڻ ٽيو غمگين پطرس پيار توسان مان ته ٿو ڇاٿين تون ٿو، ڇاٿين ڪجهه سڀ تون خداوند، چيو: ڪيس هن ٿو، چوان توکي آڻون سچ سچ چاريو. کي ريون منهنجون چيو: ڪائنس يسوع ٿو. ڪريان تون جتي هئين هلندو ۽ هئين ڪندو ڪمربند کي پاڻ تون هئين، نڊيو تون جڏهن

توڪي ٻيو ۽ ڪندين، ٻڳها هٿ پنهنجا تون ٽيندين، پوڙهو تون جڏهن پر هئين، چاهيندو ڪهڙي ته ڪندي اشارو چيو اهو هن چاهيندين. نه تون جتي آڻيندو ۽ ڪندو، ڪمربند پڻيان منهنجي چيو: ڪيس هن پوءِ کان چوڻ هي ۽ ڪندو. تعظيم جي خدا هو سان موت جيڪو ايندڙ، پڻيان هو، ڪيو پيار يسوع کي جنهن ڏنو کي شاگرد ان پطرس پر موڙي اڇ. توڪي جيڪو آهي ڪير مالڪ، هو، چيو ۽ هو ڏنو ٽيڪ تي سيني سندس ۾ ماني جي رات چيو: ڪيس عيسىٰ ڇا؟ هي پر خداوندا، چيو، کي يسوع پطرس ڏسي کي هن ٿو؟ پڪڑائي منهنجي تون ڇا؟ توڪي ٿو، اڇان مان جيستائين رهي هو ته ٿو ڇاهيان مان جيڪڏهن نه ڪيس عيسيٰ ۽ ٿو، مري نه شاگرد اهو ته نڪتي ۾ پائرن ڳالهه اها ڪري تنهن هل. پڻيان ڇا؟ کي تو اڇان، مان تائين رهي هو ته ڇاهيان مان جيڪڏهن پر ٿو، مري نه هو ته چيو ۽ آهن، لکيون ڳالهيون اهي ۽ ٿو ڏئي گواهي ۾ باري جي انهن جيڪو آهي شاگرد اهو هي عيسيٰ جيڪي شيون گهٽيون به ٻيون ۽ آهن آهي. سچي گواهي سندس ته ٽا ڇاٽون اسان به کي دنيا ٿو سمجهان مان ته نه وجن، لکيون ڪري هڪ هڪ جيڪڏهن جيڪي ڪيون، آمين.ڪتاب. لکيل اهي سمائڻ

خط جو يعقوب

1

سلام. آهن، ۾ منتشر جيڪي ڪي قبيلن ۾ رهن ٿا، جو مسيح عيسىٰ مالڪ ۽ خدا يعقوب، ته ڇاڻندي وڃو، پئجي ۾ آزمائشن مختلف توهان جڏهن سمجهو، خوشي هر پائرو، منهنجا ته ڏيو، ڪرڻ ڪم مڪمل ڪي صبر ۽ ٿي؛ ڪري پيدا صبر آزمائش جي ايمان جي توهان مان توهان پر جيڪڏهن ٿيو. نه گهٽ ۾ شيءِ به ڪنهن ٿيو، پورا ۽ مڪمل توهان جيئن سان سادگي ڪي سيني جيڪو ڪري گهرڻ کان خدا هو آهي، گهٽ جي حڪمت ڪي ڪنهن به ڪجهه ڪري، گهرڻ ۾ ايمان هو پر ويندو؛ ڏنو ڪي هن ۽ ڪري، نٽو ملامت ۽ ٿو ڏئي هوا جيڪا ٿو لڳي جهڙو لهر جي سمنڊ هو ٿو ڪري شڪ جيڪو ته ڇو ڪندي؛ نه شڪ رب ڪجهه هو ته سوچي نه ماڻهو اهو ته ڇو ٿي. وڃي اُڇلائي ۽ ٿي وڃي هلائي سان پر آهي. مستحڪم غير ۾ رستن سيني پنهنجي ماڻهو وارو ذهن ۾ ڪندو. حاصل کان جو گهاس جيئن ته ڇاڪاڻ ۾، ذلت پنهنجي امير ۽ ڪري، فخر ۾ بلندي پنهنجي ڀاءُ عاجز هن ۽ سُڪايو، ڪي گهاس ۽ اُپريو سان گرمي ٻرندڙ سج ته ڇاڪاڻ ويندو. لنگهي هو گل ماڻهو امير طرح اهڙيءَ وئي. ٿي تباهه خوبصورتي جي منهن جي هن ۽ پيو، ڪري گل جو

ڪري برداشت ڪي آزمائش جيڪو ماڻهو اهو آهي مبارڪ ويندو. سُڪي ۾ سفرن پنهنجي واعدو جو جنهن ڪندو، حاصل تاج جو زندگيءَ هو پوءِ ڪان ٽيڻ منظور ته ڇاڪاڻ ٿو، وڃي پيو آزمايو ماڻهو به ڪو ٿا. ڪن پيار ڪي هن جيڪي آهي ڪيو سان انهن خداوند سگهي، ٿي نه آزمايو ڪان برائين خدا ته ڇو وڃان؛ پيو آزمايو طرفان خدا ته ڏيو نه ڇوڻ ويندو ڇڪيو ذريعي جي خواهش ئي پنهنجي هڪ هر آزمائي. نه به ڪي ڪنهن پاڻ هو ۽ ۽ آهي، ڏيندي جنم ڪي گناهه ڪري حمل خواهش پوءِ آهي، ويندو آزمايو ويندو ڏنو لالچ ۽ سئو هر پائرو؛ پيارا منهنجا ٽيو، نه گمراهه آهي. ڪندو پيدا ڪي موت ٿي مڪمل گناهه ڪان، پيءُ جي روشنين آهي رهيو اڇي جيڪو آهي، ڪان مٿان تحفو مڪمل هر ۽ تحفو ڪلام جي سڇ ڪي اسان هن ڪري، ارادو پاڇو. جو ڦرڻ يا تبديلي ڪا آهي نه وٺ جنهن تنهنڪري، ٽيون. ميوو پهريون ڪجهه مان مخلوقات جي هن اسان ته ڏنو، جنم سان سست ۾ ڪاوڙ هجي، سست ۾ ڳالهائڻ هجي، تيز ۾ ٻڌڻ ماڻهو هر پائرو، پيارا منهنجا سيني تنهنڪري ڪري. نٽو پيدا ڪي نيڪيءَ جي خدا ڪاوڙ جو ماڻهوءَ ته ڇو هجي؛ قبول ڪي ڪلام فطري ان ۾ نرمي رکي، طرف هڪ ڪي گهٽائي جي بچڑائي ۽ گندگي رڳو نه ۽ ڪندڙ جا ڪلام ٽيو پر آهي. قابل جي بچائڻ ڪي روحن جي توهان جيڪو ڪريو هي ڪندڙ، نه ۽ آهي جو ڪلام ٻڌندڙ ڪو جيڪڏهن ته ڇو ڏيندي. ٽوڪو ڪي پاڻ ٻڌندڙ، ڇو ۾؛ آئيني جي پيدائش پنهنجي منهن آهي رهيو ڏسي جيڪو ٿو لڳي جهڙو ماڻهوءَ هڪ هو. هو جو قسم ڪهڙي ويو وساري تي طور فوري ۽ آهي، ويو هليو ۽ ڪي پاڻ ڏنو هن ته نه ماڻهو هي رهي، ۽ ڏسي ۾ قانون جي آزاديءَ ۾، قانون مڪمل ڪري جهڪي جيڪو پر هوندو. ۾ ڪرڻ پنهنجي وارو برڪت ماڻهو هي جو، ڪم ڪندڙ پر جو، وساريءَ ٽيو ٻڌندڙ پر ڪري، نٽو قابو ڪي زبان پنهنجي پر ٿو لڳي تارمڪ ۾ توهان ماڻهو ڪو جيڪڏهن پيءُ ۽ خدا مذهب عيب بي ۽ پاڪ آهي. بيڪار ڏرم جو هن ته ٿو، ڏڳي ڪي دل پنهنجي بي ڪان دنيا ڪي پاڻ ڏسڻ، ۾ مصيبت جي انهن ڪي بيوائن ۽ يتيمن آهي، هي ويجهو جي

2

آهي، جو جلال جيڪو جو، مسيح عيسىٰ رب جي اسان ايمان رکو نہ تہ پائرو، منهنجا اي وارو آگوٽي جي سون ماڻهو هڪ ۾ گڏجاڻي جي توهان ته ڇو جيڪڏهن ۾. جانبداري نظر تي ان توهان ۽ ٽئي، داخل ۾ لباس گندي به غريب هڪ ۽ ٽئي، داخل ۾ لباس شاندار ۽ ويهه، طرح چگيءَ هتي تون چئو، ڪيس ۽ آهي رهيو پائي لباس شاندار جيڪو ڪريو ڇا ۽ ويهه، هيڻان چوڪي جي پيرن منهنجي هتي يا رهه بيٺو اتي تون چئو، ڪي غريب خدا ڇا پائرو. پيارا منهنجا ٻڌو، ويا؟ ٽي جج جا خيالن بچڙن ۽ ڪيو نه فرق ۾ پاڻ توهان ڪيو واعدو جو جنهن وارث جا بادشاهي ۽ مالدار ۾ ايمان چونڊيو، نه ڪي غريبن جا دنيا امير نه ڇا آهي. ڪيو عزت بي ڪي غريب توهان پر ٽا؟ ڪن پيار ڪي هن جيڪي ڪي انهن اهي ڇا ٽا؟ وجن وٽي ڇڪي ۾ عدالتن ڪي توهان پاڻ اهي ۽ ٽا، ڪن ظلم تي توهان ماڻهو توهان جيڪڏهن آهي؟ ويو سڏيو تي توهان جيڪو ڪن، نٽا ڪفر جي نالي سڻي ان پاڻ ڪي پاڙيسري پنهنجي ڪندا پيار توهان مطابق، جي لکت ڪي قانون شاهي ٽا ڪريو پورو توهان ٽا، ڏيڪاريو طرفداري توهان جيڪڏهن پر ٽا؛ ڪريو سنو توهان ڪي، پاڻ جيئن به جيڪو ڪندڙ. ڇڪڙي جيئن طرفان قانون وجي پيو ڏنو سزا ٽا، ڪريو ڪم گناهه نه زنا ته چيو جنهن آهي. ٽيو ڏوهي جو سيني سو ٽڪي، ۾ هڪ پر رکي، ڪي قانون سڃي تون ڪندين، قتل پر ڪندين، نه زنا تون جيڪڏهن پر ڪر؛ نه قتل ته پڻ چيو هن ڪر، آزاديءَ جيئن ڪريو، طرح اهڙي ۽ ڳالهايو طرح اهڙي آهين. ويو ٽي ڇڪڙو جو شريعت رحم جنهن لاءِ ان آهي رحم بي فيصلو ته ڇو آهيو؛ وارا ٽيڻ فيصلو ذريعي جي قانون جي ڪو جيڪڏهن پائرو، منهنجا فائدو، ڇا ٿو. ڪري حاصل فتح تي فيصلي رحم ڪيو؛ نه

پاءُ پر جيڪڏهن سگهي؟ نٽو بچائي کي هن ايمان ڇا رکي؟ نه ڪم پر رکي، ايمان ته چوي وڃو چوي، کي انهن ڪو مان توهان ۾ هجن، ۾ گهرج جي ڪاڏي روزاني ۾ هجن ننگا پيڙ يا ئي ائين فائدو؟ ڇا ته ضرورتون، جون جسم کي انهن ڏيو نه پر پرجو، ۾ ٽيو گرم ۾، امن مان ۾ ٿو، رکين ايمان تون چوندو: ڪو پر آهي. مئل ۾ پاڻ رکي، نه ڪم جيڪڏهن ايمان، توکي ڏيکاريندس مان ۾ مان، عملن تنهنجي ايمان تنهنجو کي مون ڏيکار ٿو؛ رکان عمل ۾ ٿو؛ ڪرين سنو آهي؛ هڪ خدا ته ٿو رکين يقين تون ايمان. منهنجو مان عملن منهنجي کان عملن ايمان ته ماڻهو، خالي اي ڄاڻ، ٿو چاهين تون ٿا. ڏکن ۾ ٿا رکن يقين پڻ پوت اسحاق هن جڏهن ٽيو، نه صادق مان ڪمن پيءُ جو اسان ابراهيم آهي؟ مئل سواءِ گڏ سان عملن جي هن ايمان ته ٿو ڏسين تون چاڙهيو؟ تي گاهه قربان کي پٽ پنهنجي پوري ٽي چوي جيڪا لکت ۾ ويو، ڪيو مڪمل ايمان مان عملن ۾ هو، رهيو ڪري ڪم خدا هو ۾ ويو، ڪيو شمار ۾ نيڪي لاءِ هن اهو ۾ آندو، ايمان تي خدا ابراهيم وئي: ڪئي رڳو نه ۾ ٿو ٽئي جائز انسان مان عملن ڪري تنهن ته ڏسو توهان ويو. سڏيو دوست جو ٺهرائي صادق نه مان ڪمن هوءَ ڇا هئي، ڪسبي جيڪا راحب ۾ طرح ساڳيءَ مان. ايمان جسم ته جيئن موڪليو؟ ٻاهر مان رستي ٻئي ۾ ڪيو قبول کي قاصدن هن جڏهن وئي، آهي.مئل سواءِ کان عملن به ايمان تيئن آهي، مئل سواءِ کان روح

3

اسان ته چو وٺنداسين؛ فيصلو وڌيڪ اسان ته ڇاڻندا پائرو، منهنجا استاد، ڪيترا ٽيو نه هڪ هي ٽڪندو، نه ۾ لفظ ماڻهو ڪو جيڪڏهن ٿا. ٽڪجون ۾ ڳالهين ڪيترين سڀ سندن لگام جا گهوڙن اسان ڏسو، قابل. جي ڏيڻ لگام کي جسم سڃي آهي، ماڻهو مڪمل اسان جسم سڃو سندن ۾ ڪن، فرمانبرداري جي اسان اهي جيئن ته ٿا وجهون ۾ وات

نندي تمام ويندا، هلايا ذريعي جي هوائن سخت ۽ هجڻ وڌا ايترا جهاز، ۽ ڏسو ٽا. قيرائون ئي ائين ٿي. چاهي خواهش جي هلائيندڙ به جتي آهي ويندو قيرايو ذريعي جي پتوار کي مال وڌو کيترو باهه نندڙي ڏسو، ٿي. ڪري فخر وڏي ۽ آهي عضوو نندو هڪ زبان ۾ عضون جي اسان زبان طرح اهڙيءَ دنيا. جي ناانصافي آهي، باهه به زبان ۽ ٿي، ٻاري ڏئي باهه کي قيٽي جي زندگيءَ ۽ ٿي ڪري ناپاڪ کي جسم سڃي جيڪا ٿي، ٿئي قائم وارن رينگڻ ۽ پکين ۽ جانورن جهنگلي جي قسم هر ٿي. وڃي ڏني باهه طرفان جهنم ۽ ٿي ۽ آهي ويو کيو قابو ذريعي فطرت جي ماڻهوءَ کي فطرت جي مخلوقن سامونڊي ۽ شين موت برائي، قابو بي سگهي؛ نٽو ڪري قابو ماڻهو به ڪو کي زبان پر آهي، ويو کيو قابو ماڻهن انهن اسان ۾ ان ۽ ٽا، ڏيون برڪت کي پيءُ ۽ خدا اسان ۾ ان پريل. سان زهر آڻيندڙ ٿي نڪري مان وات ساڻئي آهن؛ ٽيل موجب مشابهت جي خدا جيڪي ٽا ڏيون لعنت کي چشمو چا ٽين. طرح اهڙي شيون اهي ته ناهي ضروري پائرو، منهنجا لعنت. ۽ برڪت جو انجير پائرو، منهنجا سگهي، ڪري نٽو چا ٽو؟ وهي نه ڪڙوو ۽ منو مان سوراخ ساڻئي پاڻي منو ۽ لوٽيو چشمو به ڪو طرح اهڙيءَ ناهي؟ انجير وڻ جو انگور يا ناهي زيتون وڻ رويي چگي ڪم پنهنجا هو آهي؟ ڄاڻو ۽ عقلمند ڪير ۾ وچ جي توهان سگهي. ڪري نٽو خودغرض ۽ آهي جوش تلخ وٽ توهان پر جيڪڏهن ۾. نرمي جي حڪمت ڏيکاري، مان حڪمت هي ڳالهايو. نه ڪوڙ خلاف جي سچ ۽ ڪريو فخر نه آهن، ۾ دل جي توهان عزائم آهي. شيطاني آهي، نفساني آهي، زميني پر آهي، رهي اچي هيٺ کان مٽان جيڪا آهي نه کان مٽي پر آهي. شيءِ بيڪار هر ۽ ترتيبي بي اتي آهي، خودغرضي ۽ حسد جتي ته چو پريل، سان ميون سنن ۽ رحم فرمانبردار، نرم، وارو، امن پوءِ آهي، پاڪ ته پهرين حڪمت ناهين امن جيڪي لاءِ انهن ٽو وڃي پوکيو ۾ امن ميوو جو نيکيءَ رياءِ. بي ۽ تعصب بي ٽا.

4

مان خوشين جي توهان کان، هتان نه آهن؟ ۾ توهان ويڙهاکون ۽ جنگيون کان ڪٽان توهان ۽ ٽا، ڪريو خواهش توهان آهن؟ رهيا ڪري جنگ ۾ عضون جي توهان جيڪي نه قابل جي ڪرڻ حاصل توهان ۽ ٽا، ڪريو حسد ۽ ٽا ڪريو قتل توهان آهي؛ نه وٺ نه توهان ته ڇاکاڻ آهي، نه وٺ توهان ۽ ٽا، ڪريو جنگ ۽ آهيو وڙهندا توهان آهيو؛ طريقي خراب توهان ته ڇاکاڻ آهيو، ڪندا نه حاصل توهان ۽ ٽا گهرو توهان جي؛ گهرڻ زناڪار ۽ زناڪار سگهو. ڪري خرچ ۾ خوشين پنهنجي توهان جيئن ته ٽا، گهرو سان چاهي به جيڪو آهي؟ دشمني جي خدا دوستي جي دنيا ته ڇاڻو نٽا توهان ڇا عورتون، بيڪار ته ٽا سمجهو توهان ڇا ٿو. وجي ٿي دشمن جو خدا سو ٿيڻ، دوست جو دنيا ته فضل وڌيڪ هو پر رهيو؟ ۾ اسان جيڪو ٿو ڪري تمنا روح ڏانهن حسد ٿو، چوي صحيفو ڏئي فضل کي عاجزن پر ٿو، ڪري مخالفت جي مغرورن خدا ٿو؛ چوي ڪري ان ٿو؛ ڏئي پڇي کان توهان اهو ۽ ڪريو، مقابلو جي شيطان ڪريو. تابعداري جي خدا ڪري تنهن ٿو. گنهگارو، اي هٿ، ڪريو صاف ايندو. ويجهو جي توهان اهو ۽ اڇو، ويجهو جي خدا ويندو؛ ڪلڻ جو توهان روئو؛ ۽ ڪريو ماتم ۽ پئجو ۾ مصيبت وارو. ذهنن ٻن اي دل، ڪريو پاڪ ۽ توهان هو ۽ اڃيان، جي رب ڪريو عاجز کي پاڻ ۾. اداسي خوشي ۽ وجي بدلجي ۾ ماتم خلاف جي پاءُ پنهنجي جيڪو پائرو. خلاف، جي ٻئي هڪ ڳالهايو نه ڪندو. بلند کي قانون ۽ ٿو ڳالهائي خلاف جي قانون اهو ٿو، ڪري فيصلو جو پاءُ پنهنجي ۽ ٿو ڳالهائي ڪندڙ جو قانون تون ٿو، ڪرين فيصلو جو قانون تون جيڪڏهن پر ٿو؛ ڪري فيصلو جو تباهه ۽ ٿو سگهي بچائي جيڪو جج، ۽ ڏيندڙ قانون آهي هڪ آهين. جج پر آهين، نه چوڻ اهي هاڻي اچو ٿو؟ ڪري فيصلو جو ٻئي جيڪو آهين ڪير تون پر ٿو؛ سگهي ڪري ڪنداسين واپار ۽ سال هڪ اتي ڪنداسين ۽ ۾ شهر هن هلنداسين اسان سياڻي ۽ اج وارا:

توهان زندگي آهي ڪهڙي ته ڇو جو؛ سپاٽي آهيو ڄاڻندا نه جيڪي ڪنداسين؛ نفعو ۽ ويندي ٿي غائب پوءِ آهي، ٽيندي ظاهر لاءِ وقت ٽوري جيڪا آهيو ٻاڦ هڪ توهان جي؟ ۽ رهنداسين جيئرا اسان ته چاهي، خداوند جيڪڏهن چئو، توهان ته جي ان بجاءِ آهي؛ اهڙو هر آهيو؛ ڪندا فخر ۾ وڏائي پنهنجي توهان هاٿي پر ڪنداسين. اُهو يا هي اسان لاءِ.هن آهي گناهه ڪري، نه ۽ ڪرڻ ڪم سنو ته ٿو ڄاٿي جيڪو آهي. ٻڇو فخر

5

رهيون اچي جيڪي تي مصيبتن جي توهان ڪندا ماتم ۽ روئو مالدارو، اي هاٿي اڇو جو توهان آهن، ويا ڪائي ڪيڙا ڪپڙا جا توهان ۽ آهي وئي سڙي دولت جي توهان آهن؛ گواهي لاءِ توهان زنگ جو انهن ۽ آهي، وئي لڳي زنگ کي چانديءَ جي توهان ۽ سونو آهي. ڪيو گڏ خزانو جيان باهه ۾ ڏينهن آخري توهان کائيندو. گوشت جو توهان ۽ ٽيندو توهان جيڪا ڪيو، لٽي کي زمينن جي توهان جن جي، مزدورن جيڪا اُجرت اُهي ڏسو، ٿي داخل ۾ ڪنن جي صباؤت رب روئڻ جا وارن لٽڻ ۽ ٿي، ڪري رڙ آهي، وئي روڪي کان دل پنهنجا توهان رهيا، ۾ پسندي خود ۽ رهيا ۾ عشرت و عيش تي زمين توهان آهن. ويا ماٺهو عادل ان ڪيو قتل توهان ڪئي، مذمت توهان ۾. ڏينهن جي ذبح جيئن آهن ڪيا ٿو اچڻ جي خداوند ٻائرو، ڪريو، صبر ڪري تنهن ڪري. نٿو مزاحمت جي توهان هو کي؛ جيستائين ڪندو صبر تي ان ٿو، ڪري وصول ميوو قيمتي جو زمين هاري ڏسو، تائين. ڪريو، مضبوط دليون پنهنجون به، توهان ۽ ڪريو صبر وٺي. مينهن وارو دير ۽ اوائلي هو ته ٻائرو، خلاف، جي ٻئي هڪ روئو نه آهي. وئي اچي ويجهو حاضري جي رب ته ڇو منهنجا آهي. بينو اڳيان جي دروازن جج ڏسو، وڃي؛ ڪيو نه فيصلو جو توهان جيئن انهن اسان ڏسو، ڳالهايو. ۾ نالي جي رب جن کي، نبين جي صبر ۽ سختي ونو مثال ٻائرو،

۽ آهي، ٻڌي برداشت جي ايوب توهان ٿا؛ ڪن برداشت جيڪي ٿا چئون وارا برڪت ڪي ڪان سڀني آهي. مهربان ۽ آهي رحمدل ڏاڍو رب ته ڇاڪاڻ آهي، ڏنو انجام جو رب توهان پر جي؛ قسم ٻي ڪنهن نه جي، زمين نه جي، آسمان نه ڪٽو، نه قسم ڀائرو، منهنجا اڳ، ۾ توهان ڪو ڇا پئجو. نه ۾ منافقت توهان جيئن ته هجي، نه نه ۽ هجي، ها ها جو توهان ڪو ۾ توهان ڇا ڳائي. گيت جا حمد هو آهي؟ خوش ڪو ڏيو؛ ڪرڻ دعا ٿو؟ تڪليف ڪي هن تي هن ڪن دعا اهي ۽ ڪي، بزرگن جا جماعت ڪري گڏ سڏي هو آهي؟ ڪمزور ڪيس رب ۽ ڪي، بيمار بچائيندي دعا جي ايمان ۽ ۾؛ نالي جي رب ڪري مسح سان تيل سان ٻئي هڪ ويندو. ڪيو معاف ڪي هن آهن، ڪيا گناهه هن جيڪڏهن ۽ اڻارينڈو؛ صادق ملي؛ شفا ڪي توهان جيئن ته ڪريو، دعا لاءِ ٻئي هڪ ۽ ڪريو، اقرار گناهه پنهنجا دعا ۽ وارو، طبيعت جهڙو اسان هو انسان ايليا آهي. طاقتور گهٽي تمام دعا اثرائتو جي ۽ ڪئي، دعا وري ۽ مهينا؛ ڇهه ۽ سال ٽي تي زمين برسيو نه ۽ برسي، نه ته ڪئي دعا سان ڪان سچ ۾ توهان ڪو جيڪڏهن ڀائرو، ميوو. پنهنجو ڪيو پيدا زمين ۽ ڏنو مينهه آسمان جي ٻڌڻ سندس ڪي گنهگار جنهن ته ڏيو جاڻڻ ته موڪائي، ڪيس ڪو ۽ وجي، ٻڌڻ ڏيکيندو.ڪي ڪثرت جي گناهن ۽ بچائيندو ڪان موت ڪي روح موڪايو، ڪان رستي

خط جو پطرس

1

وارو قيمت برابر وانگر اسان جن لاءِ انهن جو، مسيح يسوع رسول ۽ نوڪر پطرس، شمعون توهان ۾، نيڪيءَ جي مسيح يسوع ڏيندڙ نجات ۽ خدا جي اسان آهي ڪيو حاصل ايمان شيون سڀ ته جيئن ۾. ڄاڻ جي مالڪ جي اسان يسوع ۽ خدا وڃي وڏايو امن ۽ فضل لاءِ هن آهن، ويون ڏنيون ڏانهن تقويٰ ۽ زندگي طرفان جي طاقت خدائي جي هن ڪي اسان وڏا ۽ قيمتي ذريعي جي جن ذريعي، نيڪي ۽ جلال سڏيو ڪي اسان جنهن ذريعي ڄاڻ جي ٿيو، شريڪ جا فطرت خدائي توهان ذريعي انهن جيئن ته آهن، ويا ڏنا ڪي اسان واعدا ۾ ايمان جي توهان آڻي، گڏ جوش هر پر ئي اهو ۽ ويا. ڀڄي ڪان تباهي ۾ خواهش ۾ دنيا ۽ برداشت، ۾ ضبط تي پاڻ ۽ ضبط، تي پاڻ ۾ علم ۽ علم، ۾ نيڪي ۽ ڪريو، فراهم نيڪي توهان شيون هي پيار۔ ۾ محبت ڀائيچاري ۽ محبت، ڀائيچاري ۾ تقويٰ ۽ تقويٰ، ۾ برداشت خداوند جي اسان ٿيون ٿاهين ميوو بي نه ۽ سست نه ڪي توهان وڌندڙ ۽ موجود وٺ ننڍي آهي، انڌو اهو آهن، نه موجود شيون هي وٺ جنهن ته چو ۾؛ ڄاڻ جي مسيح عيسيٰ وڌيڪ، تنهنڪري آهي. ورتي وساري جي صفائي جي گناهن اڳين پنهنجي آهي، وارو نظر

ڪندي شيون اهي ته ڇو ۾؛ ڪرڻ پڪو ڪي چونڊ ۽ سڌ جي توهان ٽيو محنتي ڀائرو، ڪيو فراهم سان فياضيءَ لاءِ توهان طرح اهڙيءَ ته ڇو ٽڪندؤ. نه به ڪڏهن توهان تنهنڪري ۾. بادشاهي ابدي جي مسيح يسوع ڏيندڙ نجات ۽ مالڪ جي اسان داخلو ويندو ڪندس، غفلت نه رهندس، ڏيارينڊو ياد هميشه ۾ باري جي شين انهن کي توهان مان اهو ته ٿو سمجهان مان پر آهيو. ٽيل قائم ۾ سچ موجوده ۽ ٽا ڇاڻو توهان جيتوڻيڪ ڇاڏندي جاڳائڻ، ڏيارينڊي ياد کي توهان آهيان، ۾ خيمي هن مان جيستائين آهي، صحيح ظاهر کي مون مسيح عيسىٰ رب جي اسان جيئن آهي، تيز هٽائڻ جو خيمي منهنجي ته شين انهن پوءِ کان وڃڻ منهنجي وٽ توهان دفعي هر ته پڻ ۽ ڪندس محنت مان ڪيو. توهان اسان لڳي پڻيان جي ڪهاڻين ناهيل سان چالاڪيءَ ته ڇو نه، هجي. ڪرڻ ياد جي اکين جا عظمت جي ان پر ٻڌايو، اچڻ ۽ طاقت جي مسيح عيسىٰ خداوند جي اسان کي ويو آندو ڪٽي آواز جڏهن جلال، ۽ عزت کان پيءُ خدا ورتو ڪٽي هن ته ڇو ٽي. شاهد ڏنل مان ۾ جنهن پيارو، پٽ منهنجو آهي هي طرفان، جلال عظيم جو قسم اهڙي ڏانهن هن گڏ سان هن اسان جڏهن ويو، آندو ڪٽي مان آسمان ٻڌو اسان کي آواز هن ۽ ٽيس، خوش توهان تي جنهن ڪلام، جو نبين پڪو وڌيڪ آهي وٽ اسان ۽ تي. جبل مقدس هئاسين جيستائين ۾، جاءِ اونداهي چمڪندڙ کي ڏيئي هڪ جيئن ڏينديِ ڏيان آهيو ڪندا چگو نبوت هر ته ڇاڏندي، پهرين هي ۾، دلين جي توهان اپري تارو جو صبح ۽ چمڪي ڏينهن سان مرضي جي انسان نبوت به ڪڏهن ته ڇو آهي. ٽيندي نه جي تفسير پنهنجي جي لکڻ ڳالهايا.ماڻهو پاڪ جا خدا سان هلائڻ جي روح پاڪ پر وئي، آندي نه

2

طرح ڳجهي جيڪي استاد، ڪوڙا هوندا ۾ توهان ۽ جيئن ۾، ماڻهن نبي ڪوڙا ۽ ٽيا پر

تي پاڻ ڪندي، انڪار ڪيو خريد ڪي انهن جنهن کي مالڪ ۽ انتخاب، جا تباهيءَ آڻيندا جو سچ ذريعي جي جن جي، حيائي بي جي انهن ڪندا پيروي گھٽا ۽ تباهي؛ تيز آڻيندي لاءِ جن ڪندا، استحصال کي توهان سان لفظن ٺهيل ۾ لالچ ۽ ويندو؛ ڪيو بدنام رستو خدا جيڪڏهن ڪندي. ننڍ نه تباهي جي انهن ۽ آهي، سست نه کان وقت گھٽي فيصلو اڇلائي ۾ جهنم سان زنجيرن جي اونداهي پر بچايو، نه ڪيا، گناهه جن جي، فرشتن مبلغ جو صداقت کي نوح انين پر بچايو، نه کي دنيا قديم ۽ ڪيا، حوالي رکيل لاءِ فيصلي راه کي شهرن جي عمورا ۽ سدوم ۽ آڻيندي، ٻوڏ تي دنيا جي وارن ديني بي رکيو، محفوظ ۽ هئا، وارا ڪرڻ ديني بي جيڪي رکيندي مثال لاءِ انهن ڏني، سزا سان تباهي ڪري هو، رهيو ٿي تنگ کان چلڻ چال ۾ بدڪاري جي ماڻهن قانون بي جيڪو کي، لوط صادق کي روح صادق ڏينهن کان ڏينهن رهندي، ۾ انهن صادق، اهو سان ٻڌڻ ۽ ڏسڻ ته ڇو بچايو؛ پر بچائڻ، مان آزمائش کي ديندارن ٿو ڇاڻي رب رهيو؛ ڏيندو عذاب سان ڪمن قانون بي جسم جيڪي کي انهن ڪري خاص رکڻ، ڏيندي سزا تائين ڏينهن جي فيصلي کي ظالمن ماڻهو، دلير ٿا. سمجهن حقير کي اختيار ۽ ٿا هلن ۾ خواهش جي ناپاڪي پڻيان جي هجڻ وڏا ۾ قوت ۽ طاقت فرشتا، جتي ڏکن، ٿا نه ڪندي توهين جي راءِ خودمختيار، جانور عقل بي جيئن پر، هي آڻين. ٿا نه فيصلو آميز توهين وٽ رب خلاف جي انهن ڪري، ۾ انهن ٿا ڇاڻن نه اهي ۾ شين جن لاءِ، تباهي ۽ پکڙجڻ آهن ٽيل پيدا تي طور قدرتي ۾ ڏينهن ڪندي، حاصل اجر جو ناانصافي ويندا، ٿي تباهه ۾ تباهي پنهنجي ڪندي، ڪفر سان توهان ڪندي، عيش ۾ فريب پنهنجي آهن، عيب ۽ داغ سمجهندي، خوشي کي عيش بي کان گناهه ۽ آهن پريل سان عورت زناڪار جيڪي رکندي اکيون ڪندي، ضيافت گڏ يافته تربيت ۾ لالچ جيڪو رکندي دل ڏيندي، لالچ کي روحن مستحڪم غير آهن، روڪ جي رستي جي بوسور بن بلعام ويا، ٿي گمراهه ڇڏي رستو ستو آهن، ٻار جا لعنت آهي، ملامت جي قانوني بي پنهنجي پر ڪيو، پيار کي اجر جي ناانصافي جنهن ڪئي، پيروي

روکيو. کي پاگلپن جي نبي ڄالهائيندي ۾ آواز جي انسان جانور گونگو هڪ ڪئي؛ حاصل اونداهي لاءِ جن وڃن، پيا هلايا طرفان طوفان جيڪي ڪڪر آهن، چشما جا پاڻي بي هي ڄالهائيندي، ڄالهيون جون بيڪار وڌيون اهي ته ڇو آهي. رکيل لاءِ هميشه اونداهي جي آهن ويا ڏڃي پڇ سڇ جيڪي سان، شهوت ۾ خواهشن جي جسم آهن ڏيندا لالچ کي انهن آهن غلام پاڻ ڪندي، واعدو جو آزادي کي انهن آهن، رهندا ۾ گمراهي جيڪي کان انهن ته ڇو جيڪڏهن آهي. ٽيو به غلام جو ان ٽو، کائي ماتو ڪو کان جنهن ته ڇو جا؛ تباهي ۾، جاڻ پوري جي مسيح عيسيٰ ڏيندڙ نجات ۽ خداوند کان گندگين جي دنيا آهن ويا ڏڃي کان پهرين شيون آخري لاءِ انهن ته آهن، ويا کائي شڪست ۽ آهن ويا ڦاسي ٻيهر ۾ انهن پر جاڻڻ يا رستو، جو انصاف ها جاڻن نه ته ها هو بهتر لاءِ هنن آهن. ويون ٽي خراب وڌيڪ آهي ٽيو اهو سان انهن پر هو. ويو ڏنو کي هنن جيڪو کان حڪم پاڪ ان موٽڻ پوءِ کان ڪري نهائي سور ۽ ڏانهن، التي پنهنجي ويو موتي ڪتو آهي، جو چوٽي سچي جيڪو ۾.لوٽڻ جي ڪڇ

3

۾ ڏياريءَ ياد جو توهان ٽو جاڳايان ۾ جن خط، ٽو لکان کي توهان ٻيو پيارا، ئي، ۾ اڳ هي جي رسولن جي توهان ۽ طرفان نبين پاڪ جو لفظن چيل اڳ لاءِ ڪرڻ ياد ذهن، خالص ٺنولينڈڙ، ۾ ڏينهن آخري ايندا ته جاڻندي، پهريون هي جو، ڏيندڙ نجات ۽ رب جو حڪم ته ڇو جو؟ اچڻ جي هن واعدو آهي ڪٽي چوندي: ۽ هلندي مطابق خواهشن پنهنجي شروعات جي تخليق ٽيون رهن ئي ائين شيون سپ ويا، ۾ ننڍ ڏاڏا پيءُ کان وقت جنهن اڳي آسمان ته ٽا، چاهين اهي ته جڏهن ٽي وڃي لکي ڄالهه هيءُ کان انهن ته ڇو کان. ذريعي جي جن سان، ڪلام جي خدا هئي قائم ذريعي پاڻيءَ ۽ مان پاڻيءَ زمين ۽ هئا کان

سندس زمين ۾ آسمان هاڻي پر وئي؛ ٽي تباهه اچي ۽ ٻوڏ سان پاڻيءَ دنيا جي وقت ان ۾ ڏينهن جي عدالت آهن ويا رکيا محفوظ لاءِ باهه آهن، ويا ڪيا جمع سان ڪلام ساڻئي ته پيارا، رهي، نه لڪايل کان توهان ڄاڻهه هڪ هي پر لاءِ. تباهي جي ماڻهن ديندار بي ۽ واعدي رب آهن. جهڙا ڏينهن هڪ سال هزار ۾ آهي، جهڙو سالن هزار وٽ رب ڏينهن هڪ چاهي نڻو ٿو، ڪري صبر تي اسان پر ٽا، سمجهن کي دير ماڻهو کي جيئن ڪري، نڻو دير رات چور جيئن پر ايندو ڏينهن جو رب وجن. ڏانهن توبه سپ پر ٽين، تباهه ماڻهو کي ته ۾ زمين ۾ ويندا، ڳري ويندي ساڙيا عنصر ۾ ويندا، گذري سان آواز تيز آسمان ۽ جنهن ۽، کي توهان پوءِ تي، وجڻ ٽٽي جي شين سيني انهن ويندا. سڙي آهن ۽ ان ڪم جيڪي جي ڏينهن جي خدا ۽، پرستيءَ خدا ۾ ۽ چلڻ چال پاڪ آهي ضروري ٽيڻ جو قسم ڪهڙي ۾ ويندا ٽٽي سڙي ۽ باهه آسمان ذريعي جي جنهن ڪندي، جلدي ۾ ڪندي انتظار جو اچڻ سندس ٽا ڪريون انتظار جو زمين نئين ۾ آسمان نوان اسان پر ويندا، پگهلي سڙي عنصر ڪندي انتظار جي شين انهن پيارا، تنهنڪري، ٽي. رهي نيڪي ۽ جن موجب، واعدي کي صبر جي رب جي اسان ۾ ۽، امن مليو کي هن عيب بي ۾ داغ بي ته ڪريو محنت کي توهان موجب حڪمت ڏنل کي هن پولس ۽اءُ پيارو جو اسان جيئن سمجهو، نجات سمجهڻ شيون ڪجهه ۽ جن بابت، شين انهن ۽ انهن ڄاڻهائيندي ۽ خطن سيني جيئن لکيو، کي لکٹين باقي جيئن آهن ٽوڙيندا مستحڪم غير ۾ جاڻ اڻ جيڪي آهن، ڏکيون ۽ بي جيئن ته بچايو، کي پاڻ جاڻي ۽ اڄ پيارا، پوءِ، تون ڏانهن. تباهي جي پاڻ پنهنجي ڪري نه کان جاءِ جي پاڻ پنهنجي تون سان وجڻ ڪٽي گڏ سان پٽڪڻ جي وارن قانون کي هن وڏو. ۽ جاڻ ۾ فضل جي مسيح عيسيٰ ڏيندڙ نجات ۾ خداوند جي اسان پر پوو، آمين.تائين؛ ڏينهن جي ابديت ۾ هاڻي ۾ هجي، عزت

خطجو يوحنا

1

ڏنو سان اکين پنهنجين اسان جيڪو آهي، ٻڌو اسان جيڪو هو، کان شروعات جيڪو زندگي ۽ بابت؛ ڪلام جي زندگيءَ آهي، ڇهيو هٿن جي اسان ۽ ڏنو اسان جيڪو آهي، اعلان جو زندگيءَ ابدي کي توهان ۽ ٿا ڏيون گواهي ۽ آهي ڏنو اسان ۽ وئي، ڪئي ظاهر ٻڌو ۽ آهي ڏنو اسان جيڪو وئي؛ ڪئي ظاهر تي اسان ۽ هئي وٺ پيءُ جيڪا ٿا، ڪريون جي اسان ۽ رکو؛ رفاقت سان اسان به توهان جيئن ته ٿا، ڪريون اعلان کي توهان آهي، لکون شيون اهي کي توهان اسان آهي. سان مسيح عيسيٰ پٽ سندس ۽ سان پيءُ رفاقت اسان جيڪو آهي پيغام اهو هيءُ ۽ وجي. ٽي مڪمل خوشي جي اسان جيئن ته ٿا، ڪو ۾ کيس ۽ آهي روشني خدا ته ٿا، ڪريون اعلان کي توهان ۽ آهي ٻڌو طرفان سندس اسان ۽ سان هن آهي رفاقت وٺ اسان ته چئون اسان جيڪڏهن ناهي. اونداهي به ۾ روشنيءَ اسان جيڪڏهن پر سچ؛ ڪريون نه ۽ ڳالهايون ڪوڙ اسان هلون، ۾ اونداهيءَ مسيح عيسىٰ رت ۽ سان، ٻئي هڪ آهي رفاقت وٺ اسان ۾، روشنيءَ آهي هو جيئن هلون، ته چئون اسان جيڪڏهن کان. گناهن سڀني کي اسان ٽو ڪري صاف جو، هن جو پٽ جو،

اسان جيڪڏهن ناهي. ۾ اسان سڄ ۾ ٿا نڪيون کي پاڻ اسان ته ناهي، گناهه وٺ اسان گناهه اهي کي اسان ته آهي، صادق ۾ وفادار هو ته ڪريون، اقرار جو گناهن پنهنجن اسان ته چئون اسان جيڪڏهن ڪري. صاف کان ناانصافي سيني کي اسان ۾ ڪري معاف ناهي.۾ اسان ڪلام سندس ۾ آهيون، بٹائيندا ڪوڙو ڪيس اسان ته آهي، ڪيو نه گناهه

2

۾ ڪريو؛ نه گناهه توهان جيئن ته ٿو لکان کي توهان آئون شيون اهي ٻار، ننڍڙا منهنجا جيڪو مسيح عيسىٰ آهي، وڪيل هڪ ڏانهن پيءُ وٺ اسان ڪري، گناهه ڪو جيڪڏهن باري ئي جي اسان رڳو نه آهي، ڪفارو ۾ باري جي گناهن جي اسان پاڻ هو ۾ آهي؛ نيڪ آهي، ڄاڻيو ڪيس اسان ته ٿا ڄاڻون اسان ۾ هن ۾ پڻ. ۾ باري جي دنيا سڄي پر ۾، سڃاڻان ڪيس مان ٿو، چوي جيڪو ٿا. ڪريون عمل تي حڪمن سندس اسان جيڪڏهن سندس به جيڪو پر ناهي؛ سڄ ۾ هن ۾ آهي، ڪوڙو ٿو، رکي نه کي حڪمن سندس ۾ ٿو، ڄاڻون اسان ۾ هن آهي. وئي ٿي مڪمل محبت جي خدا ۾ هن پڇ سڄ ٿو، رکي کي ڪلام جيئن ته گهرجي کي هن گهرجي، رهڻ ۾ هن ته ٿو چوي جيڪو آهيون. ۾ هن اسان ته ٿا اهو پر لکان، ٿو نه حڪم نئون ڪو کي توهان مان پائرو، هلي. به پاڻ هو تيئن هليو، اهو جيڪو آهي ڪلام اهو حڪم پراڻو اهو هو. کان شروعات وٺ توهان جيڪو حڪم پراڻو ۾ ۾ هن جيڪو ٿو، لکان حڪم نئون کي توهان مان ٻيهر هو. ٻڌو کان شروعات توهان چمڪي ئي ۾ اڃ روشني سچي ۾ آهي رهي گذري اونداهي ته ڇو آهي، سچو ۾ توهان اڃا اهو ٿو، ڪري نفرت کان ياءُ پنهنجي ۾ آهي، ۾ روشنيءَ ته ٿو چوي جيڪو آهي. رهي ۾ ٿو، رهي ۾ روشنيءَ اُهو ٿو ڪري پيار کي ياءُ پنهنجي جيڪو آهي. ۾ اونداهيءَ تائين اُهو ٿو ڪري نفرت کان ياءُ پنهنجي جيڪو پر ناهي؛ ۾ هن شيءِ جي ڪائڻ ٿوڪر

اونداهيءَ ته ڇاڪاڻ ٿو، وڃي ڪٽي ڇاڙي نڏو ۽ ٿو، هلي ۾ اونداهيءَ ۽ آهي ۾ اونداهيءَ جا توهان ته ڇو ٻارو، ٿو، لکان کي توهان آئون آهن. ڇڏيون ڪري انڊيون اکيون جون هن ماڻهو، پيءُ ٿو، لکان کي توهان مان آهن. ويا ڪيا معاف سبب جي نالي جي هن گناهه لکان کي توهان مان آهي. کان شروعات جيڪو آهي ورتو ڇاڙي کي ان توهان ته ڇاڪاڻ کي توهان مون آهي. ڪئي حاصل فتح تي بچڙي توهان ته ڇاڪاڻ ماڻهو، نوجوان ٿو، ڇو پيءُ، آهي، لکيو کي توهان مون آهي. سڃاڻيو کي پيءُ توهان ته ڇو ٻارو، آهي، لکيو آهي، لکيو کي توهان مون آهي. کان شروعات جيڪو آهي سڃاڻيو کي ان توهان ته توهان ۽ ٿو رهي ۾ توهان ڪلام جو خدا ۽ آهيو مضبوط توهان ته ڇو ماڻهو، نوجوان ۾ دنيا جيڪي سان شين انهن ئي نه ۽ ڪريو نه محبت سان دنيا آهي. ڪيو فتح کي برائي هر ته ڇو ناهي؛ ۾ هن محبت جي پيءُ ٿو، ڪري محبت سان دنيا ڪو جيڪڏهن آهن. وڏائي، جي زندگي ۽ خواهش جي اکين ۽ خواهش جي جسم آهي، ۾ دنيا جيڪا شيءِ جيڪو پر به، خواهش جي ان ۽ وڃي ٿي لنگهي دنيا ۽ آهي. کان دنيا پر ناهي، کان پيءُ جيئن ۽ آهي، وقت آخري ٻارن، ٿو. رهي لاءِ هميشه سو ٿو، ڪري عمل تي مرضي جي خدا ڪري ان آهن؛ ويا ٿي دجال ڪيترائي هاڻي ۽ آهي، رهيو اڃي دجال ته آهي ٻڏو توهان هئا، نه مان اسان اهي پر ويا، نڪري مان اسان اهي آهي. وقت آخري ته ٽا ڇاڻون اسان ٽيو ائين پر ها، هجن رهيا گڏ سان اسان اهي ته ها، هجن مان اسان اهي جيڪڏهن ته ڇو توهان ۽ آهي، مسح کان پاڪ وٺ توهان ۽ آهن. نه مان اسان سڀ اهي ته ٽئي ظاهر ته توهان ته ڇو پر ڇاڻو، نٽا سچ توهان ته ڇو لکيو نه کي توهان مون ٽا. ڇاڻو ڪجهه سڀ جيڪو جي ان سواءِ آهي، ڪير ڪوڙو آهي. نه مان سچ ڪوڙ هر ته ڇو ۽ ٽا، ڇاڻو کي ان ڪري انڪار جيڪو مسيح، مخالف اهو آهي هي آهي؟ مسيح عيسىٰ ته ٿو ڪري انڪار توهان ٿو. رکي کي پيءُ ئي نه ٿو، ڪري انڪار کي پٽ جيڪو هر کي. پٽ ۽ کي پيءُ ٿو رهي ۾ توهان جيڪڏهن ڏيو. رهڻ ۾ توهان اهو ٻڏو، کان شروعات توهان جيڪو ڪري ان

واعدو اهو هي ۽ رهندؤ. ۾ پيءُ ۽ ۾ پٽ توهان ته ٻڌي، توهان کان شروعات جيڪا اها انهن کي توهان مون ڳالهيون هي زندگي. ابدي يعني ڪيو، سان اسان پاڻ هن جيڪو آهي مسح جيڪو توهان، ۽ آهن. رهيا ڪري گمراهه کي توهان جيڪي آهن، لکيون ۾ باري جي ڪو ته ناهي ضرورت ڪا کي توهان ۽ ٿو، رهي ۾ توهان اهو ورتو، کان سندس توهان اهو ۽ ٿو، سيکاري بابت شين سيني کي توهان مسح ئي اهو جيئن پر سيکاري، کي توهان هاڻي، ۽ رهندؤ. ۾ هن توهان سيکاريو، کي توهان هن جيئن ۽ ناهي، ڪوڙ ۽ آهي سچو جي هن اسان ۽ هجي دليري وٽ اسان ته ٿئي ظاهر هو جڏهن ته رهو، ۾ هن ٻارُ، ننڍڙا ته آهي، نيڪ هو ته ٽا ڇاڻو توهان جيڪڏهن ٿيون. نه شرمسار کان هن ۾ موجودگي آهي.ٿيو پيدا مان هن سو ٿو، ڪري نيڪي جيڪو ڪو هر ته ٽا ڇاڻو توهان

3

هن سڏجون. ٻار جا خدا اسين ته پيءُ، کي اسان آهي ڏني محبت جي قسم ڪهڙي ڏسو جا خدا اسين هاڻي پيارا، ڇاتو. نه کيس هن ته ڇاکاڻ ڇاڻي، نٽي کي توهان دنيا ڪري ته ٽا ڇاڻون اسين پر ٿينداسين، ڇا اسين ته آهي ٿيو نه ظاهر اهو تائين اجا ۽ آهيون، ٻار ڏسنداسين کي هن اسين ته ڇو ٿينداسين، جهڙا هن اسين ته ٿيندو، ظاهر هو جيڪڏهن هو جيئن ٿو، ڪري پاڪ کي پاڻ ٿو، رکي اميد اها تي هن جيڪو ڪو هر ۽ آهي. هو جيئن بي گناهه ۽ ٿو، ڪري به قانونيت بي سو ٿو، ڪري گناهه جيڪو هڪ هر آهي. پاڪ هن ۽ وجي، ڪٽي گناهه جا اسان جيئن ته ٿيو ظاهر هو ته ٽا ڇاڻو توهان ۽ آهي. قانونيت ڪندو گناهه جيڪو هر ڪري، نٽو گناهه آهي، رهندو ۾ هن جيڪو هر ناهي. گناهه ڪو ۾ نه گمراهه کي توهان به ڪو ٻار، ننڍا آهي. سڃاتو کي هن نه ۽ آهي ڏئو کي هن نه آهي، ٿو ڪري گناهه جيڪو آهي؛ نيڪ هو جيئن آهي، نيڪ ٿو ڪري نيڪي جيڪو ڪري؛

ظاهر پٽ جو خدا لاءِ هن ٿو. ڪري گناهه شيطان کان شروع ته ڇاڪاڻ آهي، مان شيطان نٿو گناهه آهي، ٿيو پيدا مان خدا جيڪو هر ڪري. ختم ڪم جا شيطان هو جيئن ته ٿيو، خدا هو ته ڇو ناهي، قابل جي ڪرڻ گناهه هو ۽ ٿو، رهي ۾ هن ۾ج جو هن ته ڇو ڪري، نٿو انصاف جيڪو ڪو هر جا. شيطان ۾ار ۽ جا خدا ۾ار آهن ظاهر ۾ هن آهي. ٿيو پيدا مان اها آهي هي ته ڇو ڪري. نٿو پيار سان ۾اءُ پنهنجي جيڪو ۽ آهي، نه طرفان خدا ڪري، جيئن نه ڪريون، پيار سان ۾ئي هڪ اسان جيئن ته ۾ڏي، کان شروعات توهان جيڪا خبر قتل ڪيس خاطر جي سبب ڪهڙي ۽ ڪيو؛ قتل کي ۾اءُ پنهنجي ۽ هو مان ۾ڇڙي قابيل ۾ائرو، منهنجا هئا. وارا انصاف ڪم جا ۾اءُ جي هن پر هئا، ۾ڇا ڪم جا هن ته ڇو ڪيو؟ موت اسان ته ٽا ڄاڻون اسان ٽي. ڪري نفرت کان توهان دنيا جيڪڏهن ٽيو، نه حيران ۾اءُ جيڪو ٽا. ڪريون پيار سان ۾ائرن اسان ته ڇاڪاڻ آهيون، ويا گذري ۾ زندگيءَ مان قاتل ٿو، ڪري نفرت کان ۾اءُ پنهنجي جيڪو هر ٿو. رهي ۾ موت سو ڪري، نٿو پيار سان رهي اندر جي هن جيڪا آهي نه زندگي ابدي وٽ قاتل به ڪنهن ته ٽا ڄاڻو توهان ۽ آهي، کي اسان ۽ رکيو، روح پنهنجو لاءِ اسان هن ته ڇو آهي، ڄاڻيو کي محبت اسان ۾ هن ٽي. پنهنجي ۽ ٿو رکي زندگي جي دنيا ماڻهو جيڪو رکون. روح پنهنجا لاءِ ۾ائرن ته گهرجي ڪيئن محبت جي خدا ته ٿو، ڪري بند کان ڪيس دل پنهنجو ۽ ٿو ڏسي ۾ ضرورت کي ۾اءُ ڪرڻ پيار سان زبان يا ۾ لفظن رڳو نه کي اسان ۾ارُ، ننڍڙا منهنجا ٽي؟ رهي ۾ ڪيس هن ۽ آهيون، اسان مان سڃائي ته ٽا ڄاڻون اسان ۾ هن ۽ ۾. سڃائي ۽ عمل پر گهرجي، کي اسان دل جو اسان جيڪڏهن ته ڇو ڪنداسين، قائل کي دلين پنهنجن اسان اڳيان جي جيڪڏهن پيارا، ٿو. ڄاڻي ڪجهه سپ ۽ آهي وڏو کان دل جي اسان خدا ته ڪري، مذمت اسان به جيڪو ۽ آهي، دليري ڏانهن خدا کي اسان ڪري، نه مذمت کي اسان دل جي اسان جيڪي شيون اهي ۽ ٽا رکون حڪم جا هن اسان ته ڇو کان، هن ٽا وٽون اسان ٽا گهرون سندس اسين ته آهي حڪم سندس هي ۽ ٽا. ڪريون اسان آهن خوشگوار اڳيان جي هن

هن جيئن ڪنداسين، پيار سان ٻئي هڪ ٻ آٿيندا سين ايمان تي نالي جي مسيح يسوع پٽ هن ٻ ٿو. رهي ٻ هن پاڻ هو ٻ ٿو رهي ٻ هن هو ٿو، رکي حڪم جا هن جيڪو ڏنو. حڪم آهي.ڏنو کي اسان هن جيڪو مان روح ان ٿو، رهي ٻ اسان هو ته ٽا ڃاڻون اسان ٻ

4

کان طرف جي خدا اهي ڇا ته جانچيو کي روحن پر ڪريو، نه يقين تي روح هر پيارا، کي روح جي خدا توهان ٻ هن آهن. ويا نڪري ٻ دنيا نبي ڪوڙا ڪيترائي ته ڇو آهن، ٻ آهي؛ کان خدا آهي، آيو ٻ جسم مسيح عيسىٰ ته ٿو ڪري اقرار جيڪو روح هر ٽا؛ ڃاڻو هي ٻ ناهي؛ کان خدا آهي، آيو ٻ جسم مسيح عيسىٰ ته ڪري نٿو اقرار جيڪو روح هر توهان آهي. ئي ٻ اڃ ٻ دنيا هاڻي ٻ ٿو، اچي ته آهي ٻڌو توهان جيڪو جو، دجال آهي جيڪو ته ڇو آهي، ڪئي حاصل فتح تي انهن توهان ٻ ٻار، ننڍا آهيو، طرفان جي خدا هو ڪري ان آهن، مان دنيا پاڻ هو آهي. ٻ دنيا جيڪو آهي وڏو کان ان اهو آهي ٻ توهان کي خدا جيڪو آهيون؛ مان خدا اسان ٿي. ٻڌي کي انهن دنيا ٻ ٽا ڪن ڳالهيون جي دنيا مان هن ٿو. ٻڌي نه جي اسان اهو آهي، نه مان خدا جيڪو ٿو. ٻڌي کي اسان ٿو ڃاڻي سان ٻئي هڪ کي اسان پيارا، کي. روح جي ٻڌڻ ٻ کي روح جي سڃ ٽا ڃاڻون اسان پيدا کان خدا ٿو، ڪري پيار جيڪو ڪو هر ٻ آهي، کان خدا پيار ته ڇو گهرجي، ڪرڻ پيار خدا ته ڇاڪاڻ ڃاتو، نه کي خدا هن ڪري، نٿو پيار جيڪو ٿو. ڃاڻي کي خدا ٻ آهي ٽيو پٽ ڃاول اڪيلي پنهنجي خدا ته ڇو ٿي، ظاهر ٻ اسان محبت جي خدا ٻ هن آهي. پيار ته نه آهي، محبت ٻ هن جيئرون. ذريعي جي هن اسين جيئن ته آهي موڪليو ٻ دنيا کي کي پٽ پنهنجي ٻ ڪئي محبت سان اسان پاڻ هن ته ڇو پر ڪئي، محبت سان خدا اسان پيار طرح اهڙي سان اسان خدا جيڪڏهن پيارا، موڪليو. لاءِ ڪفاري جي گناهن جي اسان

نه ڪڏهن به ڪنهن کي خدا ڪريون. پيار سان ٻئي هڪ ته گهرجي به کي اسان ته ڪيو، پيار سندس ۽ ٿو رهي ۾ اسان خدا ڪريون، پيار کي ٻئي هڪ اسان جيڪڏهن آهي، ڏنو ۾، اسان هو ۽ ٿا رهون ۾ کيس اسان ته ٿا ڇاڻون اسان ۾ هن آهي. ٽيل مڪمل ۾ اسان ته ٿا ڏيون گواهي ۽ آهي ڏنو اسان ۽ آهي. ڏنو کي اسان مان روح پنهنجي هن ته ڇاڪاڻ خدا عيسىٰ ته ڪري اقرار به جيڪو آهي. موڪليو طور ڏيندڙ نجات جو دنيا کي پٽ پيءُ يقين ۽ آهي ورتو ڇاڻي اسان ۽ ٿو. رهي ۾ خدا هو ۽ ٿو رهي ۾ کيس خدا آهي، پٽ جو ۾ محبت جيڪو ۽ آهي، محبت خدا ٿو. رکي ۾ اسان خدا جيڪا تي محبت ان آهي ڪيو وئي ٽي مڪمل محبت گڏ سان اسان ۾ هن ٿو. رهي ۾ هن خدا ۽ ٿو رهي ۾ خدا ٿو، رهي تيئن آهي، اهو جيئن ته ڇو هجي، پن دلير ۾ ڏينهن جي فيصلي وٽ اسان جيئن ته آهي، ڪيڊي ٻاهر کي خوف محبت مڪمل پر ۾، محبت آهي نه خوف آهيون. ۾ دنيا هن به اسين اسان آهي. ٽيو نه مڪمل ۾ محبت سو ٿو ڊڇي جيڪو ۽ ٿو، رکي سزا خوف ته ڇو ٽي، مان ته ڇوي ڪو جيڪڏهن ڪيو. پيار کي اسان پهرين هن ته ڇو ٿا، ڪريون پيار کيس ته ڇو آهي، ڪوڙو هو ته ڪري، نفرت سان ياءُ پنهنجي ۽ ٿو، ڪريان پيار سان خدا نه هن کي جنهن سان خدا آهي، ڏنو هن کي جنهن ڪري نٽو پيار سان ياءُ پنهنجي جيڪو خدا جيڪو ته کان، هن آهي وٽ اسان حڪم هي ۽ ٿو؟ سگهي ڪري پيار ڪيئن آهي، ڏنو ڪري.محبت به سان ياءُ پنهنجي اهو ٿو، ڪري محبت سان

5

ڪو هر ۽ آهي، ويو ڇائو مان خدا آهي، مسيح عيسىٰ ته ٿو رکي يقين جيڪو ڪو هر اسان مان هن ٿو. ڪري پيار به کي ڇائل مان هن سو ٿو، ڪري پيار کي واري ڇائڻ جيڪو ڪريون پيار سان خدا اسان جڏهن ٿا، ڪريون پيار سان ٻارن جي خدا اسان ته ٿا ڇاڻون

حڪم جا هن اسان ته محبت، جي خدا آهي هي ٿا. ڪريون عمل تي حڪمن جي هن ۾ ٿا ڪري فتح کي دنيا آهي ڄائو کان خدا جيڪو هر ته ڇو آهن، نه ڳرا حڪم جا هن ۾ رکون؛ جيڪو اهو آهي ڪير ايمان. جو اسان ڪيو، فتح کي دنيا جنهن فتح اها آهي هي ۾ ٿو؛ آهي؟ پٽ جو خدا عيسىٰ ته ٿو رکي يقين جيڪو اهو نه جيڪڏهن ٿو، ڪري فتح کي دنيا ۾ پاڻي پر ۾، پاڻي رڳو نه مسيح، يسوع آهي، آيو ذريعي رت ۾ پاڻي جيڪو آهي اهو هي آهن تي ته ڇو آهي. سچ روح ته ڇاڪاڻ ٿو، ڏئي گواهي جيڪو آهي اهو روح ۾ ۾، رت آهن تي ۾ آهن؛ هڪ تي اهي ۾ روح، پاڪ ۾ ڪلام پيءُ، ۾، آسمان ٿا ڏين گواهي جيڪي اسان جيڪڏهن آهن. ۾ هڪ تي اهي ۾ رت، ۾ پاڻي ۾ روح ۾، زمين ٿا ڏين گواهي جيڪي گواهي جي خدا هيءَ ته ڇو آهي، ودي گواهي جي خدا ته ٿا، وٺون گواهي جي ماڻهن وٽ ان ٿو، رکي يقين تي پٽ جي خدا جيڪو آهي. ڏني بابت پٽ پنهنجي هن جيڪا آهي آهي، بٹايو ڪوڙو کي خدا هن رکي، نٿو يقين تي خدا جيڪو آهي، ۾ اندر جي هن گواهي هيءُ ۾ آهي. ڏني بابت پٽ پنهنجي خدا جيڪا آهي ڪيو نه يقين تي گواهي ان هن ته ڇو آهي. ۾ پٽ سندس زندگي هيءُ ۾ آهي، ڏني زندگي ابدي کي اسان خدا ته آهي، گواهي اُهو ٿو، رکي نه کي پٽ جي خدا جيڪو ٿو؛ رکي زندگي اُهو ٿو، رکي کي پٽ جيڪو نالي جي پٽ جي خدا جيڪي آهن، لکيون کي توهان مون ڳالهيون هي ٿو. رکي نه زندگي پٽ جي خدا توهان ته ۾ آهي، زندگي ابدي وٽ توهان ته ڄاڻو توهان ته ٿا، رکن يقين تي ڇو آهي، ڏانهن هن وٽ اسان جيڪا آهي ڳالهائڻ ڪُليل اها هيءَ ۾ رکو. يقين تي نالي جي ۾ ٿو. ٻڌي جي اسان هو ته مطابق، مرضيءَ جي هن ٿا گهرون ڪجهه اسان جيڪڏهن ته اسان ته ٿا، گهرون اسان به جيڪو ٿو، ٻڌي جي اسان هو ته ٿا ڄاڻون اسان جيڪڏهن آهن. گهريون کان هن اسان جيڪي آهن درخواستون اهي وٽ اسان ته ٿا ڄاڻون موت گناهه جيڪو آهي، رهيو ڪري گناهه ۾اءُ سندس ته ڏسي ماڻهو ڪو جيڪڏهن جيڪو ٿا ڪن گناهه جيڪي لاءِ انهن ڏيندو، زندگي کيس هو ۾ پچندو، هو آهي، نه ڏانهن

پڇي. هو ته بابت جي ان ٿو چوان آئون نه ڏانهن؛ موت آهي گناهه آهي. نه ڏانهن موت هر ته ٿا ڇاڻون اسان آهي. نه ڏانهن موت جيڪو آهي گناهه ۽ آهي، گناهه ناانصافي سڀ آهي، ٿيل پيدا مان خدا جيڪو پر ڪري، نٿو گناهه آهي، ٿيل پيدا مان خدا جيڪو ڪو آهيون، کان خدا اسان ته ٿا ڇاڻون اسان ڇهي. نٿو کي هن بچڑو ۽ آهي، سنياليندو کي پاڻ عقل کي اسان ۽ آهي آيو پٽ جو خدا ته ٿا ڇاڻون اسان آهي. پيل ۾ بچڑائي دنيا سڃي ۽ مسيح عيسىٰ پٽ جي هن آهيون، ۾ سچ اسان ۽ ڇاڻون، کي سچ اسان جيئن ته آهي ڏني آمين.بچاءُ، کان بتن کي پاڻ ٻارُ، ننڍا آهي. زندگي ابدي ۽ خدا سچو هي ۾.

ديداخي

1

تمام فرق ۾ وچ جي رستن ۾نهي انهن پر جو، موت هڪ ۽ جو زندگيءَ هڪ آهن، ۽ه رستا ڪندين، محبت سان خدا تون پهرين آهي: هي رستو جو زندگيءَ ته جيئن آهي. گهٽو ۽ سان، پاڻ جيئن ڪندين محبت سان پاڙيسري پنهنجي تون ۽يو ڪيو، پيدا توکي جنهن ڳالهين انهن ڪر. نه سان ۽ئي به تون ٽين، توسان ته چاهين نڻو تون جيڪي ڪجهه سڀ ڪريو دعا ۽ ٽا ڪن لعنت کي توهان جيڪي کي انهن ڏيو برڪت آهي: هيءَ تعليم جي کهڙو ته ڇو ٽا؛ ڏين ايذا کي توهان جيڪي لاءِ انهن رکو روزو ۽ لاءِ، دشمنن جي توهان ڇا ٽا؟ ڪن پيار کي توهان جيڪي کي انهن ڪريو پيار توهان جيڪڏهن آهي، فضل کان توهان جيڪي ڪريو محبت کي انهن توهان ڪن؟ ٽيون نه ڪم ساڳيو به قومون رهه، پري کان خواهشن بدني ۽ جساني هوندو. نه دشمن کي توهان ۽ ٽا، ڪن نفرت مڪمل تون ۽ موڙ، به ۽يو ڏانهن هن ته ڏئي، ڏڪ تي ڳل ساڄي توکي ڪو جيڪڏهن جيڪڏهن وچ، ميل ۽ه سان هن ته ڪري، مجبور ميل هڪ توکي ڪو جيڪڏهن ٽيندين، تنهنجي مان تنهنجي ڪو جيڪڏهن ڏي، به قميص کي هن ته ڪٽي، چادر تنهنجي ڪو

جيڪو کي ڪنهن هر آهين. نه ئي قابل تون ته ڇو ڪر، نه طلب واپس ته وڃي، شيءِ مان تحفن پنهنجن کي سيني ته ڏو چاهي پيءُ ته ڇو گهر؛ نه واپس ۽ ڏي، ڏو پڇي توکان ان آهي افسوس آهي. بيگناهه اهو ته ڇو موجب؛ حڪم ڏيندڙ اهو آهي مبارڪ وجي. ڏنو ڏيندو، سزا رکندو، رکندو نه ضرورت جيڪو پر هوندو؛ بيگناهه ڪو ڏو، وڃي جيڪو کي ۽ ڪيا، هن جيڪي بابت انهن ويندو جانچيو تي ٽيڙ ۾ قيد ۽ ۾؛ شيءِ ڪهڙي ۽ ورتو ڇو آهي، ويو چيو به بابت هن پر ڪوبرانٽ. آخري ڏئي نه واپس جيستائين نڪرندو، نه اتان ڏيو.کي ڪنهن ته ڃاڙو توهان جو تان ڏيو، پسڙ ۾ هڙن جي توهان کي خيرات جي توهان

2

نه خراب کي ٻارن تون ڪندين، نه زنا تون ڪندين، نه قتل تون حُڪم؛ ٻيو جو تعليم تون ڪندين، نه جادو تون ڪندين، نه چوري تون ڪندين، نه زناڪاري تون ڪندين، ماريندين، کي ڃاول ئي نه ۽ ڪندين، نه قتل ۾ تباهيءَ کي ٻار تون ڪندين، نه جادوگري کائيندو، نه قسم ڪوڙو تون ڪندين. نه خواهش جي شين جي پاڙيسريءَ پنهنجي تون ٻه تون رکندو. نه دشمني تون ڳالهائيندو، نه برائي تون ڏيندو، نه شاهدي ڪوڙي تون نه ڪوڙو لفظ تنهنجو آهي. ڦاڙو جو موت زباني ٻه ته ڇو زباني، ٻه نه ۽ ٽيندين نه ذهني نه اداڪار، نه ڦرلوڙو، نه لالچي، ٽيندين نه تون هوندو. پريل سان عمل پر خالي، نه ٽيندو، سيني تون وڃندين. نه صلاح بچڙي خلاف جي پاڙيسري پنهنجي تون مغرور. نه ۽ بدنيت کي ڪن ۽ ڪندين، دعا لاءِ ڪن ڪندين، ملامت کي ڪن پر ڪندين، نه نفرت کان انسانن ڪندين.پيار وڌيڪ کان روح پنهنجي

3

ڪاوڙ ته ڇو ٿيو، نه ڪاوڙيل وڃ. پڇي ڪان شيءِ هر جهڙي ان ۾ ڪان برائي هر ٻار، منهنجا انهن ته ڇو جذباتي، نه ۾ تڪراري نه ٿيو، ڪندڙ حسد نه ۾ ٿو، وڃي وڻي ڏانهن قتل وڻي ڏانهن زنا خواهش ته ڇو ٿيو، نه خواهشمند ٻار، منهنجا ٿا. ٿين پيدا قتل مان سڀني زناڪاريون مان سيني انهن ته ڇو وارو، اکين مٿي نه ۾ ٿيو ڳالهائيندڙ گندو نه ۾ ٿي، وڃي رهنمائي ڏانهن پرستي بت اهو ته ڇو ٿيو، نه وارو ڏسڻ شگون ٻار، منهنجا ٿيون. ٿين پيدا جي ڏسڻ ڪي شين انهن نه ۾ ڪندڙ، صفائي نه دان، رياضي نه ٿيو، جادوگر نه ۾ ٿو، ڪري نه ڪوڙو ٻار، منهنجا ٿي. ٿئي پيدا پرستي بت مان شين سڀني انهن ته ڇو ڪر، خواهش بيڪار نه ۾ ٿيو ڪندڙ محبت جو پئسي نه ۾ ٿو، وڃي وڻي ڏانهن چوري ڪوڙ ته ڇو ٿيو، نه ڪندڙ گوڙهو ٻار، منهنجا ٿيون. ٿين پيدا چوريون مان سيني انهن ته ڇو ڪندڙ، فخر وارو، سوچ بچ ئي نه ۾ ٿيو پسند خود ته نه ۾ ٿو، وڃي وڻي ڏانهن ڪفر اهو ته ڇو ٿيو، جا زمين ماڻهو مزاج نرم ته ڇو ٿي، مزاج نرم ٿا. ٿين پيدا ڪفر مان سيني انهن ته ڇو ڪان لفظن انهن ۾ وڃ، ٿي سڏو ۾ پرامن ڏوهه، بي ڪندڙ، رحم ڪندڙ، صبر ٿيندا. وارث تون ئي نه ۾ ڪندين نه بلند کي پاڻ تون آهن. ٻڌا توهان جيڪي رهه لرزندو هميشه ۾ نيڪن تون پر ملندو، نه سان اونچن روح تنهنجو ڏيندين. دليري کي روح پنهنجي قبول جيان شين چگين کي انهن آهن، رهيا ٿي توکي ڪم جيڪي رهندين. گڏ سان عاجزن آهي.ٿيندو نه به ڪجھ سواءِ ڪان خدا ته ڇاٽيندي اهو ڪر،

4

تون ۾ ڪندين، ياد ڏينهن ۾ رات ڪيس تون ٻڌائي، ڪلام جو خدا توکي جيڪو ٻار، منهنجا مالڪ اتي ٿو، وڃي ڪيو اعلان جو مالڪيت جتي ته ڇو ڏيندين، عزت جيان مالڪ ڪيس ڪري آرام تي لفظن سندن تون جيئن ته ڳوليو، منهن جا ماڻهن پاڪ روزانو پر آهي. فيصلو سان انصاف تون ڪندين، قائم امن ۾ وڙهندڙن پر چاهيندين، نه ڦاٽ تون سگهين. نه وارو ڏهنن ٻن تون ڪندين. نه پاسو جو ڪنهن ۾ ڪرڻ ملامت تي ڏوهن تون ڪندين، پوئتي لاءِ ڏيڻ پر وڌائيندڙ، هٽ لاءِ ڪٽڻ ته ٽيو نه نه. يا ٽيندو اهو ڇا ته ٽيندين، گناهن پنهنجي ته آهي،)ڪجهه(ذريعي جي هٿن پنهنجي وٽ توهان جيڪڏهن ڇڪيندڙ. ته ڇو ڪندين، گوڙ ڏيندي ئي نه ۾ ڪندين نه شڪ ۾ ڏيڻ تون ڏيو. لاءِ ڇوٽڪاري جي پر موٽائيندين، نه کي محتاج تون آهي. ڪير ڏيندڙ موٽ سنو جو اجر ته ڇاڻندين تون ته ڇو آهي، ذاتي اهو ته چوندين نه تون ۾ ونڊيندين ڪجهه سپ سان پاڻ پنهنجي تون پٽ پنهنجي هٽ پنهنجو تون ۾؟ فاني وڌيڪ ڪيترو ته آهيو، پائيوار ۾ لافاني جيڪڏهن تون سيڪاريندين. خوف جو خدا کين کان جوانيءَ پر ڪيندين، نه کان ڏيءَ پنهنجي يا کان ۾ تلخيءَ پنهنجي ٽا، رکن اميد تي خدا ساڻئي جيڪي کي، نوڪراڻيءَ يا نوڪر پنهنجي موجب منهن هو ته ڇو ڍڇن؛ نه کان خدا مٽان جي ٻنهي اهي جو متان ڏيندين، نه حڪم تون آهيو، غلام جيڪي پر تون آهي. ڪيو تيار روح کي جن تي انهن پر اچي، نڏو لاءِ سڏڻ سيني تون ۾. خوف ۾ شرم کي، نموني جي خدا جيئن ڪندا تابعداري جي مالڪن پنهنجي حڪم جا رب تون آهي. نه وٽندڙ کي مالڪ جيڪا شيءِ اها هر ۾ ڪندين نفرت کان منافقت ۾ وڌائيندي ڪجهه نه سنياليندين، کي انهن آهن ڪيا حاصل تون جيڪي پر ڇڏيندين، نه خراب ڏانهن دعا پنهنجي ۾ ڪر، اقرار جو ڏوهن پنهنجن ۾ اسيمبليءَ گهٽائيندي. ڪجهه نه آهي.رستو جو زندگيءَ هيءُ اڇ؛ نه سان ضمير

5

قتل، آهي: پريل سان لعنتن ۽ آهي برائي پهرين کان سڀ جيڪو آهي، رستو جو موت هي ڦرلٽ، جادوگري، جادوگري، پرستي، بت چوريون، زناڪاريون، خواهشون، زناڪاريون، حسد، حيائي، بي لالچ، ضد، بدڪاري، وڏائي، فريب، دلي، ۽ه منافقت، شاهديون، ڪوڙيون کان ڪوڙ ڪندڙ، نفرت کان سچ ويا، ستايل کان شين چگن شينخوري. اوچائي، باکي، بي انصاف ئي نه ۽ چمڙيل نه سان چگائيءَ ڇاڻندڙ، نه کي اجر جي نيڪيءَ ڪندڙ، محبت پري صبر ۽ نرمي کان جن ڏانهن، برائيءَ پر جاڳندڙ نه ڏانهن چگائيءَ سان، فيصلي واري ڪندڙ، نه رحم تي غريب ڪندڙ، تعاقب جو بدلي ڪندڙ، محبت کان شين بيڪار آهي، کي انهن قاتل، جا ٻارن ڇاڻندڙ، نه کي ناهيندڙ کي انهن ڪندڙ، نه تڪليف تي مظلوم منهن کان محتاج ڪندڙ، تباهه جا تخليق جي خدا قاتل، جا ٻارن ڇاڻندڙ، کي ناهيندڙ مڪمل جج، قانون بي جا غريب وڪيل، جا امير ڏهائيندڙ، کي زده مصيبت موڙيندڙ، وجو.بچايو کان سڀني انهن ٻارو، گنهگار؛

6

خدا توکي اهو ته ڇو ڪري، نه گمراهه کان رستي جي تعليم هن توکي به ڪو ڏس، ته آهين، قابل جي ڪٽڻ جوڙو سڃو جو مالڪ واقعي تون جيڪڏهن ٿو. سيکاري کانسواءِ اهو ٿو، سگهين ڪري تون جيڪو ته آهين، نه قابل تون جيڪڏهن پر ٿيندين، مڪمل تون تمام کان قرباني جي بت پر ڪڻ، سو ٿو سگهين ڪٽي تون جيڪو ۾، باري جي ڪائڻ ڪر. آهي.عبادت جي ديوتائن مئل اها ته ڇو رهجو، هوشيار گهٽو

7

پيءُ ڏيو بپتسما چئي، ۾ اڳ ڳالهيون سڀ هي ڏيو: بپتسما طرح اهڙيءَ ۾، باري جي بپتسما نه پاڻي جيئرو وٺ توهان جيڪڏهن ۾. پاڻيءَ جيئري تي، نالي جي روح پاڪ ۽ پٽ ۽ گرم ته آهيو، نه قابل ۾ پاڻي ٽڏي توهان جيڪڏهن ۽ ڏيو، بپتسما ۾ پاڻي ٻئي ته هجي، پٽ ۽ پيءُ اُڇلايو، پاڻي تي مٿي ٻيرا ٿي ته آهن، نه ٻئي وٺ توهان جيڪڏهن پر ۾. پاڻي ۽ رکن، روزو ۾ اڳ ونڊڻ بپتسما ۽ ڏيندڙ بپتسما اڳ، کان بپتسما ۾. نالي جي روح پاڪ ۽ اڳ ڏينهن ٻن يا هڪ ونڊڻ بپتسما ته ڏي حڪم تون پر ٽا؛ سگهن ڪري ٻيا ڪي جيڪڏهن رکي.روزو

8

۽ جي سبت ٻئي ٽا رکن روزا اهي ته چاکاڻ هجن. نه گڏ سان رياڪارن روزا جا توهان پر ٽا، ڪن منافق جيئن ڪريو دعا نه تي. تياري ۽ چوٽين رکو روزا توهان پر تي؛ پنجين آسمان جيڪو پيءُ جو اسان ڪريو: دعا ائين ڏنو، حڪم ۾ خوشخبري پنهنجي رب جيئن جيئن ٽئي مرضي تنهنجي اچي، بادشاهي تنهنجي وڃي، ڪيو مقدس نالو تنهنجو آهي، ۾ پنهنجن به اسان جيئن ڏي، ڪي اسان ماني روزاني جي اسان تي، زمين ۽ ۾ آسمان کان برائي ڪي اسان پر وڃ، وڻي نه ۾ آزمائش ڪي اسان ۽ ٽا، ڪريون معاف ڪي قرضدارن دعا طرح اهڙي ٻيرا ٿي ۾ ڏينهن لاءِ. هميشه جلال ۽ آهي طاقت تنهنجي ته ڇو بچاءِ، ڪريو.

9

اسان ۾؛ باري جي پيالي پهرين ڪريو؛ شڪرگذاري طرح اهڙي ۾، باري جي شڪرگذاري

جي انگور مقدس جي دائود ٻار جي توهان پيءُ، جا اسان ٽا، ڪريون ادا شڪر جو توهان ڪريون شڪر توکي اسان پر: ۾ باري جي ڀڃڻ تائين. صدين آهي جلال لاءِ توهان لاءِ؛ ٻوٽي جي ٻار تنهنجي عيسىٰ ڪيو ظاهر کي اسان تو جيڪو لاءِ، علم ۾ زندگي پيءُ، جا اسان ٽا، ٽي گڏ ۾ هو پکڙيل مٽان جي جبلن ٽڪرو هي جيئن لاءِ. هميشه آهي جلال توکي ذريعي. ڪيو گڏ ۾ بادشاهت تنهنجي کان پچاڑين جي زمين کي گرجا تنهنجي ئي تيئن ٽيو، هڪ ۾ کائي نه به ڪو لاءِ. هميشه ذريعي، جي عيسىٰ طاقت، ۾ عزت آهي تنهنجي ته ڇو وڃي. ويا ڏنا بپتسما ۾ نالي جي مالڪ جيڪي اهي رڳو پر مان، شڪرگذاري جي توهان پيئي نه ڏيو.نه کي ڪتن شيءِ پاڪ آهي، چيو مالڪ بابت هن ته ڇو آهن،

10

اي ٽا، ڪريون شڪر جو توهان اسان ڪريو: شڪرگذاري طرح اهڙيءَ پوءِ، کان ڀرجڻ ۾ ايمان ۾ علم ۾ آهي، رهيو ۾ دلين جي اسان جيڪو لاءِ، نالي پاڪ جي توهان پيءُ، پاڪ کي توهان آهي؛ ويو ڏنو ذريعي جي ٻار جي توهان عيسىٰ کي اسان جيڪو لاءِ جي لافاني پيدا خاطر جي نالي پنهنجي شيون سپ مالڪ، مطلق قادر اي تون، تائين. هميشه جلال ڪن، ادا شڪر توکي اهي جيئن ته ڏنو، لاءِ اندازي لطف پيئڻ ۾ کاڌو کي ماڻهن ۾ ڪيون، سيني ڪيو. عطا ذريعي جي ٻار پنهنجي زندگي ابدي ۾ پيئڻ ۾ کاڌو روحاني کي اسان پر جلال لاءِ توهان آهيو، قادر توهان ته ڇو ٽا، ڪريون ادا شڪر جو توهان اسان اڳ کان بچائين، ۾ محبت پنهنجي کي ان ته کي، جماعت پنهنجي مالڪ، اي ڪر، ياد تائين. هميشه ۾، بادشاهي پنهنجي آهي، وئي ڪئي مقدس جيڪا ڪر، گڏ مان هوائن چئن کي ان ۾ تائين. هميشه عظمت ۾ طاقت آهي جي توهان ته ڇو آهي، ڪئي تيار لاءِ ان توهان جيڪا ته آهي، پاڪ ڪو جيڪڏهن هوسانا کي خدا جي داؤد وڃي. لنگهي دنيا هي ۾ اچي فضل

اجازت کي نبين پر آمين. اٹا؛ مارانا ڏيو؛ ڪرڙ توبه ته آهي، نه ڪو جيڪڏهن ڏيو؛ اچڻ ڪن.شڪرگذاري چاهين جيترو ته ڏيو

11

پر ڪريو؛ قبول ڪيس شيون، چيل ۾ اڳ سڀ اهي سيڪاري کي توهان اچي به جيڪو نه ڪيس لاءِ، ڪرڙ تباهه تعليم ٻي سيڪاري ڪري ڦري وارو سيڪارڙ اهو پاڻ جيڪڏهن ۽ رسولن خداوند. جيئن ڪريو قبول ڪيس لاءِ، وڌائڻ ڄاڻ جي خداوند ۽ نيڪي پر ٻڌو؛ ڏانهن توهان جيڪو رسول هر ڪريو. ائين مطابق حڪم جي خوشخبري ۾، باري جي نبين پر جي، ڏينهن هڪ سواءِ رهندو نه هو پر وڃي، ڪيو قبول وانگر رب ڪيس ٿو، اچي ڪوڙو هو ته رهي ڏينهن ٽي هو جيڪڏهن پر به، ڏينهن ٻئي ته هجي ضرورت جيڪڏهن پر گذاري، رات هو جيستائين جي، ماني سواءِ وٺي نه به ڪجھ رسول ايندڙ پر آهي. نبي ۾ روح نبي جيڪو آهي. نبي ڪوڙو هو ته ڪري، مطالبو جو چانديءَ هو جيڪڏهن معاف گناهه هر ته ڇو ڪندؤ، فيصلو نه ۽ آزمايندؤ نه کي هن توهان آهي، رهيو ڳالهائي نبي ٿو ڳالهائي ۾ روح جيڪو ڪو هر ويندو. ڪيو نه معاف گناهه هي پر ويندو، ڪيو نبي ۽ نبي ڪوڙو مان طريقن پوءِ هجن. طريقا جا خداوند وٽ هن جيڪڏهن پر ناهي، پر ڪائيندو، نه مان ان هو ٿو، ڪري تعين جو ميز ۾ روح جيڪو نبي هر ۽ ويندا. سڃاتا ٿو، سيڪاري سچ جيڪو نبي هر پر آهي. نبي ڪوڙو هو ته ڪري نه ائين جيڪڏهن نبي، سچو ٽيل منظور هر آهي. نبي ڪوڙو ٿو، ڪري نه ٿو سيڪاري هو جيڪو جيڪڏهن ٿو، ڪري پاڻ جيڪو سيڪاري نه اهو پر ٿو، ڪري ڪم ۾ راز دنياوي جي گرجا جيڪو ته چاڪاڻ آهي؛ وٽ خدا فيصلو جو هن ته چاڪاڻ ويندو، ڪيو نه فيصلو طرفان توهان يا ٽڪرا جا چانديءَ کي مون چوي، ۾ روح جيڪو پر ڪيو. طرح ساڳيءَ به نبين قديم

۾ باري جي رکندڙن گھٽتائي ٻين هو جيڪڏهن پر ٻڌو. نه سندس توهان ڏي، شيون ٻيون ڪري.نه فيصلو ڪيس به ڪو ته چوي، لاءِ ڏيڻ

12

کان جانچڻ کي هن پوءِ وجي، ڪيو قبول کي ان اچي، تي نالي جي رب جيڪو ڪو هر جيڪڏهن هوندي. سمجهه جي پاسي کاپي ۽ ساڃي وٽ توهان ته ڇو ڄاڻندا، توهان پوءِ ٽا، سگھو ڪري توهان جيترو ڪريو مدد جي هن ته آهي، وارو گذرڻ مان رستي وارو اچڻ پر هجي. ضرورت جيڪڏهن رهندو، نه وڌيڪ کان ڏينهن ٽن يا ٻن وٽ توهان هو پر ۽ ڏيو ڪرڻ ڪم کي هن ڪري، هجڻ ڪاريگر ٽو، چاهي ويهڻ وٽ توهان هو جيڪڏهن ته سوچيو مطابق سمجھ پنهنجي ته آهي، نه فن ڪو وٽ هن جيڪڏهن پر ڏيو. کائڻ نڦو ڪرڻ طرح اهڙي هو جيڪڏهن رهي. نه بيڪار گڏ سان توهان عيسائي ڪو ڪيئن رهو.هوشيار کان ماڻهن اهڙن آهي، ٺڳ هو ته چاهي،

13

ساڃيءَ آهي. لائق جو کاتي پنهنجي ٽو، چاهي رهڻ وٽ توهان جيڪو نبي سچو هر پر تنهنڪري آهي. لائق جو کاتي پنهنجي ڪندڙ ڪم جيئن آهي، لائق به استاد سچو طرح پهريون سڀ جا رڍن ۽ ڏورن جا، پيداوار جي جاءِ جي ڪٽڻ جي اناج ۽ ڪنڊ جي انگور توهان جيڪڏهن پر آهن. پادري اعليٰ تنهنجا اهي ته ڇو ڏينديون، کي نبين تون ڪٽي، ميوا پهريون ته ڪندا، تيار اناج توهان جيڪڏهن ڏيو. کي غريبن ته هجي، نه نبي ڪو وٽ ڪٽي ميوو پهريون کولي، ٽانو جو تيل يا شراب طرح ساڃيءَ ڏيو. موجب حڪم ڪٽي ميوو

جيئن ڪٽي، ميوو پهريون جو ملڪيت هر ۽ جو ڪپڙن ۽ جو چانديءَ پر ڏي؛ ڪي نبين ڏي.موجب حڪم لڳي، سنو توکي

14

جو گناهن پنهنجن پهرين ڪريو، ادا شڪر ۽ ڀڄو ماني ڪري ٽي گڏ تي ڏينهن جي خداوند سان ساڻيءَ پنهنجي جيڪو ڪو هر هجي. پاڪ قرباني جي توهان جيئن ته ڪري، اقرار جي توهان جيئن ته ڪن، نه صلح اهي جيستائين اچي، نه گڏ وٺ توهان ٽو، رکي شڪ مون ۾ وقت هر ۽ ۾ جاءِ هر ويو، چيو طرفان رب جيڪا اها آهي هي ٿئي. نه گندي قرباني ۽ ٽو، چوي رب آهيان، بادشاهه عظيم هڪ آئون ته ڇو ڪريو. پيش قرباني صاف کي آهي.عجيب ۾ قومن نالو منهنجو

15

جيڪي ماڻهو اهي هجن، لائق جا مالڪ جيڪي ڪريو مقرر خادم ۽ نگران لاءِ پاڻ پوءِ لاءِ توهان اهي ته ڇو هجن، ٿيل منظور ۽ سچا ۽ ڪندڙ نه محبت جا مال ۽ مزاج نرم کي انهن ڪري تنهن ٿا. ڪن پوري خدمت جي استادن ۽ نبين به پاڻ ۽ ٿا ڪن خدمت ٻئي هڪ گڏ. سان استادن ۽ نبين آهن معزز جا توهان پاڻ اهي ته ڇو ڪريو، نه نظرانداز ۽ آهي. ۾ خوشخبري وٺ توهان جيئن ۾، امن بلڪه نه، ۾ ڪاوڙ پر ڪريو، ملامت کي مان توهان ئي نه ۽ ڏيو نه ڳالهائڻ سان هن به ڪو ڪري، گناهه خلاف جي ٻئي به جيڪو عمل سپ ۽ صدقا ۽ دعائون پنهنجون پر ڪري. توبه هو جو تائين ڏيو، ٻڌڻ کي هن ڪو آهي.۾ خوشخبري جي رب جي اسان وٺ توهان جيئن ڪريو، طرح اهڙي

16

نه کمر جا توهان ۾ وڃن، وسائي نه ڏيئا جا توهان رهو، چوڪس لاءِ زندگيءَ پنهنجي ۾ جنهن آهي، کهڙو ڪلاڪ اهو ته ڄاڻو ٿا نه توهان ته ڇو رهو، تيار پر ٿين، ڪمزور شيون لاءِ پلائيءَ جي روحن پنهنجي ٽيندؤ، گڏ توهان اڪثر ٿو. اچي مالڪ جو اسان جيڪڏهن ڏيندو، نه فائدو کي توهان وقت سڃو جو ايمان جي توهان ته ڇو ڳولينديِ، خراب ۾ نبي ڪوڙا ڪيترائي ۾ ڏينهن آخري ته ڇو ٿيو. نه مڪمل ۾ وقت آخري توهان بي ويندي. ٿي تبديل ۾ نفرت محبت ۾ ويندا، ٿي تبديل ۾ بگهڙن ريوڻ ۾ ويندا، وتي ڪندڙ ۾ ڪندا، حوالي ۾ ڪندا تعاقب ۾ ڪندا نفرت کان ٻئي هڪ اهي سان، وڌڻ جي قانونيت زمين ۾ ڏيکاريندو، عجائب ۾ نشانيون ۾ پٽ، جو خدا جيئن ٽيندو ظاهر ٿڃ جو دنيا پوءِ دنيا به ڪڏهن جيڪي ڪندو، شيون قانوني غير ۾ ويندي، ڪئي حوالي ۾ هڻن سندس گهٽا ۾ ايندي، ۾ باهه جي آزمائش تخليق جي مردن پوءِ آهن. ٽيون نه کان شروع جي جي هن اهي ڪندا، برداشت ۾ ايمان پنهنجي جيڪي پر ٽيندا، هلاڪ ۾ ويندا ٿي گمراهه پکيڙڻ ۾ آسمان پهرين ٽيندیون، ظاهر نشانيون جون سڃ پوءِ ۾ ويندا. بچايا ذريعي امانت پر جو، سيني نه ٽيڻ. جيئرو جو مئلن ٽيون ۾ نشاني، جي آواز جي صور پوءِ نشاني، جي جيڪو ڏسندي، کي مالڪ دنيا تڏهن ساڻس. پاڪ سپ ۾ ايندو مالڪ ويو، چيو جيئن هوندو.رهيو اچي تي ڪرن جي آسمان

پيدائش

1

اوندهه اونداهي ۽ هئي، خالي ۽ شڪل بي زمين پر ناهي. زمين ۽ آسمان خدا ۾ شروعات ۽ ٺئي، روشني چيو، خدا ۽ هو. رهيو ڦري مٿان جي پاڻي روح جو خدا ۽ هئي، مٿان جي جي اونداهي ۽ ۾ وچ جي روشني خدا ۽ هئي، سڀ اها ته ڏٺي، روشني خدا ۽ ٺي. روشني ۽ ٺي، شام ۽ سڏيو. رات کي اونداهيءَ ۽ سڏيو، ڏينهن کي روشنيءَ خدا ۽ ڪيو. جدا ۾ وچ پاڻي ۽ پاڻي اهو ۽ ڏيو، ٺيڻ ۾ وچ جي پاڻيءَ آسمان چيو، خدا ۽ ڏينهن. هڪ ٽي، صبح ۾ وچ جي پاڻيءَ ان خدا ۽ ناهيو، آسمان خدا ۽ ٺيو. ائين ۽ ڏيو، ٺيڻ ورهائيندڙ ۾ وچ جي جدائي هو، مٿان جي آسمان جيڪو ۾ وچ جي پاڻيءَ ان ۽ هو هيٺان جي آسمان جيڪو ٽي، صبح ۽ ٽي، شام ۽ هو، سڀ اهو ته ڏنو خدا ۽ سڏيو، آسمان کي آسمان خدا ۽ ڪئي. زمين سڪل ۽ ٺئي، گڏ تي جاءِ هڪ پاڻي جو هيٺان جي آسمان چيو، خدا ۽ ڏينهن. ٻيو سڪل ۽ ٺيو، گڏ تي جاءِ پنهنجي پاڻي جو هيٺان جي آسمان ۽ ٺيو، ئي ائين ۽ ٺئي، ظاهر خدا ۽ سڏيو، سمنڊر ڪيس گڏ جا پاڻيءَ ۽ سڏيو، کي زمين سڪل خدا ۽ ٽي. ظاهر زمين ۽ نسل پنهنجي جيڪو اُپاري، گهاس ۽ ٻوٽو زمين چيو، خدا ۽ آهي. سڀ اهو ته ڏنو

نسل پنهنجي هجي، ۾ انهن ۾ج جو جن وڻ، ڏيندڙ ميوو ۽ ڪري، پيدا ٿج مطابق مشابهت ۽ نسل پنهنجي جيڪي جا گھاس ڪڍيا، ٻوٽا زمين ۾ ٿيو. ئي ائين ۽ تي. زمين مطابق ڪن پيدا ميوا مطابق نسل پنهنجي جيڪي وڻ ڏيندڙ ميوا ۽ ٽا، ڏين ٿج مطابق مشابهت ٿي، صبح ۽ ٿي، شام ۽ آهي. سنو اهو ته ڏئو خدا ۽ تي. زمين آهن، ئي ۾ انهن ۾ج جا جن ٽا، روشني تي زمين جيڪي ٿين، پيدا روشنيون ۾ چت جي آسمان چيو، خدا ۽ ڏينهن. ٿيون مقرر سال ۽ ڏينهن موسمون، نشانيون، اهي ۽ ڪن، فرق ۾ وچ جي رات ۽ ڏينهن ڏين، تي زمين تنهنڪري ٿين، ۾ ڍانچي مضبوط جي آسمان روشنيون اهي ۽ هجن. لاءِ ڪرڻ جي ڏينهن روشني وڏي ڏاهيون، روشنيون وڏيون ۽ه خدا ٿيو. ئي ائين ۽ ڏين، روشني آسمان ڪي انهن خدا ۽ پڻ. تارا ۽ لاءِ، حڪمراني جي رات روشني ننڍي ۽ لاءِ، حڪمراني روشني ۽ ڪن، حڪومت تي رات ۽ ڏينهن ۽ چمڪن، تي زمين جيئن ته رکيو، ۾ فضا جي ٿي، صبح ۽ ٿي شام ۽ آهي. سنو ته ڏئو خدا ۽ ڪن؛ جدا ۾ وچ جي اونداهين ۽ ۾ وچ جي ڪڍي پکي ۽ شيون وارون رينگڻ جون روحن جيئرن پاڻي چيو، خدا ۽ ڏينهن. چوٿون سامونڊي وڏا خدا ۽ ٿيو. ئي ائين ۽ اڏامن، مطابق فلڪ جي آسمان تي زمين جيڪي آڻين، مطابق قسمن جي انهن پاڻي جيڪي روح سڀ جا جانورن وارن رينگڻ ۽ ڏاهيا، جاندار انهن خدا ۽ آهن. سڏا اهي ته ڏئو خدا ۽ مطابق، قسم پنهنجي پکي وارو پرن هر ۽ ڪڍيا، ۽ ٿين. گھڻا تي زمين پکي ۽ پريو، پاڻي ۾ سمنڊن ۽ ٿيو، گھڻا ۽ وڻو ڇڻي، ڏني، برڪت کي قسم پنهنجي ڪري پيدا روح جيئرو زمين چيو، خدا ۽ ڏينهن. پنجون ٿي، صبح ۽ ٿي، شام قسم پنهنجي جانور جهنگلي جا زمين ۽ جاندار وارا رينگڻ جانور، وارا پيرن چار موجب: ڍور ۽ ڏاهيا، مطابق نسل جي انهن جانور جهنگلي جا زمين خدا ۽ ٿيو. ئي ائين ۽ موجب، اهي ته ڏئو خدا ۽ مطابق، نسل جي انهن وارا رينگڻ سڀ جا زمين ۽ مطابق، نسل جي انهن ۽ ڏاهيون، مطابق مشابهت پنهنجي ۽ تصوير پنهنجي کي انسان ٽا اچو چيو، خدا ۽ هئا. سڏا تي زمين ۽ تي زمين سڃي تي، ڍورن تي، پکين جي آسمان تي، مڇين جي سمنڊ اهي

تصوير جي خدا ڪاهيو، ڪي انسان خدا ۾ ڪن. حڪمراني تي جاندارن سڀني وارين رينگڻ گھٽا ۾ وڌو ڇڻي، ڏني، برڪت ڪي انهن خدا ۾ ڪاهيو. ڪين مادي ۾ نر ڪاهيو، ڪيس مطابق تي، پڪين جي آسمان تي، مڇين جي سمنڊ ۾ ڪريو، قابو تي ان ۾ پريو، ڪي زمين ۾ ٽيو، حڪومت تي جاندارن سڀني وارين رينگڻ تي زمين ۾ تي، زمين سڄي تي، ڊورن سڀني ڄج، پوکيندڙ ڏيندڙ ڄج گھاس سڀ آهي ڏنو ڪي توهان مون ڏس، چيو، خدا ۾ ڪريو. پوکيندڙ، جو ڄج ميوو ٿو رکي ۾ پاڻ جيڪو وڻ، هر ۾ مٽان، جي زمين سڄي آهي جيڪو ۾ لاءِ، پکين سڀني جي آسمان ۾ لاءِ، جانورن سڀني جي زمين ۾ هوندو، ۾ ڪاتي لاءِ توهان جو زندگي ٽي رکي ۾ پاڻ جيڪا ٽي، رينگي تي زمين جيڪا لاءِ شيءِ واري رينگڻ هر هو، ڪيو هن جيڪو ڏنو، ڪجهه سڀ خدا ۾ ٽيو. ائين ۾ ۾، ڪاتي گھاس سائو سڀ ۾ روح، ڏينهن.ڇهون ٽي، صبح ۾ ٽي، شام ۾ هو، سڏو تمام اهو ڏس، ۾

2

۾ ڏينهن ڇهين ڪم پنهنجا خدا ۾ دنيا. سڄي جي انهن ۾ ٽيا، مڪمل زمين ۾ آسمان ۾ ڪيو، آرام ڪان ڪمن سڀني پنهنجي ڏينهن ستين ۾ هئا، ڪيا هن جيڪي ڪيا، مڪمل ته ڇو ڪيو، مقدس ڪي ان ۾ ڏني، برڪت ڪي ڏينهن ستين خدا ۾ هئا. ڪيا هن جيڪي هي هو. ڪيو شروع خدا ڪرڻ ڪي جن ڪيو، آرام ڪان ڪمن سڀني پنهنجي خدا ۾ هن خدا خداوند ڏينهن جنهن ٽيو، اهو جڏهن آهي، ڪتاب جو پيدائش جي زمين ۾ آسمان جو ميدان ۾ اڳ، ڪان ٽيڻ تي زمين شيءِ سائي هر جي ميدان ۾ ڪاهيو، ڪي زمين ۾ آسمان ڪم ڪي ان هو نه ماڻهو ۾ هو، ڏنو نه مينهن تي زمين خدا ته ڇو اڳ؛ ڪان اُپرڻ گھاس سڀ پاڻي ڪي مٽاڇري جي زمين سڄي ۾ هو، ايرندو مٽي مان زمين چشمو هڪ پر لاءِ. ڪرڻ جو زندگيءَ ۾ منهن سندس ۾ مان، مٽي جي زمين ڪاهيو، ڪي انسان خدا ۾ هو. ڏيندو

پوڪي، جنت هڪ طرف اوپر ۾ عدن خدا ۾ ويو. بٽجي روح جيئرو انسان ۾ ڦوڪيو، سانس اُپاريو وڻ هر به ايڃا مان زمين خدا ۾ هو. ٺاهيو هن کي جنهن رکيو، کي ماٹهوءَ ان اتي ۾ هو، ۾ وچ جي جنت وڻ جو زندگيءَ ۾ هو، سنو لاءِ کاڌي ۾ هو، خوبصورت ۾ ڏسڻ جيڪو ڏيڻ پاڻي کي جنت آهي نڪرندي مان عدن ندیءَ هڪ پر وڻ. جو ڃاڻ جي بچڙي ۾ سڻي ۾ سڃي جيڪو آهي، فيشون نالو جو هڪ ٽي. ورهائجي ۾ شاخن چار اها کان اتان ۾ لاءِ، سنو سون جو ڏرتيءَ اُن پر آهي. سون جتي اتي ٿو، ڪري گهيرو کي زمين جي هويلا آهي اهو هيءُ آهي، گيهون نالو جو درياءَ ٻئي ۾ آهي. پٽر سائو ۾ ڪوئلو اُتي ۾ آهي، هيءُ آهي، ٽائيگرس درياءُ ٽيون ۾ ٿو. گهيرائي کي زمين جي ايٿوپيا سڃي جيڪو انسان ان خدا رب ۾ آهي. فرات درياءُ چوٿون ۾ آهي، وارو وڃڻ سامهون جي آشوريائي ۾ سڻيالي کي ان هو ته رکيو، ۾ باغ جي لذت کيس ۾ ويو وڻي هو، ٺاهيو هن کي جنهن کي کائي مان وڻ هر ۾ جنت چئي: ڏنو، حڪم کي آدم خدا رب ۾ ڪري. حفاظت جي ان ته ڇو کائيندؤ، نه مان ان توهان مان، وڻ واري ڃاڻ جي خراب ۾ سڻي پر ٿو. سگهين جو انسان چيو، خدا رب ۾ ويندؤ. مري ضرور توهان کائيندؤ، مان ان توهان ڏينهن جنهن هجي. مطابق کيس جيڪو ٺاهيون مددگار هڪ لاءِ کيس ته اڇو ناهي، سنو هجڻ اڪيلو کي انهن ۾ ٺاهيا، پکي سپ جا آسمان ۾ جانور جهنگلي ميداني سپ مان زمين ايڃا خدا ۾ جيئرو آدم کي جنهن شيءِ اها هر ۾ سڏيندو، ڇا کي انهن هو ته ڏسي ته آندو، وٽ آدم ۾ کي، پکين جي آسمان سيني ۾ کي، ڊورن سيني آدم ۾ هو. نالو جو ان ئي اهو سڏيو، روح کيس جيڪو مليو نه مددگار ڪو لاءِ آدم پر ڏنا، نالا کي جانورن جهنگلي جي ميدان سيني هڪ مان پاسن جي هن ۾ سمهرايو، کيس ۾ رکي، بيخودي تي آدم خدا ۾ هجي. جهڙو ٺاهيو ۾ زال هو، ورتو کان آدم جيڪو پاسو اهو خدا ۾ ڀريو. گوشت بدران جي ان ۾ ورتو، منهنجي ۾ آهي، هڏي مان هڏين منهنجي هاڻي هي چيو، آدم ۾ آندو. وٽ آدم کي هن ۾ آهي. وئي ورتي مان مرد هيءَ ته ڇو ويندي، سڏيو عورت هيءَ آهي، گوشت مان گوشت

ويندو، جڙي سان زال پنهنجي ۾ ڏيندو، چڏي کي ماءُ ۾ پيءُ پنهنجي ماڻهو ڪري جي هن هئا.نه شرمسار ۾ عورت، سندس ۾ آدم هئا، ننگا ٻئي اُهي ۾ ويندا. ٽي گوشت هڪ ٻئي ۾

3

کان سڀني هو، ناهيو خدا رب کي جن ۾ هئا تي زمين جيڪي کان، جانورن سڀني نانگ پر به ڪنهن جي جنت توهان ته آهي چيو خدا چا چيو، کي عورت نانگ ۾ هو، هوشيار وڌيڪ پر کائينداسين؛ ميوو جو وڻن جي جنت اسان چيو، کي نانگ عورت کائو؟ نه مان وڻ نه ۾ کائو، نه مان ان توهان چيو، خدا بابت ميوي جي ان آهي، ۾ وچ جي جنت وڻ جيڪو موت توهان چيو: کي عورت نانگ ۾ وجو. نه مري توهان جيئن ته لڳايو، هٽ کي ان ئي اکيون جون توهان کائو، مان ان توهان ڏينهن جنهن ته ٽو ڇاٹي خدا ته ڇو مرندا؛ نه سان ته ڏنو عورت ۾ ڇاٹيندڙ. کي خراب ۾ سڀي ويندا، ٽي جهڙا ديوتا توهان ۾ ويندیون، ڪُلي ۾ هو، خوبصورت لاءِ سمجهڻ ۾ هو، خوشگوار ۾ ڏسڻ کي اکين ۾ هو، سنو لاءِ کاتي وڻ اهو هنن ۾ هو، گڏ سان هن جيڪو ڏنو به کي مڙس پنهنجي ۾ کاتو، ڪٹي مان ميوي جي ان هن وڻ جي انجير انهن ۾ هئا، ننگا اهي ته ڇاٹيو انهن ۾ ويون، ڪُلي اکيون جون ٻنهي ۾ کاتو. باغ وقت جي شام جيڪو آواز، جو خدا رب ٻڌو هنن ۾ ناهيا. لنگوٽا لاءِ پاڻ ۾ سِيايا، پن جا ۾ وچ جي وڻن جي باغ کان منهن جي خدا رب زال سندس ۾ آدم ۾ هو، رهيو گهمي ۾ تنهنجي چيو، کيس ۾ آهين؟ ڪٹي آدم چيو، کيس ۾ سڏيو، کي آدم خدا رب ۾ ويا. لڪجي مان ته چاڪاڻ ويس ڊڄي مون ۾ هئين، رهيو گهمي ۾ جنت تون جڏهن ٻڌي مون آواز آهين؟ ننگو تون ته ٻڌايو توکي ڪنهن چيو، کيس خدا ۾ ويس. لڪجي مان ۾ آهيان، ننگو نه مان ان رڳو ته هو ڏنو حڪم توکي مون ۾ باري جي جنهن آهي، کاتو مان وڻ ان تو چا مون ۾ ڏني، مان وڻ کي مون هن ڏني، سان مون توهان جيڪا عورت ته چيو آدم کائين؟

کي مون نانگ ته چيو عورت ۽ آهي؟ ڪيو تو ڇا هي چيو، کي عورت خدا رب ۽ ڪائي. تون آهي، ڪيو هي توءِ ته ڇاڪاڻ کي، نانگ خدا خداوند چيو ۽ ورتو ڪائي مون ۽ نڳيو تون آهن. تي زمين جيڪي کان جانورن جهنگلي سيني ۽ کان، ٻورن سيني آهين لعنتي آئون ۽ کائيندين. مٽي ڏينهن سڀ جا زندگيءَ پنهنجي ۽ هلندين، تي پيٽ ۽ ڇاتي پنهنجي هو ۾، وچ جي ٻج جي هن ۽ ٻج تنهنجي ۽ رکندس، دشمني ۾ وچ جي عورت ۽ تنهنجي تنهنجا مان چيو، کي عورت ۽ سنپالينديس. کي هيل جي هن تون ۽ سنپالينڊو، مٿو تنهنجو تنهنجي رُخ تنهنجو ۽ ڇمائيندين، ٻار ۾ دُکن تون وڌائيندس، گهٽو تمام روئڻ تنهنجو ۽ دُک زال پنهنجي تو ته ڇو چيو، کي آدم پر ڪندو. حڪومت تي تو هو ۽ هوندو، ڏانهن مڙس نه مان ان رڳو ته هو ڏنو حڪم توکي مون جو جنهن کاڌو، مان وڻ ان ۽ ٻڌو، آواز جو سڀ کي ان کائيندين ۾ ڏکن ۾، ڪمن تنهنجي زمين آهي لعنتي کاڌو، مان ان تو ۽ کائين، کائيندين. گهاس جو ميدان تون ۽ اپرندا، لاءِ تو ٻوٽا ۽ ڪنڊا جا. زندگي پنهنجي ڏينهن ۾ زمين ان تون جو تيستائين کائيندين، ماني پنهنجي تون ۾ پسيني جي منهن تنهنجي موٽي ۾ مٽي ۽ آهين، مٽي تون ته ڇو آهين، ويو ورتو تون مان جنهن وڃين موٽي ماءُ جي جيئرن سيني هوءَ ته ڇاڪاڻ رکيو، زندگي نالو جو زال پنهنجي آدم ۽ ويندين. خدا ۽ ڪيو. پائيندو کين ۽ ناهيا، ڪپڑا جا چمڙي لاءِ زال سندس ۽ آدم خدا رب ۽ آهي. نه هاڻي ۽ ۾، ڄاڻ جي خراب ۽ سڻي آهي، ويو ٿي جهڙو هڪ مان اسان آدم ڏس، چيو، لاءِ هميشه ۽ کائي، ونڊي مان وڻ جي زندگيءَ ۽ وڌائي، هٿ پنهنجو ڪڏهن هو ته ٿئي زمين لاءِ ڪرڻ ڪم مان، عيش جي جنت خدا مالڪ کيس موڪليو ٻاهر ۽ رهي. جيئرو جي جنت جي عيش کيس ۽ چڌيو، ڪيڊي کي آدم هن ۽ هو. ويو ورتو کيس مان جنهن جي وڻ جي زندگي کي، تلوار ڦرندڙ ٻرندڙ ۽ ڪيو، مقرر کي ڪروبين ۽ ڪيو، آباد سامهون لاءِ.ڪرڻ حفاظت جي رستي

4

ڏنو، جنم کي قائن پوءِ کان ڪرڻ حمل ۾ ڇاڻيو، هئي، زال جي هن جيڪا کي، حوا پر آدم کي هابيل ۽اءُ پنهنجي هن ۾ آهي. ڪيو حاصل ماڻهو هڪ ذريعي جي خدا مون چيو، ۾ پوءِ کان ڏينهن ٽيو ۾ هو. ڪندڙ ڪم تي زمين قائن پر ٽيو، ريار جو رين هابيل ۾ ڏنو، جنم پهرين جي رين پنهنجي پاڻ به هابيل ۾ آيو، ڪٽي قرباني لاءِ رب مان ميون جي زمين قائن ڏنو. ڏانهن تحفن سندس ۾ ڏانهن هابيل خدا ۾ آيو، ڪٽي مان ٽڪن جي انهن ۾ مان ڇاول منهن سندس ۾ ٽيو، غمگين گهڻو تمام قائن ۾ ڏنو، نه ڏيان تي قربانين سندس ۾ قائن پر ڇو منهن تنهنجو ۾ آهين، ويو ٿي غمگين ايترو ڇو تون چيو، کي قائن خدا رب ۾ پيو. لٽي ڇا نه، ورهايو طرح صحيح پر ڪيو پيش طرح صحيح تون جيڪڏهن آهي؟ پيو ڪري حڪمراني تي هن تون ۾ ٽيندو، ڏانهن تو رخ جو هن وچ؛ ٿي خاموش ڪيو؟ نه گناهه تون اهي جڏهن جو ٽيو ائين ۾ وڃون، ۾ ميدان اڇو چيو، کي هابيل ۽اءُ پنهنجي قائن ڪندين. کي قائن خدا رب آءِ ڇڏيو. ماري کيس ۾ اُٽيو تي هابيل ۽اءُ پنهنجي قائن هئا، ۾ ميدان جو ۽اءُ پنهنجي مان ڇا ڇاڻان؛ نٽو مان چيو، هن ۾ آهي؟ ڪٽي هابيل ۽اءُ تنهنجو چيو، مون مان زمين آواز جو رت جي ۽اءُ تنهنجي آهي؟ ڪيو ڇا تو چيو، رب ۾ آهيان؟ نگهبان ته کوليو وات پنهنجو جنهن آهين، لعنتي کان ڏرتيءَ ان تون هاڻي ۾ ٽو. روئي ڏانهن ته ڪندين، ڪم تي زمين تون جڏهن ڪري. وصول مان هٽ تنهنجي رت جو ۽اءُ تنهنجي ۾ هوندين. تي زمين ڏکندو ۾ روئيندو ڪندي، نه وڌيڪ ۾ ڏيڻ توکي طاقت پنهنجي اها جيڪڏهن آهي. وڏو وڌيڪ کان ٽيڻ معاف سزا يا ڏوهه منهنجو چيو، کي خدا رب قائن ۾ ويندس، لکايو کان منهن تنهنجي ۾ ٽو، ڪيين کان منهن جي زمين کي مون اڄ تون ماريندو. کي مون ڳولينڊو، کي مون جيڪو ڪو هر ۾ ٽيندس، ڏکندڙ ۾ روئيندڙ تي زمين ۾ ويندو. ورتو بدلو پيرا ست ماريندو، کي قائن به جيڪو ائين؛ نه چيو، کيس خدا رب پر

قائن ڪيس. ڳولي جيڪو ڪو هر ڪيس سگهي ماري نه ته رکي، نشاني لاءِ قائن خدا رب ۽ هئي. سامهون جي عدن جيڪا رهيو، ۾ زمين جي نيد ۽ نڪتو، ٻاهر کان منهن جي خدا شهر هڪ هو ۽ ڏنو. جنم کي هنوخ هن پوءِ کان ٽيڻ حامله ۽ ڄاڻيو؛ کي زال پنهنجي قائن اينوخ پر ٽيو هنوخ. رکيو، تي نالي جي پٽ پنهنجي نالو جو شهر ان هن ۽ هو، رهيو ٺاهي لامخ متوسلا ۽ ڏنو، جنم کي متوسلا ملاليل ۽ ڏنو، جنم کي ملاليل گيداد ۽ ٽيو، گيداد کي آدا ۽ سلا. نالو جو ٻي ۽ آدا نالو جو هڪ ورتيون، عورتون ٻه لاءِ پاڻ لامڪ ۽ ڏنو. جنم کي يوبال نالو جو ٻاءُ جي هن ۽ هو. پيءُ جو ڇرواهن رهندڙ ۾ خيمن هي ڄاتو، کي جوبيل هڪ هو ۽ ڄاريو، کي ٽوبيل پاڻ به زِلَه ڪيو. ايجاد بربط ۽ سنتور جنهن هو اهو هيءُ هو، کي زالن پنهنجي لامڪ هئي. نوعما ٻيڻ جي ٽوبيل ۽ جو. لوهه ۽ پيتل هو ڪاريگر هٿورو مون ته ڇو ڏيو، ڪنن لفظ منهنجا زالون، جون لامڪ ٻڌو، آواز منهنجي صِلا، ۽ عاده چيو، چوٽ منهنجي کي نوجوان هڪ ۽ ۾، بدلي جي زخم منهنجي آهي ماريو کي ماڻهوءَ هڪ ست. ٻيرا ستر مان لامڪ پر مان، قائن آهي ويو ورتو بدلو ٻيرا ستن ته ڇو ۾. بدلي جي نالو جو هن ۽ ڏنو، جنم کي پٽ هڪ ڪري حمل هوءَ ۽ ڄاڻيو، کي حوا زال پنهنجي آدم قتل قائن کي جنهن آهي، اٺاريو ٻج ٻيو بدران جي هابيل لاءِ مون خدا چئي، رکيو، شيت جو خدا مالڪ ته ڪئي اميد هن رکيو، انوس نالو سندس هن پر ٽيو، پٽ کي شيٽ ۽ ڪيو. سڏي.نالو

5

تصوير جي خدا ٺاهيو، کي آدم خدا ڏينهن جنهن آهي؛ ڪتاب جو پيدائش جي ماڻهن هي هن ۽ ڏني؛ برڪت کي انهن هن ۽ ٺاهيو؛ کي انهن هن مادي ۽ نر ٺاهيو؛ کيس هن مطابق ۽ جيئو، سال سؤ ٻه ۽ ٽيهه آدم ٺاهيو. کي انهن هن ڏينهن جنهن رکيو، آدم نالو سندن

جا آدم ۽ رکيو. سيٽ نالو سندس ۽ ڏنو، جنم پٽ مطابق تصوير پنهنجي ۽ صورت پنهنجي ڏيئرن ۽ پٽن هن ۽ ٽيا، سال سؤ ست جيئو، پوءِ کان ڏيڻ جنم کي سيٽ هن جيڪي ڏينهن، مري هو ۽ ٽيا، سال ٽيهه سؤ نو رهيو، جيئرو هن جيڪي ڏينهن، سڀ جا آدم ڏنو. جنم کي کيس ڄمائڻ پوءِ شيٽ جيئو ۽ ڏنو. جنم کي اينوس ۽ جيئو، سال سؤ ٻه ۽ پنج سيٽ ويو. ٻارهن سؤ نو ڏينهن سڀ جا سيٽ ۽ ڏيئرون. ۽ پٽ ڄمايائين ۽ سؤ، ست ۽ سال ست انوس، انوس ۽ ڏنو. جنم کي ڪينان ۽ جيئو، سال نوي سؤ اينوس ۽ ويو. مري هو ۽ ٽيا، سال ڏيئرون ۽ پٽ کيس ۽ رهيو، جيئرو سال پندرهن سؤ ست پوءِ کان ڪرڻ پيدا کي قينان ۽ ستر ڪينان ۽ ويو. مري هو ۽ ٽيا، سؤ نو ۽ سال پنج ڏينهن سڀ جا اينوس ۽ ٽيون. پيدا پوءِ کان ڪرڻ پيدا کي مهللئيل جيئرو ڪينان ۽ ڏنو. جنم کي مهللئيل ۽ جيئو، سال سؤ ڏهه سؤ نو ڏينهن سڀ جا قينان ۽ ٽيون. پيدا ڏيئرون ۽ پٽ کيس ۽ سال، چاليهه سؤ ست ۽ ڏنو. جنم کي جارد ۽ جيئو، سال سؤ ۽ سٽ ۽ پنج مهللئيل ۽ ويو. مري هو ۽ ٽيا، سال پيدا ڏيئرون ۽ پٽ کيس ۽ سال، ٽيهه سؤ ست پوءِ، کان ڏيڻ جنم کي يارد جيئرو، مهللئيل سٽ ٻه جيئرو ۽ ويو. مري هو ۽ ٽيا، سال پنجاڻويهه سؤ اٺ ڏينهن سڀ جا مهللئيل ۽ ٽيون. اٺ پوءِ، کان ڪرڻ پيدا کي اينوخ يارد، جيئو ۽ ڏنو. جنم کي اينوخ ۽ جيئرو، سؤ ۽ سال ۽ ٽيا، سال سؤ نو ۽ سٽ ٻه ڏينهن سڀ جا يارد ۽ ڏيئرون. ۽ پٽ ڪيائون پيدا ۽ سال، سؤ متوشلح انوخ ڪيو. پيدا کي متوشلح ۽ جيئو، سال سؤ ۽ سٽ ۽ پنج حنوخ ۽ ويو. مري هو ۽ ٽيون. پيدا ڏيئرون ۽ پٽ کيس ۽ هليو، گڏ سان خدا سال سؤ ٻه پوءِ کان ڏيڻ جنم کي هو ۽ ڪيو، خوش کي خدا حنوڪ ۽ ٽيا. سال سؤ ٽي ۽ سٽ ۽ پنج ڏينهن سڀ جا حنوڪ رهيو، جيئرو سال سٽ سؤ هڪ متوشلح ۽ ڇڏيو. ڪري منتقل کيس خدا ته ڇو مليو، نه کيس ۽ جيئو، سال ٻه سؤ اٺ پوءِ کان ڏيڻ جنم کي لامخ متوشالح ۽ ڏنو. جنم کي لامڪ ۽ سال سؤ نو ۽ سٽ نو جيئو، هن جيڪي ڏينهن سڀ جا متوشلح ۽ ٽيون. پيدا ڏيئرون ۽ پٽ پنهنجو هن ۽ ڪيو. پيدا پٽ هڪ ۽ جيئو، سال سؤ اسي اٺ لامڪ ۽ ويو. مري هو ۽ ٽيا،

کان، دردن جي هڻن جي اسان ۾ کان، ڪمن جي اسان کي اسان هي چوندي، رکيو، نوح نالو ڪرڻ پيدا کي نوح لامخ ۾ ڪئي. لعنت خدا مالڪ کي جنهن ڏيندو، آرام کان زمين ان ۾ سپ جا لامڪ ۾ ٿيون. پيدا ڏيئرون ۾ پٽ ڪيس ۾ جيئرو، سال پنجويهه سؤ پنج پوءِ کان ٿي هن جي هو، جو سالن سؤ پنج نوح جي ويو. مري هو ۾ ٿيا، سال ٽيويهه سؤ ست ڏينهن يافٿ.۾ حام سام، ڪيا، پيدا پٽ

6

ائين تڏهن ٽيون، ڄاول ڏيئرون لاءِ انهن ۾ ٽيا، شروع ٽيڻ گهٽا ماڻهو تي ڏرتيءَ جڏهن لاءِ پاڻ انهن تڏهن آهن، سهڻيون اهي ته ڏنو کي ڏيئرن جي ماڻهن پٽن جي خدا پر ٽيو. روح منهنجو چيو، خدا رب ۾ هو. چونڊيو انهن کي جن مان، سيني انهن ورتيون عورتون ويهه سؤ ڏينهن جا انهن پر آهن، گوشت اهي ته ڇاڪاڻ رهندو، نه لاءِ هميشه ۾ ماڻهن انهن پٽ جا خدا جڏهن پوءِ، کان ان ۾ ۾، ڏينهن انهن هئا تي ڏرتيءَ ديو پر جيئن هوندا. سال زماني قديم هئا ديو ئي اُهي هئا، ڄمائيندا اولاد لاءِ انهن ۾ هئا، ويندا وٽ ڏيئرن جي ماڻهن برائيون جون ماڻهن تي زمين ته ڏنو خدا رب جڏهن هئا. نامور جيڪي ماڻهو اُهي کان، خدا ۾ ٿو؛ سوچي سان غور تي بچڑائي ڏينهن هر ۾ دل پنهنجي ڪو هر ۾ آهن، ويون وڌي کي، انسان مان چيو، خدا ۾ ڪيو. غور هن ۾ هو، ناهيو کي انسان تي زمين هن ته سوچيو جانور وڻي کان انسان ڇڏيندس، مٽائي کان مٽان جي زمين آهي، ناهيو مون کي جنهن ڪيو افسوس مون ته ڇو تائين، پکين جي آسمان وڻي کان شين وارين رينگڻ ۾ تائين، جون نوح آهن هي مليو. فضل اڳيان جي خدا خداوند پر نوح ناهيو. کي انهن مون ته آهي خوش کي خدا نوح ڪري، هجڻ ڪامل ۾ نسل پنهنجي هو، ماڻهو نيڪ هڪ نوح نسلون. ۾ اڳيان، جي خدا زمين وئي ٿي تباهه يافٿ. ۾ حام سام، ڏنو: جنم کي پٽن ٽي نوح ڪيو.

ته ڇو هئي، ٽيل تباهه اها ۽ ڏنو، ڪي زمين خدا رب ۽ سان. ناانصافي زمين وئي پرجي ماڻهوءَ هر ڇيو، ڪي نوح خدا رب ۽ هو. ڪيو تباهه تي زمين رستو پنهنجو گوشت سيني وئي پرجي سان ناانصافي جي انهن زمين ته ڇو آهي، ويو اچي اڳيان منهنجي وقت جو ڪاٺ چورس لاءِ پنهنجي تنهنڪري ڪندس. تباهه ڪي زمين ۽ ڪي انهن مان ڏس، ۽ آهي، سان تار ٻاهر ۽ اندر ڪي ان ۽ ٺاهيندؤ، آڪيرا ۾ ڪشتي توهان ٺاهيو، ڪشتي هڪ مان ۽ جي، ٻيڙيءَ ٻيگهه جي هٿن سؤ ٽي ٺاهيندين، ڪي ٻيڙيءَ تون طرح اِهڙيءَ ۽ ڏيکيندؤ. ڪشتي تون ڪندي گڏ جي. ان اوچائي جي هٿن ٽيهه ۽ ويڪر، جي هٿن پنجاهه تون دروازو جو ڪشتي پر ڪندين، مڪمل کان مٿان ڪي ان تون ۾ هٽ هڪ ۽ ٺاهيندين، آٽيان ڏس، پر مان ٺاهيندين. ڪي ان تون منزل ٽي ۽ منزل ٻي هيٺيون، ٺاهيندين، مان پاسن آسمان آهي روح جو زندگي ۾ جنهن گوشت، سڀ لاءِ ڪرڻ تباهه تي، زمين پاڻي ٻوڏ، ٿو قائم سان توهان عهد پنهنجو آئون ۽ ويندا. مري هجن، تي زمين به جيترا ۽ هيٺان، جي پٽن تنهنجي ۽ زال، تنهنجي ۽ پٽ، تنهنجا ۽ تون ٽيندين، داخل ۾ ٻيڙيءَ تون ۽ ڪندس، سيني ۽ مان، شين واري رينگڻ سيني ۽ مان، چوپايو سيني ۽ گڏ. سان تنهنجي زالون جون ته آٽيندين، ۾ ٻيڙيءَ تون مان سيني ٻه ٻه مان، گوشت سيني ۽ مان، جانورن جهنگلي ۽ مان، پکين جي قسمن سيني هوندیون. ماده ۽ نر رکين، زنده سان پاڻ ڪي انهن جيئن وارين رينگڻ جي قسمن سيني وارين رينگڻ تي زمين ۽ مان، ڏورن جي قسمن سيني پاليا سان تنهنجي جيئن ته ٽيندا داخل وٽ تنهنجي ٻه ٻه مان سيني انهن مان، جانورن گڏ ۽ کائيندا، توهان جيڪي مان کاڌن سيني لاءِ پاڻ وڻندين پر تون ماده. ۽ نر وڃن، ڪيو ڪجهه سڀ اهو نوح ۽ هوندو. لاءِ کائڻ لاءِ انهن ۽ توکي اهو ۽ وٽ، پاڻ ڪندين ڪيو.هن ئي ائين هو، ڪيو حڪم ڪيس خدا رب جيڪو

7

توڪي مون ته ڇو ۾، ٻيڙيءَ گهراٽو سڃو تنهنجو ۽ تون ٿي داخل ڇيو، ڪي نوح رب خدا ۽ ست ڏانهن پاڻ پنهنجي مان جانورن صاف پر آهي. ڏنو صادق اڳيان پنهنجي ۾ نسل هن جي آسمان ۽ ماده. ۽ نر ۽ ٻه مان انهن آهن نه صاف جانور جيڪي ۽ آڻ، ماده ۽ نر ست سڃي ماده، ۽ نر ۽ ٻه مان پکين صاف نه سيني ۽ ماده، ۽ نر ست ست مان پکين صاف ۽ ڏينهن چاليهه آڻيندس، مينهن تي زمين مان لاءِ ڏينهن ست اڃا لاءِ. پالڻ ڪي ٻج تي زمين مٽاڇري جي زمين سڃي آهي، ناهيو مون جيڪو ڪي، جاندار هر مان ۽ راتيون، چاليهه ڪيو حڪم ڪيس خدا رب جيترو ڪيو، ڪجهه سڀ اهو نوح ۽ ڇڏيندس. ڪري ختم تان سندس ۽ پٽ سندس ۽ نوح آيو. تي زمين ٻوڏ جو پاڻيءَ ۽ هو، جو سالن سؤ ڇهه نوح هو. ۽ سبب. جي پاڻيءَ جي ٻوڏ ٿيا، داخل ۾ ٻيڙيءَ سان سندس زالون جون پٽن سندس ۽ زال زمين ۽ مان، جانورن صاف نا ۽ مان، جانورن صاف ۽ مان، پکين صاف نا ۽ مان، پکين صاف خدا جيئن مادي، ۽ نر ٿيا، داخل ۾ ڪشتي وٽ نوح ٻه ٻه مان، شين سيني وارين رينگڻ تي جي نوح آيو. تي زمين پاڻي جو ٻوڏ پوءِ، کان ڏينهن ستن ۽ هو. ڏنو حڪم ڪي نوح ۾ ڏينهن هن تي، ڏينهن ويهين ۽ ستين جي مهيني ٻئي ۾، سال سؤ ڇهه جي زندگيءَ ۽ ڏينهن چاليهه تي زمين ۽ ويا. کوليا دروازا جا آسمان ۽ پيا، ڦاٽي چشما سڀ جا اوندهه نوح ۽ پٽ، جا نوح يافث، حام، سام، نوح، ۾ ڏينهن هن رهيو. وسندو مينهن راتيون چاليهه جهنگلي سڀ ۽ ٿيا. داخل ۾ ٻيڙيءَ گڏ، سان سندس زالون ٽي جون پٽن سندس ۽ زال، جي شيءِ واري رينگڻ هر ۽ موجب، قسم پنهنجي ڏنگر ڏور سڀ ۽ موجب، قسم پنهنجي جانور قسم پنهنجي پکي اُڏامندڙ پکي هر ۽ موجب، قسم پنهنجي ٽي هلي تي زمين جيڪا جو زندگيءَ ۾ جن مان، گوشت سيني مادي ۽ نر ٻه ٻه ٿيا، داخل ۾ ٻيڙيءَ وٽ نوح موجب، خدا جيئن ٿيا، داخل مان گوشت سيني مادي، ۽ نر هئا، رهيا ٽي داخل جيڪي آهي. روح ڏينهن چاليهه ٻوڏ اُهو ٿيو ۽ ڪيو. بند ٻاهران کي ٻيڙيءَ خدا رب ۽ هو، ڏنو حڪم کي نوح ۽ ويو. ڪنيو مٽي کان زمين ۽ ڪنيو، کي ٻيڙي ۽ وڏيو، پاڻي ۽ تي، زمين راتيون چاليهه ۽

پاڻي پر وئي. ڪنجي مڻان جي پاڻيءَ ۾ ٻڏي ۽ وڃيو، گهڻو تمام تي زمين ۽ ٽيو، غالب پاڻي جي آسمان جيڪي ڇڏيو، ٻڪي ڪي جبلن بلند سيني ۽ آيو، غالب گهڻو تمام تي زمين مري ۽ ڇڏيو. ٻڪي ڪي جبلن اوچن سيني ۽ پاڻي، ويو ڪٽيو مٿي هٽ پندرهن هئا. هيئان جو، جانورن جهنگلي ۽ جو، ٻورن ۽ جو، پکين هو، هلندو تي زمين جيڪو گوشت سڀ ويو جو زندگيءَ جيترا سڀ ۽ ماڻهو. هر ۽ هئي، هلندي تي زمين جيڪا شيءِ واري رينگڻ هر ۽ مخلوق جيئري هر ۽ وئي. مري سا هئي، تي زمين سڪل جيڪا شيءِ هر ۽ ٽا، رکن سانس جا آسمان ۽ وارا، رينگڻ ۽ تائين، جانور وٺي کان انسان هئي، تي منهن جي زمين جيڪا ۾ ٻڏيءَ سان سندس جيڪي ۽ نوح رڳو ۽ ويا، مٽايا تان زمين ۽ ويا، ڪيا ختم سڀ پکي، ويو.وڃايو تائين ڏينهن پنجاهه سؤ تي زمين پاڻي ۽ رهيا. بچيا هئا،

8

پکين سيني ۽ کي، ٻورن سيني ۽ کي، جانورن جهنگلي سيني ۽ ڪيو، ياد کي نوح خدا ۽ ۽ هئا، ۾ ٻيڙيءَ گڏ سان هن جيترا هئا، رينگندا جيڪي کي شين وارين رينگڻ سيني ۽ کي، دروازا جا آسمان ۽ ويا، ٻڪيا چشما جا گهرائي ويو. ٽي بند پاڻي ۽ آندي، هوا تي زمين خدا ۽ هو، رهيو گهٽجي ۽ هو رهيو هلي تان زمين پاڻي ۽ ٽيو. بند مينهن مان آسمان ۽ ٽيا، بند جي مهيني ۾، مهيني ستين صندوق ۽ ويو. گهٽجي پوءِ کان ڏينهن پنجاهه سؤ هڪ پاڻي رهيو. گهٽجندو تائين مهيني ڏهين پاڻي پر ويٺو. تي جبلن جي آرارات تي، ويهين ۽ ستين ٽيو ائين ۽ آيون. ۾ ڏسڻ چوٽيون جا جبلن تي، ڏينهن پهرين جي مهيني ۾، مهيني ڏهين ۽ هن ۽ هئي. ڻاهي هن جيڪا کوليو، کي دريءَ جي ٻيڙيءَ نوح پوءِ کان ڏينهن چاليهه ته سڪي پاڻي تان زمين جيستائين موٽيو نه واپس پر ويو، نڪري ٻاهر ۽ موڪليو، ڪانءُ گهٽجي پاڻي تان زمين ڇا ته لاءِ ڏسڻ اهو موڪليو، ڪبوتر ٻڻيان پنهنجي هن ۽ ويو. نه

ته ڇو آئي، موتي ۾ ڪشتي ڏانهن هن ڳولي، نه آرام لاءِ پيرن پنهنجي ڪبوتر ۽ آهي. ويو ڪي هن ۽ ورتو، ڪي هن وڏائي هٿ پنهنجو هن ۽ هو، پاڻي تي مٽاڇري سڄي جي زمين وري هن پوءِ، کان ڪرڻ انتظار وڌيڪ ڏينهن ٻيا ست ۽ آندو. ۾ ڪشتي پرسان پنهنجي هن ۽ آيو، موتي ڏانهن هن وقت جي شام ڪبوتر ۽ موڪليو. ٻاهر مان ٻيڙيءَ ڪي ڪبوتر ويو گهٽجي پاڻي تان زمين ته ويو ڇاڻي نوح ۽ هو، پتو جو وڻ جي زيتون ۾ چونچ جي هن اهو ۽ موڪليو، ڪي ڪبوتر وري هن پوءِ، کان ڪرڻ انتظار جو ڏينهن ٻين ستن ۽ آهي.

پهرين ۾، سال پهرين سؤ ڇهه جي زندگيءَ جي نوح ته ٽيو ائين ۽ آيو. نه واپس ڏانهن ڪوليو، ڪي ڇت جي ٻيڙيءَ نوح ۽ ويو. ٽي ختم تان زمين پاڻي ۾، ڏينهن پهرين جي مهيني ٻئي پر هو. ويو ٽي ختم کان مٽاڇري جي زمين پاڻي ته ڏنائين ۽ هئي؛ ٿاهي هن جيڪا چيو، ڪي نوح خدا رب تي. ڏينهن ويهين ۽ ستين جي مهيني وئي، سڪي زمين ۾ مهيني زالون جون پٽن تنهنجي ۽ پٽ، تنهنجا ۽ زال، تنهنجي ۽ تون، نڪر ٻاهر مان ٻيڙيءَ چئي، ڏورن وٽي کان پکين جاندار سڀ ۽ آهن، سان تنهنجي جيڪي جانور سڀ ۽ سان، تنهنجي ٽيو گهٽا ۽ وڏو ۽ سان. پاڻ ڪڍ ٻاهر ٽو، هلي تي زمين جيڪو وارو رينگڻ هر ۽ تائين، زالون جون پٽن سندس ۽ پٽ، سندس ۽ زال، سندس ۽ نڪتو، ٻاهر نوح ۽ تي. زمين جيڪا شيءِ واري رينگڻ هر ۽ پکي، هر ۽ ڏور، سڀ ۽ جانور، جهنگلي سڀ ۽ سان؛ سندس لاءِ خدا نوح ۽ نڪتا. ٻاهر مان ٻيڙيءَ مطابق، قسم جي انهن ڪندي، حرڪت تي زمين گاهه قربان ۽ مان، پکين صاف سيني ۽ ورتو، مان ڏورن صاف سيني ۽ ٿاهي، گاهه قربان سوچي خدا رب ۽ سونگهيائين. بوءِ جي خوشبوءِ خدا رب ۽ چاڙهي. قرباني سڙيل تي ته ڇو ڪري، جي ڪمن جي ماٺهن لعنت ڪي زمين ڪندس نه وڌيڪ مان ڇيو، ڪري ماريندس نه وڌيڪ مان تنهنڪري آهي، لڳل تي برائي کان جواني سندس ذهن جو ماٺهو گرمي، ۽ ٽڏ فصل، ۽ ٻج ڏينهن، سڀ جا ڏرتيءَ ڪيو. مون جيئن گوشت، جيئرو سڀ ٽيندا.نه ختم رات، ۽ ڏينهن بهار، ۽ اونهارو

9

۽ پريو، کي زمين ۽ ٽيو، گھٹا ۽ وڏو چيو، کين ۽ ڏني، برڪت کي پٽن سندس ۽ نوح خدا ۽ جھنگلي سيني جي زمين خوف جو توهان ۽ لرزش جو توهان ۽ ڪريو. قابو تي ان جي سمنڊ ۽ تي، شين سيني هلندڙ تي زمين تي، پکين سيني جي آسمان تي، جانورن جاندار واري رينگڻ هر ۽ آهي. ڏنو ۾ هٿن جي توهان کي انهن مون ٽيندو، تي مڇين سيني سپ اهي کي توهان مون پاڇيون، جون گھاس جيئن هوندي، ۾ کاڌي لاءِ توهان شيءِ جي توهان ته ڇو ۽ کائيندؤ. نه اهو هجي، جان يعني رت ۾ جنهن گوشت پر آهن. ڏنيون ۽ ڪندس، طلب کي ان مان هٿ جي جانورن جھنگلي سيني رت، جو توهان جو روحن رت جو انسان جيڪو ڪندس. طلب کي روح جي انسان مان هٿ جي پاڻ جي انسان ۾ تصوير جي خدا کي انسان مون ته ڇو ويندو، وهايو ۾ بدلي جي رت سندس وهائي، ۽ کي نوح خدا ۽ ڪريو. قابو تي ان ۽ پريو کي زمين ۽ ٽيو گھٹا ۽ وڏو پر تون آهي. ڏاهيو ۽ سان، توهان عهد منهنجو ٿو ڪريان قائم مان ڏس ۽ چيو، سان، سندس کي، پٽن سندس ۽ مان، پکين سان، توهان سان روح جيئري هر ۽ پٹيان، جي توهان سان نسل جي توهان سيني انهن آهن سان توهان به جيڪي کي، جانورن جھنگلي سيني جي زمين ۽ مان، ڊورن مري نه آڻ سان، توهان عهد پنهنجو ڪندس قائم آڻ آهن. آيا نڪري مان ٻيڙيءَ جيڪي مان کي زمين سڃي جو، پاڻيءَ ٻوڏ ٽيندو وري نه آڻ کان، پاڻيءَ جي ٻوڏ وري گوشت سڃو ۽ پنهنجي مان جيڪا نشاني، جي عهد آهي هي چيو، کي نوح رب خدا ۽ لاءِ. ڪرڻ تباهه نسلن جي هميشه آهي، سان توهان جيڪا ۾ وچ جي جان جيئري هر ۽ ۾، وچ جي توهان عهد ۾ وچ جي زمين ۽ منهنجي اهو ۽ ٿو، رکان ۾ بادل مان ڪمان منهنجو ٿو. ڏيان تائين ڪمان تڏهن ڪندس، گڏ ڪڪر تي زمين مان جڏهن ته ٽيندو ائين ۽ ٽيندو. نشاني جي وچ جي توهان ۽ منهنجي جيڪو کي، عهد پنهنجي ڪندس ياد مان ۽ ايندو. نظر ۾ ڪڪر

نه ٻوڏ هاٿي پاٿي ۾ آهي، ۾ گوشت سيني جيڪو ۾ وچ جي روح جاندار هر ۾ آهي، ۾ مان ۾ ٽيندو، ۾ ڪڪر ڪمان منهنجو ۾ ڪري. ختم کي گوشت سڀ جيئن ته ٽيندو، جي روح جيئري هر ۾ ۾، وچ جي زمين ۾ منهنجي ڪريان ياد کي واعدي ابدي ته ڏسندس ان آهي هي چيو، کي نوح خدا ۾ آهي. تي زمين جيڪا آهي، ۾ گوشت سيني جيڪا ۾ وچ آهي، ڪيو قائم ۾ وچ جي مخلوق جاندار سموري ۾ پنهنجي مون جيڪو نشاني، جي عهد يافث. حام، سام، هئا، نڪتا ٻاهر مان ٻيڙيءَ جيڪي هئا، پٽ جا نوح آهي. تي زمين جيڪا ۾ ويا. ويڑهيا تي ڌرتي سڄي مان انهن آهن، پٽ جا نوح اهي تي هو. پيءُ جو ڪنعان حام ۾ پيتو، مان شراب هن ۾ پوکيو. باغ جو انگورن هو، ماڻهو هاري جو زمين جيڪو نوح، جي پيءُ پنهنجي هو، پيءُ جو ڪنعان جيڪو حام، ۾ ٽيو. ننگو ۾ گهر پنهنجي ۾ آيو، ۾ نشي ڪٽي، ڪپڑو يافث ۾ سام ۾ ٻڌايو. ٻاهر کي ياڻرن ٻن پنهنجي نڪري ٻاهر ۾ ڏني، ننگائي ڏيکيو؛ کي ننگي جي پيءُ پنهنجي ۾ ويا، هليا هلندي پوئتي ۾ رکيو، تي ڪلهن ٻن پنهنجي ۾ جاڃيو، مان شراب نوح ڏنائين. نه ننگي جي پيءُ پنهنجي ۾ هو، پوئتي منهن سندن ۾ هو ٻار؛ ڪنعان آهي لعنتي چيو، هن ۾ هو. ڪيو ڇا سان هن پٽ ننڍي جي هن ته جاڻيائين آٿي جو، سام خدا رب آهي وارو برڪت چيو، هن آٿي هوندو. نوڪر جو ياڻرن پنهنجي ۾ رهي، ۾ گهرن جي سام هو ۾ ڪري، وسيع کي يافث خدا ٽيندو. نوڪر سندس ڪنعان سڀ جا نوح ۾ جيئو. سال پنجاهه سؤ تي پوءِ کان ٻوڏ نوح ٽيو. نوڪر جو هن ڪنعان ويو.مري هو ۾ ٽيا، سال پنجاهه سؤ نو ڏينهن

10

پوءِ. کان ٻوڏ ويا جائا پٽ کي انهن ۾ يافث، حام، سام، جا، پٽن جي نوح نسل آهن هي پُٽ: جا گومر ۾ ٽيراس. ۾ ميشيڪ توبل، اليشا، جووان، مادي، ماگوگ، گومر، پُٽ: جا يافث

قومن مان هنن روڊيئن. ڪتيم، ٽارسيس، ۽ اليسا، پُٽ: جا يُوان ۽ ٽوگرما. ۽ رِفَٽ اَشڪيناز، ۽ ۾، قبيلن جي انهن موجب ٻولي پنهنجي هڪ هر ويا، ڪيا ڏار ۾ زمين جي انهن ٻيٽ جا حويلا، سبا، پٽ: جا ڪُش ڪنعان. ۽ فُود مصرائيم، ڪُش، پٽ: جا حام ۾. قومن جي انهن تي زمين هن ڏنو، جنم کي نمرود ڪش داديان. ۽ سبا پٽ: جا رعما سبتڪا. ۽ رعما سبتا، اهي ڪري ان اڇيان، جي خدا رب هو شڪاري عظيم هڪ هي ڪيو. شروع ٽيڻ ديو بابل، شروعات جي بادشاهي سندس ۽ اڇيان. جي رب شڪاري عظيم نمرود جيئن چوندا، نڪتو ٻاهر زمين، اُها مان، زمين ان ٽي. ۾ زمين جي سنعار ڪالاني، ۽ آرڪاد، ۽ اوريڪ، ۽ ۾ وچ ۽ جي، نينوي ۾ وچ رسن ۽ ڪالح، ۽ شهر، رحوبوت ۽ نينوي، ڪيو تعمير هن ۽ اشور؛ لهابيم ۽ کي، عناميم ۽ کي، نفٽالي ۽ کي، لوديم مصرايم ۽ هو. وڏو شهر هي جي؛ ڪالح کي. ڪفتوريم ۽ نڪتا، فلستي جتان ڏنو، جنم کي ڪسلوحيم ۽ کي، پٽروسيم ۽ کي، کي، اموري ۽ کي، يبوسي ۽ کي، حتي ۽ ڄاول، پهريون سندس کي، صيدا ڪيو پيدا ڪنعان ۽ کي، صماري ۽ کي، اروادي ۽ کي، سيني ۽ کي، عرقي ۽ کي، حوي ۽ کي، جرجاشي ۽ کان صيدون حدون جون ڪنعانين ۽ ويا. ٽتي قبيلا جا ڪنعانين پوءِ کان ان ۽ کي. حماتي اچڻ تائين لاشا تائين صبوئيم ۽ ادما عموره، ۽ سدوم ۽ تائين، اچڻ تائين غزه ۽ جرارا وڃي علائقن پنهنجن مطابق، ٻولين پنهنجين ۾، قبيلن پنهنجن آهن، پٽ جا حام هي ٽيون. تائين يافٽ جو، عابر هو باپ جو پٽن سيني هو ۽ ٽيو، ڄاتو به کي سام ۽ ۾. قومن پنهنجين ۽ ۾، جا ارام ۽ قينان. ۽ ارام لود، ارفڪساد، اسور، ايلام، پُٽ: جا سام هو. وڏو جيڪو ياءُ، جو ڏنو، جنم کي سالا ڪينان ۽ ڏنو، جنم کي ڪينان ارفاڪساد ۽ ميشيڪ. ۽ گاتير اُل، اُز، پٽ: جي هن ته ڇاڪاڻ هو، فالج نالو جو هڪ ڄاياَ، پٽ ٻه کي عابر ڏنو. جنم کي عابر سالا ۽ ۽ کي، المودد ڏنو جنم يقطان هو. يقطان نالو جو ياءُ جي هن ۽ وئي، ورهائي زمين ۾ ڏينهن ۽ سبا، ۽ ابيمائيل، ۽ عوبال، ۽ دقله، ۽ اوزال، ۽ هدورام، ۽ يارح، ۽ کي، حضرموت ۽ شالف، کان مسه رهائش سندن ته ٽيو اهو ۽ هئا. پٽ جا يقطان هي سپ يوباب؛ ۽ حويله، ۽ اوفير،

۾، قبيلن پنهنجن آهن، پٽ جا سام هي هئي. تائين پهچڻ تائين جبل اپرندي جي سفيرا وٽي قبيلا جا پٽن جي نوح هي ۾. قومن پنهنجين ۽ ۾ علائقن پنهنجن مطابق، ٻولين پنهنجين ورهايا پوءِ کان ٻوڏ تي زمين ٽاپو جا قومن مان انهن مطابق، قومن ۽ نسلن جي انهن آهن، ويا.

11

اُپر اُهي جڏهن ته ٽيو اِهو آَڇ هو. آواز هڪ جو سڀني ۽ هو، چپ هڪ جو زمين سڄي ۽ ماڻهوءَ چيو ۽ ٽيا. آباد اُتي آَڇ مليو، ميدان هڪ ۾ زمين جي سنعار کين تڏهن هليا، کان ٽي پٽر ات لاءِ انهن ۽ پکايون، ۾ باهه کي انهن ۽ ناهيون اٽون اچو، کي، پاڙيسريءَ پنهنجي تعمير برج هڪ ۽ شهر هڪ لاءِ پاڻ اسان اچو چيو، هنن ۽ هئي. مٽي لاءِ انهن قير ۽ وئي، جو اڳ کان ان ناهيون، نالو لاءِ پاڻ اسان ۽ پهچي، تائين آسمان مٿو جو جنهن ڪريون، لاءِ، ڏسڻ برج ۽ شهر آيو هيٺ مالڪ ۽ وڃون. پکڙجي تي منهن جي زمين سڄي اسان جي سڀني ۽ آهي، نسل هڪ ڏس، چيو، رب ۽ هو. ڪيو تعمير پٽن جي انسانن جيڪو نه ناڪام ڪجهه سڀ کان انهن هاڻي ۽ آهي، ڪيو شروع ڪرڻ اهو هنن ۽ آهي، ٻولي هڪ جي انهن اسان اچي هيٺ ۽ اچو، ڪندا. ڪوشش جي ڪرڻ اهي به ڪجهه جيڪو ٽيندو، انهن رب ۽ ٻڌي. نه آواز جو پاڙيسري پنهنجي هڪ هر جيئن ته ڪريون، گڏ اتي کي ٻولي بند تعمير جي برج ۽ شهر انهن ۽ ڇڏيو، ٽڙائي تي منهن جي زمين سڄي کان اتان کي چپن جي زمين سڄي رب اتي ته ڇو ويو، سڏيو اُلجهاءُ نالو جو ان ڪري هن ڇڏي. ڪري نسل جا سام هي ۽ پکيڙيو. تي منهن جي زمين سڄي کي انهن رب کان اتان ۽ اُلجهايو، کي ٻئي پوءِ کان سيلاب ڏنو، جنم کي ارفڪساد هن جڏهن هو، پٽ جو سالن سؤ سام ۽ آهن، ڏيئرون ۽ پٽ ڪيس ۽ سال، سؤ پنج پوءِ، کان ڇمائڻ کي ارفڪساد جيئو، سام ۽ ۾. سال

آرفاڪساد ۽ ڏنو. جنم کي قينان ۽ جيئو، سال پنجتيهه سؤ ارفڪساد ۽ ويو. مري ۽ ٽيون، مري ۽ ڄمايو، کي ڏيئرن ۽ پٽن ۽ سال، سؤ چار پوءِ، کان ڄمائڻ کي ڪينان رهيو، جيئرو جنم کي سالا جيئو، قينان ۽ ڏنو؛ جنم کي سالا ۽ جيئو، سال ٽيهه ۽ سؤ هڪ قينان ۽ ويو. ٽيهه سؤ سالا ۽ ويو. مري ۽ ڏنو، جنم کي ڏيئرن ۽ پٽن ۽ سال، ٽيهه سؤ ٽي پوءِ، کان ڏيڻ ٽيهه سؤ ٽي پوءِ کان ڪرڻ پيدا کي ايبر رهيو جيئو سالا ۽ ڏنو. جنم کي عابر ۽ جيئو، سال فالج ۽ جيئو، سال چار ٽيهه سؤ عابر ۽ ويو. مري ۽ ڪيون، پيدا ڏيئرون ۽ پٽ هن ۽ سال، ۽ پٽ هن ۽ سال، ستر سؤ ٻه پوءِ، کان ڪرڻ پيدا کي فالج جيئو، عابر ۽ ڏنو. جنم کي ۽ ڏنو. جنم کي راگاءُ ۽ جيئو، سال سؤ ۽ ٽيهه فالگ ۽ ويو. مري ۽ ڪيون، پيدا ڏيئرون ڏيئرون ۽ پُٽ ڪيس ۽ سال، سَؤ بَه ۽ نَوَ پوءِ، کان ڏيڻ جنم کي راگاءُ رهيو، جيئو فالِگ جيئو، رگائو ۽ ڏنو. جنم کي سروچ ۽ جيئو، سال ٻه ۽ ٽيهه سؤ رگائو ۽ ويو. مَري ۽ ٽيون، ۽ ويو. مري ۽ ڄمايو، کي ڏيئرن ۽ پٽن هن ۽ سال، ست سؤ ٻه پوءِ، کان ڄمائڻ کي سروخ کان ڏيڻ جنم کي نحور جيئرو، سروچ ۽ ڏنو. جنم کي ناحور ۽ جيئو، سال ٽيهه سؤ سروچ سال اُنهتر سؤ ناحور ۽ ويو. مري هو ۽ ٽيون، پيدا ڏيئرون ۽ پٽ ڪيس ۽ سال، سؤ ٻه پوءِ، ۽ سال، پنجويهه سؤ پوءِ، کان ڄمائڻ کي تارح نحور، جيئرو ۽ ڏنو. جنم کي تارح ۽ جيئو، هاران ۽ کي ناحور کي، ابرام هن ۽ جيئو، سال ستر ٽارا ۽ ويو. مري ۽ ڏيئر، ۽ پٽ ڄمايائين هاران ۽ کي، هاران ۽ کي، نحور ۽ ڄاتو، کي ابرام تارح نسل، جا تارح آهن هي ڏنو. جنم کي ٽيو پيدا هو جتي ۾ ڏرتيءَ ان ويو مري اڳيان جي تارح پيءُ پنهنجي آران ۽ ڄاتو. کي لوط نالو جو زال جي ابرام ورتيون، زالون لاءِ پاڻ ناحور ۽ ابرام ۽ ۾. علائقي جي ڪلدين هو، ملڪا هاران ۽ هئي، ڏيءَ جي هاران جيڪا هو، ملڪا نالو جو زال جي ناحور ۽ هو، سارا پنهنجي تارح ۽ ڄاياءِ. نه ٻار هوءَ ۽ هئي، بانجھ ساراءِ ۽ هو. پيءُ جو يسڪا ۽ هو، پيءُ جو ڏيئر پنهنجي ۽ کي، پوٽي پنهنجي يعني هو، پٽ جو آران جيڪو کي لوط ۽ کي، ابرام پٽ ڪيي مان ملڪ جي ڪلدين کي انهن ۽ ويو، ڪٽي هئي، زال جي ابرام جيڪا کي، ساراه

جا تارح ۾ لڳا. رهڻ اتي ۾ آيا، تائين حاران اهي ۾ وڃن، ۾ زمين جي ڪنعان ته آندو ٻاهر ويو.مري ۾ حران تارح ۾ ٽيا، سال پنج سؤ ٻه ۾ زمين جي حران ڏينهن سڀ

12

مان گهر جي پيءُ پنهنجي ۾ مان قرابت پنهنجي مان، زمين پنهنجي چيو، کي ابرام رب ۾ ۾ ٻٽائيندس، قوم وڏي هڪ کي تو ۾ ڏيکاريندس. توکي مان جيڪا اڇ، ۾ زمين ان ۾ نڪر، انهن آئون ۾ ٽيندين. وارو برڪت تون ۾ ڪندس، وڏو نالو تنهنجو ۾ ڏيندس، برڪت کي تو توکي جيڪي ڪندس لعنت کي انهن ۾ ٽا، ڏين برڪت توکي جيڪي ڏيندس برڪت کي رب جيئن ويو، ابرام ۾ ويندا. ڏنا برڪت ذريعي توجي قبيلا سڀ جا زمين ۾ ٽا، ڪن لعنت مان حاران هو جڏهن هو، جو سالن پنجهتر ابرام ويو. سان سندس لوط ۾ هو، ڳالهايو ڪيس سمورو جو انهن ۾ کي، لوط پٽ جي ياءُ پنهنجي ۾ کي، ساران زال پنهنجي ابرام ۾ نڪتو. ڪٽي هو، ڪيو حاصل ۾ حاران انهن جيڪو روح هر ۾ هو، ڪيو حاصل انهن جيڪو مال ڪيو، سفر ۾ ڀگهائي جي زمين ابرام ۾ ويا. نڪري لاءِ وڃڻ ۾ زمين جي ڪنعان ۾ ويو، مالڪ ۾ هئا. رهندا ۾ زمين وقت ان ڪنعاني ۾ وٽ، بلوط اوچي تائين، جاءِ جي سيڪيم مالڪ اتي ابرام ۾ ڏيندس، زمين هيءُ کي ٻج تنهنجي چيو، کيس ۾ ٽيو، ظاهر کي ابرام طرف اوپر کان اُتان هو ۾ ڪيائين. تعمير گاهه قربان هو، ٽيو ظاهر کيس جيڪو لاءِ، اوپر انگائي ۾ طرف اولهه ۾ بيٽيل خيمو پنهنجو اُتي هن ۾ ويو، هليو ڏانهن جبل جي بيٽيل آءُ ڪئي. دعا تي نالي جي رب ۾ ڪئي، تعمير گاهه قربان لاءِ رب اُتي هن ۾ لڳايو، طرف مصر ابرام ۾ پيو، ڏکار تي زمين ۾ لڳايو. خيمو ۾ ٻيلي ڪري وڃي آءُ ٽيو، روانو ابرام ابرام جڏهن پر ٽيو ويو. ٽي سخت ڏکار تي زمين ته ڇو لاءِ، رهڻ اتي آيو هيٺ ڏانهن تون ته ٽو ڃاڻان مان چيو، کي ساراءِ زال پنهنجي ابرام ٽيو، ويجهو لاءِ ٽيڻ داخل ۾ مصر

چوندا مصري، اهي توکي ڏسندا ته جيئن پوءِ هوندو آهين. عورت واري منهن خوبصورت ته چو ته، چيو مون بچائيندا. توکي پر مارٽيندا، کي مون ۾ آهي، عورت جي هن هيءَ ته جيئرو جان منهنجو ۾ ڪري، تنهنجي ٽئي چگو سان مون جيئن ته آهيان، پيٽ سندس مان کي زال جي هن مصرين ٽيو، داخل ۾ مصر ابرام جڏهن ٽيو، ائين ۾ خاطر. تنهنجي رهي وٽ فرعون ۾ ڏنو، کي هن حڪمرانن جي فرعون ۾ هئي. سهٽي گهٽي تمام هوءَ ته چو ڏنو، ڪيو سلوڪ چگو سان ابرام ۾ آندو. ۾ گهر جي فرعون کي هن ۾ ڪئي، ساراهه جي هن اُٺ ۾ خچر ۾ نوڪراٽيون ۾ نوڪر ۾ گڏها ۾ ٻڪريون ۾ ريون وٽ هن ۾ ڪري، جي هن ويو بچين ۾ وڏين ۾، باري جي زال جي ابرام ساراءَ، کي گهر سندس ۾ کي فرعون خدا ۾ ٽيا. چو ڪيو، چا هي سان مون توهان چيو، سڏي کي ابرام فرعون پر ڏني. تڪليف سان آفتن پيٽ منهنجي هوءَ ته چيو چو تو آهي؟ زال جي توهان هوءَ ته ٻڌايو نه کي مون توهان ته آهي، اڇيان تنهنجي زال تنهنجي ڏس هاٿي ۾ زال، لاءِ پاڻ کي هن ورتو ڪٽي هنن ۾ آهي؟ ڏين، موڪلي کيس ته ڏنو حڪم ۾ باري جي ابرام کي ماٺهن فرعون ۾ وچ. پڇي وٺي ڪٽي هو.کيس جيڪو ڪجھ سپ ۾ کي، زال سندس ۾

13

سان، سندس لوط ۾ ڪجھه، سپ سندس ۾ زال سندس ۾ پاڻ ويو، مٽي مان مصر ابرام جتان ويو هو آٿي ۾. سون ۾ ۾ چانديءَ ۾، ڏورن هو، مالدار گهٽو تمام ابرام ڏانهن. ريگستان ايل بيت هو، اڳي خيمو جو هن جتي تائين جاءِ ان تائين، ايل بيت ۾ ريگستان هو آيو هو ناهيو ۾ شروعات اتي هن جتي ڏانهن، جاءِ جي گاهه قربان ان ۾، وچ جي عي ۾ ۾ وچ جي ان هو، رهيو ڪري سفر گڏ سان ابرام جيڪو لوط، سڏيو. نالو جو خداوند اتي ابرام ۾ هو، انهن ته چو ڏني، نه گنجائش جي رهڻ گڏجي کي انهن زمين ۾ هئا. خيما ۾ ڏور ريون، وٽ

ائين ۽ ڏني. نه گنجائش جي رهڻ گڏجي کي انهن زمين ۽ هيون، گهٽيون ملڪيتون جون پر ٿي، جنگ ۾ وچ جي ريڍارن جي ڏورن جي لوط ۽ ريڍارن جي ڏورن جي ابرام ته ٿيو وچ تنهنجي ۽ منهنجي چيو، کي لوط ابرام هئا. رهندا ۾ زمين ان وقت ان فرزي ۽ ڪنعاني اسين ته ڇو گهرجي، ٿيڻ نه جنگ ڪا ۾ وچ جي چرواهن تنهنجي ۽ چرواهن منهنجي ۽ ۾، وچ؛ ٿي جدا کان مون آهي؟ سامهون تنهنجي زمين سڄي ڏس، نه، ڇا آهيون. پائر ساڄي تون جيڪڏهن پر وڃان؛ پاسي ساڄي آئون وڃين، پاسي کاپي تون جيڪڏهن علائقو سڄو جو اردن ڪٽي، اکيون پنهنجون لوط ۽ وڃان. پاسي کاپي آئون وڃين، پاسي ڪري، تباهه کي عموره ۽ سدوم خدا جو اڳ کان ان هو، ويو ڏنو پاڻي سڀ اهو ته ڇو ڏنو، لاءِ پنهنجي لوط ۽ تائين. اچڻ تائين زوغر زمين، جي مصر جيئن ۽ جنت، جي خدا جيئن هڪ هر ۽ ٿيو، روانو کان اوپر لوط ۽ چونڊيو، علاقو وارو ۽رپاسي سمورو جو اردن وارن ۽رپاسي لوط پر رهيو، ۾ زمين جي ڪنعان ابرام ويو. ٿي جدا کان ٻاڻ پنهنجي اڇيان جي خدا ماڻهو جا سدوم پر لڳايو. خيمو پنهنجو ۾ سدوم ۽ رهيو، ۾ شهر جي علائقن پوءِ، کان ٿيڻ جدا کان هن جي لوط چيو کي ابرام خدا پر هئا. گنهگار ۽ بچڑا گهٽا تمام سمنڊ ۽ اوپر ۽ ڏکڻ ۽ اتر آهين تون هاڻي جتي کان جاءِ ان ۽ ڏس، مٿي سان اکين پنهنجين نسل تنهنجي ۽ کي ان ڏيندس توکي ٿو، ڏسين تون جيڪا زمين سڄي ته ڇو ڏس، طرف ماڻهو ڪو جيڪڏهن ڪندس، جيان ريل جي زمين کي ڀڃ تنهنجي آئون تائين. هميشه کي جي زمين هن ۽ ويو اُٿي ويندو. ڳٽيو به ڀڃ تنهنجو ته ٿو، سگهي ڳٽي کي ريل جي زمين ۽ ڏيندس. لاءِ هميشه کي ڀڃ تنهنجي ۽ توکي اها مان ته ڇو وڃ، گذري ۾ ويڪر ۽ ڏگهائي هو، ۾ خبرون جيڪو ٿيو، آباد ويجهو جي بلوط جي مامري اچي ڇڏي، خيمو پنهنجو ابرام ڪيائين.تعمير گاهه قربان لاءِ رب اتي ۽

14

بادشاهه، جو ايلاسار اريوڪ ۾ بادشاهه، جو شنعار ۾ بادشاهت جي امرافيل ٿيو ائين ۾ سدوم سان بلها ڪئي جنگ هنن بادشاهه، جو قومن تدعال ۾ بادشاهه، جو ايلام خدرلعومر شميبر ۾ بادشاهه، جي ادما سان شنعار ۾ بادشاهه، جي گمورا سان برشا ۾ بادشاهه، جي واهه واري لوڻ هي سپ صوغر. آهي هيءُ بادشاهه؛ جي بلق ۾ بادشاهه، جي زبوئيم سان پر ڪئي، خدمت جي خدرلاعومر هنن سال ٻارهن آهي. سمنڊ جو لوڻ هي ٿيا، متفق تي بادشاهه گڏ سان سندس ۾ ڪيڊورلاومر ۾ سال چوڏهين ڪئي. بغاوت هنن ۾ سال تيرهين سائو ۾ ڪي، قومن طاقتور گڏ سان انهن ۾ ۾، ڪرنائيم ۾ ڪي، ديوَن ۾ اشتاروٽ انهن ۾ آيا، جي فاران هئا، ۾ جبلن جي سيعير جيڪي ڪي حورين ۾ ماريو. ڪي اوممائين ۾ شهر تي، چشمي جي فيصلي آيا اهي موتي واپس ۾ آهي. ۾ ريگستان جيڪو تائين، ترپنتين ڪي ماڻهن اموري ۾ جي، عماليق ڪي حڪمرانن سيني ڇڏيو ڪٽي انهن ۾ قادش، آهي هيءُ گمورا بادشاهه ۾ جو، سدوم بادشاهه پر نڪتو ٻاهر ۾. تامار حصصون هئا رهندا جيڪي ۾ صغر، آهي هيءُ جو، بالاق بادشاهه ۾ جو، صبوئيم بادشاهه ۾ جو، ادما بادشاهه ۾ جو، ڪدرلاعومر ڪي طرف ۾، واري لوڻ ۾، واديءَ سان انهن بينو ۾ قطار لاءِ جنگ ڪي پاڻ انهن اريوڪ ۾ جو، شنعار بادشاهه امرافل ۾ جو، قومن بادشاهه تدعال ۾ جو، عيلام بادشاهه هئا، ڪوهه جا اسفالٽ ۾ واديءَ لوٽي پر طرف. جي پنجن بادشاهه چار جو، الاسار بادشاهه هئا بچيل جيڪي پر پيا، ڪري اتي ۾ ويا ڀڄي بادشاهه جو عموره ۾ بادشاهه جو سدوم جو انهن ۾ ورتا، گهوڙا سپ جا عموره ۾ سدوم هنن ويا. ڀڄي ڏانهن علائقي واري جبل سي ۾ هو، پٽ جو ڀاءُ جي ابرام جيڪو ورتو، پڻ ڪي لوط هنن ويا. هليا ۾ ورتو، ڪاڏو سپ ڪنهن مان ويلن بچايل تي پهچڻ هو. رهندڙ ۾ سدوم هو ته ڇو ويا، هليا ۾ سامان، سندس اسڪول جيڪو هو، رهندو وٽ بلوط جي اموري ممري هو ٻڌايو، ڪي عبراني ابرام هڪ ڀاءُ سندس ته ٻڌي ابرام ۾ هئا. اتحادي جا ابرام جيڪي هو، ڀاءُ جو اونان ۾ هو، ڀاءُ جو ڀڻيان جي انهن ۾ ڳٽيا، اٺ ۾ ڏهه سؤ تي ڄاول ۾ گهر پنهنجا هن هو، ويو ڪيو قيد لوط

کي انهن ۾ ٻار، سندس ۾ پاڻ، ڪيو حملو تي انهن ۾ رات هن ۾ ڪيو. تعاقب تائين دان هن ۾ آهي. ۾ پاسي کاٻي جي دمشق جيڪو تائين، حوبه ڪيو تعاقب جو انهن ۾ ماريو، ۾ ڇڏيو، موتائي هو، پائٽيو سندس جيڪو کي، لوط ۾ ڇڏيا، موتائي گهوڙا سپ جا سدوم نڪتو، ٻاهر لاءِ ملڻ ڪيس بادشاهه جو سدوم کي. ماڻهن ۾ عورتون، ۾ مال، سمورو سندس جي شاوه موٽيو، کان مارڻ کي بادشاهن گڏ سان سندس ۾ خدرلعومر هو جو پوءِ کان ان شراب ۾ ماني بادشاهه، جو سليم صدق، ملڪي ۾ هو. ميدان جو بادشاهن هي ۾، وادي برڪت چيو، ۾ ڏني، برڪت کي ابرام هن ۾ هو. پجاري جو تعاليٰ خدا هو ۾ آندو، ڪيي خدا آهي برڪتي ۾ ڪيو. پيدا کي زمين ۾ آسمان جنهن لاءِ، خدا ترين بلند ابرام آهي وارو ۾ ڇڏيو، ڪري هيٺ هٽ تنهنجي کي دشمنن تنهنجي جنهن مٽاهون، کان سپ جيڪو ماڻهو کي مون چيو، کي ابرام بادشاهه جي سدوم ڏنو. حصو ڏهون مان سيني کيس ابرام خداوند هٽ پنهنجو مان چيو، کي بادشاهه جي سدوم ابرام وٺ. وٺي لاءِ پاڻ گهوڙا ۾ ڏي، ڇا ڪيو، پيدا کي زمين ۾ آسمان جنهن آهي، وڏو کان سپ جيڪو ڪندس طرف جي خدا ته وٺندس، تائين تسمي جي جوتي وٺي کان ڏاڃي هڪ مان شين سيني تنهنجي مان ۾ ماڻهن، نوجوان کاڏو جيڪو سواءِ ڪيو. مالدار کي ابرام مون ته چئين نه تون جيئن وٺندا اهي ممبري، اونان، اشڪول، سان، مون ويا گڏ جيڪي جو مردن انهن جو حصي حصو.

15

تنهنجي مان ابرام، ڊڄ نه چوندي، آيو، ۾ ڏسڻ ڏانهن ابرام لفظ جو رب پوءِ کان لفظن هنن کي مون تون خداوند، مالڪ پر ٿو، چوي ابرام هوندو. گهٽو تمام انعام تنهنجو آهيان، ڍال هي پٽ، جو ماسڪ ڇاول ۾ گهراڻي منهنجي پر اولاد؛ بي ٿو وڃان ته مان ڏيندين؟ ڇا

تنهنڪري آهي، ڏني نه اولاد کي مون توهان ته ڇو ڇيو، ابرام ۾ آهي. اليعزر دمشقي ڏانهن ڪيس آواز جو خداوند تي طور فوري ۾ ٽيندو. وارث منهنجو ڄاول ۾ گهر منهنجي وراثت توکي اهو نڪرندو، مان تنهنجي جيڪو پر ونڊندو، نه ۾ وراثت توکي هي چئي: آيو، ڳڻ، کي تارن ۾ ڏس، ڏانهن آسمان واقعي چيو، ڪيس ۾ ڪڍيو، ٻاهر ڪيس ونڊندو. ۾ ٽيندو. ٻج تنهنجو طرح اهڙيءَ چيو، ۾ سگهين، ٿي قابل جي ڳڻڻ کي انهن تون جيڪڏهن اهو مان چيو، ڪيس هن وئي. ڪئي شمار ۾ نيڪيءَ ڪيس اها ۾ ڪيو، يقين تي خدا ابرام ۾ ڏيان. ۾ وراثت زمين هيءُ توکي ته ڪڍيو، مان ملڪ جي ڪلدين توکي جنهن آهيان خدا ڪندس؟ حاصل ۾ ورٿي کي ان آئون ته ڄاڻندس ڪيئن مان رب، مالڪ اي چيو، هن پر مينڍو، جو سالن ٽن ٻکري، جي سالن ٽن ٻڇهڙي، جي سالن ٽن لاءِ منهنجي چيو، ڪيس هن ۾ وچ کي انهن ۾ ورتيون، شيون سپ اهي لاءِ پنهنجي هن اچ. وٺي ڪبوتر ۾ ڪُڪڙ تي جسمن پکي پر ورهايو. نه کي پکين پر رکيو، سامهون جي ٻئي هڪ کي انهن ۾ ورهايو، تي ابرام ۾، باري جي لهڻ سج جڏهن وينو. سان انهن ابرام ۾ تي، حصن ٻن جي انهن آيا، چيو کي ابرام پيو. ڪري تي ڪيس خوف اونداهو وڏو هڪ ڏس، ۾ وئي، ڄانئجي بيهوشي کي انهن اهي ۾ ٽيندو، پرڊيهي ۾ زمين اجنبي ٻج تنهنجو ته ٿو ڄاڻين ضرور تون ويو: جي قوم جنهن پر سال. سؤ چار ڪندا، ذليل کي انهن ۾ ڏيندا، ڏڪ کي انهن ۾ ٻڌائيندا، غلام سان سامان گهٽي هتان اهي پوءِ، کان ان ۾ ڪندس، مان فيصلو جو ان ڪندا، خدمت اهي ويو. پالجي ۾ عمر سڻي ۾، امن ڏانهن ڏاڏن پيءُ پنهنجي ويندين واپس پر تون نڪرندا. پورا تائين وقت هن تائين اڃا گناهه جا اموري ته ڇو ايندا، موٽي هتي اهي ۾ نسل چوٿين دونهون هڪ ڏس، ۾ ٽيو، شعلو هڪ تڏهن ٽيو، طرف اولهه سج کان جڏهن آهن. ٽيا نه ان گذريون. مان وچ جي ٽڪرن ورهايل انهن جيڪي مشعلون، جون ٻاهه ۾ تنور ڪندڙ ڏيندس، زمين هي مان کي نسل تنهنجي چئي، ڪيو، قائم عهد سان ابرام رب ۾ ڏينهن فرزين ۾ حتين ۾ قدمونين ۾ قنزين ۾ قينين تائين؛ فرات درياهه وڏي کان درياهه جي مصر

يبوسين.۽ جرجاشين ۽ حوين ۽ ڪنعانين ۽ اموريين ۽ رفائين ۽

16

جو جنهن هئي، نوڪراڻي مصري هڪ وٽ هن ۽ ڄاتو، نه ڪي هن زال جي ابرام پر سارائي آهي، ڇڏيو روڪي کان ڏيڻ اولاد کي مون رب ڏس، چيو، کي ابرام ساراءِ هو. هاجره نالو سگهان. ڪري حاصل اولاد مان هن مان جيئن ته وچ، وٽ نوڪراڻيءَ منهنجي ڪري تنهن جيڪا کي، مصري هاجره هئي، زال جي ابرام جيڪا سارا، ۽ ٻڌي. ڳالهه جي ساراءِ ابرام ۽ ۾ زمين جي ڪنعان جي ابرام پوءِ کان سالن ڏهن ڪٽي، هئي، نوڪراڻي پنهنجي جي هن ۽ ٽيو، داخل ڏانهن هاجره هو ۽ ڏني. طور زال کي ابرام مڙس پنهنجي کي هن جي، رهڻ سارا وئي. ڪئي عزت بي اڃيان جي هن ڏٽي ۽ آهي، ۾ پيٽ هوءَ ته ڏنو ۽ ٽي، حامله هوءَ تنهنجي آهي ڏني توکي نوڪراڻي پنهنجي مون آهيان، ٽيو ظلم توکان مان چيو، کي ابرام منهنجي خدا آهيان. ٽي عزت بي سامهون جي هن مان آهي، حامله هوءَ ته ڏسي پر ۾، گود هٽن تنهنجي نوڪراڻي تنهنجي ڏس، چيو، کي ساراءِ ابرام ڪري. فيصلو ۾ وچ تنهنجي ۽ منهن جي هن هوءَ ۽ ڏنو، ڏک کي هن ساري ۽ لڳي. سڏو توکي جيئن ڪر سان هن آهي، ۾ جي شور مليو، تي چشمي جي پاڻي ۾ ريگستان کي هن فرشتي جي خدا وئي. ڀڄي کان تون نوڪراڻي، جي ساره هاجره، چيو، کيس قاصد جي خداوند ۽ وٽ. چشمي تي رستي ساره مالڪڻ منهنجي چيو: هن ۽ آهين؟ رهيو وڃي تون ڪٽي ۽ آهين؟ ايندي کان ڪٽان مالڪڻ پنهنجي چيو، کي هن فرشتي جي خداوند آهيان. رهيو ڀڄي مان کان منهن جي کيس فرشتي جي خداوند ۽ ڪر. اختيار عاجزي هيٺ هٽن جي هن ۽ وچ، موٽي ڏانهن ڪئي نه شمار ڪري جي ڪثرت اها ۽ وڏائيندس، گهڻو تمام کي نسل تنهنجي مان چيو، ڏيندين، جنم کي پٽ ۽ آهين، حامله تون ڏس، فرشتي، جي خداوند کي هن چيو ۽ ويندي.

ڳوناڻو هڪ هي آهي. ٻڌي ذلت تنهنجي خداوند ته ڇو رکندين، اسماعيل نالو جو هن ۽ پنهنجي هو ۽ هوندا، تي هن هٿ جا سپني ۽ هوندا، تي سپني هٿ سندس هوندو، ماڻهو سان هن جيڪو سڏيو نالو جو رب هن ۽ رهندو. سامهون جي منهن جي ڀائرن سپني ته ڇاڪاڻ ۽ چيو، هن ته ڇاڪاڻ ڏنو، کي مون جنهن آهين خدا تون هو، رهيو ڳالهائي جتي کوهه سڏيو، کي کوهه هن ڪري هن ٽيو. ظاهر کي مون جيڪو ڏنو مون سامهون پٽ پنهنجي ابرام ۽ ڄاريو، پٽ لاءِ ابرام هاجره ۽ ۾. وچ جي برد ۽ قادش ڏس، ڏنم؛ اڳيان هو، جو سالن ڇهه انياسي ابرام اسماعيل. هو، ڄاريو کيس هاجره جيڪو رکيو، نالو جو ڄائو.کي اسماعيل لاءِ ابرام هاجري جڏهن

17

خدا تنهنجو مان چيو، کيس ۽ ٽيو، ظاهر کي ابرام رب ۽ ٽيو. جو سالن نو ننانوي ابرام ۽ منهنجي عهد منهنجو رکندس ۽ ٽي. عيب بي ۽ ٽي، ڪندڙ خوش اڳيان منهنجي آهيان؛ خدا ۽ پيو. ڪري تي منهن پنهنجي ابرام ۽ گهڻو. تمام توکي وڌائيندس ۽ ۾، وچ تنهنجي جو قومن ئي ڪيترن تون ۽ آهي، سان تو عهد منهنجو ڏس، مان، ۽ چئي، ڳالهايو، کيس ڇاڪاڻ ٽيندو، ابراهام نالو تنهنجو پر ويندو، سڏيو نه ابرام اڄا نالو تنهنجو ۽ ٽيندين. پيءُ ۽ وڌائيندس، گهڻو تمام توکي مان ۽ آهي. ڪيو مقرر پيءُ جو قومن ڪيترن توکي مون ته پنهنجو ڪندس قائم آئون ۽ نڪرندا. مان تنهنجي بادشاهه ۽ بڻائيندس، ۾ قومن توکي مان هڪ ۾، نسلن جي انهن پوءِ کان توهان ۾ وچ جي ٻج جي توهان ۽ ۾، وچ جي توهان عهد ۽ توکي ڏيندس ۽ پوءِ. کان توهان جو ٻج جي توهان ۽ خدا، جو توهان لاءِ ٽيڻ عهد ابدي زمين، جي ڪنعان سڄي ٿو، رهين تون ۾ جنهن زمين، اها پوءِ تنهنجي کي ٻج تنهنجي تون تون... پر چيو، کي ابراهيم خدا ۽ ٽيندس. خدا جو انهن مان ۽ ۾، قبضي جي هميشه

عهد اهو هي ۽ ۾. نسلن جي انهن پٹيان تنهنجي ٻڄ تنهنجو ۽ تون رکندين، عهد منهنجو ٻڄ جي توهان پوءِ کان توهان ۽ ۾، وچ جي توهان ۽ منهنجي رکندا، توهان جيڪو آهي، توهان اوچائي ويندو. ڪيو ختنو نر هر جو توهان تائين، نسلن جي انهن ۾ وچ جي جي عهد ۾ وچ توهانجي ۽ منهنجي اهو اوچائي ويندؤ، ڪيو ختنو گوشت جو ڇل پنهنجي ۽ ۾، نسلن جي توهان نر هر ويندو، ڪيو ختنو ۾ توهان ٻار جو ڏينهن اٺن ۽ ويندو. نشاني نه مان ٻج جي توهان جيڪو مان، پٽ پراين هر ڪيل خريد سان چانديءَ ۽ ڄاول ۾ گهر خريد سان چانديءَ ۽ ڄاول، ۾ گهر جو گهر جي توهان ويندو ڪيو ختنو سان ختني آهي. نه ختنه جيڪو ۽ لاءِ. عهد جي هميشه هوندو تي گوشت جي توهان عهد منهنجو ۽ ڪيل، مان نسل پنهنجي روح اهو ڪرائيندو، نه ڏينهن اٺين ختنو جو چمڙي پنهنجي مرد ٽيل تنهنجي ساراءِ، چيو، کي ابراهيم خدا ۽ آهي. ٽوڙيو عهد منهنجو هن ته ڇو ويندو، ڪٹيو برڪت کي هن مان ٹيندو. نالو جو هن ساره پر ويندو، سڏيو نه ساراءِ نالو جو هن زال، ۽ ٹيندو، ۾ قومن اهو ۽ ڏيندس، برڪت کي ان مان ۽ ڏيندس، ٻار توکي مان هن ۽ ڏيندس ۽ لڳو، کلڻ ۽ پيو، ڪري تي منهن پنهنجي ابراهيم ۽ ٹيندا. مان هن بادشاهه جا قومن ساره جيڪڏهن ۽ ٹيندو؟ پٽ کي ماڻهوءَ جي سالن سؤ ڇا چوندي، چيو، ۾ دل پنهنجي اڳيان. تنهنجي رهي جيئرو اسماعيل چيو، کي خدا ابراهيم ڇمائيندي؟ ٻار جي سالن نوي نالو سندس تون ۽ ڇمائيندي، پٽ توکي ساره زال تنهنجي ڏس، ها، چيو، کي ابراهام خدا ۽ کيس ته ۾، عهد ابدي هڪ ڪندس، قائم سان کيس عهد پنهنجو مان ۽ رکندين، اسحاق مون ڏس، ۽ آهي، ٻڌو تنهنجي مون ڏس، ۾، باري جي اسماعيل ٹيان. خدا لاءِ اولاد سندس قومون ٻارهن ڪندس؛ گهڻو گهڻو تمام کيس ۽ وڌائيندس، کيس ۽ آهي، ڏني برڪت کيس قائم سان اسحاق آئون عهد منهنجو پر ڪندس. ۾ قوم وڏي هڪ کيس ۽ ڪندو، پيدا ٹيو، ختم ڳالهائڻ سان هن ۾. سال ايندڙ ڇمائيندي، ۾ وقت هن توکي ساره جيڪو ڪندس، ۾ گهر سندس ۽ ورتو، کي اسماعيل پٽ پنهنجي ابراهيم ۽ ويو. مٹي کان ابراهيم خدا ۽

هر جي مردن ۾ گهر جي ابراهيم ۽ کي، سيني کيل خريد سان چانديءَ ۽ کي، سيني ڇاول ڳالهايو ڪيس خدا جيئن ۾، وقت جي ڏينهن ان ڪيو، ختنو جو چمڙي جي انهن ۽ کي، نر ڪرايو. ختنو جو چمڙي اڃڻين پنهنجي هن جڏهن هو، جو سال نو نناويءَ ابراهيم هو. ٽيو. ختنو گوشت جو اڃواٽ سندس جڏهن هو، جو سالن تيرهن پٽ سندس پر اسماعيل گهر سندس ۽ پٽ، سندس اسماعيل ۽ ويو، ڪيو ختنو ابراهيم ۾، وقت جي ڏينهن انهيءَ سان چانديءَ مان قومن پرڏيهي جيڪي ۽ ماڻهو، ڇاول ۾ گهر سندس ۽ مرد، سپ جا ويا.ڪيا خريد

18

تي دروازي جي خيمي پنهنجي هو جڏهن ٽيو، ظاهر وٽ بلوط جي مامري کي ڪيس خدا ٻيئا مٽان جي هن ماڻهو ٽي ڏس، ۽ ڏنو، ڪنئي مٽي اکين پنهنجي هن هو. ويئو ۾ منجهند تي زمين ۽ ڊوڙيو، لاءِ ملڻ سان کين کان دروازي جي خيمي پنهنجي هو ڏسي، ۽ هئا، ته آهي، مليو فضل سامهون جي توهان مون جيڪڏهن مالڪ، اي چيو، هن ۽ ڪيو. سجدو وڻ ۽ ٿوئن، پير جا توهان اهي ۽ وڃي، ورتو پاڻي واقعي لنگهو. نه کان خادم پنهنجي پنهنجي توهان پوءِ کان ان ۽ کائو. توهان ۽ وٺندس، ماني مان ۽ ڪريو. ٿڏو کي پاڻ هيٺ چيو، هن ۽ هئا. موڙيا ڏانهن ٻار پنهنجي توهان سبب جي جنهن وڃندا، اڃتي تي رستي چيو، کي هن ۽ ڪئي، جلدي وٽ اره ڏانهن خيمي ابراهيم ۽ آهي. چيو تو جيئن ڪر، ائين ۽ ڊوڙيو، ڏانهن ڊورن ابراهيم ۽ ٺاهه. روٽيون ۽ گونڊ، اتي سفيد ماپ ٽي ۽ ڪر، جلدي ۽ کير مکڻ، هن ڪئي. جلدي ۾ ٺاهڻ کي ان هن ۽ ڏنو، کي ٻار ۽ ورتو، گابو سئو ۽ نرم هڪ وڻ پاڻ هو پر کاڌو، انهن ۽ رکيو، اڃيان جي انهن ڪٽي هو ڪيو تيار هن جيڪو ٻڇڙو اهو جواب پر آهي؟ ڪٽي اره زال تنهنجي چيو، کيس هن رهيو. بيئو وٽ انهن هيڻان جي

وقت هن توکي ايندس مان موٽندي واپس ۽ چيو هن ۾. خيمي ڏس، چيو، هن ڏيندي دروازي جي خيمي هوءَ ۽ ٻڏو ساره زال. تنهنجي ساره پٽ رکندي ۽ ۾، ڪلاڪن موجب ۽ هئا، وڌيل اڳتي ۾ ڏينهن هئا، بزرگ Sarah۽ Abrahamپويان. جي هن هئي، وٽ ڪلندي ۾ دل پنهنجي ساره هيون. چڪيون ٿي ختم ٿيڻ شيون جون عورتن لاءِ Sarah رب ۽ آهي. جو عمر وڌي به مالڪ منهنجو ۽ آهي، ٿيو نه اهو کي مون تائين اجا چيو، مان ڄمندس؟ مان ۾ سچ واقعي ڇا چوندي، کلي، ۾ پاڻ ساره ته آهي ڇا چيو، کي ابراهيم موٽي مان تي وقت هن ٿيندو؟ نه ناممڪن لفظ ڪو وٽ خدا ڇا آهيان. ويو ٿي پوڙهو پر نه مان چيو، پر ڪيو، انڪار ساره ٿيندو. پٽ کي ساره ۽ ۾، ڪلاڪن وٽ توهان ايندس ڪلايو. ضرور تون پر نه، چيو، ڪيس هن پر هئي. وئي ڊڄي هوءَ ته ڇاڪاڻ هئس، ڪلندي گڏ سان انهن پر ابراهيم ڏئو. هيٺ طرف جي عموره ۽ سدوم مردن ڪري، اُٿي کان اُتان ابراهيم مان لڪائيندس نه نه چيو، رب پر موڪليندي. گڏ کي انهن هو، رهيو ڪري سفر ۽ ويندو، ٻڌجي قوم طاقتور ۽ وڏي هڪ ابراهيم ڪندس. مان جيڪو اهو کان ٻار منهنجي هو ته چو ٿو ڄاڻان مون ويندیون. ڏني برڪت ذريعي ڪيس قومون سڀ جون زمين رستا جا رب اهي ۽ ڪندو، حڪم ٻڌيان پنهنجي کي وارن گهر پنهنجي ۽ کي پٽن پنهنجي آٿي ڪجهه سڀ اهو تي ابراهيم رب جيئن ته لاءِ، ڪرڻ فيصلو ۽ انصاف سنياليندا، گهٽو تمام طرف منهنجي روئڻ جو عموره ۽ سدوم چيو، رب هو. ڳالهايو ڪيس هن جيڪو ڏسندس مان تنهنڪري آهيان، ويو لهي هيٺ آهن. وڏا تمام گناهه جا انهن ۽ آهي، ويو وڌي ۽ آهن، رهيا ٿي مڪمل مطابق ان آهي، رهيو اچي وٽ مون جيڪو روئڻ جو انهن ڇا ته پر ويا، ڏانهن سدوم موڙي کان اُتان ماڻهو اُهي ۽ ڄاڻان. مان جيئن ته نه، جيڪڏهن ديني بي کي صادق چيو، اچي ويجهو ابراهيم ۽ هو. بيٺو اڳيان جي رب تائين اجا ابراهيم پنجاهه ۾ شهر جيڪڏهن ويندو. ٿي جيئن ديني بي به صادق ۽ ڪر، نه تباهه گڏ سان نيڪ پنجاهه کي جاءِ سڄي تون ڇا ڪندين؟ تباهه کي انهن تون ڇا آهن، ماڻهو نيڪ

ڪندين ائين تون نه هرگز هجن؟ ۽ ان اهي جيڪڏهن ڇڏيندين، نه خاطر جي ماڻهن ٿي جيان دين بي به نيڪ ۽ وڃي، ماريو گڏ سان دين بي ڪي نيڪ ته آهي، لفظ هي جيئن رب ڪندين؟ نه انصاف تون ڇا آهي، ڪندڙ فيصلو جو زمين سڃي جيڪو نه، هرگز وڃي، سڃو ڪري جي انهن مان ته هجن، ماڻهو نيڪ پنجاهه ۾ شهر جي سدوم جيڪڏهن چيو، مالڪ پنهنجي مون هاڻي چيو، ڏيندي جواب ابراهيم ۽ ڏيندس. ڇڏي علائقو سڃو ۽ شهر ماڻهو نيڪ پنجاهه پر جيڪڏهن آهيان. راھ ۽ زمين مان پر آهي، ڪيو شروع ڳالهائڻ سان هن ۽ ڪندين؟ تباهه ڪي شهر سڃي سبب جي پنجن تون ڇا وڃن، ٿي پنتاليهه گهٽجي ڪيس به اجا هن ۽ ڪندس. نه تباهه آئون ته ملن پنجويهه اتي مون جيڪڏهن چيو، انهن مان چيو، هن ۽ ته؟ ملن، چاليهه اتي جيڪڏهن پر چيو، ۽ ڪيو، اضافو لاءِ ڳالهائڻ پر ڳالهائيان؟ مان جيڪڏهن مالڪ، نه، ڇا چيو، هن ۽ ڪندس. نه تباهه خاطر جي چاليهن هن ۽ خاطر. جي ٽيهن ڪندس نه تباهه مان نه، چيو، هن ۽ ته؟ ملن ٽيهه اتي جيڪڏهن نه، چيو، هن ۽ ملن؟ ويهه اتي جيڪڏهن پر آهي، ڳالهائڻ ڏانهن رب کي مون ته ڇو چيو، مالڪ ڪجهه نه ڇا چيو، هن ۽ ملندا. ويهه اتي کي مون جيڪڏهن ڪندس، تباهه نه نه، چيو، هن ۽ ملن؟ ڏهه اُتي جيڪڏهن پر پيرو؟ هڪ اجا ڳالهائيندس آئون جيڪڏهن بند ڳالهائڻ سان ابراهيم هن جڏهن ويو، هليو خداوند ڪندس. نه تباهه خاطر جي ڏهن ويو.موٽي ڏانهن جاءِ پنهنجي ابراهيم ۽ ڪيو،

19

لوط جڏهن ۽ هو، ويئو وٽ دروازي جي سدوم لوط آيا. ۾ سدوم وقت جي شام قاصد به ۽ ڏسو، چيو، هن ۽ ڪيو. سجدو رکي منهن تي زمين ۽ اٽيو، لاءِ ملڻ جي انهن هو تڏهن ڏئو، سوير صبح ۽ پير، جا توهان ڏوئو ۽ رهو، ۽ ۾، گهر جي ٻار جي توهان وجو موڙي مالڪو،

۽ رهنداسين. ۾ گهٽيءَ اسان پر نه، چيو، هنن ۽ تي. رستي جي توهان ويندؤ توهان اڻي لاءِ انهن هن ۽ ٽيا، داخل ۾ گهر جي هن ۽ ڪيو، رخ ڏانهن هن اهي ۽ ڏنو، زور کي انهن هن اڳ، کان سمهڻ کاڏو. انهن ۽ پچائي، لاءِ انهن ماني خمير بي ۽ ڪيو، بندوبست جو پيئڻ ماڻهو سڀ تائين، بزرگ وڻي کان نوجوان ڪيو، گهيرو کي گهر وارا، سدوم ماڻهو، جا شهر اهي آهن ڪٽے هئا، رهيا چئي کي هن ۽ هئا، رهيا سڏي کي لوط اهي ۽ ۾. وقت ئي هڪ انهن اسان جيئن ته ڪيو، ٻاهر ڏانهن اسان کي انهن هئا؟ آيا وڃ تو ۾ رات جيڪي ماڻهو ۽ ويو، تي چوڪٽ جي دروازي ڏانهن انهن ۽ نڪتو ٻاهر لوط سگهون. ڪري واسطو سان نه برائي ۾ صورت به ڪنهن پائرو، چيو، کي انهن هن پر ڪيو. بند دروازو پڻيان پنهنجي کي انهن مان آهي، ڃاتو نه کي مرد ڪنهن جن آهن، ڏيئرون ٻه کي مون پر آهن ڪريو. فقط لڳي، خوش کي توهان جيئن ڪريو استعمال کي انهن ۽ آڻيندس، ڪڍي وڃ توهان داخل هيڻ پناهه جي ڇت منهنجي انهن ته ڇو ڪريو، نه ناانصافي ڪا سان مردن انهن لاءِ؟ ڪرڻ فيصلو ته نه آهين، آيو لاءِ رهڻ تون هٽ؛ پري کان اتان چيو، کيس هنن آهن. ٽيا کي ماڻهوءَ لوط اهي ۽ ڪنداسين. سلوڪ خراب وڌيڪ کان انهن توسان اسان پوءِ هاڻي ڇڪي هٽ ماڻهن پر آيا. ويجهو لاءِ ٽوڙڻ کي دروازي اهي ۽ هئا، رهيا ڪري زور گهڙو تمام ماڻهو جيڪي ڪيو. بند دروازو جو گهر ۽ ورتو، ڇڪي اندر گهر ڏانهن پاڻ کي لوط ٻاهر اهي ۽ تائين، وڏي وڻي کان ننڍي ڏنو، تڪ ۾ انتيءَ انهن کي انهن هئا، تي دروازي جي گهر يا آهن، ڃاماتا هتي توکي ڇا چيو، کي لوط ماڻهن انهن ويا. ٽي مفلوج ڳولينديِ دروازو ته ڇو مان، جاءِ هن ٻاهر ڪڍي آهي، ۾ شهر توکي ٻيو ڪو جيڪڏهن ڏيئرون؟ يا پٽ، جي رب روئڻ جي انهن وئي ڪئي مٽي ته ڇو کي؛ جاءِ هن آهيون رهيا ڪري تباهه اسان ڏاڙهن پنهنجي ۽ نڪتو، ٻاهر لوط کي. ان لاءِ ڪرڻ تباهه کي اسان موڪليو رب ۽ اڳيان، نڪري مان جاءِ هن ۽ اٿو، چيو، ۽ هئي، ڪئي شادي سان ڏيئرن سندس جن ڳالهايو، سان اهو اڳيان جي ڏاڙهن سندس پر آهي، رهيو ڪري تباهه کي شهر هن رب ته ڇو وڃو،

اٽ، هئا، رهيا چئي رهيا، ڪندا تاڪيد کي لوط فرشتا ته ٽي، صبح جڏهن لڳو. مذاق به تون جيئن ته نڪر، ٻاهر ۽ وڃ، آهن توسان جيڪي ڏيئرون ٻه پنهنجون ۽ زال پنهنجي ۽ هٽ، سندس قاصدن ۽ ٽيا، پريشان اهي ۽ ٽئين. نه تباهه گڏ سان قانونين بي جي شهر بچائڻ ڪيس مالڪ ته ڇاڪاڻ پڪڙيا، هٽ جا ڏيئرن ٻن سندس ۽ هٽ، جو زال سندس جي پاڻ پنهنجي بچاءُ بچائيندي چيو، ۽ ڪڍيو، ٻاهر کين انهن جڏهن ٽيو اهو ۽ ڇاهيو. ڏانهن جبل رهين، بيٺو ۾ علائقي واري ۾رپاسي سڄي نه ۽ ڏسين، نه طرف پوئتي کي، روح توهان ته ڇو رب، اي ٿو ڪريان عرض مان چيو، کي انهن لوط وجين. وهي ڪڏهن نه بچ، آهي، ڪيو وڏو کي انصاف پنهنجي توهان ۽ آهي، مليو رحم اڇيان جي توهان ٻانهو جي بچائي ڏانهن جبل مان پر لاءِ؛ رکڻ جيئرو کي روح منهنجي ٽا، ڪيو تي مون توهان جيڪو ويجهو شهر هي ڏس، وجان. مري مان ۽ پڪڑين، کي مون برائيون ڪڏهن نه سگهندس، نه ننڍو اهو ڇا ويندس؛ بچايو مان اتي ۽ آهي؛ ننڍو جيڪو لاءِ، وڻ پناهه اتي منهنجي آهي جي منهن تنهنجي مون ڏس چيو، کيس ۽ جيئندو. خاطر تنهنجي روح منهنجو ۽ ناهي؟ جلدي ڳالهايو. تو بابت جنهن شهر اهو ڪندس نه تباهه ته تي، ڳالهه هن ۽ آهي ڪئي عزت اتي تون جيستائين سگهندس، ڪري نه به ڪجھ مان ته ڇو لاءِ، بچائڻ اتي تنهنڪري ڪر صوغر لوط ۽ آيو، ۽ري تي زمين سج سڏيو. سگور نالو جو شهر ان هن ڪري هن اچين. نه هن ۽ مان. آسمان کان رَبِّ برسايو، باهه ۽ خدائي تي عموره ۽ سدوم رَبِّ ۽ ٽيو. داخل ۾ جيڪي کي رهاڪن سي ۽ علائقو، وارو ۾رپاسي سڄو ۽ ڪيو، تباهه کي شهرن انهن زال جي هن ۽ هيون. رهيون اُ۾ري مان زمين جيڪي شيون اهي ۽ هئا، رهندا ۾ شهرن جاءِ ان ۾ صبح ابراهيم ۽ ٽيو سوير جو صبح وئي. ٽي ستون جو لوڻ ۽ ڏنو، ڏانهن پوئتي ۽ ڏنو، تي منهن جي عموره ۽ سدوم هن ۽ هو. بيٺو اڇيان جي خداوند هو جتي ويو، ڏانهن جيئن هو، رهيو ۽ري شعلو مان زمين ڏس، ۽ ڏنو، ۽ تي، منهن جي علائقي واري ۾رپاسي ڪيا، تباهه شهر سي جا علائقي واري ۾رپاسي خدا جڏهن ته ٽيو ائين ۽ ٻاڦ. جي ٻتي

جڏهن ڇڏيو، موڪلي مان وڃ جي تباهي کي لوط ۽ ڪيو، ياد کي ابراهيم خدا تڏهن هو ۽ ويو، مٽي مان زوعر لوط هو. رهندو لوط ۾ جن ڪيو تباهه کي شهرن انهن مالڪ هو ۽ ويو، ڊڃي کان رهڻ ۾ زوعر هن ته ڇاڪاڻ ويڻو، ۾ جبل گڏ سان ڏيئرن ٻن پنهنجي وڏو پيءُ جو اسان چيو، کي ٻيڙ ننڍي ٻيڙ وڏي رهيو. ۾ غار گڏ سان ڏيئرن ٻن پنهنجي آهي. مناسب لاءِ زمين سڃي جيئن ايندو، وٽ اسان جيڪو ناهي، به ڪو تي زمين ۽ آهي، اڻاريون. ٻج مان پيءُ پنهنجي ۽ ليٽون، سان هن ۽ پيئرايون، شراب کي پيءُ پنهنجي ۽ اڇو سان پيءُ پنهنجي ٽي داخل اندر ڏيءَ وڏي ۽ پياريو، شراب ۾ رات ان کي پيءُ پنهنجي هنن ٻئي پر ٽيو اُٽي. هوءَ جڏهن ۽ سمهي هوءَ جڏهن هئي نه خبر کي هن ۽ سُتي، ۾ رات ان اسين اڃ سمهيس، سان پيءُ جي اسان ڪالهه مان ڏس چيو، کي ننڍي وڏي ۽ ۾، ڏينهن پنهنجي اسين ۽ سمهه، سان سندس ٽي داخل تون ۽ ۾، رات هن ۽ پياريون شراب ڪيس اڇي اندر ڏيءَ ننڍي ۽ پياريو، شراب کي پيءُ پنهنجي به رات ان هنن اڻاريون. ٻج مان پيءُ ۽ اٽي. هوءَ جڏهن ۽ سمهي هوءَ جڏهن هئي نه خبر کي هن ۽ سمهي، سان پيءُ پنهنجي نالو هن سڏيو ۽ پٽُ، وڏي هُن ڃاتو ۽ ٽيون. حامله کان پيءُ پنهنجي ڏيئرون ٻئي جون لوط تائين. ڏينهن جي اڃ آهي پيءُ جو موآبين هيءُ مان، پيءُ منهنجي ڇئيندي، موآب، سندس هي پٽ، جو نسل منهنجي ڇئيندي، رکيو، عمون نالو سندس ۽ ڏنو، جنم پٽ به ڏيءَ ننڍي تائين.ڏينهن جي اڃ آهي پيءُ جو عمونين

20

۽ رهيو، ۾ وڃ جي شور ۽ قادش ۽ ويو، هليو ۾ زمين جي طرف ڏکڻ کان اُتان آبراهام ۽ ٻيڙ منهنجي هيءَ ته چيو ۾ باري جي ساره زال پنهنجي ابراهيم رهيو. ٽي پرڏيهي ۾ جرار شهر ڪڏهن ته نه آهي، زال منهنجي هيءَ ته ويو ڊڃي کان چوڻ اهو هن ته ڇاڪاڻ آهي،

ساره ۽ موڪليو ابيملڪ بادشاهه جي گرار پر ڇڏين، ماري ڪيس ڪري جي هن ماڻهو جا ان ويندين مري تون ڏس، چيو، ۽ آيو، ۾ ننڊ جي رات وٽ ابيملڪ خدا ۽ ويو. وڻي ڪي آهي. رهندڙ گڏ سان مڙس هڪ هيءَ ته ڇو آهي، ورتو تو ڪي جنهن ڪري، جي عورت ڪي قوم واري انصاف ۽ اڻجاڻ تون ڇا مالڪ، اي چيو، ۽ ڇُهيو، نه ڪي هن پر ابيميليڪ چيو، ڪي مون هن ۽ آهي؟ ٻيڻ منهنجي هوءَ چيو، نه ڪي مون پاڻ هن ڇا ڪندين؟ تباهه ۾ ننڊ ڪيس خدا ڪيو. هي مون ۾ نيڪيءَ جي هٿن ۽ ۾ دل صاف آهي؟ ياءُ منهنجو اهو تون ته بچايو توڪي مون ۽ ڪيو، سان دل صاف ڪم هي تو ته ٿو ڄاڻان مان ۽ چيو، نه اجازت جي لڳائڻ هٿ ڪي هن توڪي مون ڪري انهيءَ ڪرين، نه گناهه خلاف منهنجي لاءِ تنهنجي هو ۽ آهي، نبي هو ته ڇو ڏي، واپس ڪي ماڻهوءَ ان عورت اها پر هاڻي ڏني. مري تون ته ڄاڻ ته ڏيندين، نه واپس جيڪڏهن پر رهندين. جيئرو تون ۽ ڪندو، دعا سيني پنهنجي هن ۽ اٿيو، سوير جو صبح ابيميلڪ ۽ به. ڪجهه سڀ تنهنجو ۽ ويندين ڏايا ماڻهو سڀ ۽ ڳالهايون؛ ۾ ڪنن جي انهن ڳالهيون سڀ اهي هن ۽ سڏيو، ڪي نوڪرن ڇا آهي؟ ڪيو ڇا هي سان اسان تو چيو، ڪيس ۽ سڏيو ڪي ابراهيم ابيميلڪ ۽ ويا. ڀڄي آندو گناهه وڏو تي بادشاهت منهنجي ۽ تي مون تو ته آهي، ڪيو نه گناهه توڪان اسان ڪي، ابراهيم ابيميلڪ پر چيو آهي. ڪيو لاءِ مون تو ڪندو، نه به ڪو جيڪو ڪم آهي؟ ۽ آهي، نه پرستي خدا ۾ جاءِ هن پوءِ ته، چيو مون چيو، ابراهيم ڪيو؟ هي تو ڏسي ڇا آهي ٻيڻ منهنجي هوءَ ڇچ، سچ واقعي ۽ ماريندا. ڪري جي زال منهنجي ڪي مون اهي ڪي مون خدا جڏهن ته ٽيو ائين ٽي. زال منهنجي هوءَ ۽ طرفان، ماءُ نه پر طرفان، پيءُ سان مون تون انصاف هي چيو، ڪي هن مون تڏهن ڪڍيو، ٻاهر مان گهر جي پيءُ منهنجي آهي. ياءُ منهنجو هو ته چئجانءِ ڪي مون اتي ٽيون، داخل اسان جتي جڳهه هر ڪندين، ابراهيم ڏنائين ۽ نوڪراٽيون، ۽ ٻار، ۽ گابي، ۽ ريون، ۽ ٻراڪما، هزار هڪ ۽ ورتو ابيملڪ ڏس، چيو، ڪي ابراهيم ابيميلڪ ۽ سندس. زال ڪي، ساره ڪيس ڏنائين واپس ۽ ڪي؛

چيو، کي ساره پر رهه. اتي لڳي، خوش توکي جتي آهي، اڳيان تنهنجي زمين منهنجي لاءِ عزت جي منهن جي توهان اهي آهن، ڏنا ٻڌراکما هزار کي ڀاءُ جي توهان مون ڏس، خدا ابراهام ڳالهايو. سچ ڪجهه سپ ۽ آهن، سان توهان جيڪي لاءِ سيني انهن ۽ هوندا، شفا کي نوڪراڻيون جيون هن ۽ کي، زال جي هن ۽ کي، ابيملڪ خدا ۽ ڪئي، دعا ڏانهن ڪري بند کي رحمن سيني ۾ گهر جي ملڪ ابي ٻاهران رب ته ڇو ڇمايا. ٻار انهن ۽ ڏني، سبب.جي سارا زال جي ابراهيم آهي، ڇڏيو

21

هن جيئن ڪيو، ائين سان ساره رب ۽ هو، چيو هن جيئن ڪئي، ملاقات جي ساره رب ۽ رب جيئن ۾ وقت ان ۾، عمر پوڙهي ڇاڻايو پٽ لاءِ ابراهيم پوءِ کان ڪرڻ گڏ ۽ هو. ڳالهايو کي جنهن هو، ٿيو کي هن جيڪو رکيو، نالو جو پٽ پنهنجي ابراهيم ۽ هو. ڳالهايو کيس خدا جيئن ڪيو، تي ڏينهن انين ختنو جو اسحاق ابراهيم ۽ اسحاق؛ هو، ڇاتو لاءِ هن ساره اسحاق پٽ سندس کيس جڏهن هو، جو سالن سؤ ابراهيم جو هو. ڪيو حڪم کي هن سان مون سو ٻڌندو، به جيڪو ته ڇو ڪيو، پيدا کلڻ لاءِ مون خداوند چيو، ساره ٿيو. آهي؟ پياريندي کير کي ٻار ساره ته کي ابراهيم ٻڌائيندو کير چيو هن ۽ ڪندو. خوشي ۽ ويو؛ چڙايو کان کير ۽ وڌيو، ٻار ۽ ۾. پوڙهائيءَ منهنجي ڏنو جنم کي پٽ مون ته ڇو ساره ويو. ڇڙايو کان کير پٽ سندس اسحاق ڏينهن جنهن ڪئي، دعوت وڏي هڪ ابراهيم پٽ پنهنجي هو، ٿيو کي ابراهيم جيڪو هئي، مصري جيڪا کي، پٽ جي هاجره ۽ ڏنو ڪيي کي پٽ سندس ۽ کي نوڪراڻي هن چيو، کي ابراهيم ۽ ڪندي، راند سان اسحاق لفظ اهو پر ونندو. نه ورٿو سان اسحاق پٽ منهنجي پٽ جو نوڪراڻي هن ته ڇو ڇڏ؛ کي ابراهيم خدا ٿيو. ظاهر سخت گهٽو تمام ۾ باري جي پٽ سندس اڳيان جي ابراهيم

ڪجهه سپ ۾؛ باري جي نوڪراڻي ۽ ۾، باري جي ٻار اڇيان تنهنجي سخت ڏي ٽيڻ نه ڇيو، هن ۽ نسل. لاءِ تو ويندو سڏيو ۾ اسحاق ته ڇو آواز؛ جو هن ٻڌ چوي، ڪي تو ساره جيڪو ابراهيم آهي. ٻج تنهنجو هو ته ڇو ٻڌائيندس، قوم وڏي هڪ مان به ڪي پٽ جي ڇوڪري هن ڪي ٻار ۽ ڏني؛ ڪي هاجره ۽ ورتي، مشڪ جي پاڻيءَ ۽ مانيون ۽ اُٽيو، سوير جو صبح قسم رهي، پٽڪندي ۾ ريگستان ۽ وئي هلي هوءَ موڪليو؛ ڪي هن ۽ رکيو، تي ڪلهي جي هيڻان. جي وڻ هڪ اڇلايو ڪي ٻار هن ۽ مان، مشڪ ويو ٽي ختم پاڻي وٺ. ڪوهه جي جيترو؛ اڇل جي ڪمان جيئن کان، پري سامهون جي هن رهي ويني ۽ وئي هلي هوءَ پوءِ ٻار پر ويٺو؛ سامهون جي هن هو ۽ موت. جي ٻار منهنجي ڏسندس نه مان چيو، هن ته ڇو ڪي هاجره قاصد جي خدا ۽ هو، هو جتي مان جاءِ ان جو ٻار آواز ٻڌو خدا روئي. ڪري رڙ ان آواز جو ٻار آهي ٻڌو خدا ته ڇو ڊڄ، نه هاجره؟ آهي ڇا چيو، ڪيس ۽ سڏيو، مان آسمان ان مان ته ڇو پڪڙ؛ ڪي ان سان هٿ پنهنجي ۽ وٺ، ڪي ٻار ۽ اُٺ آهي. هو جتي مان جاءِ کوهه جو پاڻي جيئري هن ۽ کوليون اکيون جون هن خدا ۽ ڪندس. قوم وڏي هڪ ڪي ۽ هو؛ گڏ سان ٻار خدا ۽ پياريو ڪي ٻار هن ۽ پريو سان پاڻي مشڪ هن ۽ وئي هوءَ ۽ ڏنو ماءُ سندس ۽ رهيو، ۾ ريگستان هو ۽ ٽيو. انداز تير هو ۽ رهايو؛ ۾ ريگستان هن ۽ وڌيو، هو صلاحڪار سندس ۽ ابيملڪ ته ٽيو ائين ۾ وقت ان ڏني. زال مان فاران جي مصر ڪيس توهان خدا چيائون، ۽ آيا ڏانهن ابراهام فيڪول، سالار سڀه جو فوج سندس ۽ اوڪوزاٿ ڪي مون ڪٽ قسم جو خدا ڪري تنهن هاڻي آهيو. ڪندا توهان جيڪو ۾ ڪم هر آهي سان انصاف جيئن پر ڪي، نالي منهنجي نه ۽ ڪي، ٻج منهنجي نه ۽ ڪي، مون غلط ڪندين نه ته ۾ جنهن سان زمين ان ۽ سان، منهنجي تون ڪندين تيئن سان، تنهنجي ڪيو مون جيڪو جي پاڻيءَ ڪي ملڪ ابي ابراهيم ۽ ڪائيندس. قسم مان چيو، ابراهيم ۽ آهين. رهيو تون ابيميلخ ۽ هئا. ورتا ڪسي نوڪرن جي ملڪ ابي جيڪي ڪئي، ملامت ۾ باري جي ڪوهن نه ۽ ٻڌايو، ڪي مون تو نه ۽ ڪئي، ڳالهه هي توسان ڪنهن ته ڄاتو نه مون چيو، ڪيس

ڪيو. عهد ٻنهي ۾ ڏنا، ڪي ابيملڪ ۾ ورتا، ٻچا جا گابي ۾ ريوڻ ابراهيم ۾ اڄ. پر ٻڌو، مون ستَ اهي چيو، ڪي ابراهيم ابيملڪ ۾ ڪيا. قائم اڪيلا ڏڳا مادا جون پيڙن ستن ابراهيم ۾ اهي ته، چيو ابراهيم ۾ آهن؟ رکيون ۾ اڪيلائي تو جيڪي مان، رين انهن آهن ڇا ڏاڍيون هي مون ته هجن، شاهدي لاءِ منهنجي اهي جيئن ته وٺندين، ڪان مون تون ڏڳيون ست قسم ٻنهي اتي ته ڇو رکيو، ڪوهه جو قسم نالو جو جاءِ ان هن ڪري هن آهي. ڪنيو ڪوهه سندس اوخوزاٽ اُٽيو، ابيملڪ پوءِ ۾، ڪوهه جي قسم ڪيو عهد هنن ۾ ڪنيائون. موٽي ڏانهن زمين جي فلستين اهي ۾ سالار، سپهه جو فوج سندس فيڪول ۾ صلاحڪار، ابراهيم خدا. ابدي سڏيو، نالو جو رب اتي ۾ لڳائي، زمين تي ڪوهه جي قسم ابراهيم ۾ ويا. رهيو.ڏينهن گهٽا ۾ زمين جي فلستين

22

۾ ابراهيم، ابراهيم، چيو، ڪيس ۾ آزمايو، ڪي ابراهيم خدا پوءِ ڪان لفظن انهن ته ٽيو ائين ۾ اسحاق ڪيو، پيار تو ڪي جنهن ڪي، پٽ پياري پنهنجي وٽ چيو، ۾ مان. ڏس، چيو، هن جبلن انهن چڑهائي، طور قرباني جي سوزش اتي ڪي هن ۾ وچ، ڏانهن زمين اونچي ۾ ڪي، پنهنجي هن اٽيو، جو صبح ابراهيم ۾ اٽي ٻڌائيندس. توڪي مان جيڪي تي، هڪ مان سڄي ۾ پٽ؛ پنهنجو اسحاق ۾ ورتا، نوڪر ٻه گڏ سان پنهنجي هن ۾ ڪيو؛ زين ڪي گڏهه ٻڌائي خدا ڪي هن جيڪا تي، جاءِ ان آيو ۾ ويو، هليو اٽي ڦاڙي، ڪاٺ لاءِ قرباني‌ءَ سڙيل ۾ ڏني. ڪان پري جڳهه اها ڪٽي، مٽي اکيون پنهنجون ابراهيم ۾ تي. ڏينهن ٽئين هئي، تائين هتان ٻار ننڍو ۾ مان پر ويهو، سان گڏي هتي چيو، ڪي ٻارن پنهنجي ابراهيم سڙيل سڄي ابراهيم ويندا‌سين. موٽي ڏانهن توهان اسان ڪري سجدو ۾ ويندا‌سين، تلوار ۾ باهه ۾ هٿن پنهنجي ۾ رکيائين، ڪي اسحاق پٽ پنهنجي ۾ ورتي، ڪاٺ جي قرباني

چا چيو، هن ۽ اباجان؛ چيو، کي ابراهيم پيءُ پنهنجي اسحاق ويا. گڏجي ٻئي ۽ ورتائين، قرباني سڙيل سڄي جيڪا آهي ڪٽي ريڊ آهي، ڪاڻ ۽ باهه ڏس، پر، چيو، هن پٽ؟ آهي، گڏ ٻئي پوءِ ٻار. لاءِ، قرباني سڙيل سڄي ڏسندو ريڊ لاءِ پاڻ خدا پر چيو، ابراهيم آهي؟ لاءِ قربان ابراهيم اتي ۽ هئي؛ چيو خدا کيس جيڪا آيا، تي جاءِ ان اهي ويا، ۾ وقت ئي هڪ ڪاڻ تي گاهه قربان کيس ڪري، بند کي پٽ پنهنجي اسحاق ۽ رکيا؛ ڪاڻ ۽ ناهي، گاهه ۽ ڪري. ذبح کي پٽ پنهنجي ڪٽي تلوار ته وڌايو هٽ پنهنجو ابراهيم ۽ رکيو. مٿان جي مان ها، ڏنو، جواب هن ابراهيم! ابراهيم، چيو، ۽ سڏيو مان آسمان کيس فرشتي جي رب هاڻي ته ڇو به؛ ڪجهه سان هن ڪر نه ۽ تي، ٻار هٽ پنهنجو رک نه چيائين، ۽ آهيان. هتي منهنجي کي پٽ پياري پنهنجي تو ۽ ٿو؛ ڏڃين کان خدا تون ته آهي ورتو ڄاڻي مون ۾ ٻوٽي سبڪ مينڊو هڪ ڏسو، ۽ ڏنو، مٽي سان اکين پنهنجي ابراهيم آءِ بچايو. نه خاطر سڙيل سڄي کيس هن ۽ ورتو، کي ريڊ هن ۽ ويو، ابراهيم ۽ هو. پکڙيل ذريعي جي سگن ڏنو رب نالو جو جاءِ ان ابراهيم ۽ جي. پٽ سندس بدران، جي اسحاق چڙهايو ۾ قرباني آسمان پيرو ٻيو کي ابراهيم قاصد جي رب ۽ ٿيو. ظاهر رب تي جبل چون، اڄ ته رکيو، سبب جنهن ٿو، چوي رب کنئي، قسم مون مطابق جي پاڻ منهنجي چئي، سڏيو، مان يقيناً بچايو، نه خاطر منهنجي کي پٽ پياري پنهنجي توهان ۽ کيو، ڪم هي توهان کي نسل جي توهان مان وڌائيندي ۽ ڏيندس، برڪت کي توهان مان ڏيندي برڪت نسل جي توهان ۽ ريل، تي ڪناري جي سمنڊ جيئن ۽ تارا، جا آسمان جيئن وڌائيندس، سپ جون زمين ۾ ڇڄ جي توهان ۽ ٿيندي. وارث جي شهرن جي مخالفن جي توهان ڪئي. فرمانبرداري جي آواز منهنجي توهان ته ڇاڪاڻ ويندیون، ڏني برڪت قومون ۽ ويا. ڏانهن کوهه جي قسم گڏجي اهي ٿي، ڪڙا اُٿي ۽ موٽيو، ڏانهن ٻارن پنهنجي ابراهيم کي، ابراهيم ويو ٻڌايو ۽ پوءِ، کان لفظن انهن ۽ ٿيو رهيو. وٽ کوهه واري قسم ابراهيم ۽ ڄاول، پهريون عوز کي، ناحور پاءُ تنهنجي پٽ به هوءَ ۽ ڏنو جنم ملڪاه ڏس چوندي،

بتوئيل. ۽ يلداف، ۽ فلدس، ۽ عزاءُ، ۽ خزاد، ۽ پيءُ، جو شامين قموئيل ۽ ياءُ، سندس بوز جيڪو ڇاتو، لاءِ ناحور ملڪا کي جن هئا، پٽ هي اٺ ڏنو. جنم کي ربيڪا بيٿوئيل توخوس تاام، تابڪ، به هن هو، رعومه نالو جو جنهن لونڊي، جي هن ۽ هو. ياءُ جو ابراهيم ڇاتو.کي موخا ۽

23

۾ واهه جيڪو وئي، مري ۾ شهر اربوڪ ساره ۽ ٽي. سال ستويهه سؤ زندگي جي سارا ڪرڻ سوڳ ۽ ڪرڻ ماتم جي ساره ابراهيم ۽ ۾، زمين جي ڪنعان آهي حبرون هيءَ آهي، ۽ پرڏيهي چيو، کي پٽن جي حيت ابراهيم ۽ کان، مئل پنهنجي ابراهيم اٿيو ۽ آيو. لاءِ ۽ وٽ، توهان ملڪيت جي قبر تنهنڪري کي مون ڏيو سان؛ توهان آهيان مان مسافر چيو، ڏيندي جواب کي ابراهيم پُٽن جي حيت کان. مون کي مئل پنهنجي مان دفنائيندس جي اسان ۾، اسان آهين بادشاهه طرفان جي خدا تون ٻڌو، ڳالهه جي اسان مالڪ. نه، نه کان تو کي قبر پنهنجي به ڪو مان اسان ته ڇو ڪر، دفن مئل پنهنجو ۾ قبرن چونڊيل جي حيت کي، ماٺهن جي زمين ابراهيم پر اُٿي ڪرين. دفن مئل پنهنجو اتي ته روڪيندو، ته آهي ۾ روح جي توهان جيڪڏهن ڳالهايو، سان انهن ابراهام ۽ جهڪيو. کي پٽن افرون پٽ جي زوهر ۽ ٻڌو کي مون ته ڪريو، دفن کان اڳيان منهنجي کي مئل منهنجي هن جيڪو آهي، وٽ هن جيڪو غار، ٻيٽو ڏي کي مون هو ۽ ڳالهايو. ۾ باري منهنجي سان قبضي جي قبر ڏيو اهو کي مون ۾ توهان جي، چانديءَ لائق آهي، ۾ حصي جي زمين جي ڏانهن ابراهيم ڏيندي جواب حتي عفرون ۽ هو؛ ويٺو ۾ وچ جي پٽن جي حٽ پر عفرون ۾. منهنجي چئي، هئا، رهيا ٽي داخل ۾ شهر جيڪي سپ ۽ هئا، رهيا ٻڌي پٽ جا حٽ چيو، منهنجي ٿو؛ ڏيان توکي آهي، ۾ ان جيڪو غار ۽ زمين، ٻڌ؛ کي مون ۽ مالڪ، ٽي، وٽ

جي زمين ابراهيم ۽ کر. دفن کي مئل پنهنجي آهي؛ ڏنو توکي سامهون جي شهرين سيني
ڇو ڇيو، ۾ کنن سامهون جي ماٺهن جي زمين کي افرون ۽ کيو. سجدو اڳيان جي ماٺهن
پنهنجو مان ۽ وٺ، کان مون چاندي جي زمين ٻڌ، منهنجي آهين، طرف منهنجي تون ته
ته ڇاکاڻ مالڪ؛ منهنجا نه، ڇئي، ڏنو، جواب کي ابراهيم افرون ڪندس. دفن اتي مئل
۽ منهنجي ها هجي ڇا هي پر آهي؛ جي شيڪلن جي چانديءَ سؤ چار زمين آهي، ٻڌو مون
۽ ٻڌي، ڳالهه جي افرون ابراهيم ۽ کر. دفن کي مئل پنهنجي پر تون ۾؟ وچ تنهنجي
ڳالهائي ۾ کنن جي پٽن جي حيت هن جيڪا ڏني، واپس چاندي اها کي افرون ابراهيم
۾ غار ٻيٽي جيڪو ميدان جو افرون ۽ ۾. واپارين چاندي ٽيل قبول درهم ٻه سؤ چار هئي،
وڻ هر ۽ هئي، ۾ ان جيڪا غار اها ۽ ميدان اهو آهي، سامهون جي ممري جيڪو هو،
ملڪيت کي، ابراهيم آهي، ۾ حدن چوڌاري جي ان جيڪا شيءِ هر ۽ هو، ۾ ميدان جيڪو
ٽيو. قائم هئا، رهيا ٽي داخل ۾ شهر جيڪي جي سيني ۽ سامهون، جي پٽن جي حيت ۾،
ميدان ٻيٽي واري سامهون جي ممري کي ساره زال پنهنجي ابراهيم پوءِ کان شين انهن
غار اُها ۽ ميدان اُهو ۽ آهي. حبرون ۾ زمين جي ڪنعان جيڪا کيو، دفن ۾ غار جي
ٽيو.تصديق کان پٽن جي حيت ۾ ملڪيت جي قبر کي ابراهيم هئي، ۾ ان جيڪا

24

برڪت کان لحاظ هر کي ابراهيم رب ۽ وڏيل، اڳتي ۾ ڏينهن هو، وارو عمر وڏي ابراهيم ۽
انچارج جو شين سيني سندس جيڪو کي، نوڪر وڏي جي گهر پنهنجي ابراهيم ۽ ڏني.
کي، رب ٿو ڏيان قسم توکي مان ۽ رک. هيڻان جي ران منهنجي هٽ پنهنجو چيو، هو،
مان ڏيئرن جي ڪنعانين لاءِ اسحاق پٽ منهنجي تون ته خدا، جي زمين ۽ خدا جي آسمان
آئون جتي وچ، ۾ زمين منهنجي تون پر ٿو. رهان ۾ انهن مان گڏ سان جن وٹين، نه عورت

کيس نوکر پر وڃ. زال لاءِ اسحاق پٽ منهنجي اتان ۽ ٻ، قبيلي منهنجي ۽ ٽيس، پيدا واپس ڃا ٻ، زمين هن واپس گڏ سان مون وڃڻ چاهيندي نه عورت جيڪڏهن ڃا چيو، پاڻ چيو، کي هن ابراهيم اتان؟ نڪتو تون جتان ٻ، زمين ان کي پٽ تنهنجي موڙيندس زمين ۽ خدا جو آسمان جيڪو رب، وچ. وڃي نه واپس اتي کي پٽ منهنجي ته ڏي ڏيان لاءِ ڃائو مان جتي مان زمين ان ۽ مان گهر جي پيءُ منهنجي کي مون جنهن آهي، خدا جو مان ته، چيو کائي قسم سان مون جنهن ۽ ڳالهايو، سان مون جنهن ورتو، ڪيي ويس، اڇيان تنهنجي فرشتو پنهنجو هو ڏيندس، زمين هيءَ کي اولاد تنهنجي ۽ توکي گڏ سان توهان عورت پر جيڪڏهن آڻيندين. زال لاءِ پٽ منهنجي اتان تون ۽ موکليندو، کي پٽ منهنجي فقط ٽيندين، آزاد کان قسم منهنجي تون ته چاهي، نه وڃڻ ٻ زمين هن هن ۽ رکيو، هيڻ ران جي مالڪ پنهنجي ابراهيم هٿ پنهنجو ٻار ۽ موٽائين. نه واپس اتي ۽ مان، اُنن جي مالڪ پنهنجي ويو کٽي اُڻ ڏهه ٻار ۽ کنيو. قسم بابت ڳالهه هن کيس ميسوپوٽيميا ويو هليو ڪري اُٽي ۽ گڏ؛ سان پاڻ مان شين سڀني جي مالڪ پنهنجي ليٽايو، ويجهو جي کوهه جي پاڻيءَ ٻاهر کان شهر کي اُنن هن ۽ ڏانهن. شهر نحور ڏانهن مالڪ، اي چيو، هن ۽ ٽيون. نڪرن ٻاهر لاءِ ٻرڻ پاڻي عورتون جڏهن وقت، جي شام مالڪ منهنجي ۽ ڪر، ڪامياب کي مون اڇيان منهنجي اڄ خدا، جو ابراهيم مالڪ منهنجي جون رهندڙن ٻ شهر ۽ آهيان، بينو تي چشمي جي پاڻيءَ مان ڏس، ڪر. رحم سان ابراهيم چوان، مان کي جنهن ٽيندي ڇوڪري اها ۽ آهن. نڪرنديون لاءِ ڪيڻ پاڻي ٽيئرون ۽ تون، پيو چوي، کي مون هوءَ ۽ پيان، مان جيئن ته ٽانو، جو پاڻيءَ پنهنجو جهڪاءِ پنهنجي آهي ڪئي تيار تو هيءَ ڪن، بند پيئڻ اهي جيستائين پياريندس، مان اُڻ تنهنجا ۽ سان. ابراهيم مالڪ منهنجي آهي ڪيو رحم تو ته ڃاڻندس، مان ٻ هن ۽ لاءِ، اسحاق پٽ هئي، رهي نڪري رفقا ڏس اڳ، کان ڪرڻ ختم ڳالهائڻ ٻ ذهن پنهنجي جي هن ته ٽيو ائين هئي، زال جي نحور جيڪا هو، پٽ جو ملڪا جيڪو هئي، وئي ڃائي جي بتوئيل جيڪا

هيءَ هئي. رهي ڪٽي ٽانو جو پاڻي تي ڪلهن پنهنجي هوءَ ۾ هو، پاڻ جو ابراهيم جيڪو ڄاتو نه ڪي هن ماڻهوءَ به ڪنهن هئي، ڪنواري هئي، سهڻي گهٽي تمام ۾ ڏسڻ ڪنواري هن ڇوڪرو چڙهي. مٿي ۾ پريو، ٽاڻءُ جو پاڻيءَ پنهنجو لهي، هيٺ تي چشمي هوءَ پر هو، چيو، پر هُن پياريو. پاڻي ٿورو مان گاگر پنهنجي ڪي مون چيو، ۾ آيو، ٻوڙي لاءِ ملڻ جي ڏنو، لاءِ پيئڻ ڪيس ۾ لاٿو، تي ٻانهه پنهنجي ڊول جو پاڻيءَ ۾ ڪئي جلدي ۾ مالڪ، پيئو، ڏيندس، پاڻي مان به ڪي اُنن تنهنجي ۾ چيو، جو ٿيو. فارغ کان پيئڻ هو جيستائين ۾ ڪيو، خالي ۾ ڪوهه ٽانو جو پاڻي پنهنجو ۾ ڪئي جلدي هن ۾ پيئن. سپ جيستائين هن ماڻهو اهو پر ڪڍيو. پاڻي لاءِ اُنن سيني ۾ ڪڍي، پاڻي وري ته وئي ٻوڙي ڏانهن ڪوهه جي هن رب ڇا ته سگهي ڄاڻي اهو جيئن ته رهيو خاموش ۾ رهيو ڏسندو سان غور ڪي تڏهن ٿيون، بند پيئڻ اُنون سپ جڏهن جو ٿيو ائين ۾ نه. يا آهي ڪيو ڪامياب ڪي سفر ٻه تي هٿن جي هن ۾ هو، درخم هڪ وزن جو جن ورتا، زيور جا ڪنن سونهري ماڻهوءَ اُن ڏيءَ جي ڪنهن تون چيو، ۾ پڇيو، ڪائنس هن ۾ هو. سونهري ڏهه وزن جو جن ڪنگڻ، چيو، ڪيس هن پر آهي؟ جاءِ جي رهڻ لاءِ اسان وٽ پيءُ تنهنجي ڇا ٻڌاءِ، ڪي مون آهين؟ ڪيس ۾ ڄايو. لاءِ ناحور ڪي جنهن آهي، جي ملڪاس جيڪا آهيان، ڏيءَ جي ٻڌوئيل مان ماڻهو اُهو ٿيندي خوش ۾ آهي. به جاءِ لاءِ رهڻ ۾ آهي، چارو ۾ ٻوٽو گهٽو وٽ اسان چيو، جو، ابراهيم مالڪ منهنجي خدا رب آهي وارو برڪت چيائين، ۾ ڪيو سجدو ڪي رب رستو رب به ڪي مون کان؛ مالڪ منهنجي سچائي ۾ انصاف پنهنجو ڇڏيو نه جنهن ۾ گهر جي ماءُ پنهنجي ٻوڙندي ڇوڪري ۾ ڏانهن. گهر جي پاڻ جي مالڪ منهنجي ڏيڪاريو ۾ هو، لابان نالو جو جنهن هو، پاڻ هڪ جو ربيڪا پر مطابق. جي لفظن انهن ڏني، خبر ۾ زيور جا ڪنن هن جڏهن ٿيو ائين ۾ ٻوڙيو. ڏانهن ماڻهوءَ ان ڏانهن چشمي ٻاهر لابان ٻڌا، لفظ جا رفقا پيڻ پنهنجي هن جڏهن ۾ ڏنيون، ۾ هٿن جي پيڻ پنهنجي ڪنگڻون جيڪو آيو، وٽ ماڻهوءَ هو ته آهي، ڳالهايو ڪي مون ماڻهوءَ ائين هئي، رهي چئي جيڪا

وارو؛ برڪت جو رب اڇ، اندر هتي چيو، ڪيس هن ۾ هو. بينو تي چشمي وٽ اُنن پنهنجي ماڻهو اُهو پر آهي. ڪئي تيار جاءِ لاءِ اُنن ۾ آهي، ڪيو تيار گهر مون آهين؟ بينو ٻاهر ڇو پيرن سندس پاڻي ۾ ڏنائين، چارو ۾ ٻوٽو کي اُنن ۾ لاهيائين، کي اُنن ۾ ٽيو، داخل ۾ گهر اڇيان جي انهن هن آ۾ هئا. سان سندس جيڪي کي پيرن جي مردن انهن ۾ لاءِ، ٽوئڙ کي ڪري نه ڳالهيون پنهنجون مان جو تيستائين کائيندس، نه نه، چيو، آ۾ رکي، لاءِ کائڙ ماني کي مالڪ منهنجي رب آهيان. پٽ جو ابراهيم مان چيو، هن ۾ ڳالهائي. چيو، هن آ۾ ڇڏيان، ۾ چاندي، ۾ گابي، ۾ ڏنيون، ريڍون کيس هن ۾ ويو؛ ڪيو بلند هو ۾ ڏني، برڪت گهڙو تمام لاءِ مالڪ منهنجي زال، جي مالڪ منهنجي ساره، ۾ گڏها. ۾ اُٺ، نوڪراڻيون، ۾ ٻار، سون، هو. کيس جيڪو ڏنو ڪجهه سڀ اهو کيس ۾ پوءِ، کان ٽيڙ پوڙهو سندس ڇاتو، پٽ هڪ مان ڏيئرن جي ڪنعانين لاءِ پٽ منهنجي تون چئي، ڏياري، قسم کي مون مالڪ منهنجي ۾ ۾ گهر جي پيءُ منهنجي تون پر آهيان. پرديسي آءُ ۾ زمين جي جن ونڏين، نه عورت پنهنجي مون ايندين. وٽي زال لاءِ پٽ منهنجي کان اتان ۾ ۾، قبيلي منهنجي ۾ وڃيندين، جنهن خدا، مالڪ چيو، کي مون هن ۾ ويندي. نه سان مون عورت نه ڪٽي چيو، کي مالڪ تنهنجو ۾ موڪليندو، سان تنهنجي قاصد پنهنجو پاڻ هو آهيان، لڳو چگو مان اڇيان جي گهر جي پيءُ منهنجي ۾ مان قبيلي منهنجي لاءِ پٽ منهنجي تون ۾ ڪندو، ڪامياب رستو جيڪڏهن جڏهن ته ڇو ٽيندين، بيگناهه کان لعنت منهنجي تون تڏهن ونڏندين. عورت مان بيگناهه کان قسم منهنجي تون تڏهن ڏيندا، نه توکي اهي ۾ ايندين ۾ قبيلي منهنجي تون تون جيڪڏهن خدا، جو ابراهيم مالڪ منهنجي رب اي چيو، اچي تي چشمي اڇ ۾ ٽيندين. مان ڏس ۾، ان آهيان رهيو هلي مان هاڻي ۾ جنهن ٿو ڪرين ڪامياب کي رستي منهنجي نڪري ٻاهر لاءِ ٻرڻ پاڻي ڏيئرون جون ماڻهن جي شهر ۾ آهيان، بينو تي چشمي جي پاڻي مان متڪي پنهنجي کي مون چوان، مان کي جنهن ٽيندي، ڪنواري اها ۾ آهن؛ رهيون پاڻي مان لاءِ اُنن تنهنجي ۾ پي، به تون ۾ چوي، کي مون هوءَ ۾ ڏي، پيئڻ پاڻي ٿورو

مان ۾ ان ۽ ڪيو؛ تيار لاءِ اسحاق خادم پنهنجي رب کي جنهن آهي عورت اها پريندس، جو اڃ کان ان ته ٽيو ائين ۽ آهي. ڪيو رحم تي ابراهيم مالڪ منهنجي تو ته ڇاڻندس، ڪلهن پنهنجي آئي، نڪري ربيڪا تي طور فوري ڪريان، ختم ڳالهائڻ ۾ ذهن پنهنجي مان چيو، کي هن مون ۽ پريو، پاڻي ۽ لهي، هيٺ ڏانهن چشمي هوءَ ۽ ڪٽي، ٽانو جو پاڻي تي تون چيو، ۽ ڇڏيو، لاهي تي ٻانهه پنهنجي ٽانو جو پاڻي هن ڪري جلدي پياريو. کي مون ڪانئس مون ۽ پياريو. کي اُنن هن ۽ پيتو، هنن ۽ پيارينديس، مان به اُٺ تنهنجا ۽ پيئو، جي بٽوئيل ڏيءَ چيو، پر هن مونکي، ٻڌايو آهين، جي ڪنهن ڏيءَ چيو، مون ۽ پڇيو، ۽ زيور، جا ڪنن ڪانئس رکيائون ۽ ملڪا، کيس ڇاتو کي جنهن جي، نحور جي پٽ آهيان، مالڪ پنهنجي مون ۽ ڪئي، عبادت جي رب مون ٽي، خوش ۽ تي. هٽن جي هن ڪنگڻ ڪيو ڪامياب ۾ رستي جي سچائي کي مون جنهن ڏني، برڪت جي رب خدا جي ابراهيم منهنجي توهان جيڪڏهن ونان. لاءِ پٽ سندس کي ڏيءَ جي ڀاءُ جي مالڪ پنهنجي ته ته ٻڌايو، کي مون ته نه، جيڪڏهن پر ٺيڪ، ته آهيو، ڪندا انصاف ۽ رحم سان مالڪ نڪتو کان رب چيو، بتوئيل ۽ لابان ڏيندي جواب موٽان. طرف ڪاپي يا ساڄي مان جيئين ربيڪا ڏس، سنو. نه ۽ خراب نه سگهون، ٽا نه ڳالهائي خلاف توکي اسان هيءَ، ڳالهه اها رب جيئن ٽئي، زال جي پٽ جي مالڪ تنهنجي هوءَ ۽ وڃ، ڪٽي آهي، اڃيان تنهنجي ڏانهن رب تي زمين هن ٻڌا، لفظ جا انهن ٻار جي ابراهيم جڏهن ٽيو ائين ۽ آهي. ڳالهايو ۽ کي؛ رفقه ڏنائين ڪپڑا، ۽ برتن جا سون ۽ جا چانديءَ پٽ آڻي ڪيي ٻاهر ۽ ڪيو. سجدو مرد جيڪي ۽ پاڻ هو ۽ پيئون، ۽ کائون ۽ کي. ماءُ سندس ۽ کي، ڀاءُ سندس ڏنائين تحفا مان ته موڪليو، کي مون چيو، کيس اڻي جو صبح ۽ سمهيا، ۽ هئا، گڏ سان سندس ڏينهن ڏهن سان اسان ڪنواري چيو، ماءُ ۽ ڀائرن جي هن وڃان. ڏانهن مالڪ پنهنجي ۽ روڪيو، نه کي مون چيو، کي انهن پر هن ويندي. هلي هوءَ پوءِ کان ان ۽ رهي، جيتري پنهنجي آئون ته موڪليو، کي مون آهي، ڪيو ڪامياب ۾ منهنجي کي رستي منهنجي رب

۾ پچون. کان وات جي هن ۾ سڏيون کي ڇوڪريءَ اڇو ڇيو، انهن پر وڃان. ڏانهن مالڪ مان ڇيو، هن ويندين؟ گڏ سان ماڻهوءَ هن تون ڇا ڇيو، کي هن ۾ سڏيو، کي رفقه هنن جي ابراهيم ۾ کي، ملڪيت مال سندس ۾ موڪليو، کي رفقه ڀيٽ پنهنجي انهن ۾ ويندس. اسان اي ڇيو، ۾ ڏني برڪت کي ربيڪا ۾ هئا. سان سندس جيڪي کي انهن ۾ کي، نوڪر رفقا ٿئي. وارث جو شهرن جي دشمنن نسل تنهنجو ۾ وڃ، ٿي ۾ لکن هزارين تون ڀيٽ، جي هليون گڏ سان ماڻهوءَ اُهي ۾ چڙهيون، تي اُنن ٿيون، ڪڙيون اُٿي نوڪراڻيون جون هن ۾ طرف جي کوهه واري ڏسڻ مان ريگستان اسحاق ٿيو. روانو کٽي کي رفقا نوڪر ۾ ويون؛ وقت جي شام اسحاق اَڇو هو. رهندو ۾ زمين جي طرف ڏکڻ هو پر هو، رهيو ڪري سفر ربيڪا ۾ ڏنا. ايندڙ اُٺ هن کٽي مٿي اکين پنهنجين اَڇو نڪتو، ٻاهر لاءِ ڳالهائڻ ۾ ميدان ماڻهو اهو ڇيو، کي ٻار هن ۾ ڏنو. ٽپو هيٺ تان اُٺ ۾ ڏنو، کي اسحاق کٽي مٿي اکيون منهنجو هي ڇيو، ٻار ۾ آهي؟ رهيو اچي لاءِ ملڻ سان اسان ۾ ميدان جيڪو آهي ڪير ٻڌايون، ڳالهيون سپ کي اسحاق ٻار ۾ ڇڏي. وجهي تي پاڻ کٽي، چادر هن ۾ آهي؛ مالڪ شادي سان ربقا ۾ ٿيو، داخل ۾ گهر جي ماءُ پنهنجي اسحاق هيون. ڪيون هن جيڪي باري جي سارا ماءُ پنهنجي اسحاق ۾ ڪيو، پيار کيس هن ۾ ٿي، زال سندس هوءَ ۾ ڪئي، ڪئي.حاصل تسلي ۾

25

زومبران، کيس هن هو. ختورا نالو جو جنهن ورتي، زال پوءِ کان ٿيڻ شامل ابراهيم پر ڏنو، جنم کي Dedan۾ Iezan، Shebaڏنا. جنم سوئي ۾ ايسبوڪ مديام، مدال، ايزان، گيفر، پُٽ جا مديام هئا. Leummim۾ Letushim، Asshurimپٽ جا Dedan۾ سيني پنهنجي ابراهيم هئا. پُٽ جا قطورا سپ هي هئا، ايلداگا ۾ ابيدا اينوخ، افير،

۾ ڏنا، تحفا کي پٽن جي ڪنيزن پنهنجي ابراهيم ڏنيون. کي اسحاق پٽ پنهنجي ملڪيتن زمين جي اوپر طرف، اوپر ۾، حالت جيئري پنهنجي اڃا کان، اسحاق پٽ پنهنجي کي انهن پنجهتر سؤ جيئو، هو جيترا آهن سال جا ڏينهن جا زندگي جي ابراهام هي موڪليو. ۾ مري ٽيندي ناڪام پريل، سان ڏينهن ٽي، ماڻهو پوڙهو ۾ پوڙهائپ سڻي ابراهيم ۾ سال. سندس اسماعيل، ۾ اسحاق ڪيو دفن کيس ۾ ويو. ڪيو شامل سان ماڻهن پنهنجي ۾ ويو، اها سامهون، جي ممري آهي جيڪا ۾، زمين جي حتي صوحر بن افرون ۾، غار ٻيٽي پٽن، کي، ابراهيم ڪيو دفن اتي هئي؛ ڪئي خريد کان پٽن جي حت ابراهيم جيڪا غار، ۾ زمين پٽ پنهنجي خدا ته ٽيو ائين پوءِ کان مرڻ جي ابراهيم کي. زال سندس کي، ساره ۾ جا، اسماعيل نسل آهن هي رهيو. وٽ کوهه واري ڏسڻ اسحاق ۾ ڏني، برڪت کي اسحاق هئي، نوڪراڻي جي ساره جيڪا مصري، هاجره کي جنهن هو، پٽ جو ابراهيم جيڪو موجب؛ نالن جي نسلن سندس آهن، نالا جا پٽن جي اسماعيل هي ۾ ڄاتو. لاءِ ابراهيم ۾ مسا، ۾ دوما، ۾ مشما، ۾ مبسام، ۾ ادبيل، ۾ قيدار، ۾ نبايوت، ڄاول پهريون جو اسماعيل آهن نالا جا انهن هي ۾ آهن، پٽ جا اسماعيل هي قدما. ۾ نافيس، ۾ يتور، ۾ تيمان، ۾ حداد، اهي ۾ مطابق. قومن جي انهن حڪمران ٻارهن ۾، ڇاونين جي انهن ۾ خيمن جي انهن پنهنجي ۾ ويو، مري ٽي ڪمزور هو ۾ هئا، سال ستٽيهه سؤ سال، جا زندگيءَ جي اسماعيل آهي سامهون جي مصر جيڪو تائين، شور کان حويلات ٽيو آباد هن ويو. ٽي شامل ۾ قوم جا اسحاق هي ۾ ٽيو. آباد هن سامهون جي پائرن سپني پنهنجي تائين، وڃڻ ڏانهن اشور جو سالن چاليهه اسحاق ڄاياو. کي اسحاق ابراهيم هو، پٽ جو ابراهيم جيڪو آهن، نسل جيڪو هئي، ڏيءَ جي شامي بتوئيل جيڪا ورتو، طور زال کي ربقه هن جڏهن هو، جي ربيڪا زال پنهنجي اسحاق هئي. پيٽ جي شامي لابان ۾ هو، مان شام ميسوپوٽيميا زال جي هن ۾ ٻڌي، دعا جي هن خدا ۾ هئي، بانجھ هوءَ ته ڇو ڪئي، دعا کان رب ۾ باري مون طرح اهڙي جيڪڏهن چيو، هن پر هئا، رهيا ٽپڑي اندر جي هن ٻار ٽي. حامله ربيڪا

کي هن رب ۾ وئي. لاءِ پڇڻ کان خداوند هو آهي؟ ڇو هي لاءِ مون پوءِ ته آهي، ٽيٽو سان هڪ ۾ ٽيندیون، جدا مان ڪُک تنهنجي قومون به ۾ آهن، ۾ پيٽ تنهنجي قومون به ڇيو، ٻار کي هن ۾ ڪندو. خدمت جي ننڍي وڏو ۾ هوندي، طاقتور وڌيڪ کان قوم ٻي قوم ڳاڙهو، ڄاول پهريون اُهو پر نڪتو هئا. ٻار ۾ پيٽ جي هن ۾ ٽيا، پورا ڏينهن جا ڄمائڻ ٻاهر ڀاءُ سندس پوءِ کان ان ۾ رکيو. عيسو نالو سندس هن ۾ چمڙو، وارو وارن جيئن سڄو رکيو. يعقوب نالو سندس هن ۾ هو، پڪڑيل کي هيل جي عيسو هٽ سندس ۾ نڪتو، ماڻهو هڪ عيسو ۾ وڌيا، نوجوان ڄاياسين. کين رفقه جڏهن هو، جو سالن سڻ اسحاق رهندڙ. ۾ گهر هو، ماڻهو سادو هڪ يعقوب پر ڳوٺاڻو، هو، ڄاڻندو ڪرڻ شڪار جيڪو هو کي يعقوب ربڪا پر هو، کاڏو لاءِ هن شڪار جو هن ته ڇو ڪيو، پيار کي عيسو اسحاق کي يعقوب عيسو ۾ آيو. ٽڪل مان ميدان عيسو ۾ پچايو، استيو يعقوب هن ڪيو. پيار سبب انهيءَ آهيان. ٽڪل آئون ته ڇو کارائي، مان کاڏي پکايل ڳاڙهي هن کي مون چيو، مون حق جو ڇمڻ پهريون پنهنجو اڄ چيو، کي عيسو يعقوب ويو. سڏيو ادوم نالو سندس پهرين هي لاءِ مون پوءِ ۾ آهيان، رهيو وڃي لاءِ مرڻ مان ڏس چيو، عيسو ۾ وڪڻ. کي ڪٽي، قسم کيس هن ۾ ڪڻ، قسم کي مون اڄ چيو، کيس يعقوب ۾ آهي؟ ڇا حق جو ڇمڻ کي عيسو يعقوب ڇڏيو. ڪري وڪرو کي يعقوب حق جو ڇمڻ پهرين پنهنجو عيسو پر ڇمڻ پهريون عيسو ۾ ويو، هليو ڪري اٿي ۾ پيتو، ۾ کاڏو هن ۾ ڏنو، استيو جو دال ۾ ماني ڪيو.حقير کي حق جي

26

پر هو، ٽيو ۾ وقت جي ابراهيم جيڪو سواءِ، کان ڏڪار اڳوٽي ان پيو، ڏڪار تي زمين ۾ ٽيو، ظاهر کي کيس رب ويو. ۾ جرارا ڏانهن ملڪ ابي بادشاهه جي فلستين اسحاق

رهائش ۾ زمين هن ۽ ٻڌايان. توکي مان جيڪا رهه، ۾ ڏرتي ان پر وڃ، نه ۾ مصر ڇيو، ٻڃ تنهنجي ۽ توکي ته ڇو ڏيندس، برڪت توکي ۽ ٽيندس، گڏ سان تنهنجي مان ۽ ڪر، پيءُ تنهنجي مون جيڪا ڪندس، قائم قسم پنهنجي ۽ ڏيندس، زمين سڃي هي کي ڏيندس ۽ تارا، جا آسمان جيئن ٻڃ، تنهنجو وڌائيندس آئون ۽ هئي. ڪٽي کي ابراهيم سڀ جون زمين ۾ ٻڃ تنهنجي ويندي ڏني برڪت ۽ زمين، سڃي هيءُ کي ٻڃ تنهنجي ۽ ڪئي، فرمانبرداري جي آواز منهنجي ابراهيم پيءُ تنهنجي ۾ بدلي جي جنهن قومون. ۾ گرارا اسحاق ضابطا. منهنجا ۽ قانون، منهنجا ۽ حڪم، منهنجا ۽ سنياليا، حڪم منهنجا هوءَ ڇيو، هن ۽ پڇيو، ڪائنس هئي، زال جي هن جيڪا بابت، رفقه ماڻهن جي جاءِ رهيو. ته نه آهي، زال منهنجي هوءَ ته ويو ٻڃي کان ڇوڙ اهو هو ته ڇو آهي، پيٽ منهنجي خوبصورت ۾ ڏسڻ هوءَ ته ڇو ڇڏين، ماري ڪري جي رفقه کيس ماڻهو جا جاءِ ڪڏهن جهڪي مان دريءَ بادشاهه جو گرار ابيملڪ ۽ گذريو، وقت ٻڌهو اتي ته ٽيو هئي. کيس ۽ سڏيو کي اسحاق ابيملڪ ڏنو. کيڏندي سان رفقه زال پنهنجي کي اسحاق ڏسندي، چيو، کيس اسحاق آهي؟ پيٽ منهنجي هوءَ ته چيو ڇو تو آهي؟ زال تنهنجي هوءَ ڇا چيو، اسان تو چيو، کيس ابيميلڪ ڪري. جي هن مران مان ڪڏهن نه چيو، مون ته ڇاڪاڻ ٽورو گهٽو سان زال تنهنجي ماڻهو ڪو مان خاندان منهنجي آهي؟ ڪيو ڇا هي سان حڪم کي ماڻهن سيني پنهنجي ابيميلڪ ها. آٿي جهالت تي اسان تون ۽ هو، ويو سمهي ٽيندو. ڏوهه جو موت ڇهي، کي عورت جي هن ۽ انسان هن جيڪو ڪو هر ڇئي، ڏنو، برڪت کيس رب ۽ مليو، جَوَ ڏيندڙ پيرا سؤ کيس ۾ سال ان ۽ پوکيو، ۾ زمين ان اسحاق ٽيو. وڏو گهٽو تمام جو تائين ويو، ٽيندو وڏو وڌندو اڳتي ۽ ويو، اُپاريو ماڻهو اُهو ۽ ڏني. حسد سان هن وارن فلستين ۽ ٽيا. خدمتگار گهٽا تمام ۽ ڏڻ جا ڊورن ۽ ڏڻ جا ريڻ کي هن ۾، وقت جي پيءُ جي هن هئا کوٽيا ٻار جا پيءُ جي هن جيڪي کوهه، سڀ ۽ ڪئي. کي اسحاق ابيملڪ ڇڏيو. پري سان متيءَ کي انهن ۽ ڇڏيو، ڪري بند کي انهن فلستين

اسحاق ۽ آهين. ويو ٽي طاقتور گهٽو تمام کان اسان تون ته ڇو وڃ، هليو کان اسان ڇيو، پاڻيءَ اسحاق وري ۽ ڪئي. رهائش اتي ۽ رهيو، ۾ واديءَ جي گرار ۽ ويو، هليو کان اتان کي هنن ماڻهن فلستي ۽ هئا، کوٽيا ٻارن جي ابراهيم پيءُ جي هن جيڪي کوٽيا، کوهه جا مطابق، نالن انهن رکيا نالا کي انهن هن ۽ پوءِ؛ کان مرڻ جي ابراهيم پيءُ جي هن ڪيا بند کين اتي ۽ ڪٽيو، ۾ ويادي جي جرار ٻارن جي اسحاق ۽ هئا. رکيا پيءُ جي هن جيڪي چئي اهو وڙهيا، سان چرواهن جي اسحاق چرواها جا گرار ۽ مليو. کوهه جو پاڻي جيئري سان کيس انهن ته ڇو رکيو، ناانصافي نالو جو کوهه انهن ۽ آهي، جو انهن پاڻي ته ڪيو، جهيڙو به بابت ان هنن پر ٻيو، کوهه کوٽايائين ٽي روانو کان هتان ڪئي. ناانصافي هن ۽ کوٽايو، کوهه ٻيو کان اتان هن پر، ٽي روانو کان هتان رکيو. دشمني نالو جو ان هن ۽ لاءِ اسان رب هاڻي ته ڇو چئي، جاءِ، کليل رکيو نالو جو هن ۽ وڙهيا، نه ۾ باري جي کوهه واري حلف ويو مٽي کان اُتان ۽ آهي. وڌايو کي اسان تي زمين ۽ آهي، ڪيو ويڪرو پيءُ تنهنجي جو، ابراهيم خدا آهيان مان چيو، ۽ ۾، رات اُن رب کيس ٽيو ظاهر ۽ ڏانهن. کي ٻج تنهنجي ۽ ڏيندس، برڪت توکي مان ۽ آهيان، سان تنهنجي مان ته ڇو ٻڃ، نه جو، جو رب ۽ ٺاهي، گاهه قربان هڪ اتي هن ۽ ڪري. جي پيءُ تنهنجي ابراهيم، وڌائيندس کوهه هڪ ۾ واهه جي گرار اتي ٻارن جي اسحاق ۽ لڳايو؛ خيمو پنهنجو اتي ۽ سڏيو، نالو سندس فيخول ۽ صلاحڪار، سندس اوخوزاٿ ۽ ويو، وٽ کيس کان گرار ابيميلخ ۽ کوٽيو. کان مون توهان پر آهيو؟ آيا ڇو وٽ مون توهان چيو، کين اسحاق ۽ سالار. سڀهه جو فوج ته آهي ڏٺو اسان چيو، انهن پر چڏيو. موڪلي وٺان پنهنجي کي مون توهان ۽ ڪئي، نفرت ۽ ٿئي، قسم هڪ ۾ وچ جي توهان ۽ ۾ وچ جي اسان چيو، اسان ۽ هو، گڏ سان توهان رب توهان اسان ته ڇو ڪندا، نه برائي سان اسان ته ڪنداسين، عهد هڪ سان توهان اسان امن کي توهان اسان ۽ ڪيو، سلوڪ سنو سان توهان اسان جيئن ۽ ڪئي، نه دشمني سان ضيافت لاءِ انهن هن ۽ آهيو. وارا برڪت طرفان جي رب توهان هاڻي ۽ موڪليو، سان

۽ ڪنڌي، قسم کي پاڙيسري پنهنجي هڪ هر اٿي، جو صبح جيئن پيئون. ۽ کائون ۽ ڪئي، اسحاق ۽ ٽيو، ائين ۾ ڏينهن اُن ويا. هليا سان سلامتي کان هن اهي ۽ موڪليو، کين اسحاق نه پاڻي کي اسان چيائون، ۽ هو، کوٽيو هنن جيڪو ٻڌايو بابت کوهه ان کيس اچي ٻار جا جي اڇ رکيو، کوهه جو قسم نالو جو شهر ان هن ڪري ان سڏيو، قسم کي ان هن ۽ مليو. بيوخ جيڪا ورتو، زال کي يهوديت هن ۽ هو، جو سالن چاليهه عيسو پر هو تائين. ڏينهن رفقه ۽ اسحاق اهي ۽ هئي. ڏيءَ جي ختي ايلون جيڪا کي، بسمت ۽ هئي، ڏيءَ جي ختي هيون.رهيون ڪري جهيڙو سان

27

ويون، ٽي ڏنڏلايون کان ڏسڻ اکيون سندس پوءِ، کان ٽيڻ پوڙهو جي اسحاق ته ٽيو ائين مان ڏس، چيو، هن ۽ پٽ، منهنجا چيو، کيس ۽ سڏيو، کي عيسو پٽ وڏي پنهنجي هن ۽ نڏو ڏينهن جو موت پنهنجي ۽ آهيان، ويو ٽي پوڙهو مان ڏس، چيو، هن ۽ آهيان. هتي ۽ نڪر، ٻاهر ۾ ميدان ۽ ڪمان، ۽ خانو تير وڃ، سامان پنهنجو ڪري تنهن هاڻي ڇاڻان. آڻيو ۽ ٽو، ڪريان پسند مان جيئن کاڏا، لذيذ لاءِ منهنجي ڏاهيو ۽ ڪر. شڪار لاءِ منهنجي مرڻ منهنجي ڏئي برڪت توکي روح منهنجو جيئن ته کائيان، مان جيئن ته لاءِ، منهنجي عيسو ۽ هو، رهيو ڳالهائي سان عيسو پٽ پنهنجي اسحاق جڏهن ٻڌو، ربيڪا اڳ. کان چيو، کي يعقوب پٽ ننڍي پنهنجي پر رفقه ويو. ۾ ميدان ڪرڻ شڪار لاءِ پيءُ پنهنجي لاءِ مون چوندي، ٻڌو، ڳالهائيندي سان عيسو ياءُ تنهنجي کي پيءُ تنهنجي مون ڏس، ڏيان برڪت اڳيان جي رب توکي مان کائي جيئن ته ڏاهه، کاڏو لاءِ مون ۽ آڻ، شڪار حڪم توکي مان جيئن ٻڌ، ڳالهه منهنجي پٽ، منهنجا پوءِ، هاڻي اڳ. کان مرڻ منهنجي کي انهن مان ۽ اڇ، کٽي ٻکريون سنيون ۽ نرم ٻه لاءِ مون اتان ويو، ۾ پيڙن ۽ ٽو. ڪريان

وٽ پيءُ پنهنجي تون ۽ ٿو. ڪري پسند هو جيئن ٺاهيندس، ڪاڏا لذيذ لاءِ پيءُ تنهنجي اڳ. ڪان مرڻ پنهنجي ڏئي برڪت توکي پيءُ تنهنجو جيئن ته ڪائيندو، هو ۽ ويندين، ڪٽي هموار مان پر آهي، ماڻهو وارو وارن عيسو ياءُ منهنجو چيو، کي رفقه ماءُ پنهنجي يعقوب ڪندڙ حقير اڇيان سندس مان ۽ ڇهي، کي مون پيءُ منهنجو به ڪڏهن نه آهيان. ماڻهو تنهنجو مٽي منهنجي چيو، کيس ماءُ نه. برڪت ۽ آٽيندس، لعنت تي پاڻ ۽ ٽيندس، جهڙو آيو ڪٽي ۽ آيو، ڪٽي ۽ ويو هو پر آڻ. لاءِ مون وڃي ۽ ٻڌ، آواز منهنجي رڳو ٻار، لعنت، ۽ هو. ڪندو پسند پيءُ سندس جيئن ڪيا، تيار ڪاڏا لذيذ ماءُ سندس ۽ وٽ، ماءُ پنهنجي ننڍي پنهنجي هو، ۾ گهر وٽ هن جيڪو ڪٽي، لباس سنو جو عيسو پٽ وڏي پنهنجي رفقا ڳچيءَ پنهنجي ۽ تي هٿن پنهنجي چمڙا جا ٻچن جي ٻکرين هن ۽ پائڻايو. کي يعقوب پٽ پٽ پنهنجي هيون، ٺاهيون هن جيڪي روٽيون ۽ ڪاڏا لذيذ هن ۽ رکيا. تي حصي ننگي جي ڏس، چيو، هن پر پيءُ، چيو، ۽ آيو، ڪٽي وٽ پيءُ پنهنجي هو ۽ ڏنيون. ۾ هٿن جي يعقوب عيسو مان چيو، کي پيءُ پنهنجي يعقوب ۽ ٻار؟ منهنجا آهين، ڪير تون آهيان، هتي مان ۽ ويهه اُٽي هو. چيو کي مون تو جيئن آهي ڪيو اهو مون ڄاول. پهريون تنهنجو آهيان، پٽ پنهنجي اسحاق ڏئي. برڪت کي مون روح تنهنجو جيئن ته کائو، مان شڪار منهنجي تنهنجي جيڪو چيو، هن پر ٻار؟ اي لڏو، ڳولي جلدي تو جيڪو آهي، ڇا هي چيو، کي توکي مان ۽ اڇ، ويجهو منهنجي چيو، کي يعقوب اسحاق ڏنو. اڇيان منهنجي خدا خداوند وٽ اسحاق پيءُ پنهنجي يعقوب نه. يا آهين عيسو پٽ منهنجو تون ڇا ته ٻار، ڇهندس، کيس هن آۂ آهن. جا عيسو هٽ پر آهي، جو يعقوب ته آواز چيائين، ۽ ڇهيو، کيس ۽ ويو، هن آۂ وارا؛ وارن هٽ، جا عيسو ياءُ جي هن جيئن هئا، هٽ جا هن ته ڇو سڃاڻيو، نه هن ۽ آهيان. مان چيو، هن پر عيسو؟ پٽ منهنجو آهين تون ڇا چيو، آۂ ڏني، برڪت کيس روح منهنجو جيئن ته ٻار، اي مان، شڪار تنهنجي کائيندس مان ۽ آڻ، وٽ منهنجي چيو، ۽ پيتو. هن ۽ آڻيائين، شراب کيس هن ۽ کاڏو، هن ۽ آڻيائين، کيس هن ۽ ڏئي. برڪت توکي

جيڪو ۽ ٻار. منهنجا چمي، کي مون ۽ اڄ ويجهو منهنجي چيو، ڪيس پيءُ، سندس اسحاق، ۽ ڏني، برڪت ڪيس ۽ سونگهي، بوءِ جي ڪپڑن سندس ۽ ڏنو، چمي ڪيس ٿيو، ويجهو ڏني. برڪت مالڪ کي جنهن بوءِ، جي ميدان ۾ريل جيئن بوءِ، جي پٽ منهنجي ڏس، چيو، گهٽائي جي شراب ۽ اناج ۽ مان، ۾رپوري جي زمين ۽ مان، اوس جي آسمان توکي خدا ۽ ٻاءُ پنهنجي تون ۽ ڪن، سجدو توکي حڪمران ۽ ڪن، خدمت توکي قومون ۽ ڪري. عطا لعنتي ڪري، لعنت توکي جيڪو ڪندا، سجدو توکي پٽ جا پيءُ تنهنجي ۽ ٿي، مالڪ جو پٽ پنهنجي اسحاق ته ٿيو ائين ۽ آهي. وارو برڪت ڏئي، برڪت توکي جيڪو ۽ آهي، اسحاق پيءُ پنهنجي يعقوب جيئن ٿيو، ائين ۽ پوءِ، کان ڪرڻ بند ڏيڻ برڪت کي يعقوب ۽ ٺاهيا، کاڌا به پاڻ هن ۽ آيو. کان شڪار عيسو ٻاءُ سندس ۽ نڪتو، کان منهن جي مان شڪار جي پٽ پنهنجي ۽ اُٿي، پيءُ منهنجو چيو، کي پيءُ ۽ آندا، کي پيءُ پنهنجي جو هن جيڪو اسحاق، چيو ڪيس ۽ ڏئي. برڪت کي مون روح تنهنجو جيئن ته کائي، اسحاق عيسو. ڇاول پهريون پٽ، تنهنجو آهيان مان چيو، هن پر آهين؟ ڪير تون هو، پيءُ ڪيو شڪار لاءِ منهنجي جنهن هو ڪير پوءِ چيائين، ۽ ويو، ٿي حيران ۽ حيرت وڏي ڏاڍي برڪت ڪيس مون ۽ اڳ؟ کان اڇڻ تنهنجي کاڌو مان سيني مون ۽ آيو، ڪٽي وٺ مون ۽ ٻڌا، لفظ جا اسحاق پيءُ پنهنجي عيسو جڏهن ته ٿيو ائين ٿيندو. وارو برڪت هو ۽ ڏني، ڏي. برڪت به کي مون پيءُ، اي چيو، ۽ ڇڏيو، روئي سان آواز تلخ ۽ وڏو گهٽو تمام هن ته چيو، هن ۽ ويو. کٽي برڪت تنهنجي ۽ اچي سان فريب ٻاءُ تنهنجو چيو، کائنس ڪيس ڏس آهي، ڏنو ڏوکو کي مون هن ته ڇو يعقوب، نالو سندس آهي ويو سڏيو سان انصاف برڪت منهنجي هاڻي ۽ آهي، ورتو هن حق جو ڄمڻ پهرين منهنجو آهي، پيرو ٻيون هي پيءُ؟ آهي، ڇڏي نه برڪت کا لاءِ مون تو ڇا چيو، کي پيءُ پنهنجي عيسو ۽ آهي. ورتي هن ۽ آهي، ٻڌايو مالڪ تنهنجو ڪيس مان جيڪڏهن چيو، کي عيسو اسحاق ڏيندي جواب پوءِ ته آهي، ڏنو سهارو ڪيس سان شراب ۽ اناج ۽ آهن، ٻڌايا نوڪر جا هن پائر سڀ جا

ئي هڪ توڪي ڇا ڇيو، ڪي پيءُ پنهنجي عيسو ٻار؟ منهنجا ڪندس، ڇا لاءِ تنهنجي ويو، پرجي سان ڏڪ دل جو اسحاق پر پيءُ؛ ڏي، برڪت به ڪي مون پيءُ؟ آهي، برڪت ڇيو، ڪيس پيءُ سندس اسحاق ڏيندي، جواب پيو. روئي ۽ ڪئي، رڙ سان آواز وڏي عيسو تون ۽ مان. شبنم جي آسمان مٿان ۽ ٿيندي، رهائش تنهنجي مان ٿورائي جي زمين ڏس، تون جڏهن ٿيندو ائين پر ڪندو، خدمت جي ياءُ پنهنجي تون ۽ جيئندو، تي تلوار پنهنجي برڪت ان سان يعقوب عيسو ۽ ڇڏيندو. لاهي ۽ ٿوڙي مان ڳچيءَ پنهنجي جوڙ سندس ڇيو، ۾ دل پنهنجي عيسو ۽ هئي، ڏني ڪيس پيءُ سندس جيڪا ڪاٽيو، ۾ باري جي ڇڏيان. ماري ڪي يعقوب ياءُ پنهنجي مان ته اچن، ويجها ڏينهن جا ماتم جي پيءُ منهنجي موڪلي پيغام هن ۽ ويون، ٻڌايون ڳالهيون جون عيسو پٽ وڏي جي هن ڪي رِبيڪا جي مارڻ توڪي عيسو ياءُ تنهنجو ڏس، ڇيو، ڪيس ۽ سڏيو، ڪي يعقوب پٽ ننڍي پنهنجي ميسوپوٽيميا اٿي ۽ ٻڌ، آواز منهنجي ٻار، اي ڪري، تنهن هاٿي آهي. رهيو ڏئي ٿمڪي جيستائين رهه، ڏينهن ڪجهه سان هن آ ۾. حران وٽ لابان ياءُ منهنجي وچ، ڀڄي ڏانهن آهين ڪيو توئي جيڪو ڇڏي وساري ۽ ڪان، تو جي ياءُ تنهنجي ڪاوڙ ۽ غصو وڃي ڦري هڪ مان توهان ٻنهي ٽيان محروم ڪڏهن نه اتان، توڪي آڻائيندس موڪلائي ۽ ڪي؛ هن جي ڏيئرن جي پٽن جي حيت ڪان زندگيءَ پنهنجي مان ڇيو، ڪي اسحاق ربيڪا ۾. ڏينهن ڪي مون ته ونندو، زال مان ڏيئرن جي زمين هن يعقوب جيڪڏهن آهيان، ٽڪل ڪري فائدو؟ڇا جو جيئڻ

28

جي ڪنعانين تون ڇيو، ڏيندي حڪم ڪيس ۽ ڏني، برڪت ڪيس سڏي، ڪي يعقوب اسحاق جيڪو ۾، گهر جي بيٿوئيل ڏانهن، ميسوپوٽاميا وچ ڀڄي اُٿي ونندين. نه زال مان ڏيئرن

جيڪو مان، ٽيئرن جي لابان وٽ، زال لاءِ پاڻ کان اُتان ۽ آهي، پيءُ جو ماءُ تنهنجي گهٽو توکي ۽ وڌائي، توکي ۽ ڏئي، برڪت توکي خدا منهنجو پر آهي. ٻاءُ جو ماءُ تنهنجي منهنجي جي، ابراهام برڪت توکي ڏئي ۽ ٽيندين. ۾ گڏجاڻين جي قومن تون ۽ ڪري، تنهنجي زمين وڻين ۾ وراثت ته پنيان، تنهنجي کي هڄ تنهنجي ۽ توکي جي، پيءُ هو ۽ موڪليو، کي يعقوب اسحاق ڏني. کي ابراهام خدا جيڪا جي، پرديسيءَ جيڪا ٻاءُ، جو رفقه هو، پٽ جو سرياني بتوئيل جيڪو ويو، وٽ لابان ڏانهن ميسوپوٽيميا ۽ ڏني، برڪت کي يعقوب اسحاق ته ڏنو عيسو پر ڏسو هئي. ماءُ جي عيسو ۽ يعقوب برڪت ڪيس جڏهن وڻي، زال لاءِ پاڻ کان اتان ته موڪليو، ڏانهن شام ميسوپوٽيميا ڪيس يعقوب ۽ وڻندين. نه زال مان ٽيئرن جي ڪنعانين تون چئي، ڪيو، حڪم ڪيس ۽ ڏني، عيسو ۽ ڏسي ويو. هليو ڏانهن ميسوپوٽيميا جي شام ۽ ٻڌي، ڀالهه جي ماءُ ۽ پيءُ پنهنجي ويو عيسو جي، پيءُ جي هن جي، اسحاق سامهون ٽيئرون جون ڪنعان آهن خراب ته پڻ جي، پٽ جي ابراهيم کي، ٽيءَ جي اسماعيل کي، محلت ورتائين ۽ ڏانهن؛ اسماعيل ٻاهر کان سڀ ٻئر يعقوب ۽ طور. عورت گڏ سان عورتن پنهنجي کي، پيڻ جي نبايوت ۽ هو، ويو لهي سڄ ته ڇو سُتو، اتي ۽ مليو، سان جاءِ هڪ هو ۽ ويو. ڏانهن حران ۽ نڪتو خواب هن ۽ سُتو. ۾ جاءِ ان ۽ رکيو، هيڻان جي مٿي پنهنجي ۽ ڪنيو، مان پٽرن جي جاءِ هن رهيو پهچي تائين آسمان مٿو جو جنهن هئي، ٽيل قائم تي زمين ڏاکڻ هڪ ڏس ۽ ڏنو، ۽ هو، ويو ڏنو سهارو تي ان مالڪ پر هئا. رهيا لهي ۽ چڑهي تي ان قاصد جا خدا ۽ هو، تي زمين جيڪا ٻڇ، نه خدا، جو اسحاق ۽ آهيان، خدا جو ابراهيم پيءُ تنهنجي مان چيو، زمين جيئن ٽيندو ٻڇ تنهنجو ۽ کي. اولاد تنهنجي ۽ ڏيندس، توکي مان اها ٿو، سمهين تون ڏني برڪت ۽ تي، اوپر ۽ تي، اتر ۽ تي، ڏکڻ ۽ تي، سمنڊ ويندو پڪڑجي اهو ۽ رڻ، جي تو آهيان، گڏ سان تو مان ڏس، ۽ سان. ڇ تنهنجي ۽ قبيلا، سڀ جا زمين توسان ويندي واپس ۾ زمين هن کي تو مان ۽ هلندين، تون به جتي ڪندي، حفاظت ۾ رستي هر کي

چڏيان نه ڪري سڀ اهو مان جو تيستائين چڏيندس، نه ڪي تو مان ته ڇو آڻيندس، ۾ جاءِ هن رب ڇيائين، ۽ جاڳيو، مان ننڊ پنهنجي جيڪب آهي. ڳالهايو ڪي تو مون جيڪو هي جاءِ! هي آهي ڊڄائيندڙ ڪيترو ڇيو، ۽ ويو ڊڄي هو ۽ هوس. ڄاڻندو نه مان پر آهي، ۽ اُٽيو، جو صبح يعقوب ۽ آهي. دروازو جو آسمان هي ۽ گهر، جو خدا پر آهي نه ڪجهه بڻائي ستون کي ان ۽ هو، رکيو هيڻان جي مٿي پنهنجي اتي هن کي جنهن کنيو پٿر اهو اڳ ۽ رکيو، گهر جو خدا نالو جو جاءِ ان هن ۽ وجهيو. تيل تي چوٽي جي ان ۽ ڪيو، قائم گڏ سان مون خدا رب جيڪڏهن چئي، ڪئي، دعا يعقوب ۽ هو. لوز نالو جو شهر ان ۾ ڪائڙ ماني کي مون ۽ آهيان، رهيو وڃي مان ۾ جنهن بچائي ۾ رستي هن کي مون ۽ هجي، موڪائي، ڏانهن گهر جي پيءُ منهنجي سان سلامتي کي مون ۽ لاءِ، پائڙ ڪپڑو ۽ ڏئي، لاءِ منهنجي اهو آهي، ڪيو قائم طور ستون مون جيڪو پٿر، هي ۽ ٿيندو. خدا منهنجو رب ته ڏهون جو انهن ڏيندين، کي مون تون جيڪي مان شين سيني ۽ هوندو، گهر جو خدا لاءِ ڏيندس.توکي آئون حصو

29

شامي بتوئيل جيڪو ڏانهن، لابان ويو، هليو ڏانهن زمين جي طرف اوڀ ڪٽي پير يعقوب ۽ ميدان ڏس، ۽ ڏنو، هن ۽ هئي. ماءُ جي عيسو ۽ يعقوب جيڪا ياءُ، جو رفقه ۽ هو، پٽ جو ڪوهه ان ته ڇو هئا، رهيا ڪري آرام پرسان جي ان ريڍ جا ريڍن ٽي اتي ۽ هو، ڪوهه هڪ ۾ ريڍون سڀ اتي ۽ هو. پٿر وڏو هڪ تي وات جي ڪوهه ۽ هو، ويندو ڏنو پاڻي کي ريڍن مان پٿر ۽ هئا، پياريندا پاڻي کي ريڍن ۽ هئا، لاهيندا پٿر تان وات جي ڪوهه اهي ۽ هئا، ٿيندا گڏ توهان پائرو، پر چيو، کين يعقوب هئا. رکندا ۾ جاءِ جي ان تي وات جي ڪوهه واپس کي کي لابان توهان ڇا چيو، کين هن آهيون. مان حاران اسان چيو، انهن پر آهيو؟ ڪٽان

چا چيو، کي انهن هن پر ٿا. ڄاڻون اسان چيو، انهن آهي؟ پٽ جو ناحور جيڪو ٿا، سڃاڻو گڏ سان رڍن تيءَ سندس راحيل ڏس ۽ آهي، صحتمند هو ته چيو هنن آهي؟ صحتمند هو ناهي، وقت جو ٽيڻ گڏ جي ڏورن اجا آهي، گهٽو ڏينهن اجا چيو، يعقوب ۽ هئي. رهي اچي جو تائين ٽينداسين، نه قابل اسان چيو، پر اُهي چاريو. کي انهن وڃي ڏئي، پاڻي کي پيڙن پياريندا پاڻي کي رڍن اسان ۽ ڦيرائين، کي پٽر تان وات جي کوهه اُهي ۽ ٽين، گڏ ريڍ سڀ پنهنجي تيءَ، جي لابان راحيل، ڏس، ۽ هو، رهيو ڳالهائي سان انهن هو تائين اجا سين.

چاريندي کي رڍن جي پيءُ پنهنجي هوءَ ته ڇو هئي، رهي اچي گڏ سان رڍن جي پيءُ پنهنجي ۽ کي راحيل تيءَ جي لابان ياءُ جي ماءُ پنهنجي يعقوب جڏهن جو ٽيو ائين هئي.

۽ لڙهايو پٽر تان وات جي کوهه اچي يعقوب تڏهن ڏٺو، کي رڍن جي لابان ياءُ جي ماءُ بلند ۽ ڏنو، چمي کي راحيل ياقوب ۽ پياريو. پاڻي کي رڍن جي لابان ياءُ جي ماءُ پنهنجي رفقه هو ته ۽ آهي، ياءُ جو پيءُ سندس هو ته ٻڌايو کي راحيل هن ۽ پيو. روئي سان آواز جڏهن جو ٽيو ائين ٻڌايو. مطابق لفظن انهن کي پيءُ پنهنجي هن ڏوڙي ۽ آهي، پٽ جو ياکر کيس ۽ ڏوڙيو، لاءِ ملڻ کيس هو ته ٻڌو، نالو جو يعقوب پٽ جي پيڻ پنهنجي لابان پوءِ ٻڌايون. ڄالهيون سڀ اهي کي لابان يعقوب ۽ آندو، ۾ گهر پنهنجي کيس ۽ چمي، پائي هڪ سان هن هو ۽ آهين، مان گوشت منهنجي ۽ مان هڏين منهنجي تون چيو، کيس لابان ۾ مفت کي مون تون آهين، ياءُ منهنجو تون ته ڇو چيو، کي يعقوب لابان رهيو. مهينو وڌي هيون، ڏيئرون ٻه کي لابان آهي؟ چا اجر تنهنجو ته ٻڌاءِ کي مون ڪندين، نه خدمت راحيل پر هيون، ڪمزور اکيون جون لياه هو. راحيل نالو جو ننڍي ۽ هو، ليه نالو جو محبت سان راحيل يعقوب هئي. خوبصورت گهٽي تمام ۾ ڏسڻ ۽ هئي سهڻي ۾ صورت لاءِ. راحيل تيءَ ننڍي جي توهان سال، ست ڪندس خدمت جي توهان مان چيو، ۽ ڪئي، ڪنهن کي هن مان ته جي ان بجاءِ ڏيان، توکي کي هن مان ته آهي بهتر چيو، کيس لابان اهي ۽ ڪئي، خدمت سال ست لاءِ راحيل يعقوب ۽ رهه. گڏ سان مون ڏيان، کي مرد ٻئي

کي لابان يعقوب کيو. پيار کيس هن ته ڇاکاڻ هئا، جهڙا ڏينهن ٿورن ۾ نظر جي هن وڃان. وٽ هن مان جيئن ته آهن ويا ٿي پورا ڏينهن ته ڇو ڏي، کي مون زال منهنجي چيو، هن تڏهن ٿي، شام جڏهن ۽ کئي. شادي ۽ کيو، گڏ کي ماڻهن سڀني جي جاءِ پر لابان ڏيءَ پنهنجي لابان ٿيو. داخل وٽ هن يعقوب ۽ آندو، وٽ يعقوب کٽي کي ليئا ڏيءَ پنهنجي ليه اها ڏس، ۽ ٿي، صبح ڏني. طور نوڪراڻي کي هن ڏني، زلفه نوڪراڻي پنهنجي کي ليه تنهنجي لاءِ راحيل مون ڇا آهي؟ کيو ڇا هي سان مون تو چيو، کي لابان يعقوب ۽ هئي؛ اهڙو ۾ علاقي جي اسان ڏنو، جواب لابان نڳيو؟ کي مون تو ڇو ۽ کئي؟ نه خدمت وٽ ۽ کر، مڪمل هفتو جو هن ڪري تنهن ڏجي. اڳ کان وڏي کي ڏيءَ ننڍي ته ناهي رواج سال ٻيا ست اجا وٽ منهنجي تون جيڪو ۾، بدلي جي کم ان ڏيندس به هيءَ توکي مان ڏيءَ پنهنجي کيس لابان ۽ کيا، پورا ڏينهن ستا جا هن ۽ کيو، ائين يعقوب کندين. لاءِ هن ڏني، بلهه نوڪراڻي پنهنجي کي ڏيءَ پنهنجي لابان ڏني. زال کيس راحيل ۽ کيو، پيار وڌيڪ کان ليه کي راحيل هن ۽ ٿيو، داخل وٽ راحيل هو ۽ طور. نوڪراڻي وئي کئي نفرت کان ليه ته ڏنو خدا رب جڏهن پر کئي. خدمت سال ست ٻيا کيس هن لاءِ يعقوب ۽ کيو، حمل ليه ۽ هئي. بانجھ راحيل پر کوليو، پيٽ جو هن هن تڏهن هئي، کي مون ۽ ڏني، ذلت منهنجي رب ته ڇو ڇڏيندي، رکيو، روبن نالو سندس پر ڏنو، جنم پٽ ۽ کيو، حمل ٻيهر هن ۽ کندو. پيار کي مون مڙس منهنجو هاڻي ڪري تنهن ڏنو، پٽ آهي، وئي کئي نفرت کان مون ته آهي ٻڌو رب ته ڇو چيو، ۽ ڏنو، جنم پٽ ٻيو لاءِ يعقوب پٽ هک ۽ کيو، حمل اجا هن ۽ رکيو. شمعون نالو سندس ۽ آهي، ڏنو به هي کي مون ۽ کيس مون ته ڇو ٿيندو، سان مون مڙس منهنجو ۾ وقت هن هاڻي چيو، ۽ ڏنو، جنم کي هک هن به اجا پوءِ کان ٿيڻ حمل ۽ رکيو. ليوي نالو سندس هن ڪري ان آهن، ڏنا پٽ ٽي سندس هن ڪري ان ڪندس، ادا شڪر جو رب مان لاءِ هن به اجا هاڻي چيو، ۽ ڄمايو، پٽ ويو.ٽي بند ڄمائڻ ٻار ۽ رکيو، يهودا نالو

30

۽ ڪيو، حسد کان پيڙ پنهنجي راحيل ۽ هئي، ڏني نه اولاد کي يعقوب هن ته ڏنو راحيل ٿي، ڪاوڙيل ويندس. مري مان ته نه، جيڪڏهن ۽ ڏي، ٻار کي مون چيو، کي يعقوب کان ميوي جي پيٽ توکي جنهن آهيان، تي جاءِ جي خدا مان ڇا چيو، کي راحيل يعقوب وچ، وٽ هن آهي، بلها نوڪراڻي منهنجي ڏس، چيو، کي يعقوب راحيل آهي؟ ڪيو محروم کيس هن پوءِ ڪندس. حاصل اولاد مان هن به مان ۽ ڏيندي، جنم تي گوڏن منهنجي هوءَ ۽ ڪنيز، جي راحيل بلها، ۽ ويو. وٽ هن يعقوب ۽ ڏنو، طور زال کي بِلهاه نوڪراڻي پنهنجي منهنجي ۽ ڪيو، انصاف لاءِ مون خدا چيو، راحيل ۽ ڏنو. جنم پٽ لاءِ يعقوب ۽ ڪيو حمل بلهه ڪنيز جي راحيل ۽ سڏيو. ڌان نالو جو هن ڪري انهيءَ ڏنو، پٽ کي مون ۽ ٻڌي، آواز ڪئي مدد منهنجي خدا منهنجي چيو، راحيل ۽ ڇايو. پٽ ٻيو لاءِ ياقوب ۽ ٿي، حامله وري نفتالي نالو سندس هن ۽ آهيان، آئي غالب مان ۽ آهي، وڙهيو سان پيڙ پنهنجي مون ۽ آهي، کي زلفا ڇوڪري پنهنجي هن ڪري تنهن وئي، رهجي کان جمڙ ٻار هوءَ ته ڏنو ليئه رکيو. جي ليعه جيڪا زلفا، ۽ ويو. وٽ هن يعقوب ۽ ڏنو، طور زال کي يعقوب کي هن ۽ ورتو، نالو سندس هن ۽ ۾! قسمت چيو، ليه ۽ ڇاتو. پٽ لاءِ يعقوب ۽ ڪيو حمل هئي، نوڪراڻي چيو، ليه ۽ ڇاتو. پٽ ٻيو لاءِ يعقوب ۽ ڪيو، حمل اڃا زلفه ڇوڪري جي ليه ۽ رکيو. جاد نالو سندس هن ۽ سڏيندیون، خوشحال کي مون عورتون ته ڇو آهيان، خوشحال مان جا مينڊريڪس ۾ ميدان کيس ۽ ويو، ۾ ڏينهن جي فصل جي ڪٽڪ روبين رکيو. آشير کي ليه پيڙ پنهنجي راحيل پر آيو، ڪٽي ڏانهن ليه ماءُ پنهنجي کي انهن هو ۽ مليا، ميوا تو ته ناهي ڪافي لاءِ تو اهو ڇا چيو، ليه ڏي. مينڊريڪس جا پٽ تنهنجي کي مون چيو، نه چيو، راحيل ونندين؟ نه به مينڊريڪ جا پٽ منهنجي تون ڇا ورتو؟ مڙس منهنجو پر ٽيو داخل ۾. بدلي جي مينڊريڪن جي پٽ تنهنجي سمهي گڏ سان تو رات هن هو ائين؛

وٽ مون تون اڄ چيائين، ۽ لاءِ، ملڻ کيس نڪتي ٻاهر ليه ۽ جو، شام مان ميدان يعقوب ۽ آهي، ورتو تي ياڙي ۾ بدلي جي مانڊريڪس جي پٽ منهنجي توکي مون ته ڇو ايندين، جنم پٽ پنجون کي يعقوب ڪري حمل ۽ ٻڌو، جي ليه خدا ۽ سمهيو. سان هن رات ان هو نوڪراڻي پنهنجي مون ته ڇاکاڻ آهي، ڏنو اجر منهنجو کي مون خدا چيو، ليه ۽ ڏنو. ليه ۽ اجر. آهي مطلب جو جنهن رکيو، يساکار نالو سندس هن ۽ ڏني، کي مڙس پنهنجي سئو وقت هن کي مون خدا چيو، ليه ۽ ڄاريو. پٽ ڇهون لاءِ يعقوب ۽ ڪيو، حمل اڄا ڄاتا پٽ ڇهه کيس مان ته ڇو چونڊيندو، کي مون مڙس منهنجو هاڻي آهي، ڏنو تحفو نالو جو هن ۽ ڏنو، ڄم کي ڏيءَ هڪ هن پوءِ کان ان ۽ رکيو. زبولون نالو سندس هن ۽ آهن، حمل ۽ کوليو. رحم جو هن ۽ ٻڌو، جي هن خدا ۽ کي، راحيل خدا پر ڪيو ياد رکيو. دينه ڇڏي. هٿائي ملامت منهنجي خدا منهنجي چيو، راحيل ۽ ڄائو، پٽ لاءِ يعقوب هن تي ٽيڻ راحيل جڏهن ته ٽيو ڏئي. پٽ ٻيو کي مون خدا چئيندي: رکيو، يوسف نالو سندس هن ۽ ۽ ڏانهن جاءِ پنهنجي آئون ته موڪل، کي مون چيو، کي لابان يعقوب ڄاتو، کي يوسف ۾ باري جي جن ٻار، منهنجا ۽ ڏي، واپس عورتون منهنجيون وڃان. ڏانهن زمين پنهنجي غلامي، اها ٿو ڄاڻين تون ته ڇو وڃان؛ مان جيئن ته آهي، ڪئي خدمت توکي مون فضل اڳيان تنهنجي مون جيڪڏهن چيو، کيس لابان آهي. ڪئي خدمت توکي مون جيڪا آهي. ڏني برڪت تي اڇڻ تنهنجي کي مون خدا ته ڇو آهي، ڪيي فال مون ته آهي، ملي مون ته ٿو ڄاڻين تون چيو، يعقوب ڏيندس. مان ۽ ڪر، بيان کي مون اجرت پنهنجي ڪجھ جيڪو هئا. ڪيترا سان منهنجي ڏور تنهنجا ۽ آهي، ڪئي خدمت ڪيئن توکي ۽ ويو، ٿي گھٽو ڪري وڌي اهو ۽ هو، ٿورو اهو اڳ، کان اڇڻ منهنجي هو وٽ توهان پنهنجي به آئون ڪڏهن هاڻي پوءِ تي، قدمن منهنجي ڏني برڪت کي توهان خدا خداوند کي مون تون چيو، کيس يعقوب ڏيان؟ ڇا توکي مان چيو، کيس لابان ۽ ناهيندس؟ گھر لاءِ ريڊن تنهنجي وري مان ته ڪندين، ڳالهه هي لاءِ مون تون جيڪڏهن ڏيندين، نه به ڪجھ

ڀڇڙن کان اتان ۽ ڈي، گذرڻ ريون سپ پنهنجون اڇ ڪندس. سنيال ۽ ڪندس رکواري جي انعام منهنجو اهو ڪر، جدا ريڊ ڦڙيل ۽ ڏاريدار هر ۾ ڀڪرين ۽ ڪر، جدا ريڊ ڳاڙهي هر ۾ تنهنجي انعام منهنجو ته ڇو ٻڌندو، لاءِ منهنجي ۾ ڈينهن اڳتي انصاف منهنجو ۽ هوندو. اهو هجي، نه ڳاڙهو ۾ ريڊن ۽ هجي، نه پٽيدار ۽ ٽلهو ۾ ڀڪرين جيڪو اهو هر آهي، اڳيان ان هن ۽ ٽيو. مطابق ڳالهه تنهنجي چيو، ڪيس لابان هوندو. ٽيل چوري وٹان منهنجي ۾ پيڙن جيڪو اهو هر ۽ ڪي، ڀڪرين ڈاڳا ۽ چتل سيني ۽ ڪي، ڀڪرن ڈاڳا ۽ چتل ۾ ڈينهن ڈنو. ذريعي هٹ جي پٹن پنهنجي ۽ ڪيو، جدا هو، اڇو ۾ انهن جيڪو اهو هر ۽ هو، ڳاڙهو لابان يعقوب پر ۾، وچ جي يعقوب ۽ ۾ وچ جي انهن ۽ هٹايو، رستو جو ڈينهن ٹن هن ۽ چنار ۽ جو اخروٽ ۽ ڇنڊو تازو جو استورڪس لاءِ پاڻ يعقوب رڊيو. ڪي ريڊن بچيل جي ظاهر اڇو تي ڇنڊن لاهيندي، ڪي سائي ۽ ڇليو، ڇلڪا اڇا ڪي انهن يعقوب ۽ ورتو، جو ٹانون جي ڈيڻ پاڻي هئا، ڇليا هن جيڪي ڈانا اهي هن ۽ برنگ. رنگ ڇليو، هن جيڪو ٽيو، اهي جڈهن ۽ هجن، ڈانا اڳيان جي انهن ته اچن، لاءِ پيئڻ ريون جڈهن جيئن ته رکيا، ۾ ڪري حمل وٹ ڇنڊن ريون جڈهن ٹين. حامله ڈسي ڪي ڈائڻ انهن ريون ته اچن، لاءِ پيئڻ پر ڄايا. ڀڇڑا وارا ٹڪرا جا رنگ ڳاڙهي ۽ برنگ رنگ سفيد، صاف ريڊن تڈهن هيون، رهيون هر ۾ ڈاين ۽ ڪيو، قائم ريڊ وارو پٹي سفيد اڳيان جي ريڊن ۽ ڪيو، جدا ڪي ڈاين يعقوب نه ۾ ريڊن جي لابان ڪي انهن ۽ ڪيا، جدا ٹولا جا ريڊن مطابق پاڻ لاءِ پاڻ ۽ برنگ، رنگ رکيون لٹيون يعقوب رهيون، ٹيون ڀريون ڀريون جڈهن ۾ وقت ان پر ٽيو اهو ملايو. هئا، ڇمندا ريون جڈهن ڀرجن. مطابق جي لٹين اهي جيئن ته ۾، حوضن اڳيان جي ڀريون گهٹو تمام ماٹهو اهو ۽ ٹيا. جا يعقوب وارا نشان ۽ ٹيا جا لابان وارا نشان بي پر رکيا، نه هن گڈها ۽ اُٹ، ۽ نوڪراٹيون، ۽ نوڪر، ۽ ڍڳا، ۽ ڍور، ڪيترائي وٹ هن ۽ ٽيو، مالدار گهٹو تمام ٹيا.

31

جو پيءُ جي اسان يعقوب ته هئا رهيا چئي جيڪي ٻڌا، لفظ جا پٽن جي لابان يعقوب ڪمائي دولت سموري اها هن مان مال جي پيءُ جي اسان ۾ آهي، ويو ڪٽي ڪجهه سڀ ٽيون ۾ ڪالهه جيئن هو نه طرف جي ڪيس اهو ڏس، ۾ ڏنو، منهن جو لابان يعقوب ۾ آهي. ۾ وچ، موٽي ڏانهن نسل پنهنجي ۾ ۾ زمين جي پيءُ پنهنجي چيو، ڪي يعقوب رب ڏينهن. جتي سڏيو، ۾ ميدان ڪي راحيل ۾ ليه يعقوب پر، موڪلائي ٽيندس. گڏ سان تنهنجي مان نه ڏانهن مون اهو ته ڇو منهن، جو پيءُ جي توهان ٽو ڏسان آءُ چيو، ڪين ۾ هيون. ريون پاڻ توهان پر هو. سان مون خدا جو پيءُ منهنجي پر هو، ڏينهن ٽئين ۾ ڪالهه جيئن آهي پر آهي. ڪئي خدمت جي پيءُ جي توهان سان طاقت پوري پنهنجي مون ته ٽا ڇاٽو مون ڪيس خدا پر بدلائي، پيرا ڏهه اُجرت منهنجي هن ۾ نڪيو، ڪي مون پيءُ جي توهان اجر تنهنجو برنگيون رنگ ته چوي طرح اهڙيءَ هو جيڪڏهن ڏنو. نه پهچائڻ نقصان ڪي تنهنجو اڇيون ته چوي هو جيڪڏهن پر ڄمائيندا، برنگيون رنگ ريون سڀ ۾ هوندیون، ڪيي جانور سڀ جا پيءُ جي توهان خدا ۾ ڄمائيندا. اڇيون ريون سڀ ۾ هوندیون، اجر ۾ هيون، رهيون ٽي حامله وٺي ۾ پيٽ ريون جڏهن ٽيو ائين ۾ ڏنا. ڪي مون اهي ۾ ڇڏيا، هئا، چڑهندا تي ٻڪرين ۾ رين مينڍها ۾ ٻڪريون ڏس ۾ ڏنو، ۾ ننڍ سان اڪين پنهنجي مون مونکي فرشتي جي خدا ۾ ڦڙڪيل. وارا رنگ جهڙا راھ ۾ برنگي رنگ ۾ وارا پٽي سفيد ۾ ڏس، مٽي سان اڪين پنهنجي چيو، هن ۾ آهي؟ ڇا چيو، مون ۾ يعقوب، چيو، ۾ خواب راھ ۾ رنگين ۾ ڏاريدار جيڪي آهن، رهيا چڑهي تي ٻڪرين ۾ رين مينڍا ۾ ٻڪرا ته ڏس آهي. رهيو ڪري توسان لابان ڪجهه جيڪو آهي ڏنو مون ته ڇو آهن، وارا ٽڪن جا رنگ ستون اتي لاءِ مون تو جتي ٽيو، ظاهر ۾ جاءِ جي خدا توکي جيڪو آهيان خدا اُهو مان ۾ نڪر، مان زمين هن ۾ اُٺ، هاڻي ڪري تنهن ڪئي، منت اتي ڪي مون ۾ ڪيو، مسح

ڏيندي جواب ٿيندس. گڏ سان تنهنجي مان ۾ وڃ، هل ڏانهن زمين جي پيدائش پنهنجي يا حصو ڪو ۾ گهر جي پيءُ جي اسان تائين ايڄا ڪي اسان ڇا چيو، ڪيس ليه ۾ راحيل ڪي اسان هن آهيون؟ ويو سمجهيو نه وانگر عورتن پرڏيهي وٽ هن اسان ڇا آهي؟ وراثت ۾ دولت سڀ آهي. ڇڏي ڪائي چاندي جي اسان هن سان ڪائڻ ۾ ته، ڇو آهي ڪيو وڪرو ملندي، ڪي ٻارن جي اسان ۾ ڪي اسان ورتي، ڪسي خدا کان پيءُ جي اسان جيڪا عزت، پنهنجي يعقوب ۾ بينو اُٿي ڪر. سو آهي، چيو توکي خدا ڪجهه جيڪو هاٿي ڪري تنهن سامان سڀ پنهنجو ۾ مال سڀ پنهنجا هن ۾ ورتو؛ تي اُٿن کي ٻارن پنهنجي ۾ ڪي عورتن پيءُ پنهنجي ويو، ڪٽي شيون سڀ پنهنجي ۾ هو ڪيو حاصل ۾ ميسوپوٽيميا هن جيڪو پر ويو، لاءِ ڪٽڻ کي ريڻ پنهنجي پر لابان لاءِ. وڃڻ ۾ زمين جي ڪنعان ڏانهن اسحاق نه ڪيس ته لڪايو، کان سرياني لابان يعقوب ڪيا. چوري بت جا پيءُ پنهنجي راحيل پار درياءَ ۾ ڪٽي، ڪجهه سڀ سندس ۾ ويو، ڇڄي پاڻ هو ۾ آهي. رهيو ڇڄي هو ته ٻڌائي ته ويو ٻڌايو کي لابان شامي تي ڏينهن ٽئين ٽيو. روانو ڏانهن جبل جي گلعاد ۾ ڪيو، رستي جي ڏينهن ستن وڻي، گڏ سان پاڻ کي پائرن پنهنجن هن ۾ آهي. ويو ڇڄي يعقوب جي رات خدا پر ورتو. پڪڙي ۾ جبل جي گلعاد ڪيس ۾ ڪيو، تعاقب پڻيان سندس تائين برائي سان يعقوب به ڪڏهن ته بچايو کي پاڻ چيو، ڪيس ۾ آيو، وٽ لابان سرياني ۾ ننڊ لابان ۾ لڳايو، تي جبل خيمو پنهنجو يعقوب ورتو، پڪڙي کي يعقوب لابان ۾ ڳالهائين. نه ڇو تون ڪيو؟ ڇا تو چيو، کي يعقوب لابن بيهاريو. تي جبل جي جلعاد کي پائرن پنهنجن کي ڏيئرن منهنجي ۾ ويو، ڇڄي ڪري چوري کي مون ۾ ويو، ڇڄي سان طريقي ڳجهي توهان آئون ته ها، ڏني اطلاع کي مون توهان جيڪڏهن قيدي؟ جي تلوار جيئن ويو، وڻي منهنجي کي مون ۾ ها. موڪليان سان بربط ۾ سان ڍولن سان، موسيقي سان، خوشي کي بيوقوفيءَ تو هاٿي پر ويو، سمجهيو نه لائق جي ڏيڻ چمي کي ڏيئرن منهنجي ۾ کي ٻارن پر پهچايان، نقصان توکي ته آهي طاقت ۾ هٿ منهنجي هاٿي ۾ آهي. ڪيو ڪم سان

برائي سان يعقوب به ڪڏهن ته بچاءِ کي پاڻ چيو، کي مون ڪالهه خدا جي پيءُ تنهنجي جي وڃڻ گهر جي پيءُ پنهنجي تو ته ڇو آهين، ويو تون ڪري تنهن هاڻي ڳالهائين. نه کي لابان يعقوب ڏيندي جواب ڪيا؟ چوري ڇو ديوتا منهنجا تو پر ڪئي، خواهش سخت کان مون ڏيئرون پنهنجون ڪڏهن تون ته سوچيو مون ته ڇو هو، ڊپ کي مون چيو، ديوتا پنهنجا تون وٽان جنهن چيو، يعقوب آءٕ ڪجهه. سڀ منهنجو ۽ وٺين، کسي تنهنجي وٽان منهنجي ته سڃاڻ رهندو، نه جيئرو اڇيان جي ياڻرن جي اسان هو ڳولينديون، ڄاڻندو نه يعقوب پر سڃاڻيو، نه به ڪجهه وٽان کيس هن ۽ وڻ، وڻي ۽ آهي، ڇا مان شين ۾ گهر جي ليه لابان تي ٽيڻ داخل هو. ڪيو چوري کي انهن راحيل زال سندس ته هو ہن ۽ ڳولهيو، گهر جو يعقوب ۽ نڪتو، ٻاهر مان گهر جي ليه ۽ مليو، نه ۽ ڳولهيو، ڪٽي بت راحيل ٽيو. داخل به ۾ گهر جي راحيل هو پر مليو، نه ۽ به، ۾ گهر جي نوڪراڻين پنهنجي هن آءٕ ويٺي. تي انهن ۽ ڇڏيو، وجهي ۾ ٽيلن جي سامان جي اُٺ کي انهن ۽ ويئي، کي مون ته ڇو سگهان، نٽي اٽي اڇيان جي توهان مان ڪريو، نه ڳرو مالڪ، چيو، کي پيءُ ۽ ويو ڪاوڙجي يعقوب مليا. نه بت پر ڳوليو، ۾ گهر سڃي لابان آهي. رواج جي عورتن ڇا ۽ آهي؟ ڏوهه ڪهڙو منهنجو چيو، کي لابان ڏيندي جواب يعقوب ۽ وڙهيو؛ سان لابان سڀ جو گهر منهنجي تو جو ۽ ڪيو، تعاقب پٹيان منهنجي تو جو آهي، گناهه منهنجو رکھ هتي آهي؟ مليو ڪجهه ڇا مان برتنن سيني جي گهر پنهنجي تو ڳوليو؟ سامان جي ٻنهي اسان ڪن فيصلو اهي ۽ اڇيان، جي ياڻرن تنهنجي ۽ اڇيان جي ياڻرن منهنجي اولاد بي ٻڪريون تنهنجون ۽ ريڍون تنهنجون آهيان؛ گڏ توسان مان سال ويهه هي ۾. وچ پاڻ مان توکي، آئون آندو نه ڦاٽل جي جانورن کاڌا. نه مون مينڌا جا رين تنهنجي ٽيون؛ نه گرميءَ ۾ ڏينهن مان چوريون. جون رات ۽ چوريون، جون ڏينهن هوس ڏيندو واپس کان شيون هي هئي. ويندي هتي ننڍ مان اکين منهنجي ۽ سان، ٽڏ ۾ رات ۽ رهيس، سڙندو سان ہن سال چوڏهن جي توهان خدمت ڪيم ۾، گهر جي توهان آهيان آءٕون سال ويهه لاءِ مون

کي اجرت منهنجي ڏنو ڏوکو توهان ۾ ۾، رڍن جي توهان سال ڇهه ۾ ۾، بدلي جي ڏيئرن نه سان مون خوف جو اسحاق ۾ خدا جو ابراهيم پيءُ منهنجي جيڪڏهن سان. پيڙن ڏهن منهنجي ۾ ذلت منهنجي ها. هجي موڪليو هٽ خالي کي مون توهان هاڻي ته ها، هجي لابان ڏيندي جواب ڪيو. ملامت کي توهان ڪالهه ۾ ڏنو، خدا کي محنت جي هٿن ڏور اهي ۾ آهن، پٽ منهنجا پٽ ۾ آهن، ڏيئرون منهنجيون ڏيئرون اهي ڇيو، کي جيڪب جي ڏيئرن منهنجين ۾ آهي، منهنجو ٿو، ڏسين تون جيڪو ڪجهه سپ ۾ آهن، ڏور منهنجا تنهن هاڻي ڪندس؟ ڇا مان ڄاتو، هنن کي جن کي، ٻارن جي انهن يا کي انهن اڄ ۾، باري پر ٽيندو، گواهي ۾ وچ تنهنجي ۾ منهنجي اهو ۾ ڪريون، عهد هڪ تون ۾ مان اڇ، ڪري گواهه ۾ وچ تنهنجي ۾ منهنجي خدا ڏس ناهي، به ڪو سان اسان ڏس ڇيو، کيس هن کي پائرن پنهنجي يعقوب ڪيو. قائم طور ستون کي ان کٽي، پٿر هڪ يعقوب پر آهي. ۾ کاتو. کاتو تي ٽڪر اتي ۾ ناهيو، ٽڪر هڪ ۾ ڪيا، گڏ پٿر انهن ۾ ڪريو، گڏ پٿر ڇيو، کي ان لابان ۾ ٿو. ڏئي گواهي ۾ وچ تنهنجي ۾ منهنجي اڄ ٽڪر هي ڇيو، کيس لابان هي ڏس، ڇيو، کي يعقوب لابان سڏيو. ڊير شاهد کي ان يعقوب پر سڏيو، ڊير جو شاهدي گواهي ڊير هي آهي، ڪيو قائم ۾ وچ تنهنجي ۾ پنهنجي مون جيڪو ستون، هي ۾ ڊير ۾ ٿو. ڏئي گواهي ڊير ويو، رکيو نالو جو ان ڪري ان ٿو، ڏئي گواهي ستون هي ۾ ٿو، ڏئي کان ٻئي هڪ اسين ته ڇو ڏسي، ۾ وچ تنهنجي ۾ منهنجي خدا ڇيو، هن جيڪو ڏسڻ، اُهو تون جيڪڏهن ڪندين، ذليل کي ڏيئرن منهنجي تون جيڪڏهن ويندا‌سين. ٿي جدا خدا آهي، نه ڏسندڙ به ڪو سان اسان ڏس، ونڊين، عورتون ٻيون گڏ سان ڏيئرن منهنجي تون ئي نه ۾ ڪريان، نه پار ڏانهن تو مان جيڪڏهن آهي. شاهد ۾ وچ تنهنجي ۾ منهنجي جو ناحور ۾ خدا جو ابراهيم ڪرين. پار لاءِ برائيءَ کي ستون هن ۾ ٽڪري هن ڏانهن مون مطابق جي خوف جي اسحاق پيءُ پنهنجي يعقوب ۾ ڪري، فيصلو ۾ وچ جي اسان خدا ۾ کاتو کاتو هنن ۾ سڏيو، کي پائرن پنهنجن ۾ ڪئي، قرباني تي جبل هن ۾ ڪنيو. قسم

پيا.سمهي تي جبل ۽ پيتو،

32

موٽي ۽ کي، انهن ڏني برڪت ۽ پنهنجي، کي ڏيئرن ۽ پٽن ڏنو چمي جو، صبح لابان پر اُٺي مٿي ۽ ويو، هليو تي رستي پنهنجي يعقوب ۽ ڏانهن. جاءِ پنهنجي ويو هليو لابان پر هن جڏهن چيو، يعقوب مليا. کيس فرشتا جا خدا ۽ ڏنو، لڳل خيمو جو خدا هن ڏسندي پاءُ پنهنجي يعقوب رکيو. خيما نالو جو جاءِ ان هن ۽ آهي، خيمه جو خدا هي ڏنو، کين هن ۽ ۾. علائقي جي ادوم ۾، زمين جي سعير موکليا، قاصد اڳيان پنهنجي ڏانهن عيسو اهڙيءَ کي: عيسو مالڪ منهنجي چوندا توهان طرح اهڙيءَ چئي، ڏنو، حڪم کي انهن تائين. هاٿي رهيس آئون ۽ رهيس، آئون گڏ سان لابان يعقوب: خادم تنهنجو ٿو چوي طرح کي عيسو مالڪ منهنجي آءُ ۽ ٽيون، نوڪراٽيون ۽ ٻار ۽ ريون ۽ گدّها ۽ ڳئون کي مون آءُ قاصد ۽ ملي. مهرباني اڳيان جي توهان خادم جو توهان جيئن ته موڪليو، لاءِ ڏيڻ خبر تنهنجي هو ڏس، ۽ هئاسين، ويا وٽ عيسو پاءُ تنهنجي اسين چئي، آيا، موٽي وٽ يعقوب ۽ ويو ڊڄي گهٽو تمام يعقوب آهن. ماٺهو سؤ چار سان هن ۽ آهي، رهيو اچي لاءِ ملاقات ۾ خيمن ٻن کي ريڍ ۽ اُٺن ٻکرين، ۽ هئا، گڏ سان پاڻ جيڪي کي ماٺهن هن ۽ ٽيو، پريشان خيمو ٻيو ته ماري، کي ان ۽ اچي ۾ خيمي هڪ عيسو جيڪڏهن چيو، يعقوب ۽ ورهايو. خدا، جو اسحاق پيءُ منهنجي ۽ خدا، جو ابراهيم پيءُ منهنجي چيو، يعقوب ويندو. بچي توکي مان ۽ وچ، موٽي ڏانهن زمين جي جمڙ پنهنجي چيو، کي مون جنهن تون مالڪ اي تو جيڪا مان، سچائي سيني ۽ مان، انصاف سيني ٽئي ڪافي لاءِ مون ڪندس؛ پلو هاٿي پر ڪيم؛ پار کي اردن هن مان سان لئيءَ هن منهنجي ته چو ڪئي؛ سان ٻار پنهنجي مان هٿ جي عيسو مان، هٿ جي پاءُ منهنجي کي مون آهيان. ويو ٿي ۾ خيمن ٻن مان

سان. ہارن کي ماءُ ۽ ماري، نه کي مون اچي ڪڏهن ته ٿو، ڍڇان کائنس مان ته ڇو ڇُڏايو، جيان ريل جي سمند کي نسل تنهنجي ۽ ڪندس، پلائي توکي مان هو، چيو پر تون جيڪي هن ۽ سمهيو، رات اُن اُتي هو ۽ سگهي. ٽي نه ڳٽي سبب گهٽائي جيڪا ڪندس، ويهه ہڪريون، سؤ ہه موڪليو: ڏانهن عيسو ڀاءُ پنهنجي ۽ ورتو، مان تن هو آيو ڪٽي تحفا ڍور، چاليهه ہچا، ٽيهه جا انهن ۽ اُنون پيارينڊ ڪير مينڍا، ويهه ريڍون، سؤ ہه ہڪريون، نر چيو ۽ الگ؛ الگ ريڍ هر کي، ہارن پنهنجي ڏنا اهي هن ۽ ہچا. ڏهه ۽ گڏها، ويهه ہلد، ڏهه کي پهرين هن ۽ ٻ. وچ جي ريڍ هر رکو فاصلو ۽ اڇيان، منهنجي هلو اڇيان کي، ہارن پنهنجي تون چيائين، پڇي، توکان ۽ ڀاءُ، منهنجو عيسو ملي توکي جيڪڏهن چيائين، ڏنو، حڪم جيڪي شيون اهي آهن جون ڪنهن ۽ آهين؟ رهيو وڃي تون ڪٽي ۽ آهين؟ جو ڪنهن آهن موڪليا تحفا جا؛ يعقوب ہار تنهنجي چوندين، تون آهن؟ رهيون هلي اڇيان تنهنجي پهرين ڏنو حڪم هن ۽ آهي. پٹيان جي اسان پاڻ هو ڏس، ۽ ڏانهن؛ عيسو مالڪ منهنجي پٹيان، جي ريڍن انهن هئا رهيا هلي اڇيان جيڪي کي سيني ۽ کي، ٽئين ۽ کي، ہئي ۽ کي، ڏس چوندا، توهان ۽ کيس؛ ڳولیو توهان جڏهن سان عيسو ڳالهايو موجب لفظ هن چئي، ڪندس خوش مان چيو، هن ته ڇو پٹيان؛ جي اسان آهي رهيو اچي يعقوب خادم تنهنجو مان پوء کان ان ۽ جي، هن آهن رهيا وڃي اڇيان جيڪي سان تحفن انهن منهن جو هن اڇيان جي هن تحفا ۽ منهن. منهنجو ڪندو قبول هو ته ڇو شايد منهن؛ جو هن ڏسندس زالون ہه پنهنجون هن ٻ، رات ان بيٹو اُتي سمهيو. ٻ خيمي رات اها پاڻ هو پر ويا، هليا ۽ ويو، ڪٽي کين هن ۽ ڪيو. پار جو يبوڪ ۽ ہار، يارهن جا هن ۽ ڪنيزون، ہه ۽ ورتيون، يعقوب پر ويو رهجي ڪرايو. پار کي شين سيني پنهنجي ۽ ڪيو، پار کي نديءَ وهندڙ ڏور نه قابل خلاف جي هن هو ته ڏٹو هن وڙهيو. تائين صبح سان هن ماڻهو هڪ ۽ اڪيلو، بي چوڙائي جي ران جي يعقوب ۽ ڇهيو، کي چوڙائي جي ران جي هن تنهنڪري آهي، کي مون چيو، کيس هن ۽ هو. رهيو ڪري ڪشتي سان هن هو جڏهن وئي ٽي حس

موڪليندس، نه توڪي مان نه، چيو، هن پر آهي. وئي ٽي صبح ته چو ڇڏ، موڪلي چيو، هن آهي؟ ڇا نالو تنهنجو چيو، ڪائنس هن ڏين. نه برڪت ڪي مون تون جيڪڏهن اسرائيل نالو تنهنجو پر ويندو، سڏيو نه يعقوب هاڻي نالو تنهنجو چيو، ڪيس ۽ يعقوب. پڇيو يعقوب ٽيندين. طاقتور سان ماڻهن ۽ آهين، ٽيو طاقتور سان خدا تون ته چو ٽيندو، هن ۽ ٿو؟ پڇين نالو منهنجو هي چو تون چيو، هن ۽ ٻڌاءِ؛ نالو پنهنجو ڪي مون چيو، ۽ خدا مون ته چو صورت؛ جي خدا سڏيو نالو جو جاءِ ان يعقوب ۽ ڏني. برڪت اتي ڪيس گذري جڏهن سج، جو ڪيس ٽيو گلاب ويو. بچايو روح منهنجو ۽ ڏنو، منهن کان منهن ڪي اها پٽ جا اسرائيل ڪري هن هو. رهيو لنگڑائي تي ران پنهنجي هو پر روپ، جو خدا ويو ڏينهن جي اڄ آهي، تي کولائي جي ران جيڪا وئي، ٽي حس بي جيڪا کائيندا، نه رڳ وئي.ٽي حس بي جيڪا ويو، ڇهيو ڪي رڳ جي کولائي جي ران جي يعقوب ته چو تائين،

33

۽ هو، رهيو اچي ياءُ سندس عيسو ڏس، ۽ ڏنائين، ۽ ڏنو مٽي سان اڪين پنهنجي يعقوب تي نوڪراڻين ٻن ۽ تي راحيل ۽ تي ليه کي ٻارن يعقوب ۽ هئا، سان سندس ماڻهو سؤ چار پوئتي، ٻار جا هن ۽ کي ليعه ۽ رکيو، اڳيان کي پٽن جا انهن ۽ کي ڪنيزن ٻن هن ۽ ورهايو. پيرا ست تي زمين ۽ اڳيان، جي انهن وٽيو اڳتي پر هو ۾. آخر کي يوسف ۽ کي راحيل ۽ پڄي لاءِ ملڻ کيس عيسو ۽ ٽيو. ويجهو جي ياءُ پنهنجي هو جو تائين ڪيائون، سجدو مٽي ۽ روئا. ٻئي ۽ چمي، کيس ۽ پيو، ڪري تي ڳچيءَ سندس پائي پاکر کيس ۽ آيو، آهن ٻار اهي چيو، هن پر آهن؟ ڇا وٽ تو اهي چيو، ۽ ڏنو، کي ٻارن ۽ عورتن عيسو ڏسي ۽ آيون، ويجها ٻار جا انهن ۽ چوڪريون ۽ آهي. ڪيو رحم تي ٻار تنهنجي خدا تي جن يوسف ۽ راحيل پوءِ کان انهن ۽ ڪيو، سجدو ۽ آيا، ويجها ٻار سندس ۽ ليا ۽ ڪيو. سجدو

مون جيڪي لشڪر سڀ اهي توکي، آهن ڇا اهي ڇيو، هن ۾ ڪيو. سجدو ۾ آيا، ويجها مالڪ. اي ملي، مهرباني اڇيان تنهنجي ٻار تنهنجو جيئن ته ڇيو، هن پر آهن؟ ڪيا ملاقات يعقوب رهي. ئي تنهنجو سو آهي تنهنجو جيڪو ڀاءُ، آهي، گهٽو وٽ مون ڇيو، عيسو قبول تحفا ذريعي هٿن منهنجي ته آهي، مليو فضل اڇيان تنهنجي مون جيڪڏهن ڇيو، منهن جو خدا ماڻهو ڪو جيئن آهي، ڏئو منهن تنهنجو مون ڪري جي هن ته ڇاکاڻ ڪر؛ ڪٽي لاءِ توهان مان جيڪي وئو، برڪتون منهنجون ٽينديون. راضي سان مون تون ۾ ڏسي، ڪيس هن ۾ آهي، ڪجهه سڀ وٽ مون ۾ آهي، ڪيو رحم تي مون خدا ته ڇو آهيان، آيو ڇيو، ڪيس هن هلون. تي رستي سڏي اسان وڃي ڇڏي ڇيو، ۾ ورتو. هن ۾ پريو، زور رهيا ڄمائي ٻچا تي مون ڏور ۾ ريڍون ۾ آهن، نازڪ وڌيڪ ٻار ته ٿو ڇاڻي مالڪ منهنجو ويندا. مري ڏور سڀ ڪندس، تعاقب ڏينهن هڪ ڪي انهن آئون پوءِ جيڪڏهن آهن؛ ٽيندس مضبوط ۾ رستي مان پر وڃي، اڇتي اڇيان جي ٻانهن پنهنجي مالڪ منهنجو پنهنجي مان جو تان مطابق، پيرن جي ٻارن ۾ مطابق، آرام جي سفر واري اڇيان منهنجي مان ماڻهن انهن ڏيندس ڇڏي گڏ سان توهان آئون ڇيو، عيسو اچان. ۾ سعير وٽ مالڪ اڇيان، تنهنجي مليو لطف مون ته آهي ڪافي ڇو؟ هي ڇيو، هن پر آهن. سان مون جيڪي ڏانهن خيمن يعقوب ۾ ويو. موڙي ڏانهن سعير تي رستي پنهنجي ڏينهن ان عيسو پر مالڪ. هن ڪري انهيءَ ڏاهيائين، خيما لاءِ ڏورن پنهنجي ۾ ڏاهيو، گهر لاءِ پاڻ اتي هن ۾ ٽيو، روانو زمين جي ڪنعان جيڪو شهر، جو شڪيم آيو، ۾ سالم جيڪب رکيو. خيما نالو جو جاءِ ان ۾ لڳايو. خيمو سامهون جي شهر هن ۾ آيو، موتي مان شام ميسوپوٽيميا هو جڏهن آهي، ۾ پيءُ جي شڪيم هو، لڳايو خيمو پنهنجو هن جتي ڪيو، حاصل حصو اهو جو زمين هن سڏيو.ڪي خدا جي اسرائيل ۾ ڪئي، قائم گاهه قربان اتي هن ۾ ۾. امنون سؤ ڪان ايمور

34

جيئن ته نڪتي ٻاهر هئي، ڄائي لاءِ يعقوب هن جيڪا ۾ هئي ڏيءَ جي ليه جيڪا ڏينا، جو زمين هيوي، هو، پٽ جو ايمور جيڪو شخيم، ۾ ملي. سان ڏيئرن جي ماڻهن مقامي دينه هن ۾ ڪيو. ذليل کي هن ۾ سمهيو، سان هن ڪٽي، کي هن ۾ ڏئو، کي هن حڪمران، هن ۾ ڪيو، پيار کي ڪنوار هن ۾ هئي، ڏيءَ جي يعقوب جيڪا ڏنو، ڏيان تي روح جي لاءِ مون ڇوڪري هيءُ چيو، کي حمور پيءُ پنهنجي شڪيم ڳالهايو. مطابق دل جي ڪنوار سندا پر ڪيو، ناپاڪ کي دينہ ڏيءَ سندس پٽ جي عمور ته ٻڌو يعقوب ڏي. وڻي ۾ زال ايمور، پر اچن. اهي جو تائين رهيو، خاموش يعقوب پر هئا، ۾ ميدان سان ڀورن سندن پٽ جا يعقوب پر ڳالهائي. سان کيس ته نڪتو ٻاهر ڏانهن يعقوب هو، پيءُ جو سيڪيم جيڪو ڏک گهٽو تمام کي انهن ۾ ويا، پئجي ۾ ڏک ماڻهو اهي ٻڌو، انهن جڏهن ۾ آيا، مان ميدان پٽ سان، سمهڻ سان ڏيءَ جي يعقوب هو، ڪيو ڪم شرمناڪ ۾ اسرائيل هن ته ڇاڪاڻ ٿيو، روح پنهنجي پٽ منهنجو شڪيم چوندي، ڳالهايو، کين حمور ۾ گهرجي. ٿيٽو نه ائين ۾ سان اسان ۾ ڏيو، زال لاءِ هن کي هن ڪري تنهن آهي؛ چوندیو کي ڏيءَ جي توهان سان پٽن جن توهان ڏيئرون جون اسان ۾ ڏيو، کي اسان ڏيئرون جون توهان ڪريو؛ شاديون ۾ ان ۾ رهو، اڇيان، جي توهان آهي ويڪري ڏسو زمين ۾ رهو، ۾ وچ جي اسان ۾ وڻو. لاءِ مان چيو، کي پائرن ۾ پيءُ پنهنجي شخيم ڪريو. حاصل ملڪيت ۾ ان ۾ ڪريو، واپار ڏاڍو کي ڏاج ڏينداسين. اسان چئو، توهان به جيڪو ۾ ملان، فضل اڇيان جي توهان طور. زال کي ڇوڪري هن کي مون ڏيو ۾ چئو، کي مون توهان جيئن ڏيندس ۾ وڏايو، ته چو چيو، کين ۾ ڏنو جواب سان نڪيءَ کي حمور پيءُ سندس ۾ شيخم پٽن جي يعقوب اسان چيو، کين پائر، جا دينا‌ه لاوي، ۾ شمعون ۾ هو. ڪيو ناپاڪ کي دينه پيڻ سندن هنن کان ختني جيڪو ڏيڻ، کي ماڻهوءَ اهڙي کي پيڻ پنهنجي سگهون، ڪري نڻا ڳالهه هي توهان ۾ ويندا ٿي وانگر توهان اسان ۾ هن فقط آهي. ننگ لاءِ اسان اها ته چو آهي، سواءِ اسان ٿئي ختنو مرد هر جو توهان ۾ ٿيو جيان اسان توهان جيڪڏهن رهنداسين، ۾

وٺنداسين، عورتون لاءِ اسان ڏيئرون جون توهان ۾ ڏينداسين، کي توهان ڏيئرون پنهنجون توهان جيڪڏهن پر ڏينداسين. جيئن قوم هڪ اسان ۾ رهنداسين، وٽ توهان اسان ۾ ويندا‌سين. هليا ڪٽي کي ڏيءَ پنهنجي اسان ته جي، ڏيڻ ختنو ته ٻڌندؤ نه ڳالهه جي اسان ڪيائين نه ۾ ٽيا. خوش اڇيان جي سيڪيم پٽ جي ايمور ۾ اڇيان جي ايمور لفظ اهي ۾ هو ۾ هو، دٻايل تي ڏيءَ جي يعقوب هو ته ڇو ۾، ڪرڻ کي لفظ هن ماڻهوءَ جوان دير شڪيم پٽ سندس ۾ حمور هو. وارو عزت وڌيڪ کان سيني ۾ گهر جي پيءُ پنهنجي هي چئي، ڳالهايو، سان ماڻهن جي شهر پنهنجي هنن ۾ آيا، تي دروازي جي شهر پنهنجي زمين ۾ ڪن؛ واپار ۾ ان ۾ رهن، تي زمين گڏ سان اسان اهي اچو آهن، پسند امن ماڻهو زالون لاءِ پنهنجي ڏيئرون جون انهن اسين آهي؛ ويڪري اڇيان جي انهن ته ڏس اهي ٽيندا جهڙا اسان صرف ۾ هن ڏينداسين. کي انهن ڏيئرون پنهنجون اسين ۾ وٺنداسين، ختنو نر هر جو اسان جڏهن ٽين، قوم هڪ جيئن ته رهن، گڏ سان اسان جيڪي ماڻهو، انهن ۾ جانور، وارا پيرن چار جا انهن ۾ ڍور، جا انهن ۾ آهن. ٽيل ختنو پاڻ اهي جيئن ٽئي، وڃي، ٺاهيو جهڙا انهن کي اسان ۾ هن صرف ٽيندين؟ نه جون اسان ڇا ملڪيتون، جون جي شهر سندن ٻڌي، ڳالهه جي سيڪيم پٽ سندس ۾ ايمور رهندا. گڏ سان اسان اهي ۾ ٽيو ائين ڪرايو. ختنو جو چمڙي پنهنجي مرد هر ۾ ماڻهن، سيني ڪندڙ واپار تي دروازي جيڪي لاوي، ۾ شمعون پٽن ٻن جي يعقوب هئا، ۾ درد اهي جڏهن تي، ڏينهن ٽئين جو ۾ ٽيا، داخل سان طريقي محفوظ ۾ شهر ۾ ورتي، تلوار پنهنجي هڪ هر هئا، پائر جا دينه ڪيو، قتل سان وات جي تلوار کي سيڪيم پٽ سندس ۾ ايمور هنن ڪيو. قتل کي نر هر تي زخمين پٽ جا يعقوب پر نڪتا. ٻاهر ۾ ورتو، ڪيڙي مان گهر جي سيڪيم کي دينا ۾ انهن ۾ هو. ويو ڪيو عزت بي کي ڏينا پيڻ سندن ۾ جنهن لُٽيو، کي شهر ۾ ڪئي، چڑهائي هئا، ۾ ميدان جيترا ۾ هئا، ۾ شهر جيترا گدها، جا انهن ۾ ڍور، جا انهن ۾ ٻکريون، جون ڪيو، قيد کي عورتن جي انهن ۾ سامان، سمورو جو انهن ۾ کي، جسمن سيني انهن ۾ ورتا.

لاوي ۾ شمعون يعقوب لُٽيو. سو هو، ۾ گهرن ڪجھ جيڪو ۽ هو ۾ شهر ڪجھ جيڪو ۽ سيني جي زمين هن مان جيئن ته آهي، ڇڏيو بٽائي جوگو نفرت کي مون توهان چيو، کي منهنجي اهي ۽ آهيان، ٽورا ۾ تعداد مان ۾، فرزين ۽ ڪنعانين ويس، ٿي برو لاءِ رهاڪن چيو، انهن پر گهر. منهنجو ۽ مان ويندس، ٿي تباهه مان ۽ مارياندا، کي مون ٿي گڏ خلاف ڪندا؟استعمال جهڙو طوائف کي پيڻ جي اسان اهي ڇا

35

قربان لاءِ خدا ان اتي ۽ رهه، اتي ۽ وچ، تي جاءِ جي ايل بيت ۽ اٽ چيو، کي يعقوب خدا پڇي کان منهن جي عيسو پاءُ پنهنجي تون جڏهن هو، ٽيو ظاهر کي تو جيڪو ناهه، گاهه اجنبي اهي چيو، هئا ساڻس جيڪي کي سيني ۽ کي وارن گهر پنهنجي يعقوب هئين. رهيو ۽ ڪريو، صاف کي پاڻ ۽ ڇڏيو، ڪيڙي کي انهن آهن ۾ وچ جي توهان جيڪي ديوتا گاهه قربان لاءِ خدا اتي ۽ ڏانهن ايل بيٽ مٽي وجون اچون، اُپري ۽ بدلايو. ڪپڑا پنهنجا کي مون جنهن ۽ هو سان مون جيڪو ٻڌو، ۾ ڏينهن جي مصيبت منهنجي جنهن ناهيون، ديوتا، پرايا اهي ڏنائون کي يعقوب هنن ۽ گذريس. آئون ۾ جنهن بچايو، ۾ رستي ان يعقوب ۽ هئا، ۾ ڪنن جي انهن جيڪي زيور جا ڪنن اهي ۽ هئا، ۾ هٽن جي انهن جيڪي ڪيو. تباهه تائين ڏينهن جي اڇ کي انهن ۽ لڪايو، هيڻان جي وڻ واقع ۾ شڪيم کي انهن انهن ۽ ٽيو، تي شهرن چوڌاري جي انهن خوف جو خدا ۽ ٽيو، روانو کان شڪيم اسرائيل ۽ آهي، ۾ زمين جي ڪنعان جيڪو آيو، ۾ لوزا يعقوب ڪيو. نه تعاقب جو پٽن جي اسرائيل گاهه قربان اتي هن ۽ هئا. گڏ سان هن جيڪي ماٺهو سپ ۽ پاڻ هو آهي، ايل بيت جيڪو هو جڏهن هو، ٽيو ظاهر کيس خدا اتي ته ڇو رکيو، ايل بيت نالو جو جاءِ ان هن ۽ ناهي، پرورش جي ربقه جيڪا وئي، مري دبوره هو. رهيو پڇي کان منهن جي عيسو پاءُ پنهنجي

ان يعقوب ۾ وئي، ڪئي دفن پرسان جي وڃ جي بلوط هيٺان جي ايل بيت ۾ هئي، ڪندڙ جي شام هو جڏهن ٽيو، ظاهر ۾ لوز کي يعقوب خدا رکيو. بلوط جو ماتم نالو جو هاڻي نالو تنهنجو چيو، ڪيس خدا ۾ ڏني. برڪت کي هن خدا ۾ هو، آيو مان مسوپوٽيميا رکيو. اسرائيل نالو سندس هن ۾ هوندو، اسرائيل نالو تنهنجو پر ويندو، سڏيو نه يعقوب جون قومن ۾ قومون ٽيو، گهڻا ۾ وڏو آهيان، خدا جو توهان مان چيو، ڪيس خدا جيڪا زمين، اها ۾ نڪرندا. مان ڪمر جي توهان بادشاه ۾ هونديون، مان توهان گڏجاڻيون ۾ هوندي، تنهنجي اها آهي، ڏني توکي مان اها هئي، ڏني کي اسحاق ۾ ابراهيم مون مان جاءِ ان کان سندس خدا پر ڏيندس. زمين هيءَ مان پٽيان تنهنجي کي نسل تنهنجي ڪيو، قائم ستون جو پٿر هڪ تي جاءِ ان يعقوب ۾ هو. ڳالهايو ساڻس هن جتي ويو، مٿي تيل تي ان هن ۾ وهائي، قرباني جي پيئڻ تي ان هن ۾ هو، ڳالهايو سان هن خدا جتي پر هليو ايل. بيت هو، ڳالهايو ساڻس خدا جتي سڏيو، نالو جو جاءِ ان يعقوب ۾ وهايو. جو ٽيو ائين ۾ لڳايو، اڳتي کان برج جي گدير خيمو پنهنجو هن مان، ايل بيٿ يعقوب کي هن ۾ ڏنو، جنم ٻار راحيل لاءِ، اچڻ ڏانهن افراٿا پهتو ويجهو جي چبراٿا هو جڏهن تڏهن هئي، رهي جمائي ٻار هوءَ سان سختيءَ جڏهن پر ٽيو گذريو. وقت ڏکيو ۾ زچگي هوءَ جڏهن ته ٽيو اهو آهي. پٽ توکي به هيءُ ته ڇو رک، حوصلو چيو، کي هن دائي نالو جو پٽ پنهنجي هن تڏهن هئي، رهي مري هوءَ ته ڇو هئي، رهي ڇڏي روح پنهنجو افراتاه ۾ وئي، مري راحيل رکيو. بنيامين نالو جو هن پيءُ پر رکيو، پٽ جو درد منهنجي يعقوب ۾ آهي. لحم بيت هيءَ وئي، ڪئي دفن ۾ رستي جي ميدان جي ٻوڙ گهوڙي جي هن تي قبر جي راحيل جيڪو آهي ستون اهو هي ڪيو، قائم ستون هڪ تي قبر جي هن پيءُ پنهنجي ۾ ويو روبين ته رهيو، ۾ زمين ان اسرائيل جڏهن ٽيو ائين آهي. تائين ڏينهن بچڙي ۾ نظر سندس ڳالهه اها ۾ ٻڌو، اهو اسرائيل ۾ سمهيو، سان بلهاس لونڊي جي يعقوب شمعون، روبين، ڄاول پهريون جو يعقوب پٽ: جا لياه هئا. ٻارهن پٽ جا يعقوب لڳي.

جيڪا پٽ، جا بلهاه بنيامين. ۽ يوسف جا، راحيل پر پٽ زبولون. ۽ يساڪار يهوداه، لاوي، هئي، لونڊي جي ليعا جيڪا پٽ، جا زلفا پر هئا. نفتالي ۽ دان هئي، نوڪراڻي جي راحيل ٽيا. ۾ ميسوپوٽيميا جي شام کي هن جيڪي هئا، پٽ جا يعقوب اهي هئا، آشير ۽ جاد حبرون هيءُ آهي، شهر جو ميدان جيڪو آيو، ۾ مامري وٽ اسحاق پيءُ پنهنجي يعقوب هن جيڪي ڏينهن، جا اسحاق هئا. رهيا اسحاق ۽ ابراهيم جتي ۾، زمين جي ڪنعان آهي شامل سان نسل پنهنجي ۽ ويو، مري ٽيندي ناڪام اسحاق ۽ ٽيا. سال آناسي سؤ جيئو، ڪيو.دفن يعقوب ۽ عيسو پٽن سندس ڪيس ۽ پريل، کان ڏينهن ۽ وڏو ويو، ڪيو

36

ڪنعانين ورتيون زالون لاءِ پنهنجي پر عيسو آهي. ادوم پاڻ جيڪو آهن، نسل جا عيسو هي ڏيءَ جي انا جيڪا اوليبما، ۽ هئي، ڏيءَ جي حتي ايلوم جيڪا عاداه، مان: ڏيئرن جي جي نبايوت ۽ ڏيءَ جي اسماعيل جيڪا کي، بسمت ۽ جي. پٽ جي حوي سبيگون هئي، ايوس ڏنو جنم اوليبيما ۽ ڏنو. جنم رعوئيل بسمه ۽ ڏنو، جنم الفاز ڪيس عاده هئي. پيٽ جي ڪنعان ٽيا ڪيس جيڪي آهن، جا عيسو پٽ هي کي، ڪوري ۽ کي، ايگلوم ۽ کي، ماٿهو، سپ جا گهر پنهنجي ڏيئرون، پنهنجون پٽ، پنهنجا زالون، پنهنجون عيسو ۾. زمين ڪيو حاصل ۾ زمين جي ڪنعان هن جيڪو ڪجهه سپ ۽ ڊور سپ مال، سمورو پنهنجو هو ويو. هليو مان زمين جي ڪنعان پري کان يعقوب پاڻ پنهنجي عيسو ۽ ويو ڪٽي سو هو، هنن زمين جي پرديسيءَ جي هنن ۽ لاءِ، رهڻ گڏجي هئا گهٽا ملڪيت مال جا هنن ته لاءِ آباد ۾ جبل جي سعير عيسو سبب. گهٽائيءَ جي ملڪيت مال جي هنن سگهي، نه ڪٽي کي جي سعير هو، پيءُ جو ادوم جيڪو آهن، نسل جا عيسو هي آهي. ادوم پاڻ عيسو ٽيو، ۽ هو، پٽ جو اداس زال جي عيسو جيڪو اليفاز آهن، نالا جا پٽن جي عيسو هي ۽ ۾. جبل

صوفر، عمر، ٹيمان، ٹيا: پٽ جا الفاز هو. پٽ جو بسمت زال جي عيسو جيڪو راگوئيل لاءِ ايليفاز هن ۽ هو، پٽ جو عيسو جيڪو هئي، لونڊي جي ايليفاز ٽمنا قيناز. ۽ گوٽوم نحوٽ، هئا: پٽ جا رعوئيل هي هئا. پٽ جا اداس زال جي عيسو هي ڄاتو، کي اماليڪ آهن پٽ هي هئي. زال جي عيسو جيڪا هئا، پٽ جا بسمٽ هي موزے؛ ۽ سومے زارے، ۽ جي، عيسو زال جو، سيبيگون هو پٽ جيڪو جي، انا هئي ٽيءَ جيڪا جي، اوليبيماس پٽ جا الفاز آهن؛ پٽ جا عيسو اڳواڻ هي ڪوري. ۽ جيگلوم، ۽ جيوس، لاءِ عيسو ڄاتا هن قورح، اڳواڻ قناز، اڳواڻ صوفر، اڳواڻ عمر، اڳواڻ تيمان، اڳواڻ ڄاول؛ پهريون جو عيسو آهن. پٽ جا عاده هي آهن؛ ۾ ڏرتي جي ادوم اڳواڻ جا الفاز هي عماليق؛ اڳواڻ جتام، اڳواڻ سومي، اڳواڻ زاري، اڳواڻ ناحوٽ، اڳواڻ هو: پٽ جو عيسو جيڪو پٽ، جا راگوئيل هي ۽ جيڪا هئا، پٽ جا بسمٽ هي هئا، ۾ زمين جي ادوم اڳواڻ جا راگوئيل هي موزي. اڳواڻ ييوس، سردار هئي: زال جي عيسو جيڪا جي، اوليبيماس پٽ هي هئي. زال جي عيسو جي عيسو ۽ ٽيءَ جي انا جيڪا جي، اوليبيماس سردار هي قورح. سردار ييگلوم، سردار سعير هي آهن. پٽ جا ادوم هي آهن، اڳواڻ جا انهن هي ۽ آهن، پٽ جا عيسو هي هئي. زال ۽ ديشون، ۽ عانا، صبيعون، سوبال، لوطان، هو: رهندو ۾ زمين جيڪو هئا، پٽ جا حوري پُٽ جا لوتان ۾. زمين جي ادوم پٽ، جا سعير هئا، سردار جا حوري هي ديشان؛ ۽ عيصر، مناحٽ، گولام، هئا: پٽ جا سوبال هي هئي. ٽمنا ييٽ جي لوتان ۽ ٽيا، هيمان ۽ خوري يامين جنهن آهي، عناه اهو هي عناه؛ ۽ عيه هئا، پٽ جا سبعون هي ۽ عمر. ۽ صوفر گيبل، ۽ هو؛ رهيو چاري کي جانورن جي سبعون پيءُ پنهنجي هو جڏهن مليو، ۾ ريگستان کي اماداه، آهن: پٽ جا ڏيشون پر هي ٽيءَ. جي عناه اهليبامه ۽ دشون هئا، پٽ جا عناه هي پٽ، جا رسون پر هي يوڪام. ۽ زوڪام بلعام، هئا: پٽ جا آسار هي هاران. ۽ اٿران اسبان، زبيون، اڳواڻ شوبال، اڳواڻ لوطان، اڳواڻ آهن: اڳواڻ جا هوري هي آهن. آران ۽ اوس جي انهن آهن اڳواڻ جا هوري هي دشان؛ اڳواڻ عزير، اڳواڻ دشون، اڳواڻ عنا، اڳواڻ

كان ان ڪئي، حڪومت ۾ ادوم جن آهن بادشاهه اهي هي ۽ ۾. زمين جي ادوم ۾ اڳواڻين ۽ ڪئي، بادشاهي بعور بن بلق ۾ ادوم ۽ ڪري. حڪومت بادشاهه ڪو ۾ اسرائيل جو اڳ بوسورا جو، زارا پٽ يوبب بدران سندس ۽ ويو، مري بلق هو. دنابا نالو جو شهر سندس مان زمين جي ٽيمانون اسوم بدران سندس ۽ ويو، مري جوباب ڪئي. بادشاهي مان، موآب جنهن ڪئي، بادشاهت باراد بن اداد بدران سندس ۽ ويو، مري اسوم ڪئي. بادشاهي سملاه ۽ ويو، مري هدد هو. گٽيم نالو جو شهر سندس ۽ ماريو، ڪي مدين ۾ ميدان جي تي جاءِ جي هن سائول ۽ ويو، مري سملاه ڪئي. بادشاهي بدران سندس مان مسريڪاه ۽ ويو، مري سائول آهي. ٻرسان جي درياءَ جيڪو هو، مان روبوٽ جيڪو ڪئي، بادشاهي ۽ ويو، مري اچوبور پٽ بللينون ڪئي. بادشاهت بلينون پٽ جو اچوبور بدران سندس سندس ۽ هو، فوگور نالو جو شهر سندس ۽ ڪئي، بادشاهت باراد پٽ آراد بدران سندس هي هو. پٽ جو مائيزووب جيڪو هئي، ڏيءَ جي ماتراٽ جيڪا هو، ميتيبيهل نالو جو زال علائقن جي انهن موجب، جاءِ جي انهن ۾، قبيلن جي انهن آهن، نالا جا سردارن جي عيسو ايلا، سردار اهوليباما، سردار يثر، سردار گولا، سردار تمنا، سردار ۾؛ قومن جي انهن ۽ ۾، هي زفوئين؛ سردار مجديئيل، سردار مزار، سردار تيمان، سردار قناز، سردار فينون، سردار عيسو هي آهن؛ ۾ زمين جي ملڪيت جي انهن جيڪي ۾ آبادين انهن آهن، سردار جا ادوم آهي.پيءُ جو ادوم

37

يعقوب هي ۽ هو، رهيو ۾ زمين جي ڪنعان پيءُ سندس جتي رهيو، ۾ زمين ان يعقوب ڪي رڍن جي پيءُ پنهنجي جيڪو هو، ۾ عمر جي سالن ستر يوسف آهن. نسلون جون گڏ، سان پٽن جي زلفا ۽ بلها ڪري، هجڻ جوان هو، چاريندو گڏ سان پائرن پنهنجي

خلاف جي انهن وٽ اسرائيل پيءُ پنهنجي يوسف هيون. زالون جون پيءُ جي هن جيڪي ڪندو محبت سان يوسف وٽيڪ کان پٽن سڀني پنهنجي يعقوب آيو. ڪٿي شڪايت بچڑي ڏنو. ٺاهي چوغو رنگين هڪ کيس هن ۾ هو، پٽ جو پوڑهائيءَ سندس هو ته ڇو هو، ٿو، ڪري پيار وٽيڪ کان پٽن سڀني پنهنجي کيس پيءُ سندن ته ڏنو اهو پائرن سندس قابل جي ڪرڻ ڳالهه واري امن به ڪا سان کيس هو ۾ ڪئي، نفرت کائنس هنن ڪري تنهن هن ۾ ٻڌايو. کي پائرن پنهنجي اهو هن ۾ ڏنو، خواب هڪ يوسف پر ڏسي خواب هئا. نه ٻڌي پوليون توهان ته سوچيو مون آهي. ڏنو مون جيڪو ٻڌو کي خواب هن چيو، کين پوليون جا توهان پر ٽيو، بلند سڏو ۾ اٽيو، پولي منهنجو ۾ ۾، وچ جي ميدان آهيو رهيا واقعي تون ڇا چيو، کيس پائرن سندس ڪيو. سجدو کي پولي منهنجي ۾ ويون، ڦري وٽيڪ اجا کيس هنن ۾ ڪندينءَ؟ حڪومت تي اسان واقعي يا ڪندينءَ، راڄ تي اسان خواب ٻيو هڪ هن ڪري. جي لفظن سندس ۾ خوابن سندس ڪيو شروع ڪرڻ نفرت ڏنو خواب ٻيو هڪ مون ڏس، چيو، ۾ ٻڌايو، کي پائرن پنهنجن ۾ پيءُ پنهنجي اهو ۾ ڏنو، هن پيءُ جي هن ۾ هئا. رهيا ڪري سجدو کي مون تارا يارهن ۾ چنڊ ۾ سج ۾ جنهن آهي، اچي، واقعي پوءِ ڇا ڏنو؟ تو جيڪو آهي، خواب ڪهڑو هي چيو، کي هن ۾ ڌاٽيو، کي هن لاءِ؟ ڪرڻ سجدو تي زمين کي تو پائر، تنهنجا ۾ ماءُ تنهنجي ۾ مان سين، ايندا اسان پنهنجي پائر جا هن رکي. ياد ڳالهه اها پيءُ جي هن پر ڪيو، رشڪ سان هن پائرن جي ريڊ ۾ شڪيم پائر تنهنجا ڇا چيو، کي يوسف اسرائيل ويا. شَخيم لاءِ چرائڻ ريون جا پيءُ مان ڏس، چيو، کيس هن پر موڪليندس؛ ڏانهن انهن توکي آئون هتي رهيا؟ چاري نڻا خبر کي مون ۾ آهن، صحتمند ريون ۾ پائر تنهنجا ته ڏس ۾ وچ چيو، کيس اسرائيل آهيان. کيس ماڻهوءَ ڪنهن ۾ آيو. ۾ شڪيم هو ۾ موڪليو، مان واديءَ جي حبرون کيس ۾ ڏي. مان چيو، هن پر ڳولينديون؟ ڇا تون پڇيو، کائنس ماڻهوءَ ان ۾ ڏنو، پٽڪندي ۾ ميدان ماڻهوءَ آهن. رهيا چاري ڪٽي اهي ته ٻڌاءِ کي مون آهيان، رهيو ڳولي کي پائرن پنهنجن

دوٽائيم اچو ته ٻڌو چوندي ڪي انهن مون ته چو آهن، ويا هليا ڪان هتان اُهي چيو، ڪيس ۾ اڳ ڪيس هنن لڌو. ۾ دوٽائيم ڪين ۽ ويو، پڻيان جي پائرن پنهنجي يوسف ۽ وڃون، ڏانهن رڌا بدي جي مارڻ ڪيس هنن ۽ اچي، ويجهو جي ڪين هو جو اڳ ڪان ان ڏنو، ڪان پري تنهن هاڻي آهي. رهيو اچي ڏسندڙ خواب اُهو ڏس، چيو، ڪي ياءُ پنهنجي هڪ هر پر ڪئي. چوندا ۽ چڌيون، اڇلائي ۾ ڪڌ هڪ ڪنهن ڪيس ۽ چڌيون، ماري ڪيس اسان اچو، ڪري ڇا جو خوابن سندس ته ڏسنداسين پوءِ ۽ چڌيو، ڪائي ڪيس جانور بچڙي ڪنهن ته سين نه ۾ روح ڪيس اسان چيو، ۽ نجايو، مان هڻن جي انهن ڪيس هن روبين پر ٻڌي ٽيندو. جيڪي ۾ هڪ مان ڪوهن انهن اڇلايو ڪيس وهايو، نه رت پر، چيو ڪين روبين مارون. ۽ چڌائي، ڪان هڻن جي انهن ڪيس جيئن ته رڪو، نه تي ڪيس هٽ پر آهن، ۾ ريگستان تڏهن آيو، وٽ پائرن پنهنجي يوسف جڏهن ته ٽيو ائين موٽائي. ڪي پيءُ سندس ڪيس اُڇلايو، ۾ ڪوهه ڪٽي، ڪيس ۽ چڌيو. لاهي هو، تي هن جيڪو چولو رنگين جو يوسف هنن ڏنو، مٽي سان اکين پنهنجي هنن ۽ ويڻا، لاءِ ڪائڻ ماني هنن هو. نه پاڻي هو، خالي ڪوهه پر ۽ رال ۽ بخور اُٺ جا هنن ۽ هئا، رهيا اچي مان گلعاد مسافر اسماعيلي ڏس، ۽ ڏنو، هنن ۽ چيو، ڪي پائرن پنهنجي يهودا هئا. رهيا وڃي لاءِ آڻڻ هيٺ ۾ مصر پر هو هئا. پريل سان مُر لڪائي رت سندس ۽ چڌيون ماري ڪي ياءُ پنهنجي اسان جيڪڏهن آهي، فائدو ڇا هجن، نه تي ڪيس هٽ جا اسان ۽ وڪرون، ڪي اسماعيلين انهن ڪيس اسان اچو چڌيون؟ ماڻهو مدياني ۽ ٻڌو. پائرن جا هن پر آهي. گوشت جو اسان ۽ آهي ياءُ جو اسان هو ته چو ڪي يوسف انهن ۽ ڪنيو، مٽي ۽ ڪڍيو مان ڪوهه ڪي يوسف انهن ۽ هئا، رهيا لنگهي واپاري ڪڌ روبين آندو. هيٺ ۾ مصر ڪي يوسف هنن ۽ ڪيو. وڪرو ۾ سون ويهن ڪي اسماعيلين آيو موتي هو ۽ چڌيا. ڦاڙي ڪپڑا پنهنجا هن ۽ ڏنو، نه ۾ ڪڌ ڪي يوسف ۽ موتيو، ڏانهن پر ڪٽي وڃان؟ ڪيڏانهن هاڻي مان پر ناهي؛ ٻار اهو چيائين، ۽ ڏانهن، پائرن پنهنجي سان رت ڪي ڪپڑي ۽ ڪيو، ذبح ڪي ٻڪريءَ هڪ جو ٻڪرين هنن ڪپڑو، جو يوسف

اسان چيو، ۽ آيا، ڪٽي وٽ پيءُ پنهنجي ۽ موڪليو، ڪپڑو رنگين اهو هنن ۽ ڪيو. گندو ۽ سڃاڻيو ڪيس ۽ نه. يا آهي ڪپڑو جو پٽ تنهنجي اهو ڇا ته سڃاڻ آهي، مليو هي ڪي ڪنهن آهي، ڇڏيو ڪائي ڪيس جانور ٻچڑي ڪنهن آهي، قميص جو پٽ منهنجي چيو، تي ڪمر پنهنجي ۽ ڇڏيا، ڦاڑي ڪپڑا پنهنجا يعقوب آهي. ڇڏيو ڪسي ڪي يوسف جانور ۽ پٽ سپ سندس پر ٽيا گڏ ڪيو. ماتم جو پٽ پنهنجي تائين ڏينهن ڪيترن ۽ رکيو، ٽاٽ ماتم مان ته ڇئيندي، ڇاهيو، نه ونڊ تسلي هن ۽ ڏيڻ، تسلي ڪيس آيا اهي ۽ ڏيئرون، مدياني پر روئيو. ڪيس پيءُ سندس ۽ ويندس، هيڻ ۾ هيٻس وٽ پٽ پنهنجي ڪندي سردار جيڪو ڪيو، وڪرو ڪي پوٽيفر سرا خواجه جي فرعون ۾ مصر ڪي يوسف ماڻهن هو.باورچي

38

وٽ ماڻهوءَ عدُلامي هڪ ۽ آيو، هيڻ ڪان ڀائرن پنهنجي يهوداه ۾، وقت ان ته ٽيو اهو جو جنهن ڏٺي، ڏيءَ جي ماڻهوءَ ڪنعاني هڪ اتي يهوداه ۽ هو. هيراه نالو جو جنهن پهتو، نالو سندس ۽ ڇاتو، پٽ هڪ ڪري حمل ۽ ويو. وٽ هن ۽ ورتو، ڪيس هن ۽ هو، شوعا نالو هڪ هن گهٽائيندي ۽ رکيو. اونان نالو سندس ۽ ڏنو، جنم پٽ هڪ ڪري حمل ۽ رکيو. ايئر ۽ ڇاريو. ڪي انهن هن جڏهن هئي، ۾ خسبي هيءَ پر رکيو، شيلوه نالو جو هن ۽ ڇاريو، پٽ يهودا ايئر، پر ٽيو هو. تامار نالو جو جنهن ورتي، زال لاءِ ايئر ڇاول پهرين پنهنجي يهوداه ڪي اونان يهودا ڇڏيو. ماري ڪيس خدا ۽ هو، بچڑو اڇيان جي خداوند پٽ، پهريون جو ڪر. پيدا اولاد لاءِ ياءُ پنهنجي ۽ ڪر، شادي سان هن ۽ وچ وٽ زال جي ياءُ پنهنجي چيو، اندر وٽ زال جي ياءُ پنهنجي هو جڏهن تڏهن ٽيندو، نه ڪيس ڇج ته ويو ڇاٽي اهو اونان بُري اڇيان جي خدا ڇالهه اها پر ڏئي. نه ڇج ڪي ياءُ پنهنجي جيئن ته وهايو، تي زمين ويو،

كي تامار ٽيءَ پنهنجي يهوداه ڇڏيو. ماري به کي هن ۾ ڪيو، ڪم اهو هن ته ڇاڪاڻ لڳي، ٽئي؛ وڏو شيلاه پٽ منهنجو جيستائين رهه، ويهي ٻيواهه ۾ گهر جي پيءُ پنهنجي ڇيو، وڃي ويا. مري به پائر جا هن جيئن وڃي، مري نه به هي ڪڏهن ته هو، ڇيو هن ته ڇو زال جي يهوداه ۾ ويا، ٽي گهٽا ڏينهن هئي ويني ۾ گهر جي پيءُ پنهنجي تامار پر وئي وارن ڪٽڻ اون جي ريڊن پنهنجي هو پوءِ، کان ملڻ تسلي کي يهوداه ۾ وئي، مري شوعا کي ٽامار ٽيءَ پنهنجي هن ۾ ڏانهن. تمنا عدُلامي، حيرا ريڊيارو سندس ۾ پاڻ ويو، وٽ آءِ لاءِ. ڪٽڻ ريڊون پنهنجون آهي، رهيو وڃي ڏانهن ٽمنا سسر تنهنجو ڏس، ڇئي، ٻڌايو، کي پاڻ هن آءِ لباس، جو اونهاري پائي هن کان، پاڻ لباس جا پن ويڏوا ويني لاهي ڏڻو هن ته ڇو آهن، ۾ رستي جي تمنا جيڪي تي، دروازن جي عينان ويني آءِ سينگاريو، سمجهيو يهودا ڏسي کي هن ۾ ڏني. نه طور زال کيس هن پر آهي، ويو ٽي وڏو شيلوم ته رستي هن سڃاٽيو. نه کيس هن ۾ هو ڊڪيو منهن پنهنجو هن ته ڇو آهي، طوائف هوءَ ته نه هن ته ڇو ڏي، اجازت جي اچڻ وٽ تو کي مون ڇيو، کي هن ۾ ويو، ڏانهن ان موڙي مان تون جيڪڏهن ڏيندين، ڇا کي مون تون ڇيو، هن پر هئي، ڪنوار سندس اها ته هو ڃاٽيو پر مان. ريڊن منهنجي ٻچو جو ٻکري موڪليندس توکي مان ڇيو، هن پر ايندين؟ وٽ مون ڇيو، هن پر موڪليندين. تون جو تيستائين ڏيندين، گرو کي مون تون جيڪڏهن ڇيو، هن جيڪا لٽ اها ۾ هار، تنهنجو ۾ آگوٺو، تنهنجو ڇيو، هن پر ڏيندس؟ توکي واعدو ڪهڙو ۾ ٽي. حامله کان هن هوءَ ۾ ٽيو، داخل وٽ هن هو ۾ ڏنو، کيس هن ۾ آهي. ۾ هٽ تنهنجي جا ويڑهاپي پنهنجي ۾ ڇڏيو، لاهي ڪپڑو جو اونهاري پنهنجو هن ۾ وئي، هلي ۾ اُپري هوءَ ٻچو هڪ مان ٻکرين ۾ هٽ جي چرواهيءَ عدُلامي پنهنجي يهودا ورتا. پائي ڪپڑا کان ماڻهن انهن هن مليو. نه کيس هن پر وئي، واپس گرو کان عورت جيئن ته موڪليو، ۾ هئي؟ تي رستي ۾ عينان جيڪا طوائف اها آهي ڪٽي هئا، مان جاءِ ان جيڪي پڇيو نه کيس مون چيائين، ۾ موٽيو ڏانهن يهوداه هو ۾ هئي. نه طوائف ڪا هتي چيو، انهن

انهن رکي هوءَ چيو، يهودا ناهي. ڪنجري ڪا هتي ته ٽا چون ماڻهو جا جڳهه ان ۾ مليو، آهي، موڪليو ۽چو جو ۽ڪريءَ هي ته مون وڃي. ڪلايو تي اسان جو ٽئي نه ائين پر کي، ڪيو زنا چوندي، کي، يهودا وئي ڏني خبر اها پوءِ، کان مهينن ٽن پر ٽيو هيو مليو. نه تو پر کي، هن ٻاهر ڪيو چيو، يهودا مان. زنا هوءَ آهي حامله ڏس، ۾ ڪنوار، تنهنجي تامار آهي ان مان چئي، موڪليو، ڏانهن سُسر پنهنجي وڃي ڪيي پر هيءَ هوءَ. وڃي ڇڏيو ساڙي ۾ آهي جي ڪنهن ته سڃاڻ چيو، ۾ آهيان. ۾ پيٺ آهن، شيون هي جا جنهن کان ماڻهوءَ نه آهي، چڪي ٽي جائز تامار چيو، ۾ ورتو، سجاٹي يهودا پر هيءَ. لٺ ۾ زنجير ۾ انگوزي، نه کي هن وڌيڪ اڃا هن ۾ ڏنو. نه کي شيلوه پٽ پنهنجي کي هن مون ته ڇو مان، ته ٽيو ائين هئا. ٻار ٻه ۾ پيٺ جي هن ته هئي، رهي ڏئي جنم هوءَ جڏهن ته ٽيو ائين ڇاتو. ونڊي، هٺ دائي پر ڪيو، اڳتي هٺ پنهنجو ٻار هڪ هئي، رهي ڄمائي ٻار هوءَ جڏهن ته هٺ پنهنجو هن جيئن نڪرندو. پهريون هي چئي، بنڊيو، ڏاڳو ڳاڙهو تي هٺ جي هن جي تو رڪاوٺ ڪا ڇا چيو، هن ۾ نڪتو؛ ٻاهر ياءُ سندس تي طور فوري ۾ ڪيو، واپس جنهن نڪتو، ٻاهر ياءُ سندس پوءِ کان ان ۾ سڏيو. پيرز نالو سندس هن ۾ وئي؟ ٽٽي ڪري رکيو.زارا نالو سندس هن ۾ هو، ڳاڙهو تي هٺ جي

39

جو خانو باورچي ۾ خواجه جو فرعون جيڪو پطيفرس، ۾ ويو، آندو ۾ مصر کي يوسف اتي کيس جن ڪيو، حاصل مان هٿن جي اسماعيلين کيس ماڻهو، مصري هڪ هو، سردار مالڪ مصري پنهنجي هو ۾ هو، ماڻهو ڪامياب هو ۾ هو، گڏ سان يوسف رب ۾ هو. آندو هو ڪجهه جيڪو ۾ هو، سان هن مالڪ ته ويو ڄاڻي مالڪ جي هن رهيو. ۾ گهر جي اڳيان جي مالڪ پنهنجي کي يوسف ڪري. ڪامياب ۾ هٿن جي هن کي ان مالڪ ڪري،

ڪجهه سڀ ۾ ڪيو، مقرر تي گهر پنهنجي ڪيس هن ۾ ڪيو. خوش ڪيس هن ۾ مليو، فضل هن ٽيو قائم هو جڏهن پوءِ ته ٽيو اهو ڏنو. ذريعي هٽ جي يوسف هو، وٽ هن جيڪو يوسف کي گهر جي مصري رب تڏهن هيون، وٽ هن جيڪي تي شين سيني ۾ تي گهر جي هن ۾ ۾ گهر ٽي، ۾ ملڪيت مال سموري جي هن برڪت جي رب ۾ ڏني، برڪت ڪري جي هن ۾ سونپيو؛ ۾ هٽن جي يوسف هو، وٽ هن جيڪو ڪجهه سڀ هن ۾ ۾. زمين جي ۾ هو. ڪائيندو پاڻ هو جيڪا جي، ماني ان سواءِ ڄاڻيو، نه به ڪجهه ۾ باري پنهنجي انهن ته ٽيو ائين ۾ هو. خوبصورت گهڻو تمام ۾ ڏسڻ ۾ هو، خوبصورت ۾ شڪل يوسف مون چيو، ۾ رکيائون، تي يوسف اکيون پنهنجون زال جي مالڪ سندس پوءِ، کان لفظن منهنجو جيڪڏهن چيو، کي زال جي مالڪ پنهنجي هن ۾ ٽيو؛ نه راضي هو پر سمهه. سان وٽ هن جيڪو ڪجهه سڀ ۾ ڄاڻي، نٽو به ڪجهه ۾ گهر پنهنجي ڪري جي مون مالڪ ئي نه ۾ آهي، نه وڌيڪ کان مون به ڪجهه ۾ گهر هن ۾ آهي، ڏنو ۾ هٽن منهنجي هن آهي ۾ آهين، زال جي هن تون ته ڇاڪاڻ تنهنجي، سواءِ آهي، ويو روکيو به ڪجهه کان مون هوءَ جڏهن ڪندس؟ گناهه سامهون جي خدا ۾ ڪندس، ڪم خراب هي آئون ڪيئن يا سمهي، سان هن ته ٻڌي نه ڳالهه جي هن هن پر رهي، ڳالهائيندي ائين روز سان يوسف ۾ گهر لاءِ ڪرڻ ڪم پنهنجو يوسف ۾ آيو، ڏينهن هڪ اهڙو پر ڪري. صحبت سان هن سان مون چئي، پڪڑيو، مان ڪپڙن کيس هن ۾ هو. نه به ڪو اندر جي گهر ۾ ٽيو، داخل ٽيو ائين ۾ ويو. نڪري ٻاهر ۾ ويو، پڇي ڇڏي ۾ هٽن جي هن ڪپڑا پنهنجا هن ۾ سمهه، ۾ ويو، نڪري ٻاهر ۾ ويو، پڇي ڇڏي ۾ هٽن جي هن ڪپڑا پنهنجا هن ته ڏنو هن جڏهن لاءِ اسان هن ڏسو، چئيندي، چيو، کي انهن هن ۾ هئا، ۾ گهر جيڪي سڏيو کي انهن هن سان مون چئيندي، آيو، وٽ مون هو لاءِ؛ ڪرڻ ڏنولي سان اسان آندو، ٻار عبراني هڪ ۾ ڪيو بلند آواز پنهنجو مون ته ٻڌو هن جڏهن پر ڪئي. رڙ سان آواز وڏي مون ۾ سمهه؛ هن ۾ ويو. نڪري ٻاهر ۾ ويو پڇي ڇڏي پرسان منهنجي ڪپڑا پنهنجا هو تڏهن ڪئي، رڙ

لفظن انهن ڪيس هن ۾ آيو. ۾ گهر پنهنجي مالڪ جو تائين ڏنا، ڇڏي ڪپڙا وٺ پنهنجي وٺ منهنجي آهين، آندو وٺ اسان تون جيڪو ڇوڪرو عبراني اهو ڇئي، ڳالهايو، موجب هن جڏهن سمهندس. سان تو مان چيو، ڪي مون هن ۾ لاءِ، ڪرڻ ڏنوليون سان مون آيو ڇڏي پرسان منهنجي ڪپڑا پنهنجا هو تڏهن ڪئي، رڙ ۾ ڪيو بلند آواز پنهنجو مون ته ٻڌو هن جيترا ٻڌا، لفظ جا زال پنهنجي مالڪ جيئن ٿيو، ائين ۾ ويو. نڪري ٻاهر ۾ ويو پڇي مالڪ ۾ ڪاوڙايو. سان ڪاوڙ هو ۾ ڪيو، سان مون ٻانهي تنهنجي ائين ڇئي، ڇيا، ڪيس رکيا ۾ قلعي اُتي قيدي جا بادشاھ جتي ۾ جاءِ ان وجهايو، ۾ قلعي ڪيس وڻي، ڪي يوسف سردار ڪيس ۾ وجهي، رحم پنهنجي مٹان جي هن ۾ هو، گڏ سان يوسف خداوند ۾ آهن. ويا سيني ۾ ڏنو، جيلخانو ۾ هٿ جي يوسف سردار جي جيلخاني ۾ ڏنو. فضل اڳيان جي جيلر پاڻ هو هئا، ڪندا اتي اهي جيڪو ڪجهه سپ ۾ هئا، ۾ جيلخاني جيڪي ڪي قيدين سپ ته ڇاڪاڻ هو، ڇاڻندو نه به ڪجهه ذريعي جي ڪيس سردار جو جيل هو. ڪندو هو ڪجهه جيڪو ۾ هو، سان سندس رب ته ڇاڪاڻ هو، ذريعي هٿ جي يوسف ڪجهه هو.ڪندو خوشحال ۾ هٹن سندس ڪي ان رب هو، ڪندو

40

پنهنجي نانڪار وڏي ۾ ساقي وڏي جي بادشاهه جي مصر پوءِ، ڪان لفظن انهن ته ٿيو تي سرائن خواجه ٻن پنهنجي فرعون آڻ ڪيو. گناهه خلاف جي بادشاهه جي مصر مالڪ جاءِ ان ۾، جيل رکيو ۾ قيد ڪي انهن هن آڻ تي. باورچي مُڪ آڻ تي، ساقي مُڪ ٿيو، ناراض هو ۾ ڏني، ذميواري جي انهن ڪي يوسف سردار جي جيل ۾ هو. بند اتي يوسف جتي ۾، مڪيه ۾ ڏئو؛ خواب ۾ رات هڪ ٻنهن ۾ رهيا. ۾ جيل ڏينهن ڪيترائي اهي ۾ ٻيئو، وٺ انهن جيڪي هئا، جا بادشاهه جي مصر جيڪي ڏسڻ، جو خواب جي نانبائي مڪيه ۾ ساقي

اهي ۽ ڏنو، کي انهن هن ۽ ٽيو، داخل وٽ انهن جو صبح يوسف هو. اهو هئا، ۾ قيدخاني ۾ قيد جي مالڪ جي هن جيڪي پڇيو، کان سرائن خواجه جي فرعون هن ۽ هئا. پريشان چيو کيس هنن آهن؟ اداس اڄ منهن جا توهان جو آهي ڳالهه چا چئيندي، هئا، گڏ سان هن ته چيو کين يوسف پر ناهي، ڪو وارو ڏيڻ تعبير جي ان ۽ آهي ڏنو خواب هڪ اسان ته ساقي مُکيه ۽ ٻڌايو. کي مون ڪري تنهن آهي؟ نه ذريعي جي خدا تعبير جي انهن چا ٻوٽو جو انگور هڪ اڳيان منهنجي ۾ ننڍ منهنجي چيو، ۽ ٻڌايو، کي يوسف خواب پنهنجو پکل گڇا جا انگورَ ۽ هئا، ڪديل ڪُنپ هئي، ڦلجندڙ اها ۽ هيون، شاخون ٽي ۾ انگورَ هو. ۽ نچوڙيو، ۾ پيالي کي ان ۽ ورتو، انگور مون ۽ هو، ۾ هٽ منهنجي پيالو جو فرعون ۽ هئا. شاخون ٽي آهي: تعبير جي ان هي چيو، کيس يوسف ۽ ڏنو. ۾ هٽ جي فرعون پيالو اهو تنهنجي توکي ۽ ڪندو، ياد کي عهدي تنهنجي فرعون ۽ آهن، ڏينهن ٽي اجا آهن. ڏينهن ٽي تنهنجي ڏيندين، ۾ هٽ سندس پيالو جو فرعون تون ۽ ڪندو، بحال تي گري ساقي سردار جڏهن خاطر، پنهنجي کي مون ڪر ياد پر هئين. ساقي تون جيئن مطابق، عهدي اڳوٽي کي مون ۽ ڪندين، ذکر منهنجو وٽ فرعون ۽ ڪندين، رحم تي مون ۽ ٽئي، سئو توسان زمين جي عبراني مان آيس ويو ڪري چوري ته چو چڏيندين. ڪيي مان خاني قيد هن مکيه جڏهن ۾. کوهه هن کي مون اڇلايو انهن پر مون، ڪيو نه به ڪجهه هتي ۽ مان، ۽ ڏنو، خواب هڪ به مون ۽ چيو، کي يوسف ۽ ڪئي، تعبير صحيح هن ته ڏنو نانبائي ۽ آهيان، رهيو ڪٽي تي مٽي منهنجي جون ماني ٽلهي ٽوڪريون ٽي ته سوچيو مون آسمان ۽ ڪم، جو نانبائي ٽو، کائي فرعون جيڪي مان شين جي قسم هر ۾ ٽوڪري مٽئين ڏيندي، جواب مٽان. جي مٽي منهنجي مان ٽوڪري مٽئين هئا رهيا کائي کي انهن پکي جا ۾، ڏينهن ٽن اجا آهن؛ ڏينهن ٽي ٽوڪريون، ٽي آهي: تعبير جي ان هي چيو، کيس يوسف پکي جا آسمان ۽ لٽڪائيندو، تي وڻ توکي ۽ چڏيندو؛ لاهي کان تو مٽو تنهنجو فرعون ۽ هو، ڏينهن جو ڇمڻ جي فرعون ۾، ڏينهن ٽين ٽيو ٽيون ۽ کائيندا. کان تو گوشت تنهنجو

جي ساقي ۾ وچ جي نوڪرن پنهنجي هن ۽ ڪئي؛ ضيافت لاءِ نوڪرن سڀني پنهنجي هن تي عهدي سندس کي ڪٽندڙ پيالو مکيه هن ۽ ڪيو. ياد کي عهدي جي نانبائي ۽ عهدي ڏني، ڦاسي هن کي ٽاهيندڙ روٽي مکيه پر ڏنو. پيالو ۾ هٿ جي فرعون ۽ ڪيو، بحال کي هن پر ڪيو، نه ياد کي يوسف ساقي مُکيه ۽ هئي. ڏني تعبير لاءِ انهن يوسف جيئن ويو.وساري

41

ٻيئو تي درياءَ هو ته سوچيو هن ڏٺو، خواب هڪ فرعون ته ٿيو اهو پوءِ کان سالن ٻن سئيون ۾ شڪل جيڪي هيون، رهيون اچي مٿي ڳئون ست مان درياءَ جيئن ڏس، ۽ آهي. کان انهن ڳئون ست ٻيون هيون. رهيون چري ۾ آڇئي اهي ۽ هيون، چونڊيل ۾ گوشت ۽ پتريون ۾ گوشت ۽ بدصورت ۾ صورت جيڪي هيون، رهيون اچي مٿي مان درياهه پوءِ ستن ۽ هيون. رهيون چري ويجهو جي ڳئون ٻين تي ڪناري جي درياهه اهي ۽ هيون، ڳئن واري گوشت چونڊيل ۽ واري شڪل سئي ستن ڳئن، واري گوشت پتلي ۽ بدصورت ۾ ڏَڙ هڪ ٻوٽا جا اَناج ستَ ڏس، ۽ ڏٺو، خواب ٻيو هن ۽ اُٿيو. فرعون ۽ ڇڏيو، کائي کي انهن ٻوٽا جا اَناج سڙيل سان واءَ ۽ ٽلها ستَ ڏس، ۽ سنا. ۽ چونڊيل هئا، رهيا اچي مٿي کي ٻوٽن ۾رپور ۽ چونڊيل ستن ٻوٽن، سڙيل سان واءُ ۽ پتلن ستن ۽ هئا. رهيا اُپري گڏ سان ۽ ٿيو، پريشان دل جو هن ۽ ٿيو صبح هو. خواب اهو ۽ جاڳيو فرعون پر ڇڏيو، نگلي کين فرعون ۽ سڏيو، کي عقلمندن سيني ۽ ڪندڙن تفسير مصري سيني هن موڪلائي مکيه ۽ سگهي. ٻڌائي کي فرعون کي ان جيڪو هو نه به ڪو پر ٻڌايو، خواب پنهنجو تي ٻارن پنهنجي فرعون ٿو. ڪريان ياد گناهه پنهنجو مان اڄ چيو، کي فرعون ساقي کي. نانبائي وڏي ۽ کي مون ۾، گهر جي باورچي وڏي رکيو، ۾ قيد کي اسان ۽ ٿيو، ناراض

اسان مطابق خواب پنهنجي هڪ هر هو، ۽ مان ڏٺو، خواب ۾ رات ئي هڪ ٻنهي اسان آڻ اسان ۽ جو، باورچي سردار پٽ عبراني ماڻهو، نوجوان هڪ گڏ سان اسان هئو اتي هو ڏٺو. ئي تيئن ڏني، تعبير کي اسان هن جيئن ٿيو، ائين ڪئي. تعبير لاءِ اسان هن ۽ ٻڌايو، ڪيس پر موڪليو وئي. ڏني ڦاسي کي هن ۽ ويو، ڪيو بحال تي عهدي منهنجي کي مون ٿيو، هنن ۽ چنڊيو، ڪيس هنن ۽ ڪيو، مان قيدخاني ڪيس هنن ۽ کي، يوسف سڏيو فرعون، ڏٺو خواب هڪ مون چيو، کي يوسف فرعون آيو. وٺ فرعون هو ۽ بدليو، لباس سندس آهي ٻڌو ۾ باري تنهنجي مون پر سگهي، ڪري تعبير جي ان جيڪو ناهي به ڪو ۽ آهي، جواب کي فرعون يوسف ٿو. سگهين ڪري تعبير جي انهن ٻڌي خواب تون ٿا، چون ته کي يوسف فرعون ويندو. ڏنو نه جواب جو ڀلائي جي فرعون سواءِ کان خدا چيو، ڏيندي درياءَ جيئن ۽ آهيان. ٻيڻو تي ڪنڊ جي درياهه مان ته سوچيو مون ۾ ننڍ منهنجي چيو، ۽ هيون، چونڊيل ۾ گوشت ۽ سٹيون ۾ شڪل جيڪي هيون، رهيون نڪري ڇڻون ستَ مان اچي مٽي مان درياءَ پٹيان جي انهن ڇڻون ٻيون ستَ ڏسو ۽ هيون. رهيون چري ۾ آڇئي هيون ڏٹيون نه مون جهڙيون ۾، گوشت پتريون ۽ ۾، ڏسڻ بدصورت ۽ خراب هيون، رهيون جيڪي ڇڻون، ستن ويا کائي ۽ بدصورت. وڌيڪ ۾ ملڪ جي مصر سڄي اهڙيون ۽ هيون. چونڊيل ۽ سهٹيون پهرين، جيڪي کي، ڇڻون ستن انهن هيون، ٽلهيون ۽ بدصورت هئا، ٽيا داخل ۾ پيٽ جي انهن اهي ته ڇو ٽيا، نه واضح پر ٽيا، داخل ۾ پيٽ جي انهن اهي پيس. سمهي مان پوءِ کان جاڳڻ پر هو، ۾ شروعات جيئن هو، بدصورت نظارو جو انهن ۽ هئا، رهيا اچي مٽي تي ٽڙ هڪ ٻوٽا جا اناج ست جيئن ۽ ڏٺو، وري ۾ ننڍ پنهنجي مون آءُ هئا. رهيا ايري پٹيان جي انهن سڙيل سان واءَ ۽ پتلا ٻوٽا جا اناج ست ٻيا پر سهٹا؛ ۽ پريل ٻُکن جي ٻوٽن پريل ۽ سٹن ستن انهن ٻُکن جي ٻوٽن ٽيل تباهه سان واءُ ۽ ٽلهن ستن ۽ جي ان کي مون جيڪو هو نه به ڪو ۽ چيو، کي ڪندڙن تعبير مون ڪري تنهن نگليو، کي خدا ڪجهه جيڪو آهي؛ هڪ خواب جو فرعون چيو، کي فرعون يوسف ۽ ڏئي. خبر

سال ستن ڳئون، سئيون ستن جيڪي آهي. ڏيڪاريو ڪي فرعون هن اهو آهي، وارو ڪرڻ ۽ آهي. هڪ خواب جو فرعون آهن، سال ستن ٿوتا، جا اناج سڀ ستن جيڪي ۽ آهن، جيڪي ۽ آهن، سال ست اهي آهن، چڑهندڙ پڻيان جي انهن ڳئون پتليون ست جيڪي سال ست جا ڏڪار اهي آهن، سال ست اهي آهن، ٿوتا ٿيل تباهه سان واءُ ۽ پتلا ست ٿو، ڪري خدا جيڪو ڪجهه سڀ اهو آهي، چيو ڪي فرعون مون لفظ جيڪو پر هوندا. مصر سڄي جا خوشحالي وڏي آهن رهيا اچي سال ستَ ڏس، آهي. ڏيڪاريو ڪي فرعون هن جيڪا ڀرپوري ويندا وساري ۽ پوءِ، کان انهن جا قحط سال ست پر ايندو ۾. زمين جي سڃاڻي نه تي زمين خوشحالي اها ۽ ڪندو. تباهه ڪي زمين قحط ۽ ٿيندي، ۾ مصر سڄي هوندي. سخت گهڻي تمام اها ته ڇو ايندي، پوءِ کان ان جيڪا ڪري جي ڪال ان ويندي، ان خدا ۽ ٿيندو، سڄو لفظ جو خدا ته ڇو ۾، باري جي ٿيڻ پيرا ۾ جي خواب جي فرعون کيس ۽ ڳولي، ماڻهو سمجهدار ۽ عقلمند هڪ ڪري تنهن هاڻي ڪندو. جلدي ۾ ڪرڻ ڪي ۽ ڏيو، ڪرڻ مقرر حاڪم تي زمين ۽ ڏيو ڪرڻ ڪي فرعون ۽ ڪر. مقرر تي زمين جي مصر ۽ ڏيو، ڪرڻ گڏ ڪي پيداوار سڀني جي سالن ستن جي خوشحالي جي زمين جي مصر اهي هٽ جي فرعون اناج ۽ ڏيو، ڪرڻ گڏ ڪي ڪاڻي سڀني جي سالن ستن سڻن ايندڙ انهن اهي ۾ زمين جيڪو ڪاڻو اهو ۽ وڃي. ڪيو محفوظ ۾ شهرن ڪاڻو وڃي، ڪيو گڏ هيٺ ۾ زمين جي مصر جيڪا ٿيندو، لاءِ ڪال جي سالن ستن اهو آهي، ويو ڪيو محفوظ ٻارن سڀني سندس ۽ اڳيان جي فرعون لفظ اهو ٿيندي. نه تباهه ۾ ڪال زمين ۽ ٿيندي، نه ماڻهو اهڙو اسان ڇا چيو، کي ٻارن سڀني پنهنجي فرعون ۽ هو. وٽندو اڳيان جي توکي خدا ته جڏهن چيو، کي يوسف فرعون آهي؟ روح جو خدا ۾ جنهن سين، ڳولياندا تون ناهي. ماڻهو به ڪو سمجهدار ۽ عقلمند وڌيڪ کان تو آهي، ڏيڪاريو ڪجهه سڀ هي سواءِ ڪندا، فرمانبرداري ماڻهو سڀ منهنجا تي وات تنهنجي ۽ هوندين، تي گهر منهنجي سڄي توکي مان اڄ ڏس، چيو، کي يوسف فرعون هوندس. وڌيڪ کان تو مان ۾ تخت

کي ان لاهي، انگوزي مان هٽ پنهنجي فرعون ۾ ٿو. ڪريان مقرر تي زمين جي مصر جي ڳڇيءَ سندس ۾ پائيندو، چوغو جو سُتي ڪيس ۾ ڇڏيو، رکي تي هٽ جي يوسف منادي هڪ ۾ ويهاريو، تي رٽ ٻئي پنهنجي ڪيس ۾ ڇڏيو. رکي طوق جو سونهن چوتاري کي يوسف فرعون ڪيو. مقرر تي زمين جي مصر سڃي ڪيس ۾ ڪيو، اعلان اڳيان سندس هٽ پنهنجو تي زمين جي مصر سڃي ماڻهو به ڪو بغير تنهنجي آهيان، فرعون مان چيو، پيٽيفري جيڪا اسينيٽ، ڪيس ۾ رکيو، پسونٽومفانيچ نالو جو يوسف فرعون ۾ ڪٽندو. نه جو سالن ٽيهه يوسف ڏني. طور زال ڪيس جي، پادري جي هيليوپوليس هئي، ڏيءَ جي کان منهن جي فرعون يوسف پر بينو، اڳيان جي بادشاهه جي مصر فرعون هو جڏهن هو، پيدا ٻوٽا ۾ خوشحالي جي سالن ستن زمين ۾ گذريو. ۾ زمين جي مصر سڃي ۾ نڪتو، ۾ هئي، خوشحالي ۾ زمين جي مصر ۾ جن ڪيو، گڏ کاڌو سڃو جو سالن ستن هن ۾ ڪيا. گڏ اناج يوسف ۾ رکيو. ۾ ان کاڌو جو ميدانن جي چوتاري جي شهر هر رکيو؛ کاڌو ۾ شهرن ڇاکاڻ سگهيو، ٿي نه ڳڻيو کي ان جو قدر ايتري گهٽو، تمام ريل، جي سمنڊ جيئن ڪيو، اڳ، کان اڇڻ جي سالن ستن جي ڏڪار ٽيا، پٽ ٻه کي يوسف پر هو. نه انگ ڪو جو ان ته پادري جو هيليوپولس جيڪو هئي، ڏيءَ جي پوٽيفرا جيڪا ڇايو، اسنت ڪيس کي جن منهنجي کي مون خدا ته ڇو رکيو، منسي نالو جو ٻار ڇاول پهرين پنهنجي يوسف هو. هن نالو جو ٻئي ۾ ڇڏيو، وساري کي شين سيني جي پيءُ منهنجي ۾ تڪليفن سيني سال ستن ويا گذري وڌايو. ۾ ملڪ جي ذلت منهنجي کي مون خدا ته ڇو رکيو، افرائيم اڇڻ، ٽيو شروع ڏڪار جو سالن ستن ۾ هئا. ٽيا ۾ زمين جي مصر جيڪي جا، خوشحالي ۾ هئي. ماني ۾ زمين سڃي جي مصر پر پيو، ڏڪار ۾ زمين سڃي ۾ هو، چيو يوسف جيئن فرعون پر روئي، ۾ باري جي ماني ڏانهن فرعون ماڻهو پر بکايو، زمين جي مصر سڃي اهو چوي، کي توهان هو ڪجهه جيڪو ۾ وڃو، ڏانهن يوسف چيو، کي مصرين سيني کوليو کي گودامن جي اناج سيني يوسف ۾ هو، تي منهن جي ڏرتيءَ سڃي ڏڪار ۾ ڪريو.

لاءِ، ڪرڻ خريد اناج کان يوسف آيا، ۾ مصر علائقا سڀ ۾ لڳو. وڪڙ کي مصرين سڀني ۾ هو.چڪو ٿي غالب قحط ۾ زمين سڄي ته ڇاڪاڻ

42

ڏسو، آهيو؟ ٻيڙا بيڪار ڇو کي، پٽن پنهنجي ڇيو ۾، مصر وڪرو آهي ته يعقوب پر ڏسي جيئن ته ڪريو، خريد کاڏو ٽورو لاءِ اسان ۾ وڃو اتي آهي، اناج ۾ مصر ته آهي ٻڌو مون ويا، هيڻ لاءِ ڪرڻ خريد اناج مان مصر پائر ڏهه جا يوسف مرون. نه ۾ رهون جيئرا اسين هن ته ڇاڪاڻ موڪليو، نه گڏ سان پائرن پنهنجي هن کي، پاءُ جي يوسف کي، بنيامين پر ايندڙن ٻين لاءِ ڪرڻ خريد پٽ جا اسرائيل ٽئي. نه تڪليف کا کي هن به ڪڏهن ته ڇيو هي هو، حڪمران جو زمين جوزف هو. ڏڪار ۾ زمين جي ڪنعان ته ڇاڪاڻ آيا، گڏ سان رکي منهن تي زمين ڪيس اچي پائر جا جوزف ۾ هو، وڪڙندو کي ماٿهن سڀني جي زمين ۾ ويو، ٿي اجنبي کان انهن ۾ ورتو؛ سڃاڻي ڏسي، کي پائرن پنهنجي يوسف ڪيو. سجدو ته، ڇيو هنن آهيو؟ آيا ڪٽان توهان ڇيو، کي انهن ۾ ڳالهايو؛ سان سختيءَ سان انهن هنن پر ويو، سڃاڻي کي پائرن پنهنجن يوسف لاءِ. ڪرڻ خريد کاڏو مان، زمين جي ڪنعان کين هن ۾ هئا؛ ڏٺا هن جيڪي ڪيو، ياد کي خوابن پنهنجن يوسف ۾ سڃاڻيو؛ نه ڪيس نه، ڇيو، انهن پر آهيو. آيا توهان لاءِ ڏسڻ نشان جا ملڪ آهيو، جاسوس توهان ڇيو، پٽ جا ماڻهوءَ هڪ سڀ اسان آهيون. آيا ڪرڻ خريد کاڏو اسين نوڪر جا توهان سائين؛ توهان پر نه، ڇيو، کين هن آهن. نه جاسوس ٻار تنهنجا آهيون، پسند امن اسان آهيون؛ آهيون پائر پٽ ٻارهن جا توهان اسان ڇيو، انهن پر آهيو. آيا لاءِ ڏسڻ نشان جا زمين ناهي. موجود ٻيو پر آهي، گڏ سان پيءُ جي اسان اڄ ننڍو ڏس ۾ ۾، زمين جي ڪنعان آهيو. جاسوس توهان ته هو، ڇيو کي توهان مون جيڪو آهي اهو هي ڇيو، کين يوسف

نڪرندؤ، نه ڪان هتان توهان قسم، جي صحت جي فرعون ويندؤ، ڏيڪاريا توهان ۾ هن اچو وڃي ۽ ڪي، هڪ مان توهان موڪليو اچي. نه هتي ياءُ ننڍو جو توهان جيستائين ٿي نه واضح ڄاڻهيون جون توهان جيستائين ويندا رکيا ۾ قيد پر توهان کي، ياءُ پنهنجي جي صحت جي فرعون ته نه، جيڪڏهن پر نه، يا آهيو ڄاڻهائيندا سچ توهان ڇا ته وڃن، پر چيو رکيو. ۾ نگراني لاءِ ڏينهن ٽن کي انهن هن ۽ آهيو. جاسوس ضرور توهان قسم، جيڪڏهن ٿو. ٻڌان ڪان خدا مان ته ڇو ٽيندؤ، جيئرا ۽ ڪريو، هي ڏينهن، ٽئين کي انهن ۽ هلو توهان پر وڃي، رکيو ۾ خاني قيد ياءُ هڪ جو توهان ته آهيو، پسند امن توهان جا توهان ۽ آڻيو، وٽ مون ياءُ ننڍو جو توهان ۽ آڻيو. واپس خريداري جي اناج پنهنجي پنهنجي هڪ هر ۽ ڪيو. ائين هنن ويندا. مري توهان ته نه، جيڪڏهن پر ويندا؛ مڃيا لفظ روح جي هن اسان ته ڇو ۾، باري جي ياءُ جي اسان آهيون ۾ ڳناهن اسين ها، چيو، کي ياءُ جي هن اسان ۽ هو، رهيو ڪري التجا کان اسان هو جڏهن ڪيو، نظرانداز کي تڪليف جي ڇا چيو، کين روبين ڏيندي، جواب آئي. تڪليف هيءُ تي اسان سبب جي هن ۽ ٻڌو، نه ٻڌي؟ نه ڄاڻهه منهنجي توهان ۽ ڪريو، نه ظلم تي ٻار چئيندي، هو، چيو نه کي توهان مون ته ڇو ٿو، ٻڌي يوسف ته ڃاڻيو نه هنن پر وڃي. پيو ڪيو طلب رت جو هن ڏس، ۽ آيو ڏانهن هنن وري ۽ پيو. روئي موڙي منهن کان هنن يوسف ۽ هو. ۾ وڃ جي هنن ترجمان يوسف بنڌيو. ڪيس سامهون جي هنن ۽ ورتو مان هنن کي شمعون ۽ ڄاڻهايو. سان هنن ۽ ۾ ٽيلهي جي هن چاندي جي هڪ هر ۽ وڃن، پريا سان اناج برتن جا انهن ته ڪيو حڪم طرح اهڙي سان انهن ۽ وڃي، ڏنو سامان جو رستي لاءِ سفر کي انهن ۽ وڃي، ڏني واپس ٽيلهو پنهنجو ماڻهوءَ هڪ ويا. هليا کان اتان رکي، اناج تي گدهن پنهنجي انهن ۽ ٽيو. ته ڏئو هن ۽ هئي، گذاري رات هنن جتي ڏئي، چارو کي گدهن پنهنجن جيئن ته کوليو، کي يائرن پنهنجن هن ۽ هو. تي مٿي جي وات جي ٽيلهي اهو ۽ بندل، جو چانديءَ سندس ۾ ٽيلهي منهنجي هتي اها ڏس، ۽ آهي، وئي ڏني واپس کي مون چاندي منهنجي چيو،

ويا، ٽي پريشان ڏسندي ڏانهن ٻئي هڪ هو ۽ ويون، ٽي حيران دليون جون انهن ۾ آهي، پيءُ پنهنجي ۾ ڏرتي جي ڪنعان هو آهي؟ ڪيو ڇا هي سان اسان خدا هئا، رهيا ڇئي ماڻهو اُهو هئا، رهيا ڇئي هئا، ٽيا ڪين جيڪي ٻڌايا واقعا سڀ ڪيس ۾ آيا، وٺ يعقوب رکيو ۾ قيد کي اسان ۾ آهي، ڳالهايو سان سختيءَ سان اسان آهي مالڪ جو ڏرتي جيڪو پسند امن ته، چيو ڪيس اسان هئاسين. رهيا ڪري جاسوسي جي ڏرتي اسين ته ڇڻ آهي، هڪ پٽ، جا پيءُ جي اسان آهيون، پائر ٻارهن اسين آهيون. نه جاسوس اسان آهيون، ماڻهوءَ، انهيءَ آهي. ۾ زمين جي ڪنعان گڏ سان پيءُ جي اسان اڄ ننڍو پر ناهي، موجود هڪ آهيو: پسند امن توهان ته ڇاڻندس مان ذريعي هن چيو، کي اسان مالڪ، جي زمين ڏانهن آڻو ۽ وڃو. ڪٽي خريداري جي اناج لاءِ گهر پنهنجي پر ڏيو، ڇڏي وٺ مون هتي ٻاءُ ۽ آهيو، پسند امن ته پر آهيو، جاسوس نه ته مان ڇاڻندس ۽ ننڍو، جو توهان ٻاءُ کي مون ٽيلها پنهنجا هنن جڏهن ڪندؤ. واپار ۾ زمين ۽ کي، توهان ڏيندس واپس جو توهان ٻاءُ پنهنجي هنن ۽ هو، ۾ ٽيلهي سندن بنبل جو چانديءَ جي هڪ هر ۽ لڳا، ڪرڻ خالي ته، چيو کين پيءُ، سندن يعقوب، ويا. ڊجي هو ۽ پيءُ، سندن ۽ پاڻ ڏنا، بنبل جا چانديءَ کي بنيامين ۽ ناهي، شمعون ناهي، يوسف آهي؛ ڪيو محروم کان اولاد کي مون توهان پٽن ٻن منهنجي چيو، کي پيءُ پنهنجي روبين ٽيون. شيون سڀ اهي تي مون ويندا؟ وٺي مان ۽ ڪر، حوالي منهنجي ڪيس آڻيان. نه توڙانهن ڪيس مان جيڪڏهن ڇڏ، ماري کي هن ته ڇو ويندو، نه گڏ سان توهان پٽ منهنجو چيو، هن پر آڻيندس. واپس توڙانهن ڪيس توهان تي جنهن ۾ رستي جيڪڏهن ۽ آهي، ٻچيو ئي اڪيلو هو ۽ آهي، ويو مري ٻاءُ جو پهچائي ۾ پاتال سان غم کي پوڙهائي منهنجي توهان ته ٽي، تڪليف ڪا کي هن هلندا، ڇڏيندؤ.

43

ڪيو، ختم ڪائي اناج اهو هنن جڏهن ته ٽيو ائين ويو. ٽي سخت وڏيڪ تي زمين قحط پر لاءِ اسان ۽ وڃو ٻيهر چيو، ڪين پيءُ جي انهن تڏهن هئا، آيا ڪٽي مان مصر اهي جيڪو سخت ڪي اسان ماڻهوءَ ان مالڪ، جي زمين چيو، ڪيس يهوداه ڪريو. خريد ڪاڏو ٽورو ننڍو جو توهان جيڪڏهن ڏسندؤ، نه منهن منهنجو توهان ته، آهي ڏني گواهي سان حڪم گڏ سان اسان ڪي ياءُ جي اسان تون واقعي جيڪڏهن هجي. نه گڏ سان توهان ياءُ توهان پر جيڪڏهن ڪنداسين. خريد ڪاڏو توڪي ۽ ويندا‌سين هيٺ اسين ته موڪلينديون، اسان ماڻهوءَ ان ته ڇو ويندا‌سين، نه اسين ته موڪليو، نه گڏ سان اسان ڪي ياءُ جي اسان توهان ياءُ ننڍو جو توهان جيڪڏهن ڏسنداسين، نه منهن منهنجو توهان ته، هو چيو ڪي ته ٻڌائي ڪي ماڻهوءَ ان ڪيو، خراب ڇو سان مون توهان چيو، اسرائيل هجي. نه گڏ سان جي اسان ۽ ماڻهو جيڪو ڪي اسان پچيو پڇڻ چيو، پر جيڪي آهي؟ ياءُ هڪ ڪي توهان ۽ آهي؟ ياءُ ڪو ڪي توهان ڇا ۽ آهي، جيئرو پيءُ جو توهان اجا ڇا چئيندي، بابت، نسل چوندو، ڪي اسان هو ته ڇاڻون ڪيئن اسان ٻڌايو. مطابق ڳاڇا پڇا هن ڪي هن اسان گڏ سان مون ڪي ٻار چيو، ڪي اسرائيل پيءُ پنهنجي يهوداه آڻيو؟ ڪي ياءُ جي توهان ۽ تون ۽ اسان مرون، نه ۽ رهون جيئرا اسان جيئن ته وڃنداسين، اسان اُٽي ۽ موڪل، جيڪڏهن ڳولي، ڪيس مان هٽ منهنجي ڪيس، ٿو ڪريان انتظار پر مان سامان. جو اسان خلاف تنهنجي ٽيندس گناهگار ته بيهاريان، اڇيان تنهنجي ڪيس ۽ وٽ، تو ڪيس آڻيان نه آيا موٽي ئي ۾ اڳ پيرا ٻه اسان ته ها، هجي ڪئي نه دير اسان جيڪڏهن ڏينهن. سيني جا زمين ڪريو: هي ته آهي، ائين جيڪڏهن چيو، ڪين پيءُ، سندن اسرائيل، ها. هجون ترپنتين مُر، بخور، ماکي، رال، -آڻيو هيٺ تحفا لاءِ ماڻهوءَ ان ۽ وٺو، ۾ برتنن پنهنجي ميوا موٽايو ۾ ٽيلهن جي توهان جيڪا چاندي اها ڪٿو، ۾ هٿن پنهنجن چاندي ٻيٽي ۽ ميوا. ۽ پنهنجي ۽ هجي. غلطي ڪا اها ته ٽئي نه ائين ڪٽي موٽايو، سان پنهنجي اها هئي، ويو جي ماڻهوءَ ان ڪي توهان خدا منهنجو پر وڃو. وٽ ماڻهوءَ ان ڪٽي اُٽي ۽ وٺو، ڪي ياءُ

ته مان ته ڇو موڪلي، ڪي بنيامين ۾ ڪي، هڪ ڪي، پاڻ جي توهان ۾ ڏئي فضل اڳيان اهي ماڻهن انهن ۾ آهيان. ٽيل محروم کان ٻارن آهيان، ٽيل محروم کان ٻارن جيئن واقعي مصر ڪڙي اٽي ۾ به، ڪي بنيامين ۾ ورتي ۾ هٿن پنهنجن انهن ورتي، چاندي ٻيٽي ۾ تحفا ساڳي جيڪو ڪي، بنيامين پاڻ سندس ۾ ڪين يوسف بينا. اڳيان جي يوسف ۾ ويا، ڏانهن ۾ اڇ، وڻي ۾ گهر ڪي ماڻهن انهن چيو، ڪي انچارج جي گهر پنهنجي ۾ ڏنو، هو، جو ماڻ ڪائيندا. ماني سان مون وقت جي منجهند ماڻهو اهي ته ڇو ڪر، تيار ۾ ڪر، ذبح قربانيون وڻي ۾ گهر جي يوسف ڪي ماڻهن انهن ۾ هو، چيو يوسف جيئن ڪيو ائين ماڻهوءَ ان پر جيڪا چاندي ته ڇاکاڻ چيو، ۾، گهر جي يوسف ويا آندا اندر هو ته مردن ته ڏسي آيو. ڪوڙو تي اسان ته وڃون، پيا آندا اندر اسين ۾، شروعات ۾ ٽيلن جي اسان وئي ٽي واپس جا اسان ۾ وڃي، بڌايو غلام ڪي اسان ته وڃي، ڪيو حملو تي اسان ۾ وڃي لڳايو الزام دروازي جي گهر ساڻس هنن اڇي، ويجهو ڏانهن ماڻهوءَ مٿان جي گهر جي يوسف به. گدها خريد ڪاتو آياسين هيٺ ۾ شروعات اسان مالڪ؛ آهي، گذارش ڪي اسان چئي، ڳالهايو، ۾ هڪ هر ته کوليا، ٽيلها پنهنجا اسان ۾ آياسين، لاءِ رهڻ اسان جڏهن ته ٽيو ائين لاءِ. ڪرڻ هاڻي اسان جيڪا سان، وزن پوري چاندي جي اسان هئي، چاندي جي هن ۾ ٽيلهي جي ڪاتو آهيون آيا ڪٽي به چانديءَ ٻيو گڏ سان پاڻ اَسان آياسين. ڪٽي واپس ۾ هٿن پنهنجن وجهي ڪيئن چانديءَ ۾ ٽيلهن جي اسان ڪنهن ته ڇاڻون ٽا نه اسان پر لاءِ، ڪرڻ خريد پيءُ جي توهان ۾ خدا جي توهان ٻڃو، نه مهربان، تي توهان چيو، ڪي انهن هن ڇڏي. قبول قابل چاندي جي توهان ۾ ڏنا، خزانا ۾ ٽيلهن جي توهان ڪي توهان خدا، جي ڏاڏن جا انهن آندو پاڻي هن ۾ ڪيڏيو. ڏانهن انهن ڪي شمعون هن ۾ آهي، ڪئي وصول مون آهي، ۾ منجهند جي يوسف ڪيا، تيار تحفا هنن ڏنو. چارو ڪي گڏهن جي انهن ۾ لاءِ، ٿوئڻ پير ۾ ٽيو، داخل ۾ گهر يوسف هو. وارو ڪائڻ ماني اتي هو ته هو ٻڌو هنن ته ڇو تائين، اڇڻ تي زمين ڪيس انهن ۾ ۾، گهر هئا، ۾ هٿن جي انهن جيڪي ڏنا، آڻي تحفا اهي ڪيس انهن

توهان ڇا چيو، ڪين هن ۾ آهيو؟ ڪيئن توهان پڇيو، ڪان انهن هن ڪيو. سجدو رکي منهن آهي؟ جيئرو اڃا ڇا آهي؟ صحتمند هو، چيو توهان بابت جنهن ماڻهو پوڙهو اهو پيءُ، جو برڪت چيو، هن ۾ آهي. جيئرو اڃا آهي، صحتمند پيءُ جو اسان پٽ تنهنجو ته، چيو هنن پنهنجي يوسف ڪيو. سجدو ڪيس هنن ڪري جهڪي ۾ طرفان، خدا ماڻهو اهو آهي وارو هي چيائين، ۾ هو، جو ماءُ ساڳي جيڪو ياءُ سندس ڏنو، کي بنيامين ۾ ڏنو مٽي سان اکين تو خدا چيو، هن ۾ آڻيو؟ وٽ مون ته هو چيو توهان کي جنهن آهي، ياءُ ننڍو جو توهان ڦرڻ تي ياءُ سندس حصا اندريون سندس ته ڇو ٿيو، پريشان يوسف ٻار. ڪري، رحم تي هن نڪري ٻاهر ڏوئي، منهن ۾ پيو. روئي اتي ٿي، داخل ۾ ڪمري پر چاهيو، روئڻ هو ۾ لڳا، آ۾ الڳ، کي انهن آ۾ اڪيلو، کي هن رکيو کاڏو هنن آ۾ رکو. ماني چيو، ۾ ڪيو، ضبط تي پاڻ ماڻهو مصري ته ڇو الڳ، کي انهن هئا رهيا کائي ماني گڏ سان هن ماڻهو مصري جيڪي شيءِ ناپاڪ لاءِ ماڻهن مصري اها ته ڇو سگهن، ٿا نه کائي روٽي گڏجي سان ماڻهن عبراني پنهنجي ننڍو ۾ مطابق، امتيازن پنهنجي ڇاول پهريون ويڻا، سامهون جي هن هنن آهي. جو هن حصو کنيو هنن ڏانهن. ياءُ پنهنجي هڪ هر ٿيا، حيران ماڻهو اهي ۾ مطابق، جواني جي انهن ويو ڪيو وڏو پيرا پنج کان حصن جي سيني حصو جو بنيامين ۾ ڏانهن، پاڻ ٿيا.خوش گڏ سان هن ۾ پيتو هنن ۾ ۾، مقابلي جي حصن

44

سان کاڌي ٿيلها جا ماڻهن انهن چئي، ڏنو، حڪم کي انچارج جي گهر پنهنجي يوسف ۾ ۾ وجهو. ۾ وات جي ٿيلهي سندس چاندي جي هڪ هر ۾ سگهن، ڪٽي اهي جيترو پريو، اهو پر پڻ، قيمت جي اناج جي هن ۾ اڇلايو، ۾ ٿيلهي جي ننڍي پيالو جو چانديءَ منهنجو ويا، موڪليا ماڻهو ۾ ٿيو، پلو جو صبح هو. چيو هن جيئن ٿيو، مطابق ڳالهه جي يوسف

پنهنجي يوسف ته هئا، ويا نه پري اڃا پر ويا، نڪري ٻاهر مان شهر هنن گدها. سندن ۾ اهي ڪي انهن توهان جڏهن ۾ ڪر، تعاقب جو ماڻهن انهن ۾ اٽ چيو، ڪي نگران جي گهر ڇو توهان آهي؟ موتائي خرابي بدران جي سڃائي توهان لاءِ ڇا چئو، ڪي انهن ته پکڑيو، ٿو؟ پيئي مالڪ منهنجو ۾ جنهن ناهي، اُهو هي ڇا پيالو؟ جو چانديءَ منهنجو ڪيو چوري آهن، ڪيا پورا ڪم بچڑا توهان ۾. اندر پنهنجي ٿو ڪيي فال سان جوئي فال پاڻ هو پر چيو، ڪيس انهن پر چيو. مطابق لفظن انهن ڪين هن لڏي، ڪين پر آهن. ڪيا توهان جيڪي ڪن. موجب لفظ هن ته ٿئي نه اهو لاءِ ٻارن تنهنجي ڪري؟ ٿو ڇو ڳالهيون اهي مالڪ ڪنعان ڏانهن توهان هئي، ڳولي ۾ ٽيلن پنهنجي اسان جيڪا چانديءَ اها اسان جيڪڏهن مان گهر جي مالڪ جي توهان اسان پوءِ ته آهيون، ڇڪا آڻي واپس مان زمين جي پيالو جو ٻارن پنهنجي توهان وٽ جنهن ها؟ ڪريون چوري ڪيئن سون يا چانديءَ هاڻي، ۾ ته، چيو هن ٽينداسين. ٻار جا مالڪ پنهنجي به اسين ۾ وڃي، مري هو ڳولينڊؤ، پر ٽيندو، ٻار منهنجو اهو ويندو، لڏو پيالو وڏان جنهن ٽيندو؛ ائين ٽا، چئو توهان جيئن هڪ هر ۾ لاڏو، تي زمين ٽيلهو پنهنجو هڪ هر ۾ ڪئي، جلدي هنن ۾ ٽيندا. صاف توهان هن ۾ آيو. تي ننڍي هو جيستائين ڪندي، شروع کان وڏي ۾ ڳولي، هن کوليو. ٽيلهو پنهنجو ٽيلهو پنهنجو هڪ هر ۾ ڦاڙيا، ڪپڑا پنهنجا انهن ۾ مليو. پيالو ۾ ٽيلهي جي بنيامين ٽيا، داخل وٽ يوسف پائر سندس ۾ يهودا موٽيا. ڏانهن شهر ۾ رکيو، تي گڏه پنهنجي اها چيو، کي انهن يوسف پيا. ڪري تي زمين اڇيان سندس هنن ۾ هو، ئي اتي اڃا جيڪو فال سان ڏسڻ فال ته ڃاڻو نڏا توهان ڇا آهي؟ ڪئي توهان جيڪا آهي ڳالهه ڪهڙي ڇا يا ڏينداسين، جواب ڇا کي رب اسان ته، چيو يهودا آڻون؟ جهڙو ماڻهو، اهو ٿو ڏسي ناانصافي جي ٻارن جي توهان پر خدا ٽينداسين؟ ثابت بيگناهه ڪيئن يا ڳالهائينداسين، وٽ جنهن به اهو ۾ به، اسان ۾ آهيون، نوڪر جا مالڪ پنهنجي اسان ڏس آهي؛ لڏي ڳولي ماڻهو جيڪو ڪريان؛ ڳالهه هيءُ ته سگهي ٿئي نه لاءِ مون چيو، يوسف هو. مليو پيالو

ڏانهن پيءُ پنهنجي سان سلامتي توهان پر ٽيندو؛ نوڪر منهنجو هو مليو، پيالو وٺ جنهن ٻار جو توهان مالڪ؛ آهي، التجا منهنجي چيو، ٽي ويجهو جي هن يهودا وڃو. واپس توهان ته ڇو ٽيو، نه ناراض تي ٻار پنهنجي ۾ ڏيو، ڳالهائڻ لفظ هڪ اڳيان جي توهان يا آهي پيءُ وٺ توهان ڇا ڇئي، پڇيو، کان ٻارن پنهنجي توهان مالڪ، آهيو. جهڙا فرعون کي هن ۾ آهي، جو عمر وڏي جيڪو آهي پيءُ هڪ کي اسان چيو، کي مالڪ اسان ياءُ؟ لاءِ ماءُ پنهنجي اڪيلو هو ۾ ويو، مري ياءُ جو هن ۾ آهي، ٻار ننڍو هڪ جو عمر پوڙهي وٺ مون کي هن چيو، کي نوڪرن پنهنجي توهان پر ڪيو. پيار کي هن پيءُ ۾ ويو، بچي ڇڏي کي پيءُ پنهنجي ٻار چيو، کي آقا اسان ۾ ڪندس. سنيال جي هن مان ۾ آڻيو، هيٺ کي ٻارن پنهنجي پر تون ويندو. مري هو ته ڇڏي، کي پيءُ هو جيڪڏهن پر سگهندو؛ نه منهن منهنجو توهان ته اچي، نه هيٺ گڏ سان توهان ياءُ ننڍو جو توهان جيڪڏهن چيو، وياسين، مٿي ڏانهن پيءُ جي اسان ٻار جي توهان اسان جڏهن ٽيو ائين ۾ ڏسندا. نه وري لاءِ اسان ۾ وڃو ٻيهر چيو، پيءُ جي اسان پر ٻڌايا. لفظ جا مالڪ جي اسان کي هن اسان پر ٽيندا‌سين، نه قابل جي وڃڻ هيٺ اسان چيو، پر اسان ڪريو. خريد ڪاڏو ٽورو ته ڇو ويندا‌سين، هيٺ اسان ته ايندو، هيٺ گڏ سان اسان ياءُ ننڍو جو اسان جيڪڏهن سان اسان ياءُ ننڍو جو اسان جڏهن ٽيندا‌سين، نه قابل جي ڏسڻ منهن جو انسان ان اسان زال منهنجي ٻه ته ٽا ڇاڏو توهان چيو، کي اسان پيءُ جي اسان پٽ تنهنجي هوندو. نه گڏ ويو کائي جانور جهنگلي ته چيو توهان ۾ ويو؛ هليو ٻاهر کان مون هڪ ۾ ڇمايا، لاءِ مون منهنجي به کي هن توهان پوءِ جيڪڏهن آهي. ڏنو نه تائين هاڻي کي هن مون ۾ آهي، کي پوڙهائي منهنجي توهان ته ٿئي، ڪمزوري ڪا کيس ۾ رستي ۾ وڃو، وٺي کان منهن وڃان، اندر ڏانهن ٻار جي توهان مان جيڪڏهن پوءِ هاڻي پهچائيندؤ. ۾ دوزخ سان ڏڪ تان روح جي هن روح جو هن ۾ هجي، نه سان اسان ٻار اهو ۾ آهي، پيءُ جو اسان جيڪو مري هو آهي، نه سان اسان ٻار اهو ته ڏسندو هو جڏهن ته ٽيندو ائين ۾ آهي، رهيو لٽڪي

غم آهي، پيءُ جو اسان جيڪو ڪي، پوڙهائي جي ٻار جي توهان ٻار جا توهان ۾ ويندو، چئي آهي، ڪيو وصول ڪي ٻار کان پيءُ پٽ تنهنجو ته ڇو آڻيندا. هيٺ ۾ پاتال گڏ سان گنهگار ته اڇيان، تنهنجي ڪيس بيهاريان ۾ توڙانهن، ڪيس آڻيان نه جيڪڏهن آهي، رهيو رهندس، بدران جي ٻار توکي مان ڪري تنهن هاڻي ڏينهن. سڀ ڏانهن پيءُ هوندس ٽيل ويندس، واپس وٺ پيءُ ڪيئن مان وڃي. مٿي سان پائرن سندس ٻار پر نوڪر؛ جو مالڪ ملنديون جيڪي بُرائيون، اهي ڏسان نه مان جيئن ته هجي؟ نه گڏ سان اسان ٻار جڏهن ڪي.پيءُ منهنجي

45

چيو، پر هئا، بيٹل وٺ هن جيڪي هو، نه قابل جي ڪرڻ برداشت جي سيني يوسف جو ته ڪيو ظاهر ڪي پاڻ تي پائرن پنهنجي يوسف جڏهن جو موڪليو، کان مون ڪي سيني اهو ۾ ٻڌو، مصرين سيني ۾ ڪيو، آواز گڏ سان روئڻ هن ۾ هو. بيٹو نه به ڪو وٺ هن اڃا ڇا آهيان؛ يوسف مان چيو، ڪي پائرن پنهنجي يوسف آيو. ۾ ٻڌڻ ۾ گهر جي فرعون ٽي پريشان اهي ته ڇاڪاڻ سگهيا، نه ڏيئي جواب ڪيس پائر ۾ آهي؟ جيئرو پيءُ منهنجو چيو، هن ۾ آيا، ويجهو اهي ۾ اڇو، ويجهو منهنجي چيو، ڪي پائرن پنهنجي يوسف هئا. ويا ڪري تنهن هاڻي هو. وڪٹيو ۾ مصر توهان ڪي جنهن پاءُ، جو توهان آهيان، يوسف مان ڪيو، وڪرو هتي ڪي مون توهان ته ڇو لڳي، سخت ڪي توهان ئي نه ۾ ٽيو، نه غمگين آهي سال ٻيو ته ڇو هي آهي. موڪليو لاءِ زندگي اڳ کان توهان ڪي مون خدا ته ڇاڪاڻ ته ڇو ڪٹٹي؛ نه ۾ پوک، ٽيندو نه ۾ جن آهن، سال پنج باقي اجا ۾ تي، زمين جو قحط توهان ۾ رهي، تي زمين بچيل جو توهان ته اڳ، کان توهان آهي موڪليو ڪي مون خدا خدا پر آهي، موڪليو نه هتي ڪي مون توهان ڪري تنهن هاڻي پالي. ڪي بچت وڏي جي

سڃي ۾ مالڪ، جو گهر سڃي سندس ۾ پيءُ، جو فرعون کي مون هن ۾ آهي، موڪليو ڏانهن، پيءُ منهنجي وڃو توهان پوءِ ڪري جلدي آهي. ٻڌايو حڪمران جو زمين جي مصر سڃي ڪيو مالڪ کي مون خدا يوسف: پٽ تنهنجو ٿو چوي ڳالهيون اهي چئو، ڪيس ۾ جوشن ۾ زمين رهندؤ توهان ۾ رهجو؛ نه ۾ ڏانهن، مون هيٺ اڇ پوءِ جي؛ مصر زمين پٽ، جا پٽن تنهنجن ۾ پٽ، تنهنجا ۾ تون، کان مون ويجهو ويندؤ توهان ۾ جي؛ عربيه پالائيندس، اتي توکي آئون ۾ آهن. تنهنجا ڪجهه جيڪي ۾ ڍور، تنهنجا ۾ رڍون، تنهنجون تنهنجو نه ۾ پٽ، تنهنجا نه ۾ ٽئين، نه تباهه تون جيئن ته آهي، ڏڪار سال پنج اڃا جو ڇو ڇو به، اکيون جون بنيامين ڀاءُ منهنجي ۾ ٽيون، ڏسن اکيون جون توهان ڏسو، مال. سڀ پيءُ منهنجي ڪري تنهن آهي. رهيو ڳالهائي سان توهان جيڪو آهي ئي وات منهنجو ته خبر اها آهي، ڏئو توهان ڪجهه جيڪو ۾ آهي، ۾ مصر جيڪا عزت سموري منهنجي کي تي ڳڇ جي بنيامين ڀاءُ پنهنجي ۾ آٹيو. هيٺ هتي کي پيءُ منهنجي ڪري جلدي ۾ ڏيو، کي ڀائرن سيني سندس ۾ روئيو. تي ڳڇ سندس بنيامين ۾ روئيو، تي کيس ۾ پيو ڪري اها ۾ ڳالهايو. سان کيس ڀائر سندس پوءِ کان ان ۾ روئي، تي انهن هن پوءِ، کان ڏيڻ چمي ۾ فرعون پر آهن، آيا ڀائر جا يوسف چئي، وئي، پکڙجي طرح وڏي ۾ گهر جي فرعون خبر ڪريو: هي ته چئو کي ڀائرن پنهنجي چيو، کي يوسف فرعون ٽيا. خوش خدمتگار سندس وٺي، ڪٽي مال پنهنجو ۾ پيءُ پنهنجي ۾ وڃو. ڏانهن زمين جي ڪنعان ۾ پريو ٻوجھ پنهنجا توهان ۾ ڏيندس، مان شين سئين سيني جي مصر کي توهان مان ۾ اڇو، طرف منهنجي زمين جي مصر گاڏيون لاءِ انهن وٺو شيون: اهي ڪر حڪم تون کائيندؤ. گودو جو زمين ۾ اڇو. کي پيءُ جي توهان ڪٽي ۾ لاءِ، عورتن جي توهان ۾ لاءِ ٻارن جي توهان مان جون توهان شيون سئيون سڀ جون مصر ته ڇو بچايو، نه کي اکين جي سامان پنهنجي بادشاهه فرعون جيئن ڏنيون گاڏيون کين يوسف ۾ ڪيو؛ ائين پٽن جي اسرائيل هونديون. کي بنيامين پر ڏنا؛ ڪپڑا ٻه ٻه کي سيني ۾ ڏنو؛ رزق لاءِ رستي کين ۾ هو؛ ويو چيو طرفان

۾ موڪليو، مطابق جي انهن کي پيءُ پنهنجي هن ۾ ڏنا. ڪپڙا بدلجندڙ پنج ۾ سون سؤ ٽي هن جيڪي خچر ڏهه ۾ هئا، رهيا ڪٽي مان شين سنين سيني جي مصر جيڪي گڏها ڏهه هن ۾ ويا، اهي ۾ موڪليو، کي پائرن پنهنجن هن هئا. رهيا ڪٽي ماني ۾ رستي لاءِ پيءُ جي ۾ زمين جي ڪنعان ۾ ويا، مٽي مان مصر اُهي ۾ ڪريو. نه ڪاوڙ ۾ رستي چيو، کين سڃي هو ۾ آهي، جيئرو يوسف پٽ تنهنجو ته ٻڌايو کيس ۾ آيا. وٽ يعقوب پيءُ پنهنجي کين هن ته ڇو ويو، ٽي حيران ۾ ذهن يعقوب ۾ ٽو، ڪري حڪومت تي زمين جي مصر ويون، ڳالهايون طرفان يوسف جيڪي ڳالهيون سپ ٻڌايون کيس هنن ڪيو. نه يقين وڃڻ ڪٽي کيس ته هيون موڪليون يوسف جيڪي ڏسي، گاڏيون چيو. کين هن جيترو آهي، ڳالهه وڏي لاءِ منهنجي چيو، اسرائيل ٽيو. جيئرو روح جو يعقوب پيءُ سندن لاءِ، اڳ.کان مرڻ پنهنجي ڏسندس کيس وڃي آهي، جيئرو اجا يوسف پٽ منهنجو جيڪڏهن

46

۾ آيو، تي کوهه واري حلف هو، جو هن جيڪو ڪجهه سپ ۾ پاڻ هو اسرائيل، پر ٽي روانو ۾ خواب جي رات کي اسرائيل خدا ڪيائين. قرباني لاءِ خدا جي اسحاق پيءُ پنهنجي جو پيءُ تنهنجي مان ٽو، چوي کيس پر هُو آهي؟ ڇا چيو، هن پوءِ يعقوب، يعقوب، چيو، مان ۾ ٻڌائيندس. قوم وڏي هڪ کي تو اتي ته ڇو ڍڃ، نه کان وڃڻ ۾ مصر آهيان، خدا هٽ پنهنجا يوسف ۾ آئيندس، واپس ۾ آخر توکي مان ۾ ويندس، مصر گڏ سان تنهنجي پنهنجي پٽن جي اسرائيل ۾ اُٽيو، کان کوهه واري قسم يعقوب رکندو. تي اکين تنهنجي کيس يوسف جيڪي کنيو، تي گاڏين انهن کي، عورتن پنهنجيون ۾ کي، سامان ۾ کي، پيءُ هئي ڪئي حاصل جيڪا ملڪيت، سپ ۾ مال سندن ويا ڪٽي ۾ هيون. موڪليون لاءِ ڪٽڻ ۾ پٽ، سان. سندس اولاد سپ سندس ۾ يعقوب ۾، مصر ٽيا داخل مان، زمين جي ڪنعان

ڄڃ سڀ جو هن ۾ ڏيئرون؛ جون ڏيئرن جي هن ۾ ڏيئرون، گڏ؛ سان هن پٽ جا پٽن جي هن يعقوب ٽيا داخل ۾ مصر جيڪي جا پٽن جي اسرائيل آهن نالا پر اهي آيو. وڃي ۾ مصر هو رُوبِن روبين. ڄاول پهريون جو يعقوب پٽ؛ سندس ۾ يعقوب سان. پيءُ جي انهن گڏ، سان ياخين، اهود، يامين، يموئيل، پُٽ: جا شمعون هئا. چَرمي ۾ اَسرون فَلُّوس، اِنوخ، پُٽ جا ۾ ڪاٺ گيرشون، پٽ: جا ليوي پر هو. پُٽ جو عورت ڪنعاني جيڪو سائول ۾ زوهر، ۾ زمين جي ڪنعان اونان ۾ ايئر پر زارا، ۾ فارس شيلوه، اونان، ايئر، پٽ: جا يهودا مراري. ۾ اَسوم، ۾ فُوا، ۾ ٽولا، جا: اِسَّاڪار پر پٽ ٽيا. يموئيل ۾ حصرون پٽ: جا فارس ويا. مري لاءِ يعقوب هن کي جن آهن، پٽ جا ليئه هي اچوئيل. ۾ ٻيا، سرد، پٽ: جا زبولون سَمبران. ٽي. ٽيهه ڏيئرون، ۾ پٽ روح، سڀ دينه، ڏيءَ سندس ۾ ڏنو، جنم ۾ ميسوپوٽيميا جي شام پٽ: جا آشير اريليس. ۾ اروئيديس ايديس، ٽاسوبان، سنس، انگس، سافون، پٽ: جا گاد هي هئا. ملڪيئيل ۾ خوبور پٽ جا بريعا پيڻ. سندن سارا ۾ بريعا، ۾ يعول، ۾ يسوا، يمنا، ڄايا، لاءِ ياقوب اهي جنهن هئي، ڏني کي ليعه ڏيءَ پنهنجي لابان جيڪا آهن، پٽ جا زلفه پٽ جا يوسف هئا. بنيامين ۾ يوسف پُٽ، جا زال جي جاڪوب راحيل پر ڄڻا. سورهن ڄايو، جي، هيليوپولس پادري پوٽيفرا ڏيءَ اسنت کيس کي جن ٽيا، پيدا ۾ زمين جي مصر ماخير ماخير. ڄايو، لوندي شامي کيس کي جن ٽيا، پيدا پٽ جا منسي افرائيم. ۾ منسي ادوم. پٽ، جا سوتلام تاهان. ۾ سوتلام پٽ، جا پاڻ جي منسي افرائيم ڄايو. کي جلعاد روش ۾ انچيس ۾ نوعمان ۾ گيرا ٽيا پٽ جا بالا هئا. اسبيل ۾ بوڪور ۾ بالا پٽ، جا بنيامين ڄاتو، لاءِ يعقوب هن کي جن آهن، پٽ جا راحيل هي ڏنو. جنم کي ارد گيرا ۾ مامفيم، ۾ ۾ عيسار، ۾ گوني، ۾ اسيئل، پٽ: جا نفتالي ۾ اسوم. پٽ، جا دان آهن. ارڙهن روح سڀ انهن جنهن هو، ڏنو کي راحيل ڏيءَ پنهنجي لابان کي جنهن هئا، پٽ جا بلهاه هي سوليم. مصر گڏ سان يعقوب ٽيا داخل جيڪي روح سڀ هئا. ست روح سڀ ڄايو، لاءِ يعقوب کي روح، سڀ سواءِ، کان عورتن جي پٽن جي يعقوب مان، رانن جي هن نڪتا جيڪي ۾،

گھر جي يعقوب نو. روح ۾، زمين جي مصر لاءِ هن ٽيا جيڪي پٽ جا يوسف ۽ چياسٽ؛ ڪي يهوداه هن پر هئا. روح پنجهتر ٽيا، داخل ۾ مصر گڏ سان يعقوب جيڪي روح، سڀ جا ۾. زمين جي رعمسيس ملي ۾ شهر هيروز ڪيس ته موڪليو، ڏانهن يوسف اڳيان پنهنجي ۽ ويو، ڏانهن شهر هيروون لاءِ ملڻ سان اسرائيل پيءُ پنهنجي جوڙي، رٽ پنهنجا يوسف يوسف اسرائيل ۽ روئيو. سان روئڻ وڏي ۽ پيو، ڪري تي ڇڇيءَ پنهنجي هن ڏسي ڪيس جيئرو اجا تون ۽ آهي، ڏئو منهن تنهنجو مون ته چو ويندس، مري مان هاٿي چيو، ڪي ڪيس ۽ ڪندس، اعلان ڪي فرعون چڙهي مٿي مان چيو، ڪي ڀائرن پنهنجي يوسف آهين. مون هئا، ۾ زمين جي ڪنعان جيڪي گهراٿو، جو پيءُ منهنجي ۽ ڀائر منهنجا چوندس، ۽ ٻکريون، ۽ ڏور، هنن ۽ هئا، وارا پالڻ ڏور اهي ته چو آهن، ريڍ ماڻهو اهي آهن. آيا وٽ ۽ سڏي، ڪي توهان فرعون ڪري تنهن جيڪڏهن آهي. آندو ڪٽي مال سمورو پنهنجو مال آهيون، ٻار جا توهان اسان چوندا، توهان آهي؟ چا ڪم جو توهان چئي، ڪي توهان گوشن توهان جيئن ته ڏاڏا، جا اسان ۽ اسان ۽ تائين، هاٿي وڻي ڪان ننڍپڻ ماڻهو، وارا پالڻ آهي.شيءِ جي نفرت لاءِ مصرين ريڍيارو جو رڍن هر ته چو رهو، ۾ زمين جي عربيه

47

انهن ۽ جانور جا انهن ۽ ڀائر منهنجا ۽ پيءُ منهنجو چئي، ڏني، خبر ڪي فرعون ۽ آيو يوسف گوشن اهي ڏس، ۽ آهن، آيا مان زمين جي ڪنعان ڪجهه، سڀ جو انهن ۽ ٻکريون جا اڳيان جي فرعون ڪين ۽ ورتو، ڪي ماڻهن پنج هن مان ڀائرن پنهنجي پر آهن. ۾ زمين جي ڪي فرعون انهن آهي؟ چا ڪم جو توهان چيو، ڪي ڀائرن جي يوسف فرعون ۽ بيهاريو. هن اسان چيو، ڪي فرعون هنن ڏاڏا. جا اسان ۽ اسان آهن، ريڍيا جا رڍن ٻار جا توهان چيو، ته چو ناهي، چراگاهه لاءِ ڏورن جي ٻارن جي توهان ته چو آهيون، آيا لاءِ رهڻ ۾ ملڪ

۾ ملڪ جي جوشن اسان پوءِ هاڻي آهي؛ ويو ٿي سخت ڏڪار ۾ ملڪ جي ڪنعان توڪي جيڪڏهن ۽ ڏيو؛ رهن ۾ زمين جي گوشن اهي چيو، ڪي يوسف فرعون رهنداسين. يعقوب ڪر. مقرر حاڪم جا ٻورن منهنجي ڪي انهن آهن، ماڻهو طاقتور ۾ انهن ته آهي خبر ڪي يوسف فرعون ٻڌو. فرعون بادشاهه جي مصر ۽ آيا، ۾ مصر وٽ يوسف پٽ سندس ۽ آهي، اڇيان تنهنجي زمين جي مصر ڏس، آهن. آيا وٽ تو پائر تنهنجا ۽ پيءُ تنهنجو چيو، ڪي يعقوب پيءُ پنهنجي يوسف ڪر. آباد ڪي پائرن پنهنجن ۽ پيءُ پنهنجي ۾ زمين بهترين فرعون ڏني. برڪت ڪي فرعون يعقوب ۽ بيهاريو، اڇيان جي فرعون ڪيس آڻي، اندر چيو، ڪي فرعون يعقوب ۽ آهن؟ سال ڪيترا ڏينهن جا زندگيءَ تنهنجي چيو، کان يعقوب منهنجي آهن، سال ٽيهه سؤ آهيان، رهيو طور اجنبي آئون ۾ جن سال، جا زندگيءَ منهنجي جي زندگيءَ جي ڏاڏن ابن منهنجي اهي آهن، ويا ٿي وارا ڏکياري ۽ ٽورا ڏينهن جا زندگيءَ برڪت ڪي فرعون يعقوب ۽ رهيا. طور اجنبي اهي ۾ جن پهتا، نه تائين ڏينهن جي سالن کين ۽ ڪيو، آباد ڪي پائرن پنهنجن ۽ پيءُ پنهنجي يوسف ۽ نڪتو. ٻاهر کان سندس ڏئي، حڪم فرعون جيئن ڏنو، قبضو ۾ زمين جي رعمسيس ۾، زمين بهترين ۾، زمين جي مصر هر ڪي گهراڻي سڄي جي پيءُ پنهنجي ۽ ڪي پائرن ڪي، پيءُ پنهنجي يوسف ۽ هو. ڪيو گهٽو تمام ڏڪار ته ڇاڪاڻ هو، نه ۾ زمين سڄي اناج هو. ڏيندو ماپي اناج موجب ماڻهوءَ ويون. ٿي ناڪام سبب ڏڪار زمين جي ڪنعان ۽ زمين جي مصر ۽ هو، ويو ٿي سخت ملي ۾ زمين جي ڪنعان ۽ ۾ زمين جي مصر جيڪا ڪيو گڏ ڪي چانديءَ سڄي يوسف هو، ڏيندو ماپي اناج کين هو ۽ هئا، رهيا ڪري خريد اهي جيڪا ۾ بدلي جي اناج ان هئي، جي ڪنعان ۽ مان زمين جي مصر آءُ آندو. ۾ گهر جي فرعون کي چانديءَ سڄي يوسف ۽ اسان هئا، رهيا چئي آيا، ڏانهن يوسف مصري سپ ۽ وئي، ٿي ختم چانديءَ سپ مان زمين چاندي جي اسان ته ڇاڪاڻ آهيون؟ رهيا مري سامهون تنهنجي اسين ڇو ۽ ڏي، ماني کي ڏيندس، روٽيون کي توهان مان ۽ آڻو، ٻور جا توهان چيو، کين يوسف آهي. وئي ٿي ختم

پنهنجا هنن آهي. وئي ٽي ختم چاندي جي توهان جيڪڏهن ۾، بدلي جي ڏورن جي توهان ٻڪرين ۾، بدلي جي رڍن ۾، بدلي جي گهوڙن کين يوسف ۽ آندا، ڏانهن يوسف ڏينگر ڏور ڏور سڀني سندن کين هن سال ان ۽ ڏنيون، روٽيون ۾ بدلي جي گڏهن ۽ ۾ بدلي جي آيا، وٺ هن ۾ سال ٻئي اهي ۽ ويو، ٽي ختم سال اهو پاليو. سان روٽين ۾ بدلي جي ڏينگرن چو جيڪڏهن وڃون؟ ٽي تباهه کان مالڪ جي اسان ڪڏهن اسان ڇا چيو، کي هن هنن ۽ توهان ڏور جا اسان ۽ ملڪيتون جون اسان ۽ چاندي، جي اسان آهي وئي ٽي ختم ته جو اسان رڳو پر اڇيان، جي مالڪ جي اسان وٺ اسان آهي بچيو نه ۽ ڏانهن، مالڪ ڏانهن ويران زمين ۽ اڇيان، جي توهان اسين مرون نه پوءِ ته زمين، جي اسان ۽ جسم پنهنجو ٽيناسين ۽ ۾، بدلي جي ماني کي زمين جي اسان ۽ کي اسان ڪريو خريد وڃي، ٽي نه ۽ اسين جيئرون ۽ اسين، پوکون پوءِ ته ڇ، ڏيو جا، فرعون ٻار زمين جي اسان ۽ اسين لاءِ فرعون زمين سڀ جي مصرين يوسف ۽ ويندي. ڪئي ويران نه زمين ۽ اسين، مرون انهن ته ڇاڪاڻ ڪئي، وڪرو کي فرعون زمين پنهنجي مصرين ته ڇاڪاڻ ڪئي، حاصل ٻار، ۾ ڪيس بٽايو غلام کي ماڻهن هن ۽ وئي. ٽي جي فرعون زمين ۽ ٽيو، غالب ڏڪار تي هي يوسف فقط؛ جي زمين جي پادرين سواءِ تائين، انتها ٻي کان انتها هڪ جي مصر جيڪو هئا، کائيندا تحفو اهو اهي ۽ ڏنو، تحفو کي پادرين فرعون ته ڇو ڪيو؛ نه حاصل مصرين سڀني يوسف ڪيو. نه وڪرو زمين پنهنجي انهن ڪري انهيءِ ڏنو؛ کين فرعون پاڻ آهي، ڪيو حاصل لاءِ فرعون کي زمين جي اوهان ۽ کي اوهان اڄ مون ڏسو، چيو، کي کي فرعون حصو پنجون توهان ۽ ٽيندي، پيداوار جي ان ۽ پوکيو. زمين ۽ وٺو، ڇ لاءِ جي توهان ۽ لاءِ، کاڌي لاءِ توهان ۽ لاءِ، ڇ ۾ زمين ٽيندا، لاءِ توهان حصا چار پر ڏيندؤ، مالڪ پنهنجي اسان آهي؛ بچايو کي اسان توهان چيو، انهن ۽ لاءِ. سڀني رهندڙ ۾ گهرن هڪ لاءِ انهن يوسف ۽ ٽيناسين. خادم جا فرعون اسان ۽ آهي، ملي مهرباني اڇيان جي سواءِ موڪلڻ، لاءِ فرعون تي زمين جي مصر تائين، ڏينهن جي اڄ ڪيو مقرر حڪم

گوشن ۾ زمين جي مصر اسرائيل هئي. نه جي فرعون جيڪا فقط، جي زمين جي پادرين ٿيا. گهٽا گهٽو تمام ۾ وڌيا اهي ۾ ورتو، ۾ وراثت کي ان هنن ۾ ٿيو، آباد تي علائقي جي ستيالهه سؤ ڏينهن جا زندگيءَ جي يعقوب ۾ رهيو، سال ستر ۾ زمين جي مصر يعقوب کيس ۾ سڏيو، کي يوسف پٽ پنهنجي هن ۾ آيا، ويجها جا مرڻ ڏينهن جا اسرائيل ٿيا. سال جي ران منهنجي هٽ پنهنجو آهي، ملي مهرباني اڇيان جي توهان مون جيڪڏهن چيو، مان پر ڪجي؛ دفن نه ۾ مصر کي مون ته ڪندين، سچائي ۾ رحم تي مون ۾ رکو، هيڻان کي مون ۾ ويندين، کٹي مان مصر کي مون تون ۾ سمهندس؛ گڏ سان ڏاڏن ابن پنهنجن پر، چيو ڪندس. موجب ڇالهه جي توهان مان چيو، هن ۾ ڪندين. دفن ۾ قبر جي انهن ڪيو.سجدو تي ٽپ جي لئي پنهنجي اسرائيل ۾ ڪيي، قسم کيس ۾ ڪڻ، قسم کي مون

48

پنهنجا ۾ آهي، بيمار پيءُ تنهنجو ته ويو ٻڌايو کي يوسف ۾ پوءِ، کان لفظن انهن ۾ ٿيو اهو ڏس، ته، وئي ٻڌائي کي يعقوب ڇالهه اها آيو. وٽ يعقوب کٹي، کي افرائيم ۾ منسّيٰ پٽ ٻه وينو. تي بستري ڏئي طاقت کي پاڻ اسرائيل ۾ آهي، رهيو اچي وٽ تو يوسف پٽ تنهنجو ۾ ٿيو، ظاهر ۾ زمين جي ڪنعان ۾ لوز کي مون خدا منهنجو چيو، کي يوسف يعقوب ۾ ۾ ڪندس، گهٽو توکي ۾ وڌائيندس، توکي مان ڏس چيو، کي مون ۾ ڏني، برڪت کي مون کي اولاد تنهنجي ۾ ڏيندس، زمين هيءُ توکي ۾ ڏاهيندس، ۾ گڏجاڻين جي قومن توکي کي تو جيڪي پٽ، ٻه تنهنجا ڪري تنهن هاڻي ۾. ملڪيت جي هميشه پڻيان، تنهنجي ۾ افرائيم آهن، منهنجا اچان، ۾ مصر وٽ تو مان جو اڳ کان ان ٿيا، ۾ زمين جي مصر کان انهن تون جيڪڏهن جيڪي اولاد، اهي پر هوندا. منهنجا شمعون ۾ روبن جيئن منسي، سڏيا تي ورثن جي انهن هونديون، تي نالي جي پائرن جي انهن ڪندين، پيدا پوءِ

ماءُ تنهنجي تڏهن هوس، رهيو اچي واپس مان شام ميسوپوٽيميا جڏهن پر مان ويندیون. جي ميدان گهوڙي جي خبراڻا مان جڏهن وئي، ڪري وفات ۾ زمين جي ڪنعان راحيل ڪيو، دفن ۾ رستي جي ميدان گهوڙي کي هن مون ۾ اڳ، کان پهچڻ افراڻا هوس، ويجهو آهن؟ ڪير توکي هي چيو، کي، پٽن جي يوسف اسرائيل پر ڏسي آهي. لحم بيت جيڪو ۾ آهن. ڏنا هتي کي مون خدا جيڪي آهن، پٽ منهنجا چيو، کي پيءُ پنهنجي يوسف جون اسرائيل ڏيان. برڪت کي انهن مان جيئن ته آڻ، وٽ مون کي انهن چيو، يعقوب ڏانهن پاڻ کي انهن هن ۾ سگهيو، نه ڏسي هو ۾ ويون، ٽي ڏنڊليون کان عمر وڏي اکيون کي يوسف اسرائيل ۾ پايو. پاڪر کي انهن هن ۾ ڏني، چمي کي انهن هن ۾ ڪيو، ويجهو به ٻڄ تنهنجو کي مون خدا ڏس، ۾ ٽيس، نه محروم مان کان منهن تنهنجي ڏس، چيو، منهن تي زمين کيس انهن ۾ ڪيڊيو، ٻاهر تان گوڏن پنهنجي کي انهن يوسف ۾ ڏيکاريو. جي اسرائيل پاسي، ساڄي کي افرائيم آيو، ڪٽي پٽ ٻه پنهنجا يوسف ڪيو. سجدو رکي هن کي انهن ۾ کان، پاسي ساڄي جي اسرائيل پاسي، کاٻي کي منسي ۾ کان، پاسي کاٻي ننڍو جيڪو رکيو، تي سر جي افرائيم ۾ڄائي، هٽ ساڄو اسرائيل پر ڪيو. ويجهو جي خدا، چيو، ۾ ڏني، برڪت کي انهن هن ڦيرائي. هٽ تي، سر جي منسي هٽ کاٻو ۾ هو، مون جيڪو خدا اسحاق، ۾ ابراهيم ڪيا، خوش اڳيان جي هن ڏاڏا ابا منهنجا کي جنهن کان برائين سڀني کي مون جيڪو قاصد آهي، رهيو پالي تائين ڏينهن هن کان جواني کي منهنجي ۾ ويندو، سڏيو نالو منهنجو ۾ انهن ۾ ڏي؛ برڪت کي ٻارن انهن آهي، رهيو بچائي پر ڏسي وڏن. ۾ تعداد گهٽي تمام تي زمين اهي ۾ اسحاق؛ ۾ ابراهيم نالو جو ڏاڏن ابا ۾ لڳيو، ڳرو اهو کيس رکيو، تي سر جي افرائيم هٽ ساڄو پنهنجو پيءُ سندس ته يوسف تي سر جي منسي هٿائي تان سر جي افرائيم کي ان پکڙيو، هٽ جو پيءُ پنهنجي يوسف پنهنجو آهي، ڄاول پهريون ته هي پيءُ، ائين، نه چيو، کي پيءُ پنهنجي يوسف لاءِ. رکڻ ٿو، ڄاڻان ٻار، منهنجا ٿو، ڄاڻان چيو، پر چاهيو، نه هن پر رکو. تي مٿي جي هن هٽ ساڄو

۽ ٽيندو، وڏو کان هن ڀاءُ ننڍو سندس پر ويندو، ڪيو بلند به هي ۽ ٽيندو، ماڻهو به هي ۽ چئي، ڏني، برڪت ۾ ڏينهن ان کي انهن هن ۽ ٽيندي. گهٽائي جي قومن اولاد سندس جيئن منسي ۽ جيئن افرائيم کي توهان خدا چوندا، ويندي، ڏني برڪت اسرائيل ۾ توهان مري مان ڏس، چيو، کي يوسف اسرائيل رکيو. اڃيان جي منسي کي افرائيم هن ۽ ڪري، زمين جي ڏاڏن ابن جي توهان کي توهان هو ۽ هوندو، گڏ سان توهان خدا ۽ آهيان، رهيو آهي، خاص کان ڀائرن تنهنجي جيڪو ٿو، ڏيان سيڪيم توکي پر مان موتائيندو. ڏانهن ورتو.سان ڪمان ۽ تلوار پنهنجي مان هٿ جي اموري مون جيڪو

49

توهان ته ٻڌايان کي توهان آئون جو ته ٽيو، گڏ چيو، کين ۽ سڏيو، کي پٽن پنهنجن يعقوب ٻڌو، اسرائيل پٽ، جا يعقوب اي ٻڌو، منهنجو ۽ ٽيو، گڏ ملندو. ڇا ۾ ڏينهن آخري کي منهنجي ۽ آهين، طاقت منهنجي تون جاول، پهريون منهنجو روبين ٻڌو. جو پيءُ پنهنجي جيئن آهي ڪئي وڏائي تو آهين. ارادو خود-سخت ۽ سخت، ۾ ڪٽڻ شروعات، جي ٻارن بستري اها تو پوءِ آهين، چڑهيو تي بستري جي پيءُ پنهنجي تون ته چو اُپرندين، نه پاڻي، جي هتائڻ پنهنجي جن آهن ڀائر لاوي ۽ شمعون آهين. چڑهيو تون تي جنهن ڪئي، ناپاڪ جي هنن جگر منهنجا ۽ اچي، نه ۾ صلاح جي هنن روح منهنجو ڪئي؛ مڪمل ناانصافي پنهنجي هنن ۽ ڪيو، قتل کي ماڻهن ۾ غضب پنهنجي هنن ته چو وڙهن؛ نه تي گڏجاڻي قهر، سندن ۽ آهي، خودسر ته چو غضب، سندن آهي لعنتي ڪٽيا. پٽيون جا ٻڙ ۾ خواهش يهودا، ۾. اسرائيل کين پکيڙيندس ۽ ۾، يعقوب کين ورهائيندس ويو. ٿي سخت ته چو پيءُ تنهنجي تي، پٽي جي دشمنن تنهنجي هٿ تنهنجا ڪندا، ساراهه تنهنجي ڀائر تنهنجا مٿي تون پٽ، منهنجا مان، ڦٽ جهڙو، جو شينهن جو يهودا ڪندا. سجدو توکي پٽ جا

يهودا کيس؟ اٹارينڈو ڪير جهڙو، جيئن ۽ شينهن جيئن سمهيو تون پيو ڪري پوئتي ويو، شيون رکيل کيس جو تيستائين اڳواڻ، مان ران سندس ۽ ٽيندو، نه ختم حڪمران مان بندائيندو، سان ٻوٽي جي انگور کي ٻچڙي پنهنجي هو آهي. اميد جي قومن پاڻ هو ۽ اچن، پنهنجو ۽ ٿوئيندو، ۾ شراب لباس پنهنجو هو سان، ٻاري کي ٻچڙي جي گڏهه پنهنجي ۽ ڪير ڏند سندس ۽ آهن، چمڪندڙ وڌيڪ کان شراب اکيون سندس ۾. رت جي انگور ڏک ۽ هوندو، وٽ بندرگاهه جي ٻيڙين هو ۽ رهندو، تي ڪناري سامونڊي زبولون آهن. اڇا کان آرام ۾ وچ جي حصن ڪئي، خواهش جي شيءِ سڀي اساڪار ويندو. پکڙجي تائين صيدا لاءِ ڪرڻ محنت ڪلهو پنهنجو هن ڏسي، زرخيز کي زمين ۽ ڏسي، سڀو کي آرام ۽ ڪندي.

ته جيئن ڪندو، انصاف جو ماٺهن پنهنجي دان ٽيو. ماٺهو جو هاريءَ ۽ رکيو، هيٺ جي گهوڙي ويڙو، تي رستي تي، رستي نانگ وڃي ٽي دان ۽ آهي. قبيلو هڪ ۾ اسرائيل انتظار جو نجات جي خداوند پوئتي، پوندو ڪري سوار گهوڙي ۽ چنڊيندو، کي ڪُنپ چپاول تي کيس کان پيرن هو پر ڪندو، چپاول تي کيس ٽولو جو چپاول گاد، ڪندو. پکڙيل هڪ نفتالي ڏيندو. عيش کي حڪمرانن هو ۽ آهي، ٽلهي ماني سندس اشير، ڪندو.

پُٽُ، پيارو وڌيل منهنجو يوسف، وڌيل پُٽُ ٿو. ڏئي خوبصورتي ۾ اولاد جيڪو آهي، ٽڙ ڪئي، بدتميزي انهن ڪندي غور ۾ باري جي جنهن اڇ. موٽي ڏانهن مون پُٽُ، ننڍو منهنجو ۽ ڪمانون، سندن سان طاقت ويون ٽٽي ۽ رکي. دشمني خلاف کيس مالڪن جي تيرن ۽ ڪان اتان ذريعي، هٿ جي حڪمران جي يعقوب سندن، جون هٿن رڳون ويون ٽي ختم ڪئي، مدد توکي خدا منهنجي ۽ کان. خدا جي پيءُ تنهنجي اسرائيل، ٿيو طاقتور جيڪو ڪجهه سپ جيڪا برڪت جي زمين ۽ کان، مٿان برڪت جي آسمان ڏني برڪت توکي ۽ اها برڪت؛ جي ماءُ تنهنجي ۽ پيءُ تنهنجي سبب، جي برڪت جي رحم ۽ ڇاتين ٽي، رکي اهي تي؛ برڪتن جي ٽڪرين سدائين ۽ مٿي، کان برڪتن جي جبلن مستقل آئي غالب بنيامين ڪئي. اڳواڻي جي ڀائرن جنهن تي چوٽي جي ان ۽ هوندیون، تي مٿي جي يوسف

جا يعقوب سڀ هي آهي. ڏيندو ڪاڏو ۾ شام ۽ آهي، ايا ڪائيندو جو صبح آهي، لُٽيرو بگھڙ برڪت سندس ڪي هڪ هر ۽ ڳالهايون، ڪين پيءُ سندن ڳالهيون اهي ۽ هئا، پٽ ٻارهن مون آهيان، رهيو ٽي شامل سان ماڻهن پنهنجي مان چيو، ڪين هن ۽ ڏني. برڪت مطابق ۾، زمين جي حتي افرون آهي جيڪا ۾ غار ان ڪريو دفن گڏ سان ڏاڏن ابن منهنجي ڪي غار ابراهيم جيڪا ۾، زمين جي ڪنعان سامهون، جي ممري آهي جيڪا ۾ غار ٻڌي ان ڪي زال سندس ساره ۽ ابراهيم هنن اتي ۾. ملڪيت جي قبر ڪان حتي افرون ڪئي خريد دفن ڪي ليءَ هنن اتي ڪيو؛ دفن ڪي زال سندس رفقہ ۽ اسحاق هنن اتي ڪيو؛ دفن يعقوب ۽ وٽان. پٽن جي حيت آهي، ۾ ان جيڪا جي غار ۽ ۾ ملڪيت جي زمين ڪيو؛ ۽ ويو، ٽي ختم ڪٽي، تي بستري پير پنهنجا ۽ ڪيو، آرام ڪان ڏيڻ حڪم ڪي پٽن پنهنجي ويو.ڪيو شامل ۾ قوم پنهنجي

50

يوسف ڏنو. چمي ڪيس ۽ روئيو ڪيس پيو، ڪري تي منهن جي پيءُ پنهنجي يوسف ۽ تيار لاءِ دفن ڪي پيءُ جي هن ته ڏنو حڪم هئا، ڪندڙ دفن جيڪي ڪي، ٻارن پنهنجي پورا ڏينهن چاليهه سندس هنن ۽ ڪيو. تيار لاءِ دفن ڪي اسرائيل ڪندڙن دفن ۽ ڪن؛ ماتم تائين ڏينهن ستر ڪيس مصر ۽ آهن، ويندا ڳٽيا ئي ائين ڏينهن جا دفن ته ڇو ڪيا، چئي، ڳالهايو، سان حاڪمن جي فرعون يوسف ويا، گذري ڏينهن جا ماتم جڏهن ڪيو. ۾ ڪنن جي فرعون ۾ باري منهنجي آهي، ملي مهرباني اڳيان جي توهان مون جيڪڏهن ڪٽي لاءِ پنهنجي مون جيڪا ۾، قبر چئي، ڏياري، قسم ڪي مون پيءُ منهنجي چئي، ڳالهايو، منهنجي وڃي، مٽي تنهنڪري هاڻي ڪندين؛ دفن ڪي مون اتي ۾، زمين جي ڪنعان آهي پيءُ پنهنجي وڃ، مٽي چيو، ڪي يوسف فرعون ۽ ايندس. واپس ۽ ڪندس، دفن ڪي پيءُ

لاءِ ڪرڻ دفن ڪي پيءُ پنهنجي يوسف ۽ آهي. ڏياري قسم توڪي هن جيئن ڪر، دفن ڪي جي مصر ۾ بزرگ، جا گهر جي هن ۾ ويا، مٿي ٻار سپ جا فرعون گڏ سان هن ۾ ويو، مٿي ۾ گهر، ابائي سڃو جو هن ۾ پائر، جا هن ۾ گهراٽو، سڃو جو يوسف ۾ بزرگ، سپ جا زمين ۾ رَٽ گڏ سان هن ۾ ڏنيون. ڇڏي ۾ زمين جي گوشن هنن ٻڪريون ۾ ريوڙن ۾ مائٽ؛ جا هن ڪٽڪ جي اتاد اهي ۾ هئي. وڏي گهٽي تمام گاهه خيمه اُها ۾ آيا، مٿي به سوار گهوڙي ماتم سخت ۾ وڏو تمام ڪيس اهن ۾ آهي، پار کان اردن جيڪا پهتا، تي جاءِ جي ڪٽڻ اتد رهاڪن جا زمين جي ڪنعان آءُ ڪيو. ماتم ڏينهن ست لاءِ پيءُ پنهنجي هن ۾ ڪيو، انهيءَ آهي؛ ماتم وڏو لاءِ ماڻهن مصري هي چيائون، آءُ ڏٺو، ماتم تي جاءِ واري خرمڻ جي هن پٽن جي هن ۾ آهي. پار کان اردن جيڪو رکيو، ماتم جو مصر نالو جو ان هن ڪري ان ڪيو دفن ڪيس ۾ ۾، زمين جي ڪنعان ويا ڪٽي ڪيس پٽن جا هن ۾ ڪيو. ائين سان کان، حتي افرون ۾ ملڪيت جي قبر هئي ڪئي حاصل ابراهيم غار جيڪا ۾، غار ٻيٽي جيڪي اهي ۾ پائر، سندس ۾ هو آيو، موٽي ڏانهن مصر يوسف ۾ سامهون. جي ممري مري پيءُ سندن ته ڏٺو پائرن جي يوسف هئا. ويا مٿي گڏ لاءِ ڪرڻ دفن ڪي پيءُ سندس سپ اهي ۾ رکي، دشمني سان اسان يوسف جو ٽئي نه ائين ڪٽي چيائون، تڏهن آهي، ويو اچي، وٽ يوسف وٽي. کان اسان بدلو جو انهن آهن، ڪيون سان هن اسان جيڪي برائيون ڪر معاف ڪي، يوسف چئو ائين چئي، ڏياري، قسم اڳ کان مرڻ پيءُ تنهنجي ته، چيائون هاڻي ۾ ڏيڪاريا، ڪم خراب توڪي انهن ته چو گناهه، جو انهن ۾ ظلم جو انهن کي انهن هن اهي جڏهن پيو روئي يوسف ۾ جو، خادمن جي خدا جي پيءُ تنهنجي ظلم ڪر قبول يوسف ۾ آهيون. نوڪر جا توهان اسان چيو، ۾ ويا ڏانهن هن اچي آءُ هئا. رهيا ڳالهائي سان رٽا جي بچڑائي خلاف منهنجي توهان آهيان. جو خدا مان ته چو ٻڃو، نه چيو، کي انهن ۾ ٽئي، وانگر ڏينهن جي اڄ جيئن ته ڪئي، رٽا جي چگائي ۾ باري منهنجي خدا پر ڪئي، ۾ به، گهر جا توهان ۾ پالندس، کي توهان مان ٻڃو، نه چيو، کين هن ۾ پالجن. ماڻهو گهٽا

۽ پائر، سندس ۽ هو رهيو، ۾ مصر يوسف ۽ ڳالهايو. ۾ دل جي کين ۽ ڏني، تسلي کين هن ٽين ٻار جا افرايم يوسف جيئرو. سال ڏهه سؤ يوسف ۽ گهراٽو، سڄو جو پيءُ سندس ٽيا. پيدا تي گوڏن جي يوسف هو، پٽ جو منسي جيڪو پٽ، جا مخير ۽ ڏنا، تائين نسلن ملاقات جي توهان ضرور خدا پر آهيان، رهيو مري مان چيو، کي پائرن پنهنجي يوسف آءُ اسان خدا قسم جو جنهن ويندو، وٺي ۾ زمين ان ڪيي مان زمين هن کي توهان آءُ ڪندو، قسم کي پٽن جي اسرائيل يوسف ۽ هو. کنيو کي يعقوب ۽ اسحاق ابراهيم، ڏاڏن ابن جي سان پاڻ کان هتان هڏا منهنجا توهان ته وڃندو، خبر جي توهان خدا جڏهن چئي، کارايو، کيس ۽ ڪيو، دفن کيس هنن ۽ ويو، مري ۾ عمر جي سالن ڏهن سؤ يوسف ۽ وڃو. ڪٽي گڏ رکيو.۾ مصر ۾ تابوت

خروج

1

جيڪو گڏ، سان يعقوب هئا، ٽيا داخل ۾ مصر جيڪي آهن، نالا جا پٽن جي اسرائيل هي لاوي، شمعون، روبين، ٽيو. داخل گڏ سان گھراٽي سڄي پنهنجي هڪ هر هو. پيءُ جو انهن يعقوب ۾ هو، ۾ مصر يوسف اشير. ۾ جاد، نفتالي، ۾ دان، بنيامين، زبولون، يساکار، يهوداه، نسل. سڄي اها ۾ پائر، سي سندس ۾ ويو، مري يوسف هيون. ستر ۾ پنج روحون سي مان زمين ۾ ٽيا، طاقتور گھٽو تمام ۾ ويا، ٽي گھٽا تمام ۾ ٽيا، گھٽا ۾ وڌيا، پٽ جا اسرائيل پر هن هو. ڄاڻندو نه کي يوسف جيڪو اُٽيو، بادشاهه ٻيو هڪ تي مصر ڪيو. گھٽو کين وڌيڪ کان اسان ۾ آهي، گنتي وڏي نسل جي پٽن جي اسرائيل ڏس، چيو، کي قوم پنهنجي اهي ته ٽئي نه ڪريون، ڏيل سان ڇالاکيءَ سان انهن اسان تنهنجو اچو آهي. مضبوط جي اسان ۾ ويندا، ٽي شامل سان دشمنن به اهي ته ٽئي، جنگ کي اسان جڏهن ۾ وڌندا، ته کيا، مقرر نگران جا ڪمن تي انهن هن ۾ ويندا. نڪري مان زمين ڪري، جنگ خلاف ۾ پيٽو ناهيا، شهر بند قلعي لاءِ فرعون هنن ۾ ستائين. ۾ ڪمن کي انهن اهي جيئن وڌيڪ ايترو ڪيو، ذليل هنن کي انهن ته جيئن آهي. شهر جو سج جيڪو اون، ۾ رامسيس

۽ ڪئي. نفرت کان پٽن جي اسرائيل مصرين ۽ ٽيا، طاقتور گھٹو تمام اهي ۽ ٽيا، اهي سخت کي زندگيءَ جي انهن ۽ ڪيو. ظلم سان زور تي پٽن جي اسرائيل ماٹھن مصري ڪمن سيني انهن ۾، ڪمن سيني ۾ ميدانن ۽ ۾، ناھڙ اِٽن ۽ متيءَ ڏيندڙ، ڏکايو ۾ ڪمن جي عورتن عبراني بادشاهه جي مصر ۽ بٹايو. غلام سان زور کي انهن سان جن مطابق، چيو، هن ۽ هو. فوعه نالو جو ٻي ۽ هو، صفورا نالو جو هڪ مان انهن چيو، کي دائين هجن، لاءِ جمائڙ ٻار اهي ۽ ڪندا مدد ۾ جمائڙ ٻار جي عورتن عبراني توهان جڏهن پر بچايو. کي ان هجي، ماده اها جيڪڏهن پر ڇڏيو، ماري کي ان هجي، نر اهو جيڪڏهن نر ۽ ڪيو، نه تيئن هو، ڏنو حڪم کين بادشاهه جي مصر جيئن ۽ ڍجي، کان خدا دائيون توهان ته ڇا چيو، کين ۽ کي، دائيون بادشاهه جي مصر پر سڏيو رکيو. جيئرو کي ٻارن عورتون عبراني ته، چيو کي فرعون دايون رکيو؟ جيئرو کي ٻارن نر ۽ ڪيو، ڪم هي جنم ٻار ئي اڳ کان پھچڙ وٽ انهن جي دايون اهي ته ڇو آهن، نه وانگر عورتن مصري ٽيا. مضبوط گھٹا تمام ۽ ويا، وڌندا خلق ۽ ڪيو، ڇگو سان دائيون خدا ٽيون. ڇڏين ڏئي ناهيا. گھر لاءِ پاڻ انهن ڪري تنهن هيون، ڍجنديون کان خدا عورتون ڍجندڙون پر چونجو کي ان جمي، ۾ عبرانين جيڪو ٻار نر هر ته، ڏنو حڪم کي ماٹھن سيني پنهنجي فرعون رکو.جيئرو کي ٻار مادي هر ۽ اڇلايو، ۾ درياهه

2

شادي سان هڪ مان ڏيئرن جي ليوي جنهن مان، قبيلي جي ليوي هو ماٹھو ڪو پر هو مهينا تي کي ان انهن ڏسي، سھڙو کي ان پر جاريو، ڇوڪرو هڪ ۽ ورتو، ۾ پيٽ ۽ ڪئي. هڪ لاءِ هن ماءُ جي هن ته لڪائڙ، وڌيڪ کي ان سگھي نه هوءَ پر کان جڏهن لڪايو. کي ان ۽ ڇڏيو، وجهي ۾ ان کي ٻار ۽ لڳايو، سان رال ۽ تارڪول کي ان ۽ ورتي، ٽوڪري

چا ڪيس ته ڃاڻي ته رهي، ڏسندي ڪان پري پيڻ سندس ۾ رکيو. پرسان جي درياءَ ۾ دلدل درياءَ خادمائون جون هن ۾ آئي، هيڻ لاءِ ڪرڻ غسل تي درياءَ تيءَ جي فرعون آهي. ٽيٽو ڪنيو. ڪي ان ۾ موڪليو، ڪي خادمه ڏني، ٽوڪري ۾ دلدل ۾ رهيون، هلنديون پرسان جي ۾ بچايو، ڪيس تيءَ جي فرعون ۾ ۾، ٽوڪريءَ روئندڙ ٻار ٽي ڏسي هوءَ پوءِ ڪان ڪولڙ چاهين تون چا چيو، ڪي تيءَ جي فرعون پيڻ جي هن ۾ آهي. مان ٻارن عبراني هي چيو، ڪي ٻار لاءِ تو هوءَ ۾ سڏيان، عورت پيارينڊ ڪير هڪ مان عورتن عبراني توڪي مان ٽي سڏيو. ڪي ماءُ جي ٻار اچي عورت نوجوان ۾ وچ؛ چيو، تيءَ جي فرعون پيارائيندي؟ ڪير ڪير ڪي ان لاءِ منهنجي ۾ رک سنڀالي ڪي ٻار هن لاءِ منهنجي چيو، ڪي هن تيءَ جي فرعون وڏو ٻار جڏهن پياريو. ڪير ڪي ان ۾ ورتو ڪي ٻار عورت ۾ ڏيندس، اُجرت توڪي مان ۾ پيار، نالو جو هن هن ۾ ٽيو؛ پٽ لاءِ هن هو ۾ آئي، وٺي وٽ تيءَ جي فرعون ڪيس هوءَ ويو، ٽي موسيٰ ۾، ڏينهن ڪيترن انهن ته ٽيو اهو ڪيو. مان پاڻيءَ ڪيس مون چئي، رکيو، موسيٰ ڏني، محنت جي انهن ۾ نڪتو، ٻاهر ڏانهن پٽن جي اسرائيل پائرن، پنهنجن ۾ ٽيو، وڏو پٽن جي اسرائيل مان، پائرن پنهنجن ڪي، عبراني ڪنهن جيڪو ڏني ڪي ماڻهو مصري هڪ مارڻ ڪي مصري ۾ ڏنو، نه به ڪي ڪنهن هتي، ۾ هتي پوءِ ڪان ڏسڻ چوتاري پيو. مارڻ مان، ڪي ماڻهن عبراني ٻه هن ڏينهن، ٻئي پوءِ ڪان نڪرڻ ٻاهر لڪايو. ۾ ريل ڪيس پوءِ، ڪان چيو، هن پر ٿو؟ مارين ڇو ڪي پاڙيسري پنهنجي تون چيو، ڪي ڪندڙ ظلم ۾ ڏنو، وڙهندي ٿو، چاهين مارڻ ڪي مون تون چا ڪيو؟ مقرر مٿان جي اسان جج ۾ حاڪم توڪي ڪنهن ائين ڳالهه هيءَ جيڪڏهن چيو، ۾ ويو، ڊڇي موسيٰ هو؟ ماريو ڪي مصري ڪالهه تو جيئن موسيٰ ڪئي. ڪوشش جي مارڻ ڪي موسيٰ ۾ ٻڌي، ڳالهه هي فرعون آهي. وئي ٽي ظاهر اچي، ۾ زمين جي مدين ۾ لڳو؛ رهڻ ۾ زمين جي مدين ۾ ٽيو، پوئتو ڪان منهن جي فرعون ريڊ جا يوتور پيءُ پنهنجي جيڪي هيون، ڏيئون ست ڪي پادريءَ جي مدين وينو. تي ڪوهه يوتور پيءُ پنهنجي ته پريا، حوض جو تائين ڪيو، پاڻي انهن ڪر اچي ۾ هيون، رکنديون

انهن ۾ بيٺو اٿي موسىٰ پر چڙيو، ڪيڙي کين انهن ته پهتا چرواها جڏهن پر پياريو. ريڍ جا جيڪو آيا، وٺ رگوئيل اهي پياريو. کي ريڍن جي انهن ۾ ڪيڙيو، پاڻي لاءِ انهن ۾ بچايو، کي ته، چيو هنن آهيو؟ آيا ڇو جلدي ايترو توهان اڄ پڇيو، کان انهن هن پر هو، پيءُ جو انهن جي اسان ۾ ڪيڙيو، پاڻي لاءِ اسان هن ۾ بچايو، کان ريڍارن کي اسان ماڻهو مصري هڪ ماڻهوءَ ان توهان ڇو ۾ آهي؟ ڪٽي هو ۾ چيو، کي ڏيئرن پنهنجي هن پر پياريو. کي ريڍن وٺ ماڻهوءَ ان موسىٰ کائي. ماني هو جيئن ته سڏيو، کيس ڪري تنهن آهي؟ ڏنو چڙي کي کان رهڻ ٻار ۾ پيٽ عورت جنهن ڏني. زال کي موسىٰ سپورا ڏيءَ پنهنجي هن ۾ ٽيو، آباد آهيان اجنبي مان ته ڇو چئي، رکيو، گرشوم نالو سندس موسيٰ ۾ جائو، ڇوڪرو هڪ پوءِ اسرائيل ۾ ويو، مري بادشاهه جو مصر پوءِ، کان ڏينهن گهٽن انهن پر پوءِ ۾. زمين اجنبي ۾ کان. ڪمن وئي وڌي ڏانهن خدا رڙ جي انهن ۾ ڪيون، رڙيون ۾ روئا، کان ڪمن پٽ جا يعقوب ۾ اسحاق ابراهيم، جيڪو ڪيو ياد عهد پنهنجو خدا ۾ ٻڌو، روئڻ جو انهن خدا ڪيو.ظاهر تي انهن کي پاڻ ۾ ڏنو، کي پٽن جي اسرائيل خدا ۾ هو. سان

3

هن ۾ هو، پادري جو مِدْيان جيڪو هو، رهيو چاري کي ريڍن جي يَٿْرو سسر پنهنجي موسىٰ قاصد جو مالڪ کي کيس آيو. تي جبل جي حورِيب ۾ ويو، وٽي ڏانهن ريگستان کي ريڍن ٻوٽو پر هو، رهيو ٻاري ۾ باهه ٻوٽو ته ڏنو هن ۾ ٽيو، ظاهر ۾ باهه جي شعلي مان ٻوٽي اها ته ڇو ڏسندس، کي نظاري وڌي هن مان وڃي اڇٽي چيو، موسىٰ هو. رهيو نه سڙي رب تڏهن آهي، رهيو اچي ويجهو لاءِ ڏسڻ هو ته ڏنو رب جڏهن آهي. رهي نه سڙي ٻوٽي هتي چيو، هن پر آهي؟ ڇا چيو، هن ۾ موسىٰ، موسىٰ، چيو، ۾ سڏيو مان ٻوٽي کيس اها آهين، بيٺو تون ۾ جنهن جاءِ. هيءُ ته ڇو لاهه، جوتا مان پيرن پنهنجي نه؛ ويجهو

جو اسحاق ۽ خدا، جو ابراهيم خدا، جو پيءُ تنهنجي آهيان مان چيو، ۽ آهي. پاڪ زمين سڏو اڳيان جي خدا هو ته ڇو ورتو، موڙي منهن پنهنجو موسىٰ پر خدا. جو يعقوب ۽ خدا، جي ماڻهن منهنجي آهي ڏنو مون ڏسي ڏسي چيو، کي موسىٰ رب هو. ڀڃندو کان ڏسڻ ڇو کان؛ مالڪن جي انهن آهي ٻڌو مون کي روئڻ جي انهن ۽ آهن، ۾ مصر جيڪي مصيبت هٽ جي مصرين بچايان کي انهن ته آهيان آيو هيڻ مان ۽ درد، جو انهن ٿو ڇاڻان مان ته جنهن ۾ زمين ۾، زمين وسيع ۽ سڻي آڻيان کي انهن ۽ مان، زمين ان ڪيان کي انهن ۽ کان، جرجاشيين، ۽ فرزيين، ۽ اموريين، ۽ حتين، ۽ ۾، جاءِ جي ڪنعانين ٽي، وهي ماکي ۽ کير ۾ مون ۽ آهي، پهتو اچي وٽ مون روئڻ جو اسرائيل بني ڏس، هاڻي ۽ يبوسيين. ۽ حويين، ۽ توکي مان اڇ، هتي هاڻي ۽ آهن. رهيا ڏيئي کين مصري جيڪو آهي، ڏنو به ڏک اهو مصر کي، پٽن جي اسرائيل قوم، منهنجي تون ۽ موڪليندس، ڏانهن مصر بادشاهه فرعون جي مصر جو آهيان، کير مان چيو، کي خدا موسيٰ ۽ آڻيندين. ڪيڙي مان زمين جي آڻيان؟ ڪيڙي مان زمين جي مصر کي پٽن جي اسرائيل جو ۽ وڃان، وٽ فرعون بادشاهه توکي مان ته آهي نشاني لاءِ تو هي ۽ ٽيندس، سان تنهنجي مان چيو، کي موسىٰ خدا تي جبل هن توهان ته آڻين، ڪيڙي مان مصر کي قوم منهنجي تون جڏهن ٿو: موڪليان ٻاهر ڏانهن پٽن جي اسرائيل مان ڏس چيو، کي خدا موسىٰ ۽ ڪندؤ. خدمت جي خدا موڪليو ڏانهن توهان کي مون خدا جو ڏاڏن ابا جي اسان چوندس، کي انهن ۽ ويندس، کي موسىٰ خدا ۽ چوان؟ ڇا کي انهن مان آهي؟ ڇا نالو جو هن پڇندا، کان مون اهي آهي، آهي، جيڪو چئو، ائين کي پٽن جي اسرائيل توهان چيو، ۽ آهي، جيڪو آهيان مان چيو، بني تون طرح اهڙيءَ چيو، کي موسيٰ ٻيهر خدا ۽ آهي. موڪليو ڏانهن توهان کي مون اُن خدا جو اسحاق ۽ خدا جو ابراهيم خدا، جو ڏاڏن ابن جي اسان رب، چوندين، کي اسرائيل نسلن ۽ آهي نالو ابدي منهنجو هي آهي، موڪليو ڏانهن توهان کي مون خدا، جو يعقوب ۽ بزرگن جي پٽن جي اسرائيل ڪر گڏ تنهنکري آهين آيو آهي. يادگار منهنجي لاءِ نسلن جي

ٽيو ظاهر ڪي مون مالڪ خدا جو ڏاڏن ابن جي اسان چوندين، ڪي انهن ۾ ڪي، صلاح جي ڪي توهان مون چئيندي، خدا، جو يعقوب ۾ خدا، جو اسحاق ۾ خدا، جو ابراهيم آهي، ڪي توهان مان چيو،)خدا(۾ آهي. ٽيو ۾ مصر ڪي توهان جيترو ۾ آهي، ڏنو سان دوري ۾ حوين جرجاشين، فرزين، اموررين، حتين، ڪنعانين، ڪيي، مان مصيبت جي مصرين تنهنجي اهي ۾ ٽي. وهي ماڪي ۾ ڪير ۾ جنهن زمين اها ويندس، وٺي ۾ زمين جي يبوسين ۾ ڏانهن، مصر بادشاهه فرعون ڪائونسل، جي اسرائيل ۾ ٽيندين، داخل تون ۾ ٻڌندا، آواز جو ڏينهن تن اسين تنهنڪري آهي، سڏيو ڪي اسان خدا جي عبرانين چوندين، ڪي هن تون مان پر ڪريون. قرباني ڪي خدا پنهنجي اسان جيئن ته ويناسين، ۾ ريگستان رستو هٽ طاقتور جيڪڏهن ڏيندو، نه وڃڻ ڪي توهان بادشاهه، جو مصر فرعون، ته ٽو ڃاڻان جيڪي سان، عجيبن سپني پنهنجن مارندس ڪي مصرين مان وڏائي، هٽ ۾ هجي. نه سان هن فضل ڏيندس مان ۾ ڇڏيندو. موڪلي ڪي توهان هو پوءِ ڪان ان ۾ ڪندس، ۾ انهن مان عورت پر خالي؛ وڃندا نه توهان نڪرندا، توهان جڏهن ۾ سامهون؛ جي مصرين ڪي ماٺهن ۾ جا، سون ۾ برتن، جا چانديءَ ڪان رهندڙ ويجهو پنهنجي ۾ ڪان پاڙيسري پنهنجي گهرندي لُٽندا توهان ۾ تي، ڏيئرن پنهنجي ۾ تي، پٽن پنهنجي ڪي انهن رکندا توهان ۾ ڪپڑا؛ ڪي.مصرين

4

ٻڌندا، آواز منهنجي ئي نه ۾ مڃيندا، نه ڪي مون اهي جيڪڏهن چيو، ۾ ڏنو جواب موسىٰ پر چوندس؟ ڇا ڪي انهن مان ته آهي، ٽيو نه ظاهر توڪي خدا ته، چوندا اهي ته ڇو ان چيو، ۾ لٺي. چيو، هن پر آهي؟ ۾ هٽ تنهنجي جيڪو آهي ڇا هي چيو، ڪيس خداوند ڪان ان موسىٰ ۾ ويو، ٽي نانگ اهو ۾ اُڇلايو، تي زمين ڪي ان هن ۾ اُڇلا، تي زمين ڪي

ڊگهو هٽ پوءِ پکڙ، کي دم ۾ ڪر ڊگهو هٽ پنهنجو چيو، کي موسىٰ رب ۾ ويو. پڇي ته ڇو ڪن، يقين توکي اهي ته ويو. ٽي لٽ ۾ هٽ سندس اهو ۾ پکڙيائين، کي دم ڪري ۾ خدا، جو اسحاق ۾ خدا، جو ابراهيم خدا، جو ڏاڏن ابن جي انهن آهي ٽيو ظاهر توکي پنهنجو هن ۾ وجهه، ۾ ڇاتيءَ پنهنجي هٽ پنهنجو چيو، ٻيهر ڪيس رب خدا. جو يعقوب هٽ سندس ۾ ڪيو، مان ڇاتيءَ پنهنجي هٽ پنهنجو ۾ وجهيو، ۾ ڇاتيءَ پنهنجي هٽ پنهنجو هن ۾ وجهه، ۾ ڇاتيءَ پنهنجي هٽ پنهنجو چيو، ٻيهر هن ۾ ويو. ٽي جهڙو برف پنهنجي ٻيهر اهو ۾ ڪيو، مان ڇاتيءَ پنهنجي کي ان ۾ وجهيو، ۾ ڇاتيءَ پنهنجي هٽ جي نشاني پهرين نه ۾ مجين، نه توتي اهي پر جيڪڏهن آيو. موتي ۾ رنگ جي گوشت جيڪڏهن ته ٽيندو ائين ۾ مجيندا. توتي تي آواز جي نشاني ٻئي اهي ته ٻڌن، کي آواز جي درياءَ تون ته ٻڌن، کي آواز تنهنجي ئي نه ۾ مجين، نه تي نشانين ٻن انهن توکي اهي درياءَ تون جيڪو پاڻي اهو ۾ اُڇلائيندين، تي زمين خشڪ کي ان ۾ ونڊين، مان پاڻيءَ گذارش مان رب، اي چيو، کي رب موسيٰ ويندو. ٽي رت تي زمين خشڪ اهو ونڊين، مان وقت ان ئي نه ۾ اڳ، کان ڏينهن ٽئين نه هوس، قابل اڳ کان ڪالهه ته نه مان ٽو، ڪريان سست ۾ وارو آواز ڪمزور مان ڪيو، شروع ڳالهائڻ سان خادم پنهنجي توهان جڏهن کان ۾ ٻڌڻ ڌاهيو ڪنهن ۾ ڏنو؟ وات کي انسان ڪنهن چيو، کي موسىٰ رب آهيان. وارو زبان وات تنهنجو مان ۾ وچ، هاڻي ۾ آهيان؟ نه خدا مان ڇا انڌو؟ ۾ ڏسندڙ گونگو، ۾ ڏکيو مان رب، اي چيو، موسىٰ ۾ آهين. وارو چوڻ تون جيڪو سيکاريندس توکي ۾ کوليندس، وارو موڪلڻ تون کي جنهن ڪر، مقرر کي شخص قابل ٻئي ڪنهن ٽو، ڪريان ٽو گذارش اهو تنهنجو ياڻ هارون ڏس نه ڇا چيو، تي، موسىٰ رب سان غصي ڪاوڙجي آءِ آهين. تنهنجي نڪرندو هو ڏس، ۾ توسان؛ ڳالهائيندو هو ڳالهائيندي ته ٽو ڇاڻان مان لاوي؟ تون ۾ چوندين، کي هن تون ۾ ۾. اندر پنهنجي ٽيندو خوش هو ڏسي توکي ۾ لاءِ، ملاقات ۾ کوليندس، وات جو هن ۾ وات تنهنجو مان ۾ وجهندين، ۾ وات جي هن لفظ منهنجا

هو ۽ ڳالهائيندو، ڏانهن ماڻهن توکي هو ۽ ڪندا. تون جيڪي سيکاريندس کي توهان ڦري ۾ نانگ جيڪا کي، لئي هن ۽ ٽيندين. ڏانهن خدا لاءِ هن تون پر ٽيندو، وات تنهنجو ۽ ويو موسىٰ ڪندين. نشانيون اهي تون سان جنهن ڪٽندين، ۾ هٿ پنهنجي تون وئي، موٽندس ڏانهن پائرن پنهنجن ۽ ويندس مان ٿو، چوي ۽ موٽيو ڏانهن يَٽرو سسر پنهنجي وچ، تندرست چيو، کي موسىٰ يَٽرو ۽ آهن، جيئرا اڃا ڇا ته ڏسندس ۽ آهن ۾ مصر جيڪي چيو، ۾ مدين کي موسىٰ رب ويو. مري بادشاهه جو مصر پوءِ کان ڏينهن ئي ڪيترن انهن ۽ ڳولا جي روح تنهنجي جيڪي آهن ويا مري سڀ اهي ته ڇو ٿي، روانو ڏانهن مصر وچ، تي جانورن جي سواري کي انهن ڪٽي، کي ٻارن ۽ زال پنهنجي موسىٰ هئا. رهيا ڪري موسىٰ رب ڪٽي. ۾ هٿ پنهنجي لٺ ملل کان خدا موسىٰ ۽ موٽيو، ڏانهن مصر ۽ چاڙهيو، سڀ اهي ته ڏس آهين، رهيو موٽي ڏانهن مصر ۽ آهين رهيو وڃي تون جڏهن چيو، کي مان پر ڪندين، اڃيان جي فرعون کي انهن آهن، ڏنا ۾ هٿن تنهنجي مون جيڪي معجزا چوندين، کي فرعون تون پر موڪليندو. نه کي قوم هو ۽ ڪندس، سخت کي دل جي هن ڇڏ موڪلي ته، چيو توکي مون آهي. اسرائيل پٽ ڇاول پهريون منهنجو ٿو: چوي هي رب چاهيو نٽا توهان پوءِ واقعي جيڪڏهن ڪن. خدمت کي مون جيئن ته کي، ماڻهن منهنجي ڇڏيندس. ماري کي پٽ ڇاول پهرين جي توهان مان ڏس، پوءِ ته ڇڏڻ، موڪلي کي انهن ڪري ڪوشش جي مارڻ ڪيس ۽ مليو، ڪيس فرشتو جو رب ۾ سرائي ۾ رستي ته ٽيو اهو پيرن سندس ۽ ڪيو، ختنو جو چمڙي جي پٽ پنهنجي ڪٽي، پٿر هڪ صفورا ۽ هو. رهيو ويو، هليو کان هن هو ۽ آهي. بينو رت جو ختني جي ٻار منهنجي چيائين، ۽ پئي، ڪري تي سان موسىٰ چيو، کي هارون رب بينو. رت جو ختني جي ٻار منهنجي چيو، هن ته ڇاکاڻ کي ٻئي هڪ هنن ۽ مليو، تي جبل جي خدا ڪيس ۽ ويو، هو ۽ وچ، ۾ ريگستان لاءِ ملڻ لفظ سڀ ۽ موڪليا، هن جيڪي ٻڌايا، لفظ سڀ جا رب کي هارون موسىٰ ۽ ڏني. چمي جي بزرگن جي اسرائيل بني هنن ۽ ويا، هارون ۽ موسىٰ ڏنا. حڪم ڪيس هن جيڪي

هئا، ڳالهايا کي موسىٰ خدا جيڪي ڳالهايا، لفظ سڀ اهي هارون ۽ ڪيو. گڏ کي ڪائونسل ته ڇاڪاڻ ٿيا، خوش ۽ ڪيو يقين ماڻهن ۽ ڏيکاريائين. نشانيون اهي اڳيان جي ماڻهن ۽ ماڻهن ۽ ڏني، مصيبت جي انهن هن ته ڇاڪاڻ ۽ آيو، گهمڻ کي پٽن جي اسرائيل خدا ڪيو.سجدو جهڪي

5

جو اسرائيل رب چيو، ڪيس ۽ ٿيا، داخل وٽ فرعون هارون ۽ موسىٰ پوءِ کان شين انهن ۽ ۾ ريگستان اهي جيئن ته ڏي، موڪلي کي قوم منهنجي ٿو: چوي ڳالهيون هي خدا جيئن ته ٻڌندس، مان کي آواز جي جنهن آهي ڪير چيو، فرعون ۽ ڪن. جشن لاءِ منهنجي ٿو نه کي اسرائيل ۽ ڄاڻان، ٿو نه کي رب مان ڇڏيان؟ موڪلي کي پٽن جي اسرائيل ٽن اسين تنهنڪري آهي، سڏيو کي اسان خدا جي عبرانين کيس، ٽا چون ۽ موڪليان. نه ڪريون، قرباني لاءِ خدا مالڪ پنهنجي جيئن ته ويندasين، ۾ ريگستان رستو جو ڏينهن ۽ موسىٰ ڇو چيو، کين بادشاهه جي مصر آڻي ملي. قتل يا موت کي اسان ڪڏهن ته ڪم پنهنجي هڪ هر مان توهان آهيو؟ رهيا ڦيرائي کان ڪمن کي ماڻهن توهان هارون، کي انهن اسان تنهنڪري آهن، ويا ٿي گهٽا ماڻهو هاڻي ڏس، چيو، فرعون ۽ وجو ڏانهن توهان چئي، ڏنو، حڪم کي ڪاتبن ۽ نگرانن جي ماڻهن فرعون ڪريون. نه بند کان ڪمن پاڻ اهي پر ڏينهن؛ ٽيون ۽ ڪالهه جيئن رهندؤ، ڏيندا نه ٻوٽو لاءِ ڏاهڻ اِٽ کي ماڻهن هاڻي ڏينهن هر ٽا، ڪن اُهي جيڪو ترتيب، جو ڏاهڻ جي اِٽن ۽ ڪن. گڏ ٻوٽو لاءِ پاڻ ۽ وجن ڪري انهيءَ ته، ڇو آهن فارغ هتائيندين، نه به ڪجهه لڳائيندين، تي انهن تون موجب ڪم جي ماڻهن انهن کي. خدا پنهنجي ڪريون قربان ۽ اُٽون، چئيندي، آهن، چڪا روئي ٿين. نه پريشان ۾ لفظن خالي ۽ ٿين، پريشان ۾ باري جي شين انهن ۽ وڏو، بوجھ تي

ڈانهن، ماڻهن هئا رهيا چئي ۽ ڪاتب، اهي ۽ نگران اهي ڪي انهن پر هئا رهيا ڪري تعجيل هلندي پاڻ توهان ٻوتو. ڪي توهان ٿو ڏيان وٺيک نه ٿو: چوي فرعون شيون اهي چئيندي، ترتيب ڪيل مقرر جي توهان ته ڇو ڳوليو، توهان به جتان ڪريو، گڏ ٻوتو لاءِ پنهنجي گڏ ٽلهو جيئن ته ويا ٽريل ۾ زمين جي مصر سڃي ماڻهو ۽ ويندو. ورتو نه به ڪجهه مان مقرر جا روزانه هئا، رهيا چئي هئا، رهيا ڪري تعاقب ڪي انهن نگران پر بڻائين. ٻوتو ڪري اسرائيل بني ۽ هئي. ويندي ڏني پُس ڪي توهان جڏهن ته جيئن ڪريو، مڪمل ڪم ڪيل ڪوڙا هئا، ويا ڪيا مقرر تي انهن پاران نگرانن جي فرعون جيڪي لکٹيا، جا نسل جي ۽ ڪالهه جيئن ڪيا، نه مڪمل حصا جا ڻاهڻ اِٽ پنهنجي توهان ڇو چئيندي، ويا، ڪائي روئي، ڈانهن فرعون لکندڙ جا پٽن جي اسرائيل پوءِ، کان ٽيڻ داخل اڄ؟ ۽ ڏينهن، ٽيون ڏنو نه اُڇو ڪي نوڪرن تنهنجي آهين؟ ڪندو اهڙو سان نوڪرن پنهنجي تون ڇو چئيندي، تنهنڪري آهن، ويا ماريا ٻار تنهنجا ڏس ۽ ڻاهيو، اِٽون ته ٽا چون ڪي اسان ۽ آهي، ويندو ماڻهو سست آهيو، سست اوهين چيو، ڪين هن ۽ ڪندين. ظلم سان ماڻهن پنهنجي تون تنهن هاڻي ڪريون. قرباني ڪي خدا جي اسان وڃون، اڇو ٽا، چئو اوهين ڪري ان آهيو، مقرر جو ڻاهڻ سرن توهان ۽ ويندو، ڏنو نه ڪي توهان ٻوتو ته ڇو ڪريو، ڪم وڃي ڪري رهيا چئي ڏنو، ۾ بچڑائين ڪي پاڻ لکندڙن جي پٽن جي اسرائيل ڏيندؤ. واپس مقدار ڪيل مليا سان هارون ۽ موسىٰ ڇڏيندؤ. نه ڪي مقدار مقرر جي ڻاهڻ اِٽ جي ڏينهن توهان هئا، هئا، رهيا نڪري ٻاهر ڪان فرعون اهي جڏهن هئا، رهيا اچي لاءِ ملڻ سان انهن اهي جڏهن ڪي بوءَ جي اسان توهان ته ڇو ڪري، فيصلو ۽ ڏسي ڪي توهان خدا چيو، ڪين انهن ۽ هٽن سندس آهي، ڇڏيو بڻائي جوڳو نفرت اڳيان جي نوڪرن سندس ۽ اڳيان جي فرعون ڏو عرض مان چيائين، ۽ موٽيو، ڈانهن رب موسىٰ لاءِ. مارڻ ڪي اسان لاءِ، ڏيڻ تلوار ۾ موڪليو ڪي مون تو ڇو ۽ آهي؟ ڪيو سلوڪ بُرو ڇو سان قوم هن توهان رب، اي ڪريان، ڪي قوم هن هن لاءِ، ڳالهائڻ تي نالي تنهنجي آهيان ويو وٽ فرعون ڪان جڏهن آءٔ آهي؟

بچايو.نه کي قوم پنهنجي تو ۽ آهي، ڏنو ڏک وڌيڪ

6

هٿ طاقتور ته ڇو سان، فرعون ڪندس جيڪي ڏسندين هاڻي چيو، کي موسىٰ رب ۽ خدا مان. زمين پنهنجي کي انهن ڪيندو سان ٻانهه بلند ۽ کي، انهن موڪليندو سان ڏانهن يعقوب ۽ اسحاق ۽ ابراهيم مان ۽ آهيان رب مان چيو، ڪيس ۽ ڳالهايو سان موسىٰ مون ۽ ڪيو. نه ظاهر کي انهن رب نالو منهنجو ۽ آهيان، خدا جو انهن جيڪو ٿيس، ظاهر ۾ جنهن زمين اها ڏيان، زمين جي ڪنعانين کي انهن ته ڪيو، قائم سان انهن عهد پنهنجو جو پٽن جي اسرائيل آهي ٻڌو مون ۽ هئا. ٿيا آباد انهن تي جنهن ۽ هئي، ڪئي رهائش انهن مون وچ، آهي. ڪيو ياد واعدو جو توهان مون ۽ آهن، رهيا بڻائي غلام مصري کي جن غم، کان طاقت جي مصرين کي توهان مان ۽ آهيان؛ رب مان چئي، چيو، کي پٽن جي اسرائيل ۽ ۾ هٿ بلند کي توهان مان ۽ بچائيندس، مان غلامي کي توهان مان ۽ آڻيندس، ڪيي ۽ ونندس، قوم منهنجي لاءِ پاڻ کي توهان مان ۽ ڪندس؛ خريد واپس سان فيصلي وڏي جنهن آهيان، خدا جو توهان رب مان ته ڇاڻندؤ توهان ۽ ٿيندس؛ خدا جو توهان مان لاءِ جنهن ۾، ڏرتي ان کي توهان آڻيندس ۽ آندو. ڪيي کان ظلم جي مصرين کي توهان توهان کي ان ۽ ڏيان، کي يعقوب ۽ اسحاق ۽ ابراهيم کي ان ته وڌايو، هٿ پنهنجو مون پر ڳالهايو، طرح اهڙيءَ سان پٽن جي اسرائيل موسيٰ خداوند. مان ڏيندس، ۾ ورڻي کي رب ڪري. جي ڪمن سخت ۽ ڪري جي ننڍائيءَ جي دل ٻڌي، نه ڳالهه جي موسيٰ هنن اسرائيل هو ته ڳالهائي، سان بادشاهه جي مصر فرعون وچ، اندر چون، ته چيو کي موسىٰ ڏس، چئي، اڳيان، جي رب پر ڳالهايو موسىٰ ڇڏي. موڪلي مان ملڪ پنهنجي پٽ جا آهيان. عقل بي مان پر کي؟ مون ٻڌندو ڪيئن فرعون ۽ کي، مون ٻڌيا نه پٽ جا اسرائيل

جيئن ته ڏنو، حڪم ڏانهن فرعون بادشاهه جي مصر کين ۽ چيو، ڪي هارون ۽ موسىٰ رب ڏاڏن جي انهن هٿا اڇواڻ هي ۽ ڇڏي. موڪلي مان زمين جي مصر کي پٽن جي اسرائيل ۽ هزرون فلو، ۽ هنوخ هو، ڄاول پهريون جو اسرائيل جيڪو پٽ، جا روبين جا، گهرن جي زوهر ياخين، احود، يامين، يموئيل، پٽ: جا شمعون ۽ آهي. قرابت جي روبين هيءَ ڪرمي، لاوي هي ۽ آهن. خاندان جا پٽن جي شمعون هي هو، مان عورت ڪنعاني جيڪو ساؤل ۽ جا زندگي جي لاوي ۽ مراري، ۽ قهات گرشون، آهن: مطابق خاندان سندن نالا جا پٽن جي ۽ موجب. خاندانن سندن شمعي، ۽ لبني هٿا، پٽ جا گرشون هي ۽ هٿا. ستتيهه سؤ سال تيهه سؤ سال جا زندگيءَ جي قاهٽ ۽ عُزيئيل، ۽ حبرون، يصهار، ۽ عمرام، پُٽ، جا قاهٽ جي انهن آهن گهر جا ڏاڏن ابا جا ليوي هي موشي. ۽ موولي پٽ: جا مراري ۽ هٿا. سال تي پاڻ هئي، تيءَ جي ياءُ جي پيءُ سندس جيڪا ورتو، کي جوڪابيد عمران مطابق. خاندان زندگيءَ جي عمران ٽيا. پيدا مريم پيٽ جي انهن ۽ موسيٰ ۽ هارون کان هن ۽ طور، زال لاءِ پُٽ: جا عُزيئيل ۽ زيڪري. ۽ نافيڪ ڪورَه، پُٽ: جا اِسِّاچار ۽ هٿا. سال ٻتيهه سؤ سال جا جي ناحشون ۽ تيءَ جي اميناداب جيڪا کي، اليزبيٽ هارون سِگري. ۽ اِليصافان مِشائيل، جا قورح ڄاتا. ايٽامار ۽ اليعازر ابيود، نداب، کيس هن ۽ ورتو، طور زال پنهنجي هئي، پيٽ جو هارون جيڪو ايليعزر، ۽ آهن. پيڙهيون جون قورح هي هٿا، ابياسار ۽ القانا اسير، پٽ فينحاس کيس هن ۽ ورتو، طور زال پنهنجي کي هڪ مان تيئرن جي فوتيئيل هو، پٽ موسىٰ ۽ هارون هي مطابق. نسلن جي انهن هٿا، سربراهه جا خاندانن جي لاوين اهي ڄايو. سان طاقت جي انهن مان زمين جي مصر کي پٽن جي اسرائيل ته چيو خدا کي جن آهن، ڪڍيا ٻاهر انهن ۽ سان؛ مصر بادشاهه فرعون هٿا رهيا ڳالهائي جيڪي آهن هي آڻن. ڪڍي سان موسىٰ رب ڏينهن جنهن موسىٰ، ۽ هارون پاڻ مان، مصر زمين جا اسرائيل کي پٽن جي مصر فرعون آهيان، رب مان چيو، ۽ ڳالهايو سان موسيٰ رب ۽ مِ. مصر زمين ڳالهايو اڇيان جي رب موسيٰ ۽ ٿو. چوان توکي مان جيڪو ڳالهاءِ ڪجهه سڀ اهو سان بادشاهه

ٻڌندو؟ڪيئن ڳالهه منهنجي فرعون ۽ آهيان، وارو آواز ڪمزور مان ڏس، چيو،

7

هارون ۽اءُ تنهنجو ۽ آهي، ٻڌايو خدا لاءِ فرعون توکي مون ڏس، چيو، کي موسيٰ رب ۽ حڪم توکي آئون جيڪو ڳالهائيندين ڪجهه سڀ اهو کي هن پر تون هوندو. نبي تنهنجو کي پٽن جي اسرائيل هو جيئن ته ڳالهائيندو، سان فرعون ۽اءُ تنهنجو هارون ۽ ڏيندس، پنهنجا ۽ ڪندس، سخت کي دل جي فرعون پر مان ڏئي. موڪلي مان زمين پنهنجي مان ۽ ٻڌندو، نه جي توهان فرعون ۽ ڪندس. گهٽا ۾ زمين جي مصر عجائب ۽ نشانيون جي اسرائيل کي، قوم پنهنجي سان طاقت پنهنجي مان ۽ رکندس، تي مصر هٿ پنهنجو رب مان ته ڄاڻندا مصري سڀ ۽ ڪيندس. سان انتقام وڏي مان زمين جي مصر کي، پٽن جي انهن کي پٽن جي اسرائيل ۽ ڪندس، ڊگهو تي مصر هٿ پنهنجو آئون جڏهن آهيان، اَسي موسيٰ هو. ڏنو حڪم کين رب جيئن ڪيو ائين هارون ۽ موسىٰ ڪيندس. مان وچ ڳالهايو. سان فرعون هن جڏهن هو، جو سالن ٽن ٽيَاسي ۽اءُ سندس هارون ۽ هو، جو سالن کي اسان چئي، چوي، کي توهان فرعون جيڪڏهن ۽ چئي، چيو، کي هارون ۽ موسىٰ رب ۽ اڇلا تي زمين ۽ ڪڙ، لڻ چوندين، کي ۽اءُ پنهنجي کي هارون تون ۽ ڏيو، معجزو يا نشاني فرعون هارون ۽ موسيٰ ٽيندو. نانگ اهو ۽ اڇيان، جي نوڪرن سندس ۽ اڇيان، جي فرعون حڪم کي انهن رب جيئن ڪيو، طرح اهڙيءَ انهن ۽ ٽيا، داخل اڇيان جي خادمن سندس ۽ اڙدها اها ۽ اڇلائي، لڻ اڇيان جي خادمن سندس ۽ اڇيان جي فرعون هارون ۽ هو، ڏنو جي مصرين ۽ ڪيو، گڏ کي جادوگرن ۽ سوفسطائين جي مصر فرعون وئي. ٻڌجي ۽ اُڇلائي، لڻ پنهنجي هڪ هر ۽ ڪيو. طرح ساڳيءَ سان جادوگري پنهنجي پڻ جادوگرن دل جي فرعون ۽ ورتيون. نگلي لڻيون جون انهن لڻ جي هارون ۽ ويا، ٻڌجي نانگ اهي

کي موسىٰ رب پر هو. ڏنو حڪم کي انهن رب جيئن ٻڌو، نه جي انهن هن ۾ وئي، ٿي غالب فرعون جو صبح ڏئي. نه وڃڻ کي ماڻهن هو ته آهي، وئي ٿي سخت دل جي فرعون چيو، اها ۾ ملندين، کيس تي ڪناري جي درياهه تون ۾ ٿو، نڪري ڏانهن پاڻي هو ڏس وچ، وڻ رب، چوندين، کيس تون ۾ ڪٽندين. ۾ هڻ پنهنجي هئي، وئي بدلجي ۾ نانگ جيڪا لڻ هو ته ڇڏ موڪلي کي قوم منهنجي چئي، آهي، موڪليو وڻ تو کي مون خدا، جو عبرانين چوي شيون هيءُ آهي. ٻڌو نه تائين وقت هن تو ڏس، ۾ ڪن، خدمت منهنجي ۾ ريگستان ان آهي لئي جيڪا ۾ هڻ پنهنجي مان ڏس آهيان، رب مان ته ڄاڻندا توهان ۾ هن رب، ٿو ۾ درياهه مڇيون جيڪي ۾ ويندو. بدلجي ۾ رت اهو ۾ ٿو، مارين تي پاڻيءَ جي درياءَ سان قابل جي پيئڻ پاڻي مان درياهه ماڻهو مصري ۾ ڪندو، بدبو درياهه ۾ ويندا، مري سي آهن، کي لڻ پنهنجي ته چئو آهي، ۽اءُ تنهنجو جيڪو کي، هارون چيو، کي موسىٰ رب هوندا. نه جي انهن تي، دريائن جي انهن تي، پاڻيءَ جي مصر هڻ پنهنجو ۾ وٺي، ۾ هڻ پنهنجي ٿي رت اهو ۾ ڪر، ڊگهو تي پاڻيءَ ٽيل گڏ هر جي انهن ۾ تي، دلدلن جي انهن تي، واهن ئي ائين هارون ۾ موسيٰ ۾ ويو. ٿي رت ۾ پٿر ۾ ۾ ڪاٺ ۾، زمين جي مصر سڄي ۾ ويندو. جي خادمن سندس ۾ فرعون ڪٽي لئي پنهنجي هن ۾ هو، ڏنو حڪم کين رب جيئن ڪيو، جيڪي ۾ ويو. بدلجي ۾ رت پاڻي سمورو جو درياءَ ۾ ماريو، کي پاڻيءَ جي درياءَ اڇيان مان درياءَ ماڻهو مصري ۾ ويو، ٿي بدبودار دريا ۾ ويون، مري سي هيون ۾ درياءَ مڇيون پر ڪيو ئي ائين هنن هو. رت ۾ زمين جي مصر سڄي ۾ رهيا، نه قابل جي پيئڻ پاڻي هن ۾ ويو، ٿي سخت دل جو فرعون ۾ سان، جادوگريءَ پنهنجي به جادوگرن جي مصرين هن ۾ ٽيو، داخل ۾ گهر پنهنجي فرعون پر موڙي هو. چيو رب جيئن ٻڌو، نه جي انهن ته کوٽيو، چوڌاري جي درياءَ مصرين سيني تي. ڳالهه هن ئي نه ۾ لڳايو نه ذهن پنهنجو پورا ڏينهن ستَ ۾ هئا. نه قابل جي پيئڻ پاڻي مان درياءَ اهي ۾ سگهن، پيئي پاڻي جيئن ڪيس ۾ وچ وڻ فرعون چيو، کي موسىٰ رب ماريو. کي درياءَ رب جو پوءِ کان ان ٽيا،

خدمت منهنجي اهي جيئن ته ڇڏ موڪلي ڪي قوم منهنجي ٿو: فرمائي رب ته چئجانءِ ڪي حدن سيني جي توهان مان ڏس، ته چاهيو، نٽا موڪلڻ توهان پر جيڪڏهن ڪن. گهرن تنهنجي چڙهي مٽي اهي ۽ ڪيندو، ٻاهر ڪي ڏيڏرن درياهه ۾ ٿو. مارڻ سان ڏيڏرن جي خدمتگارن تنهنجي تي، بسترن تنهنجي ۾، خانن ذخيري جي خانن ننڊ تنهنجي ۾، ۾ تندورن تنهنجي ۽ ۾، ٽانون جي گوندهڻ تنهنجي تي، گهرن جي ماڻهن تنهنجي تي، گهرن ويندا.چڙهي ڏيڏر تي، قوم تنهنجي ۽ تي، خدمتگارن تنهنجن ۽ تي، تو ۽ ٽيندا. داخل

8

ڪٽي لئي ۾ هٽ پنهنجي ته چئو آهي، ٻاءُ تنهنجو جيڪو ڪي، هارون چيو، ڪي موسىٰ رب هٽ پنهنجو هارون ۽ ڪيي. ٻاهر ڪي ڏيڏرن ۽ ڪري ڍگهي تي دلدلن ۽ تي نهرن تي، درياءَ ڪي زمين جي مصر ۽ آيا، مٽي ڏيڏر ۽ آندو، مٽي ڪي ڏيڏرن ۽ وڌايو، تي پاڻيءَ جي مصر ڪي ڏيڏرن سان جادوءَ پنهنجي به جادوگرن مصري پر ڪيو، ئي ائين هنن ڇڏيو. ڏڪي لاءِ منهنجي چيو، ۽ سڏيو، ڪي هارون ۽ موسىٰ فرعون ۽ ڇڏيو. آڻي تي زمين جي مصر مان ۽ ڇڏي، هتائي ڪان ماڻهن منهنجي ۽ ڪان مون ڪي ڏيڏن هو ۽ ڪريو، دعا ڏانهن رب ته ٻڌاءِ ڪي مون چيو، ڪي فرعون موسىٰ ڪن. قرباني لاءِ رب اهي ۽ موڪليندس، ڪي انهن تنهنجي ڏيڏر ته ۾، باري جي قوم تنهنجي ۽ خادمن تنهنجي تنهنجي، ڪريان دعا ڪڏهن جيڪي ۾ درياهه سواءِ وجن، ٿي ختم مان گهرن جي توهان ۽ ڪان قوم تنهنجي ڪان، جيئن ته آهي؛ چيو توهان جيئن چيو، هن ڪري تنهن ۾؛ سياڻي چيو، هن ويندا. رهجي جي توهان ۽ ڪان، توهان ويندا هتايا ڏيڏر ۽ جي؛ رب سواءِ ناهي ڪو ٻيو ته ڇاڻو توهان سواءِ ڪان، ماڻهن جي توهان ۽ ڪان، نوڪرن جي توهان ۽ ڪان، رهائشن ۽ ڪان، گهرن ڏانهن رب موسىٰ ۽ ويا، نڪري ٻاهر ڪان فرعون هارون ۽ موسىٰ ويندا. رهجي ۾ درياهه

جيئن ڪيو ائين رب هو. ڪيو مقرر فرعون جيئن ڪئي، فرياد بابت معاملي جي ڏيڏن ڏير ڏير کي انهن آڻ ويا. مري مان زمينن ۾ مان صحنن مان، گهرن ڏيڏر ۾ هو، چيو موسىٰ دل جو هن ته ويو، ٽي آرام ته ڏئو فرعون جڏهن پر لڳي. ڏيڻ بدبو زمين ۾ ڪيو، گڏ ڪري کي هارون چيو، کي موسيٰ رب هو. ڳالهايو رب جيئن ٻڌو، نه جي انهن هن ۾ ويو، ٽي ڳرو ماڻهن ويندا ٽي ڪندا ۾ مار، کي متي جي زمين ڪري ڊگهي لٺ سان هٿ پنهنجي ته چئو لئي سان هٿ پنهنجي هارون پوءِ ۾. زمين جي مصر سڄي ۾ ۾، جانورن وارن پيرن چار ۾، ۾ ۾، جانورن وارن پيرن چار ۾ ٽيا، ڏاڻا ۾ ماڻهن ۾ ماريو، کي متي جي زمين ۾ ڪئي ڊگهي سان جادوگري پنهنجي پڻ جادوگر پر ڪيو، ئي ائين هنن ٽيا. ڏاڻا ۾ متي هر جي زمين وارن پيرن چار ۾ ۾ ماڻهن ڊگ ۾ ٽيا، نه قابل اهي ۾ ڪئي، ڪوشش جي ڪيڻ کي ڊڳن دل جو فرعون ۾ آهي، آگر جي خدا هي ته، چيو کي فرعون جادوگرن ويا. ٽي ۾ جانورن صبح چيو، کي موسىٰ رب هو. ڳالهايو رب جيئن ٻڌي، نه جي انهن هن ۾ ويو، ٽي سخت چوندين، کيس ۾ ويندو، نڪري تي پاڻيءَ هو ڏس ۾ بيٺ، اڳيان جي فرعون ۾ اٺ، سوير ڪن. خدمت منهنجي ۾ ريگستان هو ته موڪل کي قوم منهنجي ٽو: چوي اهو رب تي، تو ٽو موڪليان مان ڏس ته موڪلڻ، کي ماڻهن منهنجي چاهين نه تون پر جيڪڏهن کي، مڪڻ جي ڪتن تي، گهرن جي توهان ۾ تي، ماڻهن تنهنجي ۾ تي، خدمتگارن تنهنجي ۾ آءُ ۾ آهن. اهي تي جنهن ۾ زمين ان ۾ سان، مڪڻ جي ڪتن ويندا پريا گهر جا مصرين ۾ آهن، موجود ماڻهو منهنجا تي جنهن کي، ڏرتي جي گوشن ۾ ڏينهن ان ڪندس ڪم عجيب جو ڏرتي سڄي آهيان، رب مان ته ڇاڻين تون جيئن ته هوندي، نه مڇي ڪتي تي جنهن زمين هي سياڻي پر ۾، وچ جي ماڻهن تنهنجي ۾ ماڻهن منهنجي ڪندس فرق مان ۾ خدا. سندس ۾، گهرن جي فرعون ميڙ گهٽو جو مڇين جي ڪتن ۾ ڪيو، ائين رب ٽيندو. تي تباهه کان مڇين جي ڪتن زمين ۾ آيو، ۾ زمين جي مصر سڄي ۾ ۾، گهرن جي خدمتگارن ۾ زمين هن لاءِ خدا رب پنهنجي اچي چئي، سڏيو، کي هارون ۾ موسيٰ فرعون وئي. ٽي

جون مصرين اسين ته ڇو ناهي، ممڪن ٿيڻ طرح اهڙيءَ ڇيو، موسيٰ ۽ ڪريو. قرباني نفرتون جون مصرين اسين جيڪڏهن ڪنداسين، قرباني کي خدا رب جي اسان نفرتون رستي جي ڏينهن ٽن ويندا. مارجي پٽر کي اسان ته ڪريون، قرباني سامهون جي انهن کي اسان رب جيئن ڪنداسين، قرباني کي خدا پنهنجي ۽ ويندا‌سين، ۾ ريگستان اسين کي خدا پنهنجي توهان ۽ ٽو، موڪليان کي توهان آءُون چيو، فرعون آءُ آهي. چيو دعا ڏانهن رب لاءِ منهنجي ڪري تنهن وڃو، نه پري گهٽو پر ڪريو، قرباني ۾ ريگستان مڇي ڪتو ۽ ڪندس، دعا ڏانهن خدا ۽ ويندس نڪري کان تو مان پر چيو، موسيٰ ڪريو. نه نڪي اڃا فرعون پر ويندو، هليو سياڻي کان ماڻهن تنهنجي ۽ کان خدمتگارن تنهنجي ۽ نڪتو، ٻاهر کان فرعون موسىٰ موڪلي. ڪرڻ قرباني لاءِ رب کي ماڻهن جيئن ته ڪندو، کي مڪڻ جي ڪتن هن ۽ هو، چيو موسيٰ جيئن ڪيو ائين رب ڪئي. دعا ڏانهن خدا ۽ رهي. نه به هڪ ۽ ڇڏيو، هتائي کان ماڻهن سندس ۽ کان خدمتگارن سندس کان، فرعون موڪلڻ.کي ماڻهن چاهيو نه ۽ به، تي وقت هن ۽ ڪيو سخت کي دل پنهنجي فرعون

9

ٽو: فرمائي خدا، جو عبرانين رب، ته ڇئجانءِ ڪيس ۽ وچ وڃ فرعون چيو، کي موسىٰ رب ٽو نه تون جيڪڏهن ڪن. عبادت منهنجي اهي جيئن ته ڇڏ موڪلي کي قوم منهنجي رب هڃ ڏس، جي، انهن ۾ قابو آهين تون تائين اڃا پر کي، ماڻهن منهنجي موڪلڻ چاهين ۽ ۾، جانورن جي بار ۽ ۾، گهوڙن ۾، ميدانن آهن جيڪي تي ڊورن تنهنجي آهي ايندو جو ۽ ڊورن جي مصرين ۾ وقت اُن مان ۽ گهٽي. تمام وڏي موت ۾، رڊن ۽ ۾، ڊورن ۽ ۾، اُنن به ڪا مان پٽن جي اسرائيل ڪندس، ڪم عجيب ۾ وچ جي ڊورن جي پٽن جي اسرائيل ۽ ڪندو. پورو تي زمين ڳالهه هي رب سياڻي چئي، ڪئي، مقرر حد خدا ۽ مرندي. نه شيءِ

اسرائيل بني پر ويا، مري ويور سڀ جا مصرين ۾ ڪيو، پورو ڪي ڳالهه هن رب ڏينهن ٻئي مان ويورن سڀني جي پٽن جي اسرائيل ته ڏنو فرعون مريو. نه به ڪو مان ويورن جي رب پر موڪليو. نه ڪي ماڻهن هن ۾ وئي، ٽي ڳري دل جي فرعون پر مريو، نه به ڪجھ ڪي ان موسىٰ ۾ پريو، سان ڪاريگر جي پٽي هٿ پنهنجا توهان چيو، ڪي هارون ۾ موسىٰ تي زمين سموري جي مصر ۾ اڇلائي. سامهون جي خدمتگارن سندس ۾ فرعون ۾ آسمان جيڪي ڦڙا ۾ زخم ٿيندي، تي جانورن وارن پيرن چار ۾ تي ماڻهن اها ۾ ڏيو، ٿيڻ مٽي جي فرعون موسىٰ ۾ ۾. زمين سموري جي مصر ڦٽندا، ۾ جانورن وارن پيرن چار ۾ ۾ ماڻهن وارن پيرن چار ۾ ماڻهن ۾ اُڇليو، ۾ آسمان ڪي ان ۾ ڪنيو، دونهون ڪارو جو پٽي اڇيان زخمن هئا، نه قابل جي ٻيهڻ اڇيان جي موسىٰ جادوگر ۾ ٿيا. ڦڦڙا ڦٽندڙ ۾ زخم ۾ جانورن جي فرعون رب پر هئا. ٿيا ۾ زمين جي مصر سڄي ۾ ۾ جادوگرن زخم جو ڇو ڪري، جي ڪي موسىٰ رب هو. ڪيو حڪم رب جيئن ٻڌو، نه جي انهن هن ۾ ڪيو، سخت ڪي دل خدا، جو عبرانين رب، ڇئجانءِ، ڪيس ۾ ٻيئو، اڇيان جي فرعون ۾ اُٽ، جلدي سوير چيو، ڇو ۾، وقت هن ڪن. عبادت منهنجي اهي جيئن ته موڪل، ڪي قوم منهنجي ٿو: ڇوي اهو ۾ ماڻهن تنهنجي ۾ ۾، خدمتگارن تنهنجي ۾، دل تنهنجي آفتون سڀ پنهنجون هاٿي مان ته ناهي. به ڪو ٻيو جهڙو منهنجي ۾ زمين سڄي ته ڄاڻين تون جيئن ته ٿو، موڪليان موت ڪي ماڻهن تنهنجي ۾ ماريندس توکي مان ها، موڪليان هٿ پنهنجو مان ته ڇو هاٿي، محفوظ تون خاطر جي هن ۾ ويندين. ٽي تباهه تان زمين تون ۾ ڪندس، حوالي جي نالو منهنجو جيئن ته ۾ ڪريان، ظاهر طاقت پنهنجي ۾ توکي مان جيئن ته ويو، رکيو ڪان موڪلڻ ڪي ماڻهن منهنجي تون ڪري تنهن اجا ڇا وڃي. ڪيو اعلان ۾ زمين سڄي اهڙو جيڪو وسائيندس، ٽڏ گهٽو تمام وقت هن سياٿي مان ڏس، آهين؟ رهيو روڪي ڏينهن جي اڄ آهي، وئي ڪئي پيدا اها کان ڏينهن جنهن آهي، ٽيو نه به ڪڏهن ۾ مصر ڇو ۾؛ ميدان آهن وٽ تو جيترا ۾ لاءِ، ڪرڻ گڏ جانور پنهنجا ڪر جلدي پوءِ هاٿي تائين.

جيترا جانور، ۽ ماڻهو سڀ ته چو ۾؛ ميدان آهن وٽ تو جيترا جانور، ۽ ماڻهو سڀ ته جيڪو ويندا. مري پوي، ڪري اولهه تي انهن پر ٽين، نه داخل ۾ گهر ۽ وڃن، مليا ۾ ميدانن ڪيا. گڏ ۾ گهرن جانور پنهنجا هن هو، ڊڄندو کان ڪلام جي رب مان خادمن جي فرعون رب ڏنا. ڇڏي ۾ ميدانن جانور پنهنجا تنهن ڏنو، نه ڏيان تي لفظ جي رب ۾ ذهن پر جيڪو پوندو، ٽئو تي زمين سموري جي مصر ۽ وڌا، ڏانهن آسمان هٿ پنهنجو چيو، کي موسيٰ طرف آسمان هٿ پنهنجو موسيٰ پوءِ تي. ٻوٽن سڀني تي زمين ۽ تي، ڏورن تي، ماڻهن تي زمين سموري جي مصر رب ۽ ڊوڙي، تي زمين باهه ۽ ڏني، ٽڻ ۽ آوازون رب ۽ وڌايو، هئي، گهٽي تمام ٽوري پر اها ۾، ٽوري اُها ٻرندڙ باهه اها ۽ ٽوري اُها پر هو وسايو. ٽڻ جي مصر ٽورو هئي. ٽي قوم تي ان جڏهن کان ڏينهن ان ۾، مصر هئي ٽي نه اهڙي جيڪا ۽ ماريا، ٻوٽا سڀ ۾ ميدان ٽورو ۽ تائين، جانور وڻي کان انسان ماريو، ۾ زمين سموري نه ٽڏ هئا، پٽ جا اسرائيل جتي ۾، گيسيم زمين سواءِ چڏيا. ٽوڙي وڻ سڀ ۾ ميدانن ٽورو ڪيو گناهه هاڻي مون چيو، کين ۽ سڏيو، کي هارون ۽ موسيٰ فرعون، پر موڪليو ٽيو. ڏانهن رب ڪري تنهن آهن. ديني بي ماڻهو منهنجا ۽ مان پر آهي، نيڪ خداوند آهي، کي توهان آئون ۽ ڏيو، ٽيڻ بند باهه ۽ ٽڏ ۽ آواز جا خدا ۽ ڪريو، دعا ۾ باري منهنجي ئي جيئن چيو، کيس موسيٰ ويندؤ. ڪيا نه شامل لاءِ رهڻ وڌيڪ توهان ۽ موڪليندس، ۽ ويندا، ٽي بند آوازَ ۽ پکيڙيندس، ڏانهن رب هٿ پنهنجا ته ويندس، نڪري مان شهر آئون خدمتگار، تنهنجا ۽ تون ۽ آهي. جي رب زمين ته ڇاٽين تون ته رهندو، نه به مينهه ۽ ٽڏ جَوَ ته چو ويو، مارجي جَوَ ۽ سَڻ پر آهيو. ڊڄيا نه کان خداوند تائين اجا ته ٿو ڇاٽان مان پوکيا سان دير اهي ته ڇاکاڻ ويا، ماريا نه جَوَ ۽ ڪٽڪ پر هو. ۾ ڄڃ سَڻ پر هو، ٻينو ڏانهن رب هٿ پنهنجا هن ۽ ويو، نڪري ٻاهران جي شهر کان فرعون موسيٰ هئا. ويندا ته ڏسي اهو فرعون پر ويو. ٽي بند وسڻ تي زمين مينهن ۽ ٽڏ ۽ ويا، ٽي بند آواز ۽ وڌايا، ۽ دل پنهنجي هن ۽ رکيو، جاري ڪرڻ گناهه هن آهن، ويون ٽي بند آوازون ۽ ٽڏ ۽ برسات

پٽن جي اسرائيل هن ۾ ٽيو، سخت دل جو فرعون ۾ ڪيو. سخت دل جي خادمن پنهنجي هو.ڄالهايو ڪي موسىٰ رب جيئن موڪليو، نه ڪي

10

نوڪرن جي هن ۾ دل جي هن مون ته ڇو وڃ، وٺ فرعون چوندي، ڇيو، ڪي موسىٰ رب توهان جيئن ته اچن، ايندڙ تي انهن نشانيون هي جيئن ته آهي، ڪيو سخت دل جي سان مصرين مون جيترو ڀڏايو، ڪي ٻارن جي ٻارن پنهنجي ۾ ۾ ڪنن جي ٻارن پنهنجي مان ته ڄاڻندا توهان ۾ ڪيون، ۾ انهن مون جيڪي نشانيون منهنجون ۾ ڪيون، ڏنوليون ڄالهيون اهڙيون چيو، ڪيس هنن ۾ ٽيا، داخل اڳيان جي فرعون هارون ۾ موسىٰ آهيان. رب ٽيڻ؟ شرمسار ڪان مون چاهين نڻو تون ڪيستائين خدا، جو عبرانين رب، ٿو چوي نه تون پر جيڪڏهن ڪن. عبادت منهنجي اهي جيئن ته ڇڏ، موڪلي ڪي قوم منهنجي حدن سيني تنهنجي ڪلاڪ هن سياڻي مان ڏس ڪي، ماڻهن منهنجي موڪلڻ ٿو چاهين نه ڏسي ڪي زمين تون ۾ ڇڏيندو، ڊڪي ڪي ڏسڻ جي زمين اُهو ۾ ٿو. آڻيان ڏڀي گهٽي تي لاءِ توهان اُولِي جيڪو آهي، بچيل جيڪو حصو اضافي هر جو زمين اُهو ۾ سگهندين، ڪائي آهي، رهيو اُپري تي زمين لاءِ توهان جيڪو وڻ هر اُهو ۾ ويندو، ڪائي هو، ڇڏيو ۾ زمين مصري سڃي ۾ گهر، جا خدمتگارن تنهنجي ۾ ويندا، پرجي گهر تنهنجا ۾ ويندو. ڪان ڏينهن ان پڙدادا، جا انهن نه ۾ آهن، ڏٺا نه به ڪڏهن پيءُ تنهنجي جيڪي گهر، سپ فرعون آءِ نڪتو. ڪان فرعون ڦري موسىٰ ۾ تائين، ڏينهن هن آهن، ٽيا تي زمين اهي جڏهن ڇڏ، موڪلي ڪي ماڻهن انهن رهندو؟ ڦاٽو لاءِ اسان هي ڪيستائين ٽا، چون ڪيس نوڪر جا مصر ته ٿو چاهين ڄاڻڻ تون ڇا يا سگهن؛ ڪري عبادت جي خدا پنهنجي اهي جيئن ته ۾ وجو چيو، ڪين هن ۾ موڙيا، واپس ڏانهن فرعون هارون ۾ موسيٰ ۾ آهي؟ ويو ٽي تباهه

موسيٰ ۽ ويندا؟ جيڪي اهي آهن ڪير ۽ ڪير پر ڪريو، خدمت جي خدا رب پنهنجي ۽ ريڍ ۽ سان، ٽيئرن ۽ پٽن پنهنجي ويندا‌سين، گڏ سان بزرگن ۽ نوجوانن اسين ٿو، چوي گڏ، سان توهان رب ٽيو ئي ائين چيو، ڪين آ۽ آهي. عيد جي رب اها ته ڇو سان، ڏورن بچڑائي ته ڏسو سامان؟ جو توهان ۽ نه ڇا آهيان، رهيو موڪلي ڪي توهان مان جيئن ڇو ڏيو، ڪرڻ خدمت جي خدا ۽ ڏيو وڃڻ ڪي ماڻهن پر ائين، نه آهي. جڙيل سان توهان ڪي موسىٰ رب ڇڏيو. ڪيي ڪان منهن جي فرعون ڪي انهن پر ٽا، ڳوليو هي پاڻ توهان ته جا زمين ۽ اچي، چڑهي تي زمين ٽڏي جيئن ته وڌار، تي زمين جي مصر هٿ پنهنجو چيو، ڪٽي لئي موسىٰ ۽ هئا. ويا چڏي اولهه جيڪي وٹي، ڪائي ميوا سپ جا وٹن ۽ ٻوٽا سپ صبح رات؛ اها سڃي ۽ ڏينهن، اهو سڃو تي، زمين آيو ڪٽي واءُ ڏکڻ رب ۽ ڏانهن، آسمان ڪيو آرام ۽ تي؛ جي مصر زمين سڃي ڪي ان آيو ڪٽي ۽ ورتي، ڪٽي ٽڏي واءُ ڏکڻ ۽ ٽي، نه پوءِ ڪان انهن ۽ ٽڏي، اهڙي هئي ٽيو نه ڪان ان اڳ گهٽو؛ تمام تي جي مصر حدن سيني سپ جو زمين ويو ڪائي ۽ زمين، وئي ٽي تباهه ۽ ڏسڻ، جو زمين ويو ڏڪيو ۽ ائين. ٽيندي نه ۽ ۾، وٹن سائو به ڪجهه بچيو نه هو، بچيو ڪان ٽڌ جيڪو ميوو، سپ جو وٹن ۽ ٻوٽو، هارون ۽ موسيٰ ڪئي جلدي فرعون ۾. زمين سڃي جي مصر ۾، ٻوٽن سيني جي ميدان جي توهان ۽ اڇيان، جي خدا جي توهان رب آهي ڪيو گناهه مون چئي، لاءِ، سڏڻ ڪي ڏانهن خدا مالڪ پنهنجي ۽ ڪريو، قبول به هاٿي ڪي گناهه منهنجي ڪري تنهن خلاف. خدا ۽ نڪتو، ٻاهر ڪان فرعون موسىٰ چڏي. هٽائي ڪان مون ڪي موت هن ۽ ڪريو، دعا سمنڊ ڳاڑهي ڪي ان ۽ ڪنيو، ڪي ٽڏي ۽ بدلائي، واءُ زوردار ڪان سمنڊ رب ۽ ڪئي. دعا ڏانهن جي فرعون خداوند پر بچي. نه ٽڏي به هڪ ۾ زمين جي مصر سڃي ۽ چڏيو، اڇلائي ۾ پنهنجو چيو، ڪي موسىٰ رب موڪليو. نه ڪي پٽن جي اسرائيل هن ۽ ڪيو، سخت ڪي دل ڪي جنهن اونداهي اهڙي ڇانئجي، اونداهي تي زمين جي مصر ۽ وڌا، ڏانهن آسمان هٿ طوفان اونداهي، اونداهي، ۽ وڌايو؛ ڏانهن آسمان هٿ پنهنجو موسىٰ سگهجي. ڪري لمس

تن کي پاءُ پنهنجي ماڻهوءَ به ڪنهن ۾ ٽيو؛ تائين ڏينهن تن تي زمين سڃي جي مصر بني پر اُٽيو؛ نه تائين ڏينهن تن مان بستري پنهنجي ماڻهو به ڪو ۾ ڏنو؛ نه تائين ڏينهن فرعون ۾ هئا. رهندا اهي جتي ۾ هنڌن سيني هئي روشني لاءِ پٽن سيني جي اسرائيل ڏورن ۾ رڍن پر ڪريو، عبادت جي خدا رب پنهنجي هلو، چيو، سڏي ڪي هارون ۾ موسيٰ اسان به تون پر چيو، موسىٰ ڏيو. وڃڻ گڏ سان توهان سامان جو توهان ۾ ڏيو، ڇڏي ڪي ۾ ڪنداسين. لاءِ خدا رب پنهنجي اسين جيڪي ڏينديں، قربانيون ۾ قربانيون سڙيل ڪي انهن ته ڇو ڇڏينداسين، نه به ڪُر هڪ مان انهن اسين ۾ ويندا، گڏ سان اسان ڏور جا اسان اسان ته ڇاڻون نٽا اسين پر لاءِ، ڪرڻ خدمت جي خدا رب پنهنجي ونڊنداسين اسين مان رب پر پهچون. اتي اسين جيستائين ڪنداسين، خدمت ڪهڙي جي خدا رب پنهنجي کان مون ٽو، چوي فرعون ۾ چاهيو. نه موڪلڻ کين هن ۾ ڪيو، سخت کي دل جي فرعون جنهن ڪرين، اضافو جو ڏسڻ منهن منهنجو اجا ته رهجانءِ خبردار لاءِ پاڻ وچ، هليو مان آهي، چيو توهان ٽو، چوي موسىٰ ويندين. مري اچين، نظر کي مون تون به ڏينهن ٽيندس.نه ظاهر وري ۾ منهن کي توهان

11

هو پوءِ کان ان ۾ آڻيندس، تي مصر ۾ فرعون مان ڏڪ هڪ اجا چيو، کي موسىٰ رب ته موڪلينڈو، گڏ سان سيني کي توهان هو جڏهن ڇڏيندو، موڪلي کان هتان کي توهان تي طور ڳجهي ۾ ڪنن جي ماڻهن ڪري تنهن ڇڏيندو. ڪيي سان زور کي توهان هو ڪپڙا ۾ برتن جا سونهن ۾ برتن جا چانديءَ کان پاڙيسري پنهنجي کي هڪ هر ۾ ڳالهايو، ڪيو، استعمال کي انهن ۾ ڏنو، فضل اڇيان جي مصرين کي ماڻهن پنهنجي رب ڏيو. گهرڻ تمام اڇيان جي خادمن سندس ۾ اڇيان، جي فرعون ۾ اڇيان، جي مصرين موسيٰ ماڻهو ۾

جي مصر مان وقت جي رات اڌ ٿو: چوي رب ڳالهيون اهي چيو، موسىٰ ۽ ٿيو. عظيم گهٽو پهريون جي فرعون ويندو، مري ۾ زمين جي مصر جاول پهريون هر ۽ ٿيندس، داخل ۾ وچ ڇڪيءَ جيڪا تائين جاول پهريون جي ڪنيز ۽ آهي، ويٺو تي تخت جيڪو کان جاول روئڻ وڏو هڪ ۾ زمين سڄي جي مصر ۽ تائين. جاول پهريون جي جانور هر ۽ آهي، وٺ جي اسرائيل ۽ ٿيندو. نه به ڪڏهن وري اهڙو ۽ آهي، ٿيو نه به ڪڏهن اهڙو جيڪو ٿيندو، تون ته تائين، جانور وٺي کان انسان ڪرندو، نه سان زبان پنهنجي ڪتو ڪو ۾ پٽن سيني مون ٻار سڀ اهي تنهنجا آ ڪندو. فرق ڪيترو ۾ وچ جي اسرائيل ۽ مصرين رب ته جاٹين جن ماٹهو، سڀ تنهنجا آ تون، نڪر ٻاهر چوندا، ڪندا، سجدو کي مون آ ايندا، هيٺ وٺ کان فرعون موسىٰ پر نڪرندس، ٻاهر مان پوءِ کان شين انهن آ ٿو، ڪين اڳواڻي تون جي جيئن ته ٻڌندو، نه ڳالهه جي توهان فرعون چيو، کي موسىٰ رب نڪتو. ٻاهر سان ڪاوڙ جي مصر هارون ۽ موسىٰ ڪريان. گهٽا ۾ ملڪ جي مصر عجائب ۽ نشانيون پنهنجا آئون کي دل جي فرعون رب پر ڪيا، عجائب ۽ نشانيون سڀ اهي اڳيان جي فرعون ۾ زمين ٻڌو.نه لاءِ موڪلڻ مان زمين جي مصر کي پٽن جي اسرائيل هن ۽ ڪيو، سخت

12

جو مهينن لاءِ توهان مهينو هي چئي، چيو، ۾ ملڪ جي مصر کي هارون ۽ موسىٰ رب سڄي جي پٽن جي اسرائيل آهي. پهريون لاءِ توهان ۾ مهينن جي سال اهو آهي؛ شروعات جي ڏاڏن پنهنجي هڪ هر تي، ڏينهن ڏهين جي مهيني هن چئي، ڳالهايو، سان جماعت ۾ گهر پر جيڪڏهن وٺي. ريڍ هڪ لاءِ گهر پنهنجي هڪ هر وٺي، ريڍ هڪ مطابق جي گهرن ويجهي پنهنجي گڏ سان پنهنجي هو ته هجن، نه ڪافي لاءِ ريڍ جو ائين هجن، ٿورا ۾ ريڍ سو آهي ڪافي جيڪو کيس هڪ هر مطابق، تعداد جي جانن ونندو، کي پاڙيسري

ونندؤ. مان پيڙن ۽ ٻچن جي ٻکرين هوندو، لاءِ توهان جو سال نر، مڪمل، ريڍ ويندو. ڳٽيو جي پٽن جي اسرائيل ۽ تائين، چوڏهين جي مهيني هن ويندو رکيل لاءِ توهان اهو ۽ ٻن آءٌ ونندا، مان رت اُهي آءٌ ڪندو. ذبح وقت جي شام کي ان ميڙ جو جماعت سموري انهن اُهي ۾ جن ۾ گهرن انهن رکندا، تي پٽي مٽئين جي دروازي ۽ تي چوڪٽن جي دروازن ٻوٽين ڪڙوي ماني خمير بي ۽ کائيندا، پُنيل تي باهه ۾ رات هن گوشت هو ۽ کائيندا. کي مٽو پُنيل، ۾ باهه پر اُبليل، ۾ پاڻيءَ ئي نه ۽ کائو، نه ڪچو مان انهن توهان کائيندا. سان هڏي جي ان توهان ۽ ڇڏيندؤ، نه به ڪجهه تائين صبح مان ان توهان سان. انتڙين ۽ پيرن ساڙي ۾ باهه کي انهن رهن، بچي تائين صبح مان ان شيون جيڪي پر ٽوڙيندؤ، نه جا توهان ۽ هجن، ڳنڍيل ڪمرون جون توهان کائو، کي ان توهان طرح اهڙيءَ ڇڏيندؤ. اهو کائو، سان جلدي کي ان توهان ۽ هجن، لٽيون ۾ هٽن جا توهان ۽ هجن، جوتا ۾ پيرن پهريون هر ماريندس مان ۽ ۾، رات هن ۾ مصر زمين لنگهندس مان ۽ آهي. فسح لاءِ رب مان ۾ ديوتائن سيني جي مصرين ۽ تائين، جانور وٽي کان انسان ۾ مصر زمين کي ڇاول اتي توهان ۾ جن تي، گهرن انهن ٽيندو نشاني لاءِ توهان رت ۽ رب. مان ڪندس، انتقام ٽيندي، نه آفت جي تباهي ۾ توهان ۽ ڍڪيندس، کي توهان ۽ ڏسندس، رت مان ۽ آهيو، توهان ۽ ٽيندو، يادگار لاءِ توهان ڏينهن هي ۽ ڪندس. مارڻ ۾ زمين جي مصر مان جڏهن ان توهان قانون، جو هميشه ۾، نسلن سيني جي توهان ملهائيندؤ طور ملهه لاءِ رب کي ان گهرن پنهنجي کان، ڏينهن پهرين پر کائو، ماني خمير بي تائين ڏينهن ست ملهائيندؤ. کي ڏينهن پهرين وڃي، ڪٽي مان اسرائيل روح اها کائي، خمير به جيڪو هٽايو، خمير مان لاءِ توهان ڏينهن ستون ۽ ويندو، سڏيو مقدس ڏينهن پهريون ۽ تائين. ڏينهن ستين کان هر جيڪو سواءِ ڪندؤ، نه ڪم وارو خدمت به ڪو ۾ انهن توهان هوندو، سڏيل مقدس سنيالينداِ، کي حڪم هن توهان ويندو. ڪيو لاءِ توهان ئي اهو فقط ويندو، ڪيو لاءِ جان توهان ۽ آٽيندس، ڪيڙي مان زمين جي مصر کي طاقت جي توهان مان ۾ ڏينهن هن ته چو

جي مهيني پهرين ڪندي شروع ڪندا، قانون جو هميشه لاءِ نسلن پنهنجي ڪي ڏينهن هن تائين ڏينهن ويهين ۾ هڪ ڪائيندا، ماني خمير بي توهان ڪان شام ڪان، ڏينهن چوڏهين به جيڪو ملندو، نه ۾ گهرن جي توهان خمير تائين ڏينهن ستن تائين. شام جي، مهيني پرديسي چاهي وڃندي، ڪٽي مان جماعت جي اسرائيل روح اُها ڪائيندو، ماني خميري واري رهائش هر جي توهان پر ڪائو، نه ماني ٽيل خمير هر وارو. ڇمڙ جو ڏرتي يا هجي بزرگن ڪائونسل سيني جي پٽن جي اسرائيل پر سڏيو موسيٰ ڪائو. ماني خمير بي ۾ جاءِ قربان ڪي پسح ۾ ونو، ريِ لاءِ پاڻ مطابق جي خاندان پنهنجي ۾ وجو چيو، ڪي انهن ۾ ڪي، ويجهو جي دروازي جيڪو ٻُبائي، ۾ رت ڪي ان ۾ ونندا، جو جوفا گُڇو هڪ توهان ڪريو. جيڪو مان رت ان لڳائيندا، تي چوڪڻن جي دروازي ٻنهي ۾ چوڪٺ جي دروازي آهي، تائين صبح مان دروازي جي گهر پنهنجي هڪ هر مان توهان پر آهي، ويجهو جي دروازي تي، چوڪٽ جي دروازي ڏسندو رت آ۾ لاءِ، مارڻ ڪي مصرين لنگهندو رب آ۾ نڪرندو. نه توهان ڪي ڪندڙ تباهه آ۾ لنگهندو، ڪان دروازي رب آ۾ تي، چوڪٽن جي دروازي ٻنهي آ۾ پنهنجي ۾ لاءِ پنهنجي ڪي حڪم هن ۾ ڏيندو. نه اجازت جي مارڻ ۾ ٽيڻ داخل ۾ گهرن جي رب جيڪا ٽيو داخل ۾ زمين ان توهان جيڪڏهن رکو. سنياري تائين هميشه لاءِ پٽن جيڪڏهن ٽيندو ائين ۾ سنيالیو. ڪي خدمت هن ته ڳالهايو، هن جيئن ڏيندو ڪي توهان هي چوندا، ڪي انهن توهان ۾ آهي؟ عبادت ڪهڙي هيءُ پڇندا، ڪان توهان پٽ جا توهان ڏيکيو، ۾ مصر ڪي گهرن جي پٽن جي اسرائيل هن جيئن آهي، لاءِ رب قرباني جي فسح ڪئي. عبادت جهڪي ماڻهن ۾ بچايو. ڪي گهرن جي اسان پر ماريو، ڪي مصرين هن جڏهن تيئن هو، ڏنو حڪم ڪي هارون ۾ موسىٰ مالڪ جيئن ڪيائون، ۾ ويا هليا ٻار جا اسرائيل ۾ ڪي ڇاول پهريون هر ۾ زمين جي مصر رب وقت، جي رات اڌ ته ٽيو ائين ڪيو. هنن ئي جي عورت قيدي تائين هو، ويڙل تي تخت جيڪو ڪان ڇاول پهريون جي فرعون ماريو، رات فرعون ۾ تائين. ڇاول پهريون جي جانورن سيني ۾ هئي، ۾ ڪڏ جيڪا ڇاول پهريون

چو ٽيو، روئڻ وڏو ۾ زمين جي مصر سڄي ۾ مصري، سپ ۾ خدمتگار، سندس ۾ اُٽيو، جو رات کي هارون ۾ موسىٰ فرعون ۾ هجي. نه مئل کو ۾ جنهن هو نه گهر اهڙو به کو ته جا اسرائيل بني ۾ توهان، ۾ وڃو، نڪري مان قوم منهنجي ۾ اٽو، چيو، کين ۾ سڏيو، جو ۾ ٻکريون پنهنجون ۾ ٽا. چئو توهان جيئن ڪريو، عبادت جي خدا رب پنهنجي ۾ هلو پٽ، زمين سان جوش وڏي کي ماٺهن مصري ۾ ڏيو. برڪت به کي مون ۾ وڃو، وٺي ڪٽي ٻور آهيون. رهيا مري سپ اسين چيو، انهن ته چاکاڻ هئا، رهيا وجهي دٻاءُ لاءِ ڪيڻ مان ۾ ڪپڙن پنهنجن اٽو گونڊيل پنهنجو ۾ اڳ، کان ٽيڻ خمير ورتو، ڪٽي اٽو پنهنجو ماٺهن ڏنو حڪم کين موسيٰ جيئن ڪيو ائين پٽن جي اسرائيل پر کنيو. تي ڪلهن پنهنجن ويڑهي ماٺهن پنهنجي رب ۾ گهريا. ڪپڙا ۾ برتن جا سونهن ۾ جا چانديءَ کان مصرين هنن ۾ هو، اسرائيل لُٽيو. کي مصرين هنن ۾ ڏنو، قرض کين هنن ۾ ڏنو، فضل اڳيان جي مصرين کي سواءِ. کان سامان مرد، پيادل هزار سؤ ڇهه ٽيا، روانا ڏانهن سُڪوٽ کان رعمسيس پٽ جا اُهو انهن ۾ ٻور. گهٽا تمام ۾ ٻور، ۾ ريوڙن، ۾ ويو، مٽي گڏ سان انهن ميڙ مليل وڏو هڪ ۾ نه خمير اهو ته ڇو ماڻيون، جون خمير بي هو، ڪڍيو مان مصر انهن جيڪو پڇايو اٽو نه ۾ هئا، سگهيا نه رهي اهي ۾ هو، ڇڏيو ڪڍي کي انهن مصرين ته چاکاڻ هو، ويو کيو هنن جيڪا رهائش، جي پٽن جي اسرائيل پر هو. کيو تيار رستو لاءِ سفر پنهنجي انهن ئي چار ته ٽيو ائين ۾ هئي. سال ٽيهه سؤ چار ڪئي، ۾ زمين جي کنعان ۾ ۾ زمين جي مصر نڪتي. جو رات مان زمين جي مصر طاقت سموري جي خداوند پوءِ، کان سالن ٽيهن سؤ اها رات اها مان، مصر زمين آٿي ڪڍي کي انهن جيئن ته لاءِ، خداوند آهي حفاظت تائين. نسلن جي انهن هجي لاءِ جي اسرائيل پٽن سڀني جيئن ته لاءِ، خداوند آهي حفاظت نه مان ان پرڏيهي به کو آهي: قانون جو فسح عيد هي چيو، کي هارون ۾ موسىٰ رب مان ان هو پوءِ ۾ ڪندين، ختنو جو کيل خريد سان چانديءَ يا نوڪر هر ۾ ڪائيندو. کي گوشت توهان ۾ ويندو، کائو ۾ گهر هڪ کائيندو. نه مان ان مزدور يا پرڏيهي کائيندو.

جي اسرائيل جماعت سڀ ٽوڙيندؤ. نه کي هڏي جي ان توهان ۾ کڄندؤ، نه ٻاهر مان گهر ته چاهي، ڪرڻ پسح لاءِ رب ته اچي وٺ توهان اجنبي کو جيڪڏهن ڪندي. کي ان پٽن ڄاتي جي ڏرتيءَ هو ۾ ويندو، لاءِ ڪرڻ کي ان هو پوءِ ۾ ڪيو، ختنو جو نر هر سندس اُن ۾ لاءِ، ڏيهي ٿيندو قانون هڪ کائيندو. نه مان ان ٽيل ختنو غير به کو پر ٿيندو، وانگر ۾ موسىٰ رب جيئن ڪيو ائين پٽن جي اسرائيل ۾ آهي. آيو ۾ توهان جيڪو لاءِ اجنبي رب ۾، ڏينهن ان ته ٿيو ائين ۾ ڪيو. انهن ئي ائين هو، ڏنو حڪم لاءِ انهن کي هارون ڇڏيو.ڪڄي سان طاقت جي انهن مان زمين جي مصر کي پٽن جي اسرائيل

13

ڪڪ هر جيڪو ٽيل پيدا پهريون ڄاول پهريون هر لاءِ مون ڇئي، ڇيو، کي موسىٰ رب موسىٰ آهي. منهنجو اهو ڪر، پاڪ تائين جانور کان انسان ۾ پٽن جي اسرائيل ٿو کولي جي غلاميءَ مان، زمين جي مصر توهان ۾ جنهن ڪريو، ياد کي ڏينهن هن ڇيو، کي ماٺهن ۾ آندو، ٻاهر ڪڄي سان هٿ طاقتور کان هتان کي توهان رب ته ڇو نڪتا، ٻاهر مان گهر آهيو. رهيا نڪري ٻاهر ۾ مهيني جي نوجوانن توهان ۾ ڏينهن جي اڇ ويندو. کائي نه خمير يَبوسين، حِوّين، اَمورين، حِتّين، ڪنعانين، توکي خدا تنهنجو رَبُّ جڏهن ٿيندو ائين ۾ کنيائين کي ڏاڏن ابن تنهنجي هن قسم جي جنهن آڻيندو، ۾ زمين جي فَرِزّين ۾ گِرگاشين ڪندين. ۾ مهيني هن خدمت هيءَ تون ته ڏيندو، زمين وهندڙ سان ماکي ۾ ڪير توکي ته ماني خمير بي آهي. عيد جي خداوند ڏينهن ستين پر کائو، ماني بيخمير توهان ڏينهن ڇهه توهان خمير کي توهان هوندو نه ۾ ماني، خميري کي توهان ويندو ڏنو نه ڏينهن، ست کائو رب ڪري ان چوندي، ڪندين، اعلان ۾ ڏينهن ان کي پٽ پنهنجي تون ۾ ۾. حدن سيني جي نشاني توکي ٿيندو ۾ هوس. رهيو نڪري مان مصر مان جڏهن ڪيو، اهو لاءِ مون خدا

۾ وات تنهنجي قانون جو خداوند جيئن ته اڳيان، اکين تنهنجي يادگار ۾ تي، هٿ تنهنجي قانون هن ۾ آندو. ٻاهر ڪيڙي کان مصر توکي خدا خداوند سان هٿ طاقتور ته ڇو ڏئي، رب توکي جڏهن ٽيندو ائين ۾ سنياليو. تائين ڏينهن کان ڏينهن مطابق، موسمن ۾ وقتن کي اها ۾ کنيو، قسم کي ڏاڏن ابن تنهنجي هن جيئن آڻيندو، ۾ ڏرتي جي ڪنعانين خدا تنهنجو واري کولڻ رحم هر لاءِ، رب کي نر ڪندين، ڏار کي واري کولڻ رحم هر تون ۾ ڏيندو. توکي هر ڪندين. پاڪ لاءِ رب کي نر انهن ٽين، کي تو به جيترا ۾، ڏورن تنهنجي يا مان رڍن کي کي ان ته متائين نه جيڪڏهن پر متائيندين، سان رڍ تون کي واري کولڻ ڪُک جي گدي وڻندين. واپس تون کي انسان ڇاول پهريون هر مان پٽن تنهنجي وڻندين، واپس ڪيس تون آهي؟ ڇا هي ڇئي، پڇي، پوءِ کان شين انهن توکان پٽ تنهنجو ۾ جيڪڏهن جي غلامي ڪيڙيو، ٻاهر مان زمين جي مصر سان هٿ طاقتور کي اسان رب ته چوندينءَ هر ۾ زمين جي مصر هن ته کيو، انڪار کان موڪلڻ کي اسان فرعون جڏهن مان. گهر ڇاول پهرين جي ڏورن وڻي کان ڇاول پهرين جي ماڻهن ڇڏيو، ماري کي ڇاول پهريون پٽن پنهنجي ۾ ٽو، ڪريان قرباني لاءِ رب نر وارو کولڻ رحم هر مان سبب انهيءَ تائين. ۾ ٽيندو، نشاني هڪ تي هٿ تنهنجي اهو ۾ وڻندس. واپس کي ڇاول پهرين هر جي ڪيڙي مان مصر سان هٿ طاقتور توکي مالڪ ته ڇو لڙکندڙ، اڻ اڳيان جي اکين تنهنجي جي زمين جي فلسطين کي انهن خدا تڏهن موڪليو، کي ماڻهن فرعون جيئن آندو. ٻاهر جنگ ماڻهو ڪڏهن نه چيو، خدا ته ڇاڪاڻ هو، ويجهو اهو ته ڇو ڪئي، هدايت نه رستي واري وڃڻ ڏانهن ريگستان کي ماڻهن خدا ۾ وڃن. موتي ڏانهن مصر ۾ ٽين، پشيمان ڏسي زمين جي مصر پٽ جا اسرائيل ۾ نسل پنجين ۾ ڏانهن، سمنڊ ڇاڙهي گهيريو، تان رستي پٽن جي اسرائيل هن ته ڇاڪاڻ ويو، ڪٽي سان پاڻ هڏا جا يوسف موسىٰ ۾ آيا. مٽي مان هڏا منهنجا توهان ۾ ڪندو، زيارت جي توهان ضرور رب ته، هو چيو ڪٽرائي قسم کي ريگستان ۾ ايٽام ڪيڙي، مان سُڪوٽ پٽن جي اسرائيل پر وڃندؤ. ڪٽي سان پاڻ کان هتان

۾، ٽنپ جي ڪکر ۾ ڏينهن هو، ڪندو اڳواڻي جي انهن خدا پر لڳايا. خيما پرسان جي ستون جو ڪکر پر ٽيو ختم نه ۾. ٽنپ جي باهه ۾ رات ۽ لاءِ، ڏيکارڻ رستو کي انهن اڳيان.جي ماڻهن سيني ۾، رات ستون جو باهه ۽ ۾، ڏينهن

14

کي انهن موتي واپس ۽ ڳالهائي، سان پٽن جي اسرائيل چئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۽ جي صفون بعل ۾، وچ جي سمنڊ ۽ ۾ وچ جي مگدول سامهون، جي ڳوٺ ڏي لڳائڻ خيمه کي ماڻهن پنهنجي فرعون آءِ تي. سمنڊ لڳائيندين خيمه تون اڳيان جي انهن سامهون؛ ڪري بند کي انهن بيابان ته ڇو آهن، رهيا پٽڪي ۾ زمين هن اسرائيل بني اهي چوندو، ڪندو، تعاقب پڻيان جي انهن هو ۽ ڪندس، سخت کي دل جي فرعون پر مان آهي. ڇڏيو مان ته ڇاڻندا مصري سپ ۽ ويندس، ڏني عزت ۾ فوج سڃي سندس ۽ ۾ فرعون مان ۽ ويا ڀڄي ماڻهو ته ويو ٻڌايو کي بادشاهه جي مصر اهو ۽ ڪيو. ائين انهن ۽ آهيان، رب ڇا اهو اسان چيو، هنن ۽ ويو، بدلجي تي ماڻهن دل جو خادمن سندس ۽ فرعون ۽ آهن، ڪن؟ نه خدمت جي اسان اهي ته ڇڏيو، موڪلي کي پٽن جي اسرائيل جو ڪيو، ۽ ڪيو، گڏ گڏ سان پاڻ کي ماڻهن سيني پنهنجي ۽ جوڙيا، رَٽ پنهنجا فرعون تنهنڪري جي مصر رب ۽ آفيسر. تي سيني ۽ گهوڙا، سپ جا مصرين ۽ ورتا، رَٽ چوندبيل سؤ ڇهه پڻيان جي پٽن جي اسرائيل ۽ ڪيو، سخت کي دل جي خادمن سندس ۽ فرعون بادشاهه ڪيو، تعاقب جو انهن مصرين ۽ ويا. نڪري سان هٽ بلند پٽ جا اسرائيل پر ڪيو، تعاقب ۽ سوار، ۽ رٿا، ۽ گهوڙا سپ جا فرعون ۽ مليا، لڳايل خيمه پرسان جي سمنڊ کي انهن ۽ اچي ويجهو فرعون ۽ هو. سامهون جي صفون بعل سامهون، جي آبادي لشڪر سندس هو، لڳايو خيمه پڻيان جي انهن مصري ته ڏنائون ۽ ڏنو مٿي پٽن جي اسرائيل ۽ هو، رهيو

ڪي موسيٰ هنن ۾ پيا. روئي ڏانهن رب پٽن جي اسرائيل پر ويا، ڊڄي گهٽو تمام اهي ۾ ڪيي لاءِ مارڻ ۾ ريگستان ڪي اسان تون جو هيون، نه قبرون ۾ زمين جي مصر ڇا چيو، اهو هي ڇا ڪري؟ ڪيي مان مصر ڪي اسان آهي، ڪيو ڇا سان اسان تو هي آهين؟ آيو ڇڏي ڪي اسان هئاسين، رهيا چئي هو، ڳالهايو ۾ مصر سان تو اسان جيڪو هو، نه لفظ جي مصرين ته آهي بهتر لاءِ اسان ڪريون؟ خدمت جي مصرين اسان جيئن ته ڏي، ڏسو ۾ بينو رکو، همت ڪي، ماڻهن چيو موسيٰ مرون. ۾ ريگستان هن يا ڪريون، خدمت توهان سان طريقي جنهن ته ڇو ڪندو؛ اڄ لاءِ اسان هو جيڪا آهي، ڪان رب جيڪا نجات رب تائين؛ وقت جي هميشه ڪي انهن ڏسندؤ نه وري توهان آهي، ڏنو اڄ ڪي مصرين ڇو ڏانهن مون تون چيو، ڪي موسيٰ رب رهندؤ. خاموش توهان ۾ ڪندو، جنگ لاءِ توهان تون ۾ ڏيو. ٽوڙڻ ڪئمپ ڪي انهن ۾ ڳالهايو، سان پٽن جي اسرائيل آهين؟ رهيو روئي سمنڊ پٽ جا اسرائيل ۾ ورهايو، ڪي ان ۾ وڌار، تي سمنڊ هٿ پنهنجو ۾ ڪڻ، لٺ پنهنجي ڪي دل جي مصرين سيني ۾ فرعون مان ڏس، ۾ ڏيو. اڇڻ تي زمين سڪل ۾ وچ جي لشکر سڄي سندس ۾ ۾، فرعون مان ۾ ٽيندا، داخل پنيان جي انهن اهي ۾ ڪندس، سخت آهيان، رب مان ته ڄاڻندا مصري سپ ۾ ويندس. ڏني عزت ۾ گهوڙن سندس ۾ ۾، رٿن ۾ ۾، فرشتي، جي خدا پر ٽيندي. ۾ گهوڙن ۾ رٿن سندس ۾ ۾، فرعون عزت منهنجي جڏهن پويان جي انهن ۾ ويو هٿي هو، رهيو هلي اڳيان جي ڪئمپ جي پٽن جي اسرائيل جيڪو بينو. اچي پويان جي انهن ۾ ويو، هٿي کان منهن جي انهن به ڪڪر جو بادل ۾ ويو، هليو ۾ بينو، ۾ ٽيو داخل ۾ وچ جي خيمي جي اسرائيل ۾ ۾ وچ جي خيمي جي مصرين اهو ۾ پوءِ ملايو. نه سان ٻئي هڪ رات سڄي هنن ۾ وئي، گذري رات ۾ ٽي، اونداهي ۾ اونداهي رات سڄي ۾ هوا تيز واري ڏکڻ ڪي سمنڊ رب ۾ ڪيو، ڀگهو تي سمنڊ هٿ پنهنجو موسيٰ سمنڊ پٽ جا اسرائيل ۾ ويو. ورهايو پاڻي ۾ ٻٽايو، زمين سڪل ڪي سمنڊ ۾ هلايو، واپس پاسي ڪاٻي ۾ پٽ کان پاسي ساڄي پاڻي جو ان ۾ ٽيا، داخل تي زمين خشڪ ۾ وچ جي

۾ گھوڑو، هر جو فرعون ۾ ٽيا، داخل پنيان جي انهن ۾ ڪيو، تعاقب مصرين ۾ هو. پٽ کان خيمي جي ماڻهن مصري رب ۾ ٽيو، ائين ۾ پهري جي صبح ۾. وچ جي سمنڊ سوار، ۾ رٽ، جي انهن ۾ ڪيو، پريشان کي خيمي جي ماڻهن مصري ۾ ڏنو، ۾ ٽنپ جي ڪڪر ۾ باهه تي اسرائيل اسان چيو، ماڻهن مصري ۾ هلايو؛ سان زور کي انهن ۾ ڇڏيا، ڳنڍي محور جا رٽن موسىٰ رب ٿو. ڪري جنگ خلاف ماڻهن مصري لاءِ انهن رب ته ڇو ڀڃون؛ کان منهن جي جي انهن ڀڪي، کي مصرين ۾ اچي، واپس پاڻي ۾ وڌار، تي سمنڊ هٽ پنهنجو چيو، کي زمين وقت جي ڏينهن پاڻي ۾ ڇڪايو، تي سمنڊ هٽ پنهنجو موسىٰ سميت. سوارن ۾ رٽن جهليو. ۾ وچ جي سمنڊ کي مصرين رب ۾ ويا، ڀڃي هيڻان پاڻيءَ مصري پر موٽيو، ڏانهن کي، طاقت سموري جي فرعون ۾ ڇڏيو، ڀڪي کي سوارن ۾ رٽن پاڻي موٽيل پوئتي گهرڻ جا اسرائيل پر بچيو. نه به هڪ مان انهن ۾ هئا، ٽيا داخل ۾ سمنڊ پنيان جي انهن جيڪي ۾ پٽ کان پاسي ساڄي لاءِ کين پاڻي ۾ ويا، هليا تان زمين خشڪ ۾ وچ جي سمنڊ پٽ ۾ بچايو، مان هٽ جي مصرين ۾ ڏينهن ان کي اسرائيل رب ۾ هئي. پٽ کان پاسي کاٻي رب جيڪو ڏنو، هٽ وڏو اُهو اسرائيل ڏنو. مئل تي ڪناري جي سمنڊ کي مصرين اسرائيل تي موسىٰ خدمتگار سندس ۾ تي خدا ۾ ويا، ڍڄي کان رب ماڻهو ۾ ڪيو، تي مصرين مڃيو.

15

جي مالڪ اسين اچو چيائون، ۾ ڳايو، لاءِ خدا گيت هي پٽن جي اسرائيل ۾ موسىٰ پوءِ کي سوار ۾ گھوڙي آهي، ڪئي ظاهر شان پنهنجي سان شان هن ته ڇو ڪريون، ساراهه آهي، خدا منهنجو هي ۾، نجات لاءِ مون ٽيو محافظ ۾ مددگار آهي. ڇڏيو اڇلائي ۾ سمنڊ جنگيون رب کيس. ڪندس بلند مان ۾ خدا، جو پيءُ منهنجي کيس، ساراهيندس مان ۾

اڇلايو، ۾ سمنڊ هن قوت، سندس ۽ رَٽ جا فرعون آهي. نالو سندس رب آهي، ٽوڙيندڙ ڏکي کي انهن سمنڊ ويا؛ نگليا ۾ سمنڊ ڳاڙهي اهي آفيسر؛ جا درجي ٽئين سوار چونديل ڏنو جلال ۾ طاقت مالڪ، اي هٽ، ساڃو تنهنجو پٽر. جيئن ويا ٻڌي ۾ اونهائي اهي ڇڏيو؛ شان جي توهان ۽ آهي. ڇڏيو ٽوڙي کي دشمنن مالڪ، اي هٽ، ساڃو تنهنجو آهي، ويو موڪليو غضب پنهنجو توهان ڇڏيو، ٽوڙي کي دشمنن پنهنجن توهان سان گهٽائيءَ جي ورهجي پاڻي ڪري جي روح جي غضب تنهنجي ۽ ويو. ڪائي وانگر پُس کي انهن جنهن تعاقب چيو، دشمن ويون. جمي موجون ۾ وچ جي سمنڊ ويو، جمي وانگر ديوار پاڻي ويو، ماريندس، سان تلوار پنهنجي پريندس، روح پنهنجو ورهائيندس، ڦٽ پکڙيندس، ڪري اهي ڇڏيو، ڏکي کين سمنڊ موڪليو، روح پنهنجو تو ڪندو. حڪومت هٽ منهنجو ڪير آهي؟ جهڙو توهان ڪير ۾ ديوتائن رب، اي ويا. ٻڌي ۾ پاڻيءَ طاقتور وانگر سِسي توهان ٿو. ڪري عجائب عجيب، ۾ عظمتن وئي، ڏني عزت ۾ پاڪن آهي؟ جهڙو توهان قوم هن پنهنجي سان انصاف پنهنجي تو ڇڏيو. نگلي کين زمين وڏايو، هٽ ساڃو پنهنجو ۾ جاءِ پاڪ پنهنجي سان طاقت پنهنجي تو ڏني، نجات تو کي جنهن ڪئي، رهنمائي کي ادوم پوءِ ڪنيا. دردن کي رهاڪن جي فلستين ٽيا، ڪاوڙيل اُهي ۽ ٻڌو، قومن ڏني. تسلي رهندڙ ۾ ڪنعان ويئي، وڻي لرزش کين حڪمران، جا موآب ۽ ڪيائون، جلدي اڇواڻ جا وجن، ٽي پٽر اهي ۾ عظمت جي ٻانهه تنهنجي پوي، خوف ۽ ٽڏ تي انهن ويا. ڳري سڀ جن وجن، لنگهي هي ماڻهو تنهنجا جيستائين رب، اي وجن، لنگهي ماڻهو تنهنجا جيستائين تيار پنهنجي ۾، جبل جي وراثت پنهنجي کي انهن لڳايو آڻي اندر ڪيو. حاصل تو کي جيڪا مالڪ، اي جاءِ، مقدس مالڪ، اي ڪئي، تيار تو جيڪا ۾، جاءِ جي رهڻ ڪيل ته ڇو تائين. اجا ۽ تي، دور ۽ ٿو، ڪري حڪمراني تي دور رب ڪئي. تيار هٿن تنهنجي پاڻي جو سمنڊ تي انهن رب ۽ ٽيو، داخل ۾ سمنڊ گڏ سان سوارن ۽ رٿن گهوڙو جو فرعون جيڪا نبيه، مريم پر ويا. ذريعي زمين خشڪ ۾ وچ جي سمنڊ پٽ جا اسرائيل پر آندو،

۾ ڊولن پنيان جي هن عورتون سپ ۾ ڪٽي، ڊول ۾ هٿ پنهنجي هئي، پيٽ جي هارون لاءِ، خداوند ڳايون اسان چئي، ڪيو، شروع مريم مان انهن پر نڪتيون. سان رقصن اڇلايو. ۾ سمنڊ هن سوار ۾ گھوڙو آهي؛ ويو ڪيو شاندار هو ته چو تي، طور شاندار ۾ ريگستان جي شور کين ۾ چڏيو، ڪڍي کان سمنڊ ڳاڙهي کي پٽن جي اسرائيل موسىٰ پر آيا، ۾ مرّه اهي مليو. نه پاڻي لاءِ پيئڻ کين ۾ هليا، ڏينهن تي ۾ ريگستان اهي ۾ آيو، وٺي نالو جو جڳھ ان هن ڪري ان هو، ڪاوڙو اهو ته ڇاکاڻ سگھيا، نه پيئي مان مرّه اهي موسىٰ پيئنداسين؟ ڇا اسان هئا، رهيا چئي ڪيو، گوڙ تي موسىٰ ماٺهن ۾ رکيو. ڪاوڙائي ٽي منو پاڻي ۾ اڇلايو، ۾ پاڻيءَ اهو هن ۾ ڏيکاريو، ڪاٺ کيس رب ۾ پيو، روئي ڏانهن رب تون جيڪڏهن چيو، ۾ آزمايو، کيس هن اتي ۾ رکيا؛ فيصلا ۾ قانون کيس هن اتي ويو؛ اڳيان جي هن جيڪي شيون اهي ۾ کي، آواز جي خدا تنهنجي رب ٻڌندين سان ٻڌڻ سنياليندين تون ۾ ڏانهن، حڪمن جي هن ڏيندين ڪن تون ۾ ڪندين، تون آهن خوشگوار مان ته چو تي؛ تو آڻيندس نه آڻي، تي مصرين مون جيڪا بيماري، هر قانون، جا هن سپ ٻارهن اتي ۾ آيا، ۾ ايليم اهي ۾ آهيان. ڏيندڙ شفا کي تو جيڪو خدا تنهنجو رب آهيان لڳايا.خيما ۾رسان جي پاڻيءَ اتي اهي ۾ هئا، وَڻ ستر جا کجيءَ ۾ هئا، چشما جا پاڻيءَ

16

آئي، ۾ ريگستان جي سين گڏجاڻي سڄي جي پٽن جي اسرائيل ۾ ٽيا، روانا مان ايليم هنن مصر اهي جڏهن ۾، مهيني ٻئي تي، ڏينهن پندرهين پر آهي. ۾ وچ جي سينا ۾ ايليم جيڪا خلاف هارون ۾ موسىٰ گڏجاڻي سڄي جي پٽن جي اسرائيل هئا، ويا نڪري مان زمين جي هٿان جي مالڪ ۾ زمين جي مصر اسين ڪاش چيو، کي انهن پٽن جي اسرائيل ۾ بڙائي. بڙ ۾ هئاسين، رهندا ويهي تي ٿانون جي گوشت اسين جڏهن ها، هجون ويا مري ماريل

هن آهي، آندو ڪيڊي ۾ ريگستان هن ڪي اسان اوهان ته ڇو هئاسين، ڪائيندا ماني ڀرپيٽ مان آسمان لاءِ توهان مان ڏس ڇيو، ڪي موسىٰ رب لاءِ. مارڻ ۾ ڏڪار ڪي جماعت سڄي جيئن ته ڪندا، گڏ ۾ ڏينهن لاءِ جي ڏينهن اهي ۽ نڪرندا، ٻاهر ماڻهو ۽ برسائيندس، ماني ۾ ڏينهن ڇهين ۽ نه؛ يا هلندا سان قانون منهنجي اهي ڇا ته آزمائيندس ڪي انهن مان ڪندا گڏ اهي جيڪو هوندو ٻيڻو ۽ آڻيندا؛ اندر اهي جيڪو ڪندا تيار اهي ۽ هوندو، شام ڇيو، ڪي گڏجاڻي سڄي جي اسرائيل بني هارون ۽ موسىٰ ۽ ۾. ڏينهن موجب ڏينهن توهان جو صبح ۽ آندو، ڪيڊي مان زمين جي مصر ڪي توهان رب ته ڄاڻندؤ توهان جو آهيون ڇا اسان پر ٻڌي، بڙ بڙ جي توهان خلاف جي خدا هو جڏهن ڏسندؤ جلال جو رب شام ڪي توهان رب جڏهن ڇيو، موسىٰ ۽ آهيو؟ ڪندا بڙ بڙ خلاف جي اسان توهان جو بڙ بڙ جي توهان رب ته ڇاڪاڻ لاءِ، ٽيڻ سير ماني جو صبح ۽ ڏئي لاءِ ڪائڻ گوشت جو توهان آهيون؟ ڇا اسان پر آهيو؛ رهيا ڪري بڙ بڙ خلاف جي اسان توهان جيڪا آهي، ٻڌي ڇيو، ڪي هارون موسىٰ آهي. خلاف جي خدا پر ناهي، خلاف جي اسان ڪاوڙ جي توهان هن ته ڇو اچو، اڳيان جي خدا ته ڇئو ڪي جماعت سڄي جي پٽن جي اسرائيل رهيو ڳالهائي سان جماعت سڄي جي پٽن جي اسرائيل هارون جڏهن آهي. ٻڌي بڙ بڙ جي موسىٰ رب ۽ ٽيو. ظاهر ۾ ڪڪر جلال جو رب ته ويا، موتي ڏانهن ريگستان اهي ۽ هو، ۾ شام ڇئي، ڳالهاءِ، ڏانهن انهن آهي؛ ٻڌي ڪاوڙ جي اسرائيل بني مون ڇئي، ڳالهايو، ڏانهن مان ته ڄاڻندا، توهان ۽ ويندا؛ ڀرجي سان ماني توهان ۾ صبح ۽ ڪائيندا، گوشت توهان ڍڪي ڪي گاهه خيمه ۽ آئي، مٿي ماءُ ڪوئل ۽ شام، پر ٽيو آهيان. خدا جو توهان رب جي ريگستان ڏس، ۽ چوڏاري. جي گاهه خيمه وئي ٿي بند اوس جڏهن ٿي صبح ڇڏيو. اسرائيل، بني ڏسي ڪي ان پر جيان. برف تي زمين اڇو، جيان ہج جي ڏٺيءَ ٽلهو، تي منهن موسىٰ پر هئي؛ ڇا اها ته هئي نه خبر ڪي انهن ته ڇو آهي؟ ڇا هي چيو، ڪي ٻئي هڪ لفظ اهو هي آهي. ڏني لاءِ ڪائڻ ڪي توهان رب جيڪا آهي، ماني اها هي چيو، ڪي انهن

سر هر عومر، مناسب لاءِ پنهنجي هڪ هر مان ان ڪريو گڏ ڏنو: حڪم رب جيڪو آهي ڪريو. گڏ سان وارن خيمن پنهنجي هڪ هر موجب، انگ جي روحن جي توهان موجب، هنن جڏهن گهٽ. ڪنهن ۾ ڪيو گڏ گهڻو ڪنهن ۾ ڪيو، طرح اهڙيءَ پٽن جي اسرائيل وٽ هن ڪيو گڏ گهٽ جنهن ۾ هو، نه وڌيڪ وٽ هن ڪيو گڏ گهڻو جنهن ماپيو، سان گومر به ڪو کي، کين ته چيو موسىٰ ڪيو. گڏ ۾ مقدار مناسب لاءِ پنهنجي هڪ هر هو؛ نه گهٽ ان ماڻهن ڪجهه پر ٻڌو، نه جي موسىٰ انهن پر تائين. صبح کان پنهنجي مان ان ڇڏي نه ڪاوڙيو. تي انهن موسىٰ ۾ ٽيو، بدبودار ۾ ڪيا پيدا ڪيڙا اهو ۾ ڏنو، ڇڏي تائين صبح مان ته ٽيو، گرم سج جڏهن پر حصو، مقرر پنهنجو هڪ هر ڪيو، گڏ صبح صبح اُهو هنن ۾ گومر ۾ ڪيون، گڏ ٻيڻو شيون ضروري هنن ٽيو، ائين تي ڏينهن ڇهين ويو. پگهري اُهو ڇا چيو، کي انهن موسىٰ ٻڌايو. کي موسيٰ ۾ آيا، اندر حاڪم سپ جا گڏجاڻي ۾ لاءِ؛ هڪ سياڻي؛ آهي آرام پاڪ لاءِ رب ڏينهن جو سبت ڳالهائي؟ رب جيڪا ناهي ڳالهه اها هي شيءِ اضافي هر ۾ اُبالو؛ چاهيو، اُبالڻ توهان جيترو ۾ پچايو؛ چاهيو، پچائڻ توهان جيترو موسىٰ جيئن ڏنو، ڇڏي تائين صبح مان ان هنن ۾ لاءِ. صبح ۾ ذخيري کي ان ڏيو ڇڏي کي کائو، اڄ چيو، موسىٰ ٽيا. پيدا ڪيرا ۾ ان نه ۾ ٽيو، نه سڙي اهو ۾ هو، ڏنو حڪم کي هنن ڪندا، گڏ توهان ڏينهن ڇهه ملندو. نه ۾ ميدان اهو آهي، ڏينهن جو سبت لاءِ رب اڄ ته ڇو مان ماڻهن تي، ڏينهن ستين هوندو. نه به ڪجهه ۾ ان ته ڇو آهي، سبت ڏينهن ستين پر چيو، کي موسىٰ رب مليو. نه به ڪجهه پر ڪئي، ڪوشش جي ڪرڻ گڏ ڪجهه ته ڇو ڏسو، چاهيندا؟ نه ٻڌڻ کي شريعت منهنجي ۾ حڪمن منهنجن توهان ڪيستائين ٻن تي ڏينهن ڇهين کي توهان هن ڪري ان آهي، ڏنو ڏينهن جو سبت کي توهان مالڪ تي ڏينهن ستين به ڪو رهو، ويهي ۾ گهر پنهنجي هڪ هر آهي، ڏني ماني جي ڏينهن جو ان پٽن جي اسرائيل ۾ ڪيو. آرام تي ڏينهن ستين ماڻهن ۾ نڪرڻ. نه مان جاءِ پنهنجي جهڙو ڪيڪ ۾ ماکيءَ ذائقو جو ان ۾ هو، جهڙو ٻج جي ڪوريو اڇي اهو رکيو، من نالو

ذخيري جو، من گومر ۾ريو ڏنو، حڪم رب جيڪو آهي ڪلام اهو هي ته، چيو موسىٰ هو. ۾، بيابان توهان کاتي توهان جيڪا روٽي اها ڏسن اهي جيئن ته لاءِ، نسلن جي توهان ۾ هڪ چيو، کي هارون موسىٰ مان. زمين جي مصر آندو ڪيي کي توهان رب جيئن رکندين، اڇيان جي خدا کي ان ۾ وجهه، گومر پورو جو مَن ۾ ان ۾ وڻ، مرتبان سونهري کي ان هارون ۾ ڏنو، حڪم کي موسىٰ رب جيئن لاءِ، رکڻ محفوظ لاءِ نسلن جي توهان کاتو، تائين سال چاليهه من پٽن جا اسرائيل رکيو. لاءِ رکڻ محفوظ اڇيان جي شاهدي پهتا. ۾ علائقي جي فونيڪيا اهي جو تائين کاتو، من انهن آيا، ۾ ڏرتيءَ آباد اهي جو تائين هو.حصو ڏهون جو ماپن ٽن گومور پر

17

موجب ڪلام جي رب ٽي، روانو مان ريگستان سين جماعت جي پٽن جي اسرائيل سپ ۾ ماٹھن ۾ هو. نه پاڻي لاءِ پيئڻ لاءِ ماٹھن اتي پر لڳايا، خيما ۾ رفيديم ۾ سان، خيمن پنهنجن چيو، کين موسيٰ ۾ پيئون، اسين ته ڏي، پاڻي کي اسان چئي، ڪيو، جهيڙو سان موسيٰ پاڻيءَ ماٹھن اتي پر ٽا؟ آزمايو ڇو کي رب توهان ۾ ٽا، ڪيو جهيڙو ڇو سان مون توهان مصر کي اسان تو ڇو؟ هي هئا، رهيا چئي ڪيو، گوڙ ڏانهن موسىٰ ماٹھن اتي ۾ لڳي، اُڄ لاءِ لاءِ؟ مارڻ سان اڄ کي جانورن ۾ کي ٻارن جي اسان ۾ کي اسان آهين آيو ڪٽي مٽي مان مون اهي ۾ وقت، ٽورو اجا ڪندس؟ ڇا لاءِ ماٹھن هن مان چيو، روئي ڏانهن رب موسىٰ قوم لاءِ پاڻ پر هل، اڇيان جي قوم هن چيو، کي موسىٰ رب آءُ ڇڏيندا. ماري هٽي پٽر کي آءُ وڻ، ۾ هٽ پنهنجي هو، ماريو کي درياءَ تو سان جنهن لٽ، اها آءُ وڻ، مان بزرگن جي کي پٽر توهان ۾ ۾، حوريب تي پٽر اڇيان، جي توهان آهيان بينو اتي مان هي هل. اڇيان جي پٽن جي اسرائيل موسىٰ ۾ پيئندا. ماٹھو ۾ نڪرندو، پاڻي مان ان ۾ ماريندؤ،

جي ملامت جي پٽن جي اسرائيل رکيو، ملامت ۾ آزمائش نالو جو جاءِ ان هن ۾ ڪيو ائين نه؟ يا آهي، ۾ وچ جي اسان مالڪ ڇا چئيندي، سبب، جي آزمائڻ کي مالڪ ۾ سبب، طاقتور لاءِ پاڻ چيو، کي يهوشع موسىٰ ڪئي. جنگ سان اسرائيل ۾ رفيديم ۾ آيو عمالیق بينو تي مٿي جي ٽڪريءَ مان ڏس ۾ لاءِ، وڙهڻ سان عمالیق سپاٽي نڪري ۾ چوند، ماڻهو هو، چيو ڪيس موسىٰ جيئن ڪيو ائين يشوع ۾ آهي. ۾ هٿ منهنجي لٺ جي خدا ۾ آهيان، ٽڪريءَ هور ۾ هارون ۾ موسىٰ ۾ ڪئي، بندي صف لاءِ جنگ سان عمالیق نڪري ٻاهر ۾ اسرائيل تڏهن ڪنيا، مٿي هٿ پنهنجا موسيٰ جڏهن ته ٽيو ائين ۾ چڙهيا. تي چوتيءَ جي هٿ جا موسيٰ پر ٽيو. غالب عمالیق تڏهن ڪيا، هيٺ هٿ پنهنجا هن جڏهن پر ٽيو، غالب هٿن سندس هور ۾ هارون ۾ وينو، تي ان هو ۾ رکيو، هيٺ ڪيس ڪٽي پٽر هنن ۾ هئا، ڳري تائين لهڻ سج هٿ جا موسيٰ ۾ ڪان، پاسي ان هڪ ۾ ڪان پاسي هن هڪ سنياليو، کي ڪيو. قتل سان تلوار کي ماڻهن سيني سندس ۾ ڦيرايو، کي عمالیق جوشوا رهيا. مضبوط ته ڇو وجهه، ۾ ڪنن جي يشوع ۾ لکه ۾ ڪتاب طور يادگار ڳالهه هي چيو، کي موسىٰ رب ۾ ڇڏيندس. ڪري ختم طور مڪمل کان هينان جي آسمان کي يادگار جي عمالیق مان ته ڇو پناهه. منهنجي رب رکيو، نالو جو ان ۾ ڪيو، تعمير گاهه قربان هڪ لاءِ رب موسيٰ ٽو.ڪري جنگ نسل در نسل خلاف جي عمالیق سان هٿ ڳجهي رب

18

رب جيڪو ٻڌو ڪجهه سي اهو هو، سُسُر جو موسيٰ ۾ پادري جو مدين جيڪو يَٽرو، هو. آندو ڪيي مان مصر کي اسرائيل رب ته ڇو هو، ڪيو لاءِ قوم پنهنجي لاءِ، اسرائيل هن ۾ پوءِ، کان واپسيءَ جي هن ورتو کي سِپورا زال جي موسىٰ جوائِي، جو موسىٰ يَٽرو، ٻئي ۾ هوس؛ پرڏيهي ۾ ڌرتيءَ اجنبي آئون ٽو، چئي هو، گيرشوم نالو جو هڪ پُٽ؛ ٻه جا

مون هن ۽ هو، مددگار منهنجو خدا جو پيءُ منهنجي ته چو ٿو، چئي هو، اليعزر نالو جو ۽ پٽ سندس ۽ سسر، جو موسيٰ يوٿور، ويو ٻاهر ۽ بچايو. مان هٽ جي فرعون کي اهو هو. لڳايو خيمو تي جبل جي خدا هن جتي ۾، ريگستان ڏانهن موسيٰ زال سندس ۽ زال تنهنجي ۽ آهي، رهيو اچي وٽ تو يوتور سسر تنهنجو ڏس، ته، ويو ٻڌايو کي موسيٰ کيس ۽ نڪتو، ٻاهر لاءِ ملڻ سان ساس پنهنجي موسيٰ آهن. گڏ سان هن پٽ ٻه تنهنجا موسيٰ ۽ آندو. ۾ خيمي کين ۽ کيو، سلام کي ٻئي هڪ هنن ۽ ڏنو، چمي کيس ۽ جهکيو، جي اسرائيل سان مصرين سڀني ۽ فرعون رب جيڪو ٻڌايو ڪجهه سڀ کي سسر پنهنجي ۽ کان هٽ جي فرعون کين رب ته ۽ ٿي، ۾ رستي کين جيڪا محنت سڄي ۽ کيو، خاطر انهن رب جيڪي ٿيو، حيران تي شين سڀين سڀني انهن يَٽرو ڇڏايو. کان هٽ جي مصرين يَٽرو ۽ ڇڏايو. کان هٽ جي فرعون ۽ کان هٽ جي مصرين کي انهن رب ته چو ڪيون، لاءِ کان هٽ جي فرعون ۽ کان هٽ جي مصرين کين هن ته چو آهي، وارو برڪت رب چيو، ته سبب، هن ته چاڪاڻ آهي، عظيم کان ديوتائن سڀني رب ته ڄاڻيو مون هاڻي ڇڏايو. قرباني ٻيون ۽ قرباني سوزيون ويو ڪٽي ڄاتو، جو موسيٰ يَٽرو، ۽ کيو. حملو مٽن انهن گڏ، سان ڄاتي جي موسيٰ لاءِ کائڻ ماني آيا جا اسرائيل بزرگ سڀ ۽ هارون ۽ لاءِ؛ خدا سڀ پر ويٺو، لاءِ ڪرڻ فيصلو جو ماڻهن موسيٰ ته ٿيو ائين ڏينهن ٻئي ۽ اڳيان. جي خدا هو جيڪو ڪجهه سڀ ڏٺو يَٽرو جڏهن ۽ هئا. ٻيڻا وٽ موسيٰ تائين شام کان صبح ماڻهو ويٺو تون چو لاءِ؟ ماڻهن ٿو ڪري تون جيڪو هي آهي ڇا ٿو، چوي لاءِ، ماڻهن ٿو ڪري سسر پنهنجي موسيٰ ۽ تائين؟ شام کان صبح وٽ تو آهن اُبا ماڻهو سڀ پر اڪيلو، آهين ڪو ۾ انهن جڏهن لاءِ. ڳولڻ فيصلو کان خدا ٽا اچن وٽ مون ماڻهو ته چو ٿو، چوي کي ۽ آهيان، ڪندو فيصلو جو هڪ هر مان ته ٽا، اچن پرسان منهنجي اهي ۽ ٿو ٽئي تڪرار تون چيو، کي هن ساس جي موسيٰ ٿو. ڄاڻايان قانون سندس ۽ حڪم جا خدا کي انهن صبريءَ بي ويندين ٿي تباهه تون سان تباهيءَ ڪرين. ٿو نه سان طريقي صحيح ڪم هي

تون لاءِ، تنهنجي آهي ڪم ڳرو هي آهن، سان تنهنجي جيڪي ماڻهو هي سڀ ۽ تون، ۽ ۾، صلاح توکي مان ۽ ٻڌ، ڳالهه منهنجي ڪري تنهن هاڻي سگهين. ڏو نه ڪري اهو اڪيلو جا انهن تون ۽ ٽي، شيون ڏانهن خدا لاءِ ماڻهن تون هوندو، سان تنهنجي خدا ۽ ڏيندس، گواهي جي قانون سندس ۽ حڪم جا خدا کي انهن تون ۽ ڪندين. پيش ڏانهن خدا لفظ اهي جيڪي ڪم اهي ۽ هلندا، اهي ۾ جن ڏيڪاريندين رستا اهي کي انهن تون ۽ ڏيندين، ٻڌن، کان خدا جيڪي چوندِ، کي مردن طاقتور مان ماڻهن سڀني لاءِ پاڻ تون ۽ ڪندا. جا سوين ڪمانڊر، جا هزارن تي انهن ۽ ٽا، ڪن نفرت کان وڏائي جيڪي مرد، نيڪ فيصلو جو ماڻهن اهي ۽ ڪندين. مقرر ڪمانڊر جا ڏهن ۽ ڪمانڊر جا پنجاهن ڪمانڊر، اهي ۽ ڪندا، پاڻ اهي فيصلا ننڍا ۽ ويندا، ڪٽي وٺ تو لفظ ڏکيو پر وقت، هر ڪندا خدا ته ڪندؤ، ڳالهه هي توهان جيڪڏهن ڪندا. مدد تنهنجي ۽ ڪندا، هلڪو بار تنهنجو ماڻهو سڀ هي ۽ ويندؤ، ٽي قابل جي ٻيهڙ اڳيان توهان ۽ ڏيندو، طاقت کي توهان جيڪو ۽ ٻڌو آواز جو سُسر پنهنجي موسىٰ ايندا. سان امن تي جاءِ پنهنجي پنهنجي کي ماڻهن طاقتور مان اسرائيل سڄي موسيٰ ۽ ڪيائين. اهو چيو، ڪيس هن ڪجهه جا پنجاهن ۽ ڪمانڊر جا سوين ۽ ڪمانڊر جا هزارن مٿان جي انهن کي انهن ۽ چونڊيو، ڏکيو هر پر ڪيو، وقت هر فيصلو جو ماڻهن هنن ۽ ڪيو. مقرر ڪمانڊر جا ڏهن ۽ ڪمانڊر کي ڏاماد پنهنجي موسىٰ ڪيو. فيصلو پاڻ لفظ هلڪو هر ۽ آيا، ڪٽي وٺ موسيٰ لفظ ويو.هليو ڏانهن ملڪ پنهنجي هو ۽ موڪليو

19

تي، ڏينهن هن پوءِ، کان نڪرڻ مان زمين جي مصر جي پٽن جي اسرائيل ۾ مهيني ٽئين پر ۽ آيا، ۾ ريگستان جي سينا ۽ ٽيا، روانا مان رفيديم هنن ۽ آيا. ۾ ريگستان جي سينا اهي

خدا ۾ چڑهيو، تي جبل جي خدا موسىٰ ۾ لڳايو. خيمو سامهون جي جبل اتي اسرائيل ۾ چوندين، کي گهراٽي جي يعقوب تون ڳالهيون هي چئيندي، سڏيو، مان جبل کيس کيو ڇا سان مصرين مون ته آهي ڏنو پاڻ توهان ڪندين. اعلان کي پٽن جي اسرائيل هاڻي ۾ آهي. آندو طرف پنهنجي کي توهان کٹي، تي پرن جي عقابن کي توهان ۾ آهي، قومن سيني توهان ته رکو، کي عهد منهنجي ۾ ٻڌو، کي آواز منهنجي توهان جيڪڏهن مون تون پر توهان آهي. منهنجي زمين سڄي ته چو ٽيندؤ، قوم خاص لاءِ منهنجي مان موسىٰ چوندين. کي پٽن جي اسرائيل تون لفظ اهي ٽيندؤ، قوم پاڪ ۾ پادريت شاهي لاءِ خدا جو جن رکيا، لفظ سڀ اهي اڃيان جي انهن ۾ سڏيو، کي بزرگن جي ماڻهن هن ۾ آيو، ڪجهه سڀ چيو، ۾ سان، دل هڪ ماڻهن سيني پر ڏنو جواب هو. ڏنو حڪم کي انهن خدا لفظ اهي موسىٰ پر کيو پيش ٻڌنداسين. ۾ ڪنداسين اسين آهي، چيو خدا جيڪو ماڻهو جيئن ته ٿو، اچان ۾ ستون جي ڪکر وٺ تو مان ڏس، چيو، کي موسىٰ رب ڏانهن. جون ماڻهن موسىٰ ڪن. يقين لاءِ هميشه تي تو ۾ ڳالهائيان، سان تو مان جڏهن ٻڌن خبردار سان سختيءَ کي ماڻهن وڃي هيٺ چيو، کي موسىٰ رب ٻڌايون. کي رب ڳالهيون ٽئين کي انهن ۾ ڏي، ٿوئڻ ڪپڑا پنهنجا کي انهن ۾ ڪر، پاڪ سپاڻي ۾ اڄ کي انهن ۾ ڪر، جي ماڻهن سيني لهندو، تي جبل سينا رب تي ڏينهن ٽئين ته چو ڏي؛ رهڻ تيار لاءِ ڏينهن نه تي جبل ته ڏيو ڏيان لاءِ پاڻ چئي، ڪندين، الڳ چوڌاري کي ماڻهن تون ۾ سامهون. نه ويندو. مري سان موت ڇهي، کي جبل جيڪو ڪو هر ڇهو. ڪجهه مان ان نه ۾ چڑهو، ويندو، ماريو سان تير يا ويندو، مارجي پٿر سان پٽرن ته چو هٽ، سندس لڳندو هليو ڪکر ۾ صور ۾ آوازَ جڏهن رهندو، جيئرو نه ماڻهو، جيڪڏهن ۾ جانور جيڪڏهن انهن هن ۾ ڏانهن، ماڻهن آيو هيٺ مان جبل موسىٰ تي. جبل چڑهندا اهي کان، جبل وڃي عورت رهو، تيار تائين ڏينهن ٽن چيو، کي ماڻهن هن ۾ ٿوئا. ڪپڑا انهن ۾ کيو، پاڪ کي اونداهو ۾ بجليون ۾ آواز تڏهن ٿي، صبح جڏهن تي ڏينهن ٽئين وجو. نه ويجهو جي

ماڻهو سڀ ۾ گاهه خيمه ۾ گونجيو، سان زور آواز جو نرسنگي آيا، تي جبل سينا ڪکر اهي ۾ آندو، لاءِ ملاقات جي خدا ڪيي ٻاهر مان گاهه خيمه کي ماڻهن موسىٰ ۾ ويا. ڏڃي ۾ باه تي ان خدا ته ڇاکاڻ هو، رهيو ڪري دونهون سڃو جبل سينا ٻيڻا. هيڻان جي جبل گهٽو تمام ماڻهو سڀ ۾ دونهون، جو ٿڻي جيئن هو، رهيو چڙهي دونهون ۾ هو، ٽيو نازل خدا ۾ ڳالهايو، موسىٰ ويا. ٽيندا مضبوط گهٽو تمام ۾ وڌندا اڇتي آواز جا ٿُرهي ٽيا. حيران کي موسىٰ وارو پالڻ ۾ آيو، تي چوٽي جي جبل سينا وارو پالڻ ڏنو. جواب ۾ آواز ڪيس وڃي هيٺ چئي، چيو، کي موسىٰ خدا ۾ ويو. مٽي موسىٰ ۾ سڏيو، تي چوٽي جي جبل لاءِ، سمجهڻ اچن نه ويجهو ڏانهن خدا به ڪڏهن ته ڪر، خبردار سان سختيءَ کي ماڻهن ڪيا پاڪ اهي ٽا، اچن ويجهو جي خدا رب پادري جيڪي ۾ پون. ڪري گهٽا مان انهن ۾ تي جبل سينا ماڻهو چيو، کي خدا موسيٰ ۾ وڃي. ٿي نه پري کان انهن رب ڪٽي ته وڃن، کي ان ۾ ڪر، الڳ کي جبل چئي، آهي، ڏني گواهي کي اسان تو ته ڇو سگهندا، نه چڙهي پر چڙهه، مٽي گڏ سان پاڻ هارون ۾ تون پوءِ ۾ اڇ، هيٺ وچ، چيو، ڪيس رب ڪر. پاڪ تباهه کي ڪنهن مان انهن رب ته نه ڪن، نه زور لاءِ چڙهڻ ڏانهن خدا ماڻهو ۾ ڪاهن چيو.ڪين ۾ ڏانهن ماڻهن ويو پر موسىٰ ڪري.

20

آندو ڪيي کي تو جيڪو خدا، تنهنجو رب آهيان مان چئي، ڳالهايا، لفظ سڀ اهي رب ۾ تون هوندا. نه ديوتا ٻيا سواءِ کان مون توکي مان. گهر جي غلامي مان، زمين جي مصر ۾ آسمان جيڪي مشابهت، جي شيءِ به ڪنهن نه ۾ ٺاهيندين، نه تصوير به ڪو لاءِ پاڻ انهن تون آهن. ۾ پاڻيءَ هيڻان جي زمين جيڪي ۾ آهن، هيٺ ۾ زمين جيڪي ۾ آهن، مٽي رب آهيان مان ته ڇو ڪندين؛ خدمت جي انهن تون ئي نه ۾ ڪندين، نه سجدو کي

تائين نسل چوٽين ۾ ٽين تي، ٻارن گناهه جا پيءُ ڏيندڙ خدا، غيرتمند هڪ خدا، تنهنجو مون جيڪي لاءِ انهن تائين هزارن رحم ڪندڙ ۾ ٿا، ڪن نفرت کان مون جيڪي لاءِ انهن خدا پنهنجي تون ٿا. رکن سنيالي حڪم منهنجا جيڪي لاءِ انهن ۾ ٿا، ڪن محبت سان ڪندو نه بيگناهه کي ان خدا تنهنجو خداوند ته ڇو وٺندين، نه ۾ بيڪار نالو جو خداوند ڇهه رکو. ياد لاءِ ڪرڻ پاڪ کي ڏينهن جي سبت ٿو. وٺي ۾ بيڪار نالو سندس جيڪو تنهنجي رب ڏينهن جو سبت ڏينهن، ستويں پر ڪندين. ڪم سڀ پنهنجا ۾ ڪر، ڪم ڏينهن تنهنجو ڏيءَ، تنهنجي ۾ پٽ تنهنجو ۾ تون ڪندين، نه ڪم به ڪو ۾ ان تون آهي؛ لاءِ خدا اهو ۾ جانور هر تنهنجو ۾ جانور لاد تنهنجو ۾ ٻکر تنهنجو نوڪراڻي، تنهنجي ۾ نوڪر سڀ ۾ سمنڊ ۾ زمين ۾ آسمان رب ۾ ڏينهن ڇهه ٿو. رهي ۾ وچ تنهنجي جيڪو پرديسي ڏينهن ستين رب ڪري ان ڪيو، آرام تي ڏينهن ستين ۾ ناهيو، آهي ۾ انهن جيڪو ڪجهه لاءِ تو جيئن ته ڪر، عزت جي ماءُ ۾ پيءُ پنهنجي ڪيو. مقدس کي ان ۾ ڏني، برڪت کي خدا تنهنجو رب جيڪا تي، زمين سڻي ان ٽئين وارو عمر ۾گهي تون جيئن ته ۾ ٽئي، سڻو تون ڪندين. نه قتل تون ڪندين. نه چوري تون ڪندين. نه زنا تون ٿو. ڏئي توکي زال جي پاڙيسري پنهنجي تون ڏيندين. نه شاهدي ڪوڙي خلاف جي پاڙيسري پنهنجي ئي نه ڪندين، نه خواهش جي گهر جي پاڙيسري پنهنجي تون ڪندين؛ نه خواهش جي جي هن ئي نه جي، نوڪراڻي جي هن ئي نه جي، ٻار جي هن ئي نه جي، زمين جي هن جيڪي ئي نه جي، جانور به ڪنهن جي هن ئي نه جي، گدهه جي هن ئي نه جي، ٻکري جو صور ۾ کي، مشعلن ۾ ڏنو، کي آواز ماڻهن سيني ۾ آهي. جو پاڙيسري تنهنجي ڪجهه موسىٰ انهن ۾ رهيا. ٻيڻا کان پري ۾ ويا ۽ڇي ماڻهو سڀ پر کي، جبل ڪندڙ دونهار ۾ آواز، ويندا‌سين. مري اسين ته نه ڳالهائي، نه سان اسان خدا ۾ ڳالهائي، سان اسان تون چيو، کي آهي، آيو وٺ توهان لاءِ آزمائڻ کي توهان خدا ته ڇو رکو، حوصلو چيو، کين موسيٰ جيئن کان پري ماڻهو ڪريو. نه گناهه توهان ۾ رهي، ۾ دلين جي توهان خوف جو هن جيئن ته

ڳالهيون هي چيو، ڪي موسىٰ رب هو. خدا جتي ٿيو، داخل ۾ اونداهي موسىٰ پر رهيا، اُپري ڏنو توهان ڪندين: اعلان ڪي پٽن جي اسرائيل ۾ چوندين، ڪي گهراٽي جي يعقوب تون نه ديوتا جا چانديءَ لاءِ پنهنجي توهان آهي. ڳالهايو سان توهان مان آسمان مون ته آهي مان زمين گاهه قربان ٺاهيندؤ. نه لاءِ پنهنجي توهان به ديوتا جا سونهن ۾ ٺاهيندؤ، تہ ۾ نجاتون، جون تہ ۾ قربانيون، سڙيل جون تہ تي ان ڪندؤ قرباني ۾ لاءِ، مون ٺاهيندؤ ۾ اتي، نالو منهنجو رکندس نالو جيڪڏهن جتي ۾، جاءِ هر گابي جا تہ ۾ ريوڻ، جون قربان مان پٽرن لاءِ منهنجي تون جيڪڏهن ڪي. تہ ڏيندس برڪت ۾ ڏانهن، تہ ايندس تي انهن خنجر پنهنجو تون ته ڇو ٺاهيندو، نه مان پٽرن ترڪيل ڪي انهن ته ٺاهيندو، گاهه نه تي گاهه قربان منهنجي ذريعي قدمن تون آهن. ويا ٿي ناپاڪ اهي ۾ آهي، لڳايو ڪندين.نه ظاهر ننگي پنهنجي تي ان تون جيئن ته چڙهندين،

21

ڪندين حاصل تون جيڪڏهن رکندين. سامهون جي انهن تون جيڪي آهن، قانون اهي ۾ بغير آزاد ويندو هليو ۾ سال ستين پر توڪي؛ ڪندو خدمت سال ڇهه ٻار، عبراني هڪ ڪا جيڪڏهن پر نڪرندو، ٻاهر اڪيلو ته ٽئي، داخل اڪيلو پاڻ هو جيڪڏهن قيمت. ڪيس مالڪ جيڪڏهن نڪرندي. ٻاهر به عورت جي هن ته ٽئي، داخل گڏ سان هن عورت پاڻ هو ۾ هوندا، جا مالڪ سندس ٻار ۾ زال ته ڄمائي، ٽيئرون يا پٽ ڪيس هوءَ ۾ ڏئي، زال آهي ڪيو پيار مون ٻار، اهو چوي ڏيندي جواب پر جيڪڏهن ويندو. نڪري اڪيلو خدا مالڪ سندس ڪيس آٽيندو آزاد؛ پڇندس نه کي، ٻارن ۾ کي، زال ۾ کي، مالڪ منهنجي سندس ڪندو سوراخ ۾ تي، چوڪٽ تي، دروازي ڪيس آٽيندو پوءِ ۾ ڏانهن، فيصلي جي ڪو جيڪڏهن لاءِ. هميشه ڪيس هو ڪندو خدمت ۾ سان، آري ڪي ڪن سندس مالڪ

پڇي ڪنيزون جيئن ويندي نه ائين هوءَ ته وڪٽي، طور نوڪراڻي کي ڏيءَ پنهنجي ماڻهو ڪيو اتفاق هن سان جنهن ڪري، نه خوش کي مالڪ پنهنجي هوءَ جيڪڏهن ڏيون. وڃن مالڪ جو وڪٽڻ کي هن کي قوم اجنبي ڪنهن پر ڏيندو. ڇوٽڪارو کي هن هو ته هو، جي هن سان پٽ پنهنجي هو پر جيڪڏهن ڪئي. خيانت سان هن هن ته ڇاڪاڻ ناهي، لاءِ پاڻ هو پر جيڪڏهن ڪندو. سلوڪ مطابق حق جي ڏيئرن سان هن ته ڪري، مگڻي نه محروم کي هن کان صحبت ۾ ڪپڙا ۾ شيون ضروري جون هن ته وڃي، عورت ٻي ويندي، نڪري ۾ مفت هوءَ ته ڪري، نه شيون ٿي اهي کي هن هو پر جيڪڏهن ڪندو. جي موت کيس ته وڃي، مري هو ۾ ماري، کي ڪنهن ڪو پر جيڪڏهن جي. چانديءَ بغير توکي مان ته ڏنو، ۾ هٿن سندس کي هن خدا پر نه، تي طور ارادي پر هي وڃي. ڏني سزا پاڙيسري پنهنجي ماڻهو ڪو پر جيڪڏهن ويندو. پڇي قاتل اهو جتي ڏيندس جاءِ هڪ کان گاهه قربان منهنجي ته وڃي، پناهه)هو(۾ لاءِ، مارڻ کيس ڪري حملو سان نڪيءَ تي ان ماريندو، کي ماءُ پنهنجي يا کي پيءُ پنهنجي جيڪو ڏيندين. سزا جي موت وڃي کيس ٻُرو کي ماءُ پنهنجي يا چوي ٻُرو کي پيءُ پنهنجي جيڪو وڃي. ڏني سزا جي موت کي کي ڪنهن مان پٽن جي اسرائيل بني ماڻهو ڪو جيڪو ويندو. مري سان موت سو چوي، کيس ته ٽئي، ثابت ۾ هن ڏوهه اهو ۾ وڪٽي، کيس ڪري ظلم تي هن ۾ ڪري، چوري يا سان پٽر کي ويجهي اهي ۾ ڪن، جهيڙو ماڻهو ۾ جيڪڏهن وڃي. ڏني سزا جي موت ماڻهو اهو ڪري اُتي جيڪڏهن پوي، ليٽي تي بستري پر مري، نه هو ۾ مارين، سان مُٺ ادا هو جي بيڪاريءَ جي هن سواءِ ماريو؛ جنهن اهو هوندو بيگناهه هلي، تي لٽيءَ ٻاهر سان لٺ کي ٻانڊي پنهنجي يا کي ٻار پنهنجي ماڻهو ڪو جيڪڏهن جو. علاج ۾ ڪندو، هوءَ پر جيڪڏهن ويندي. ڏني سزا سان انصاف وڃي، مري هيٺ هٿن جي هن هو ۾ ماري، آهي. چانديءَ سندس اها ته ڇو وڃي، ڏني نه سزا کيس ته وڃي، بچي ڏينهن ٻه يا هڪ جو هن ۾ مارين، آهي رکندي ۾ پيٽ جيڪا کي عورت هڪ ۾ وڙهن، ماڻهو ٻه جيڪڏهن

لاڳو مڙس جو عورت ته جيئن ويندو؛ ڏنڊيو سان ڏنڊ ڏهيل، مڪمل نه وڃي نڪري ٻار روح ڏيندو هو ته هجي، ڏهيل تي طور مڪمل پر جيڪڏهن ڏيندو. سان وقار هو ڪندو، پير بدران پير جي، هٿ بدران هٿ جي، ڏند بدران ڏند جي، اک بدران اک جي، روح بدران ڪو جيڪڏهن جي. نيل بدران نيل جي، زخم بدران زخم جي، سڙڻ بدران سڙڻ جي، انڊو ڪيس ۾ ڪري مارائي تي اک جي خادمه پنهنجي يا تي اک جي نوڪر پنهنجي ماڻهو جيڪڏهن ڏيندو. موڪلي ڪري آزاد ۾ بدلي جي اک جي انهن کي انهن هو ته ڇڏي، ڪري آزاد کي انهن هو ته ڇڏي، ڪيي ڏند جو خادمه پنهنجي يا ڏند جو نوڪر پنهنجي هو پر ماڻهوءَ ڏئي سگ ٻوڙهو پر جيڪڏهن ۾. بدلي جي ڏند جي انهن ڇڏيندو موڪلي ڪري ويندو ڪائجي نه ۾ ٻوڙهو، اهو ويندو مارجي پٽر سان پٽرن وڃي، مري ۾ کي عورت يا کي مارڻ سگ کان اڳ ٻڪرو جيڪڏهن هوندو. بيگناهه جو ٻوڙهي مالڪ پر جو؛ هن گوشت ۾ وجي، ڏني گواهي کي مالڪ سندس ۾ اڳ، کان ڏينهن ٽئين ۾ اڳ کان ڪالهه هجي، وارو مارجي پٽر کي ٻڪري ته ڇڏي، ماري کي عورت يا مرد ڪنهن اهو پر نه، هتائي کي ان هو ته کيس، وجي لڳايو تاوان پر جيڪڏهن ويندي. ڏني موت به کي مالڪ سندس ۾ ويندو، کي ڏيءَ يا پٽ ۾ جيڪڏهن وجي. لڳايو کيس جيترو ڏيندو، تاوان جو جان پنهنجي هو ڪنهن يا کي ٻار ڪنهن سانڊ جيڪڏهن ڪن. سان هن مطابق جي حڪم هن ته هٽي، سُگ سانڊ ۾ ڏيندو، شيڪل ٽيهه جا چانديءَ کي مالڪ جي انهن ته مارين، سگ کي نوڪراڻي ۾ نه، ڊڪي کي ان ۾ ڪوٽي، ڪڏ يا کولي ڪڏ ماڻهو ڪو جيڪڏهن ويندو. مارجي پٽر کي مالڪ جي انهن هو ڏيندو، معاوضو مالڪ جو ڪڏ ته پوي، ڪري اندر گڏو يا [illegible]ڪواتي ڪنهن ٻڪرو جو ڪنهن جيڪڏهن ٽيندو. جو هن جانور مئل پر ڏيندو؛ چاندي کي ۾ وڪٽندا، کي ٻڪري جيئري اهي ته وجي، مري اهو ۾ هٽي سگ کي ٻڪري جي پاڙيسري ڪالهه ٻڪرو اهو جيڪڏهن ورهائيندا. کي ٻڪري مئل ۾ ورهائيندا، کي چانديءَ جي ان مالڪ سندس ۾ وجي، ڄاڻايو ڳالهه اها آهي وارو مارڻ سگ اڳ کان ڏينهن ٽئين ۾ اڳ کان

ادا ڪرو ۾ بدلي جي ڪري هو ته هٿايو، نه ڪي ان هن ۽ هجي، وئي ڏني گواهي ڪي ذبح ڪي ان ۽ ڪري، چوري ريڍ يا ڇڙو ڪو جيڪڏهن هوندو. جو هن ويل مري پر ڪندو، ريڍون چار ۾ بدلي جي ريڍ ۽ ڪندو، ادا ڇڙا پنج ۾ بدلي جي ڇڙي هو ته وڪٽي، يا ڪري ڪندو.ادا

22

آهي. نه قتل ڪيس ته وڃي، مري ته ويو ماريو ۽ مليو چور ۾ ڪوٽائي پر جيڪڏهن جيڪڏهن پر ويندي، ڏني موت ڪيس آهي، ڏوهي هو ته ايري تي ڪيس سڄ جيڪڏهن چوري پر جيڪڏهن وڃي. ڪيو وڪرو ۾ بدلي جي چوري ڪيس ته هجي نه ڪجهه ڪيس ٻيٽو جو انهن هو ته جيئري، تائين ريڍن وٺي کان گڏي وڃي، ملي ۾ هٽ جي هن شيءِ ٽيل ٻي ڇڏي جانور پنهنجو ۽ چرائي، باغ جو انگورن يا زمين ماڻهو ڪو جيڪڏهن ڪندو. ادا پر ڪندو، ادا مطابق جي پيداوار پنهنجي مان زمين پنهنجي هو ته لاءِ، چرائڻ زمين انگورن پنهنجي ۽ شيون بهترين جون زمين پنهنجي هو ته چرائي، زمين سڃي جيڪڏهن ۽ ڳولي، ڪي ڪنڊن باهه نڪتل ٻاهر پر جيڪڏهن ڪندو. ادا شيون بهترين جون باغ جي اهو آهي، ٻاري باهه جنهن ته ڇڏي، ساڙي ڪي ميدان يا ٻوٽن جي اناج يا ميدانن جي اناج اهو ۽ ڏئي، لاءِ سنيالڻ برتن يا چاندي ڪي پاڙيسري پنهنجي ڪو جيڪڏهن ڪندو. ادا ڪندو. ادا ٻيٽو هو ته وڃي، ملي چور جيڪڏهن وڃي، ٽي چوري مان گهر جي ماڻهوءَ ته ڪائيندو قسم ۽ ايندو، اڳيان جي خدا مالڪ جو گهر ته چور، وڃي لڏو نه پر جيڪڏهن جي ظلم جي قسم هر آهي، ڪئي نه بچڑائي تي امانت سموري جي پاڙيسري پنهنجي هن ۽ ۾ باري جي ڪپڙي ۽ ۾ باري جي ريڍ ۽ ۾ باري جي جانور لاڻ ۽ ۾ باري جي ٻچڑي ۾، باري جي خدا هجي، شيءِ به جيڪا ٽي؛ وڃي ڪئي دعويٰ جي جنهن ۾ باري جي نقصان هر

ٻيٽو کي پاڙيسري اهو ويو، پکڙيو ذريعي جي خدا جيڪو ۽ ايندو، فيصلو جو ٻنهي اڳيان ڪو يا رڍ يا گابي يا جانور ڪو کي پاڙيسري پنهنجي ماڻهو ڪو جيڪڏهن ڪندو. واپس نه به ڪو ۽ وڃي، بڊجي قيدي يا وڃي مري يا ٽئي زخمي اهو ۽ ڏئي، لاءِ سنپالڻ جانور به سان امانت جي پاڙيسري پنهنجي هن ته هوندو، ۾ وچ جي ٻنهي قسم جو خدا ته ڃاڻي، هو ۽ ڪندو، قبول مالڪ جو هن طرح اهڙيءَ ۽ آهي، ڪئي نه خيانت طرح به ڪنهن ڪندو؛ ادا کي مالڪ هو وڃي، ٽي چوري کان هن اهو پر جيڪڏهن ڏيندو. نه واپس نه ادا ۽ آڻيندو، تي شڪار کي هن هو وڃي، ٽي شڪار جو جانورن اهو پر جيڪڏهن يا وڃي مري يا وڃي ٽٽي اهو ۽ گهري کان پاڙيسري پنهنجي ماڻهو ڪو جيڪڏهن ڪندو. سان هن مالڪ جيڪڏهن ڪندو. ادا هو ته هجي، نه گڏ سان هن مالڪ پر وڃي، ٽي قيدي جي اُجرت جي هن اها ته هجي مزدور هو جيڪڏهن پر ڪندو، نه پرپائي هو ته هجي گڏ سان هن ۽ ڏئي ڏوڪو کي ڪنوار منگيتر غير ڪنهن ڪو پر جيڪڏهن ٽيندي. ۾ بدلي انڪار هو پر جيڪڏهن بٹائيندو. زال لاءِ پنهنجي ڏئي ڏاج کي هن ضرور هو ته سمهي، ادا چاندي کي پيءُ هو ته ڏئي، طور زال جي هن کي هن ته چاهي نه پيءُ جو هن ۽ ڪري، جيڪو ڪو هر رکو. نه جيئرو کي جادوگرن آهي. هوندو ڏاج جو ڪنوارن جيترو ڪندو، ڏئي قرباني کي ديوتائن جيڪو ڏيندا. سزا جي موت کي انهن توهان سمهي، سان جانور ڏيندين، ڏک تون نه کي پرڏيهي جو لاءِ. اڪيلي رب سواءِ ويندو، ڪيو تباهه سان موت ٿو، ۽ بيوه به ڪنهن توهان ۾. زمين جي مصر هئين پرڏيهي تون ته ڇو ستائيندين، ڪيس نه ۽ انهن ۽ پهچايو، نقصان کي انهن سان برائي توهان پر جيڪڏهن ڏيندؤ. نه ڏک کي يتيم مان ۽ ٻڌندس، کي آواز جي انهن مان سان ٻڌڻ ته ڪئي، فرياد ڏانهن مون ڪري روئي جون توهان ۽ ڇڏيندس، ماري سان تلوار کي توهان مان ۽ ويندس، ڪاوڙجي سان غضب پنهنجي تون جيڪڏهن ويندا. ٽي يتيم ٻار جا توهان ۽ ويندیون، ٽي بيواهه عورتون ئي نه ۽ رکندين نه ۾ دٻاءُ ڪيس تون ته ڏيندين، قرض چاندي کي پاءُ غريب ڪنهن ويجهو

سج وٹين، طور گروي ڪپڑو جو پاڙيسري پنهنجي تون جيڪڏهن ڪندين. لاڳو سود ڪيس هي رڳو آهي، يڪ جو هن هي ته ڇو ڪندين؛ واپس کي هن کي ان تون اڳ کان لهڻ هو ڪري تنهن جيڪڏهن سمهندو؟ ۾ شيءِ ڪهڙي هو آهي؛ جو پن ننگي جي هن ڪپڑو خدائن تون آهيان. رحمدل مان ته ڇو ٻڌندس؛ کي هن مان ٿو، روئي سان زور ڏانهن مون پهرين چوندين. نه خراب بابت حاڪم جي ماڻهن پنهنجي تون ۽ ڳالهائيندين، نه بُري جي ڪندا. نه دير توهان جو، ڪولهو جي انگور ۽ جاءِ واري ڪٽڻ ڪٽڪ جي توهان ميوا گابي، پنهنجي تون طرح اهڙيءَ ڏيندا. کي مون توهان جو، پٽن جي توهان ڄاول پهريون رهندا، وٽ ماءُ پنهنجي ڏينهن ست اهي ڪندين: سان جانور جوڙيل پنهنجي ۽ رڍ پنهنجي ۽ ٽيندؤ، ماڻهو مقدس لاءِ مون تون ۽ ڏيندين. واپس کي مون کي ان تون ڏينهن انين پر اڇلايو.ڏانهن ڪتي کي ان کائو، نه گوشت ماريل پاران جانورن جهنگلي

23

ناانصاف ته ٽيندين راضي سان ناانصاف تون نه ۽ ڪندين، نه قبول ڳالهه بيڪار تون ڪيو گڏ سان پيڙ تون ئي نه ۽ هوندين، نه تي برائيءَ گڏ سان وڌيڪن تون ٽئين. شاهد ماڻهو غريب تون ۽ لاءِ. ڪرڻ خراب کي انصاف موڙجي، گڏ سان وڌيڪن جيئن ته ويندين جي هن يا کي ٻڪريءَ جي دشمن پنهنجي تون جيڪڏهن ڪندين. نه رحم ۾ فيصلي تي جيڪڏهن ڏيندين. واپس کي هن ڪٽي موتائي ته ملين، پٽڪندي کي جانور واري ڪٽڻ يار کي ان ته آهي، ڪريل هيٺ سامان جي هن جيڪو ڏسين، جانور جو دشمن پنهنجي تون ۾ فيصلي جي غريب تون ڪندين. مدد ۾ اُٽارڻ کي ان گڏ سان هن پر گذرندين، نه ڇڏي ۽ بيگناهه رهندين، پري کان ڳالهه ناانصافي هر ڪندين. نه خراب کي فيصلي سندس ۽ ڏيندين. قرار صحيح ڪري جي تحفن کي بيدين تون نه ۽ ماريندين، نه وارو انصاف

لفظ وارا انصاف ۾ ٿا، ڪن انڊيون اکيون جون ڏسندڙن تحفا ته ڇو ونڊندين، نه تحفا ته ڇاکاڻ ٿا، ڄاڻو ڪي روح جي اجنبي تون ته ڇو ستايو، نه ڪي اجنبي ۾ ٿا. ڪن خراب جي ان ۾ پوکيندين، زمين پنهنجي تون سال ڇهه هئا. اجنبي ۾ زمين جي مصر پاڻ تون جا قوم تنهنجي ۾ ڏيندين، ڇڏي ڪي ان ۾ ڏيندين، معافي ۾ سال ستين ڪندين. گڏ پيداوار پنهنجي تون طرح اهڙي ڪائيندا، جانور جهنگلي سو هوندو بچيل جيڪو ۾ ڪائيندا، غريب ڪم پنهنجا تون ڏينهن ڇهه سان. باغ جي زيتون پنهنجي ۾ ڪندين سان باغ جي انگورن جوڙيل تنهنجو ۾ ڪري، آرام ۽ڪر تنهنجو جيئن ته آهي، آرام ڏينهن ستين پر ڪندين، جيڪو ڪجهه سڀ ٿين. تازو پرديسي ۾ پٽ جو نوڪراڻيءَ تنهنجي جيئن ته ۾ جانور، نه ۾ ويندو، ڪيو نه ياد نالو جو ديوتائن ٻين ۾ سنڀاليو، ڪي ان آهي، چيو ڪي توهان مون بي ملهايو. جشن لاءِ منهنجي دفعا ٽي ۾ سال ويندو. ٻڌو مان وات جي توهان اهو ئي ڪي توهان مون جيئن ڪائو، ماني خمير بي ڏينهن ست ڪريو، پاسداري جي عيد جي خمير منهنجي نڪتا، مان مصر توهان ۾ ان ته ڇو ۾، وقت مقرر جي مهيني نئين هو ڪيو حڪم پنهنجي ڪندين تون عيد جي ميوي پهرين جي فصل ۾ ٿيندؤ. نه ظاهر هٿ خالي اڃيان جي ٽيڻ مڪمل تي نڪرڻ جي سال ۾ پوکيندين، ۾ زمين پنهنجي تون جيڪي جي، ڪمن ۾، سال دفعا ٽي آهن. مان زمين تنهنجي جيڪي ۾، گڏجاڻي جي ڪمن پنهنجي عيد تنهنجي ڪي قومن آئون جڏهن ويندو. ڏٺو اڃيان جي خدا تنهنجي رب مرد هر تنهنجو رت جو بخور منهنجي تون تڏهن وڏائيندس، حدون تنهنجون ۾ ڇڏيندس ڪيڊي ڪان منهن رهندي. سمهي تائين صبح چربي جي عيد منهنجي ئي نه ۾ ڪندين، نه قرباني تي خمير آڻيندين. ۾ گهر جي خدا تنهنجي رب ميوا، پهريون جا پيداوار پهرين جي زمين تنهنجي جي توهان پيغامبر پنهنجو مان ڏس، ۾ پچائيندين. نه ۾ ڪير جي ماءُ جي هن ڪي ڏاڙهي آڻي، ۾ زمين ان ڪي توهان ته رکي، محفوظ ۾ رستي ڪي توهان هو ته ٿو، موڪليان اڃيان ڪيس ۾ ٻڌ، ڳالهه سندس ۾ ڏي، ڏيان لاءِ پاڻ آهي. ڪئي تيار لاءِ توهان مون جيڪا

آهي. مٿي ڪيس نالو منهنجو ته ڇاڪاڻ روڪيندو، نه توڪي هو ته ڇو ڪر، نه نافرماني توڪي آئون جيڪو ڪندؤ ڪجهه سپ ۾ ٻڌندؤ، آواز منهنجي سان ڏيان توهان جيڪڏهن لاءِ منهنجي مان قومن سيني توهان ته ڪندؤ، حفاظت جي عهد منهنجي ۾ ڏيندس، حڪم ۾ پادريت شاهي لاءِ منهنجي توهان ۾ آهي، منهنجي زمين سڄي ته ڇو هوندؤ، قوم خاص سان ڏيان توهان جيڪڏهن چوندين. ڪي اسرائيل بني تون لفظ اهي هوندؤ. قوم مقدس تنهنجي آئون ته چوندس، توڪي آئون جيڪو ڪندؤ ڪجهه سپ ۾ ٻڌندؤ، آواز منهنجي تنهنجي قاصد منهنجو ڪندس. مخالفت جي مخالفن تنهنجي ۾ ٽيندس، دشمن جو دشمنن يبوسي ۾ حوي جرجاشي، ڪنعاني، فرزي، حتي، اموري، توڪي ۾ جائيندو، ڪندي اڳواٽي نه سجدو ڪي ديوتائن سندن تون ڪندس. تباهه ڪي انهن آئون ۾ ويندو، وٺي ڏانهن تون پر ڪندين، نه مطابق ڪمن سندن تون ڪندين، خدمت جي سندن ئي نه ۾ ڪندين، ڪري ٽڪرا ٽوڙي ڪي ستونن سندن تون ۾ ڇڏيندين، ٻاهي تي طور مڪمل ڪي انهن تنهنجي ۾ ماني تنهنجي مان ۾ ڪندين، خدمت جي خدا مالڪ پنهنجي تون ۾ ڇڏيندين. ڇڏيندس. موڙي ڪي بيماري ڪان توهان مان ۾ ڏيندس، برڪت ڪي پاڻي تنهنجي ۾ شراب پريندس. پرڻ انگ جو ڏينهن تنهنجي تي؛ زمين تنهنجي بانجھ ٽيندي نه ۾ بانجھ، ٽيندو نه ۾ جن ڪندس حيران ڪي قومن سيني آءُ ۾ هلندو، اڳيان تنهنجي جيڪو موڪليندس ڀَر آءُ ٻڙن موڪليندس ۾ ڪندس. جلاوطن ڪي دشمنن سيني تنهنجي آءُ ۾ ٽيندين، داخل تون ڪنعاني ۾ ڪي، ماڻهن حوي ۾ ڪي، ماڻهن اموري ڇڏيندين ڪيڊي تون ۾ اڳيان، تنهنجي ڪي زمين ته ۾، سال هڪ ڪي انهن ڇڏيندس ڪيڊي نه ڪان. پاڻ ڪي ماڻهن حتي ۾ ڪي، ماڻهن توهان ڪي انهن آئون نديي نديي مطابق ٽين. نه گهٽا تي تو جانور جا زمين ۾ ٽئي، نه ويران تنهنجون آءٌ ڪريو. حاصل وراثت جي زمين ۾ وڏو توهان جو تائين ڇڏيندس، ڪيڊي ڪان وٺي ڪان ريگستان ۾ تائين، سمنڊ جي فلستين وٺي ڪان سمنڊ ڳاڙهي ڪندس مقرر حدون آهن، ۾ زمين جيڪي ڪي رهاڪن انهن ڏيندس ۾ هٿن تنهنجي آءٌ ۾ تائين، فرات درياءَ وڏي

سان ديوتائن جي انهن ۾ سان انهن توهان چڏيندس. ڪيڙي اڇيان تنهنجي ڪي انهن ۾ ڪي توهان اهي جيئن ته ٽيندا، نه آباد ۾ زمين جي توهان اهي ۾ ڪندؤ. نه معاهدو ديوتائن جي انهن توهان جيڪڏهن ته چو ڪن، نه مجبور تي ڪرڻ گناهه خلاف منهنجي ويندا.بٽجي رڪاوٽ لاءِ توهان اهي ته ڪندؤ، خدمت جي

24

ستر جا اسرائيل ۾ ابيود ۾ نداب ۾ هارون ۾ تون ڏانهن رب وچ مٽي ويو، چيو ڪي موسيٰ ۾ پر ويندو، ويجهو جي خدا اڪيلو موسيٰ ۾ ڪندا. سجدو ڪي رب کان پري اهي ۾ بزرگ، هن ۾ ٽيو داخل اندر موسىٰ ويندا. نه مٽي گڏجي سان سندن ماڻهو ۾ ويندا، نه ويجهو اهي ڏنو، جواب سان آواز هڪ ماڻهن سيني پوءِ ٻڌايا، قانون ۾ لفظ سپ جا خدا ڪي ماڻهن سپ جا رب موسيٰ ۾ ٻڌنداسين. ۾ ڪنداسين اسين ڳالهايا، رب جيڪي لفظ سپ چئيندي، پٽر ٻارهن ۾ ڏاهي، گاهه قربان هيڏان جي جبل اٽي سوير جو صبح موسيٰ ۾ لکيا، لفظ ۾ موڪليو، ڪي مردن نوجوان جي پٽن جي اسرائيل هن ۾ لاءِ. قبيلن ٻارهن جي اسرائيل ڪيون. قربان گابيون طور قرباني جي نجات ڪي خدا ۾ چاڑهيون، قربانيون سڙيل انهن ۾ وجهو. تي گاهه قربان حصو اڌ جو رت ۾ وجهو، ۾ پيالن ڪٽي، حصو اڌ جو رت موسيٰ مالڪ جيڪو ڪجهه سپ چيائون، ۾ پڙهيو، ۾ ڪنن جي ماڻهن وٽي، ڪتاب جو عهد ڏس، چيو، ۾ ڇڙڪيو، تي ماڻهن ڪٽي، رت موسيٰ ٻڌنداسين. ۾ ڪنداسين اسين ڳالهايو، ۾ موسىٰ ۾ آهي. ڪيو بابت لفظن سيني انهن سان توهان رب جيڪو آهي، رت جو عهد هي ڪي جاءِ انهن ۾ ويا. مٽي بزرگ ستر جا ڪائونسل جي اسرائيل ۾ ابيهو ۾ نداب ۾ هارون ڪم، جو اِٽ جي نيلم جيئن هيڏان، جي پيرن سندس ۾ هو، بيٺو خدا جو اسرائيل جتي ڏٺو به هڪ مان ماڻهن چونديل جي اسرائيل ۾ ۾. صفائي شڪل جي گنبد جي آسمان جيئن ۾

ڪي موسيٰ رب ۽ پيتو. پيتو ۽ ڪاڏو ڪاڏو هنن ۽ ٽيا، ظاهر تي جاءِ جي خدا اهي ۽ مري، نه ڏيندس، تختيون جون پٽر توڪي مان ۽ رهه، اتي ۽ اڇ چڙهي تي جبل ڪول منهنجي چيو، جيڪو يشوع، ۽ موسىٰ اُتي ۽ آهن. لڪيا لاءِ ڏيڻ قانون ڪين مون جيڪي حڪم ۽ قانون رهو، خاموش هتي چيو، ڪي پراڻن ۽ ويا. تي جبل جي خدا اُهي هو، بيٺو وڻ هن آهن، گڏ سان توهان هور ۽ هارون ڏسو ۽ موٽون، واپس ڏانهن توهان اسان جيستائين ۽ ويا، تي جبل جوشوا ۽ موسيٰ ۽ اڇن. وڻ انهن ته ٽئي، فيصلو ڪو ڪي ڪنهن جيڪڏهن ڇهه ڪي ان ڪڪر ۽ آيو، هيڻ تي جبل سينا جلال جو خدا ۽ ڇڏيو. ڏڪي ڪي جبل ڪڪر سڏيو. مان وچ جي ڪڪر تي ڏينهن ستين ڪي موسىٰ مالڪ ۽ ڇڏيو، ڏڪي تائين ڏينهن جي پٽن جي اسرائيل تي، چوٽي جي جبل وانگر باھ برندڙ شڪل، جي عظمت جي رب پر تي جبل اتي هو ۽ ويو، مٽي تي جبل ۽ ٽيو، داخل ۾ وچ جي ڪڪر موسىٰ ۽ هئي. اڇيان رهيو.راتيون چاليهه ۽ ڏينهن چاليهه

25

وڻو، ميوا پهريون کان سڀني ۽ چئو، ڪي پٽن جي اسرائيل چئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۽ جيڪو ميوو، پهريون اها آهي هي ۽ وڻندا. ميوا پهريون منهنجا تون ۽ لڳي، ۾ دل جي جن ۽ ٻيٽو، ڳاڙهو ۽ واڳٽائي، ۽ نيرو، ۽ پيتل، ۽ چاندي، ۽ سون، کان: انهن وڻنداسين توهان ۽ ڪلون، نيري ۽ رنگيل، ڳاڙهي ڪلون جون رڍن ۽ وار، جا ٻڪرين ۽ ڪتيل، ڪپڙو مهين ڍگهو ۽ ۾، ٽڪري جي ڪلهي لاءِ نقاشي پٽر ۽ پٽر، جا عقيق ۽ سگهندڙ، نه سڙي لڻون تون ۽ ٽيندس. ظاهر ۾ توهان مان ۽ ڏاهيندين، جاءِ مقدس هڪ لاءِ منهنجي تون ۽ چوغو. جو خيمي ٿو، ڏيڪاريان تي جبل توڪي آڻون جيئن ڏاهيندين ڪجهه سڀ اهو لاءِ منهنجي صندوق جو شاهدي تون ۽ ڏاهيندين. تون ئي ائين نمونو، جو برتنن سڀني جي ان ۽ نمونو

اڌ ۽ هٽ ۽ ويڪر، اڌ ۽ هٽ ۽ ڊگهائي، اڌ ۽ هٽ ۾ ناهيندين، مان ڪاٺ ٽيندڙ نه سڙي سان سون کي ان کان ٻاهر ۽ اندر ڏيکيندين، سان سون خالص کي ان تون ۽ اوچائي. چار لاءِ ان ناهيندين تون ۽ ناهيندين. چوڌاري ڪنارا مروڙيل جا سون لاءِ ان ۽ ڏيکيندين، ٻئي ڇلا ۾ ۽ تي، پاسي هڪ ڇلا ۾ تي، پاسن چارئي کي انهن رکندين ۽ ڇلا، سونهريون سان سون کي انهن تون ۽ سڙي، نه جيڪا لکڙ ٻڌڻ جا ڪٽڻ ناهيندين تون تي. پاسي آهن، ۾ پاسن جي صندوق جيڪي ۾ انگوزن ٻڌڻ جا ڪٽڻ ڪندين داخل تون ۽ ڏيکيندين؛ تون ۽ هونديون. حرڪت بي لڳيون ۾ ڇڏڻ جي صندوق ۾. انهن کي صندوق لاءِ ڪٽڻ رحم جي سون خالص تون ۽ ڏيندس. توکي مان جيڪي شاهديون، ۾ صندوق وجهندو هٽ اڌ ۽ هڪ ويڪر ۽ هٽ اڌ ۽ ۾ ڊگهائي جي جنهن ناهيندين، ڏکڻ جو گادي واري جي نشست واري رحم کي انهن ۽ ناهيندين، ڏهيل جي سون ڪروبيم ۾ تون ۽ هوندي. واري رحم ڪروب هڪ ۽ کان، پاسي هن ڪروب هڪ ويندا ناهيا رکندين. تي پاسن ٻنهي پنهنجا ڪروبيم ناهيندؤ. تي پاسن ٻنهي کي ڪروبن ٻن توهان ۽ کان، پاسي ٻئي جي سيٽ ڪندا ڇانو تي تخت واري رحمت سان پَرن پنهنجن هوندا، ڪندا ڊگها طرف مٿي پَر ڏانهن تخت واري رحمت منهن جا ڪروبيم هوندا، ڏانهن ٻئي هڪ منهن جا انهن ۽ هوندا، اهي تون ۾ صندوق ۽ رکندين، مٿان تي صندوق کي نشست جي رحم تون ۽ هوندا. ۽ ويندس، ڇاڻايو کان اُتان توکي مان ۽ ڏيندس. توکي مان جيڪي وجهندين، شاهديون جيڪي ۾، وچ جي ڪروبين ٻن ڳالهائيندس، کان مٿان جي نشست واري رحمت توکي مان جي اسرائيل توکي مان جيڪي مطابق ڳالهين سيني انهن ۽ آهن، تي صندوق جي شاهدي جي جنهن جي، سون خالص سونهري ناهيندين ميز هڪ تون ۽ ڏيندس. حڪم لاءِ پٽن چوڌاري لاءِ ان تون آءِ هوندي. اڌ ۽ هٽ هڪ اوچائي ۽ هٽ، هڪ ويڪر ۽ هٽ، ۾ ڊگهائي ڪنارو جو ماپ جي هٽ چوڌاري لاءِ ان تون آءِ ناهيندين، لهرون موڙيل سونهري ڇلا جا سونهن چار تون ۽ ناهيندين. لهر نندي موڙيل چوڌاري لاءِ ڪناري تون آءِ ناهيندين،

هيڻان جي ڪنگوري تي حصن چئن جي پيرن جي ان ڇلا چار اهي تون ۾ ڏاهيندين، تون ۾ سگهجي. ڪٿي ميز ۾ انهن جيئن ته لاءِ، ڏنبن وارن ڪٽ هوندا ۾ قبرن ڇلا ۾ رکندين.

سان سون خالص کي انهن تون ۾ سڙي، نه جيڪا مان ڪاڻ اُن ڏنبا اُهي ڏاهيندين پيو ۾ ڏوپدان، ۾ پيالا، جا ان ڏاهيندين تون ۾ ويندي. ڪنيو ميز اُها ۾ انهن ۾ ڊڪيندين، کي انهن تون مان سون صاف ۾، انهن ڪندين پيو تون ۾ جن پيالا، ۾ پيالا، جا ڪرڻ رکندين. لاءِ هميشه اڇيان منهنجي روٽيون جا موجودگيءَ تي ميز تون ۾ ڏاهيندين.

جو ڏاهيندؤ توهان ڏکيل ڏاهيندؤ، جو سون صاف چراغدان هڪ توهان اوچائين ڳوڙها، جا اوچائين پيالا، جا اوچائين شاخون، جون اوچائين جو، ان ڏنيو جو چراغدان، شاخون تي مان، پاسن نڪرنديون ٻاهر شاخون ڇهه هوندا. مان ان سوسن جا اوچائين بادام ڪنيل پيالا ٿي ۾ ڪان. پاسي ٻئي جي ڏيئي شاخون ٿي ۾ ڪان، پاسي هڪ جي ڏيئي آهن نڪرنديون جيڪي ۾ شاخن ڇهن ئي ائين لِلي، ۾ گولو ۾ شاخ هڪ وارا، شڪل جي ۾ گولا ۾ شاخ هڪ هئا، ڪنيل وارا شڪل جي بادام پيالا چار ۾ چراغدان ۾ مان. چراغدان جي نلڪن ننڍين چار گولو ۾ مان، ان هيڻان جي نلڪن ننڍين ٻن گولو جو سوسن. جا ان ۾ آهن، نڪرنديون مان چراغدان جيڪي لاءِ نلڪن ننڍين ڇهن طرح اهڙيءَ مان، ان هيڻان مان ان شاخون ۾ گهنڊيون آهن. وارا شڪل جي بادام ٿيل نقش پيالا چار ۾ چراغدان تون ۾ ست، ڏيئا جا ان ڏاهيندين تون ۾ مان. سون خالص هڪ ڪيل ڪم سڃو هجن، بنياد جا ان ۾ ڏوپدان جو ان تون ۾ ڪان. طرف هڪ ڪندا روشن اهي ۾ ڏيئا، اهي رکندين توهان ڏس، هئا. جا سون صاف ٽيلنٽ هڪ برتن اهي سي ڏاهيندين. مان سون خالص آهي.ويو ڏيڪاريو تي جبل کي توهان جيڪو مطابق نموني ان ڏاهيندؤ

26

۽ واگٹائي، ۽ نيري، ۽ مان، ڪتان نفيس موڙيل پردا ڏهه ٺاهيندؤ، توهان کي خيمي ۽ جي پردي هڪ ٺاهيندؤ. کي انهن توهان سان ڪم اٽيل سان، ڪروبين ڇاڙهي موڙيل جو پردن سيني هوندي، هٽ چار ويڪر جي پردي هڪ ۽ هوندي، هٽ ويهه ۽ اٺ لمبائي هڪ پردا پنج ۽ سان، ٻئي هڪ هوندا، ملندڙ سان ٻئي هڪ پردا پنج هوندو. ساڃيو ماپ تي، ڪنڊ جي پردي هڪڙي ٺاهيندو، ڦاٽا نيرا لاءِ انهن تون ۽ هوندا. ملندڙ سان ٻئي ملائڻ ٻئي ٺاهيندو، تي ڪنڊ جي پردي ٻاهرين تون ئي ائين ۽ ۾، ملائڻ کان پاسي هڪڙي جي پردي ٻئي تون ٽلڪا پنجاهه ۽ ٺاهيندين، ۾ پردي هڪ تون ٽلڪا پنجاهه طرف. جي تون ۽ پوندا. ۾ هڪ هر سامهون جي ٻئي هڪ جيڪي ٺاهيندين، ۾ حصي واري جوڙ ڪنگڻن انهن سان ٻئي هڪ کي پردن ڇنڊيندين تون ۽ ڪنگڻا، سونهري پنجاهه ٺاهيندين يارهن خيمي، جي تي ڊڪ وارا وارن چمڙا ٺاهيندين تون ۽ هوندو. هڪ خيمو ۽ سان، ويڪر جي پردي هڪ ۽ هٽ ٽيهه ڊگهائي جي پردي هڪ کي. انهن ٺاهيندين تون چمڙا ۾ پاڻ کي چمڙن پنجن تون ۽ ٽيندو. لاءِ پردن يارهن ماپ ئي اهو هوندي، هٽ چار ٻيٽو تي منهن جي خيمي کي چمڙي ڇهين تون ۽ ۾، پاڻ کي چمڙن ڇهن ۽ جوڙيندين، ٿُڪا پنجاهه آهي، موجب جوڙ ۾ وچ جيڪا تي، ڪنڊ جي پردي هڪ تون ۽ ڪندين. پنجاهه ڪنڊو اوچائين ٺاهيندين. ٿُڪا پنجاهه تي ڪنڊ جي پردي ملندڙ ٻئي ۽ ٺاهيندين، کي، چمڙن جوڙيندين اوچائين ۽ مان، ڦاٽن کي ڪڙن جوڙيندين اوچائين ۽ ڪڙا، جا پيتل کي پردي بچيل اڌ رکندين، هيٺ ۾ پردن جي خيمي کي اضافي تون ۽ ٽيندو. هڪ اهو ۽ ڊڪيندين. پاسي پوئين جي خيمي تون ڊڪيندين، ۾ اضافي جي پردن جي خيمي تون وڌيڪ مان ڊگهائي جي پردن جي خيمي ڪُٻٽ، هڪ مان هٽس ۽ ڪُٻٽ هڪ مان هٽس لاءِ خيمي تون ۽ ڊڪي. جيئن ته ٽيندو، ڊڪيندڙ تي پاسن ٻنهي جي خيمي مان، حصي ۽ ڊڪٽون. جا چمڙي جي رنگ نيري مٽان ۽ ٺاهيندين، ڊڪٽ جو چمڙا رنگيل ڇاڙها جا رڍن ستون هڪ تون جو هٽ ڏهه ٺاهيندين. مان ڪاٽ سڙيندڙ نه ستون جا خيمي تون

هڪ ۾، ستون هڪ ٿنون ۾ هوندي. ويڪر جي ستون هڪ جي هٽ اڌ ۾ هڪ ۾ ٺاهيندين، لاءِ خيمي تون ۾ ڪندين. لاءِ ستونن سڀني جي خيمي تون ئي ائين مطابق، سان ٻئي ٺاهيندو بنياد جا چانديءَ چاليهه ۾ مان. پاسي واري طرف اُتر ستون ويهه ٺاهيندين، ستون هڪ هر بنياد ۾ ۾ ۾، حصن ٻنهن جي هن لاءِ ستون هڪ هر بنياد ۾ لاءِ، ستونن ويهن انهن بنياد چاليهه ۾ ستون، ويهه طرف، ڏکڻ پاسو ٻيو ۾ ۾. حصن ٻنهن جي هن لاءِ ستون ان لاءِ ستون هڪ بنياد ۾ ۾ ۾، حصن ٻنهي جي ان لاءِ ستون هڪ بنياد ۾ جا؛ چانديءَ جا تون موجب، حصي واري طرف سمنڊ کان، پاسي پوئين جي خيمي ۾ ۾. حصن ٻنهي جي هيٺان اهو ۾ تي. ڪنڊن پوئين جي خيمي ٺاهيندين ستون ۾ تون ۾ ٺاهيندين. ٽنيا ڇهه ٻن ٻنهي تون ائين هوندا، برابر ۾ ملڻ هڪ کان سرن اهي مطابق جي ان هوندو، برابر کان سورهن جا چانديءَ بنياد جا انهن ۾ ٽيندا، ٽنيا اٺ ۾ هجن. برابر اهي ڪندين، کي ڪنڊن ٺاهيندين تون لاءِ. ٽنيي هڪ بنياد ۾ ۾ ۾، حصن ٻنهي جي هن لاءِ ٽنيي هڪ بنياد ۾ ٽيندا، پنج ۾ کان، پاسي هڪ جي خيمي لاءِ ٽنيي هڪ پنج مان، ڪاڻن وارين سڙڻ نه سِلاخون پاسي پوئين لاءِ ٽنيي سِلاخون پنج ۾ لاءِ، پاسي ٻئي جي خيمي لاءِ ٽنيي هڪ سِلاخون کان پاسي هڪ اُهو آهي، ۾ وچ جي ٽنهن جيڪو ڇنڊو وڇولو ۾ طرف. سمنڊ جي خيمي سونهن تون ۾ ڍڪيندين، سان سون کي ستونن انهن تون ۾ وجي. وڌايو تائين پاسي ٻئي ڍڪيندين. سان سون کي سِرن انهن تون ۾ ڪندين، داخل سِر تون ۾ جن ٺاهيندين، ڪنگڻا پردو تون ۾ هئي. ڏيکاريل تي جبل توکي جيڪا مطابق شڪل ان اُڀارينديين خيمو تون ۾ ان تون ڪم، اٽيل مان، اٽيل ڪپڙي مهين ۾ ڪٽيل، ڳاڙهي ۾ واڱڻائي، ۾ نيري، ٺاهيندين سگهن نه سڙي جيڪي رکندين، تي ستونن ڇڻن کي ان تون ۾ ٺاهيندين. سان ڪروبين کي آهن. جا چانديءَ بنياد چار جا انهن ۾ آهن، جا سونا تاج جا انهن ۾ آهن، ڍڪيل سان سون ۾ آءِ صندوق، جو شاهدي اندر جي پردي اتي آڻيندو تون آءِ تي، ٽنهن پردو رکندو تون آءِ سان پردي ڍڪيندين تون ۾ ۾. وچ جي پاڪ کان پاڪن ۾ پاڪ لاءِ توهان ڪندو جدا پردو

۾ رکندين، ٻاهران جي پردي کي ميز تون ۾. پاڪ جي پاڪن کي صندوق جي شاهدي کي ميز ۾ رکندين، تي حصي واري طرف ڏکڻ جي خيمي سامهون جي ميز کي شمعدان ڏکڻ هڪ لاءِ دروازي جي خيمي تون ۾ رکندين. تي حصي واري طرف اتر جي خيمي مان ڪپڙي مهين ڪتيل ۾ ڏاڪي ڪتيل جي رنگ ڳاڙهي ۾ واڱڻائي نيري، جيڪو ڏاهيندين، سان سون کي انهن ۾ ڏاهيندين، ستون پنج لاءِ پردي تون ۾ ڪم. جو ڪنگائي هوندو، ڏهيل ڏاهيندين.بنياد جا کاسي پنج لاءِ انهن تون ۾ هوندا، سونهري سر جا انهن ۾ ڏيکيندين،

27

ويڪر، هٿ پنج ۾ ڊگهائي هٿ پنج مان، ڪاٺ ٿيندڙ نه سڙي گاهه قربان ڏاهيندين تون ۾ انهن ڏاهيندين سگ تون ۾ هوندي. هٿ ٽي اوچائي جي ان ۾ هوندي، چورس گاهه قربان تون ۾ ڏيکيندين. سان ڪاسي کي انهن تون ۾ سگ، نڪرندا مان انهن تي، ڪنڊن چئن ان ۾ ٽلها، جا گوشت جا ان ۾ پيالا، جا ان ۾ ڏکڻ، جو ان ۾ ڏاهيندين، تاج لاءِ گاهه قربان ڏاهيندين، جالي لاءِ ان تون ۾ ڏاهيندين. جا پيتل تون برتن سپ جا ان ۾ دان، خوشبوءَ جو ڇلڙا جا ڪاسي چار لاءِ جالي ان تون ۾ هوندي، جي ڪاسي جي ڪم واري جالي جيڪا جالي جي گاهه قربان کي انهن تون ۾ هوندیون. هيڏان جي پاسن چئن جيڪي ڏاهيندين، نه سڙي لاءِ گاهه قربان تون ۾ هوندي. تائين اڌ جي گاهه قربان جالي ۾ رکندين، هيڏان جي تون ۾ ڏيکيندين. سان ڪاسي کي انهن تون ۾ ڏاهيندين، ٻڌا وارا ڪٽ مان ڪاٺ ٿيندڙ ان جڏهن هجن، تي پاسن جي گاهه قربان ڏنڌا وارا ڪٽ ۾ آڻيندين، ۾ ڇنڊن ڏنڌا وارا ڪٽ ڏيکاريو ۾ جبل توکي جيئن ڏاهيندو، کي ان تون وارو سِيءَ بي کهوکرو، هجي. ڪٽ کي طرف ڏکڻ ڏاهيندين، صحن هڪ لاءِ خيمي تون آءِ ڏاهيندو. کي ان تون ئي ائين هو، ويو ۾ هجي. هٿ سؤ ڊيگهه جي پاسي هڪ هجن، مان ڪپڙي مهين مروڙيل پردا جا صحن لاءِ

جا. چانديءَ پکڙيندڙ ۽ ڪنڌا جا انهن ۽ جا، پيتل ويھ بنياد جا انهن ۽ ويھ، ستون جا انهن ۽ هئا، ستون ويھه جا انهن ۽ هئا، ڍگھا ھٿ سؤ پردا ۾ پاسي جي طرف اوپر طرح اهڙيءَ سان چانديءَ بنياد جا انهن ۽ پکڙ، ۽ ڪنڌا جا ستونن ۽ هئا، بنياد جا پيتل ويھه جا انهن جا انهن جا، ھٿ پنجاھه پردا آهي، طرف سمند جيڪا ويڪر جي چوڙس پر هئا. ڍڪيل ھٿ، پنجاھه پردا جي طرف ڏکڻ ويڪر جي صحن ۽ ڏھه. بنياد جا انهن ۽ ڏھه، ستون ھڪ جي پردن اوچائي جي ھٽن پندرهن آءِ ڏھه. بنياد جا انهن ۽ ڏھه، ستون جا انهن جي پردن جو، ھٽن پندرهن پاسو ٻيو ۽ تي. بنياد جا انهن آءِ تي، ستون جا انهن کي، پاسي ھٽن ويھه ڍکڻ، تي دروازي جي صحن ۽ بنياد. تي جا انهن ۽ ستون، تي جا انهن اوچائي، ڪنگائي ڪتيل، جي ڪپڑي سفيد ۽ ڪتيل جي رنگ ڳاڙهي ۽ واگٽائي نيري، اوچائي، جي ستون سپ جا صحن بنياد. چار جا انهن ۽ ستون چار جا انهن سان، قسم جي ڪندڙ پر جا. پيتل بنياد جا انهن ۽ جا، چاندي ڪنگرا جا انهن ۽ ڍڪيل، سان چانديءَ چوڌاري ڪپڑي مهين ٻرندڙ ھٿ پنج اوچائي ۽ پنجاھه، پنجاھه ويڪر ۽ سؤ، سؤ ڍيگھ جي صحن تون ۽ جا. پيتل ڪِليا جا صحن ۽ اوزار سپ ۽ تعمير سپ ۽ جا. پيتل بنياد جا انهن ۽ مان، وڻن تيل ڪتيل صاف خالص مان زيتون توکي اهي ۽ ڏي، حڪم کي پٽن جي اسرائيل جي پردي جي عهد سڙي، ۾ خيمي جي شاهدي هميشه ڏيئو جيئن ته لاءِ، ساڙڻ لاءِ روشني اسرائيل ساڙيندا، اڳيان جي رب تائين صبح کان شام کي ان پٽ سندس ۽ هارون ٻاهران، قانون.جو هميشه لاءِ نسلن جي توهان مان پٽن جي

28

۽ کي، پٽن سندس ۽ آهي، ياءُ تنهنجو جيڪو کي، هارون آڻ ويجهو ڏانهن پاڻ تون ۽ ۽ اليعازر، ۽ ابيود، ۽ نداب، ۽ هارون، لاءِ: ڪرڻ پادري لاءِ مون کان، مان پٽن جي اسرائيل

ڏاهيندين. چوغو پاڪ ۾ جلال ۽ عزت لاءِ هارون ۽ پاڻ پنهنجي تون ۽ پٽ. جا هارون ايٽامار، آهي، پريو سان روح جي سمجھ ۽ حڪمت مون کي جن ڳالهائي، سان عقلمندن سڀني تون ۽ ڪاهن لاءِ منهنجي هو ۾ جنهن آهي، مقدس جيڪو ڏاهيندا، لباس پاڪ لاءِ هارون اهي ۽ ٽڪرو، جو سيني ڏاهيندا: اهي جيڪي آهن، لباس اهي هي آءُ ڪندو. خدمت تي طور جي مقدس ڏاهيندا اهي آءُ پٽو، آءُ پگڙي، آءُ چولو، اٽيل آءُ چوغو، بڳهو آءُ ٽڪرو، جو ڪلهي آءُ اُهي ۽ ڪن. خدمت جي پادري لاءِ مون اهي جيئن ته لاءِ، پٽن سندس آءُ لاءِ هارون لباس ٽڪرو جو ڪنڌ اُهي ۽ ونڏندا. ڪپڙو مهين ۽ رنگ ڳاڙهو رنگ، واڱڻائي رنگ، نيرو سون، جا ڪلهن ۾ هوندو. ڪم اُٽيل جو ڪنگائيندڙ جيڪو مان، ڪپڙي سڀي موڙيل ڏاهيندا جو ٽڪرن جي ڪلهن ۽ لڳل. تي حصن ۾ سان، ۾ئي هڪ لاءِ، هن هوندا ڳنڍيندڙ ٽڪرا نيري ۽ مان، سون خالص ٽيندو، ئي مان ان مطابق ڏاهڻ جي ان آهي، تي ان جيڪو ڪپڙو پٽر جا زمرد ۾ تون ۽ مان. ڪٽيل ڪپهه سڀي ۽ مان، ڪٽيل ڳاڙهي ۽ مان، واڱڻائي ۽ مان، نالا ڇهه ۽ تي، پٽر هڪ نالا ڇهه کوٽيندين. نالا جا پٽن جي اسرائيل تي انهن ۽ ونڏين، جي مُهر ڪم، جو فن واري ڪرڻ ڪم جي پٽر مطابق. نسلن جي انهن تي، پٽر ۾ئي باقي ۾ تون ۽ کوٽيندين. تي نالن جي پٽن جي اسرائيل کي پٽرن ۾ن تون وانگر، تصوير ڪنديل هارون ۽ آهن، پٽر جا يادگار لاءِ پٽن جي اسرائيل پٽر اهي تي، ڪلهن جي افود رکندين پٽر لاءِ. يادگار جي انهن ڪٽندو، تي ڪلهن ۾نهي پنهنجي اڇيان جي رب نالا جا پٽن جي اسرائيل مان سون خالص زنجيرون ڪنڊيل ۾ تون ۽ ڏاهيندين. مان سون خالص ڍالون ننڍا تون ۽ ڪنڊيل ڳنڍيل انهن تون ۽ ڪم، جو ڳنڍڻ هونديون، ڳنڍيل ۾ گلن جيڪي ڏاهيندين، واري اڇيان مطابق، ٽڪرن جي ڪلهن جي انهن رکندين، تي ٽڪرن جي ڪلهن کي زنجيرن تال جي افود ڪم، جو ڪنگائيندڙ پٽي، سينه جي فيصلن ڏاهيندين تون ۽ کان. پاسي ۽ کان، ڳاڙهي ڪٽيل ۽ کان، واڱڻائي ۽ کان، نيري ۽ کان، سون ڏاهيندين کي ان تون مطابق جي ان بالشت هڪ ٽيندو، ٻيٽو اهو ڏاهيندين، چورس کي ان تون کان. ڪپهه مهين ڪٽيل

ڪپڑو وارو قطارن چار جڙيل سان پٽرن ۾ ان توهان ۽ ويڪر. جي ان بالشت هڪ ۽ ٻيگهه قطار، ٻي ۽ قطار. پهرين اها زمرد، ۽ پخراج عقيق، هوندي: قطار جي پٽرن ڳنڍيندؤ، زمرد زبرجد، ۾ قطار چوٽين ۽ نيلم. ۽ عقيق لگيريم، قطار، ٽيون ۽ يشب. ۽ نيلم، ۽ ڪوئلو، اهي ۽ مطابق. قطار پنهنجي هجن، جڙيل ۾ سون ۽ ڊڪيل ۾ سون جيڪي هجن، عقيق ۽ هر نقاشي، جي مهرن مطابق، نالن جي انهن ٽين، ٻارهن مان نالن جي پٽن جي اسرائيل پٽر ڪي ڪراسن گڏ ڳنڍيل تي جوڳي تون ۽ ٽين. ۾ قبيلن ٻارهن مطابق، نالي پنهنجي هڪ فيصلي نالا جا پٽن جي اسرائيل هارون ۽ مان. سون خالص ڪم جهڙو زنجير ٺاهيندين، خدا ٽئي، داخل ۾ جاءِ پاڪ هو جڏهن ڪٽندو، تي جاءِ واري ڳالهائڻ رکندڙ تي سيني واري ۽ رکندين، سچ ۽ ڪرڻ ظاهر جي فيصلي تي پٽي سيني تون ۽ طور. يادگيري اڇيان جي هارون ۽ ٽئي، داخل ۾ پاڪ اڇيان جي خداوند هو جڏهن هوندو، تي سيني جي هارون اهو تون ۽ ڪٽندو. مسلسل اڇيان جي خداوند تي سيني پنهنجي فيصلا جا پٽن جي اسرائيل هن ڪُليل اُهو ۽ هوندو. نيرو تي طور مڪمل جيڪو ٺاهيندين، ڪپڑو هيٺيون ڏگهو هڪ اُٽيل گڏ جوڙ اُهو ڪم، جو اُٽيل جو، ڪُليل اُن رکندڙ ڪنارو چوٽاري هوندو، مان وچ جي انار ڦٽندڙ جيئن کان، هيٺ کان هيٺان جي جامي ٺاهيندين تون ۽ ڦاٽي. نه اُهو ته مان، هن جامي ڪٽيل، جي ڪپڑي مهين ۽ ڪٽيل، جي رنگ ڳاڙهي ۽ واڱڻائي، ۽ نيري، انار ننڍا جا چوٽاري. ۾ وچ جي انهن گهنٽيون ۽ انار، ننڍا جا سون قسم ساڳيو چوٽاري؛ جي هيٺان جي ڪنڊ جي ڪپڑي واري هيٺان جي چوگهه وارو، گلن ۽ گهنٽي، سونهري ۾، وچ جي انارن ۾ پاڪ ٽيندي داخل آواز، جو هن لائق ٻڌڻ ۾، ڪرڻ خدمت هوندو هارون ۽ چوٽاري. تي، پليٽ جي سونهن صاف هڪ تون ۽ مري. نه جيئن ته نڪرندي، ٻاهر ۽ اڇيان، جي رب ٽلهي نيري کي ان تون ۽ جاءِ. پاڪ جي رب ڪندين، ڪندائي جي مُهر تي ان ۽ ٺاهيندين، تي پيشاني جي هارون اهو ۽ هوندي. اڇيان جي پگڙي هوندي، تي پگڙي اها ۽ رکندين، تي اهي به جيڪي ويندو، ڪٽي گناهه جا شين پاڪ جي پٽن جي اسرائيل هارون ۽ ٽيندو،

ته رهندو هميشه تي پيشاني جي هارون اهو ۽ ڪندا، پاڪ ۾ تحفن پاڪ سيني پنهنجي تون ۽ مان، ڪپڙي نفيس سينگاريل جون قميصن ۽ ٽين. قبول اڳيان جي خداوند اهي هارون ۽ ٻاهيندين. پٽي جي ڪم وارو ڪنگائي تون ۽ ٻاهيندين، پگڙي جي ڪپڙي نفيس لاءِ. جلال ۽ عزت ٻاهيندين عمامي لاءِ انهن ۽ ٻاهيندين، پٽڪا ۽ قميصون تون لاءِ پٽن جي مسح ۽ سان، سندس کي پٽن سندس ۽ کي، پاءُ پنهنجي هارون، کي انهن پائيندين تون ۽ ڪن ڪم اهي ته کي، انهن ڪندين مقدس ۽ هٿ، جا انهن پريندين ۽ کي، انهن ڪندين جي انهن جيئن ته ٻاهيندين پتلونون جون ڪپڙي لاءِ انهن تون ۽ لاءِ. مون جو پادرين ۽ رکندو کي انهن هارون ۽ تائين. رانن وٽي کان کمر سگهجي، ڏکي کي ننگائي جي جسم گاهه قربان پاڪ اهي جڏهن يا ٽيندا، داخل ۾ خيمي جي گواهي اهي جڏهن پٽ، سندس مرن، نه اهي جيئن ته آٿيندا، نه گناهه تي پاڻ اهي ۽ ايندا، ويجهو لاءِ ڪرڻ خدمت تي کيس.گڏ سان لاءِ ٻج سندس ۽ کيس آهي قانون ابدي هڪ هي

29

اهي جيئن ته ڪندين، پاڪ کي انهن تون ڪندين: لاءِ انهن تون جيڪي آهن، شيون هي ۽ ريڍا، عيب بي ٻه ۽ مان، ڏورن ٻڇڙو ننڍو هڪ وٺندين تون ڪن. ڪم جو پادري لاءِ منهنجي مسح ۾ تيل جيڪي ٽکريون خمير بي ۽ هجن، ملايل ۾ تيل جيڪي روٽيون خمير بي ۽ ۾ ٽوڪري هڪ کي انهن تون ۽ ٻاهيندين. مان مئدي جي ڪٽڪ کي انهن تون هجن؛ ٽيل ۽ هارون ۽ مينڍا. ٻه ۽ ٻچڙو جو گابي ۽ آٿيندين، گڏ سان ٽوڪري کي انهن ۽ رکندين، پاڻيءَ کي انهن توهان ۽ تي، دروازي جي شاهدي جي خيمي آٿيندؤ توهان کي پٽن سندس ۽ ٽکرو جو ڪلهي قميص، ڍگهو کي هارون پاءُ پنهنجي تون ڪٽي، لباس ۽ ٽوئيندؤ. ۾ ۽ ڳنڍيندين. سان ٽکري جي ڪلهي کي ٽکري جي سيني ۽ پائيندين، ٽکرو جو سيني

ڪرڻ مسح تون ۾ رکندين. تي پگڙي تختي پاڪ توءِ ۾ رکندين، تي مٿي سندس پگڙي توءِ پٽن سندس ۾ ڪندين. مسح ڪيس ۾ وجهندين، تي مٿي سندس کي ان ۾ وٺندين، تيل جو جي انهن تون ۾ ڪندين، گرد سان پٽين کي انهن تون ۾ پائيندين. ڪپڙا کين ۾ آڻيندين، کي هارون تون ۾ هوندي، لاءِ همیشه لاءِ منهنجي ڪاهنيت لاءِ انهن ۾ رکندين، پگڙيون چوڌاري جي شاهدي جي خيمي کي واڇو تون ۾ هٽ. جا پٽن سندس ۾ ڪندين، مقرر هٽ جا خداوند رکندا، تي مٿي جي واڇي هٽ پنهنجا پٽ سندس ۾ هارون ۾ آڻيندين، تي دروازي ذبح اڇيان جي رب کي ٻڇڙي تون ۾ وٽ. دروازي جي شاهدي جي خيمي اڇيان، جي آگر پنهنجي ۾ وٺندين، رت جو گابي تون ۾ وٽ. دروازي جي خيمي جي شاهدي ڪندين، وٽ بنياد جي گاهه قربان رت سپ باقي پر رکندين، تي سگن جي گاهه قربان سان تي انهن ۾ گُردا، ٻه ۾ پرڙو، جو جگر ۾ آهي، تي پيٽ جيڪا چربي سپ تون ۾ وهائيندين. کي گوبر ۾ چمڙي، ۾ گوشت، جو واڇ پر رکندين. تي گاهه قربان وٽي آهي، چربي جيڪا ۾ وٺندين، کي رم هڪ تون ۾ آهي. گناه اهو ته ڇو ساڙيندين، ٻاهر کان خيمي ۾ باھ رت ۾ ڪندين، ذبح ڪيس تون ۾ رکندا. تي مٿي جي رم ان هٽ پنهنجا پٽ سندس ۾ هارون ۾ حصن ٻن موجب عضون کي ٻکريءَ ۾ وهائيندين. چوڌاري جي گاهه قربان کي ان ڪٽي سر تي حصن ٻن کي انهن ۾ ڏوئيندين، سان پاڻيءَ کي پيرن ۾ حصن اندرين ۾ ڪٽيندين، سڙيل لاءِ خداوند ڪندين، پيش تي گاهه قربان کي ريڊ سڄي تون ۾ رکيندين. گڏ سان ۾ وٺندين، کي ٻکريءَ ٻيءَ تون ۾ آهي. بخور لاءِ خداوند اها لاءِ، بوءَ خوشبودار قرباني، ۾ ڪندين، ذبح ڪيس تون ۾ رکندا. تي مٿي جي ٻکريءَ هٽ پنهنجا پٽ سندس ۾ هارون هٽ ساڄي ۾ تي، لوب جي ڪن ساڄي جي هارون رکندين تون ۾ وٺندين، رت سندس تون انهن ۾ تي، لوبن جي ڪنن ساڄن جي پٽن سندس ۾ تي، ٽپ جي پير ساڄي ۾ تي، ٽپ جي مان رت وٺندين تون آءِ تي. ٽپن جي پيرن ساڄن جي انهن ۾ تي، ٽپن جي هٿن ساڄن جي آءِ تي هارون ڇرڪيندين تون آءِ مان، تيل جي مسح آءِ آهي، تي گاهه قربان جيڪو

مقدس آءِ سان، سندس تي لباسن جي پٽن سندس آءِ تي پٽن سندس آءِ تي، لباس سندس سان، سندس لباس جا پٽن سندس آءِ پٽ سندس آءِ لباس، سندس آءِ پاڻ هو ويندو ڪيو چربي، جي رام ونندو تون ۽ چوڌاري. ڏانهن گاهه قربان وهائيندين تون رت جو ڏاڙهي پر انهن جيڪا چربي اها ۽ گُردا، ۽ به ۽ لوب، جو جگر ۽ ٽي، ڊڪي کي پيٽ جيڪا چربي اها ۽ ۽ ٽکرو، هڪ جو ماني واري تيل ۽ آهي. ڪرڻ مڪمل هي ته ڇو بازو، ساڄو ۽ آهي، تي تون ۽ هئي. رکيل اڇيان جي خداوند جيڪا چپاتي هڪ مان ٽوڪري جي ماني خمير بي کي انهن تون ۽ تي، هٿن جي پٽن سندس ۽ تي، هٿن جي هارون شيون سپ رکندين تون ۽ مان، هٿن جي انهن کي انهن ونندين تون ۽ اڇيان. جي رب ڪندين جدا طور نذراني اڇيان، جي رب ۾، بوءَ جي خوشبوءَ جي، قرباني سڙيل سڄي تي گاهه قربان چاڙهيندين جيڪو جي، ڪرڻ مڪمل مان ڊنگ ٽکرو جو سينو ونندين تون لاءِ. رب آهي قرباني تنهنجو اهو ۽ اڇيان، جي خداوند طور نذراني ڪندين الڳ کي ان تون ۽ آهي، جو هارون ويو ڪيو الڳ جيڪو بازو، جو چاڙهڻ ۽ ڪندين، پاڪ نذرانو سينو تون ۽ هوندو. حصو ۽ کان. پٽن سندس ۽ کان هارون آهي، ويو ڪٽي مان مينڊي جي تڪميل جيڪو ۽ آهي، نذرانو هي ته ڇو ٽيندو، قانون جو هميشه کان پٽن جي اسرائيل لاءِ پٽن سندس ۽ هارون نذرانو لاءِ رب کان پٽن جي اسرائيل مان قربانين جي نجات جي پٽن جي اسرائيل ۽ آهي، هن لاءِ پٽن جي هارون اهو آهي، جو هارون جيڪو آهي، لباس جو پاڪ جيڪو ۽ ٽيندو. ستن وڃن. ڪيا مڪمل هٽ جا انهن ۽ وڃي، ڪيو مسح ۾ ان کي انهن ته هوندو، پوءِ کان ايندو، بدران سندس مان پٽن سندس جيڪو پادري، اهو پائيندو کي انهن تائين ڏينهن جو ڪرڻ مڪمل ۽ ڪندو. خدمت ۾ هنڌن مقدس ٽي داخل ۾ خيمي جي شاهديءَ جيڪو ڏايي پٽ سندس ۽ هارون کائيندا ۽ پچائيندين. گوشت ۾ جڳهه پاڪ ۽ ونندين، تون پيڙو هو وٽ. دروازن جي خيمي جي شاهدي آهن، ۾ ٽوڪري جيڪي روٽيون ۽ گوشت، جو کي انهن لاءِ، ڪرڻ مڪمل هٽ جا انهن ۾ انهن ويا، ڪيا پاڪ هو ۾ جن کي، انهن کائيندا

چڏيو پر جيڪڏهن آهن. پاڪ اهي ته چو ڪائيندو، نه مان انهن پرديسي ۽ لاءِ، ڪرڻ پاڪ بچيل باقي توهان ته تائين، صبح مان روٽين ۽ مان گوشت جي قرباني جي تڪميل وڃي ۽ هارون تون آهي. پاڪ اهو ته چاڪاڻ ويندو، نه ڪائو اهو چڏيندا، ساڙي ۾ باهه ڪي ست آهي، ڏنو حڪم توکي مون جيترو ڪندين، ڪجهه سڀ طرح اهڙيءَ لاءِ پٽن سندس ڏينهن جي صفائي توهان واڇو جو گناهه ۽ ڪندين. مڪمل هٽ جا انهن تون تائين ڏينهن مسح ڪي ان ۽ ڪندا، پاڪ ڪي ان توهان جڏهن ڪندا صاف ڪي گاهه قربان ۽ ڪندا، تي ۽ ڪندين، صاف ڪي گاهه قربان تون ڏينهن ستن وڃي. ڪيو پاڪ ڪي ان جيئن ته ڪندا ڪي گاهه قربان جيڪو ڪو هر ٽيندي، پاڪ جي پاڪ گاهه قربان ۽ ڪندين، پاڪ ڪي ان جا سال ڪندين: تي گاهه قربان تون جيڪي آهن شيون اهي ۽ ويندو. ڪيو پاڪ ڇهندو، تون پيڙ هڪ نذرانو. مسلسل مسلسل، تي گاهه قربان ڏينهن هر به ٻکريون، عيب بي جيڪو جو، اَڻي نفيس حصو ڏهين اَڇ ڪندين. جو شام تون پيڙ ٻيو ۽ ڪندين، جو صبح جو هين نذرانو جو پيئڻ اَڇ سان، تيل ڀيجيل ۾ حصي چوٿين جي هين هجي ويو ملايو قرباني جي صبح ڪندا، جو شام توهان ڏايڏو ٻيو ۽ لاءِ. پيڙ هڪ جو، شراب حصو چوٿون ڪندا، نذرانو لاءِ رب ۾ بوءَ جي خوشبوءِ توهان موجب؛ نذر جي پيئڻ جي ان ۽ موجب، اڇيان، جي رب تي دروازي جي خيمي جي شاهدي قرباني، مسلسل لاءِ نسلن جي توهان اتي مان ۽ لاءِ. ڳالهائڻ سان توهان جيئن ته ويندس، ڇاڻايو ڪان اتان ڪي توهان مان جتي پاڪ آئون ۽ ويندس. ڪيو پاڪ ۾ جلال منهنجي ۽ ڪندس، مقرر لاءِ پٽن جي اسرائيل پاڪ آئون ڪي پٽن سندس ۽ هارون ۽ ڪي، گاهه قربان ۽ ڪي خيمي جي شاهدي ڪندس سڏيو ۾ پٽن جي اسرائيل مان ۽ ڪن. خدمت طور پادرين لاءِ مون اهي جيئن ته ڪندس، جنهن آهيان، خدا جو انهن رب مان ته ڇاڻندا اهي ۽ ٽيندس. خدا جو انهن مان ۽ ويندس، ٽيڻ خدا جو انهن ۽ لاءِ، وڃڻ سڏيو ڪي انهن آندو، ٻاهر ڪيي مان زمين جي مصر ڪي انهن لاءِ.

30

ڪُٻِت هڪ ڪي ان تون ۾ مان. ڪاڻ واري سڙڻ نه گاهه قربان جي بخور ڏاهيندين تون ۾ هوندو، اوچو جو ڪُٻِتن ۾ هوندو، چورس اهو ڏاهيندين، ويڪرو ڪُٻِت هڪ ۾ ٻيگهو ڪي پٽين جي هن ۾ ڪي، جالي جي هن سان سون صاف تون ۾ نڪرندا. مان ان سگ جا ان تاج موڙيل جو سون چوٽاري لاءِ هن تون ۾ ڏيکيندين، ڪي سگن جي هن ۾ چوٽاري، ٻنهي هيڻان، جي تاج موڙيل جي ان ڏاهيندين، صاف جون سون ڇلڙيون ٻه آءِ ڏاهيندين. ڪي ان جيئن ته هونديون، پکڙيندڙ لاءِ لاڻين اهي آءِ ۾، پاسن ٻنهي ڏاهيندين، تي پاسن سون ڪي انهن تون ۾ مان، ڪاڻ وارو سڙڻ نه ڏاهيندين لڻيون تون ۾ سگهجي. ڪٽي ۾ انهن آهي تي صندوق جيڪو سامهون، جي پردي رکندين ڪي ان تون ۾ ڏيکيندين. سان گڏيل نفيس تي ان هارون ۾ اتان. ڪندس ظاهر توڪي ڪي پاڻ مان ۾ جنهن جو، شاهدين هارون جڏهن ساڙيندو. تي ان هو ته سنپالينڊو، ڏيئا هو جڏهن صبح، هر ساڙيندو بخور لاءِ هميشه مسلسل، بخور ساڙيندو. بخور تي ان هو تڏهن ڪري، روشن سان دير ڪي ديئا نه قرباني يا نذرانو خوشبو، ٻي تي ان هو ۾ تائين. نسلن جي هنن اڳيان، جي رب سال تي سگن سندس هارون ۾ وهائيندين. نه به نذرانو جو پيئڻ تي ان تون ۾ چڑهائيندو، صاف تائين نسلن جي انهن ڪي ان مان رت جي پاڪائي ڪندو، ڪفارو تي ان پيرو هڪ ۾ تون جيڪڏهن چئي، ڳالهايو، ڏانهن موسىٰ رب آ آهي. پاڪ مان پاڻ لاءِ رب اهو ڪندو، فديو جو روح پنهنجي هڪ هر ۾ ۾، ڪرڻ گڏ جي انهن وڻين ڳٽ جي پٽن جي اسرائيل جيڪو آهي اهو هي ۾ ۾. ڪرڻ گڏ جي انهن هوندو نه زوال ڪو ۾ انهن ۾ ڏيندو، ڪي رب مطابق جي ٻڌراڪمو مقدس جيڪو ٻڌراڪمو اڌ گذرندا، مان معائني به جيترا ڏيندا، اهي جيڪو ماڻهو هر آهي. نذرانو لاءِ مالڪ ٻڌراڪمو اڌ ۾ ٻڌراڪمو، في اوبول ويهه آهي، جيڪو ڏيندو. حصو ڪي رب اهو ٿو، لنگهي ۾ معائني جي مٿي ڪان ان ۾ جي سالن ويهن

کي رب کان، اڌ جي درهمن ۾ گهٽائيندو نه آهي، غريب جيڪو ۽ وڌائيندو، نه آهي، مالدار کي حصي جي چانديءَ ونڊين تون ۽ لاءِ. ڪفاري جي روحن جي توهان ۾، ڏيڻ ياڻو اسرائيل اهو ۽ ڏينديں، ۾ خدمت جي خيمي جي شاهدي کي ان ۽ کان، پٽن جي اسرائيل رب ۽ لاءِ. ڪفاري جي روحن جي توهان هوندو، يادگار اڇيان جي خداوند لاءِ پٽن جي ته بنياد، جو پيتل هڪ لاءِ ان ۽ ناهه، حوض جو پيتل هڪ چئي، ڳالهايو، سان موسيٰ ۾ وچ جي گاهه قربان ۽ ۾ وچ جي خيمي جي شاهدي کي ان تون ۽ لاءِ؛ ڏوئڻ جيئن پاڻيءَ پير ۽ هٿ پنهنجا مان ان پٽ سندس ۽ هارون ۽ وجهندين. پاڻي ۾ ان تون ۽ رکندين؛ نه ۽ ڏوئيندا، سان پاڻيءَ ته ٿين، داخل ۾ خيمي جي شاهديءَ اهي جڏهن ڏوئيندا. سان قربانيون سوختني لاءِ رب ۽ ڪرڻ خدمت اچن ويجهو جي گاهه قربان اهي جڏهن مرندا، ۾ خيمي جي شاهديءَ هو جڏهن ڏوئيندا، سان پاڻيءَ پير ۽ هٿ پنهنجا هو لاءِ. چاڑهڻ ابدي هڪ لاءِ انهن اهو ۽ وجن، مري نه هو جيئن ته ڏوئيندا، سان پاڻيءَ هو ٿيندا، داخل تون ۽ چئي، ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ سان. هن لاءِ نسلن جي هن ۽ لاءِ هن هوندو، قانون ۾ جو هن اڌ جو خوشبودار دالچيني ۽ شيڪل، سؤ پنج چونڊيل جي مُر گل مصالحا، وٺ تيل ۽ جا، مقدس شيڪل سؤ پنج سنبل ۽ پنجاهه، سؤ ۾ خوشبودار ڪلام ۽ پنجاهه، سؤ فن جي ساز عطر عطر مقدس، مسح تيل ناهيندين کي ان تون ۽ هين. هڪ مان زيتون مسح کي خيمي جي گواهيءَ مان ان تون آءِ هوندو. مقدس مسح تيل جو، ساز عطر سان ان ۽ کي چراغدان ۽ برتن، سپ جا ان ۽ کي، صندوق جي خيمي جي گواهيءَ ۽ ڪندين، جا ان ۽ کي گاهه قربان جي قرباني سوختني ۽ کي، گاهه قربان جي بخور ۽ برتن، سپ جا اهي ۽ ڪندين، پاڪ کي انهن تون ۽ کي. حوض ۽ برتن، سپ جا ان ۽ کي ميز ۽ برتن، سپ ۽ هارون ۽ ويندو. ڪيو پاڪ ڇهندو، کي انهن جيڪو ڪو هر هوندا، پاڪ مان شين پاڪ پادري لاءِ مون اهي جيئن ته ڪندين پاڪ کي انهن ۽ ڪندين، مسح تون کي پٽن سندس هي تيل پاڪ جو مسح چئي، ڳالهائيندا، توهان کي پٽن جي اسرائيل ۽ ڪن. خدمت جي

هن ۾ ويندو، لڳايو نه اهو تي گوشت جي انسان هوندو. لاءِ توهان تائين نسلن جي توهان ويندي. لاءِ توهان پاڪائي ۾ آهي، پاڪ اهو ڪندؤ، نه ئي ائين لاءِ پاڻ توهان موجب ناهه ويندو ڪيو تباهه ڏيندو، کي پرڏيهي ڪنهن مان ان به جيڪو ۾ ڪندو، ائين به جيڪو گلبينم اونيڪا، مُر، وڻ: خوشبوئون لاءِ پاڻ چيو، کي موسىٰ رب پوءِ مان. قوم پنهنجي جيڪو ناهيندا، بخور جو عطار ۾ هن هو ۾ ٿيندو. برابر برابر لوبان، صاف ۾ خوشبوءَ جي ۾ ڪٽيندين، نازڪ مان انهن تون ۾ آهي. ڪم مقدس ۾ صاف ملايل، آهي، ڪم جو عطار ڄاڻايو اتان توکي مان جتان رکندين، سامهون جي شاهدين ۾ خيمي جي شاهديءَ لاءِ پنهنجي توهان مطابق جي ٺهڻ هن هوندو. پاڪ جو پاڪن لاءِ توهان بخور ويندس، جيئن ته ڪندو ائين به جيڪو هوندو؛ جاءِ مقدس لاءِ رب لاءِ توهان اهو ڪندؤ؛ نه لاءِ پاڻ ويندو.ٿي ختم مان قوم پنهنجي اهو ڪري، بوءِ ۾ ان

31

اوري جيڪو آهي، سڏيو کي بيزليل کان نالي مون ڏس چئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۾ آهي پريو کيس مون ۾ مان. قبيلي جي يهودا آهي، پٽ جو حور جيڪو آهي، پٽ جو ڊزائن ۾ لاءِ، سوچڻ ۾ ڪم هر جي، علم ۾ جي سمجھ ۾ جي حڪمت سان روح خدائي ۾ کي، واڳڻائي ۾ کي، نيري ۾ کي، پيتل ۾ کي، چاندي ۾ کي، سون لاءِ ڪرڻ ڪم لاءِ، ڪرڻ ڪمن جي ڪاريگري جي ڪاٺ ۾ کي، ڪم جي پٿر ۾ آهي، ڪٽيل جيڪو کي رنگ ڳاڙهي جو احيسمڪ جيڪو کي، اليآب ۾ ڏنو کيس مون ۾ موجب. ڪمن سيني لاءِ ڪرڻ ڪم ۾، ناهيندا اهي ۾ آهي؛ ڏني سمجھه مون کي دل سمجھدار هر ۾ مان؛ قبيلي جي دان آهي، پٽ رحم ۾ صندوق، جو عهد ۾ خيمو، جو شاهدي ڏنو: حڪم توکي مون جيڪو ڪجھه سپ سپ جا ان ۾ ميز ۾ گاهون، قربان ۾ سامان، جو خيمي ۾ آهي، تي ان جيڪا جاءِ واري

ڪپڑا جا خدمت ۾ ٽلهو، جو ان ۾ حوض ۾ برتن، سڀ جا ان ۾ شمعدان خالص ۾ برتن، جي پاڪ ۾ تيل، جو مسح ۾ لاءِ، ٽيڻ پادري لاءِ مون ڪپڑا جا پٽن سندس ۾ جا، هارون رب ۾ ناهيندا. اهي ڏنو، حڪم توکي مون جيڪي مطابق جي شين سڀني خوشبو؛ ٿهيل منهنجي ۾ ڏسو، چئي، ڏي، حڪم کي پٽن جي اسرائيل تون ۾ چئي، ڳالهايو، ڏانهن موسىٰ ته لاءِ، نسلن جي توهان آهي نشاني ۾ وچ جي توهان ۾ منهنجي اها سنڀالينڊؤ؛ کي سبتن کي سبت اوهان آهيان. ڪندڙ پاڪ کي توهان جيڪو آهيان رب مان ته ڄاڻو توهان ڪندو، ناپاڪ کي ان جيڪو آهي. مقدس لاءِ جي رب لاءِ اوهان اهو ته چو سنڀالينڊؤ، جي قوم پنهنجي روح اها ڪندو، ڪم ۾ ان جيڪو ڪو هر ويندي. ڏني موت سان موت آهي، سبت ڏينهن ستين پر ڪندين، ڪم تون ڏينهن ڇهه ويندي. ڪئي تباهه مان وچ ۾ ويندو. ڏنو موت ڪندو، ڪم ڏينهن ستين جيڪو ڪو هر ڏينهن، جو آرام پاڪ لاءِ مالڪ جو هميشه ۾؛ نسلن جي انهن لاءِ ڪرڻ کي انهن ڪندا، حفاظت جي سبت پٽ جا اسرائيل ڇهن ته چو جي؛ هميشه ۾ منهنجي آهي نشاني ۾، پٽن جي اسرائيل ۾ ۾ منهنجي عهد موسىٰ ۾ ڪيو. آرام ۾ روڪيو، تي ڏينهن ستين ۾ ناهيو، کي زمين ۾ آسمان رب ۾ ڏينهن جون، شاهدي تختيون ۾ تي، جبل سينا سان ڪيس ڳالهائڻ ڪيائين ختم جڏهن ڏنائين کي سان.آگر جي خدا لکيل تختيون جون پٿر

32

۾ ٽيا، گڏ وٺ هارون ماڻهو تڏهن آهي، ٿي دير ۾ اچڻ هيٺ تان جبل موسىٰ ته ڏنو ماڻهن ۾ موسىٰ، ته چو هلندا، اڳيان جي اسان جيڪي ناهه، ديوتا لاءِ اسان ۾ اٽ، ٽا، چون ڪيس ٽيو چا ڪيس ته ڄاڻون ٽا نه اسان ڪڍيو، مان زمين جي مصر کي اسان جنهن ماڻهو هي جا ڪن جا سونهن جيڪي ۾ ڪنن جي ڏيئرن ۾ زالن پنهنجي چيو، ڪين هارون ۾ آهي.

جا سون لڳل ۾ ڪنن پنهنجن ماڻهن سيني ۽ آڻيو. وٽ مون ۽ ڪيو لاهي اهي آهن، زيور وصول مان هٿن جي انهن هن ۽ آيا. ڪٽي وٽ هارون اهي ۽ ڇڏيا، لاهي زيور جا ڪنن آهن ديوتا تنهنجا اهي چيو، ۽ بڌايو گابي ڊريل کي انهن ۽ ٺاهيو، سان قلم کي انهن ۽ ڪيو، سندس ڏسي، هارون ۽ آيا. ڪٽي مٿي مان زمين جي مصر توکي جيڪي اسرائيل، اي ۽ آهي. عيد جو مالڪ سڃاڻي چيو، ڪندي اعلان هارون ۽ ٺاهي، گاهه قربان هڪ سامهون ۽ ڪئي، پيش قرباني جي نجات ۽ آڻيون، مٿي قربانيون سڙيل هن اٿي، سوير ڏينهن ٻئي وچ، جلدي چوندي، ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ اٿيا. لاءِ ڪيڏن ۽ وينا، لاءِ پيئڻ ڪائڻ ماڻهو زمين جي مصر تون کي جن آهي، ڪيو گناهه ماڻهن تنهنجي ته چو اڇ، هيٺ کان هتان کي هنن مون جيڪو ڪئي، ورزي خلاف کان رستي سان جلديءَ هنن آندين. ڪيي مان آهي، ڏني قرباني کي هن ۽ آهي، ڪيو سجدو کي هن ۽ ٺاهيو، گابو لاءِ پاڻ هنن ڏنو، حڪم هاڻي ۽ ڪنيو. مٿي مان زمين جي مصر توکي جن اسرائيل، آهن خدا تنهنجا هي چيو، ۽ توکي ۽ ڪندس، تباهه کي انهن مان ٿي، ڪاوڙيل ۾ ڪاوڙ تي انهن ۽ ڏي، اجازت کي مون اي چيو، ۽ ڪئي، گذارش اڳيان جي خدا خداوند موسيٰ ۽ بڌائيندس. قوم وڏي هڪ مصر توهان کي جن آهيو، رهيا ڪري غضب ۽ ڪاوڙ تي قوم پنهنجي توهان چو خداوند، به ڪڏهن آهي؟ آندو ڪيي سان بازو بلند پنهنجي ۽ سان طاقت وڏي مان زمين جي کي انهن ته ڪيو باهر کي انهن هن سان بچڙائي ته آهن رهيا چئي اهي ته چون نه مصري غضب جي ڪاوڙ پنهنجي ڪري. تباهه تي طور مڪمل مان زمين کي انهن ۽ ماري ۾ جبلن کي يعقوب ۽ اسحاق ۽ ابراهيم وچ، ٿي مهربان تي بچڙائي جي قوم پنهنجي ۽ ڪر، بند کي انهن تو ۽ ڪاتي، قسم جي پاڻ پنهنجي تو سان جن آهن، خادم تنهنجا جيڪي ڪندي، ياد ۾ گهٽائي وانگر تارن جي آسمان کي نسل جي توهان مان چئيندي، ڳالهايو، سان لاءِ هميشه تي ان اهي ۽ ڏيندس، کي انهن ته چيو تو جيڪا زمين سڄي هي ۽ وڌائيندس، ۽ ويو موٽي موسيٰ ۽ ڪري. محفوظ کي قوم پنهنجي ته ٿيو راضي مالڪ ۽ ڪندا. قبضو

جون پٽر هيون، ۾ هٿن جي هن جون شاهدي تختيون ۾ ۽ آيو، لهي هيٺ مان جبل خدا تختيون ۽ هيون، لکيل هتان ۽ هتان جي، انهن مان پاسن ۾نهي هيون لکيل تختيون آواز واري روئڙ جي ماڻهن جوشوا ۾. تختين کنديل هو لکڻ جو خدا لکڻ ۽ هيون، ڪم جو انهن آواز اها آهي نه ٿو، چوي ۽ آهي. آواز جي جنگ ۾ ڪئمپ ٿو، چوي کي موسىٰ ٻڌي، اڳواڻي ۾ شڪست جيڪي جي انهن آواز نه ۽ ٿا، ڪن اڳواڻي سان طاقت جيڪي جي موسىٰ جڏهن ٿو. ٻڌان مان ٿا، ڪن اڳواڻي ۾ شراب جيڪي جي انهن آواز پر ٿا، ڪن پنهنجي موسىٰ اچي ۾ ڪاوڙ ۽ ڏنا، رقص ۽ گابي هن هو، رهيو اچي ويجهو جي ڪئمپ جيڪا کي گابي ۽ ڇڏيو، ٽوڙي کي انهن هيڻان جي جبل ۽ اڇلايون، تختيون ۾ مان هٿن کي ان ۽ ڪيو، نرو پيسي کي ان ۽ ڇڏيو، ساڙي ۾ باهه کي ان هن کٽي، هئي ڏاهي انهن توسان ماڻهن هن چيو، کي هارون موسىٰ ۽ پياريو. کي اسرائيل بني اهو ۽ اڇلايو، ۾ پاڻي مالڪ، چيو، کي موسىٰ هارون ۽ آهي؟ آندو گناهه وڏو تي انهن تو جو آهي، ڪيو ڇا اسان ٿا، چون کي مون اهي ٿو. ڄاڻين کي طبيعت جي قوم هن تون ته ڇو ٿيو، نه ڪاوڙ اسان جنهن ماڻهو، هي موسيٰ، ته ڇو هلندا، اڳيان جي اسان جيڪي ڏي، ڏاهي ديوتا لاءِ جيڪڏهن چيو، کين مون ۽ آهي. ٿيو ڇا کيس ته ناهي خبر کي اسان ڪڍيو، مان مصر کي اڇلايا، ۾ باهه اُهي مون ۽ ڏنائون، کي مون هنن ۽ لاهيو، تہ آهن، زيور جا سون وٽ ڪنهن ڇڏيو ٽوڙي کين هارون ته ڇو آهن؛ ويا ٽٽي ته کي ماڻهن ڏٺو موسىٰ ۽ نڪتو. واڇو هي ۽ ڪير چيو، ۽ تي، دروازي جي ڪئمپ بيٺو موسىٰ ۽ سبب، جو کلڻ لاءِ مخالفن جي انهن هو کين هو ۽ ٿيا. گڏ وٽ هن پٽ جا لاوي سپ ڪري تنهن اچي. طرف منهنجي هو ڏانهن؟ رب ران پنهنجي تلوار پنهنجو هڪ هر ٿو: چوي خدا جو اسرائيل مالڪ، شيون اهي ٿو، چوي کي، ياءُ پنهنجي هڪ هر ۽ موتو، ۽ لنگهو تائين دروازي کان دروازي مان ڪئمپ ۽ رکو، تي پٽن جي لاوي ۽ ماريو. کي ويجهي پنهنجي هڪ هر ۽ کي، پاڙيسري پنهنجي هڪ هر ۽ ۽ ويا. مري مرد هزار تي مان ماڻهن ڏينهن ان ۽ هو، چيو کين موسيٰ جيئن ڪيو اهو

يا ۾ پٽ پنهنجي هڪ هر آهن، پريا لاءِ خداوند اڄ هٽ پنهنجا توهان چيو، ڪين موسيٰ چيو، ڪي ماڻهن موسيٰ سپاڻي ته ٽيو ۽ وڃي. ڏني برڪت تي توهان ته ۾، پاءُ پنهنجي جو گناهه جي توهان ته ويندس، مٽي ڏانهن خدا مان هاڻي ۽ آهي، ڪيو گناهه وڏو توهان هن ٿو، ڪريان گذارش مان رب، اي چيائين، ۽ آيو، موٽي ڏانهن رب موسىٰ ڏيان. ڪفارو هاڻي ۽ آهن. ناهيا ديوتا جا سونهن لاءِ پنهنجي هنن ۽ آهي، ڪيو گناهه وڏو قوم مون ته نه، جيڪڏهن پر ڇڏ، ڪري ته ڇڏين ڪري معاف گناهه جو انهن تون جيڪڏهن جيڪو چيو، ڪي موسىٰ رب ۽ آهي. لکيو توهان جيڪو ڇڏ، متائي مان ڪتاب پنهنجي ڪي ڇڏيندس. ڪري صاف مان ڪتاب پنهنجي مان ڪيس آهي، ڪيو گناهه اڇيان منهنجي ڪو چيو، توڪي مون جيڪا ڏانهن جاءِ ان ڪر رهنمائي ڪي ماڻهن هن ۽ اڇ، هيٺ وچ، پر هاڻي ڪندس، دورو آئون ڏينهن جنهن پر هلندو، اڇيان جي منهن تنهنجي قاصد منهنجو ڏس ۾ باري جي ناهڻ جي واڇ ان ماريو ڪي ماڻهن رب ۽ آٽيندس، گناهه جو انهن تي انهن آئون هو.ناهيو هارون جيڪو

33

تون ڪي جن ماڻهو، تنهنجا ۽ تون چڑهه، مٽي کان هتان هل، اڇيان چيو، ڪي موسيٰ رب ۽ ۽ اسحاق ابراهيم، مون جي جنهن ڏانهن، زمين ان آندين، ڪيي مان زمين جي مصر سان موڪليندس ۽ ڏيندس. ڪي ان ڪي ہچ جي توهان چئيندي، ڪاتي، قسم ڪي يعقوب ۽ ڪي، فرزي ۽ ڪي، حتي ۽ ڪي، آموري ڇڏيندو ڪيي ۽ اڇيان، جي توهان قاصد منهنجو ويندس ڪٽي ۾ زمين اُن توڪي آئون ڪي. ڪنعاني ۽ ڪي، يبوسي ۽ ڪي، حوي ۽ ڪي، گرگاشي سخت تون ته ڇو ويندس، نه گڏ سان تو مان پر آهي، وهندڙ سان ماڪي ۽ ڪير جيڪا هي ماڻهن جڏهن ۽ ڪريان. نه ختم ۾ رستي توڪي مان جيئن ته آهين، قوم وارو ڳچيءَ

سخت توهان چيو، کي پٽن جي اسرائيل رب ۾ ڪيو. ماتم هنن تڏهن ٻڌو، لفظ خراب تباهه کي توهان ۾ آڻيندس تڪ ٻيو تي توهان آئون نه ڏسو، آهيو، ماڻهو وارا ڳچيءَ ڏيکاريندس توکي آئون ۾ کي، دنيا ۾ ڪپڙا جا راءِ پنهنجي ڇڏيو لاهي پوءِ هاڻي ڪندس، کان جبل حوريب لباس ۾ زيور پنهنجو پٽن جي اسرائيل ۾ ڪندس. توکي آئون جيڪي پري کان گاهه خيمه ٻاهر، کان گاهه خيمه کي ان ڪٽي، خيمو پنهنجو موسيٰ آ ۾ ڇڏيو. لاهي ڳولينڈو کي رب جيڪو ڪو هر ته ٽيو ائين آ ۾ ويو، سڏيو خيمو جو شاهديءَ اهو آ ۾ لڳايو، ۾ خيمي ٻاهر کان خيمگاهه موسيٰ جڏهن نڪتو. ۾ خيمي واري ٻاهر کان گاهه خيمه هو، ڏسندو وٺ دروازي جي خيمي پنهنجي هڪ هر ۾ هئي بيني قوم سڀ ته هو، ٽيندو داخل داخل ۾ خيمي موسيٰ جيئن هئا. رهندا ڏسندا تائين ٽيڻ داخل ۾ خيمي کي موسيٰ ۾ هو، سان موسيٰ ۾ بيڻو، تي دروازي جي خيمي ۾ هو، رهيو لهي هيڻ ستون جو بادل ٽيو، بيڻل ستون جو بادل ڏڻو ماڻهن سيني ۾ هو. رهيو ڳالهائي سان موسيٰ ۾ هو، رهيو ڳالهائي جي خيمي پنهنجي هڪ هر ڪيو سجدو ماڻهو، سڀ بيٺا اُٺي ۾ تي؛ دروازي جي خيمي دوست پنهنجي ماڻهو ڪو جيئن ڳالهايو، منهن کي منهن سان موسيٰ مالڪ ۾ کان. دروازي هو، نوجوان جيڪو نون، بن يشوع خدمتگار پر موٽيو، ۾ گاهه خيمه هو ۾ ڳالهائيندو، سان مٽي کي قوم هن ٽو، چوين کي مون تون ڏس، چيو، کي رب موسيٰ ۾ نڪتو. نه مان خيمي مون تون پر موڪليندين، گڏ سان مون کي ڪير ته آهي ڏيکاريو نه کي مون تون پر آڻ، فضل ويجهو منهنجي کي تو ۾ ٽو، جاڻان وڌيڪ کان سيني توکي مان آهي، چيو کي کي مون ته آهي، ورتو ڳولي فضل اڳيان تنهنجي مون ڪري تنهن جيڪڏهن آهي. حاصل ڳولي فضل اڳيان تنهنجي مان جيئن ته ڏسان، توکي تي طور واضح ڪر، ظاهر کي پاڻ پاڻ مان ٽو، چوي هو ۾ آهي. قوم عظيم هي قوم تنهنجي ته جاڻان جيئن ته ۾ هجان، ورتو مون پاڻ تون جيڪڏهن ٽو، چوي کيس هو ۾ ڏيندس. آرام توکي ۾ هلندس، اڳيان تنهنجي ته پڇ، سڄ ٽيندو معلوم ڪيئن ۾ وڃ. وڻي نه مٽي کان هتان کي مون ته وڃين، نه سان

اسان تون ته جي ان سواءِ آهي، مليو فضل ۾ نظر تنهنجي کي ٻنهي قوم تنهنجي ۽ مون جيڪي ۾، وچ جي قومن سڀني به ماڻهو تنهنجا ۽ ويندس ڏني عزت آءٔ هلين؟ گڏ سان توکي مان اها آهين، چئي توئي جيڪا ڳالهه اها ۽ چيو، کي موسيٰ رب ۽ آهن. تي ڏرتيءَ ۽ ٿو. ڄاڻان کان سيني توکي مان ۽ آهي، مليو فضل اڳيان منهنجي توکي ته ڇو ڪندس، پنهنجي اڳيان تنهنجي ويندس گذري مان چيو، ۽ ڪر. ظاهر کي پاڻ کي مون ٿو، چوي تي جنهن ڪندس رحم ۽ اڳيان، تنهنجي رب، سڏيندس، سان نالي پنهنجي ۽ سان، عظمت نه ڏسي منهن منهنجو تون چيو، آءٔ ڪندس. ترس تي جنهن ڪندس ترس ۽ ڪندس، رحم چيو، رب ۽ سگهندو. رهي نه جيئرو ڏسي منهن منهنجو ماڻهو به ڪو ته ڇو سگهندين، جلال منهنجو جڏهن ۽ تي، پٽر ٽيندين بينو تون پرسان، منهنجي آهي جاءِ هڪ ڏس توکي، سان هٿ پنهنجي ڏيکيندس ۽ ۾، سوراخ جي پٽر رکندس توکي مان تڏهن لنگهندو، پني منهنجي تون پوءِ ۽ هٿائيندس، هٿ پنهنجو آئون ۽ وجان. لنگهي مان جيستائين ويندو.ڏنو نه توکي منهن منهنجو پر ڏسندين،

34

۽ هيون، پهرين جيئن تراش، تختيون جون پٽر ٻه لاءِ پنهنجي چيو، کي موسيٰ خداوند ۽ پهرين جيڪي لکندس لفظ اهي تي تختين انهن مان ۽ اڇ، چڑهي وٺ منهنجي تي جبل مٿي تي جبل سينا تون ۽ ٽي، تيار جو صبح تون ۽ ڇڏيو. ٽوڙي تو کي جن هئا، ۾ تختين نه ۽ وجي نه مٿي گڏ توسان به ڪو ۽ بينو. لاءِ منهنجي تي چوٽي جي جبل اتي ۽ وچ، جون پٽر ٻه هن ۽ چرن. نه ويجهو جي جبل ان ڊور ۽ ريون ۽ وجي، ڏنو ۾ جبل سڄي ڪو چڑهيو، تي جبل سينا اڻي، سوير جو صبح موسيٰ ۽ هيون، پهرين جيئن ڪٽيائين، تختيون خداوند ۽ ويو. ڪٹي تختيون جون پٽر ٻه اهي موسيٰ ۽ هو، ڏنو حڪم ڪيس رب جيئن

جي هن رب آ سڏيو. سان نالي جي خداوند ۾ ٻيٺو، پرسان ڪيس اتي ۾ آيو، هيٺ ۾ ڪڪر سچو، آ گھٽو ۾ رحم آ ڪندڙ صبر مهربان، آ ڪندڙ رحم سڏيو خدا رب آ لنگهيو، اڇيان منهن آ هتائيندڙ، گناهه آ ناانصافيون آ قانونيون بي تائين، هزارن رحم آ سنڀاليندڙ انصاف آ آ ٽين تي ٻارن جي ٻارن آ تي ٻارن قانونيون بي جون پيءُ ڪندو، نه صاف ڪي ڏوهار چيائين، ۾ ڪيو، سجدو ۾ جهڪيو تي زمين ڪري جلدي موسىٰ آڻيندڙ. تي پشت ڇوٽين ڇو هلي، گڏ سان اسان رب منهنجو ته آهي، مليو فضل اڇيان جي توهان مون جيڪڏهن ختم قانونيون بي جون اسان ۾ گناهه جا اسان توهان ۾ آهن، وارا ڇڇيءَ سخت ماٺهو ته قوم سڃي تنهنجي مان ڏس، چيو، ڪي موسىٰ رب ۾ ٽيندااسين. جا توهان اسين ۾ ڪندؤ، ۾ ۾ زمين سڃي جيڪي ڪندس، ڪم شاندار ٿو، ڪريان عهد هڪ توسان اڇيان جي ته ڇو ڏسندي، ڪم جا رب آهين، تون ۾ جنهن قوم، سڃي ۾ آهن، ٽيا نه ۾ قوم به ڪنهن مان جيڪي تي ڇالهين سيني تون ڏي ڏيان ڪندس. توسان مان جيڪو اهو آهي عجيب اموري، ڇڏيندس ڪيي اڇيان جي منهن جي توهان مان ڏس ٿو، ڪريان حڪم توڪي زمين ان به ڪڏهن ڏي، ڏيان لاءِ پاڻ ڪي. يبوسي ۾ جرجاشي حوي، حتي، فرزي، ڪنعاني، ۾ توهان اهو متان آهين، رهيو ٿي داخل تون ۾ جنهن ڪر نه عهد سان رهندڙن جي توهان ستون جا هنن ۾ ڇڏيندؤ، ڀاهي توهان گاهه قربان جا هنن وڃي. بڊجي نه رڪاوٽ بت تراشيل جا ديوتائن جي هنن ۾ ڇڏيندؤ، ڪٽي توهان باغ جا هنن ۾ ڇڏيندؤ، ٽوڙي خدا، پالٽهار ڇو ڪندؤ، نہ سجدو ڪي ديوتائن ٻين تہ ڇو نه ڇڏيندؤ. ساڙي ۾ باهه توهان سان رهندڙن انهن عهد ڪرڻ نه به ڪڏهن آهي. ڪندڙ حسد خدا آهي، نالو وارو حسد ڪن قرباني ۾ پڻيان، جي ديوتائن پنهنجن ڪن فاحشگري اهي ۾ ٿا، رهن تي زمين جيڪي جي انهن وڻين تون ۾ مان، جي انهن ڪائين تون ۾ سڏين، توڪي ۾ لاءِ، ديوتائن پنهنجن تنهنجون ۾ ڪي، پٽن جي انهن ڏيئين مان ڏيئرن پنهنجي ۾ لاءِ، پٽن پنهنجن مان ڏيئرن انهن ڪن فاحشگري پٽ تنهنجا ۾ پڻيان، جي ديوتائن جي انهن ڪن فاحشگري ڏيئرون

جي ماني خمير بي ۾ ڪندين. نه ديوتا ڳريل لاءِ پنهنجي تون ۾ پنيان. جي ديوتائن جي حڪم توڪي مون جيئن ڪائيندين، ماني خمير بي تون ڏينهن ست رکندين، تون کي عيد هر آهين. نڪتو مان مصر تون ۾ مهيني نئين ته ڇو ۾، وقت جي مهيني نئين آهي، ڏنو ۾ جو. ريڍ ڇاول پهريون ۾ جو گابي ڇاول پهريون هر آهي، منهنجو نر وارو کولڻ رحم ان وٺندين نه واپس تون جيڪڏهن پر سان، ريڍ وٺندين واپس تون جو گدهه ڇاول پهرين منهنجي تون وٺندين؛ واپس کي ڇاول پهرين هر جي پٺن پنهنجي تون ڏيندين. قيمت کي، ۾ ٻچ ڪندين، آرام ڏينهن ستين پر ڪر، ڪم ڏينهن ڇهه ڏسجندين. نه هٽ خالي اڇيان ۾، شروعات جي فصل جي ڪٽڪ ڪندين، عيد جو هفتن لاءِ مون تون آهي. آرام ۾ فصل جي اسرائيل خدا رب مرد هر تنهنجو ۾، سال دفعا ٽي عيد. جو گڏجاڻي ۾ وچ جي سال ۾ ۾ ڇڏيندس ڪيڙي کي قومن اڇيان جي منهن تنهنجي آئون جڏهن ويندو. ڏنو اڇيان جڏهن ڪندو، نه خواهش جي زمين تنهنجي به ڪو تڏهن وڌائيندس، حدون تنهنجون منهنجي تون وڃو. مٿي لاءِ وڃڻ ڏنو اڇيان جي خدا پنهنجي رب دفعا ڻي ۾ سال توهان نه تائين صبح قربانيون جون عيد جي فسح ۾ ڪندين، نه ذبح تي خمير رت جو بخور ڍڳ تون رکندين، ۾ گهر جي خدا پنهنجي رب ميوا پهريون جا زمين پنهنجي تون رهندين. ته ڇو لکِ، لاءِ پاڻ لفظ هي ڇيو، کي موسيٰ رب ۾ ابارندين. نه ۾ کير جي ماءُ جي هن کي اڇيان جي خداوند اتي موسيٰ ۾ آهي. ڪيو عهد سان اسرائيل ۾ توسان مون تي لفظن انهن تختين انهن هن ۾ پيتو، نه پاڻي ۾ کاڌي نه ماني هن رهيو، راتيون چاليهه ۾ ڏينهن چاليهه ۾ هو، رهيو اچي هيٺ مان جبل موسىٰ جيئن حڪم. ڏهه يعني لکيا، لفظ هي جا عهد تي موسىٰ هو، رهيو اچي هيٺ مان جبل هو جڏهن ۾ هيون، تي هٿن جي موسىٰ تختيون ۾ سان هن هو جڏهن هو، ويو ٽي جلالي ڏسڻ جو رنگ جي منهن جي هن ته هو ڇاڻندو نه رنگ جي منهن جي هن ۾ ڏنو، کي موسىٰ بزرگ سپ جا اسرائيل ۾ آرون هو. رهيو ڳالهائي کي انهن موسيٰ ۾ ويا. ڀڄي کان وڃڻ ويجهو جي هن اهي ۾ هئي. ٽيل جلالي صورت جي

۾ ڳالهايو. سان انهن موسيٰ ۾ موتيا، طرف سندس حاڪم سڀ جا جماعت ۾ هارون ۾ سڏيو، ڏنو، حڪم ڪجهه سڀ کي انهن هن ۾ آيا. وٽ هن اسرائيل بني سڀ پوءِ کان شين انهن بند ڳالهائڻ سان انهن هن جڏهن ۾ هو. ڏنو حڪم تي جبل جي سينا کي هن رب جيترو جي رب هو ٽيندو داخل اندر موسىٰ جڏهن رکيو. ڏک تي منهن پنهنجي هن تڏهن ڪيو، ٻاهر ۾ جو، نڪرڻ ٻاهر جيستائين هو ويندو هتايو ڏک اُهو ته لاءِ، ڳالهائڻ سان هن اڳيان کي هن رب جيڪو هو ٻڌائيندو ڪجهه سڀ اُهو کي پٽن جي اسرائيل سيني هو نڪري موسىٰ ۾ هو، ٽيل روشن اهو ته ڏنو، منهن جو موسىٰ پٽن جي اسرائيل ۾ هو. ڏنو حڪم ڳالهائي.سان ڪيس وڃي اندر هو جو تان رکيو، پردو تي منهن پنهنجي

35

آهن، لفظ اهي هي چيو، ۾ ڪيو، گڏ کي جماعت سڄي جي پٽن جي اسرائيل موسيٰ ۾ آرام ڏينهن ستين پر ڪندين، ڪم تون ڏينهن ڇهه چيو. لاءِ ڪرڻ کي انهن رب جيڪي توهان ڏيو. مرڻ کي هن ڪري، ڪم ۾ ان جيڪو ڪو هر آرام. لاءِ رب سبت، مقدس آهي، موسىٰ آهيان. رب مان ساڙيندؤ، نه باهه تي ڏينهن جي سبت ۾ رهائش به ڪنهن پنهنجي ڏنو، حڪم رب جيڪو آهي، لفظ اهو هي چيو، کي گڏجاڻي جي پٽن جي اسرائيل سڄي آهي، راضي سان دل جيڪو ڪو هر لاءِ؛ رب نذرانو هڪ مان پاڻ مان توهان وٺو چئي، ۾ رنگيل، ٻيٽو ڳاڙهو واڳٽائي، نيرو، پيتل، چاندي، سون، لاءِ: رب ميوو پهريون آڻيندا اهي ۾ ڪلون، نيري ۾ رنگيل، ڳاڙهي ڪلون جون رڍن ۾ وار، جا ٻڪرين ۾ رنگيل، ڪتان سٺو ڍگهي ۾ ٽڪري جي ڪلهي لاءِ نقاشي پٽر ۾ پٽر، جا عقيق ۾ سگهندڙ، نه سڙي لڪڙيون جيڪو ڪجهه سڀ ڪري ڪم اچي آهي، عقلمند ۾ دل ۾ توهان به جيڪو ۾ لاءِ. چوغي ان ۾ صندوق، جو شاهدي ۾ ٽنيا، ۾ چنڌا، ۾ پردا، ۾ ڍڪڻ، ۾ پردا، ۾ خيمو، ڏنو: حڪم رب

جو روشني ۾ برتن، سڀ جا ان ۾ ميز ۾ پردو، ۾ جاءِ، واري رحم جي ان ۾ ڇنڊا، وارا ڪٽ جا مقدس جا ڪاهن هارون ۾ برتن، سڀ جا ان ۾ گاهه قربان ۾ برتن، سڀ جا ان ۾ شمعدان ۾ ڪپڑا، جا ڪهانت لاءِ پٽن جي هارون ۾ ۾، ان ڪندا خدمت اهي ۾ جن لباس ۾ لباس، ٻاهر جماعت سڄي جي پٽن جي اسرائيل کان موسىٰ ۾ خوشبو. ٿهيل ۾ تيل، جو مسح ۾ روح سندن به کي جن ۾ آيو، ڪٽي دل سندن جيڪو آندو، اهو هڪ هر ۾ وئي. نڪري ڪمن سيني جي خيمي جي شاهدي آندو، نذرانو لاءِ رب انهن ۾ آندو، نذرانو لڳو، مناسب آندا، کان عورتن مردن ۾ لاءِ. لباسن سيني جي مقدس ۾ لاءِ، خدمت سموري جي ان ۾ لاءِ، ۾ زنجيرون، ڳنڍيل ۾ آگريون، ۾ زيور، جا ڪنن ۾ مُهرون، آندا آيو، ۾ ذهن جي جنهن ڪو هر مليو وٽان جن ۾ لاءِ، رب جون سون ڪيٽيون آڻيا جن سڀ ۾ شيءِ. سونهري هر ڪنگڻون، نذرانو جيڪو ڪو هر ۾ آڻيا. اهي چمڙا، رنگيل ڳاڙها جا رڍن ۾ چمڙا نيرا ۾ ڪپڑو، مهين وارو سگهڙ نه سڙي وڃ جن ۾ نذرانا، لاءِ رب آيا، ڪٽي پيتل ۾ چاندي اهي هو، رهيو ڪڍي ۾ ذهن پنهنجي عورت عقلمند هر ۾ آيا. ڪٽي اهي لاءِ، ڪمن سيني جي تياري ۾ مليو، ڪاٽ سڀ ۾ ڪپڑو. مهين ۾ ڳاڙهو واڳٽائي، نيرو، شيون: ڪتيل آيا ڪٽي لاءِ، ڪتڻ سان هٿن زمرد حاڪمن ۾ ڪتا. وار جا ٻڪرين لڳو، سان حڪمت ۾ ذهن جي انهن کي جن عورتون، ۾ لاءِ تيل جي مسح ۾ مصالحا ۾ لاءِ بند سينه ۾ لاءِ افود آيا ڪٽي پٽر جا جڙڻ ۾ پٽر جا ڪم سڀ اهي ۾ ٽيڻ داخل کي انهن دل جو جن عورت، ۾ مرد هر ۾ مصالحو جو بخور جي اسرائيل هو، ڏنو حڪم جو ڪرڻ ذريعي جي موسىٰ رب جيڪي آيو، ڪٽي لاءِ ڪرڻ بيزليل کان نالي خدا ڏس، چيو، کي پٽن جي اسرائيل موسىٰ آندو. ڪٽي نذرانو لاءِ رب پٽن مان، قبيلي جي يهودا آهي، پٽ جو حور جيڪو آهي، پٽ جو اوري جيڪو آهي، سڏيو کي لاءِ ٺاهڻ جي، علم سيني ۾ جي، سمجهه ۾ حڪمت آهي پريو سان روح خدائي کيس هن ۾ ۾ پٽر، لاءِ ڪٽڻ ۾ پيتل، ۾ چاندي ۾ سون لاءِ ڪرڻ جي، دستڪاري موجب ڪمن سيني ۾ ذهن ڏنو وڏائڻ اڇڻي واقعي ۾ جي. حڪمت ۾ ڪم هر لاءِ ڪرڻ ۾ ڪاٽ، لاءِ ڪرڻ ڪم

حڪمت ڪين پريو ۽ مان؛ قبيلي جي ڏان ڪي، پٽ جي احيسامڪ ڪي، الياب ۽ ۽، ڪيس اوٽيل ۽ جا، پاڪ ڪم لاءِ ڪرڻ لاءِ سمجھڻ ڪجھ سپ سان، ذهن سان، سمجھ سان، ڪم هر لاءِ ڪرڻ سان، ڪپڙي سني ۽ سان، ڳاڙهي لاءِ اوٽڻ شيون ڪنگائيل ۽ شيون جو.قسمن جو، دستڪاري

36

سمجھڻ وئي، ڏني علم ۽ دانائي ۾ انهن ڪي جنهن دانا، ۾ ذهن هر ۽ ڪيو، اليآب ۽ بيزليل ۽ حڪم مالڪ جيترو مطابق جي سيني مطابق، جي فرضن مقدس ڪن، ڪم سپ ته لاءِ ڪي جن هئي، حڪمت وٽ جن ڪي سيني انهن ۽ سڏيو، ڪي اليآب ۽ بصلئيل موسىٰ ۽ ڏنو.

اچڻ تي ڪمن تي طور رضاڪارانه جيڪي ڪي سيني انهن ۽ هو، ڏنو علم ۾ دل خدا ورتيون، ڪٽي پيٽون سپ ڪان موسيٰ هنن ۽ ڪن. مڪمل ڪي انهن جيئن ته هئا، چاهيندا اڃا اهي ۽ هئا، آيا ڪٽي لاءِ ڪرڻ ڪي ڪمن سيني جي مقدس پٽ جا اسرائيل جيڪي آيا حڪيم سپ ۽ هئا. آڻيندا جو صبح آڻيندڙ جيڪي رهيا، ڪندا وصول پيٽون اهي تائين ڪري ڪم اهي جيڪو مطابق، ڪم پنهنجي هڪ هر هئا، ڪندا ڪم جا مقدس جيڪي مطابق، جي ڪمن انهن ٿو اچي ڪٽي ڪجهه گھٽو ماڻهو ته ڏانهن، موسىٰ چيو ۽ هئا. رهيا مرد ته، ڪيو اعلان ۾ ڪئمپ هن ۽ ڏنو، حڪم موسيٰ ۽ ڏنو. حڪم جو ڪرڻ مالڪ جيترا ڪرڻ پيش به اڃا ڪي ماڻهن ۽ ڪن، نه ڪم لاءِ ميوي پهرين جي مقدس هاٿي عورت ۽ ڇڏي مٹان اهي ۽ هو، ڪافي لاءِ ڪرڻ مڪمل تعمير لاءِ انهن ڪم اهو ۽ ويو. روڪيو ڪان ڪاهن هارون جيڪي ناهيا، ڪپڑا پاڪ هو، ۾ ڪندڙن ڪم جيڪو ماڻهوءَ، دانا هر ۽ ويا. نيري ۽ مان، سون ناهيو ٽڪرو جو ڪنڌ هن آ هو. ڏنو حڪم ڪي موسىٰ رب جيئن آهن، لاءِ سون ۽ هو؛ مروڙيل جيڪو مان ڪپڙي مهين ۽ مان، ڪتي ڳاڙهي ۽ مان، واڳٹائي ۽ مان،

سان ڳاڑهي ۽ سان، واڳٽائي ۽ سان، نيري وجن اٽيا گڏ جيئن ته ويا، ڪٽيا وار پٽر جا ڪنڊ ڪيو؛ اهو هنن ڪم اٽيل هو؛ مروڙيل جيڪو سان ڪپڙي مهين ۽ ويو، ڪتو جيڪو پاڻ پنهنجي ڳنڍيل ۾ ٻئي هڪ ڪم اٽيل مان، پاسن ٻنهي هٿ ڳنڍيندڙ جيڪي ٽڪرا جا واڳٽائي ۽ کان، نيري ۽ کان، سون موجب، ڏاهڻ جي هن ڏاهيو اهو هنن کان هن موجب. ۽ ڏنو؛ حڪم کي موسىٰ رب جيئن کان، ٻرٽيل ڪپڙي مهين ۽ کان، ٻرٽيل ڳاڑهي ۽ کان، ۽ ڪنيل هٿا، گهيريل سان سون ۽ جڙيل گڏ جيڪي ڏاهيا جا زمرد کي پٽرن ٻنهي هنن تي ڪلهن جي افود کي انهن هن ۽ مان؛ نالن جي پٽن جي اسرائيل ڪنڊ جي مهر تراشيل سينه هنن آ ڏنو. حڪم کي موسىٰ رب جيئن جا، پٽن جي اسرائيل جا يادگيري پٽر رکيو، ۽ مان، سون موجب، ڪم جي افود سان، ڪم رنگين ڪم بُنيل هو ڪم اهو ڏاهيو، زيور جو ٻيٽو چوڪور مان؛ ڪتل ڪپڙي مهين ۽ مان، ڪتل ڳاڑهي ۽ مان، واڳٽائي ۽ مان، نيري هڪ ۾ ان ۽ ٻيٽو. ويڪر بالشت هڪ ۽ ڊگهائي، بالشت هڪ ڏاهيو؛ زيور جو سينه هنن ۽ عقيق قطار، جي پٽرن ۾؛ قطارن چار هو لڳل سان پٽرن جيڪو ويو ڪيو گڏ ڪپڙو حجر ۽ لشم قطار، ٽي ۽ يشب؛ ۽ نيلم ۽ ياقوت قطار، ٻي ۽ قطار؛ پهرين اها زمرد، ۽ زبرجد سان سون پٽر سليماني ۽ فيروزج ۽ سونهري زبرجد قطار، چوٽين ۽ جمست؛ ۽ العقيق جي انهن هٿا، مان نالن جي پٽن ٻارهن جي اسرائيل پٽر اهي ۽ جڙيل. سان سون ۽ گهيريل، تي چاڑهه هنن ۽ لاءِ. قبيلن ٻارهن مان نالي پنهنجي هڪ هر هٿا، ڪنديل ۾ مُهرن مان نالن سونهري ٻه هنن ۽ مان. سون خالص هو، ڪم جو ڳنڍيڻ جيڪي ڏاهيا، ڪراسس ڳنڍيل شروعاتن ٻنهي جي سيني ڇلا سونهري ٻه اهي ۽ ڇلا، سونهري ٻه ۽ ڏاهيا، ٽڪرا جا ڪلهن تي، پاسن ٻنهي جي پليٽ جي سيني رکيون، تي انگوزن ڳنڍيون جون سون هنن ۽ رکيا. تي جي افود کي انهن هنن ۽ رکيا تي ڍالن ننڍڙن ٻن کي انهن هنن ۽ ڳنڍيون. ٻه ۾ جوڙن ٻن ۽ پرن ٻن جي سيني رکيا ۽ ڏاهيا، ڇلا جا سون ٻه هنن ۽ رکيا. پاسي واري سامهون تي ڪلهن هنن ۽ اندران؛ تي ڪنڊ جي حصي پوئين جي افود ۽ تي، ڪنڊ جي پچاڙيءَ جي سيني تي

سامهون، جي منهن هيڻان، جي ان تي ڪلهن ٻنهي جي افود رکيا ۽ ٺاهيا، ڇلا جا سون ٻه ڇلن جي ان ڪيو مضبوط کي سيني هن ۽ مٿان؛ کان پٽي اٽيل جي افود مطابق جي جوڙ ته ويڑهيل، ۾ ڪپڑي جي افود ويا، رکيا گڏ سان رنگ نيري جيڪي ۾، ڇلن جي افود مان ٺاهيو ڪپڑو هنن آڻ ڏنو. حڪم کي موسىٰ رب جيئن ٿئي، نه الڳ کان افود سينو جيئن رکندڙ ڪنارو گڏيل، اُٽيل ۾ وچ کولڻ جو ڪپڑي ۽ نيرو؛ سڄو ڪم، اُٽيل هيڻان، جي ڪلهي ننڍا جا انار ڦتندڙ جيئن ٺاهيو کان هيڻان جي ڪپڑي هنن آڻ وارو؛ ٽٽڻ نه کولڻ چوڌاري سون انهن ۽ مان. موڙيل ڪپهه مهين ۽ مان، ڪتل ڳاڙهي ۽ مان، واڳٽائي ۽ مان، نيري انار، ۾ وچ جي انارن چوڌاري تي ڪنڊ جي چوگي کي گهنٽيون انهن ۽ ٺاهيون، گهنٽيون جون رب جيئن لاءِ، ڪرڻ خدمت چوڌاري، تي ڪنڊ جي چوگي انار ۽ گهنٽي جي سون رکيو؛ پٽن سندس ۽ هارون کم، اُٽيل جا، ڪپهه باريڪ ڪپڑا ٺاهيا هنن ۽ ڏنو. حڪم کي موسىٰ باريڪ ڪپڑا جا پيرن ۽ مان، ڪپهه باريڪ پگڙي ۽ مان، ڪپهه باريڪ پگڙيون ۽ لاءِ، ۽ مان، واڳٽائي ۽ مان، نيري ۽ مان، ڪپهه باريڪ پٽڪا جا انهن ۽ موڙيل، مان ڪپهه ٺاهيو هنن ۽ کي. موسىٰ ڏنو حڪم رب طريقو جيڪو کم، جو ڪنگار ڪتيل، مان ڳاڙهي مُهر ڪنديل، اکر تي ان لکيو ۽ جو؛ سون خالص حصو، ٽيل الڳ جو پاڪ تختي، جي سون تي پگڙي رهي جيئن ته تي، ڊوري جي رنگ نيري کي ان رکيو ۽ لاءِ؛ رب جاءِ پاڪ جا، کي.موسىٰ رب ڏنو حڪم سان طريقي جنهن مٿان،

37

لاءِ سيني ئي اهو ڊيگهه؛ جي پردي هڪ هٽ ويهه ۽ اٺ ٺاهيا؛ پردا ڏهه لاءِ خيمي هنن ۽ ڳاڙهي ۽ مان، واڳٽي ۽ مان، نيري ٺاهيو پردو هنن ۽ ويڪر. جي پردي هڪ هٽ چار ۽ هو؛ چار رکيو کي ان هنن ۽ جو؛ ڪروبين کم اُٽيل مان، موڙيل ڪپڙي مهين ۽ مان، ڪتيل

جا انهن ۽ جا، سونهن ڪلهه جا انهن ۽ ۾؛ سون ڏيکيل سان سون ٽيندڙ نه سڙي تي ٽنين ۽ مان، نيري جو شاهدي جو خيمي جو دروازي پردو ٺاهيو هنن ۽ جا. چانديءَ چار بنياد ڪروبين اوٽيل ڪم مان، موڙيل ڪپڙي مهين ۽ مان، هوئي ڪتي ڳاڙهي ۽ مان، واڳڻائي سان سون هنن جون انهن پٽيون ۽ جا، انهن ڪلها ۽ ڪنگڻا؛ ۽ پنج، جا انهن ٽنيا ۽ جو؛ جا صحن طرف، ڏکڻ ٺاهيو صحن هنن آ۽ جا. پيتل پنج جا انهن بنياد ۽ سان؛ سون ڏيکيون ۽ ويهه. بنياد جا انهن آ۽ ويهه، ستون جا انهن آ۽ سؤ؛ تي سؤ مان ڪپڙي سنئي مڙيل پردا ويهه، ستون جا انهن ۽ سؤ؛ تي سؤ پاسو، جو طرف ڏکڻ ۽ سؤ؛ تي سؤ پاسو، جو طرف اُتر انهن ۽ ڏهه، ستون جا انهن هٽ؛ پنجاه پردا پاسو جو طرف سمنڊ ۽ ويهه؛ بنياد جا انهن ۽ جا انهن ۽ مطابق؛ پٽ هٽ پندرهن پردا، هٽ پنجاه پاسو جو طرف اوپر ۽ ڏهه؛ بنياد جا پردا مطابق، دروازي جي صحن اُتان ۽ اُتان تي پٽ ٻئي ۽ ٽي؛ بنياد جا انهن ۽ ٽي، ستون مان ڪتان مهين پردا سپ جا خيمي ٽي؛ بنياد جا انهن ۽ ٽي، ستون جا انهن هٽ؛ پندرهن ڪلهه جا انهن ۽ جا، چانديءَ ٽڪا جا انهن ۽ جا، پيتل بنياد جا ٽنين جي انهن ۽ ٺهيل. دروازي جي صحن ۽ ٽنيا. سپ جا صحن ڏيکيل، سان چانديءَ ٽنيا ۽ ڏيکيل، سان چانديءَ مان. مروڙيل ڪتان مهين ۽ ڪتل ڳاڙهي ۽ واڳڻائي ۽ نيري ڪم جو ڪاريگر پردو جو ٽنيا جا انهن ۽ برابر. جي پردن جي صحن هٽ پنج ويڪر ۽ اوچائي ۽ ڏگهائي، هٽ ويهه چانديءَ ڪلهه جا انهن ۽ جا، چانديءَ ٽڪا جا انهن ۽ جا، پيتل چار بنياد جا انهن ۽ چار، چانديءَ پاڻ اهي ۽ هيون، جون پيتل چوتاري ڪنگرون سپ جون صحن ۽ ڏيکيل. سان ڏنو حڪم کي موسيٰ جيئن آهي، ترتيب جي خيمي جي شاهدي هي ۽ هيون. ڏيکيل سان بزليل ۽ هو. پٽ جو پادري هارون جيڪو ذريعي، اٽامار هجي جي لاوين خدمت ته ويو، ۽ ڏنو، حڪم کي موسيٰ رب جيئن ڪيو مان، قبيلي جي يهودا هو، پٽ جو اُوري جيڪو اُٽيل ڪئي ڪاريگري ماهر جنهن مان، قبيلي جي دان هو، پٽ جو اخيسمڪ جيڪو اليآب سان.ڪپڙي مهين ۽ سان ڳاڙهي لاءِ اُٽڻ شيون، برنگ رنگ ۽ شيون ڪنگائيل ۽ شيون

38

۽ چاڙهيو، سون کان ٻاهر ۽ کان اندر سان سون خالص کي ان هن ۽ ٺاهيو، صندوق بيزليل لاءِ ٻڌڻ تي، پاسي ٻئي ٻه ۽ تي پاسي هڪ ٻه ٺاهيا، ڪنگڻا جا سون چار لاءِ ان هن صندوق کي نشست جي رحم ٺاهيو هن ۽ سگهجي. ڪٽي سان انهن کي ان جيئن ته ويڪرا، جي نشست جي رحم ڪروب هڪ ڪروبيم؛ جا سون ٻه ۽ مان، سون خالص مٽان جي پرن پنهنجن جيڪي تي، پچاڙي ٻئي جي نشست جي رحم ڪروب هڪ ۽ تي، پچاڙي هڪ هو رکيل اڇيان جيڪو ميز اهو ٺاهيو هن ۽ هئا. ڪندا ڇانو تي نشست جي رحم سان تي، پاسي ٻئي ٻه ۽ تي، پاسي هڪ ٻه ڪنگڻا، چار لاءِ ان ٺاهيا هن ۽ مان، سون خالص کي انهن ۽ ٺاهيا، قطب جا ميز ۽ صندوق هن ۽ ۾. انهن سان ٻڌڻ لاءِ ڪٽ جيئن ته ويڪرا، ۾ جن ٻانڪا، جا پيئڻ ۽ پيالا ۽ ٽوپدان ۽ پيالا ٺاهيا، ٻانڪا جا ميز هن ۽ ڏيکيو. سان سون مضبوط سونهري، ٽو، ڏئي روشني جيڪو ڏيئو ٺاهيو هن ۽ سونهري. وهائيندو، ۾ انهن هو جي ان مان شاخن ڪوپلون، جي ان مان شاخن جي؛ ان مان پاسن ٻنهي شاخون ۽ ٻڌبو، ڏيئا، جا هنن آ ٽيندڙ. برابر سان ٻئي هڪ مان، هن تي ۽ مان، هن تي نڪرندڙ؛ ڪوپلون ته مان، هنن سوراخ آ مان؛ هنن وارا شڪل جي بادام تي، ڪنارن جي مٿي آهن جيڪي چوتي جي مٿي جي، ڏيئي تي ڪنڌ آهي جيڪو سوراخ، ستون آ تي؛ انهن هجن ڏيئا جيئن جا، سونهن چمٽا جا هن آ جا، سونهن تي ان ڏيئا ست آ جو؛ سونهن سڄو مضبوط مٽان، تي ڇنڊا سونهري لاءِ ٽنيي ۽ ڏيکيو، سان چانديءَ کي ٽنين هن جا. سونهن ٽانءَ جا انهن آ ۽ ڏيکيو، سان سونهري کي ٽنين جي پردي ۽ ڏيکيو، سان سونهري کي ڇنڊن ۽ ٺاهيا، کي ڏکڻ کان مٽان ۽ ڪنڌا جا صحن ۽ ڪنڌا جا سون جا خيمي هن ٺاهيا. ٽلها سونهري پيتل جا دروازن جي خيمي ۽ سُر جا چانديءَ جا خيمي هن ٺاهيا. ڪنڌا جا پيتل لاءِ وڏائڻ انهن هن تي ٽنين ٺاهيا، ٽلها جا چانديءَ لاءِ ٽنين هن ۽ ٺاهيو. دروازو جو صحن ۽ سُر جا

جي پيتل هن ناهيا. ڪُنڊا جا پيتل جا صحن ۾ جا خيمي هن ڏيکيو. سان چانديءَ کي قورح جن هيون جون ماڻهن انهن جيڪي ناهي مان سِتن جي باهه جي پيتل گاهه قربان ۾ ٽانو جو باهه جو ان ۾ برتن سڀ جا گاهه قربان هن هئي. ڪئي بغاوت سان جماعت جي جو جال ناهي، جالي لاءِ گاهه قربان هن ناهيا. ڪانڊا جا گوشت جا پيتل ۾ پيالا ۾ بنياد رکيا ڪنڊا چار تي ان هن ۾ تائين. اڌ جي ان هيڻان جي ان هيڻان جي ٽاڻءَ جي باهه ڪم، ۾ انهن جيئن ته ويڪرا، لاءِ ٻڌڻ جا، پيتل مان پاسن چئن جي جالي جي گاهه قربان جو ساز عطر ناهڻ خالص جي بخور ۾ تيل پاڪ جو مسح هن سگهجي. ڪٽي گاهه قربان ناهيو مان آئيني جي عورتن انهن بنياد جو پيتل جو ان ۾ حوض جو پيتل هن ناهيو. ڪم ۾ ڏينهن جنهن هئا، رکيا روزا وڻ دروازن جي خيمي جي شاهدي جن هئا، رکيا روزا جن مان ان پٽ سندس ۾ هارون ۾ موسىٰ جيئن ته ناهيو، حوض هن ۾ هو. لڳايو کي ان هن اهي جڏهن يا ٽين، داخل ۾ خيمي جي شاهدي اهي جڏهن سگهن، ٽوئي پير ۾ هٽ پنهنجا مالڪ جيئن هئا، ٽوئيندا مان ان اهي ته اچن، لاءِ ڪرڻ خدمت ويجهو جي گاهه قربان هو.ڏنو حڪم کي موسىٰ

39

سون ٽيو جي، شين مقدس موجب ڪم سڀني ۾ ڪمن ويو ڪيو ڪم جيڪو سون، سڀ شيڪل مقدس موجب شيڪل ويهه سؤ ست ۾ ٽيلنٽ، ويهه ۾ نو جو، ميوي پهرين جو سؤ ست هزار هڪ ۾ ٽيلنٽ، سؤ جي، گڏجاڻي کان ماڻهن ڪٺيل نذرانو جو چانديءَ ۾ جي؛ هر جي؛ شيڪل مقدس موجب جو، شيڪل اڌ لاءِ، سر هڪ درهم هڪ شيڪل؛ پنجهتر پنج هزار تي ۾ ۾، هزارن ڏهه سڀ کان، مٿي ۾ جي سالن ويهن مان معائني لنگهندڙ هڪ ۾ جي خيمي جي ڪيفليدن سؤ ۾ ڊلائڻ جا چانديءَ ٽيلنٽ سؤ ٽيا ۾ پنجاهه. ۾ سؤ

سؤ ست هزار ۽ کي؛ کيفليدي ٽيلنٽ ۾، ٽيلنٽن سؤ کيفليدس سؤ جي، پردي ۾ کيفليدن سينگاريو ۽ جي، انهن تي کيفليدن چاڑهيو سون ۽ لاءِ؛ ٽنين ۾ ٽکن کيا سکل پنج ستر مان ان هنن آءُ هئي، شيکل سؤ پنج هزار هک ۽ ٽيلنٽ ستر پيتل جي نذراني آءُ کي. انهن جا دروازي جي صحن ۽ بنياد جا صحن چوگرد ۽ بنياد جا دروازي جي خيمي جي شاهدي ۽ جالي جي پيتل جي گاهه قربان ۽ کهيڙا جا صحن چوگرد ۽ کهيڙا جا خيمي ۽ بنياد ناهيو اسرائيل بني آءُ ناهيا، اوزار سڀ جا خيمي جي شاهدي ۽ برتن سڀ جا گاهه قربان ته ناهيا برتن هنن سون باقي جو نذراني آءُ ناهيو، تيئن ڏنو حڪم کي موسيٰ رب جيئن لاءِ هارون هنن ڳاڙهو ۽ واڳڻائي ۽ نيرو بچيل آءُ ڪن، خدمت اڇيان جي رب ۾ انهن جيئن وٽ موسيٰ کپڙا هنن آءُ ڪري، خدمت ۾ جاءِ پاڪ ۾ انهن جيئن ته ناهيا کپڙا جا خدمت برتن سڀ جا ان ۽ گاهه قربان ۽ ٽنيا ۽ ڪنڌا جا ان ۽ بنياد جا ان برتن، جا ان ۽ خيمو ۽ ۽ ڏيئا، جا ساڙڻ ڏيئا، جا ان ۽ شمعدان، صاف ۽ بخور، جو ڌهيل ۽ تيل، جو مسح ۽ آيا. ڪٽي جا مقدس ۽ روٽيون؛ رکيل اڇيان ۽ برتن؛ سڀ جا ان ۽ ميز، جي مقصد ۽ تيل؛ جو روشني ٽنيا؛ ۽ پردا، جا صحن ۽ لاءِ؛ پادريءَ کپڙا، جا پٽن سندس ۽ آهن، جا هارون جيڪي کپڙا، جا ان ۽ برتن، سڀ جا خيمي ۽ جو؛ دروازي جي صحن ۽ پردو، جو دروازي جي خيمي ۽ ۽ ڪنڌا، ۽ ڊک؛ جا باقي ۽ ڊک، نيرا ۽ رنگيل، ڳاڙها جون مينڌن چمڙيون ۽ اوزار؛ سڀ ڏنو، حڪم کي موسيٰ رب جيترا آهن؛ لاءِ ڪمن جي خيمي جي شاهدي جيڪي اوزار سڀ چڪا ڪري کي انهن اهي ۽ ڏنا، ڪم سڀ موسيٰ ۽ ڪيو؛ سامان سڄو اسرائيل بني ائين ڏني.برڪت کي انهن موسيٰ ۽ ڪيا، اهي انهن ائين ڏنو، حڪم کي موسيٰ رب جيئن هئا

40

تون تي، چنڊ نئين تي، ڏينهن پهرين جي مهيني پهرين ڇئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۽

صندوق ڏيکيندو تون ۾ جو، گواهيءَ صندوق رکندو تون ۾ لڳائيندين. خيمو جو شاهدي آٽيندين، اندر چراغدان ۾ رکندين، ارادو جو ان ۾ آٽيندين، اندر ٽيبل تون ۾ سان. پردي کي آهي، لاءِ ساڙڻ ٽوپ جيڪا رکندين، گاهه قربان سونهري تون ۾ رکندين. چراغ جا ان ۾ ۾ رکندين. تي دروازي جي خيمي جي شاهدي ڏکڻ جو پردي تون ۾ اڇيان، جي صندوق تون ۾ رکندين، پرسان جي دروازن جي خيمي جي شاهدي کي گاهه قربان جي نذرانن تون تون ۾ کندين. پاڪ چوڌاري کي شين سيني جي ان تون ۾ رکندين، چوڌاري کي خيمي ۾ ان جيڪي کي شين سيني ۾ کندين، مسح کي خيمي ۾ ونندين، تيل جو ڪرڻ مسح جي قرباني تون ۾ ٽيندو. مقدس اهو ۾ برتن، سپ جا ان ۾ کندين، مقدس کي ان ۾ آهن، کندين، پاڪ کي گاهه قربان تون ۾ کندين، مسح کي برتن سپ سندس ۾ کي گاهه قربان خيمي جي شاهدي کي پٽن سندس ۾ هارون تون ۾ ٽيندو. پاڪ مان پاڪن گاهه قربان ۾ پاڪ کي هارون تون ۾ ڏوئيندين. سان پاڻيءَ کي انهن تون ۾ آٽيندين، تي دروازي جي لاءِ منهنجي هو ۾ کندين، مقدس کيس تون ۾ کندين، مسح کيس تون ۾ پائيندين، لباس تون ۾ پائيندؤ. قميصون کي انهن ۾ آٽيندؤ، توهان کي پٽن سندس ۾ کندو. ڪم جو پادري لاءِ منهنجي اهي ۾ کيو، مسح کي پيءُ جي انهن تو جيئن ڪندين مسح ائين کي انهن تائين نسلن جي انهن لاءِ، هميشه مسح جو پادريءَ لاءِ انهن جو ٽيندو ائين ۾ ٽيندا، پادري کيو. ئي طرح اهڙيءَ هو، ڏنو حڪم کيس رب جيترو کيو، ڪجهه سپ موسىٰ ۾ رهندو. چند نئين پوءِ، کان نکرڻ مان مصر جي انهن ۾، سال ٻئي ۾، مهيني پهرين ته ٽيو ائين ۾ ۾ وجهايو، کي ڪندن ۾ رکيو، کي سرن ۾ لڳايو، خيمو موسىٰ ۾ ويو. لڳايو خيمو اهو تي جيئن رکيو، مٽان جي ان ڏکڻ جو خيمي هن ۾ ڇڏيا، تي خيمي پردا هن ۾ لڳايو. کي ٽنين کي لٽن هن ۾ ڇڏيو؛ وجهي ۾ صندوق کي انهن هن ڪٽي گواهين ڏنو. حڪم کي موسىٰ رب ۾ رکيو، ڏک جو پردي هن ۾ آندو، اندر ۾ خيمي کي صندوق هن ۾ رکيو، هيڻان جي صندوق ميز هن ۾ هو؛ ڏنو حڪم کي موسيٰ رب جيئن ڇڏيو، ڏکي کي صندوق جي گواهي هن

مٹان جي ان هن ۾ ٻاهر. کان پردي جي خيمي طرف، اتر رکيو، ۾ خيمي جي گواهي کي ڏنو حڪم کي موسيٰ خداوند جيئن رکيا، اڇيان جي خداوند ٽڪرا جا ماني جا پيشڪش ۾ ۾. پاسي واري طرف ڏکڻ جي خيمي رکيو، ۾ خيمي جي شاهدي کي چراغدان هن ۾ هو. سونهري هن ۾ هو. ڏنو حڪم کي موسىٰ رب جيئن رکيا، اڇيان جي رب چراغ جا ان هن خوشبوءِ ڏهيل ۾ ان هن ۾ رکيو، سامهون جي پردي ۾ خيمي جي شاهديءَ گاهه قربان دروازي جي خيمي کي گاهه قربان جي نذرن هن ۾ ڏنو. حڪم کي موسىٰ رب جيئن ساڻي، ڪم سڀ ۾ ڪيو قائم صحن چوڌاري جي گاهه قربان ۾ خيمي موسىٰ ۾ رکيو. ۽رسان جي سان جلال جي مالڪ خيمو ۾ ڇڏيو، ڏکي کي خيمي جي شاهديءَ ڪڪر ۾ ڪيا. مڪمل ان بادل ته ڇاڪاڻ هو، نه قابل جي ٽيڻ داخل ۾ خيمي جي شاهديءَ موسىٰ ۾ ويو. ۽رجي مان خيمي بادل جڏهن ويو. ۽رجي خيمو سان جلال جي رب ۾ هو، رهيو ڪري ڇانو تي جيڪڏهن پر ڪيو. ڪوچ گڏ سان سامان پنهنجي اسرائيل بني تڏهن ويو، چڙهي مٿي مٿي ڪڪر ۾ جنهن آيو نه ڏينهن اُهو جيستائين ٽيا، نه روانا اُهي ته ويو، نه مٿي ڪڪر هئي هوندي ۾ رات تي ان باهه ۾ هو، هوندو ۾ ڏينهن تي خيمي بادل ته ڇاڪاڻ ويو. ۾.سفرن سيني جي انهن اڇيان، جي اسرائيل سڄي

گنتي

1

پهرين جي مهيني ۾ئي ۾، خيمي جي شاهدي ۾، ريگستان جي سينا سان موسىٰ رب آءٔ اسرائيل چيو: ڄالهائي هئا، ويا نڪري مان زمين جي مصر اهي جڏهن ۾ سال ۾ئي ۾، ڏينهن گهرن جي ڏاڏن ابن سندن موجب، خاندان ڪريو، شروعات جي جماعت سڄي جي ڪان عمر جي سالن ويهن مرد هر موجب؛ سرن سندن موجب، انگ جي نالن سندن موجب، طاقت جي انهن کي انهن توهان آهي، نڪرندو ۾ طاقت ۾ اسرائيل جيڪو هڪ هر مٿي، ۽ قبيلي پنهنجي هڪ هر هوندا، گڏ سان توهان ۽ ڄڻيو. کي انهن هارون ۽ تون ڄڻيو؛ گڏ سان آهن نالا هي آ هوندا. مطابق گهرن جي ڏاڏن ابن پنهنجي مان، حڪمرانن هڪ هر مطابق، جو؛ شديئور پٽ اليصور جو، روبين ٽيندا: بيٺا گڏ سان توهان جيڪي جا، ماڻهن انهن مان، اساڪار پٽ. جو اميناداب نحشون جا، جوڊا جو. زوريشدي پٽ سلميئيل جو، شمعون مان پٽن جي يوسف پٽ؛ جو هيلون جيڪو اليآب مان، زبولون پٽ؛ جو زوار جيڪو نٿنيل پٽ. جو فداصور جيڪو جماليل وارا، منسي پٽ؛ جو عميهود جيڪو اليشاما وارا، افرائيم فاگائيل، مان، آشير جو. اميشدي پٽ اخيعزر جو، دان جو. گدعوني پٽ ابيدان مان، بنيامين

هي جو. عينان پٽ احيرا جو، نفتالي رعوئيل. پٽ اليساف جي، گاد پٽ. جو ايڪران جا اسرائيل موجب، خاندانن جي انهن حڪمران جا قبيلن آهن، ٽيل نامزد جا جماعت سڏيو سان نالي کي جن ورتو کي ماڻهن انهن هارون ۽ موسىٰ ۽ آهن. ڪمانڊر جا هزارن آءٕ ۾، ڏينهن پهرين جي مهيني جي سال ٻئي ڪيو گڏ کي گڏجاڻي سڃي هنن آءٕ هو. ويو تعداد جي نالن جي انهن موجب، خاندانن جي انهن موجب، نسلن جي انهن ٽيا رجسٽر اهي حڪم کي موسىٰ رب جيئن موجب، سرن جي انهن مرد هر مٿي، ۽ کان سالن ويهن موجب، پهريون جو اسرائيل جيڪو پٽ، جا روبين ۾. ريگستان جي سينا ويا ڳٽيا اهي آءٕ ڏنو، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، قبيلن جي انهن موجب، خاندانن جي انهن هو، ڇاول ۽ کان سالن ويهن مرد سڀ موجب، سرن جي انهن موجب، ڳٽپ جي نالن جي انهن موجب، ۽ ڇهه مان، قبيلي جي روبين ڳٽپ جي انهن هو، نڪرندو ۾ لشڪر جيڪو ڪو هر مٿي، قبيلن جي انهن موجب، خاندان جي انهن پٽ، جا شمعون ٽيا. سؤ پنج ۽ هزار چاليهه جي انهن موجب، تعداد جي نالن جي انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، جي انهن نڪرندو، ۾ طاقت جيڪو هڪ هر مٿي، ۽ کان سالن ويهن مرد سڀ موجب، سرن خاندان جي انهن پٽ، جا يهودا سؤ. ٽي ۽ هزار پنجاهه ۽ نو مان، قبيلي جي شمعون ڳٽپ جي نالن جي انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، قبيلن جي انهن موجب، جيڪو هڪ هر مٿي، ۽ کان سالن ويهن مرد سڀ موجب، سرن جي انهن موجب، تعداد سؤ. ڇهه ۽ هزار ستر ۽ چار مان، قبيلي جي يهودا ڳٽپ جي انهن نڪرندو، ٻاهر ۾ طاقت ڏاڏن ابن جي انهن موجب، قبيلن جي انهن موجب، خاندانن جي انهن کي، پٽن جي اسڪار ويهن مرد سڀ موجب، سرن جي انهن موجب، ڳٽپ جي نالن جي انهن موجب، گهرن جي شماري مردم جي انهن نڪرندو، ۾ لشڪر جيڪو هڪ هر مٿي، ۽ کان عمر جي سالن جي انهن کي، پٽن جي زبولون هئي. سؤ چار ۽ هزار پنجاهه ۽ چار مان، قبيلي جي اسڪار انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، قبيلن جي انهن موجب، لاڳاپن خانداني

هر مٽي، ۽ کان سالن ويهن مرد سيءِ موجب، سرن جي انهن موجب، تعداد جي نالن جي پنجاهه ۽ ستن مان، قبيلي جي زبولون ڳٽ جي انهن نڪرندو، ٻاهر ۾ طاقت جيڪو هڪ جي انهن موجب، خاندانن جي انهن جي، افرائيم پٽن جي پٽن جي يوسف سؤ. چار ۽ هزار انهن موجب، تعداد جي نالن جي انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، قبيلن انهن نڪرندو، ۾ فوج جيڪو هڪ هر مٽي، ۽ کان سالن ويهن مرد سيءِ موجب، سرن جي جي انهن کي، پٽن جي منسي سؤ. پنج ۽ هزار چاليهه مان، قبيلي جي افرائيم ڳٽ جي انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، قبيلن جي انهن موجب، لاڳاپن خانداني هر مٽي، ۽ کان سالن ويهن مرد، سيءِ موجب، سرن جي انهن موجب، ڳٽ جي نالن جي به ۽ هزار ٽيهه ۽ به مان، قبيلي جي منسي ڳٽ جي انهن هو، نڪرندو ۾ فوج جيڪو هڪ ابا جي انهن موجب، قبيلن جي انهن موجب، خاندان جي انهن کي، پٽن جي بنيامين سؤ. مرد سيءِ موجب، سرن جي انهن موجب، ڳٽ جي نالن جي انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن بنيامين شماري مردم جي انهن نڪرندو، ۾ فوج جيڪو هڪ هر مٽي، ۽ کان سالن ويهن لاڳاپن خانداني جي انهن لاءِ، پٽن جي گاد سؤ. چار ۽ هزار ٽيهه ۽ پنج مان، قبيلي جي جي نالن جي انهن مطابق، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن مطابق، قبيلن جي انهن مطابق، هڪ هر مٽي، ۽ کان عمر جي سالن ويهن مرد سيءِ مطابق، سرن جي انهن مطابق، تعداد ڇهه ۽ هزار چاليهه ۽ پنج مان، قبيلي جي گاد ڳٽ: جي انهن هو، نڪرندو ۾ فوج جيڪو موجب، قبيلن جي انهن موجب، لاڳاپن خانداني جي انهن کي، پٽن جي دان پنجاهه. ۽ سؤ سرن جي انهن موجب، تعداد جي نالن جي انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن جي انهن نڪرندو، ٻاهر ۾ طاقت جيڪو هڪ هر مٽي، ۽ کان سالن ويهن مرد سيءِ موجب، خانداني جي انهن کي، پٽن جي آشير سؤ. ست ۽ هزار ستڻ ۽ به مان، قبيلي جي دان ڳٽ نالن جي انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، قبيلن جي انهن موجب، لاڳاپن هڪ هر مٽي، ۽ کان سالن ويهن مرد سيءِ موجب، سرن جي انهن موجب، تعداد جي

۾ هزار چاليهه ۾ هڪ مان، قبيلي جي آشير ڳٽ جي انهن نڪرندو، ٻاهر ۾ طاقت جيڪو ابن جي انهن موجب، قبيلن جي انهن موجب، خاندان جي انهن پٽ، جا نفتالي سؤ. پنج مرد سڀ موجب، سرن جي انهن موجب، ڳٽ جي نالن جي انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن جي نفتالي ڳٽ جي انهن هو، نڪرندو ۾ لشڪر جيڪو هڪ هر مٿي، ۾ ڪان سالن ويهن ۾ موسيٰ جيڪا هئي، شماري مردم اها هي سؤ. چار ۾ هزار پنجاهه ۾ ٽي مان، قبيلي مطابق، قبيلي پنهنجي مرد هڪ هر مرد، ٻارهن ڪئي، حڪمرانن جي اسرائيل ۾ هارون جي انهن ڳٽ جي پٽن جي اسرائيل سڀ ٽيو ۾ هئا. مطابق قبيلي جي گهرن جي خاندانن ۾ قطار لاءِ جنگ نڪرندو جيڪو هڪ هر مٿي، ۾ ڪان عمر جي سالن ويهن سان طاقت خاندان پنهنجي لاوي پر پنجاهه. ۾ سؤ پنج ۾ هزار ٽي ۾ هزار سؤ ڇهه ۾، اسرائيل لاءِ اُپرڻ ڏس، چيائين، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۾ ويا. ڳٽيا نه ۾ پٽن جي اسرائيل مان قبيلي جي اسرائيل ونندين، نه تون انگ جو انهن ۾ ڪندين، نه شماري مردم تون جي قبيلي جي لاوي ۾ تي، برتنن سيني جي ان ۾ تي، خيمي جي شاهديءَ کي لاوين تون ۾ ۾. وچ جي پٽن جي ۾ برتن، سڀ جا ان ۾ ڪٽندا، خيمو پاڻ اُهي ڪر. مقرر آهن، ۾ ان جيڪي تي شين سيني هٽايو خيمو جڏهن ۾ لڳائيندا. خيما چوڏاري جي خيمي ۾ ڪندا، خدمت ۾ ان پاڻ اُهي جيڪو ۾ اڏارينداٰ، کي ان اهي وڃي، لڳايو خيمو جڏهن ۾ ڪندا، هيٺ کي ان لاوي وڃي، پنهنجي ماڻهو هر لڳائيندا، خيمه پُٽ جا اسرائيل ۾ وڃي. مري سو اچي، ويجهو اجنبي شاهدي ماڻهو لاوي پر سان. طاقت جي انهن مطابق، قيادت پنهنجي ماڻهو هر ۾ ۾، ترتيب پاڻ لاوي ۾ ٽيندو. نه گناهه ۾ پٽن جي اسرائيل ۾ لڳائين، خيمه چوڏاري جي خيمي جي ۾ موسيٰ مالڪ جيئن ڪيو، اهو پٽن جي اسرائيل ۾ ڪندا. نگهباني جي خيمي جي گواهي ڪيو.انهن طرح اهڙيءَ هو، ڏنو حڪم کي هارون

2

موجب، نشانن موجب، ترتيب پنهنجي ماڻهو چئي، ڳالهايو، سان هارون ۽ موسىٰ رب ۽ خيمي جي شاهدي لڳائين؛ خيما سامهون پٽ جا اسرائيل موجب، گهرن جي ڏاڏن پنهنجن لڳائيندڙ خيما طرف اوپر پهريون جيڪي ۽ لڳائيندا. خيما پٽ جا اسرائيل چوڌاري جي حڪمران، جو پٽن جي يهودا ۽ سان، طاقت پنهنجي ترتيب جي خيمي جي يهودا آهن، ۽ هو. سؤ ڇهه هزار چوهتر تعداد، ڪيل معائنو جو فوج جي هن پٽ. جو اميناداب ناسون، نٿنائيل، حاڪم، جو پٽن جي اسساڪار ۽ لڳائيندڙ، خيما پرسان جي قبيلي جي اسساڪار ۽ سؤ. چار ۽ هزار پنجاهه ۽ چار ويو، ڪيو معائنو جو طاقت جي هن پٽ. جو سوگار جو پٽن جي زبولون ۽ پرسان، جي قبيلي جي زبولون آهن لڳائيندڙ خيما جيڪي چار هزار ستاويهه ماڻهو، ڪيل معائنو جا فوج جي هن پٽ. جو خيلون اليآب، حڪمران، هزار ڇهه هزار اَنين لک هڪ ويا، ڪيا معائنو مان خيمي جي يهوداه جيڪي سپ هئا. سؤ طرف ڏکڻ لشڪر، جا خيمي جي روبين نڪرندا. پهريون گڏ سان طاقت پنهنجي سؤ، چار جي هن آهي. پٽ جو شديئور جيڪو اليصور، حاڪم جو پٽن جي روبين ۽ قوت، سندن خيما پرسان سندس جيڪي ۽ هو. سؤ پنج هزار چاليهه ڇهه ڪيل معائنو جو طاقت سوريساداءِ سلاميئيل، حاڪم، جو پٽن جي شمعون ۽ جا، قبيلي جي شمعون آهن لڳائيندڙ جي هن جيڪي ۽ هو. سؤ ٽي هزار اٽويهه تعداد، ڪيل معائنو جو فوج جي هن پٽ. جو رعوئيل. بن اليساف حڪمران، جو پٽن جي گاد ۽ قبيلو، جو گاد آهن، لڳائيندڙ خيما پرسان جي روبين جيڪي سپ پنجاهه. سؤ ڇهه هزار پنتاليهه ويو، ڪيو معائنو جو فوج جي هن فوج پنهنجي پنجاهه، سؤ چار هزار هڪ پنجاهه لک هڪ ويو، ڪيو معائنو جو ڪئمپ وارن لاوي گاهه خيمه ۽ جو، گواهي خيمو ويندو ڪنيو ۽ ڪندا. ڪوچ تي نمبر ٻيا گڏ سان اڳواڻي پنهنجي هڪ هر ڪيندا، ئي ائين لڳائيندا، خيمه جيئن جي، گاهن خيمه ۾ وچ جو ۽ سان، طاقت جي انهن کان، سمنڊ ترتيب جي خيمي جي افرائيم پڪڑيندڙ. مطابق ڪيو معائنو جو طاقت جي هن پٽ. جو اميهود اليشاما، حڪمران جو پٽن جي افرائيم

۽ آهن، لڳائيندڙ خيما ڳنڍيل سان قبيلي جي منسي جيڪي ۽ سؤ. پنج ۽ هزار چاليهه ويو، تعداد، ڪيل معائنو جو فوج جي هن پٽ. جو فداسور جماليل، حاڪم جو پٽن جي منسي ۽ آهن، لڳائيندڙ خيما پرسان جي قبيلي جي بنيامين جيڪي ۽ هو. سؤ ٻه هزار ٻٽيهه ڪيو معائنو جو فوج جي هن آهي. پٽ جو گدعوني ابيدان، حڪمران جو پٽن جي بنيامين هزار اٺ لک هڪ ڪيل، معائنو سپ جا خيمي جي افرائيم سؤ. چار هزار پنجٽيهه ويو، اتر لشڪر جو خيمي جي دان نڪرندا. تي نمبر ٽيون گڏ سان فوج پنهنجي سؤ، هڪ پٽ جو عميشدي جيڪو اهيعزر، حاڪم جو پٽن جي دان ۽ سان، طاقت پنهنجي طرف خيما جيڪي ۽ هو. سئو ست هزار ٻاسٺ تعداد، ڪيل معائنو جو فوج جي هن آهي. فگيئيل، حڪمران، جو پٽن جي آشير ۽ قبيلو، جو آشير ويجهو، جي هن آهن لڳائيندڙ ۽ هو. سؤ پنج هزار چاليهه هڪ تعداد، ڪيل معائنو جو فوج جي هن پٽ. جو اخران حڪمران، جو پٽن جي نفتالي ۽ آهن، لڳائيندڙ خيما پرسان جي قبيلي جي نفتالي جيڪي هو. سؤ چار هزار پنجاهه ٽي تعداد ڪيل معائنو جو فوج جي هن پٽ. جو اينان اخيري نڪرندا ۾ آخر سؤ؛ ڇهه ۽ هزار ستاون لک هڪ ماڻهو، ڳٽيل سپ جا خيمي جي دان گهرن جي ڏاڏن جي انهن آهي شماري جي پٽن جي اسرائيل هي مطابق. ترتيب پنهنجي سؤ پنج هزار ٽي لک ڇهه گڏ، سان لشڪرن جي انهن شماري جي خيمن سڀني مطابق، جي اسرائيل ڪيو ۽ ڏنو. حڪم کي موسىٰ رب جيئن ويا، ڪيا نه شمار ۾ انهن لاوي پر پنجاهه. مُطابق ترتيب پنهنجي هنن ائين ڏنو، حُڪم کي موسىٰ رب جيڪو ڪجھ سپ پُٽن جي ٽيا.روانا مُطابق گهرن جي ڏاڏن پنهنجي ۽ قبيلي پنهنجي هڪ هر ائين ۽ لڳايا، خيما

3

۽ ڳالهايو. تي جبل سينا سان موسىٰ رب ڏينهن جنهن آهن، نسل جا موسىٰ ۽ هارون هي ۽

هارون هي اٿامار. ۽ اليعزر، ابيود، ۽ ناداب، ڄاول پهريون آهن، نالا جا پٽن جي هارون هي پادري ويو ڪيو مقرر کي جن ويا، ڪيا مسح جيڪي پادري اهي آهن، نالا جا پٽن جي باهه اجنبي اهي جڏهن اڇيان، جي رب ويا مري ابيهو ۽ ناداب ۽ لاءِ. ڪرڻ خدمت طور ۽ اليعازر ۽ هٿا؛ نه ٻار کي انهن ۽ ۾، ريگستان جي سينا اڇيان، جي رب هٿا رهيا چاڙهي ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۽ سان. پيءُ جي انهن سان، هارون ڪيو ڪم جو پادري ايتامار هن اهي ۽ بيهاريندين، اڇيان جي ڪاهن هارون کي انهن تون ۽ وٺ، قبيلو جو لاوي چئي، جي شاهدي نگهباني جي اسرائيل بني ۽ ڪندا، نگهباني جي هن اهي ۽ ڪندا، خدمت جي برتن سڀ جا خيمي جي شاهديءَ اهي ۽ لاءِ. ڪرڻ ڪم جا خيمي اڇيان، جي خيمي آءِ مطابق. ڪمن سيني جي خيمي ڪنداسين نگهباني جي پٽن جي اسرائيل ۽ رکنداسين، پٽن جي اسرائيل کي مون هي ڏيندين، کي پادرين پٽن سندس ۽ هارون کي لاوين تون مقرر تي خيمي جي گواهي تون کي پٽن سندس ۽ هارون ۽ آهن. ڏنل طور تحفي مان شيون، سڀ مطابق جي گاهه قربان ۽ ڪندا، حفاظت جي پادريءَ پنهنجي اهي ۽ ڪندين، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۽ ويندو. مري سو ڇهندو پرڏيهي جيڪو ۽ اندر، جي پردي ۽ جي ڄاول پهريون هر آهي ورتو مان وچ جي اسرائيل بني کي لاوين مون ڏس ۽ چئي، منهنجا لاوي ۽ هوندي، واپسي جي انهن مان، اسرائيل بني ٿو کولي رحم جيڪو بدران ۾ زمين جي مصر مون ۾ ڏينهن جنهن آهي، ڄاول پهريون هر ته ڇاڪاڻ لاءِ مون هوندا. پاڪ لاءِ پنهنجي کي ڄاول پهريون هر ۾ اسرائيل مون تڏهن ماريو، کي ڄاول پهريون هر سان موسىٰ رب ۽ آهيان. رب مان هوندا، لاءِ مون اهي تائين، جانور وٺي کان انسان ڪيو، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن کي پٽن جي لاوي چئي، ڳالهايو، ۾ ريگستان جي سينا کي انهن مٽي، کان ان ۽ جي مهيني هڪ کي نر هر ڳڻيو؛ موجب قبيلن جي انهن موجب، کي انهن رب جيئن ذريعي، جي آواز جي رب ڪيو معائنو جو انهن هارون ۽ موسيٰ ۽ ڳڻيو. نالا هي ۽ مراري. ۽ قهات گرشون، مان: نالن جي انهن هٿا پٽ جا لاوي هي ۽ هو. ڏنو حڪم

قبيلن جي انهن پُٽ جا قهات ۾ سميعي. ۾ لوبني مطابق، قبيلن سندن جا پٽن جي گدسون ۾ موولي مطابق، قبيلن جي انهن پُٽ جا مراري ۾ عزيئيل. ۾ حبرون يصهار، ۾ عمرام مطابق، جا لوبيني کي گرشون مطابق. گهرن جي ڏاڏن جي انهن آهن قبيلا جا لاوي اهي موسي، تعداد جي نر هر ڇٻ، جي انهن آهن. قبيلا جا گرشون هي ماڻهو، جا شمعي ۾ ماڻهو پُٽ جا گِرشون ۾ هئي. سؤ پنج هزار ست ڇٻ، جي انهن مٿي، کان مهيني هڪ موجب، جي خاندان جي ماڻهن جي گرشون ۾ ڪندا. ڪئمپ پاسي جي سمنڊ پوئتي جي خيمي خيمي جي شاهدي نگهباني جي پُٽن جي گِرشون ۾ دائيل. پٽ اليساف حڪمران، جو گهر جي صحن ۾ پردا، جا صحن ۾ ڊڪ، جو دروازي جي خيمي جي شاهدي ۾ ڊڪ، ۾ خيمو ۾، امرام کي: کوهاٽ باقي. جا ڪمن سيني سندس ۾ آهي، تي خيمي جيڪو پردو جو دروازي هي هڪ. قوم جي عزيئيل ۾ هڪ، قوم جي حبرون هڪ، قوم جي اسار هڪ، قوم جي سؤ، ڇهه هزار اٺ مٿي، کان مهيني هڪ ٻار نر هر موجب. شمار آهن، قومون جون کوهاٽ طرف ڏکڻ کان پاسي جي خيمي قبيلا جا پٽن جي قهاتھ ڪندڙ. حفاظت جي شين مقدس جو عزيئيل اليصافان، حڪمران، جو گهر جي ڏاڏن جي قومن جي ڪاٽ ۾ لڳائيندا. خيمه برتن جا مقدس ۾ گاهه، قربان ۾ چراغدان، ۾ ميز، ۾ صندوق، ۾ نگهباني جي انهن ۾ هو. پٽ تي حڪمرانن جي لاوين ۾ آهن. ڪم سڀ جا انهن ۾ ڊڪ، ۾ ٽا، ڪن خدمت اهي سان جن لاءِ رکڻ کي نگهبانن جي شين مقدس هو، پٽ جو ڪاهن هارون جيڪو اليعزر حڪمران، انهن قومون. جون مراري آهن اهي موسي، قوم ۾ موولي قوم کي مراري ويو. ڪيو مقرر ۾ هئا. پنجاهه هزار ڇهه مٿي، کان ان ۾ مهيني هڪ ٻار نر هر مطابق، جي انگن ڇٻ جي جي خيمي پٽ، جو ابيحائيل زوريئيل جو، ماڻهن جي مراري حڪمران جو ڏاڏن جي گهرن ڪنگرا، جا خيمي ڪم، جو نگراني جي پٽن جي مراري لڳائيندا. خيمه طرف اتر کان پاسن چوڌاري ۾ ڪم، جا انهن ۾ برتن، سڀ جا انهن ۾ بنياد، جا ان ۾ ٽنيا، جا ان ۾ ڪندا، جا ان ۾ خيمي جي شاهدي جيڪي رسيون. جون انهن ۾ چندا، ۾ بنياد، جا انهن ۾ ٽنيا، جا صحن

اسرائيل پٽ، سندس ۽ هارون ۽ موسيٰ آهن، لڳائيندا خيمه سامهون کان پاسي اپرندي جي مري سو ڇهندو، پرڏيهي جيڪو ۽ آهن، ڪندا سنيال جي پاڪ لاءِ سنيال جي پٽن جي جي انهن سان حڪم جي رب هارون ۽ موسيٰ کي جن ڳٽپ، جي سيني جي لاوين ويندو. موسىٰ رب ۽ هئا. هزار ٻويهه هو، مٽي کان مهيني هڪ جيڪو مرد هر ڳٽيو، مطابق قبيلن کان ان يا مهينو هڪ جيڪو جو، ٻار نر ڄاول پهريون هر مان پٽن جي اسرائيل ڇيو، کي کي لاوين تون ۽ ڪريو. ڳٽپ جي انهن مان نالن ۽ وٿو، جائزو هجي، جو عمر وڌيڪ بدران، جي ڄاول پهرين سيني جي پٽن جي اسرائيل آهيان، رب مان وٺندين، لاءِ منهنجي موسيٰ ۽ بدران. جي ڄاول پهرين سيني ۾ ڏورن جي پٽن جي اسرائيل ڏور جا لاوين ۽ سپ ۽ کي. ڄاول پهريون هر ۾ پٽن جي اسرائيل هو، ڏنو حڪم رب جيئن ڪيو، دورو جي انهن مطابق انگ جي نالن وارا، عمر جي مٿي کان ان ۽ مهيني هڪ نر، ڄاول پهريون وٺ کي لاوين چئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۽ ٽيا. ٽي ستر سؤ ٻه هزار ٻويهه ۾، ڳٽپ جي جانورن جي انهن جانور جا لاوين ۽ جا، اسرائيل بدران جي پٽن ڄاول پهرين سيني وڌيڪ جيڪي جا، سؤ ٻن ۽ ستر ۽ ٽن فديو ۽ آهيان. رب مان ٽيندا؛ منهنجا لاوي ۽ بدران، هر شيڪل پنج وٺندين تون ۽ مان؛ ڄاول پهرين جي پٽن جي اسرائيل کان، لاوين آهن ڏيندين تون ۽ جا. شيڪل اوبول ويهه وٺندين، تون موجب ڏڏراڪمون پاڪ موجب، مٽي جو چانديءَ موسىٰ ۽ ۾. انهن جا وڌندڙن جا فديو کي، پٽن سندس ۽ هارون کي چانديءَ جي پٽن جي اسرائيل ۾. ڇوٽڪاري جي لاوين هو، جو وارن وڌيڪ جيڪو ورتو، فديو جي سڪل پاڪ سڪل، پنج پنجاهه سؤ ٽي هزار هڪ ڪٽي، چانديءَ مان ڄاول پهرين ذريعي، آواز جي رب ڏنو، کي پٽن سندس ۽ هارون فديو جو وڌيڪن موسيٰ ۽ مطابق. هو.ڏنو حڪم کي موسيٰ رب جيئن

4

پٽن جي لاوي وٺو مجموعو جو پٽن جي قهات چوندي، ڳالهايو، سان هارون ۽ موسىٰ رب ۽ پنجن ۽ ويهن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، قبيلن جي انهن مان، وچ جي لاءِ، ڪرڻ خدمت ٿئي داخل جيڪو هڪ هر تائين، سالن پنجاهه کان مٿي ۽ کان سالن جي شاهدي آهن، ڪم جا پٽن جي قهات اهي ۽ ۾. خيمي جي شاهدي لاءِ ڪرڻ ڪم سڀ اهي ۽ ٿيندا، داخل پُٽ سندس ۽ هارون ته اُتي ڪئمپ جڏهن پاڪ. مان پاڪن ۾، خيمي تي ان ۽ ڏيکيندا، کي صندوق جي شاهديءَ سان ان ۽ لاهيندا، ٿو ڪري ڇانو جيڪو پردو وجهندا. ٻنڌا جا ڪٽڻ ۽ وجهندا، ڪپڙو نيرو پورو مٿان تي ان ۽ رکندا، ڏڪ جو چمڙي نيري پيالا، ۽ وجهندا، لباس واڳڻائي مڪمل هڪ تي ان آهي، رکيل اڇيان جيڪا تي، ميز انهن ۽ تي ان هميشه جيڪي روٽيون جون ماني ۽ ٿو، اڇلائي هو ۾ جن پيالا ۽ پيالا، ۽ ٽوپدان، ۽ سان ڏڪڻ جي چمڙي نيري کي ان ۽ وجهندا، ڪپڙو ڳاڙهو تي ان اُهي ۽ هوندیون. ڏيندڙ روشني آهن ڏيکيندا هو ۽ لباس، نيرو آهن وٺندا هو ۽ وجهندا. لٽيون ۾ ان ۽ ڏيکيندا، جن برتن سڀ جا تيل ۽ برتن، وارا اُڇلائڻ جا ان ۽ چمٽا، جا ان ۽ ڏيئا، جا ان ۽ شمعدان، چمڙي نيري برتن، سڀ جا ان ۽ اڇلائيندا، کي ان اُهي ۽ آهن. ڪندا خدمت ۾ انهن هو سان ڪپڙو نيرو هڪ تي گاهه قربان سونهري ۽ رکندا. تي فريم واري ڪٽڻ کي ان ۽ ۾، ڏڪ جي وٺندا اهي ۽ وجهندا. ٻنڌا جا ان ۽ ڏيکيندا، سان ڏڪڻ جي چمڙي نيري کي ان ۽ ڏيکيندا، نيري کي انهن ۽ آهن، ڪندا استعمال ۾ جڳهن پاڪ اهي جيڪي برتن وارا خدمت سڀ تي ٻنڊن کي انهن ۽ ڏيکيندا، سان ڏڪ جي چمڙي نيري کي انهن ۽ وجهندا، ۾ ڪپڙي سان ڪپڙي واڳڻائي مڪمل کي ان ۽ رکندو، تي گاهه قربان هو کي ڏڪڻ ۽ رکندا. باهه ۽ سان، اُنهن آهن ڪندا خدمت تي اُن جيڪي برتن سڀ تي اُن رکندا اُهي ۽ ڏيکيندا. اُن رکندا اُهي ۽ برتن؛ سڀ جا گاهه قربان ۽ ڏڪڻ، ۽ پيالا، ۽ ڪانٽا، جا گوشت ۽ ٽال، جا ۽ ڪپڙو، واڳڻائي ڪٽندا اُهي ۽ ٻنڌا؛ جا ڪٽڻ جا اُن وجهندا اُهي ۽ ڏڪ، نيرو جو چمڙي تي ۽ ۾، ڏڪ نيري جي چمڙي کي اُن وجهندا اُهي ۽ ٽلهو، جو اُن ۽ ٽانڀُ جو ٽوئڻ ڏيکيندا اُهي

کي، شين پاڪ ڏيکيندي ڪندا، پورو پٽ سندس ۽ هارون ۽ تي، ٻنڊن جي ڪٽڻ رکندا اُهي داخل پٽ جا قهات پوءِ کان انهن ۽ ۾؛ هتائڻ گاهه لشکر جڏهن کي، برتنن پاڪ سڀني ۽ جا قهات شيون اهي مرن؛ اُهي نه جيئن ته کي، شين پاڪ ڇهيندا اُهي نه ۽ لاءِ، ڪٽڻ ٽيندا ۽ تيل، جو روشنيءَ جو، ڪاهن هارون پٽ اليعازر، نگران ۾. خيمي جي شاهدي ڪٽندا پٽ جي خيمي سڃي تيل، جو ڪرڻ مسح ۽ قرباني، روزاني ۽ ٽهڻ، جي بخور خوشبودار سان هارون ۽ موسىٰ رب آءُ ۾. ڪمن سيني ۾، مقدس آهي ۾ ان ڪجهه جيڪي ۽ نگراني، هي ڪريو. نه تباهه مان وچ جي وارن لاوي کي ماڻهن جي قبيلي جي قهات چئي، ڳالهايو، شين مقدس آهن ويندا اهي جڏهن مرندا، نه ۽ رهندا جيئرا اهي ۽ لاءِ، انهن ڪريو ڪم سندس کي هڪ هر کي انهن ڪندا مقرر ۽ ويندا، پٽ سندس ۽ هارون ڏانهن؛ مقدس جي موسىٰ رب ۽ ويندا. مري ۽ شيون، مقدس اوچتو لاءِ ڏسڻ ٽيندا داخل نه ۽ موجب، ڪم جي ڏاڏن ابن جي انهن کي انهن ۽ وڻ، شروعات جو پٽن جي گرشون چئي، ڳالهايو، ڏانهن سالن پنجاهه کان مٿي ۽ کان سالن ويهن ۽ پنجن موجب، قبيلن جي انهن موجب، گهرن ڪرڻ ڪم پنهنجا لاءِ، ڪرڻ خدمت ٽئي داخل جيڪو هڪ هر ڪر، معائنو جو انهن تائين ۽ ڪٽڻ. ۽ ڪرڻ خدمت آهي، خدمت جي ماڻهن جي گرشون هيءَ ۾. خيمي جي شاهدي لاءِ رنگ نيرو ڏڪ ۽ جي، ان ڏڪ ۽ جي، شاهدي کي خيمي ۽ جي، خيمي کي چمڙن آهن ڪٽندا پردا ۽ جي، شاهدي جي خيمي جي دروازي ڏڪ ۽ مٽان، جي ان مٽان آهي جيڪو وارو وارا خدمت برتن سڀ ۽ شيون، اضافي ۽ جي، شاهدي تي خيمي آهن جيترا جا، صحن مطابق، حڪم جي پٽن سندس ۽ هارون ڪندا. اهي ۾، انهن آهن ڪندا خدمت جيترا مطابق ڪمن سيني جي انهن ۽ خدمتن سيني جي انهن خدمت جي پٽن جي گيدسون جي انهن جيڪي جي شين سيني ڪندا نگراني سان نالي کي انهن توهان ۽ هوندي، جي انهن ۽ ۾، خيمي جي شاهدي آهي خدمت جي پٽن جي گدسون هي آهن. ۾ ذميواري جي انهن پٽ، جا مراري آهي. پٽ جو پادري هارون جيڪو آهي، ۾ هٽ جي اٽامار نگراني

۾ کان سالن پنجويهه ڳٽيو، کي انهن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابا جي انهن موجب، قبيلن جي گواهي ٽو ٽئي داخل جيڪو هڪ هر ڳٽيو، کي انهن تائين سالن پنجاهه کان مٿي آهن ذميواريون جي انهن جيڪي شيون هي ۾ لاءِ. ڪرڻ خدمت جي ڪمن جي خيمي موجب ڪمن سيني جي انهن طرفان جي انهن آهن وڃڻ ڪٽي جيڪي جي شين انهن ۾ يڪ، ۾ بنياد، جا ان ۾ ستون، جا ان ۾ بارون، ۾ ڪنگورا، جا خيمي ۾: خيمي جي شاهدي چوڌاري، ستون جا صحن ۾ يڪ، جو دروازي جي خيمي ۾ ستون، جا انهن ۾ بنياد، جا انهن جا انهن ۾ بنياد، جا انهن ۾ ستون، جا پردي جي دروازي جي صحن ۾ بنياد، جا انهن ۾ کي انهن کان نالن خدمتون؛ سڀ جون انهن ۾ برتن، سڀ جا انهن ۾ رسا، جا انهن ۾ ڪهيڙا، آهن وڃڻ ڪٽي جيڪي جي شين انهن آهن جا نگهباني جي انهن جيڪي برتن سڀ ۾ ڳٽيو، ۾ ڪمن سيني جي انهن آهي خدمت جي ماٺهن جي پٽن جي مراري هيءَ طرفان. جي انهن اسرائيل ۾ هارون ۾ موسىٰ ۽ ۾. هٽ جي اٿامار پٽ جي پادري هارون ۾ خيمي جي شاهدي جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، قبيلن جي انهن ڪيو دورو جو پٽن جي قهات حاڪمن جي هر تائين، عمر جي سالن پنجاهه کان مٿي ۾ کان عمر جي سالن ويهن ۾ پنجن موجب، گهرن جي انهن ۾ ۾. خيمي جي شاهدي لاءِ ڪرڻ ڪم ۾ ڪرڻ خدمت ٽو ٽئي داخل جيڪو هڪ قوم جي ڪاهٽ هي پنجاهه. سؤ ست هزار ۽ ٽي، مطابق قبيلن جي انهن شماري مردم ۾ موسيٰ جيئن هو، ڪندڙ خدمت ۾ خيمي جي شاهدي جيڪو ڪو هر آهي، ڳٽپ جي انهن ويا ڪيا شمار پٽ جا گرشون ۾ ڳٽيو. ۾، هٽ جي موسيٰ ذريعي، آواز جي رب هارون مٿي ۾ کان سالن ويهن ۾ پنجن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، قبيلن جي لاءِ ڪرڻ ڪم ۾ ڪرڻ خدمت ٽيندو داخل جيڪو هڪ هر تائين، سالن پنجاهه کان جي ڏاڏن جي انهن مطابق، قبيلن جي انهن ٽي، ڳٽپ جي انهن آءِ ۾. خيمي جي شاهدي هر آهي، جي قوم جي پٽن جي گيدسون ڳٽپ هي ٽيهه. سؤ ڇهه هزار ۽ مطابق، گهرن آواز جي رب هارون ۾ موسيٰ کي جن هو، ڪندو خدمت ۾ خيمي جي شاهدي جيڪو ڪو

قبيلن جي انهن ماڻهو جا پٽن جي ميراري ۽ ويا گٽيا ڳٽيو. ۾، هٽ جي موسيٰ ذريعي، کان مٿي ۽ کان عمر جي سالن ويهن ۽ پنجن موجب، گهرن جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، جي شاهدي لاءِ ڪرڻ خدمت ٿو ٿئي داخل جيڪو هڪ هر تائين، عمر جي سالن پنجاهه گهرن جي ڏاڏن جي انهن موجب، قبيلن جي انهن ڳٽپ جي انهن ۽ ڏانهن. ڪمن جي خيمي ۽ موسيٰ کي جن آهي، ڳٽپ جي مراري پٽن جي قوم هي ٽي. سؤ ۽ هزار ٽي موجب، موسيٰ کي جن ويا، ڳٽيا جيڪي سڀ ڳٽيو. ۾ هٽ جي موسيٰ ذريعي، آواز جي رب هارون ڏاڏن ابن جي انهن ۽ موجب قبيلن جي انهن ڳٽيا، کي لاوين حاڪم جا اسرائيل ۽ هارون ۽ جيڪو هڪ هر تائين، سالن پنجاهه کان مٿي ۽ کان سالن پنجويهه موجب، گهرن جي ويندا ڪٽيا ۾ خيمي جي گواهي جيڪي ڪم اهي ۽ هو، ٽينڈو داخل ڏانهن ڪم جي ڪمن کي انهن هن ذريعي آواز جي رب ٽيا. اَسي سؤ پنج هزار اٺ سي ويا، ڳٽيا جيڪي ۽ هئا. اهي جيڪي موجب شين انهن ۽ موجب، ڪم پنهنجي ماڻهو هر ڏنو، ۾ هٽ جي موسيٰ هو.ڏنو حڪم کي موسيٰ رب جيئن ويا، ڳٽيا اهي ۽ هئا، ڪٽندا

5

ٻاهر مان ڪئمپ اهي ۽ ڏي، حڪم کي اسرائيل بني چئي، ڳالهايو، سان موسيٰ رب ۽ کان نر ناپاڪ. کان لحاظ جي روح سڀ ۽ وارا، رطوبت سڀ ۽ وارا، ڪوڙهه سڀ موڪلن نه ناپاڪ کي خيمن پنهنجن اهي ۽ موڪليو، ٻاهر کان خيمي کي انهن تائين، مادي وٹي خيمي کي انهن ۽ ڪيو، ائين پٽن جي اسرائيل ۽ ٽو. رهان ۾ وچ جي انهن مان ۾ جن ڪندا، موسيٰ رب ۽ ڪيو. پٽن جي اسرائيل ائين ڳالهايو، کي موسيٰ رب جيئن موڪليو، ٻاهر کان ڪري به جيڪو عورت، يا ماڻهو چئي، ڳالهائي، سان پٽن جي اسرائيل چئي، ڳالهايو، سان اقرار روح، اها ٿئي قصوروار ۽ ڪري نظرانداز ڪندي نظرانداز ۽ مان، گناهن انساني سيني

پنجون جو ان ۾ رقم، اصل ڏوهه؛ اهو ڏيندو واپس ۾ ڪيو، هن جيڪو گناهه اهو ڪندو جيڪڏهن ڪي. هن ڪيو ڏوهه هن خلاف جي جنهن ڏيندو واپس ۾ تي، ان وڏائيندو حصو ڏوهه اهو لاءِ، ڏيڻ واپس ڏوهه ڪي هن تنهنڪري هجي، نه وارو وڻڻ بدلو ڪي ماڻهوءَ جي، مينڌهه جي ڪفاري سواءِ هوندو، جو پادريءَ ڪي، رب وڃي، پيو ڏنو واپس جيڪو سيني ميوو، پهريون هر ۾ ويندو. ڏنو ڪفارو لاءِ هن ۾ باري جي هن ذريعي جي جنهن مالڪ اهي جيترا وڃن، پيون ڪيون پاڪ ۾ پٽن جي اسرائيل جيڪي مطابق جي شين جون هن شيون، ڪيل پاڪ جون هڪ هر ۾ هوندو؛ جو پادري ان اهو ڪن، پيش ڪي ڳالهايو، سان موسىٰ رب آءِ هوندو. جو هن اهو ڏئي، ڪي پادري جيڪو ماڻهو، ۾ هونديون؛ ڪنهن جي، ماڻهوءَ ڪنهن چوندين، ڪين تون ۾ ڳالهائي، سان پٽن جي اسرائيل چئي، نظرانداز ڪيس ڪندي نظرانداز ڪيس ۾ وڃي، پڃي زال سندس جيڪڏهن جي، ماڻهوءَ ۾ وڃي، لڪي ڪان اکين جي مڙس سندس ۾ سمهي، بستر جو ڇڄ سان ڪيس ڪو ۾ ڪري، هجي، نه پڪڙجي هوءَ ۾ هو، نه سان ڪيس شاهد ڪو ۾ هجي، ٽيل ناپاڪ هوءَ ۾ لڪائي، ٽيل ناپاڪ هوءَ ۾ ڪري، حسد تي زال پنهنجي هو ۾ اچي، روح جو حسد تي ڪيس ۾ ناپاڪ هوءَ ۾ ڪري، حسد تي زال پنهنجي هو ۾ اچي، روح جو حسد تي ڪيس يا هجي، آڻيندو، تحفو بابت ڪيس ۾ آڻيندو، وٺ پادري ڪي زال پنهنجي ماڻهو اهو ۾ هجي، نه ٽيل ته ڇو رکندو؛ لوبان تي ان نه ۾ وجهندو، نه تيل تي ان هو اتو؛ جو جَوَ حصو ڏهون جو ايفا ڪي هن پادري ۾ ڏياريندڙ. ياد گناهه قرباني، جي يادگيري آهي، قرباني جي حسد اها برتن جي متيءَ پاڻي جيئرو صاف پادري ۾ ٻيهاريندو. اڳيان جي خداوند ڪي هن ۾ آڻيندو، پاڻيءَ ان ڪٽي پادري ۾ مان، زمين واري هجڻ تي فرش جي خيمي جي شاهدي ۾ وڻندو، ۾ ۾ ڪندو، ظاهر متو جو عورت ۾ ڪندو، قائم اڳيان جي رب ڪي عورت پادري ۾ وجهندو. ۾ هن ۾ هٿ جي پادري پر ڏيندو، قرباني جي حسد قرباني، جي يادگيري تي هٿن جي هن چوندو، ڪي عورت ۾ ڪارائيندو، قسم ڪي هن پادري ۾ هوندو. پاڻي جو سزا ٽيل لعنت

ناپاڪ هيڻ جي مڙس پنهنجي تو جيڪڏهن آهي، سمهيو نه سان تو به ڪنهن جيڪڏهن پڇي تون پر جيڪڏهن ٿي. بيگناهه کان پاڻي جي سزا لعنتي هن ته آهين، نه پڇي لاءِ ٿيڻ ۾، توکي بستر پنهنجو ڏنو ڪنهن ۽ آهين، وئي ٿي ناپاڪ يا هجڻ، واري شوهر آهين ڪيئيو ۽ ۾، قسمن جي لعنت هن کي عورت ڏياريندو قسم پادري ۽ جي؛ مڙس تنهنجي سواءِ جڏهن ۾، وچ جي قوم تنهنجي ۾ قسم ۽ ۾ لعنت توکي ڏئي رب کي، عورت چوندو پادري تنهنجي پاڻي لعنتي هي ۽ سُڃيل. کي پيٽ تنهنجي ۽ پيل، ڪري کي ران تنهنجي ڏئي رب ٿئي، چوندي، عورت ۽ پوي، ڪري ران تنهنجي ۽ سُڄي، پيٽ جيئن ته ٿيندو داخل ۾ پيٽ ۽ متائيندو. ۾ پاڻي تلخ واري لعنت کي انهن ۽ لکندو، ۾ ڪتاب لعنتون اهي پادري ۽ ٿئي. هن پاڻي جو ڪاوڙ وارو لعنت اهو ۽ پياريندو، پاڻي جو ڪاوڙ واري لعنت کي عورت هو جي رب ۽ ونندو، قرباني جي حسد مان هٽ جي عورت پادري ۽ ٿيندو. داخل اندر جي قرباني مُٺ هڪ ونندو پادري ۽ آٿيندو. ڏانهن گاهه قربان کي ان ۽ رکندو، قرباني اڇيان کي عورت شيون هي پوءِ. ۽ تي، گاهه قربان کي ان چڑهائيندو ۽ جي، ان يادگار يعني مان، هن وڃي پڃي ۾ وساريءَ ۽ هجي ٿيل ناپاڪ هوءَ جيڪڏهن ٿيندو ائين ۽ پيارائيندا. پاڻي ۽ پيٽ، جو هن ويندو سُڄي ۽ پاڻي، لعنتي جو ملامت ۾ هن ٿيندو داخل ۽ کان، مڙس جي پر جيڪڏهن ۾. قوم پنهنجي ويندي بٽجي لعنت عورت اها ۽ ران، جي هن پوندي ڪري جو حسد هي ڪندي. پيدا ٻج ۽ هوندي بيگناهه ۽ هجي، صاف ۽ ٿئي، نه آلوده عورت يا ٿئي. ناپاڪ ۽ پڇي، باوجود جي هجڻ شده شادي عورت ڪا کي جنهن آهي، قانون کي، زال جي هن ڪري حسد ۽ روح، جو حسد تي هن وجي اچي جيڪڏهن جيڪو ماڻهو ۽ قانون، هي سڃو پادري کي هن ڪندو ۽ اڇيان، جي خداوند کي زال جي هن بيهاري ۽ گناهه.جو هن ونندي اها عورت ۽ کان؛ گناهه ماڻهو هوندو بيگناهه

6

ڪو چوندين، ڪين تون ۽ ڳالهائي، سان پٽن جي اسرائيل چئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۽ ۽ شراب لاءِ، ڪرڻ پاڪائي جي پاڪائي لاءِ رب ته مانندو نذر وڏي جيڪو عورت، يا ماڻهو نه سرڪو مان پيئڻ سخت ۽ سرڪو مان شراب ۽ ويندو؛ ڪيو پاڪ کان پيئڻ سخت ڪائيندو نه ڪشمش ۽ انگور تازو ۽ پيئندو؛ نه ٿو ٿئي پيدا مان انگور جيترو ۽ پيئندو؛ شراب ٿيون، ٿين مان ٻوتي جي انگور جيڪي مان شين سيني ڏينهن؛ سڀ جا نذر پنهنجي هن ايندو نه استرو ڏينهن؛ سڀ جا پاڪائي ڪائيندو نه تائين ٻج کان چلکن جي انگور کان هوندو پاڪ ڪيا؛ نذر ڪي رب هن جيترا ڏينهن، اهي ٿين پورا جيستائين تي، مٿي جي ۽ پيءُ ويندو نه تي روح مئل هر ڏينهن؛ سڀ جا نذر ڪي رب جا مٿي وار وار ڪندي پالڻ خدا جي هن ته ڇو مرن، اهي جڏهن تي انهن ٿيندو ناپاڪ نه تي، پيڻ ۽ تي ڀاءُ ۽ تي، ماءُ لاءِ. رب هوندو پاڪ ڏينهن سڀ جا نذر جي هن تي؛ مٿي جي هن آهي تي هن نذر جي جو نذر سندس تي طور فوري ته وڃي، مري ويڃهو ڪيس اوچتو ماڻهو ڪو پر جيڪڏهن ستين وڃي، ڪيو صاف ڏينهن جنهن ڇنڊيندو مٿو پنهنجو هو ۽ ويندو، ٿي ناپاڪ مٿو وٽ پادريءَ ننڍا، ٻه جا ڪبوترن يا ڪبوتر ٻه هو تي ڏينهن انين ۽ ويندو. ڇنڊيو تي ڏينهن سڃي هڪ ۽ بابت، گناهه هڪ ڪندو پادري ۽ تي. دروازي جي خيمي جي شاهدي آڻيندو، ۽ بابت، روح ڪيو گناهه هن بابت جنهن بابت هن ڏيندو ڪفارو پادري ۽ ۾، قرباني سڙيل ۽ ڏينهن، جا منت لاءِ، رب ويو ڪيو پاڪ ۾ جنهن ۾ ڏينهن ان مٿو جو هن ڪندو پاڪ ويو ڪيو ناپاڪ ته ڇو هوندا، شمار بي ڏينهن اڳيان ۽ ۾، ڏوهه ڏاڙهو جو سال هڪ آڻيندو دعا پنهنجي هو ڏينهن جنهن جو، ڪندڙ دعا آهي قانون اُهو هي ۽ مٿو. جو منت جي هن پنهنجو هو آ آڻيندو. وٽ دروازن جي خيمي جي شاهدي پاڻ هو ڪري، پورا ڏينهن جا جي سال هڪ ۽ لاءِ، قرباني سڙيل سڃي ليلو عيب بي جو سال هڪ آڻيندو، لاءِ رب تحفو خمير بي ٽوڪري هڪ ۽ لاءِ، نجات مينڊو عيب بي هڪ ۽ لاءِ، گناهه ليلي عيب بي هڪ ٿيل مسح ۾ تيل جيڪي ٽڪريون خمير بي ۽ آهن، ملايل ۾ تيل جيڪي روٽين جي مٹدي

۾ آڻيندو، اڇيان جي رب پادري ۾ نذرانو. جو پيئڻ جو انهن ۾ قرباني، جي انهن ۾ آهن، قرباني ڪندو کي پيڙي ۾ ڪندو. قرباني سوختني سندس ۾ ڪندو، بابت گناهه سندس ۾ قرباني، سندس ڪندو پادري ۾ تي، ٽوڪري جي ماني خمير بي لاءِ خداوند جي نجات وٽ دروازن جي خيمي جي شاهدي هو آهي ڪيو واعدو جنهن ۾ نذرانو. جو پيئڻ سندس آهي باهه جيڪا هيڻان جي قرباني جي نجات وار ۾ ڪنڊائيندو، مٽو جو واعدي پنهنجي ۾ مان، ٽوڪري ماني خمير بي هڪ ۾ مان، مينڊي ٻانهه اُپريل پادري ونندو ۾ رکندو. تي ان ۾ پوءِ، کان ڇنڊڻ جي منت سندس جي، ڪندڙ منت تي هٽن رکندو ۾ روٽي، خمير بي هڪ سيني لاءِ پادري ٽيندو پاڪ اڇيان؛ جي خداوند تي طور جي چڑهاءُ پادري کي انهن آڻيندو ڪندڙ منت پيئندو پوءِ کان انهن ۾ جي؛ نذراني جي هتائڻ تي ٻانهه ۾ جي، چڑهاءُ تي رب ڪري پيش تحفو پنهنجو کي رب جيڪو جو، ڪندڙ دعا آهي قانون اهو هي شراب. جي منت پنهنجي ملي، ۾ هٿ سندس جيڪو سواءِ کان ان ۾، باري جي منت پنهنجي کي ڇالهايو، سان موسىٰ رب ۾ مطابق. قانون جي پاڪيزگي ڪري هو جيڪا مطابق، طاقت کي پٽن جي اسرائيل توهان طرح اهڙيءَ چئي، ڇالهائِ، سان پٽن سندس ۾ هارون چئي، پنهنجو رب ڪري. حفاظت توکي ۾ ڏئي، برڪت توکي رب چئي، کي انهن ڏيندؤ، برڪت امن توکي ۾ چُڪائي، تي تو منهن پنهنجو رب ڪري. رحم تي تو ۾ چمڪائي، تي تو منهن برڪت کي انهن رب مان ۾ رکندا، تي پٽن جي اسرائيل نالو منهنجو اهي ۾ ڪري. عطا ڏيندس.

7

۾ ڪيو مسح کي ان هن ته ڪيو، پورو ڪم جو اُتارڻ خيمو موسيٰ ڏينهن جنهن ٽيو اهو ۾ مسح کي انهن ۾ برتن، سپ جا ان ۾ گاهه قربان ۾ برتن، سپ جا ان ۾ ڪيو، مقدس کي ان

جي ڏاڏن حاڪم ٻارهن جي انهن آڻيا، حاڪم جا اسرائيل ۾ ڪيو. مقدس ڪي انهن ۾ ڪيو تحفو پنهنجو اُهي ۾ هئا. بيئل تي نگراني جيڪي هي حاڪم، جا قبيلن هي جا، گهرن حاڪمن ٻن گاڏي هڪ ٻڪريون، ٻارهن ۾ گاڏيون ڏکيل ڇهه آيا، ڪٽي اڇيان جي خداوند ڪي موسىٰ رب ۾ آيا. ڪٽي اڇيان جي خيمي اُهي ۾ طرفان، هڪ هر گابي هڪ ۾ طرفان، انهن تون ۾ هوندا، لاءِ ڪمن جي خدمت جي خيمي جي شاهدي اهي ۾ وڻ، ڪان انهن ڇيو، ڪي ڏورن ۾ گاڏيون موسيٰ ۾ مطابق. خدمت سندس ڪي هڪ هر ڏينديں، ڪي لاوين ڪي ڪي پٽن جي گيدسون ڏنيون ٻڪريون چار ۾ گاڏيون ٻه ۾ ڏنائين. ڪي لاوين ڪي انهن ڪٽي، جي انهن ڏنيون، ڪي پٽن جي مراري ٻڪريون اٺ ۾ گاڏيون چار ۾ مطابق. خدمت جي انهن نه هن ڪي پٽن جي قهات ۾ ذريعي. جي اٽامار پٽ جي پادري هارون مطابق، جي خدمتن تي ڪلهن پنهنجن هو جيڪي آهن، وٽ هنن شيون جون خدمت جون مقدس ته ڇو ڏنو، ڪيو مسح ڪي ان ڏينهن جنهن آندا، تحفا لاءِ ڪرڻ وقف جي گاهه قربان حاڪمن ۾ ڪٽندا. هڪ ڇيو، ڪي موسىٰ رب ۾ ڪيا. پيش اڇيان جي گاهه قربان تحفا پنهنجا حاڪمن ۾ ويو، تحفا پنهنجا لاءِ وقف جي گاهه قربان مطابق، ڏينهن هر حاڪم هڪ مطابق، ڏينهن هر حاڪم اميناداب، پٽ نحشون اهو هو، ڪندڙ پيش تحفو پنهنجو ۾ ڏينهن پهرين جيڪو ۾ آڻيندا. پيالو، جو چانديءَ هڪ تحفو، پنهنجو ڪيو پيش هن ۾ هو. حڪمران جو قبيلي جي يهودا شيڪل مقدس شيڪل ستر پيالو، جو چانديءَ هڪ هو، ٽيهه سؤ هڪ وزن جو جنهن جو سون هڪ لاءِ. قرباني هئي، وئي ملائي ۾ تيل جيڪا سان اتي سفيد ڀريل ٻئي موجب، ليلو هڪ مينڍو، هڪ مان، ڏورن واڇو هڪ ڀريل. سان خوشبوءِ)شيڪل(، ڏهه ڏوپدان قرباني جي نجات ۾ لاءِ. گناهه مان ٻڪرين ٻڪرو هڪ ۾ لاءِ، قرباني سڙيل سڃي جو سال پٽ نحشون تحفو هي ڏاڪريون، جون سال پنج ٻڪريون، نر پنج مينڍا، پنج ڳئون، ٻه لاءِ حاڪم جو قبيلي جي اسڪار جيڪو سوگار، بن نٽنائيل تي ڏينهن ٻئي هو. جو اميناداب سؤ هڪ وزن جو جنهن پيالو، جو چانديءَ هڪ ڪيو، پيش تحفو پنهنجو هن ۾ آندو. هو،

اٽي سفيد ۾ريل ٻئي موجب، شيڪل پاڪ شيڪل ستر پيالو، جو چانديءَ هڪ هو، ٽيهه)شيڪل(، ڏهه ٽوپدان جو سون هڪ لاءِ. قرباني هئي، وئي ملائي ۾ تيل جيڪا سان سڙيل سڄي جو سال ليلو هڪ مينڍو، هڪ مان، ڍورن واڇو هڪ ۾ريل. سان خوشبوءِ ريا، پنج ڳئون، ٻه لاءِ قرباني جي نجات ۽ لاءِ. گناهه مان ٻکرين ٻکرو هڪ ۽ لاءِ، قرباني تي ڏينهن ٽئين هو. جو سوگار پٽ ناٽنائيل تحفو هي ڏايون، جون سال پنج ٻکرا، پنج هن پيالو، جو چانديءَ هڪ تحفو، جو هن هيلون. پٽ اليآب حڪمران، جو پٽن جي زبولون ٻئي مطابق؛ شيڪل مقدس شيڪل ستر پيالو، جو چانديءَ هڪ ٽيهه؛ ۽ سؤ هڪ وزن جو سون ڏهه ٽوپدان هڪ لاءِ؛ قرباني هئي ڪيل ملائي ۾ تيل جيڪا سان اٽي سڻي ۾ريل سڄي جو سال ليلو هڪ مينڍو، هڪ مان، ڍورن واڇو هڪ سان. خوشبوءَ ۾ريل جو، گايون، ٻه ۾ قرباني جي نجات ۽ بابت. گناهه ٻکرو هڪ مان ٻکرين ۽ لاءِ، قرباني سڙيل ايلياب پٽ جي هيلون تحفو هي ٻيڙون، مادي جون سال پنج ٻکريون، نر پنج مينڍا، پنج تحفو، جو هن سديور. پٽ اليسور حڪمران، جو پٽن جي روبين تي ڏينهن چوٽين جو. شيڪل ستر پيالو، هڪ جو چانديءَ ٽيهه، ۽ سؤ هڪ وزن جو هن پيالو، هڪ جو چانديءَ لاءِ، قرباني هئي ڪيل تيار ۾ تيل جيڪا سان اٽي سڻي ۾ريل ٻئي موجب، شيڪل مقدس مينڍو، هڪ مان، ڍورن واڇو هڪ سان. خوشبوءَ ۾ريل جو، ڏهه ٽوپدان هڪ جو سون نجات ۽ لاءِ. گناهه مان ٻکرين ٻکرو هڪ ۽ لاءِ، قرباني سڙيل سڄي جو سال ليلو هڪ سديور پٽ اليسور هي ريون، جون سال پنج بکرا، پنج ريا، پنج ڳئون، ٻه لاءِ قرباني جي جو سوريساداءِ سلاميئيل حڪمران، جو پٽن جي شمعون تي ڏينهن پنجين هو. تحفو جو هڪ جو چانديءَ هو، سؤ ۽ ٽيهه وزن جو جنهن پيالو، هڪ جو چانديءَ تحفو، جو هن پٽ. وئي ملائي ۾ تيل جيڪا سان مئدي ۾ريل ٻئي موجب، شيڪل پاڪ شيڪل ستر پيالو، واڇو هڪ ۾ريل. سان بخور جو، سڪن ڏهن ٽوئسڪو سونهري هڪ لاءِ. قرباني هئي هڪ مان ٻکرين ۽ لاءِ، قرباني سڙيل سڄي جو سال ليلو هڪ مينڍو، هڪ مان، ڍورن

جون سال پنج بکرا، پنج ريڍا، پنج ڳئون، ٻه لاءِ قرباني جي نجات ۽ بابت. گناهه ٻکرو جو پٽن جي گاد تي، ڏينهن ڇهين هو. تحفو جو سوريساداءِ پٽ سلاميئيل هي ريڍون، ٽيهه وزن جو جنهن پيالو، هڪ جو چانديءَ تحفو، جو هن رگوئيل. پٽ اليساف حڪمران، اٽي سفيد پريل ٻئي موجب، شيڪل پاڪ شيڪل ستر پيالو، هڪ جو چانديءَ هو، سؤ ۽)شيڪل(، ڏهه ڏوپدان جو سون هڪ لاءِ. قرباني هئي، وئي ملائي ۾ تيل جيڪا سان سڙيل سڄي جو سال ليلو هڪ مينڍو، هڪ مان، ڍورن واڇو هڪ پريل. سان خوشبوءِ پنج ڳئون، ٻه لاءِ قرباني جي بچائيءَ ۽ بابت. گناهه ٻکرو هڪ مان ٻکرين ۽ لاءِ، قرباني ڏينهن ستين جو. رعوئيل پٽ اليساف تحفو هي ڏاڍون، جون سال پنج ٻکرا، پنج مينڍا، هڪ جو چانديءَ تحفو، جو هن عميهود. بن اليشاما حڪمران، جو پٽن جي افرائيم تي شيڪل پاڪ شيڪل ستر پيالو، هڪ جو چانديءَ هو، سؤ ۽ ٽيهه وزن جو جنهن پيالو، جو سون هڪ لاءِ. قرباني هئي، وئي ملائي ۾ تيل جيڪا سان اٽي سفيد پريل ٻئي موجب، ليلو هڪ مينڍو، هڪ مان، ڍورن واڇو هڪ پريل. سان خوشبوءِ)شيڪل(، ڏهه ڏوپدان جي نجات ۽ بابت. گناهه ٻکرو هڪ مان ٻکرين ۽ لاءِ، قرباني سڙيل سڄي جو سال اليشاما تحفو هي ڍڳيون، جون سال پنج ٻکريون، نر پنج مينڍا، پنج گايون، ٻه لاءِ قرباني جو فدصور گماليئيل حڪمران، جو پٽن جي منسي تي ڏينهن اڻين هو. جو عميهود پٽ هڪ جو چانديءَ هو، سؤ ۽ ٽيهه وزن جو جنهن پيالو، هڪ جو چانديءَ تحفو، جو هن پٽ. ملائي ۾ تيل جيڪا سان اٽي سفيد پريل ٻئي موجب، شيڪل پاڪ شيڪل ستر پيالو، ڍنگرن پريل. سان خوشبوءِ)شيڪل(، ڏهه ڏوپدان جو سون هڪ لاءِ. قرباني هئي، وئي مان ٻکرين ۽ لاءِ، قرباني واري ڏيڍ سڙي جو سال ليمب هڪ رام، هڪ واڇو، هڪ مان پنج ٻکرا، نر پنج رام، پنج گايون، ٻه لاءِ قرباني جي سلامتي ۽ لاءِ؛ گناهه ٻکرو نر هڪ جي بنيامين تي ڏينهن نويں جو. فداصور پٽ جو، گمليئيل تحفو هي جا؛ سال ليمب مادي وزن جو هن پيالو، جو چانديءَ هڪ تحفو، جو هن گدعوني. پٽ ابيدان حڪمران، جو پٽن

ٻئي موجب؛ شيڪل مقدس شيڪل ستر جو، چانديءَ هڪ پيالو، هڪ ٽيهه؛ ۽ سؤ هڪ سون ڏهه هڪ ٽوپدان هڪ لاءِ؛ قرباني هئي ڪيل تيار ۾ تيل جيڪا سان اٽي سُڻي ۽ريل سڄي جو سال ليلو هڪ مينڍو، هڪ مان، ڍورن واڇو هڪ سان. خوشبوءَ ۽ريل جو، گايون، ٻه لاءِ قرباني جي نجات آءِ لاءِ. گناهه مان ٻڪرين ٻڪرو هڪ ۽ لاءِ، قرباني سڙيل ڏهين هو. جو گدعوني پٽ ابيدان تحفو هي ڏاڍا، جا سال پنج ٻڪريا، پنج مينڍا، پنج چانديءَ تحفو: جو هن پٽ. جو عميشدي اخيعزر حڪمران، جو پٽن جي دان تي، ڏينهن جو شيڪل ستر پيالو هڪ جو چانديءَ هو، ٽيهه سؤ هڪ وزن جو جنهن پيالو، هڪ جو لاءِ. قرباني هئي وئي ملائي ۾ تيل جيڪا سان مئدي ۽ريل ٻئي موجب، شيڪل مقدس هڪ مان، ڍورن واڇو هڪ ۽ريل. سان خوشبوءِ)شيڪل(، ڏهه ٽوپدان جو سون هڪ بابت. گناهه ٻڪرو هڪ مان ٻڪرين ۽ لاءِ، قرباني سڙيل سڄي جو سال ليلو هڪ مينڍو، تحفو هي ڍڳيون، پنج جون سال ٻڪريا، پنج مينڍا، پنج گايون، ٻه لاءِ قرباني جي نجات ۽ بن فاگيل حڪمران، جو پٽن جي آشير تي ڏينهن گيارهين جو. اميسداءِ پٽ اخيعزر جو چانديءَ هو، سؤ ۽ ٽيهه وزن جو جنهن پيالو، هڪ جو چانديءَ تحفو، جو هن ايڪران. ۾ تيل جيڪا سان اٽي سفيد ۽ريل ٻئي موجب، شيڪل پاڪ شيڪل ستر پيالو، هڪ ۽ريل. سان خوشبوءِ)شيڪل(، ڏهه ٽوپدان جو سون هڪ لاءِ. قرباني هئي، وئي ملائي ٻڪرين ۽ لاءِ، قرباني سڙيل ليلو هڪ جو سال هڪ مينڍو، هڪ مان، ڍورن واڇو هڪ پنج ٻڪريا، پنج مينڍا، پنج گاءِ، ٻه ۾ قرباني جي نجات ۽ بابت. گناهه ٻڪرو نر هڪ مان جو پٽن جي نفتالي تي ڏينهن ٻارهين جو. اخران پٽ فگيئيل تحفو هي ڍڳا، جا سال جنهن پيالو، هڪ جو چانديءَ تحفو، جو هن هو. پٽ جو عينان جيڪو اڇيري، حڪمران ٻئي موجب، شيڪل پاڪ شيڪل ستر پيالو، هڪ جو چانديءَ هو، سؤ ۽ ٽيهه وزن جو ڏهه ٽوپدان جو سون هڪ لاءِ. قرباني هئي، وئي ملائي ۾ تيل جيڪا سان اٽي سفيد ۽ريل جو سال ليلو هڪ مينڍو، هڪ مان، ڍورن واڇو هڪ ۽ريل. سان خوشبوءِ)شيڪل(،

ٻه ۾ قرباني جي نجات ۽ بابت. گناهه ٻکرو هک مان ٻکرين ۽ لاءِ، قرباني سڙيل سڃي هو. جو عينان پٽ اخيرا تحفو هي ڏڳيون، جون سال پنج ٻکريا، پنج مينڌا، پنج گايون، جي پٽن جي اسرائيل کيو، مسح کي ان هن ڏينهن جنهن هئي، وقف جي گاهه قربان هي دان. بخور ٻارهن جا سون پيالا، ٻارهن جا چانديءَ ٽال، ٻارهن جا چانديءَ کان: حاڪمن سموري جي برتنن جي، شيڪلن ستر پيالي هک ۽ جو، شيڪلن ٽيهه سؤ هک پيالو هک ٻارهن جا سونهن موجب. شيڪل مقدس هو، شيڪل سؤ چار هزار ٻه وزن جو چانديءَ جيڪي ڏور سڀ سونهن. ويهه سؤ هک سون، سڀ جو ڏوپدانن ڀريل، سان ڏوپ ڏوپدان ۽ قربانيون، جون انهن ۽ ڏاڙهيا، پراڻا سال ٻارهن رڍا، ٻارهن ٻچڑا، ٻارهن لاءِ، قرباني سڙيل نجات ڏور سڀ لاءِ. گناهه مان ٻکرين ٻکريون ٻارهن ۽ قربانيون، جون پيئڻ جون انهن پيڑا، عيب بي جا سال ست ٻکرا، جا سال ست رڍا، ست ڳئون، چوويهه لاءِ، قرباني جي پوءِ. کان ڪرڻ مسح کيس ۽ پوءِ، کان ڀرڻ کي هٿن سندس آهي، وقف جو گاهه قربان هي خداوند هن تڏهن لاءِ، ڳالهائڻ سان کيس ته ٽيو داخل ۾ خيمي جي شاهدي موسيٰ جڏهن جيڪا کان، مٿان جي نشست واري رحم هو رهيو ڳالهائي سان کيس جيڪو ٻڌو آواز جو هو.رهيو ڳالهائي سان کيس هو ۽ ۾، وچ جي ڪروبين ٻن آهي، تي صندوق جي شاهدي

8

تون جڏهن چوندين، کيس تون ۽ ڳالهائي، سان هارون چئي، ڳالهايو، ڏانهن موسىٰ رب ۽ هارون ۽ ڏيندا. روشني ڏيئا ست مطابق، منهن جي شمعدان کان، طرف هک رکندين ڏيئا کيا، روشن ڏيئا جا ان هن مطابق جي منهن جي چراغدان مان حصي هک کيو؛ ائين ان سونهري، مضبوط، آهي: تعمير جي چراغدان هيءَ ۽ ڏنو؛ حڪم کي موسىٰ رب جيئن ڏيکاري، کي موسىٰ رب جيڪا مطابق جي شڪل ان سڃو؛ مضبوط گل، جا ان ۽ ٽنيو، جو

جي اسرائيل کي وارن لاوي چئيندي، ڳالهايو سان موسىٰ رب ۽ ناهيو. چراغدان هن ائين جي انهن توهان طرح اهڙيءَ ۽ ڪندين. پاڪ کي انهن تون ۽ وڻ، مان وچ جي پٽن سڄي جي انهن استرو ۽ ڇرڪيندؤ، پاڻي جو پاڪائي تي انهن توهان ڪندؤ: پاڪائي هڪمان ڏورن اُهي ۽ ٽيندا. صاف ۽ ٿوئيندا، ڪپڑا پنهنجا اهي ۽ ايندو، تي جسم تون جوسال هڪ مان ڏورن ۽ اتو، سُنو ملايل ۾ تيل لاءِ قرباني جي ان ۽ وٺندا تون ۽ آڻيندين، اڇيان جي خيمي جي شاهدي کي لاوين تون آءِ وٺندين. ۾ باري جي گناهه اڇيان جي رب کي لاوين تون ۽ ڪندين؛ گڏ کي گڏجاڻي سموري جي پٽن جي اسرائيل اڇيان جي رب کي لاوين هارون ۽ رکندا؛ تي لاوين هٿ پنهنجا پٽ جا اسرائيل ۽ آڻيندين، ليوي پر هوندا. لاءِ ڪرڻ ڪم جا رب اهي ۽ ڪندو؛ الڳ طور نذراني مان پٽن جي اسرائيل کي هڪ ۽ لاءِ جي گناهه کي هڪ توهان ۽ رکندا، تي سرن جي ٻچڙن هٿ پنهنجا ماٺهو اڇيان جي رب کي لاوين تون لاءِ. ڏيڻ ڪفارو لاءِ انهن ڪندؤ، ۾ قرباني سڙيل لاءِ رب اڇيان جي رب کي انهن تون ۽ اڇيان، جي پٽن سندس ۽ اڇيان، جي هارون ۽ ٻيهاريندين، اهي ۽ ڪندين؛ الڳ مان وچ جي اسرائيل بني کي لاوين تون ۽ ڏيندين؛ واپس طور نذراني لاءِ، ڪرڻ ڪم جا خيمي جي شاهدي ٽيندا داخل لاوي پوءِ کان شين انهن ۽ ٽيندا. منهنجا ته ڇو ڏيندؤ. واپس اڇيان جي خداوند کي انهن توهان ۽ ڪندؤ، صاف کي انهن توهان ۽ جيڪي بدران جي انهن مان، وچ جي پٽن جي اسرائيل آهن کي مون اهي ڏنل طور نذرانو لاءِ پاڻ کي انهن مون ڇاول، پهريون سڀني مان پٽن جي اسرائيل آهن، کولينداً رحم سڀ جانورن وٺي کان ماٺهن ۾ پٽن جي اسرائيل ڇاول پهريون هر لاءِ مون ته ڇو آهي. ورتو کي انهن مون ماريو، کي ڇاول پهريون هر ۾ زمين جي مصر مون ڏينهن جنهن تائين؛ اسرائيل ۾ بدلي جي ڇاول پهريون هر ورتو کي لاوين مون ۽ ڪيو، مقدس لاءِ پنهنجي پٽن جي اسرائيل کي پٽن سندس ۽ هارون تي طور نذراني کي لاوين مون ۽ ۾. پٽن جي ۽ ڪن، ۾ خيمي جي شاهدي ڪم جا پٽن جي اسرائيل اهي جيئن ته آهي، ڏنو مان وچ جي

شين پاڪ جيڪو هوندو نه به ڪو ۾ پٽن جي اسرائيل ۾ ڏين، ڪفارو لاءِ پٽن جي اسرائيل سان لاوين جماعت سڃي جي پٽن جي اسرائيل ۾ هارون ۽ موسىٰ ۾ اڇي. ويجهو جي پٽن جي اسرائيل ائين هو، ڏنو حڪم ۾ باري جي لاوين کي موسىٰ مالڪ جيئن ڪيو، ائين جي رب کي انهن هارون ۽ ڇڏيا، ڏوئي ڪپڑا ۾ ڪيو، پاڪ کي پاڻ لاوين ۾ ڪيو. سان انهن ڪري. پاڪ کي انهن جيئن ته ڏنو ڪفارو لاءِ انهن هارون ۾ ڪيو، پيش طور نذراني اڇيان ۾ خيمي جي شاهدي ڪن خدمت پنهنجي جيئن ته ٽيا داخل لاوي پوءِ کان شين انهن ۾ ۾ باري جي لاوين کي موسيٰ مالڪ جيئن اڇيان، جي پٽن سندس ۾ اڇيان جي هارون آهي هي چئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۾ ويو. ڪيو سان انهن ئي ائين هو، ڏنو حڪم جي شاهدي لاءِ ڪرڻ ڪم ٽيندا داخل اهي مٿي، ۾ کان سالن پنجويهه ۾: باري جي لاوين ۾ ڪندو. نه ڪم وڌيڪ ۾ ويندو، هتي کان خدمت هو کان سالن پنجاهه ۾ ۾؛ خيمي نه ڪم پر لاءِ، ڪرڻ حفاظت جي محافظن ڪندو خدمت ۾ خيمي جي شاهدي ۾اءُ سندس ڪندين.۾ محافظن سندن کي لاوين تون طرح اهڙيءَ ڪندو،

9

زمين جي مصر اهي جڏهن ڳالهايو، ۾ سال ٻئي ۾ ريگستان جي سينا سان موسىٰ رب ۾ مقرر جي ان ڪن پسح پٽ جا اسرائيل ۾ چيو، چئي، ۾، مهيني پهرين هئا، ويا نڪري مان وقتن مقرر ڪندين کي ان تون ڏانهن، شام تي ڏينهن چوڏهين جي مهيني پهرين تي، وقت اسرائيل موسىٰ ۾ ڪندين. کي ان تون موجب ضابطي جي ان ۾ موجب، قانون جي ان تي؛ جي ڏينهن چوڏهين جي مهيني ۾ ريگستان جي سينا ڪن، فسح ته ڳالهايو کي پٽن جي آيا ماڻهو اهي ۾ ڪيو. پُٽن جي اسرائيل تيئن ڏنو، حُڪم کي موسىٰ رب جيئن ۾. شروعات ۾ ڏينهن ان کي فسح ته هئا نه قادر اهي ۾ تي، روح جي ماڻهوءَ هڪ هئا ناپاڪ جيڪي

اسان چيو، ڪيس ماڻهون انهن ۾ ۾، ڏينهن ان آيا اڇيان جي هارون ۾ موسىٰ اهي ۾ ڪن، خداوند ته وڃي ڪيو محروم کي اسان پوءِ ڇا تي، روح جي ماڻهوءَ هڪ آهيون ناپاڪ انهن موسىٰ ۾ ۾؟ وچ جي پٽن جي اسرائيل موجب وقت جي ان ڪريون پيش تحفو کي موسىٰ رب ۾ ڏيندو. حڪم ڇا ۾ باري جي توهان رب ته ٻڌندس مان ۾ بيٺو، هتي چيو، کي جيڪڏهن جيڪو ماڻهو، ماڻهو چئي، ڳالهائي، سان پٽن جي اسرائيل چئي، ڳالهايو، سان نسلن جي توهان يا ۾، رستي پري لاءِ توهان يا تي، روح جي ماڻهو ڪنهن ناپاڪ وجي ٿي ۾ خمير بي اهو، ڪندا ڏانهن شام ۾؛ ڏينهن چوڏهين ۾ مهيني ٻئي لاءِ رب فسح ڪندو ۾ ۾، هن هنن ۾ ڇڏيندا، نه به ڪجهه تائين صبح مان هن هنن اهو. کائيندا سان ٻوٽين ڪڙوي ڪو جيڪڏهن ڪندا. کي ان هنن مطابق قانون جي فسح ٽوڙيندا، نه هڏي به ڪا جي روح اها ته ٿئي، ناڪام ۾ ڪرڻ فسح ۾ هجي، نه ۾ رستي ٻگهي ۾ هجي صاف ماڻهو اهو آندو، نه تي وقت مقرر پنهنجي تحفو لاءِ خداوند ته ڇو وجي، ڪٽي مان قوم پنهنجي اچي، وٽ توهان ۾ زمين جي توهان اجنبي ڪو پر جيڪڏهن ڪٽندو. گناهه پنهنجو ماڻهو ته ڪندو، کي ان مطابق ترتيب جي ان ۾ مطابق قانون جي پسح ڪري، پسح لاءِ رب ۾ ڏينهن جنهن ۾ هوندو. لاءِ باشندي ڏيهي جي زمين ۾ لاءِ اجنبي ۾ لاءِ توهان قانون ئي هڪ تي خيمي کان شام ۾ ڏيکيو، کي گهر جي شاهدي يعني کي، خيمي ڪڪر ٿيو، ڪڙو خيمو ۾ ڏينهن بادل رهيو، ٿيندو مسلسل طرح اهڙيءَ رهيو. تائين صبح جهڙو شڪل جي باهه ويو، مٿي کان خيمي ڪڪر اُهو جڏهن ۾ شڪل. جي باهه ۾ رات ۾ رهيو، ڏيکيندو کي ان اُتي بيٺو، ڪڪر اُهو تي جاءِ جنهن ۾ ٿيا، روانا پٽ جا اسرائيل پوءِ کان شين انهن ۾ ۾ لڳائيندا، خيمه پٽ جا اسرائيل ذريعي جي حڪم جي رب لڳايا. خيما پٽن جي اسرائيل ٿو، ڪري ڇانو تي خيمي بادل جڏهن ۾ ڏينهن سپني ٿيندا. روانا ذريعي جي حڪم جي رب ته رهي، تائين ڏينهن گهٽن تي خيمي بادل جڏهن ۾ لڳائيندا. خيمه پٽ جا اسرائيل ڪيو جڏهن ٿيندو ائين ۾ هئا. نه هلندا ۾ هئا، ڪندا نگهباني جي خدا پٽ جا اسرائيل

جي رب ۾ لڳائيندا، خيمه اهي سان آواز جي رب تي، خيمي تائين ڏينهن ڪيترن ڏڪيندو ۾ رهي، تائين صبح کان شام ڪڪر جڏهن ته ٽيندو ائين ۾ ٽيندا. روانا اهي سان حڪم جڏهن ڏينهن جا مهيني ۾. رات يا هجي ۾ ڏينهن ڪندا، سفر اُهي ته اُپري، ۾ صبح ڪڪر روانا هرگز ۾ لڳائيندا، خيما اسرائيل بني تڏهن ڪندو، ڄانو تي ان ۾ رهندو وڌيڪ ڪڪر جي رب رکيو کي حفاظت جي رب هنن هلندا، ذريعي جي حڪم جي رب ته ڇو ٽيندا. نه ۾.هٽ جي موسىٰ ذريعي جي حڪم

10

ناهيندين گهڙيل ناهه؛ نرسنگا جا چانديءَ به لاءِ پنهنجي چئي، ڳالهايو، ڏانهن موسىٰ رب ۾ ۾ انهن تون آ لاءِ. هتائڻ کي خيمن ۾ لاءِ، سڏڻ کي گڏجاڻي هوندا لاءِ تو اهي ۾ کي؛ انهن پر تي؛ دروازي جي خيمي جي شاهدي ٽيندي گڏ جماعت سجي ۾ وڃائيندين، نرسنگا ايندا. ڏانهن توهان اڳواڻ جا اسرائيل حاڪم سڀ وڃائين، نرسنگا اهي ۾ هڪ جيڪڏهن ٻيو توهان ۾ ٽيندا، روانا اهي آهن لڳل ۾ اوپر جيڪي خيما اهي ۾ وڃائيندا، اشارو توهان اشارو ٽيون توهان ۾ ٽيندا، روانا اهي آهن لڳل ۾ ڏکڻ جيڪي خيما اهي ۾ وڃائيندا، اشارو چوٿون توهان ۾ ٽيندا، روانا اهي آهن لڳل پرسان جي سمنڊ جيڪي خيما اهي ۾ وڃائيندا، پنهنجي اهي ٽيندا؛ روانا اهي آهن لڳل طرف اتر جيڪي خيما اهي ۾ وڃائيندا، اشارو وڃائيندؤ، نرسنگو ته ڪندؤ، گڏ کي جماعت توهان جڏهن وڃائيندا. سان اشارو ۾ روانگي لاءِ توهان اهو ۾ وڃائيندا، نرسنگا آهن، پادري جيڪي پُٽ، جا هارون ۾ نه. سان نشاني پر پنهنجن ۾ زمين پنهنجي توهان پر جيڪڏهن ۾. نسلن جي توهان ٽيندو قانون جو هميشه نرسنگن توهان ۾ ٿا، ڪن مخالفت جي توهان جيڪي نڪرو، لاءِ جنگ خلاف جي دشمنن کان دشمنن پنهنجن توهان ۾ ويندؤ، ڪيا ياد اڳيان جي رب توهان ته ڪندؤ، آواز سان

جي توهان ۾ ۾، تہوارن جي توهان ۾ ۾، ڏينهن جي خوشيءَ جي توهان ۾ ويندؤ. بچايا جي نجات جي توهان ۾ تي، قربانين سڙيل ڪندؤ آواز سان تُرم توهان ۾، چنڊن نون خدا جو توهان رب مان ٿيندو، ياد اڳيان جي خدا جي توهان لاءِ توهان اهو ۾ تي، قربانين مٿي تان خيمي جي شاهدي ڪڪر تي، ڏينهن ويهين جي مهيني ٻئي ۾، سال ٻئي ۾ آهيان. فاران ڪڪر ۾ ڪڍيا، مان ريگستان جي سينا سان سامان پنهنجي پُٽ جا اسرائيل ۾ ويو. ڪوچ ۾ هٽ جي موسىٰ ڪري جي آواز جي رب پيرو پهريون انهن ۾ بيٺو. ۾ ريگستان جي ۾ وئي، ڪٽي سان طاقت پنهنجي پهريون ترتيب جي خيمي جي پٽن جي يهودا ۾ ڪيو. جي قبيلي جي پٽن جي اِساڪار ۾ هو. پٽ جو اميناداب جيڪو ناسون، تي طاقت سندن خيلون اليآب، تي، فوج جي قبيلي جي پٽن جي زبولون ۾ پٽ. جو سوگار نٿنائيل تي، فوج کي خيمي جيڪي پٽ، جا مراري ۾ پٽ جا گيدسون ۾ ٽاڙيندا، کي خيمي هو ۾ پٽ. جو ۾ ٿيو؛ روانو گڏ سان فوج پنهنجي دستو جو خيمي جي روبين ۾ نڪرندا. ٻاهر آهن، ڪٽندا تي، فوج جي قبيلي جي پٽن جي شمعون ۾ جو؛ شديئور پٽ اليصور تي، فوج سندن بن اليساف تي، فوج جي قبيلي جي پٽن جي گاد ۾ جو. صوريشدائي پٽ سلميئيل اهي جيستائين اُپارينديا خيمو ۾ نڪرندا، ٻاهر ڪٽندي شيون پاڪ پٽ جا ڪاٺ ۾ راگوئيل. تي طاقت جي انهن ۾ ڪڍندو، سان طاقت پنهنجي ترتيب جو خيمي جي افرائيم ۾ پهچن. گمليل تي، فوج جي قبيلي جي پٽن جي منسي ۾ آهي. پٽ جو سميود جيڪو اليشاما، جو گدعوني جيڪو ابيدان، تي فوج جي قبيلي جي پٽن جي بنيامين ۾ پٽ. جو فدسور مان لشڪرن سيني ٿيندو، روانو دستو فوجي جو لشڪر جي پٽن جي دان آءِ هو. پٽ پٽ جو عميشدي جيڪو اخيعزر، تي طاقت جي انهن آءِ گڏ؛ سان طاقت پنهنجي آخري، جي پٽن جي نفتالي ۾ ايڪران. پٽ فاگيل تي، فوج جي قبيلي جي پٽن جي اشير ۾ آهي. اهي ۾ آهن، جون پٽن جي اسرائيل فوجون هي عينان. بن اخيري تي لشڪر جي قبيلي موسيٰ ۾ پٽ جو مدياني رعوئيل جيڪو کي، اوبب موسيٰ ۾ ڪڍيا. سان طاقت پنهنجي

هي هو، چيو رب بابت جنهن آهيون رهيا ٿي روانا ڏانهن جاءِ ان اسان چيو، هو، سسر جو چو ڪنداسين، سلوڪ سڻو سان توهان اسان ۾ اچو، گڏ سان اسان ڏيندس. ڪي توهان مان پر ويندس، نه مان نه، چيو، ڪيس هن ۾ آهن. ڪيون ڳالهيون سڻيون بابت اسرائيل رب ته تون ته چو چڏ، نه ڪي اسان چيو، ۾ ويندس. ڏانهن قوم پنهنجي ۾ ڏانهن زمين پنهنجي جيڪڏهن ٽيندو ائين ۾ ٽيندين. ماڻهو پوڙهو ۾ اسان تون ۾ هئين، ۾ ريگستان سان اسان ڪندو، پلائي سان اسان رب جيڪي شيون سڻيون اهي ۾ هلندين، گڏ سان اسان تون ۾ ڪڍيو، رستو جو ڏينهن تن کان جبل جي رب انهن ۾ ڪنداسين. پلائي توسان به اسين آرام لاءِ انهن جيئن ته هليو رستو جو ڏينهن تن اڳتي کان انهن صندوق جو عهد جي رب ۾ رب، اي اُٺ چيو، موسيٰ ته ويو، کنيو مٿي کي صندوق جڏهن ٽيو ائين ۾ ڳولي. جاءِ جي ۾ آرام ۾ وجن. ڀڄي اهي ٿا، ڪن نفرت توسان جيڪي سپ ۾ پکڙجن، ٽٽي دشمن تنهنجا ڪندو چانو مٹان کين ڪکر ۾ ۾. اسرائيل کي لکن ۾ هزارن مالڪ، اي اڇ، موٽي چيو، هن ويو.ڪيو مان گاهه خيمه کين جڏهن ۾، ڏينهن رهيو

11

۾ ڪاوڙ ۾ ٻڌو، خداوند ۾ هئا، رهيا ڪري گوڙ سان بچڑائي اڳيان جي خداوند ماڻهو ۾ چڏيو. ڪائي حصو ڪجهه جو گاهه خيمه ۾ وئي، ٻاري باهه کان خداوند ۾ انهن ۾ ڪاوڙيو، اُن ۾ وئي. ٿي بند باهه ۾ ڪئي، دعا ڏانهن رب موسيٰ ۾ چڏيو، روئي ڏانهن موسيٰ ماڻهن ۾ ملايل جيڪو ۾ وئي. ٻاري باهه طرفان خداوند ۾ انهن ته چو ويو، رکيو باهه نالو جو جاءِ ڪير چيائون، ۾ به، پٽ جا اسرائيل ۾ روئا ويهي ۾ ڪئي، خواهش تنهن هو، ۾ کين ميڙ ۾ مصر هئاسين کائيندا اسان جيڪي مڇيون، ڪيو ياد اسان کارائيندو؟ گوشت کي اسان بلڪل روح جو اسان پر هاڻي لوسڻ. ۾ پياز، ۾ ڪراٽ، ۾ خربوزا، ۾ ڪدو، ۾ طور. تحفي

جهڙو ٻج جي ٽٽيءَ منا پر ناهي. به ڪجھ سواءِ کان من ۾ اکين جي اسان آهي، سڪل ان ۾ هئا، ڪندا گڏ ۾ هئا رهيا ڪري سفر ماڻهو ۾ آهي. روپ جو برف روپ جو هن ۾ آهي، مان ان ۾ هئا، اُبلیندا ۾ ٽاڻءَ کي ان ۾ هئا، ڪٽيندا ۾ اوکلي ۾ هئا، ڪندا پيس ۾ ڇڪيءَ کي جو رات جڏهن ۾ هو. هوندو جهڙو ڪيڪ جي تيل ذائقو جو ان ۾ هئا، ڏاهيندا ڪيڪ جي انهن ٻڌو، روئڻ جي انهن موسيٰ ۾ ٿو. لهي تي ان من ته ٿي، لهي تي گاهه خيمه اوس موسيٰ ۾ ڪاوڙيو، ۾ ڪاوڙ گهٽو تمام رب ۾ تي، دروازي پنهنجي هڪ هر موجب، قبيلن ڇو ۾ ڏنو، ڏڪ کي خادم پنهنجي تو ڇو ڇيو، کي رب موسيٰ ۾ هو. خراب اهو اڇيان جي آهي؟ ويو رکيو مٽان منهنجي بار جو قوم هن جو مليو، نه فضل اڇيان جي توهان کي مون کي مون تون کي؟ انهن ڏنو نه جنم مون يا کي، ماڻهن هي سڀ ورتو نه ۾ پيٽ مون ڇا ان ٻار، وارو پيئڻ کير ٿي ڪٽي دايه ڪا جيئن ۾، گود تنهنجي وٺ کيس ته ٿو چوندين گوشت کان ڪٽان وٺ مون سان؟ ڏاڏن ابن سندن هو کنيو قسم تو جو جنهن ڏانهن زمين آهن، رهيا چئي آهن، رهيا روئي تي مون اهي ته ڇو لاءِ؟ ڏيڻ کي ماڻهن سيني هن آهي، ڇو سگهندس، نه ڪٽي کي قوم هن اکيلو مان کائون. اسين جيئن ته ڏي، گوشت کي اسان کي مون ته ٿو، ڪرين اهڙو سان مون تون جيڪڏهن آهي. ڳري تمام لاءِ مون ڳالھ هي ته نه تڪليف پنهنجي مان جيئن ته آهي، مليو رحم وٽان تو کي مون جيڪڏهن ڇڏ، ماري کي جن ڪر، گڏ ماڻهو ستر مان بزرگن جي اسرائيل لاءِ مون چيو، کي موسيٰ رب ۾ ڏسان. خيمي جي شاهدي کي انهن توهان ۾ آهن، لکندڙ ۾ بزرگ جا قوم اهي ته ٿو ڇاڻين پاڻ تون ڳالهائيندس اتي مان ۾ ويندس، هيٺ مان ۾ بيهندا. گڏ سان توهان اتي اهي ۾ آڻيندا، ڏانهن اهي ۾ تي، انهن رکندس مان ۾ آهي، تي تو جيڪو مان روح ويندس کٽي مان ۾ گڏ، توسان توهان کي ماڻهن ۾ اکيلو. پاڻ کٽندين نه تون ۾ ۾، زور جي ماڻهن گڏ توسان ڪندا مدد رب روئا توهان ته ڇو گوشت؛ کائيندؤ توهان ۾ لاءِ، سياڻي کي پاڻ ڪريو پاڪ چوندؤ، ۾ هو؛ سنو ۾ مصر لاءِ اسان ته ڇو گوشت؟ کارائيندو کي اسان ڪير چئيندي، اڇيان، جي

ڏينهن هڪ نه توهان کائيندا. گوشت توهان ۾ ڏيندو، لاءِ کائڻ گوشت کي توهان رب تائين ڏينهن جي مهيني پر ڏينهن، ويهه نه ڏينهن، ڏهه نه ڏينهن، پنج نه ٻه، نه کائيندا، بيماري لاءِ توهان اهو ۾ وڃي، نڪري مان نڙيءَ جي توهان اهو جو تان کائيندا، توهان هن توهان ۾ آهي، ۾ توهان جيڪو ڪئي، نافرماني جي خداوند توهان ته ڇاکاڻ ٽيندو، پيادل لک ڇهه ڇيو، موسىٰ هو؟ نڪرڻو ڇو مان مصر کي اسان رهيا، چئي روئا، اڳيان جي ۾ لاءِ، کائڻ کي انهن ڏيندس گوشت ڇيو، تو ۾ آهيان، مان ۾ جن ماڻهو، اهي آهن سپاهي انهن ٽيندو ڪافي ۾ لاءِ، انهن ويندا ڪيا ذبح ٻور ۾ ريون ڇا ڏينهن. مهينو هڪ کائيندا ڪافي لاءِ کين ۾ ويندیون، ڪيون گڏ لاءِ کين مڇيون سموريون جون سمنڊ يا لاءِ؟ ڇاڻندين ئي ۾ اڳ تون ٽيندو؟ نه ڪافي هٿ جو رب ڇا ڇيو، کي موسىٰ رب ۾ ٽيندیون؟ لفظ جا رب کي ماڻهن ۾ نڪتو، ٻاهر موسيٰ ۾ نه. يا پکڙيندو توکي لفظ منهنجو ڇا ته چوڌاري جي خيمي کي انهن هن ۾ ڪيو، گڏ کي مردن ستر مان بزرگن جي ماڻهن ۾ ٻڌايا، سا هئي، روح جيڪا کائنس ۾ ڳالهايو، سان کيس ۾ آيو، هيٺ ۾ ڪڪر مالڪ ۾ بيهاريو. ڪيو، آرام روح تي انهن جڏهن ۾ ڇڏيائين، رکي تي مردن بزرگ ستر انهن ۾ ويو ڪٽي جو هڪ ويا، ڇڏيا ۾ گاهه خيمه ماڻهو ٻه ۾ ڪيو. نه وڌيڪ پوءِ ۾ ڪئي، نبوت انهن تڏهن پر هئا، ٽيل رجستر هي ۾ ڪيو، آرام روح تي انهن ۾ هو، موداد نالو جو ٻئي ۾ الداد نالو کي موسىٰ اچي، ڊوڙندو ماڻهو جوان ۾ ڪئي. نبوت ۾ گاهه خيمه ۾ آيا، نه ڏانهن خيمي بن يشوع ڏيندي جواب ۾ آهن. رهيا ڪري نبوت ۾ گاهه خيمه موداد ۾ ايلداد چيو، ۾ ٻڌايو، کي انهن موسىٰ، مالڪ اي چيو، هو، چونڊيل جيڪو هو، بيٺو وڃ موسىٰ جيڪو نون، ڏيندو ڪير ۾ ڪرين؟ نڙو حسد خاطر منهنجي تون ڇا چيو، کيس موسىٰ ۾ روڪيو. ۾ ڪئمپ موسيٰ ۾ تي؟ انهن روح پنهنجو ڏيندو رب جڏهن نبي، جا رب کي ماڻهن سڀني ٻڌيرن مان سمنڊ ۾ نڪتو، کان پاسي جي رب روح هڪ ۾ بزرگ. جا اسرائيل ۾ پاڻ هو ويو، هڪ کان هتان ۾ رستو جو ڏينهن هڪ کان هتان رکيو، تي گاهه خيمه کي انهن ۾ آندو، کي

سڃو اُپري ماڻهو ۽ جيترو. هٿن ۾ ڪان زمين چوڌاري، جي گاهه خيمه رستو، جو ڏينهن ۾ گهٽ جنهن ڪيائون، گڏ ڪي ٻٽيرن ۽ ڏينهن، سڃو جو ڏينهن ٻئي ۽ رات، سڃي ۽ ڏينهن، ڪئي. ٽڏائي چوڌاري جي خيمي لاءِ پاڻ هنن ۽ ڪيا، گڏ ماپ ڏهه هن ڪيو، گڏ گهٽ ۽ ڪاوڙيو، تي ماڻهن رب ۽ ٽئي، ختم جو اڳ ڪان ان هو، ۾ ڏندن سندن تائين اڃا گوشت رکيو قبرون جون خواهش نالو جو جاءِ ان ۽ ماريو. ضرب وڏو گهڻو تمام کي ماڻهن رب قبرن هئي. ڪئي خواهش جن ويو ڪيو دفن کي ماڻهن انهن اتي ته ڇاکاڻ ويو، رهيا.۾ اسيروٺ ماڻهو ۽ ويا، ڪيڀا ڏانهن اسيروٺ ماڻهو کان خواهشن

12

ورتي موسىٰ جيڪا سبب جي عورت حبشي ان ڳالهايا، خلاف جي موسىٰ هارون ۽ مريم ئي سان موسىٰ رڳو رب ڇا چيو، انهن ۽ هئي، ورتي عورت حبشي هڪ موسىٰ ته ڇو هئي، رهندڙ تي زمين ماڻهو موسيٰ ۽ ٻڌيو. رب ۽ ڳالهايو؟ نه به سان اسان هن ڇا آهي؟ ڳالهايو ڏانهن مريم ۽ هارون ۽ موسىٰ تي طور فوري رب ۽ هو. عاجز گهڻو تمام کان ماڻهن سڀني ۾ خيمي جي گواهي ٽيئي اهي ۽ نڪرو. ٻاهر ڏانهن خيمي جي شاهدي ٽيئي توهان چيو، دروازي جي خيمي جي گواهي ۽ آيو، لهي هيٺ ۾ ستون جي ڪڪر رب ۽ ويا، نڪري ٻاهر چيو، ڏانهن انهن هن ۽ ويا. نڪري ٻاهر ٻئي اهي ۽ ويا، سڏيا مريم ۽ هارون ۽ ٻيئو، تي ڇاڏايو ۾ خواب کيس مان ته ٽئي، لاءِ رب نبي ڪو جو توهان جيڪڏهن ٻڌو، لفظ منهنجا گهر سڃي منهنجي موسىٰ، خادم منهنجو آهي نه ائين ڳالهائيندس. کيس ۾ ننڊ ۽ ويندس، رب ۽ ذريعي، جي معمن نه ۽ ۾، صورت کيس، ڳالهائيندس وات سان وات آهي؛ وفادار ۾ رب ۽ کان؟ ڳالهائڻ خلاف جي موسىٰ خادم منهنجي توهان ٻڃو نه ڇو ۽ ڏئو؛ جلال جو مريم ڏس ۽ ويو، ڦري کان خيمي ڪڪر ۽ ويو. هليو هو ۽ ٽيو نازل تي انهن غضب جو

هئي. واري ڪوڙهه هوءَ ڏس ۽ ڏنو، ڏانهن مريم هارون ۽ جهڙي، برف هئي واري ڪوڙهه بي اسان ته ڇو رکجو، نه گناهه تي اسان مالڪ، آهي التجا منهنجي چيو، کي موسىٰ آرون برابر، جي موت جيئن ٽئي نه اهو آهي؛ ڪيو گناهه اسان موجب جنهن آهي ڪئي خبري ۽ ٿو. کائي اڌ جو گوشت جي هن ۽ ٿو، نڪري مان رحم جي ماءُ جيڪو اسقاط جيئن شفا کي اُن ٿو، ڪريان گذارش تنهنجي مان خدا، اي چيو، ڪري روئي ڏانهن رب موسيٰ هوءَ ڇا ها، ٽڪيو تي منهن جي هن پيءُ جو هن جيڪڏهن چيو، کي موسىٰ رب ۽ ڏي. ۽ وڃي، ڪيو الڳ لاءِ ڏينهن ست ٻاهر کان ڪئمپ کي هن ها؟ ٽئي نه شرمسار ڏينهن ست ويو، ڪيو ڏار لاءِ ڏينهن ست ٻاهر کان خيمي کي مريم جيئن ٽيندو. داخل هو پوءِ کان ان اسيروٽ ماڻهو پوءِ کان شين انهن ۽ وئي. ڪئي صاف مريم جو تيستائين هٿيا، نه ماڻهو ۽ لڳايائون.خيمه ۾ ويران جي فاران ۽ هٿيا، کان

13

جو زمين جي ڪنعانين اهي ۽ موڪل، ماڻهو لاءِ پنهنجي چئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۽ قبيلي هر ماڻهو هڪ ٿو؛ ڏيان ۾ قبضي کي پٽن جي اسرائيل مان جيڪا ڪن، جاسوسي مان انهن سڀ موڪليندؤ، کي انهن توهان موجب خاندانن جي ڏاڏن ابن جي انهن موجب، اهي موڪليو، ٻاهر ذريعي آواز جي رب مان ريگستان جي فاران کي انهن موسيٰ ۽ اڳواڻ. مان، قبيلي جي روبين آهن، نالا جا انهن اهي ۽ هئا. اڳواڻ جا پٽن جي اسرائيل ماڻهو سڀ جي يهوداه سوري. پٽ سفط مان، قبيلي جي سمعون هو. پٽ جو زڪور جيڪو سموئيل جي افرائيم يوسف. پٽ اگال مان، قبيلي جي اساڪار پٽ. جو يفنه ڪالب مان، قبيلي جي زبولون پٽ. جو رافو فلطي مان، قبيلي جي بنيامين جو. ننءَ پٽ هوشع مان، قبيلي گدي مان، پٽن جي منسي مان، قبيلي جي جوزف پٽ. جو سودي ايل ڳُدي مان، قبيلي

سَٹور مان، قبيلي جي اَسَر عميئيل. پٽ جو گماليئيل مان، قبيلي جي دان پٽ. جو سوسي قبيلي جي گاد پٽ. جو سابي نابي مان، قبيلي جي نفتالي آهي. پُٽ جو مائيڪل جيڪو جي زمين موسىٰ کي جن آهن نالا جا مردن انهن هي پٽ. جو ماڪي گوديئيل، مان، موسىٰ ڏنو. نالو جو يشوع کي ناعون بن هوشع موسىٰ ۾ موڪليو، لاءِ ڪرڻ جاسوسي هن توهان چيو، کي انهن ۾ موڪليو، لاءِ ڪرڻ جاسوسي جي زمين جي ڪنعان کي انهن اها ته ڏسندؤ کي زمين توهان ۾ چڑهندؤ، تي جبل توهان ۾ وجو، مٽي مان ريگستان يا ڪمزور، يا آهن مضبوط اهي چا ٿا، رهن تي ان جيڪي کي ماٹهن انهن ۾ آهي، ڪهڑي يا آهي سٹي چا تي، ان آهن وينا هي ۾ جنهن زمين اها آهي ڪهڑي ۾ گهٹا. يا آهن ٹورا اهي ۾ وارا. پٽين بي يا آهن وارا پٽين چا ٿا، رهن هي ۾ جن شهر اهي آهن ڪهڑا ۾ خراب، رهي قدم ثابت ۾ نه؛ يا وڻ، ۾ ان آهن جيڪڏهن بنجر؛ يا زرخيز يا زمين، آهي ڪهڑي ۾ آهن. اڳواڻ جا انگور ڏينهن، جا بهار ڏينهن، اهي ۾ مان. ميوي جي زمين ونڈاسين توهان جيڪو ورتو، جائزو جو زمين تائين رحوب وٹي کان ريگستان جي سين هنن وجي، مٽي اتي ۾ ويا، هليا تائين حبرون ۾ ويا، مٽي ذريعي ريگستان هنن ۾ ٹو. ٹئي داخل ۾ حمات اڳ سال ست کان تانيس جي مصر حبرون ۾ هئا، اولاد جا عناق ٹلمي، ۾ سيسي اخيمان، ۾ کي، ان ڪئي جاسوسي هنن ۾ تائين، جي انگورن جي واهه آيا هو ۾ هو. ويو ڪيو تعمير تي، ٻنگن کي ان کنيو هنن ۾ تي، ان گُڇو هڪ جو انگورن ۾ شاخ هڪ کان اتان ڪٹيو هنن رکيو، وادي جي خوشي جي انگورن نالو جو جاءِ اُن اُنهن ۾ مان. انجيرن ۾ مان، انارن ۾ ڪٹي کان اُتان پٹن جي اسرائيل جيڪا ڪري، جي خوشي جي انگورن اُن ته چاڪاڻ وجي ۾ موٹيا. واپس ۾ ڏينهن چاليهه پوءِ کان ڪرڻ ڳولا جي زمين کان اُتان هنن ۾ هئي. ريگستان ڏانهن، جي اسرائيل پٹن گڏجاڻي سپني ۾ ڏانهن هارون ۾ ڏانهن موسىٰ آيا اُهي جو، زمين ميوو ڏيکاريو ۾ کي، گڏجاڻي سپني ۾ لفظ کي اُنهن ڏنو جواب ۾ ۾؛ قادش فاران وهندڙ زمين کي، اسان توهان موڪليو ۾ جنهن ۾ زمين آياسين اسين چيو، ۾ ڪيس، ٻڌايو ۾

۽ آهي، دلير ٿي، رهي اتي جيڪا قوم اها ته ڇو پر جو. ان ميوو آهي هي ۽ ماکي؛ ۽ ڪير ۽ آهي. ڏئو کي نسل جي عناق اتي اسان ۽ آهن، وڏا گهڻا تمام ۽ وارا پٽ بند، قلعه شهر ۾ علائقي واري جبل اموري ۽ يبوسي حوي، حتي، ۽ ٿو، رهي ۾ زمين واري ڏکڻ عمالیق کي ماڻهن ڪالب ۽ ٿو. رهي ويجهو جي درياهه يردن ۽ ويجهو جي سمنڊ ڪنعاني ۽ ٿا، رهن ۽ سين، ويندا وڃي مٿي اسين پر نه، چيو، ڪيس ۽ ڪرايو، خاموش سامهون جي موسيٰ ۽ آهيون. قابل ۽ طاقتور ۾ مقابلي جي انهن اسين ته ڇو ونڊاسين، ۾ وراثت کي ان قوم ان اسان ته ڇو چڙهنداسين، نه اسان چيو، انهن هئا، چڙهيا گڏ سان هن ماڻهو جيڪي اسرائيل هنن ۽ آهي. مضبوط وڏيڪ کان اسان اها ته ڇو آهيون، نه قابل جي چڙهڻ ڏانهن هنن جي جنهن ڪيڊي، ٻاهر ڳالهه انگيز حيرت ۾ باري جي زمين ان ڏانهن پٽن جي گذري لاءِ ڪرڻ جاسوسي جي ان اسان زمين جيڪا چئيندي: هئي، ڪئي جاسوسي ۾ ان اسان جيڪي ماڻهو سپ ۽ آهي، واري نگلڻ کي رهندڙن پنهنجي زمين اها وياسون، وانگر ٽبين اڇيان جي انهن اسان ۽ آهن، ڏنا ديو اسان اتي ۽ هئا. مرد جا قد وڏي اهي ڏنا، هئاسين.اڇيان جي انهن اسان به طرح اهڙي پر هئاسين،

14

۽ موسىٰ اسرائيل بني سپ ۽ روئي. رات سڃي ان ماڻهو ۽ ڪري، بلند آواز جماعت سڃي ۽ ۾ ملڪ جي مصر اسان ڪاش چيو، ڪين جماعت سڃي ۽ هئا، رهيا بڑائي بڑ تي هارون اسان رب ڇو ۽ ها؛ هجون ويا مري اسان جيڪڏهن ۾ ريگستان هن يا ها، هجون ويا مري ويندا؛ ٿي ۾ لُٽ ٻار ۽ عورتون جون اسان لاءِ؟ پوڻ ڪري ۾ جنگ ٿو آڻي ۾ ملڪ هن ڪي هڪ اسان اڇو ڪي، ٻئي هڪ چيو هنن ۽ موٽڻ. ڏانهن مصر آهي بهتر تنهنڪري هاڻي ڪري تي منهن پنهنجي هارون ۽ موسىٰ ۽ وڃون. موٽي ڏانهن مصر ۽ ڪريون مقرر اڇواڻ

يفنه پٽ ڪالب ۾ جو نون پٽ يشوع اڳيان. جي گڏجاڻي جي پٽن جي اسرائيل سڄي پيا اسرائيل سڄي ۾ ڇڏيا، ڦاڙي ڪپڙا پنهنجا انهن هئي، ڪئي جاسوسي جي زمين جن جو، تمام تمام آهي، ڪئي جاسوسي اسان جي جنهن زمين اها چيو، کي گڏجاڻي جي پٽن جي ان ۾ آڻيندو، ۾ زمين هن کي اسان هو ته ٿو، چوندي کي اسان رب جيڪڏهن آهي. سڻي ٿيو، نه باغي جي رب پر آهي. وهندڙ سان ماکي ۾ کير جيڪا زمين اها ڏيندو، کي اسان کي انهن ته چاکاڻ آهن، کاڏو لاءِ توهان اهي ته چو ڀڄو، نه کان ماڻهن جي زمين توهان ۾ ته چيو جماعت سڄي ۾ ڀڄو. نه کان انهن آهي، سان اسان رب پر آهي، ويو پڄي وقت جو تي، خيمي جي شاهدي ٿيو، ظاهر ۾ بادل جلال جو رب ۾ مارڻ، پٽر سان پٽرن کي انهن کي مون ماڻهو هي ڪيستائين چيو، کي موسيٰ رب ۾ کي. پٽن سڀني جي اسرائيل باوجود، جي نشانين سڀني انهن ڪن نڌا يقين تي مون اهي ڪيستائين ۾ پڙڪائيندا؟ ۾ ڪندس، تباهه کي انهن ۾ ماريندس، سان موت کي انهن مان ڪيا؟ ۾ انهن مون جيڪي ۾ وڌيڪ. به کان ان ۾ بدلائيندس، ۾ قوم وڏي هڪ کي گهر جي پيءُ تنهنجي ۾ توکي مان انهن کي قوم هن سان طاقت پنهنجي تو ته چو ٻڌندو، مصر ۾ چيو، ڏانهن رب موسيٰ ۾ قوم هن تون ته آهي ٻڌو اهو ٿا، رهن تي زمين هن جيڪي ماڻهن سڀني پر آندو. ڪڍي بيٺو مٿان جي انهن ڪڪر تنهنجو ۾ رب، اي ٿو وڃي ڏنو اکين سان اکين جيڪو آهين، رب ۾. ٽنڀ جي باهه ۾ رات ۾ ٿو، هلين اڳيان جي انهن ۾ ٽنڀ جي ڪڪر ۾ ڏينهن تون ۾ آهي، جو توهان جن قومون اهي ۾ کي، ماڻهو هڪ جيئن ڪندؤ تباهه ائين کي قوم هن توهان ۾ جو جنهن هو نه قابل جي آڻڻ ۾ زمين ان کي قوم هن رب ته چو چئي، چوندا، آهي ٻڌو نالو بلند هاڻي ۾ ڪيو. تباهه ۾ ريگستان کي انهن هن تنهنڪري هو، ڪنيو قسم سان انهن هن ۾ رحم ۾ وارو، صبر رب چوندي، چيو، تو سان طريقي جنهن رب، اي طاقت تنهنجي ٽئي ڪندو صاف نه سان صفائي ۾ گناهه، ۾ ناانصافيون ۾ قانونيون بي هٽائيندڙ سڇو، ۾ گهٽو، جي ماڻهن هن تائين. نسل چوٽين ۾ ٽين تي ٻارن جا پيءُ گناهه ڏيندڙ واپس کي، ڏوهي

هاڻي وڻي کان مصر تي انهن تون جيئن ڪر، معاف مطابق رحم وڌي پنهنجي کي گناهه مهربان مطابق لفظ تنهنجي تي کين مان چيو، کي موسىٰ رب ۽ آهين. رهيو مهربان تائين کي زمين سڄي جلال جو خداوند ۽ آهي، جيئرو نالو منهنجو ۽ آهيان جيئرو مان پر آهيان. مون جيڪي نشانيون ۽ عزت، منهنجي آهن رهيا ڏسي جيڪي ماڻهو سڀ ته ڇو پريندو. آواز منهنجي ٻڌو نه ۽ پيرو، ڏهين هي کي مون آزمايو انهن ۽ ۾، ريگستان ۽ ۾، مصر ڪيون ٻار سندن پر کي؛ ڏاڏن ابن سندن ڪنيو قسم مون جو جنهن زمين، ڏسندا نه يقيناً کي، کي انهن تجربو، بي ننڍو هر خراب، نه ۽ چگو ڄاڻن نڻا جيترا هتي، سان مون آهن جيڪي ڪالب، پٽ منهنجو پر کي. ان ڏسندا نه کي، مون ڪيو ناراض جن سڀ پر زمين؛ ڏيندس ۾ زمين ان کي هن آئون ڪئي، پڻيان منهنجي هن ۽ آهي، ۾ هن روح ٻيو ته ڇاڪاڻ ۽ عمالیق پر ڪندو. حاصل ۾ ورثي کي ان ٻج جو هن ۽ ٿيو، داخل اتي هو ۾ جنهن آڻيندس سمنڊ ڦاڙهي ٿيو، روانا ڏانهن ريگستان توهان ۽ موٽو سياڻي آهن، رهندا ۾ وادیءَ ڪنعاني گڏجاڻي ٻڇڙي هي ڪيستائين چئي، چيو، کي هارون ۽ موسىٰ رب آءُ تي. رستي جي بڙ، بڙ جي پٽن جي اسرائيل سامهون، منهنجي آهن رهيا بڙائي بڙ پاڻ اهي جيڪا رهندي؟ آئون، جيئرو ته، کين آهن چيو آهي. ٻڌي مون بڙائي، بڙ ۾ باري جي توهان هنن جيڪا توهان ڪندس ئي تيئن ۾، ڪنن منهنجي آهيو ڦالهايو توهان جيئن يقيناً رب، ٿو چوي ۽ شماري، جي سڀني جي توهان ۽ پوندا؛ ڪري عضوا جا توهان ۾ ريگستان هن سان. توهان ڇا ڪيو؛ گوڙ تي مون جن مٿي، ۽ کان عمر جي سالن ويهن ماڻهو ڳٽيل جا توهان ڪريان؛ آباد تي ان کي توهان ته وڌايو هٽ پنهنجو مون تي جنهن ۾ زمين ان ٽيندؤ داخل ۾ لُٽ ته چيو توهان کي جن ٻار، اهي ۽ جو. نون پٽ يشوع ۽ جو، يفنه پٽ ڪالب پر توهان کان جنهن ٽيندا، وارث جا زمين ان اهي ۽ آڻيندس؛ ۾ زمين کي انهن آئون هوندا، چاليهه ۾ ريگستان پٽ جا توهان پوندا. ڪري ۾ ريگستان هن عضوا جا توهان ۽ ويا. ڦري ريگستان جسم جا توهان جيستائين ڪٽندا، بار جو زناڪاري جي توهان اهي ۽ رهندا؛ سال

ڪئي، جاسوسي جي زمين توهان جيڪي موجب ڇڪ جي ڏينهن انهن وجن، ڏي ختم ۾ توهان ۽ ڪٽندؤ؛ سال چاليهه گناهه پنهنجا توهان لاءِ، سال ڏينهن هڪ ڏينهن، چاليهه هن ڪندس طرح اهڙيءَ يقيناً ڳالهايو، رب مان ڄاڻندؤ. ڪي ڪاوڙ جي غضب منهنجي ڪيا ختم اهي ۾ ريگستان هن آهي، ڏيل گڏ خلاف جي مون جيڪا ڪي، جماعت بچڙي موڪليو لاءِ ڪرڻ جاسوسي جي زمين موسىٰ ڪي جن ماڻهو، اهي ۽ مرندا. اتي ۽ ويندا، ڪيڻ ڳالهيون خراب بابت زمين ڪيو گوڙ ڏانهن گڏجاڻي خلاف جي ان ڪري اچي ۽ هو، جي رب ۾ مار ڪيون، ڳالهيون خراب خلاف جي زمين جن ماڻهو اهي ويا مري ۽ لاءِ، ويا جيڪي مان ماڻهن انهن رهيا زنده جو يفنه پٽ ڪالب ۽ جو نون پٽ يشوع ۽ اڇيان. ۽ ڳالهايا، ڪي پٽن جي اسرائيل سيني لفظ اهي موسيٰ ۽ لاءِ. ڪرڻ جاسوسي جي زمين هئا چڙهيا، تي چوٽي جي جبل اُهي اُٽي، جلد جو صبح اياٽي ۽ ڪيو. ماتم گهٽو تمام ماڻهن ڪيو گناهه اسان ته چو چيو، رب جو جنهن تي جاءِ ان چڙهنداسين اسين ڏس، چئيندي، آهيو؟ رهيا ڪري ورزي خلاف جي ڪلام جي رب چو توهان ته، چيو موسىٰ ۽ آهي. توهان ۽ آهي، نه سان توهان رب ته چو وجو، نه مٽي ٽيندو. نه خوشحال لاءِ توهان اڇيان جي توهان اتي ڪنعاني ۽ عماليق ته چو پوندا. ڪري اڇيان منهن جي دشمنن پنهنجي ويا ڦري ڪندي نافرماني جي رب توهان ته چو پوندا، ڪري سان تلوار توهان ۽ آهن، رب پر ويا، مٽي تي چوٽي جي جبل اهي ڪري، زور ۽ هوندو. نه سان توهان رب ۽ آهيو، جبل ان جيڪو ڪنعاني ۽ عماليق ۽ هليا. نه مان گاهه خيمه موسىٰ ۽ صندوق جو عهد جي ڏانهن گاهه خيمه واپس ۽ ماريو، تائين حرما کين ۽ ڦيرايو، کين ۽ آيو، هيٺ هو، رهندو ۾ موٽيا.

15

جڏهن چوندين، کين تون ۽ ڳالهائي، سان پٽن جي اسرائيل چوندي، چيو، کي موسىٰ رب ۽ رب تون ۽ ٽو، ڏيان کي توهان مان جيڪا ٽيندؤ، داخل ۾ زمين جي رهائش پنهنجي توهان يا لاءِ، ڪرڻ وڏو کي منت قرباني، يا قرباني سڃي ڪندين، قرباني سڙيل سڃو لاءِ جيڪڏهن ناهيندؤ، بوءَ جي خوشبوءِ لاءِ رب ۾ عيدن جي توهان يا تي، طور رضاڪارانه آٿيندو، ڏانهن رب تحفو پنهنجو اهو آهي، ڪندڙ پيش جيڪو ۽ مان. رڍن يا مان ڏورن کي شراب آءِ ۾. چوٽين جي ان ملايل، ۾ تيل حصو، ڏهون جو ايفا قرباني، جي اٽي سُڻي تي، قرباني يا تي، قرباني سڙيل سڃي ڪندا توهان هين جو حصو چوٽون ۾ نذر جي پيئڻ توهان جڏهن لاءِ. رب جو بوءَ جي خوشبو نذرانو ايترو، ڪندا توهان لاءِ ڏاڙهي هڪڙي جي اٽي سڻي حصا ڏهين ۾ توهان ته ڪندا، ۾ قرباني يا ۾ قرباني سڙيل سڃي کي ڏڻ جي پيئڻ شراب ۽ جو. هين حصو ٽيون هڪ آهي، وئي ملائي ۾ تيل جيڪا ناهيندا قرباني جيڪڏهن لاءِ. رب لاءِ بوءَ خوشبودار آٿيندا، توهان جو هين حصو ٽيون هڪ لاءِ قرباني بڃاءُ لاءِ رب يا قرباني، لاءِ ڪرڻ پوري منت يا قرباني سڙيل سڃو مان ڏورن توهان پر اڌ ملايل، ۾ تيل حصا ڏهين ٽي جا اٽي سفيد گڏ سان ٻڇڙي هو ته آهيو، ڪندا قرباني جي نذرانو جو بوءِ واري خوشبوءِ ۾، نذر جي پيئڻ هِن اڌ جو شراب ۽ آٿيندو. طور قرباني هين، رڍن لاءِ ليلي هڪ يا لاءِ، مينڍي هڪ يا لاءِ، ٻڇڙي هڪ ڪندين تون طرح اهڙيءَ لاءِ. رب ڪندا توهان طرح اهڙيءَ ڪندا، توهان جيڪڏهن موجب تعداد جنهن مان؛ ٻڪرين يا مان پيش نذرانا اهڙيون ته ڪندو ائين ڄاول ڏيهي هر موجب. تعداد جي انهن لاءِ، هڪ هر توهان ٽئي شامل ۾ توهان اجنبي ڪو پر جيڪڏهن لاءِ. رب ۾ بوءِ جي خوشبوءَ ڪري جي خوشبوءِ کي خداوند ۽ ٽئي، ۾ نسلن جي توهان ۾ توهان به جيڪو يا ۾، زمين جي قانون هڪ ڪندي. کي خداوند به جماعت تيئن آهيو، ڪندا توهان جيئن ڪندو، قرباني توهان قانون ابدي هڪ آهن، رهندڙ ۾ توهان جيڪي ٽيندو لاءِ پرڏيهين انهن ۽ لاءِ توهان هڪ ٽيندو. اڃيان جي خداوند به پرڏيهي اهو تيئن آهيو، توهان جيئن تائين، نسلن جي

۾ آهي. رهندو ۾ توهان جيڪو لاءِ اجنبي ان ۾ لاءِ توهان ٽيندو حق هڪ ۾ ٽيندو قانون جڏهن کي، انهن چوندين ۾ کي، پٽن جي اسرائيل ڳالهائي چئي، ڏانهن، موسىٰ رب ڳالهايو جڏهن ٽيندو ۾ اتي، کي توهان آهيان آڻيندو مان ۾ جنهن ۾، زمين ان توهان ٽيندؤ داخل حصو ڪيل الڳ هڪ نذرانو، هڪ ڇڏيندؤ ڪيي مان، مانيءَ جي زمين ان توهان کائيندؤ جيئن اهو؛ نذرانو ڪندا، الڳ توهان روٽي جو. اٽي جي توهان ميوو پهريون لاءِ، رب جو، اٽي جي توهان ميوو پهريون کي، ان ڪندا الڳ توهان ائين کان، جاءِ جي اناج نذرانو ڪندا نه ۾ ڪندا گناهه توهان جڏهن لاءِ. نسلن جي توهان نذرانو کي رب ڏيندا توهان ۾ ۾ هٽ جي موسىٰ کي توهان رب جيئن ڳالهايو، ڏانهن موسىٰ رب جيڪي اهي، حڪم سڀ جي توهان اڇتي کان ان ۾ ڏنو حڪم کي توهان رب ۾ جنهن کان ڏينهن ان ڏنو، حڪم جماعت سڄي ۾ ٽئي، ۾ اٽڄاڻائيءَ کان اکين جي جماعت جيڪڏهن ٽيندو ۾ ۾، نسلن ۾ لاءِ، رب لاءِ بوءَ خوشبودار لاءِ، قرباني سڙيل سڄي عيب، بي مان ڏورن گابو هڪ ڪندي گناهه مان ٻڪرين ٻڪري هڪ ۾ موجب، ترتيب نذرانو جو پيئڻ جو ان ۾ قرباني جي ان معاف کي انهن ۾ ڏيندو، ڪفارو لاءِ جماعت سڄي جي پٽن جي اسرائيل پادري ۾ بابت. پنهنجي نذرانو، لاءِ رب تحفو، پنهنجو انهن ۾ آهي، ارادي غير اهو ته ڇو ويندو، ڪيو ۾ ۾. باري جي ڪمن ارادي غير پنهنجي آهن، آيا ڪٽي اڇيان جي رب ۾ باري جي گناهه توهان جيڪو کي پرڏيهي ان ۾ مطابق، جي اسرائيل بني جماعت سڄي ويندو ڪيو معاف ۾ اٽڄاڻائيءَ روح هڪ ڪو جيڪڏهن آهي. اٽڄاڻ لاءِ ماڻهن سپني ته ڇو ٿو، رهي وڃ ڪفارو جو روح ان پادري ۾ آڻيندو. ٻڪري جي سال هڪ لاءِ گناهه هو ته ڪري، گناهه ٽے طور ارادي غير اڇيان جي رب ۾ آهي ڪيو گناهه تي طور ارادي غير جنهن ڏيندو، ۾ لاءِ ماڻهوءَ ڏيهي ۾ پٽن جي اسرائيل لاءِ. ڏيڻ ڪفارو بابت جي هن ڪندي، گناهه اٽڄاڻائيءَ جيڪو هوندو، لاءِ انهن قانون ئي هڪ آهي، رهندڙ ۾ انهن جيڪو لاءِ پرديسيءَ قبول مذهب يا مان ڄاول ڏيهي جو، وڏائيءَ ۾ هٽ ٿو ڪري جيڪو روح آڻ ڪري. ۾

چو مان، ماٹھن پنھنجي روح اھو ويندو ڪٽيو ٿو، ڪري ناراض هي ڪي خدا مان، ڪندڙن ٽيندو تباھه ويندو ڪيو تباھه ٽوڙيو؛ ڪي حڪمن سندس ۽ ڪيو، حقير ڪلام جو رب ته ڪي ماٹھوءَ هڪ هنن ۽ هئا، ۾ ريگستان اسرائيل بني ۽ ۾. سندس گناھه سندس روح، اھو جي سبت ڏنو جن آڻيا ڪيس ۽ هو. رهيو ڪري گڏ ڪاڻ ۾ ڏينهن جي سبت جيڪو ڏنو جماعت سموري جي پٽن جي اسرائيل ۽ ڏانهن، هارون ۽ موسيٰ ڪندي، گڏ ڪاڻ ۾ ڏينهن ڇا ڪيس ته هو ڪيو نه فيصلو اھو هنن ته چو چڏيو، وجهي ۾ جيل ڪيس هنن ۽ ڏانهن. ڪريو پٽر ماٹھو، اھو ڏجي موت سان موت چئيندي، ڏانهن، موسيٰ رب ڳالهايو ۽ ڪن. ۽ ٻاھر، کان خيمي گڏجاڻي سڃي ڪيس ٻاھر ڪڍيو ۽ جماعت. سڃي سان پٽرن ڪيس رب ڏنو حڪم جيئن ٻاھر، کان خيمي سان پٽرن گڏجاڻي سڃي ڪيس ڪيو سنگسار کين تون ۽ ڳالهائي، سان پٽن جي اسرائيل چئي، چيو، کي موسيٰ رب ۽ کي. موسيٰ نسلن پنھنجي ناھين جھنڊا تي ڪنارن جي ڪپڑن پنھنجن لاءِ پنھنجي اھي ۽ چوندين، لاءِ توھان اھو ۽ لڳائيندؤ. ڏاڳو جو رنگ نيرو تي ڪنڊن جي ڪنارن توھان ۽ تائين، ڪندؤ، ياد کي حڪمن سڀني جي رب توھان ۽ ڏسندؤ، کي انھن توھان ۽ ھوندو، ۾ جھنڊن پٺڪندؤ نه پنڌيان جي اکين ۽ پنڌيان جي سوچن پنھنجي توھان ۽ ڪندؤ، کي انھن توھان ۽ سيني منھنجي ۽ ڪندؤ ياد توھان جيئن ته آھيو، ڪندا زنا پنڌيان جي انھن توھان ۾ جن آھيان، خدا جو توھان رب مان ھوندؤ. پاڪ لاءِ خدا پنھنجي توھان ۽ ڪندؤ، کي حڪمن توھان رب مان لاءِ، ٽيڻ خدا جو توھان آندو، ڪڍي مان زمين جي مصر کي توھان جنھن آھيان.خدا جو

16

فلت پٽ اون ۽ الياب، پٽ ابيرام ۽ داتان ۽ ڳالهايو، لاوي پٽ قهات پٽ اسحار پٽ قورح ۽

پنجاهه، سؤ ۾ ماڻهو جا اسرائيل بني ۾ اڳيان، جي موسيٰ بيٺا اٿي اهي ۾ روبن؛ پٽ ۾ ٽيا، گڏ خلاف جي هارون ۾ موسيٰ ماڻهو. مشهور ۾ سڏيل، جا مشوري اڳواڻ، جا گڏجاڻي ۾ آهي، ۾ انهن رب ۾ آهن، پاڪ سڀ جماعت، سڄي ته ڇو آهي، ڪافي لاءِ توهان چيائون، هن ۾ پيو. ڪري تي منهن موسيٰ، ٻڌي ۾ ٽا؟ ٽيو مٿاهون تي جماعت جي رب توهان ڇو ڪي انهن ۾ آهي ڪيو دورو خدا چئيندي، ڳالهايو، ڏانهن گڏجاڻي سڄي سندس ۾ قورح جن ۾ آهي، آندو ويجهو پاڻ ڪي انهن ۾ ڪي، پاڪن ۾ آهن سندس جيڪي آهي ورتو ڇاڻي پاڻ لاءِ توهان وڻو ڪريو؛ هي آهي. آندو ويجهو پاڻ ڪي انهن آهي، ڇونڊيو لاءِ پاڻ هن ڪي تي انهن رکو ۾ باهه، تي انهن رکو ۾ گڏجاڻي، سڄي سندس ۾ قورح اي ٽاڻءَ، جا باهه ڪي ٽيندو؛ پاڪ هي آهي، ڇونڊيو رب ڪي جنهن ماڻهو اهو ۾ سڀاڻي؛ اڳيان جي رب بخور پٽرو، جا ليوي اي چيو، ڪي ڪورح موسيٰ ۾ پٽو. جا لاوي اي ٽيو، ڪافي ڪي توهان ڪي توهان خدا جي اسرائيل ته آهي، ڳالهه ننڍي لاءِ توهان هي ڇا ٻڌو. ڳالهه منهنجي جي رب ته آندو ويجهو طرف پنهنجي ڪي توهان ۾ ڪيو، جدا مان جماعت جي اسرائيل هن ۾ ڪريو؟ خدمت جي انهن ٿي حاضر اڳيان جي خيمي ۾ ڪريو، خدمتون جون خيمي توهان ڇا ۾ ڪيو، ويجهو گڏ سان پاڻ ڪي، پٽن جي لاوي ڪي، يائرن سڀني تنهنجي ۾ توڪي ڏانهن خدا جيڪا جماعت سڄي تنهنجي ۾ تون طرح اهڙيءَ ٽا؟ ڳوليو به ڪم جو پادريءَ ۾ داڻان موسيٰ ۾ ٿو؟ ڪرين گوڙ خلاف جي هن تون جو آهي، ڪير هارون ۾ آهي، ٽيل گڏ ويندا‌سين. نه اسان چيو، انهن ۾ موڪليو، لاءِ سڏڻ هئا، پٽ جا اليآب جيڪي ڪي، ابيرام آهين، آيو ڪٽي ۾ زمين وهندڙ سان ماڪي ۾ ڪير ڪي اسان تون ته آهي، ڳالهه ننڍي هي ڇا حڪمران تون ڇا ٿو؟ ڪرين حڪومت تي اسان تون ۾ لاءِ، مارڻ ۾ ريگستان ڪي اسان ڪي اسان ۾ ٽي، وهي ماڪي ۾ ڪير ۾ جنهن ڪيو داخل ۾ زمين اُن ڪي اسان تون ڇا ۾ آهين؟ ها؟ ڇڏين ڪڍي اکيون جون ماڻهن انهن تون ڇا ڏنا؟ باغ جا انگورن ۾ ورٿو جو زمين تي قرباني جي انهن چيو، ڏانهن رب ۾ ٽيو، ڏک گهٽو تمام موسيٰ ۾ ٽا. وجون نه مٽي اسان

انهن مون ئي نه ۽ آهي، ورتي نه خواهش کا به جي ڪنهن مان انهن مون ڏي، نه ڏيان ۽ ڪر، پاڪ کي گڏجاڻي پنهنجي ڇيو، کي قورح موسىٰ آهي. ڪيو ظلم تي ڪنهن مان دان، آتش پنهنجو هڪ هر وٺو ۽ سپاڻي؛ اهي ۽ هارون ۽ تون اڳيان جي رب وڃو ٿي تيار سؤ ٻه ۽ پنجاهه دان، آتش پنهنجو هڪ هر اڳيان جي رب آڻيو ۽ بخور، تي انهن رکو ۽ ۽ ڪنيو، فوپدان پنهنجو هڪ هر ۽ دان. آتش پنهنجو هڪ هر هارون ۽ تون ۽ دان، آتش خيمي جي شاهدي هارون ۽ موسىٰ ۽ وڃهيائون، بخور تي انهن ۽ رکيائون، باهه تي انهن جي خيمي جي شاهدي کي جماعت سموري پنهنجي قورح ۽ ويا. بينا وٽ دروازن جي ۽ ٽيو. ظاهر کي جماعت سموري جلال جو خداوند ۽ ڪيو، گڏ خلاف جي انهن تي دروازي مان ۽ ڪريو، الڳ مان وچ جي گڏجاڻي هن کي پاڻ چئي، ڳالهايو، سان هارون ۽ موسىٰ رب ۽ پيا، ڪري تي منهن پنهنجي اهي ۽ ڇڏيندس. ڪري ختم ۾ پيرو ئي هڪ کي انهن ڪيو، گناهه ماڻهو هڪ جيڪڏهن جو، گوشت سيني ۽ خدا جو روحن خدا، اي چيائون، سان گڏجاڻيءَ چئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۽ ڪاوڙ؟ جو رب تي جماعت سڄي ڇا ڏاڻان ويو ۽ موسىٰ، اُڻيو ۽ وڃو. هتي کان چوتاري جي گڏجاڻيءَ جي قورح چئي، ڳالهائِ، ڳالهايو، ڏانهن گڏجاڻيءَ هن ۽ بزرگ. سپ جا اسرائيل ويا گڏ سان سندس ۽ ڏانهن، ابيرام ۽ شيءِ به ڪنهن جي انهن ۽ کان، خيمن جي ماڻهن سخت انهن ڪريو جدا کي پاڻ چئيندي، خيمي جي قورح هنن ۽ ٽيو. نه تباهه گڏ ۾ گناهن جي انهن توهان جيئن ته ڇهيو، نه کي بينا وٽ دروازن جي خيمن پنهنجن ۽ آيا، ٻاهر ابيرام ۽ داڻان ۽ ويا، ڦري کان چوتاري جي توهان ۾ هن چيو، موسيٰ ۽ سامان. جو انهن ۽ ٻار، جا انهن ۽ عورتون، جون انهن ۽ هئا، نه. کان پاڻ ته ڇو لاءِ، ڪرڻ ڪم سپ اهي آهي موڪليو کي مون رب ته ڇاڻندا معائنو جو انهن جيڪڏهن ۽ ويندا، مري مطابق موت جي ماڻهن سيني اهي جيڪڏهن رب ۾ ڏسڻ يا پر آهي. موڪليو نه کي مون رب ته ٽيندو، مطابق معائني جي ماڻهن سيني جا انهن ۽ گهر، جا انهن ۽ ويندي، نگلي کي انهن کولي وات پنهنجو زمين ۽ ڏيکاريندو،

ڃاڻندؤ، توهان ۾ ويندا، هيڻ ۾ دوزخ جيئرا ۾ آهي، وٽ انهن جيڪو ڪجهه سڀ ۾ خيما، زمين ته ڪيو، بند ڀَالهائڻ لفظ سڀ اهي هو جيئن ڪيو. ناراض کي رب ماڻهن انهن ته سڀ ۾ گهر، جا انهن ۾ کي، انهن وئي نگلي ۾ ڏرتي، ويو ڪُليو ۾ وئي. ڀچي هيڻان جي انهن جو انهن ڪجھ جيترا ۾ ويا، هيڻ اهي ۾ جانور. جا انهن ۾ هئا، سان ڪورح جيڪي ماڻهو ٽي تباھ مان وچ جي جماعت اهي ۾ ڇڏيو، ڍڪي کي انهن ڏرتي ۾ ۾، هيڊس هو، جيئرو ته ڇو ويا، ڀچي کان آواز جي انهن هئا، چوتاري جي انهن جيڪي اسرائيلي سڀ ۾ ويا. ٻاهر مان پاسي جي خداوند باهه ۾ وئي. نه نگلي به کي اسان زمين ڪٽي هئا، رهيا چئي هئا.رهيا ڪري پيش بخور جيڪي ويني، کائي کي ماڻهن سؤ ٻه ۾ پنجاهه ۾ نڪتي،

17

وٿو ڪٽي هو، ڪاهن جيڪو هو، پٽ جو هارون جيڪو کي اليعزر ۾ چيو، کي موسىٰ رب ۾ باهه اجنبي هيءَ ۾ مان، وچ جي شين ساڙيل آهن جا پيتل جيڪي ٺانءَ جا پياري اهي جانن جي انهن ڪيو پاڪ کي ٺانءَ جي پياري جي گنهگارن انهن ته ڇو ڇڏيو، پکيڙي اُتي آندا اڳيان جي رب اهي ته ڇو ڍڪڻ، لاءِ گاهه قربان پتريون، ڪُٽيل ڏاهيو کي انهن ۾ ۾، جيڪو اليعزر، ۾ لاءِ. پٽن جي اسرائيل بني نشاني ويا بڊجي اهي ۾ ويا، ڪيا پاڪ ۾ ويا آندا ماڻهن ويل سڙي جيڪي ويو، ڪٽي دان آتش جا پيتل اهي هو، پٽ جو ڪاهن هارون ڪو جيئن ته يادگار، لاءِ پٽن جي اسرائيل لگايو، طور ڍڪڻ تي گاهه قربان کي انهن ۾ هئا، نه ويجهو لاءِ رکڻ بخور اڳيان جي رب آهي، نه مان نسل جي هارون جيڪو اجنبي، به چيو کيس ذريعي هٽ جي موسىٰ رب جيئن ٽئي، نه جھڙو بغاوت سندس ۾ قورح ۾ اچي، توهان چئيندي، گوڙهايو، خلاف جي هارون ۾ موسىٰ ڏينهن ٻئي پٽن جي اسرائيل ۾ هو. گڏ تي هارون ۾ موسيٰ جماعت جڏهن جو ٽيو ائين ۾ آهي. ڇڏيو ماري کي ماڻهن جي رب

جلال جو خداوند ۾ چڏيو، ڏکي کي ان ککر ۾ ٻوڙيا، تي خيمي جي شاهدي اهي ۾ ٽي، ۾ موسىٰ رب ۾ ٽيا. داخل سامهون جي خيمي جي شاهديءَ هارون ۾ موسيٰ ۾ ٽيو. ظاهر هڪ کي انهن آئون ۾ وجو، نکري مان وچ جي گڏجاڻي هن چئي، ڳالهايو، سان هارون ٽوپدان چيو، کي هارون موسيٰ ۾ پيا. ڪري تي منهن پنهنجي اهي ۾ ڪندس، ختم ۾ پيرو وچ، ڪٹي ۾ گاهه خيمه جلدي ۾ اڇلا، بخور تي ان ۾ رک، باهه مان گاهه قربان تي ان ۾ وڃ، تباهه کي قوم آهي، نڪتو غضب کان منهن جي خداوند ته ڇو ڏي، ڪفارو لاءِ انهن ۾ ٻوڙيو، ۾ جماعت ۾ هو، چيو کيس موسىٰ جيئن ورتو، هارون ۾ آهي. ويو ٽي شروع ڪرڻ ۾ ڏنو. ڪفارو لاءِ ماڻهن ۾ وڏو بخور ۾ هئي، چڪي ٽي شروع ۾ ماڻهن تباهي ئي ۾ اڳ ۾ چوڏهن اهي ويا، مري ۾ وبا جيڪي ۾ وئي. ٽي بند وبا ۾ ۾، وچ جي جيئرن ۾ مئلن بيٺو هو ڏانهن موسىٰ هارون ۾ سواءِ. کان ماڻهن ويا مري سبب جي ڪورح هئا، سؤ ست هزار ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۾ وئي. ٽي بند وبا ۾ موٽيو، تي دروازي جي خيمي جي شاهديءَ موجب گهرن جي ڏاڏن باپ لٹ وڻي، لٹ کان انهن ۾ ڳالهائي، سان پٽن جي اسرائيل چئي، هڪ هر ۾ لئيون، ٻارهن موجب، گهرن جي ڏاڏن باپ جي انهن کان، حاکمن سيني جي انهن هڪ ته چاکاڻ لکو، تي لاڻيءَ جي ليوي نالو جو هارون ۾ لکي. تي لٹ جي هن نالو جو جي شاهدي کي انهن تون ۾ ڏيندا. مطابق قبيلي جي گهر جي ڏاڏن جي انهن آهي، لاڻي ماڻهو اُهو ۾ ڄاڻايندس. کي پاڻ توکي مان جتي رکندين، سامهون جي شاهدي ۾، خيمي اسرائيل هتائيندس کان پاڻ مان ۾ قُٹندي، لٹ سندس چونڊيندس، مان کي جنهن ٽيندو پٽن جي اسرائيل موسيٰ ۾ آهن. ڪندا خلاف جي توهان اُهي جيڪا گوڙ، جي ٻارن جي لئي، هڪ کي حاڪم هڪ هر ڏنيون، لئيون کيس حاڪمن سيني جي انهن ۾ ڳالهايو، سان انهن لئي جي هارون ۾ لئيون، ٻارهن موجب، گهرن جي ڏاڏن جي انهن موجب، حاڪم هر آ۾ رکيون. ۾ خيمي جي شاهدي اڳيان جي رب لئيون موسيٰ ۾ هئي. ۾ وچ جي لئين جي هارون ڏس، آ۾ ٽيا، داخل ۾ خيمي جي شاهدي هارون ۾ موسيٰ ڏينهن، اڳئين ته ٽيو ائين

۽ ٽيا. پيدا ميوا آڻ ڦٽيا، گل آڻ ڪيڏيائين، ڦٽ آڻ نڪتي، ڦٽي لاءِ گهر جي لاوي لٽ جي ۽ آڻيون، ڏانهن پٽن سيني جي اسرائيل ڪيڊي ٻاهر کان حضور جي رب لئيون سڀ موسىٰ شاهدين لئي جي هارون چيو، کي موسيٰ مالڪ ۽ ورتي. لئي پنهنجي هڪ هر ۽ ڏنو، هنن بند کان مون ڪاوڙ جي انهن ۽ طور، نشاني لاءِ پٽن جي نافرمانن رک، ۾ سنيال اڇيان جي انهن تيئن ڏنو، حڪم کي موسىٰ رب جيئن ڪيو، هارون ۽ موسىٰ مرن. نه اهي ۽ ٽئي، ويا ٽي هلاڪ اسان آهيون، ويا ٽي تباهه اسان ڏس، چيو، کي موسىٰ اسرائيل بني ۽ ڪيو. مري آهي ڇهندو کي خيمي جي خداوند جيڪو ڪو هر آهيون. ويا ٽي برباد اسان آهيون، وجون؟مري اسان تائين آخر ڇا ٽو،

18

گناهه جا شين مقدس گهراڻو جو پيءُ تنهنجي ۽ پٽ تنهنجا ۽ تون چيو، کي هارون رب ۽ جي لاوي کي، پائرن پنهنجن ۽ ڪٽندؤ. گناهه جا پادريت تنهنجي پٽ تنهنجا ۽ تون ۽ ڪٽندؤ، ۽ ٽين، شامل سان توهان اهي ۽ آڻ، ويجهو پنهنجي کي، قوم جي پيءُ پنهنجي کي، قبيلي خيمي جي شاهدي گڏ سان توهان پٽ جا توهان ۽ توهان ۽ ڪن، خدمت جي توهان اهي برتنن پاڪ پر کي. نگهبانن جي خيمي ۽ کي، نگهبانن تنهنجي رکندا اهي ۽ سامهون. جي سان تو اهي ۽ توهان. نه ۽ اهي مرندا نه ۽ ٽيندا، نه ويجها اهي ڏانهن گاهه قربان ۽ ڏانهن سيني جي خيمي سنياليندا، کي محافظن جي خيمي جي شاهدي اهي ۽ ويندا، ڪيا شامل ۽ ڪنداسين نگهباني جي شين پاڪ توهان ۽ ايندو. نه وٽ تو پرڏيهي ۽ مطابق، خدمتن ورتو مان ۽ ٽيندو. نه غضب ۾ پٽن جي اسرائيل ۽ ڪنداسين، نگهباني جي گاهه قربان رب جيڪو تحفو هڪ مان، وچ جي پٽن جي اسرائيل کي وارن لاوي پائر جا توهان آهيان تنهنجي پٽ تنهنجا ۽ تون ۽ لاءِ. ڪرڻ خدمتون جي خيمي جي شاهدي آهي، ويو ڏنو کي

پردي ۽ مطابق، طريقي هر جي گاهه قربان ڪندؤ، محفوظ ڪي پادريت پنهنجي گڏ سان ويجهو پرديسي جيڪو ۽ ڪندؤ، خدمتون جي تحفي جي پادريت تنهنجي ۽ اندران، جي آهي ڏني سنيال ڪي اوهان مان ڏس، ۽ ڳالهايو، سان هارون رب ۽ ويندو. مري سو اڇي طرفان پٽن جي اسرائيل لاءِ مون جيڪي مان شين ڪيل مقدس سيني جي، ميون پهرين ۽ قانون. جو هميشه گڏ، توسان ڪي پٽن تنهنجي ۽ آهن، ڏنيون طور انعام اهي توڪي آهن، مان، تحفن سيني جي انهن مان، پيشڪشن جي شين پاڪ ڪيل مقدس ٽيو لاءِ توهان هي جي انهن ۽ مان، پيشڪش جي ڏوهه سيني جي انهن ۽ مان، قربانين سيني جي انهن ۽ ۽ جو توهان مان، شين پاڪ سيني ٽا ڏين واپس ڪي مون اهي جيترا مان، گناهن سيني ڪي انهن نر هر ڪائيندؤ، ڪي انهن توهان ۾ پاڪ جي شين پاڪ هوندو. جو پٽن جي توهان جا تحفن جي انهن لاءِ توهان هيءُ ۽ هوندو. پاڪ توڪي اهو پٽ، تنهنجا ۽ تون ڪائيندو، ۽ آهن ڏنا اهي توڪي مون مان، نذرانن سيني جي پٽن جي اسرائيل ٽيندا، ميوا پهريون ماڻهو صاف هر قانون، جو هميشه سان، تنهنجي ڪي ڏيئرن تنهنجي ۽ ڪي پٽن تنهنجي شراب ميوو پهريون سڀ ۽ جو، تيل ميوو پهريون سڀ ڪائيندو. ڪي انهن ۾ گهر تنهنجي ڏنو توڪي مون ڪي انهن ڏين، ڪي رب اهي به جيترا جو، انهن ميوو پهريون جو اناج جو، آٽيندا، ڏانهن رب به ڪيترا جيڪي آهن، ۾ زمين جي انهن جيڪي سڀ ميوا پهرين آهي. ٽيل وقف هر ۾ اسرائيل بني ڪائيندو. ڪي انهن ۾ گهر تنهنجي ماڻهو صاف هر هوندا. تنهنجا ڪن پيش ڪي رَبِّ اُهي جيترا مان، گوشت سڀ ڪان رَحِم ڪُلڙ هر ۽ هوندي. تنهنجي شيءِ جا ماڻهن ويندو ڪيو فِديو سان فِديي پر هوندو، توڪي تائين، جانور وٺي ڪان ماڻهوءَ ٽا، فديو سندس ۽ ڪندين. فِديو تون ڇاول پهريون جا جانورن ناپاڪ ۽ ڇاول، پهريون ويهه جيڪو موجب، شيڪل مقدس آهي، اندازو جو شيڪلن پنجن ڪان عمر جي مهيني پهريون جا ٻڪرين ۽ ڇاول، پهريون جا رڍن ۽ ڇاول پهريون جا ڳئون سواءِ آهي. اوبول وهائيندين، تي گاهه قربان تون رت جو انهن ۽ آهن، مقدس اهي ڇڏائيندين، تون نه ڇاول

توکي گوشت ڏانهن. مالڪ لاءِ بوءِ جي خوشبوءِ چاڙهيندين طور نذراني تون چربي ۽ نذرانو هر ملندو. توکي ٻانهه، ساڄي ۽ جو نذر جي اُڇلائڻ ٽلهو جو سيني جيئن ملندو، کي پٽن تنهنجي ۽ توکي مون کن، ڏار لاءِ رب پٽ جا اسرائيل به جيڪي مان، شين پاڪ جو لوڻ جي هميشه اهو قانون. جو هميشه آهي، ڏنو سان تنهنجي کي ڏيئرن تنهنجي ۽ سان هارون رب ۽ پنيان. تنهنجي کي نسل تنهنجي ۽ توکي اڳيان، جي رب آهي عهد ڇو ٽيندو، نه حصو ڪو توکي ۾ انهن ۽ ملندين، نه وراثت ۾ زمين جي انهن تون ڳالهايو، ۽ آهيان. وراثت تنهنجي ۾ وچ جي پٽن جي اسرائيل ۽ آهيان حصو تنهنجو ئي مان ته جي انهن آهي، ڏنو طور ورثي حصو ڏهون هر ۾ اسرائيل مون ڏس، کي، پٽن جي لاوي پٽ جا اسرائيل ۽ ٽا. ڪن خدمت ۾ خيمي جي شاهدي اهي جيڪي ۾، بدلي جي خدمتن شاهدي پاڻ لاوي ۽ ايندا. نه وڌيڪ هاڻي لاءِ ڪٽڻ گناهه آڻيندڙ موت ۾ خيمي جي شاهدي نسلن سندن قانون جو هميشه ڪٽندا، گناهه پنهنجا اهي ۽ ڪندو، خدمت جي خيمي جي جا پٽن جي اسرائيل ته ڇو ڪندا. ورثو نه ورثو اهي ۾ وچ جي پٽن جي اسرائيل ۽ لاءِ، آهي، ڏنو ۾ قرعي کي لاوين مون نذرانو اهو ڪندا، ڏار لاءِ مالڪ اهي جيترا حصا، ڏهين ۽ ويندا. نه ۾ ورثي قرعو اهي ۾ وچ جي پٽن جي اسرائيل ته، آهي چيو کين مون ڪري ان جيڪڏهن چوندين، کي انهن ۽ ڳالهائيندين، سان لاوين ۽ چئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۾ ورثي کان انهن کي توهان مون جيڪو ونڊؤ، حصو ڏهون کان پٽن جي اسرائيل توهان ۽ حصو. ڏهون مان حصي ڏهون ڇڏيندؤ، ڪيي نذرانو لاءِ رب مان ان توهان ۽ آهي، ڏنو ۽ اناج، مان ميدان جي ڪٽڪ جيئن ويندیون ڳٽيون ائين لاءِ توهان ڪٽيون جون توهان جي رب پڻ توهان ۽ ڪندؤ ڏار کي انهن توهان طرح اهڙيءَ ڪتي. مان ڪوئي جي انگور کان پٽن جي اسرائيل توهان جيترا مان، حصن ڏهين سيني جي توهان مان، نذرانن سيني سيني جي توهان ڏيندؤ. کي پادري هارون کي، رب نذرانو هڪ مان انهن توهان ۽ ونڊؤ، شيءِ ڪيل پاڪ مان ميون پهرين سيني يا ڪيندؤ، نذرانو هڪ لاءِ رب توهان مان تحفن

اهو ته ڇڏيو، ڪٽي ميوو پهريون مان ان توهان جڏهن چوندين، ڪي انهن تون ۾ مان. ان مان ڪوبه جي انگور جيئن ۾ پيداوار، مان جاءِ جي اناج جيئن ويندو ڳڻيو ائين لاءِ لاوين توهان هي ته ڇو گهراٽا، جا توهان ۾ توهان کائيندا، تي جاءِ هر ڪي ان توهان ۾ پيداوار. ۾ آهن. ۾ خيمي جي شاهديءَ جيڪي ۾ بدلي جي خدمتن انهن جي توهان آهي اُجرت جي ۾ ڇڏيو، ڪيڊي ميوو پهريون مان ان توهان ته ڇو ونڏاسين، نه گناهه ذريعي ان توهان مرو.نه توهان جيئن ته ڪنداسين، نه ناپاڪ ڪي شين پاڪ جي پٽن جي اسرائيل توهان

19

حڪم رب جيڪا تفصيل، جي قانون آهي هي چئي، ڪي، هارون ۾ موسىٰ رب ڳالهايو ۾ عيب، بي گئون ڳاڙهي هڪ وٽ تو اچن ڪٽي ۾ ڪي، پٽن جي اسرائيل ڳالهائي چئي، ڪيو، پادريءَ اليعازار ڪي ان تون ۾ جوڙ. آهي ويو رکيو نه تي جنهن ۾ عيب، ڪو آهي نه ۾ جنهن ڪي ان اهي ۾ ويندا، ڪيڊي تي جاءِ صاف هڪ ٻاهر کان خيمي ڪي ان اهي ۾ ڏيندين، ڏانهن منهن جي خيمي جي شاهدي ۾ ونڏو، مان رت جي ان ايليعزر ۾ ڪندا. ذبح اڳيان سندس ان ۾ سڙائيندا، اڳيان سندس ڪي ان هو ۾ سنڌيندو. پيرا ستَ مان رت جي ان سامهون جي ديوار پادري ۾ ويندو. سڙايو گڏ، سان گوبر جي ان رت، جو ان ۾ گوشت جو ان ۾ چمڙو جو پنهنجا پادري ۾ اڇلائيندا. ۾ وچ جي ساڙ جي ڳئون اهي ۾ ونڏو، ڳاڙهو ۾ زوفا ڪاٺ، جي خيمه هو پوءِ کان شين انهن ۾ ڪندو، غسل سان پاڻيءَ جسم پنهنجو ۾ ٽوئيندو، ڪپڑا سو ٽو، ساڙي ڪي ان جيڪو ۾ رهندو. ناپاڪ تائين شام پادري ۾ ٽيندو، داخل ۾ گاهه صاف هڪ ۾ رهندو. ناپاڪ تائين شام ۾ ڪري، غسل جسم پنهنجو ۾ ٽوئي، ڪپڑا پنهنجا ۾ رکندو، ۾ جاءِ صاف هڪ ٻاهر کان خيمن ڪي ان ۾ ڪندو، گڏ ڪي راهه جي ڳئون ماٹهو جيڪو آهي. پاڪائي پاڻي جو ڇرڪڻ هوندو، ۾ سنپال لاءِ جماعت جي اسرائيل بني اهو

۽ رهندو، ناپاڪ تائين شام ۽ ڇڏيندو، ڏوئي ڪپڑا پنهنجا سو ڏو، ڪري گڏ راھ جي ڳئون جي انسان مئل جيڪو ٿيندو. قانون دائمي لاءِ پرديسين رهندڙ ۽ لاءِ پٽن جي اسرائيل اهو تي ڏينهن ستين ۽ ڏينهن ٽئين هي رهندو. ناپاڪ تائين ڏينهن ستن سو ڇُهي، کي روح نه پاڪ تي ڏينهن ستين ۽ ڏينهن ٽئين جيڪڏهن پر هوندو، صاف ۽ ويندو، ڪيو پاڪ مان، روح جي انسان ڇهي، کي مئل جيڪو ڪو هر هوندو. نه صاف ته ويندو، ڪيو اهو آهي، ڪيو ناپاڪ کي خيمي جي رب وجي، ڪيو نه پاڪ ۽ وجي، مري جيڪڏهن هو ويو، ڇنڊيو نه تي ڪيس پاڻي جو ڇنڊڇاڻ ته ڇو ويندو، ڪيو تباهه مان اسرائيل روح ڪو جيڪڏهن آهي، قانون هي ۽ آهي. ۾ ڪيس ناپاڪي سندس تائين اجا آهي، ناپاڪ ناپاڪ اهو آهي، ۾ گهر ڪجهه جيترو ۽ ۾ گهر ٽيندڙ داخل هر ته وجي، مري ۾ گهر ماڻهو ناپاڪ اهو آهي، بدل نه بند به ڪو تي جنهن برتن کليل هر ۽ تائين. ڏينهن ست هوندو هڏي انساني يا کي لاش يا کي مقتول ڪنهن تي مٿان جي ميدان ماڻهو به جيڪو ۽ آهي. پاڪائي ساڙيل لاءِ ناپاڪ اهي ۽ رهندو. ناپاڪ تائين ڏينهن ست اهو ڇهي، کي قبر يا کي ان ٻوڙيندو ۽ هُسوپ، ونڊندو هو ۽ وجهندا. ۾ برتن پاڻي جيئرو تي ان ۽ ڪٽندا، مان راھ جي اتي به جيترا تي، روحن ۽ تي، برتنن ۽ تي، گهر ڇنڊيندو ۽ ماڻهو، پاڪ هڪ ۾، پاڻيءَ کي قبر يا کي، مئل يا کي، زخميءَ يا کي، هڏيءَ انساني هجي ڇهيو کي جنهن تي ان ۽ هجن، ستين هو ۽ ڇڙڪائيندو، ۾ ڏينهن ستين ۽ ۾ ڏينهن ٽئين تي ناصاف ماڻهو صاف ۽ کي. شام ۽ ڪندو، غسل سان پاڻيءَ ۽ ڏوئيندو، ڪپڑا پنهنجا ۽ ويندو، ڪيو صاف ۾ ڏينهن جي جماعت روح اُها وجي، ڪيو نه پاڪ ۽ ٽئي ناپاڪ ماڻهو جيڪو هوندو. ناصاف تائين آهي، ڪيو ناپاڪ کي شين پاڪ جي خداوند هن ته ڇو ويندي، ڇڏي ڪٽي مان وچ لاءِ توهان اِهو اَءِ آهي. ناپاڪ هو ويو، نه ڇرڪيو تي هن پاڻي جو ڪرڻ پاڪ ته ڇاڪاڻ ڪپڑا پنهنجا اُهو سِرڪائيندو، پاڻي جو پاڪائيءَ جيڪو اَءِ ٽيندو، قانون دائمي هڪ سيني ۽ ٽيندو. ناپاڪ تائين شام اُهو ڇُهيندو، کي پاڻيءَ جي پاڪائيءَ جيڪو اَءِ ڏوئيندو،

ڇهي، ڪي انهن روح جيڪو ۾ ٽيندیون، ناپاڪ اهي ڇهي، ماڻهو ناپاڪ ڪي جن مان شين تائين.شام ٽيندو ناپاڪ اهو

20

قادش ماڻهو ۾ ۾، مهيني پهرين ۾، ريگستان جي سين جماعت، سڃي آيا، پُٽ جا اسرائيل ۾ موسىٰ اهي ۾ هو، نه پاڻي لاءِ جماعت ۾ وئي. ٽي دفن اتي ۾ وئي، مري مريم اتي ۾ رهيا، ۾ ويا مري اسين ڪاش ڇئي، ڪيو، جهيڙو سان موسيٰ ماڻهن ۾ ٽيا. گڏ خلاف جي هارون ۾ جي خداوند توهان ڇو ۾ اڇيان. جي خداوند ۾ تباهي جي ڀائرن جي اسان ها هجون ڇو ۾ لاءِ؟ مارڻ ڪي ڏورن جي اسان ۾ ڪي اسان ته آهي آندو ۾ ريگستان هن ڪي جماعت نه جتي جاءِ اها لاءِ؛ اچڻ ۾ جاءِ خراب هن آندو، ڪڍي مان مصر ڪي اسان توهان هي؟ ۾ آهي. پاڻي لاءِ پيئڻ نه ۾ انار، نه وڻ، جا انگور نه وڻ، جا انجير نه آهي، ويندو پوڪيو تي منهن ۾ آيا، تي دروازي جي خيمي جي شاهدي کان منهن جي جماعت هارون ۾ موسىٰ ڇئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۾ ٽيو. ظاهر ڏانهن انهن جلال جو خداوند ۾ پيا، ڪري سامهون جي انهن ۾ ڪريو، گڏ ڪي گڏجاڻي هارون پاءُ تنهنجو ۾ تون ۾ وٺ، لٽ پنهنجي ۾ ڪڍندا، پاڻي مان پٿر لاءِ انهن توهان ۾ ڏيندو، پاڻي پنهنجو اهو ۾ ڳالهايو، سان پٿر کان سامهون جي خداوند لٽ اها موسيٰ ۾ پيارينداِ. ڪي جانورن جي انهن ۾ ڪي گڏجاڻي گڏ سامهون جي پٿر ڪي جماعت هارون ۾ موسيٰ ۾ هو. ڏنو حڪم خداوند جيئن ورتي، پاڻي لاءِ اوهان مان پٿر هن اسان ڇا ٻڌو، منهنجي نافرمانو، اي ڇيو، ڪي انهن ۾ ڪيو، پاڻي گهڙو ۾ ماريو، پيرا ٻه سان لئي ڪي پٿر ڪٽي، هٿ پنهنجو موسيٰ ۾ ڪڍنداسين؟ مون توهان ته، ڇيو ڪي هارون ۾ موسيٰ رب ۾ پڻ. ڏور جا انهن ۾ پيتي، جماعت ۾ نڪتو، جماعت هن توهان ڪري انهيءَ ڪيو، نه يقين تي ڪرڻ پاڪ اڇيان جي اسرائيل بني ڪي

ته ڇو آهي، پاڻي جو تڪرار هي آهي. ڏنو ڪين مون جيڪو آڻيندؤ نه ۾ ملڪ ان ڪي موسيٰ ۽ ويو. ڪيو مقدس ۾ انهن هو ۽ ويا، ڪيا بدنام اڳيان جي رب پٽ جا اسرائيل ياءُ تنهنجو ڳالهيون هي چئيندي، موڪليا، قاصد ڏانهن بادشاهه جي اَدوم مان ڪاديش پيءُ جا اسان ۽ ملي. ڪي اسان جيڪا ٿو ڇاڻين ڪي مشقت سڄي تون ٿو، چوي اسرائيل ڪي پيءُ جي اسان ۽ ڪي اسان مصرين ۽ رهياسين، ڏينهن گهٽا ۾ مصر اسين ۽ ويا، ۾ مصر ۽ موڪليو، قاصد هڪ ۽ ٻڌو، آواز جو اسان رب ۽ روئاسون، ڏانهن رب اسان ۽ ڏنو. ڏک حدن تنهنجي جيڪو آهيون، ۾ شهر قادش اسان هاڻي ۽ آندو، ڪيي مان مصر ڪي اسان مان زمينن جي زميني اسان ويناسين، گذري مان زمين تنهنجي اسان آهي. ۾ حصي جي پيئناسين، پاڻي مان ڪوهه تنهنجي نه ۽ مان، باغن جي انگورن نه ۽ ويناسين، گذري نه طرف، ڪاپي نه ۽ موڙيناسين طرف ساڄي نه اسان هلناسين، اسان تي رستي شاهي منهنجي تون چيو، ڪيس ادوم ۽ ويناسين. گذري مان حدن تنهنجي اسان جو تيستائين نڪرندس. لاءِ ملڻ سان تو ۾ جنگ آئون ته ڪندين، ائين جيڪڏهن ۽ گذرندين، نه ذريعي ۽ مان جيڪڏهن ۽ لنگهناسين، پرسان جي جبل اسين ٽا، چون ڪيس پٽ جا اسرائيل ۽ وڏي ڪا اها پر ڏيندس، قيمت توڪي مان ته پيئناسين، مان پاڻي تنهنجي ڏور منهنجا نه ذريعي منهنجي تون چيو، هن پر لنگهناسين. پرسان جي جبل اسين ناهي، ڳالهه ۽ نڪتو. ٻاهر لاءِ ملاقات سان هن سان هٽ مضبوط ۽ ميڙ وڏي هڪ ادوم ۽ گذرندين، ڪان هن اسرائيل ۽ چاهيو، نه ڏيڻ اجازت جي گذرڻ مان حدن پنهنجي ڪي اسرائيل ادوم اچي تي جبل هور جماعت، سڄي پٽ، جا اسرائيل ۽ ٽيا، روانا ڪان قادش هنن ۽ ويو. ڦري ڇئي، چيو، تي سرحدن جي زمين جي ادوم تي جبل هور ڪي هارون ۽ موسيٰ رب ۽ پهتا. جيڪا ٽيندؤ نه داخل ۾ زمين ان توهان ته ڇو وجي، ڪيو شامل سان قوم پنهنجي هارون ناراض تي پاڻي جي ڇڪڙي ڪي مون توهان ته ڇو آهي، ڏني ڪي اسرائيل بني مون سڄي وڃ، وڻي تي جبل هور ڪي انهن ۽ ڪي، پٽ سندس اليعازر ۽ وٺ، ڪي هارون ڪيو.

۽ پائڻ، کي پٽ سندس اليعازر ۽ لاهه، لباس سندس کان هارون ۽ اڇيان، جي جماعت مٿي کيس ۽ ڏنو، حڪم کيس رب جيئن ڪيو موسىٰ ۽ وڃي. مري اتي ٿي شامل هارون لاهي ڪڍڻا جا هن کي هارون ۽ سامهون، جي جماعت سڃي تي، جبل جي هور چاڑهيو چوٽي جي جبل ويو مري هارون ۽ کي، پٽ جي هن کي، اليعزر پائڻايا ڪپڑا اهي ۽ ڇڏيا، هارون ۽ ويو، مري هارون ته ڏنو جماعت سڃي ۽ آيا. هيٺ مان جبل اليعزر ۽ موسىٰ ۽ تي، گهر.سڃو جو اسرائيل روئي، ڏينهن ٽيهه لاءِ

21

رستي جي اٿارين اسرائيل ته ٻڌو هو، رهندو ۾ ريگستان جيڪو ارد، بادشاهه ڪنعاني ۽ اسرائيل ۽ ورتو. لُٽ ڪري قيد کي ڪجهه مان انهن ۽ وڙهيو، سان اسرائيل هن ۽ آيو، سان ته ڏيندين، ڪري ۾ قابو کي ماڻهن هنن کي مون تون جيڪڏهن چيو، ۽ ڪئي دعا کي رب آواز جي اسرائيل رب ۽ ڪندس. تباهه تي طور مڪمل کي شهرن سندس ۽ کيس مان ڪيو، وقف کي شهرن سندس ۽ کيس ۽ کيو، حوالي هيٺ هٽ سندن کي ڪنعاني ۽ ٻڌي، تي، رستي جي سمنڊ ڇاڙهي ٽي، روانا مان جبل هور آ رکيو. لعنت نالو جو جاءِ ان انهن ۽ ماڻهو آءُ ويا. ٽي شڪست دل ۾ رستي ماڻهو آ ويا؛ ڦري چوڌاري جو زمين جي ادوم انهن کي اسان تو ڇو؟ هي هئا، رهيا چئي هئا، رهيا ڇالهائي خلاف جي موسىٰ ۽ خلاف جي خدا اسان ۽ پاڻي؛ نه ۽ ماني، آهي نه ته ڇو لاءِ؟ مارڻ ۾ ريگستان آهين آندو ڪيي مان مصر سانپ مارينڊ ڏانهن ماڻهن مالڪ ۽ سان. ماني خالي هن آهي ويو ٽي بيزار روح جو ۽ ويا. مري ماڻهو گهڻا مان پٽن جي اسرائيل ۽ ڇڏيو، کائي کي ماڻهن انهن ۽ موڪليا، جي خداوند اسان ته ڇو آهي، ڪيو گناهه اسان هئا، چوندا پهتا، وٽ موسيٰ ماڻهو جڏهن کان اسان هو ۽ ڪر، دعا کان خداوند ڪري تنهن خلاف، تنهنجي ۽ ڇالهايوسين، خلاف

چيو، کي موسيٰ رب ۽ ڪئي، دعا ۾ باري جي ماڻهن ڏانهن رب موسيٰ ۽ چڏي. هتائي سانپ نانگ جيڪڏهن ته ٽيندو ائين ۽ رکه، تي نشاني کي ان ۽ ناهه، نانگ هڪ لاءِ پنهنجي موسيٰ ۽ ويندو. ٽي جيئرو ڏسي کي ان ماڻهو ڪنگهيل هر ته ڪنگهي، کي انسان ڪنهن ڪو جڏهن ته ٽيو ائين ۽ ڪيو، قائم تي نشاني هڪ کي ان ۽ ناهيو، نانگ جو کانسي هڪ ۽ رهيو. جيئرو هو ته ڏنو، ڏانهن نانگ جي کانسي هن ۽ ڪنگهيو، کي ماڻهوءَ ڪنهن نانگ ۾ اچلگا انهن ۽ ٽي، روانا کان اوبوٽ ۽ لڳايا. خيما ۾ اوبوٽ ۽ ٽيا، روانا پُٽ جا اسرائيل جي سج آهي، سامهون جي موآب جيڪو آهي، ۾ ريگستان کان پار جيڪو لڳايا، خيما کان اتان ۽ لڳايا. خيمه ۾ واهه جي زارد هنن ۽ ٽيا، روانا هنن کان اتان ۽ طرف. اپرندي کان حدن جي ماڻهن اموري جيڪو ڪيو، ڪئمپ ۾ ريگستان پار جي ارنون هنن ٽي، روانا هن ۾. وچ جي اموري ۽ موآب آهن، حدون جون موآب ارنون ته ڇو آهي، نڪرندڙ اڳتي وهندڙ جا ارنون ۽ چڏيو، ساڙي کي زاهب جنگ جي رب آهي، ويندو چيو ۾ ڪتاب ڪري ڪيو شامل سان حدن جي موآب اهو ۽ ڪن، آباد کي ايئر ته ڪيو مقرر کي وهٽن ۽ نالا. کي ماڻهن چيو، کي موسىٰ رب جيڪو آهي کوهه اُهو هي کوهه، اُهو کان اُتان ۽ آهي. ويو شروع تي، کوهه ڳايو گيت هي اسرائيل تڏهن ڏيندس. پاڻي لاءِ پيئڻ کين مان ۽ ڪر، گڏ پنهنجي بادشاهن جي قومن کي ان ڪٽيو حاڪمن، کي ان کوڙيو کوهه، لاءِ ان ڪريو ۽ ڏانهن، نهليئيل کان متانا ۽ ڏانهن، متانا کان کوهه ۽ ۾، حڪمراني پنهنجي ۾، بادشاهت ۾، ميدان جي موآب آهي جيڪو ڏانهن، ياهاز کان باموٽ ۽ ڏانهن، باموٽ کان نهليئيل سفير موسىٰ ۽ طرف. منهن جي ريگستان آهي رهيو ڏسي جيڪو کان، چوٽي جي ڪٽيل زمين تنهنجي اسين چوندي، سان، لفظن وارن امن ڏانهن، اموري بادشاهه سيهون موڪليا باغ جي انگورن نه ڏانهن، ٻني نه موڙينداسين نه هلنداسين؛ تي رستي لنگهنداسين، مان جو تائين لنگهنداسين، تي رستي شاهي مان؛ کوهه تنهنجي پاڻي پيئنداسين نه ڏانهن؛ ۽ ڏنو، نه لنگهڻ مان حدن پنهنجي کي اسرائيل سيهون پر لنگهون. حدون تنهنجون اسين

۽ نڪتو، ۾ ريگستان لاءِ ويڙهڻ سان اسرائيل ۽ ڪيو، گڏ کي قوم سيني پنهنجي سيهون ماريو، سان تلوار کيس اسرائيل ۽ ڪيائين. بندي قطار سامهون جي اسرائيل ۽ آيو، ۾ ياسا تائين، پٽن جي عمون تائين، جبوڪ وٺي کان ارنون ڪيو، قبضو تي زمين سندس ۽ اسرائيل ۽ ورتا، شهر سڀ اهي اسرائيل ۽ آهن. حدون جون پٽن جي عمان يازير ته ڇاڪاڻ آهي ۾. علائقن وارن ۾رپاسي سيني جي ان ۽ ۾، حشبون رهيو، ۾ شهرن سيني جي اموري بادشاهه جي موآب ۾ اڳ هن ۽ آهي، جو اموري شهر جو بادشاهه سيحون حشبون، ڇو ڪري هن ورتي. ڪٽي تائين ارنون کان عروعير زمين سڄي سندس هنن ۽ وڙهيو، سان ته ڇو شهر؛ جو سيهون ٽئي قائم ۽ ٽئي تعمير جيئن ته ۾، حشبون اچو چوٽيڪا، چوندا ويا نگلي ۽ تائين، موآب ويو کائي ۽ مان، شهر جي سيهون شعلو مان، حشبون نڪري باهه ڏنا جي؛ ڪموش قوم اي آهين، ويو ٽي تباهه تون موآب، کي تو افسوس ستون. جا ارنون کي، سيهون بادشاهه جي قوم اموري قيدي ڏيئرون جون هنن ۽ لاءِ، بچائڻ پٽ جا هنن ويا موآب باهه ٻاري وڌيڪ ايجا عورتن ۽ تائين؛ ٻيبون کان حشبون ٽيندو، تباهه ٻڇ جو هنن ۽ جاسوسي جي ياذير موسيٰ ۽ ٽيو. آباد ۾ شهرن سيني جي ماڻهن اموري اسرائيل پر تي. اتي جيڪو کي اموري ۽ ڪيا، ۾ قبضي ڳوٺ جا ان ۽ کي ان هنن ۽ موڪليو، لاءِ ڪرڻ جو بشان ۽ ويا، تي رستي ويندڙ ڏانهن بشان اُهي پوءِ، کان گهرڻ ڇڏيو. ڪيي هو رهندو رب ۽ آيا. ۾ اِدرعي لاءِ جنگ قوم سڀ سندس ۽ نڪتو، لاءِ ملڻ سان انهن اوگ بادشاهه سڀ سندس ۽ آهي، ڏني ۾ هٽن تنهنجي کيس مون ته ڇو ٻڇ، نه کيس چيو، کي موسيٰ اموري بادشاهه سيهون تو جيئن ڪندين اهو کيس تون ۽ زمين، سڀ سندس ۽ ماڻهو، سندس ۽ کي پٽن سندس ۽ ماريو کيس ۽ هو. ڪيو هو، رهندو ۾ حشبون جيڪو جو، وارن ورثي زمين سندس هنن ۽ ڇڏيو، نه بچيل به ڪو سندو جو تائين ايتري کي، ماڻهن سيني ورتي.۾

22

سامهون جي يريخو ويجهو جي اردن ۾ اولهه جي موآب پٽ جا اسرائيل نڪري ٻاهر ۽ سان اموري اسرائيل جيڪو ڏنو ڪجهه سڀ هو، پٽ جو سپور جيڪو بالاق، ۽ لڳايا. خيما موآب ۽ هئا، گهٽا اهي ته ڇاڪاڻ ويو ڀڄي گهٽو تمام ڪان ماڻهن موآب ۽ هو، ڪيو ڪي ڪائونسل جي بزرگن جي مديام موآب ۽ ٽيو. پريشان ڪان منهن جي پٽن جي اسرائيل ميدان ٻڇڙو جيئن ڇڏيندي، چاٽي ڪي سيني چوڌاري جي اسان جماعت هيءُ هاٿي چيو، هن ۽ هو. ۽ وقت ان بادشاهه جو موآب سپفور بن بلاڪ ۽ ٽو، چاٽي شيون سائي مان پٽن جي قوم جي هن جيڪو آهي، ۽ فتورا جيڪو ڏانهن، بعور پٽ بلعام موڪليا سفير نڪري مان مصر قوم هڪ ڏس، ڇئيندي: لاءِ، سڏڻ ڪيس آهي، تي درياءَ جي زمين جي ڀرسان منهنجي هي ۽ آهي، ڇڏيو ڦڪي ڪي نظر سموري جي زمين هن ڏس، ۽ آهي، آئي ڪان اسان هي ته ڇو ڪر، لعنت ڪي ماڻهن هنن لاءِ مون ۽ اڇ هتي هاٿي ۽ آهي. وينئي ڪي انهن آئون ۽ سگهون، ٽي قابل جي مارڻ ڪي انهن اسان جيئن ته آهن، مضبوط وڌيڪ اهي ڏيندين، برڪت تون ڪي جن ته ٽو ڃاڻان آئون ته ڇو ڇڏيان، ڪڍي مان زمين هن بزرگن جي موآب ۽ آهن. ٽيل لعنتي اهي ڪندين، لعنت تون ڪي جن ۽ ٽا، ٽين وارا برڪت پيشنگوئيون ۾ هٽن جي انهن ۽ ويا، ڪائونسل جي بزرگن جي مدين ۽ ڪائونسل جي ۽ رهو، رات هتي چيو، ڪي انهن هن ۽ چيا. لفظ جا بالاق ڪيس ۽ آيا، وٽ بلعام اهي ۽ هيون، جا موآب ۽ ڳالهائيندو، ڪي مون رب جيڪي ڏيندس جواب ڳالهيون اهي ڪي توهان مان بلعام آهن؟ ڇا وٽ تو ماڻهو هي چيو، ڪيس ۽ آيو، وٽ بلعام خدا ۽ رهيا. وٽ بلعام حاڪم ڇئي، موڪليو، وٽ مون ڪي هنن جو، موآب بادشاهه جو، صفور پٽ بالاق چيو، ڪي خدا ۽ آهي، ڇڏيو ڏڪي ڪي منهن جي زمين هن ۽ آهي، آئي نڪري مان مصر قوم هڪ ڏس، مان شايد ته ڪر، لعنت ڪي هن لاءِ مون ۽ اڇ هتي هاٿي ۽ آهي، وينو ڀرسان منهنجي هي

چيو، کي بلعام خدا ۽ چڏيندس. ڪيڊي مان زمين کي هن ۽ ٽيندس، قابل جي مارڻ کي هن بلعام ۽ آهن. وارا برڪت اهي ته ڇو ڪرين، لعنت کي ماڻهن نه ۽ وڃين، نه سان انهن تون کي مون خدا موڪو، ڏانهن مالڪ پنهنجي چيو، کي حڪمرانن جي بلق اُٿي، جو صبح چيو، ۽ آيا، وڃ بلاڪ اُٿي، حاڪم جا موآب ۽ ڏئي. نڪو اجازت جي وڃڻ گڏ سان توهان ۽ ڪيو، اضافو ۾ موڪلڻ حڪمران وڌيڪ اچا بلڪ ۽ چاهي. نڪو وڃڻ گڏ سان اسان بلعام صفور بن بالاق ڳالهيون هي ٽا، چون کيس ۽ آيا، وڃ بلعام اُهي ۽ معزز. وڌيڪ کان انهن مان ته ڇو جهجهڪ. نه ۾ اڇڻ وڃ منهنجي ته ڏو ڪريان گذارش توکان مان ڏو، چوي ۽ ڪندس، توکي مان سو چوندين تون ڪجهه جيڪي ۽ ڏيندس، عزت سان عزت توکي چيو، کي حڪمرانن جي بلق ۽ ڏنو جواب بلعام ۽ ڪر. لعنت تي ماڻهن هنن لاءِ مون ۽ اڇ خداوند مان به تڏهن ڏئي، پريل سان سون ۽ چانديءَ گهر پنهنجو کي مون بلق جيڪڏهن يا ننڍي کا ۾ ذهن پنهنجي ئي نه ۽ سگهان، ڏو نه ڪري ورزي خلاف جي ڪلام جي خدا مالڪ ته ڇاڏندس مان ۽ رهو، هتي رات هن به توهان هاڻي ۽ ڏو. سگهان ڪري ڳالهه وڏي چيو، کيس ۽ آيو، وڃ بلعام جو رات خدا ۽ چوندو. وڌيڪ ڇا لاءِ ڳالهائڻ سان مون جيڪو پر ڪر، پڻيان جي انهن ۽ اٿي ته آهن، موجود لاءِ سڏڻ توکي ماڻهو هي جيڪڏهن کي ڏيهه پنهنجي اُٿي، ۾ صبح بلعام ۽ ڪندين. ئي اهو ڳالهائيندس، توسان مان لفظ هو ته ڇاکاڻ ويو ڪاوڙجي ۾ ڪاوڙ خدا ۽ ويو. گڏ سان حاڪمن جي موآب ۽ کوٽايو، ۽ هو، سوار تي گڏهه پنهنجي هو ۽ لاءِ؛ ڪرڻ مخالفت کيس اُٿيو قاصد جو خدا ۽ ويو؛ ۾ هٿ تلوار ڪيڊيل ۾ رستي کي فرشتي جي خدا گڏي ۽ هئا. گڏ ساڻس نوڪر به سندس کي گڏي هن ۽ وئي، هلي ۾ ميدان ۽ ويئي ڦري کان رستي گڏي تڏهن ڏنو، بيڙل ڪٽي جي انگورن قاصد جو خدا ۽ آٿي. واپس تي رستي کي ان جيئن ته ماريو سان لئي پنهنجي پت کي پاڻ ڏسي، کي قاصد جي خدا گڏي ۽ هتان؛ پت هڪ ۽ هتان پت هڪ بينو، ۾ ڪٽن قاصد جي خدا ۽ ماريو. کي کيس اچا هن ۽ دٻايو؛ ڏانهن پت پير جو بلعام ۽ دٻايو، ڏانهن

ممڪن موڙڻ طرف ڪاپي يا ساڃي جتي بينو، تي جاءِ تنگ هڪ ۽ ويو هليو ۽ وڌيو، اڳتي ۽ ويو، ڪاوڙجي بلعام ۽ ويني، هينان جي بلعام ڏسي ڪي فرشتي جي خدا خر ۽ هو. نه مون ڪيم ڇا ڪي، بلعام ٿو چوي ۽ وات، جو گدهي کولي خدا ۽ ماريو. سان لٽ ڪي خر هن مون تو ته ڇو چيو، ڪي گڏي بلعام ۽ پيرو؟ ٽيون هي ڪي مون آهين ماريو تو جو ڪي، تو ئي ۾ اڳ مان ته ها هجي تلوار ۾ هٿ منهنجي جيڪڏهن ۽ آهن، ڪيون ڏنوليون سان تي جنهن گڏي تنهنجي آهيان نه مان ڇا ٿي، چوي ڪي بلعام گڏي آءُ ها. ڇڏيان ڇنبي توڪي تون ڇا تائين؟ ڏينهن جي اڄ وڻي ڪان جواني تنهنجي آهين رهيو ٽيندو سوار تون جون بلعام خدا نه. چيو، هن پر ڪيو؟ ائين توسان مون ڪري نظرانداز ڪندين، نظرانداز ۽ ٿو، ڏسي بينل ڪندي مخالفت ۾ رستي ڪي قاصد جي رب هو ۽ ڪيون، ظاهر اکيون خدا ۽ ڪيو. سجدو سان منهن پنهنجي هن جهڪي ۽ هئي، ڪيل ۾ هٿ جي هن تلوار نڪري مان ڏس، ۽ ماريو؟ ڇو پيرو ٽيون هي ڪي گڏي پنهنجي تو چيو، ڪيس قاصد جي ڪي مون گڏي ۽ اڳيان، منهنجي آهي نه سنو رستو تنهنجو ته ڇو ۾، مخالفت تنهنجي ويس تنهن هاڻي ته ها، وجي ڦري نه هوءَ جيڪڏهن ۽ هي. پيرو ٽيون ڪان مون وئي ڦري ڏسي، ڪي فرشتي جي رب بلعام ۽ ها. وڻان بچائي ڪي ان پر ها، ڇڏيان ماري توڪي مان ڪري مخالفت منهنجي ۾ رستي تون ته هو ڃاڻيو نه مون ته ڇو آهي، ڪيو گناهه مون چيو، موٽي واپس مان ته آهي، نه پسند اهو توڪي جيڪڏهن هاڻي ۽ آهين، بينو لاءِ ڪرڻ توڪي مان لفظ جيڪو پر وچ، گڏ سان ماڻهن چيو، ڪي بلعام قاصد جي خدا ۽ ويندس. ته ٻڌي بلق ۽ ويو. گڏ سان حڪمرانن جي بلاق بلعام ۽ رکندين. ڳالهائڻ ئي اهو چوان، جي ارنون جيڪو نڪتو، ڏانهن شهر جي موآب لاءِ ملڻ ڪيس هو تڏهن آهي، آيو بلعام مون ڇا چيو، ڪي بلعام بالاڪ آ آهي. مان حصي هڪ جي حدن جيڪو آهي، تي حدن ڇا ڏانهن؟ مون هئين رهيو اڇي نه ڇو تون هو؟ موڪليو نه توڏانهن لاءِ سڏڻ توڪي وڃ تو هاڻي مان ڏس، چيو، ڪي بالاق بلعام ۽ سگهندس؟ ڏئي نه عزت توڪي مان واقعي

منهنجي خدا جيڪڏهن لفظ جيڪو ٿيندس؟ قابل جي ڳالهائڻ ڪجهه مان چا آهيان؛ آيو جي علائقن ۾اهرين اهي ۽ ويو، گڏ سان بلق بلعام ۽ ڳالهائيندس. مان اهو اچلائي، ۽ وات ڏانهن حڪمرانن انهن ۽ بلعام ۽ ڪيا، قرباني ۾چڑا جا گابي ۽ ريڍن بلق ۽ آيا. ۽ شهرن ستون جي بعل ڪيس وڻي، ڪي بلعام بلق ۽ ٿيو، صبح ۽ هئا. گڏ سان هن جيڪي موڪليو ڏيکاريو.حصو ڪجهه جو ماڻهن ڪيس کان اتان ۽ ويو، ڪٹي مٹي تي

23

۽ گابيون ست هتي لاءِ مون ۽ ناهه، گاهون قربان ست هتي لاءِ مون چيو، ڪي بلق بلعام ۽ قربان ريڍ هڪ ۽ گابي هڪ ۽ هو، چيو ڪيس بلعام جيئن ڪيو ائين بلق ۽ ڪر. تيار ريا ست چا ته ويندس مان ۽ بيئو، تي قرباني پنهنجي چيو، ڪي بلق بلعام ۽ چڑهايائين. تي گاهه مان اهو ڏيکاريندو، ڪي مون هو ڪلام جيڪو ۽ ٿيندو، ظاهر ۽ ملاقات ڪي مون خدا ويو، سڏو ۽ ويو، لاءِ پڇڻ کان خدا بلعام ۽ بيئو. تي قرباني پنهنجي بلق ۽ ٻڌائيندس. توکي هر ۽ آهن، ڪيون تيار گاهن قربان ستن مون چيو، ڪيس بلعام ۽ ٿيو، ظاهر ڪي بلعام خدا ۽ اچلايو، لفظ ۽ وات جي بلعام خدا ۽ آهي. چاڙهيو مينڊو هڪ ۽ گابي هڪ تي گاهه قربان پنهنجي هو ۽ ويو، موڙيو طرف ڪيس هو ۽ ڳالهائيندين. ائين چيو، موتي ڏانهن بالاق هن ۽ تي ڪيس روح جو خدا ۽ هئا، گڏ ساڻس حاڪم سپ جا موآب ۽ هو، بيئو تي قربانين سڙيل بادشاهه بلق گهرايو ڪي مون مان مسوپوٽيميا چيو، هن ڪٹي، تمثيل پنهنجو ۽ ٿيو. نازل ۽ اڇ هتي ۽ ڪر، لعنت ڪي يعقوب لاءِ مون ۽ اڇ هتي چئي، مان، جبلن جي اوپر جو، موآب يا ڪري؟ نٹو لعنت رب ڪي جنهن ڪريان لعنت ڪيئن مان ڪر. لعنت ڪي اسرائيل لاءِ مون کان چوٽيءَ جي جبلن ته چو ڪري؟ نٹو لعنت خدا ڪي جنهن ڪريان لعنت ڪي ڪنهن مان رهندي، اڪيلي قوم ڏس ڪندس، مشاهدو ڪيس آئون کان ٽڪرين ۽ ڏسندس، ڪيس آئون

اسرائيل ڪير ۾ آهي، ڳڻيو بلڪل ڪي ٻج جي يعقوب ڪير ويندي. ڪئي نه شمار ۾ قومن ۾ ٽئي ٻج منهنجو ۾ ۾، روحن جي صادقن وڃي مري روح منهنجو ڳڻيندو؟ ڪي قومن جي توڪي مون آهي؟ ڪيو ڇا سان مون تو چيو، ڪي بالعام بالاڪ ۾ ٻج. جو انهن جيئن بلاق بلعام ۾ آهي. ڏني برڪت توئي ڏس ۾ آهي، سڏيو لاءِ ڪرڻ لعنت تي دشمنن منهنجي نه لاءِ ڳالهائڻ مان ئي اهو وجهي، ۾ وات منهنجي خدا به ڪجهه جيڪي ڇا چيو، ڪي ڏسندين، نہ ڪيس تون جتان تي جاءِ ٻي سان مون اجا اڃ ڪيس، بلق چيو آءِ سنپالیندس؟ اتان ڪيس ڪر لعنت آءِ ڏسندين، نہ تون ڪي سيني ڏسندين، حصو ڪجھ سندس رڳو پر تي، چوتي جي جبل ترڪيل ڏانهن، ٽاور نگراني جي ميدان ويو وٺي ڪيس ۾ لاءِ. منهنجي ۾ چاڙهيو. تي گاهه قربان ڏينگر هڪ ۾ گابي هڪ ۾ ڪيون، تعمير گاهون قربان ست اتي ۾ بلعام خدا ۾ لاءِ. پڇڻ ڪان خدا ٿو وڃان مان بيٺو، وٽ قربانين پنهنجي چيو، ڪي بلق بلعام ڳالهيون هيءُ ۾ وڃ، موتي ڏانهن بلق چيو، ۾ وجهيو، ڪلام ۾ وات سندس ۾ مليو، سان ۾ هو، بيٺو تي قرباني سڙيل سڃي پنهنجي هو ۾ موٽيو، طرف ڪيس هو ۾ ڳالهائيندين. تمثيل پنهنجو ۾ ڳالهايو؟ ڇا رب چيو، ڪيس بلاڪ ۾ هئا، گڏ سان هن حاڪم سپ جا موآب ناهي جهڙو انسان خدا شاهد. پٽ، جا صفور اي ڏي، ڪن ٻڌ، ۾ بلق، اُٺ چيو، هن مٿي، ڪٽي نه ڇا چيو، پاڻ هن ڇا وڃي، ڏني ڏمڪي ته پٽ جو انسان ئي نه ۾ ڳالهائي، ڪوڙ ته مان آهي، ڪنيو ڪم جو ڏيڻ برڪت مون ڏس، رهندو؟ نه قائم ۾ ڳالهائيندو، هو ڇا ڪندو؟ ۾ اسرائيل نه ۾ ٽيندي، نه محنت ڪا ۾ يعقوب موٽندس. نه واپس مان ۾ ڏيندس، برڪت شيون شاندار جون حڪمرانن آهي، سان سندس خدا سندس رب ويندي، ڏني تڪليف ڪا جلال جي يونيڪارن لاءِ هن آندو، ٻاهر ڪيي مان مصر ڪي هن جيڪو خدا آهن. ۾ ڪيس وقت مقرر آهي، پيشنگوئي ۾ اسرائيل نه ۾ آهي، گيري فال ۾ يعقوب ته ڇو نه آهي. جهڙو وانگر ٻچڑي قوم ڏس، ڪندو؟ پورو ڇا خدا ته ڪي، اسرائيل ۾ ويندو، چيو ڪي يعقوب تي رت جو زخمين ۾ ڪائي، شڪار جيستائين سمهندي نه ڪندي، فخر وانگر شينهن ۾ اُٺندي،

۾ ڏي. برڪت ڪيس ئي نه ۾ ڪر لعنت لاءِ منهنجي ڪيس ته نه چيو، ڪي بلعام بلق ۾ پيئي. ڳالهائي، خدا لفظ جيڪو ته هو چيو نه توڪي مون ۾ چا چيو، ڪي بلق بلعام، ڏيندي جواب وڃان، وڻي تي جاءِ ٻي توڪي اڇ، هتي چيو، ڪي بلعام بلق ۾ ڪندس؟ مان ئي اهو فغور ڪي بلعام بلق ۾ ڪر. لعنت لاءِ منهنجي ڪيس اتان ۾ لڳي، خوش ڪي خدا جيڪڏهن مون هتي چيو، ڪي بلق بلعام ۾ هئي. وڏيل ڏانهن ريگستان جيڪا ويو، وڻي تي چوٽي جي ڪيو ائين بلق ۾ ڪر. تيار ريا ست ۾ واڇا ست لاءِ مون هتي ۾ ٺاهه، گاهون قربان ست لاءِ چڑهايائين.تي گاهه قربان ريڍ هڪ ۾ گابي هڪ ۾ هو، چيو ڪيس بلعام جيئن

24

پنهنجي هو تڏهن آهي، سنو ڏيڻ برڪت ڪي اسرائيل اڳيان جي رب ته ڏنو بلعام جڏهن بلعام ۾ موڙيو. ڏانهن ريگستان منهن پنهنجو ۾ ويو، نه لاءِ ڏسڻ شگون موجب رواج روح جو خدا تي ڪيس ۾ ڏنو، لڳايل خيمه موجب قبيلن ڪي اسرائيل ڪٽي، اکيون پنهنجون ۾ سچ جيڪو ماڻهو اهو ٿو، چوي پڻ جو بعور بلعام چيو، هن ڪٽي، تمثيل پنهنجو ۾ آيو. جون هن ڏنو، ۾ ننڍ ڏسڻ جو خدا جنهن ٿو، چوي ٻڌندو لفظ جا طاقتور ٿو، چوي ٿو ڏسي وادیون جيئن اسرائيل؛ خيما تنهنجا يعقوب، گهر تنهنجا آهن سهٽا ڪيترا آهن. ڪليل اکيون پاڻيءَ ديودار جيئن ۾ لڳايا، رب جيڪي خيما، جيئن ۾ تي، درياءَ باغ جيئن ۾ ڏيندڙ، ڇانو ۾ ڪندو، حڪومت تي قومن گهٽين ۾ مان، ٻج جي هن ماڻهو هڪ نڪرندو پرسان. جي مصر ڪيس خدا ويندي. وڏائي بادشاهي جي هن ۾ ويندي، ڪئي بلند بادشاهي جي گوگ قومون جون دشمنن پنهنجي هو آهي، ڪيس جلال جو يونيڪارن جيئن آندو، ڪيي مان ڪي دشمن سان تيرن پنهنجي ۾ ڪيينڊو، گودو جو ٽڪرا ٽلها جا انهن ۾ ڪائيندو، اٽارينڊو؟ ڪيس ڪير ٻچڑو، جيئن ۾ شينهن، جيئن ڪيو آرام پوءِ ڪان ويهڻ لهي اڇلائيندو.

اهي ٽا، ڏين لعنت توکي جيڪي ۽ آهن، وارا برڪت اهي ٽا، ڏين برڪت توکي جيڪي چيو، کي بلعام بالاڪ ۽ ڏڪيا، هٽ پنهنجا هن ۽ ڪاوڙايو، تي بلعام بالاڪ ۽ آهن. لعنتي ٿيون ڏيندي برڪت تو ڏس، ۽ آهي، سڏيو توکي مون لاءِ ڏيڻ لعنت کي دشمن منهنجي ته هو چيو مون وچ، ڀڄي ڏانهن جاءِ پنهنجي ڪري تنهن هاڻي آهي. ڏني برڪت هي ڀيرو کي بالاق بلعام آهي. ڇڏيو ڪري محروم کان عزت توکي رب هاڻي پر ڏيندس، عزت کي تو چوندي، هو، چيو نه هئا، موڪليا ڏانهن مون تو جيڪي کي، قاصدن تنهنجي مون ڇا چيو، ڪلام جي رب مان ڏئي، ڀريل سان سون ۽ چانديءَ گهر پنهنجو کي مون بالاق جيڪڏهن خدا جيترو ڪريان؛ کان پاڻ خراب يا چگو کي ان ته سگهندس نه ڪري ورزي خلاف جي اڇ، ويندس، ڀڄي ڏانهن جاءِ پنهنجي مان ڏس، هاڻي ۽ چوندس؟ مان ڳالهيون اهي چوي، ۽ ۾. ڏينهن آخري ڪندا ڇا سان ماڻهن تنهنجي ماڻهو هي ته ڏيندس صلاح توکي مان سڇ جيڪو ٿو چوي ماڻهو اهو ٿو، چوي پٽ جو بيعور بلعام چيو، هن ڪٽي، تمثيل پنهنجو آهي؛ ڏٺو ۾ ننڍ رويو جو خدا ۽ ٿو، ڄاڻي علم کان اعليٰ ٿو، ٻڌي ڪلام جا خدا ٿو، ڏسي ۾ نه پر ڏيندس، برڪت مان هاڻي، نه پر ڏيکاريندس، کيس مان آهن. کليل اکيون جون هن موآب هو ۽ مان، اسرائيل اٹندو ماڻهو هڪ مان، يعقوب اپرندو تارو هڪ ٽيندو، ويجهو عيسو ۽ ٽيندو، وراثت ادوم ۽ لُٽيندو. کي پٽن سيني جي سيٽ ۽ ٽوڙيندو، کي اڳواڻن جي ۽ مان، ياڪوب اُپرندو ۽ ڪيو. ڪم ۾ طاقت اسرائيل ۽ دشمن، سندس ٽيندو، وراثت جو چيو، هن ڪٽي، تمثيل پنهنجو ۽ ڏسي، کي عماليق ۽ مان. شهر کي بچايل ڪندو تباهه ۽ ڏسي، کي قيني ۽ ويندو. ٽي تباهه نسل سندن ۽ آهي، عماليق شروعات جي قومن پنهنجو تون جيڪڏهن ۽ آهي؛ مضبوط رهائش تنهنجي چيو، هن ڪٽي، تمثيل سندس قيد کي تو اسوري ٽئي، آکيرو جو چالاکيءَ لاءِ بيعور جيڪڏهن ۽ رکين، ۾ پٽر آکيرو خدا جڏهن رهندو، جيئرو ڪير اي، اي چيو، ڪٽي، تمثيل پنهنجو ۽ ڏسي، کي اوگ ۽ ڪندا. ۽ کي، اَسور ڏيندا تڪليف اهي ۽ مان، هٽ جي ڪِتيائين ٻاهر نڪرندو ۽ رکي؟ شيون اهي

کڙي اٽي بلعام ۾ ويندا. ٽي هلاڪ سان اتفاق هڪ پاڻ ۾ کي، عبرانين ڏيندا تڪليف اهي ويو.هليو ڏانهن پاڻ به بالاق ۾ ويو، موٽي ڏانهن جاءِ پنهنجي

25

کي انهن ۾ ٽيو. ناپاڪ ڪري زنا سان ڏيئرن جي موآب ماڻهو ۾ رهيو، ۽ شطيم اسرائيل ۾ سجدو انهن ۾ مان، قربانين جي انهن کائي ماڻهن ۾ ۽، قربانين جي بتن جي انهن سڏيو سان ڪاوڙ ڪاوڙيو رب ۾ ڏانهن، فغور بعل ٽيو مڪمل اسرائيل ۾ کي؛ بتن جي انهن ڪيو سامهون جي رب کي انهن ۾ وڻ، اڳواڻ سڀ جا ماڻهن چيو، کي موسىٰ رب ۾ تي. اسرائيل اسرائيل موسيٰ ۾ ويندو. موٽي کان اسرائيل ڪاوڙ ۾ غضب جو رب ۾ ٺاهه، مثال ۽ سج ۾ هو. ٽيو شامل ۽ فغور بعل جيڪو ماريو کي ماڻهوءَ پنهنجي هڪ هر چيو، کي قبيلن جي آيو وٽي وٽ عورت مدياني کي ياءُ پنهنجي ۾ آيو ماڻهو هڪ مان پٽن جي اسرائيل ڏس، جي شاهدي اهي پر اڳيان، جي جماعت سڄي جي پٽن جي اسرائيل ۾ اڳيان، جي موسىٰ جيڪو هو، پٽ جو اليعازر جيڪو فنحاس، جڏهن هئا. رهيا روئي وٽ دروازي جي خيمي نيزو ۽ هٿ پنهنجي ۾ بيٺو، اٽي مان وچ جي گڏجاڻي هو ته ڏٺو، هو، پٽ جو ڪاهن هارون اسرائيلي ڇڏيو، ڇهي کي ٻنهي ۾ ٽيو، داخل ۽ پٽيءَ پٺيان جي ماڻهوءَ اسرائيلي ڪٽي، ۾ وئي. ٽي بند مار کان پٽن جي اسرائيل ۾ ذريعي، رحم جي هن کي عورت ۾ کي ماڻهوءَ فنحاس چئي، ڳالهايو، ڏانهن موسىٰ رب آءُ ٽيا. هزار چوويهه اهي ويا، مري ۽ وبا جيڪي روڪيو، کان اسرائيل بني غضب منهنجو هن جو، ڪاهن هارون پٽ جو، اليعازر پٽ پنهنجي کي اسرائيل بني مون ۾ ڪئي، ۽ انهن غيرت جي غيرت منهنجي هن ته ڇاڪاڻ ۾ ٽو، ڏيان عهد جو امن کيس مان ڏس چيو، ائين ڪيو. نه تباهه تي طور مڪمل ۽ غيرت بدلي جي انهن عهد، جو هميشه جو ڪاهنيت پٺيان سندس کي نسل سندس ۾ کيس هوندو

ڏنو. ڪفارو ۾ باري جي اسرائيل بني هن ۾ ڏيڪاريو، جوش لاءِ خدا پنهنجي هن لاءِ جن ۾ زمبري ويو، ماريو گڏ سان عورت مدياني جيڪو نالو، جو ماٹھوءَ اسرائيلي ويل ماريل پر مدياني عورت جيڪا ۾ حڪمران. جو گھر جي خاندان جي شمعون پٽ، جو سلمون ھو، مديان ھو، حاڪم جو قوم عمّوٽ جيڪو ڏيءَ، جي سور ھو، چسبي نالو سندس وئي، ماريل ڳالھاءِ، سان پٽن جي اسرائيل چئي، ڳالھايو، ڏانھن موسىٰ رب ۾ آھي. مان گھراٹي جي سان توھان پاڻ اھي ته ڇاڪاڻ مارو، ڪي انھن ۾ ڪريو دشمني سان ماٹھن مدياني چئي، خزبي ۾ ٽا، ڏين فريب ڪري جي فوگور ڪي توھان اھي جيترو ٽا، ڪن دشمني ۾ فريب جي مار ڪري جي فوگور جيڪا ٻيٹ، جي انھن ڏيءَ، جي حاڪم جي مدين ڪري، جي ھئي.وئي ماري ۾ ڏينھن

26

سڄي ڳٹپ وٺو چئي، سان، پادري اليعزر ۾ سان موسىٰ رب ڳالھايو ۾ پوءِ، کان مار ٽيو ۾ جي ڏاڏن ابن جي انھن مٹي، ۾ کان عمر جي سالن ويھن جي اسرائيل پٽن جي گڏجاٹي ڳالھايو ۾ ۾. اسرائيل اچڻ ۾ قطار لاءِ جنگ آھي رھيو نڪري جيڪو ڪو ھر مطابق، گھرن ويھن چئيندي، سامھون، جي يريحو تي اردن ۾ عربوت جي موآب ڪاھن اليعزر ۾ موسىٰ مصر نڪتا جيڪي پٽ جا اسرائيل ۾ کي؛ موسىٰ رب ڏنو حڪم جيئن مٹي، ۾ کان سالن کي، فلو قوم؛ جي حنوڪ ۾ حنوڪ، پٽ جا روبن ۾ جاول؛ پھريون جو اسرائيل روبن مان، روبين ھي ماٹھو. جا چارمي کي، چارمي ماٹھو، جا اسرونئي کي، حزرون قوم. جي فلوئي ۾ ھو. اليآب پٽ جا پلو ۾ ٽي. ٽيھه سؤ ست ھزار چاليھه ٽي ڳٹپ جي انھن ۾ ھئا، ماٹھو جا جيڪي آھن اُھي ھي ھئا، سڏيل جا گڏجاٹي ھي اَبيرون، ۾ داٹان، ۾ نَموئيل، پُٽ، جا اِليآب پنھنجو زمين ۾ ۾. بغاوت جي رب ۾، گڏجاٹي جي قورح اُٹيا، خلاف جي ھارون ۾ موسيٰ

باهه جڏهن ۾، موت جي جماعت جي هن ڇڏيو، نگلي کي قورح ۽ کين ان کوليو، وات ۽ ويا. مري نه پٽ جا قورح پر ٽيا؛ ۾ نشاني اهي ۽ ويئي، کائي کي سئو به ۽ پنجاهه لاءِ، يامين ماڻهو؛ جا نموئيلين لاءِ، نموئيل ماڻهو؛ جا پٽن جي شمعون پٽ، جا شمعون لاءِ، سائول ماڻهو؛ جا زارحين لاءِ، زارح ماڻهو؛ جا ياخينين لاءِ، ياخين ماڻهو؛ جا يامينين به هزار ٻاويهه موجب، شماري مردم سندن آهن، قبيلا جا شمعون هي ماڻهو. جا سائولين پٽ جا يهودا ۽ ويا. مري ۾ زمين جي ڪنعان اونان ۽ ايئر ۽ اونان، ۽ ايئر پٽ، جا يهودا سؤ. لاءِ، زارح قوم، فارسي لاءِ، فارس قوم، شيلوني لاءِ، شيلوم ٽيا، موجب قبيلن پنهنجن قوم. يامونائيٽ لاءِ يامون قوم، اسرونائيٽ لاءِ اسرون ٽيا: پٽ جا فارس ۽ قوم. زارحي ۽ سؤ. پنج ۽ هزار ستر ۽ ڇهه مطابق، معائني جي انهن آهن، جون يهودا قومون هي ياسوب قوم؛ فوائي لاءِ، فوا قوم؛ ٽولائي لاءِ، ٽولا موجب: قبيلن پنهنجن پٽ جا اسڪار ڳٽپ جي انهن آهن، جون يساڪار قومون هي قوم. سمرامي لاءِ، سمرام قوم؛ ياسوبي لاءِ، ساردیءَ لاءِ، سارد مطابق: قبيلن جي انهن پٽ جا زبولون سؤ. چار ۽ هزار سٺ ۽ چار مان، انهن قبيلا جا زبولون هي قوم. جي الهليءَ لاءِ، الهل قوم؛ جي الونيءَ لاءِ، الون قوم؛ جي لاءِ، صفون موجب: قبيلن پنهنجن پٽ جا گاد سؤ. پنج ۽ هزار سٺ مان، شماري مردم جي لاءِ، عدي قوم؛ ازني لاءِ، ازني قوم؛ شوني لاءِ، شوني قوم؛ حجي لاءِ، حجي قوم؛ صفوني قومون جون پٽن جي گاد هي قوم. اريلي لاءِ، اريل قوم؛ ارودي لاءِ، ارودي قوم؛ عدي قبيلن سندن پُٽ، جا اَشير هيون. سؤ پنج ۽ هزار چاليهه چار مان، شماري مردم سندن جي باريائيءَ لاءِ، باريا قوم؛ جي يسوئيءَ لاءِ، يسوءُ قوم؛ جي ياميني‌ءَ لاءِ، يامين مطابق: جو ٽيءَ جي اشير ۽ ماڻهو. جا ملڪيئلي کي، ملڪيئل ماڻهو؛ جا ڪوبري کي، ڪوبر قوم. هئا. سؤ چار ۽ هزار چاليهه ٽي مطابق، ڳٽپ سندن قبيلا جا آشير هي هئي. ساراءِ نالو جا ماخيري لاءِ، ماخير پٽ جا منسي افرائيم. ۽ منسي موجب، قبيلن سندن پٽ جا يوسف اخيزر، هئا، پٽ جا گلعاد هي ۽ ماڻهو. جا گلعادي لاءِ، گلعاد ڄاريو؛ کي گلعاد ماخير ۽ ماڻهو؛

ماڻهو جا شيڪيم اسريئيلي؛ ماڻهو جا اسريئيل قوم. خيليگي خيليگ، قوم، اخيزري جو اوفر جيڪو کي، سلپاد ۾ هيفري. ماڻهو جا هيفر ۾ شيماري؛ ماڻهو جا شيمار شيڪيمي؛ ۾ نوا، ۾ ملا، جا: ٽيئرن جي سلپاد آهن نالا هي ۾ ٽيئرون، پر ٽيا، نه پٽ کي هن هو، پٽ هزار پنجاهه ۾ به مان، شماري مردم جي انهن قومون جون منسّيٰ هي ٿرسا. ۾ ملخا، ۾ اگلا، هي قوم. تاهاني لاءِ، تاهان قوم؛ سوٿالي لاءِ، سوٿالا پٽ: جا افرائيم هي ۾ سؤ. ست ۾ شماري جي انهن آهن قومون جون افرائيم هي ماڻهو. جا عدني ۾ عدن آهن، پٽ جا سوٿالا مطابق. قومن جي انهن آهن، قومون جون پٽن جي يوسف هي سؤ؛ پنج ۾ هزار ٻٽيهه مان، قوم؛ اسوبيري لاءِ، اسوبير قوم؛ بالي لاءِ، بالي مطابق: قبيلن جي انهن پٽ جا بنيامين ۾ ادار ٽيا پٽ جا بالي ۾ ماڻهو. جا سوفانيس کي، سوفان قوم. ياچيراني لاءِ، ياچيران قبيلن جي انهن آهن پٽ جا بنيامين هي قوم. نعماني لاءِ نعمان ۾ قوم، اداري لاءِ ادار نعمان، جي انهن پٽ جا دان ۾ سؤ. پنج ۾ هزار ٽيهه ۾ پنج مان شماري مردم جي انهن مطابق، سپ موجب. قبيلن جي انهن قبيلا جا دان هي قبيلو، جو شاميءَ لاءِ، شام موجب: قبيلن نفتالي هيون. سؤ چار ۾ هزار ست ۾ چار موجب، معائني جي انهن جي، شوحامين قومون کي، جيسر قوم. گاوني لاءِ، گاوني قوم؛ اسيئلي لاءِ، اسيئل مطابق: قبيلن جي انهن پٽ جا موجب، ڇٽپ جي انهن آهن، قبيلا جا نفتالي هي ماڻهو. سيليمي کي، سيليم ماڻهو؛ جيسري ۾ هزار هڪ ۾ هزار سؤ ڇهه آهي، شماري جي پٽن جي اسرائيل هي سؤ. ٽي ۾ هزار چاليهه جي نالن ويندي، ورهايي زمين کي انهن چئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۾ ٽيهه. ۾ سؤ ست ۾ وڏائيندين، ميراث تون لاءِ تن آهي، وڏيڪ تعداد جو جن لاءِ. وڌ ۾ وراثت موجب تعداد اهي جيئن کي، هڪ هر گهٽائيندين، ميراث جي انهن تون لاءِ تن آهي، گهٽ تعداد جو جن انهن ويندو، ورهايو کي نالن زمين ذريعي جي قرعن ويندي. ڏني ميراث جي انهن ويا، ڇٽيا ۾ ڪيترن کي ورثي جي انهن تون مان قرعي ڪندا. وراثت مطابق قبيلن جي ڏاڏن جي گرشوني کي، گرشون مطابق: قبيلن جي انهن پُٽ جا لاوي ۾ ورهائيندين. ۾ وچ جي ٽورن

آهن: قومون جون پٽن جي لاويءَ هي قوم. مراري ڪي، مراري قوم؛ قهاتي ڪي، قهات قوم؛ ڪي عمرام قهات ۾ قوم، جي موسي ۽ قوم جي قورح قوم، جي حبروني قوم، جي لوبيني ڪي انهن جنهن هئي، ڏيءَ جي ليوي جيڪا هو، يوخابيد نالو جو زال جي هن ڪيو. پيدا ۽ ڪي. مريم پيڻ جي انهن ۽ ڄاتو، ڪي موسيٰ ۽ هارون لاءِ عمرام ۽ ڄاتو، ۾ مصر لاءِ ليوي اجنبي انهن جڏهن ويا، مري ابيود ۽ نداب ۽ ٽيا. اٿامار ۽ اليعازر ابيود، ناداب، ڪي هارون مان شماري مردم جي انهن ڪئي. پيش ۾ ريگستان جي سينا اڇيان جي خداوند باهه ۾ وچ جي اسرائيل بني اهي ته ڇو جو، مٿي ڪان مهيني هڪ ٻار نر هر ٽيا، هزار ٽيويهه آهي هيءَ ۽ ويو. ڏنو نه حصو ۾ وچ جي اسرائيل بني ڪي انهن ته ڇاڪاڻ ويا، نه ڳٽيا عربوت ڪيو معائنو جو پٽن جي اسرائيل جن جي، اليعزر پادري ۽ موسيٰ شماري مردم هارون ۽ موسيٰ جو جن هو نه ماٺهو به ڪو ۾ انهن ۽ مطابق. جي يريحو تي اردن ۾، موآب معائنو ۾ ريگستان جي سينا جو پٽن جي اسرائيل انهن جڏهن هو، ويو ڪيو معائنو پاران نه به هڪ مان انهن ۽ ۾، اُجاڙ ويندا مري سان موت چيو، ڪين مالڪ ته ڇو هو. ڪيو پٽ.جو نون يشوع ۽ جو، يفنه پٽ ڪالب سواءِ بچيو،

27

جو مخير جيڪو هو، پٽ جو گلعاد جيڪو هو، پٽ جو اوفر جيڪو ڏيئرون، جون سلفاد آ آهن: هي نالا جا انهن ۽ ويون، اڇي مان، پٽن جي يوسف مان، قوم جي منسي هو، پٽ جي ڪاهن العازر ۽ بيٽيون، اڇيان جي موسيٰ ۽ ترصا، ۽ ملڪا، ۽ حجلا، ۽ نوعا، ۽ معلا، دروازي جي خيمي جي شاهديءَ اڇيان جي جماعت سڄي ۽ اڇيان، جي سردارن ۽ اڇيان، هو نه ۾ وچ جي جماعت ان هو ۽ ويو، مري ۾ ريگستان پيءُ جو اسان ٽيون: چون تي، ڪري جي گناهه پنهنجي هو پر ۾، جماعت جي قورح هئي ٽي گڏ اڇيان جي رب جيڪا

مٹايو نه مان وچ جي قوم جي هن نالو جو پيءُ جي اسان ٽيا؛ نه پٽ کي هن ۾ ويو، مري ملکيت ۾ وچ جي ڀائرن جي پيءُ جي اسان کي اسان ناهي؛ پٽ کي هن ته ڇو وڃي، چئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۾ آندو. اڳيان جي رب فيصلو جو انهن موسىٰ ۾ ڏيو. وراثت ملکيت ڏيندين کين توهان آهن؛ ڳالهايون تي طور صحيح ڏيئرون جون صلفحاد ۾ کين. حصو جو پيءُ جي انهن ڪندين منتقل ۾ ۾، وچ جي ڀائرن جي پيءُ جي انهن جي هجي نه پٽ ۾ وڃي، مري جيڪڏهن ماٹهو چئي، ڳالهائيندين، سان پٽن جي اسرائيل تون ڪيس، ٽيءَ هجي نه پر جيڪڏهن سندس؛ کي ٽيءَ سندس ورثو ڪندؤ منتقل ڪيس، جي هن وراثت توهان ته هجن، نه ڀائر کي هن پر جيڪڏهن سندس. کي ڀاءُ ورثو ڏيندؤ هن وراثت توهان ته هجن، نه ڀائر جا پيءُ جي هن پر جيڪڏهن ڏيندؤ. کي ڀاءُ جي پيءُ وارث جو ملکيت جي هن هو جيئن ته ڏيندؤ، کي مائٽ ويجهي جي هن مان قبيلي جي حڪم کي موسيٰ مالڪ جيئن هوندو، قانون جو فيصلي لاءِ پٽن جي اسرائيل هي ۾ ٽئي، ڪنعان ۾ آهي، جبل نبو هي چڑهه، تي جبل واري پار جي اردن چيو، کي موسيٰ رب ۾ ڏنو. کي ان تون ۾ ٽو. ڏيان ۾ قبضي کي ہارن جي اسرائيل مان جيڪا ڏس، کي زمين جي جبل هور هارون ڀاءُ تنهنجو جيئن ويندين، ڪيو شامل ۾ قوم پنهنجي پڻ تون ۾ ڏسندين، جي جماعت چڏيو، پڇي ۾ سين صحرا لفظ منهنجو توهان ته ڇو ويو. ڪيو شامل تي پاڪ سامهون جي انهن تي پاڻي کي مون توهان لاءِ، ڪرڻ پاڪ کي مون ۾ ڪرڻ مخالفت رب، چيو، ڈانهن رب موسىٰ ۾. سين صحرا ۾ قادش پاڻي جو تڪرار آهي هي ڪيو، نه انهن جيڪو ڪري، مقرر ماٹهو هڪ تي گڏجاڻي هن خدا، جو گوشت سيني ۾ جو روحن جيڪو ۾ ٽيندو، داخل اندر اڳيان منهن جي انهن جيڪو ۾ نڪرندو، ٻاهر اڳيان منهن جي وانگر ريڻ انهن گڏجاڻي جي رب ۾ آٹيندو، اندر کي انهن جيڪو ۾ ڪيندو، ٻاهر کي انهن وٹ، کي يشوع لاءِ پاڻ چئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۾ آهي. نه ريڊار کي جن هوندي نه ۾ رکندين· تي هن هٹ پنهنجا تون ۾ ٽو، رکي روح ۾ پاڻ جيڪو ماٹهو هڪ پٽ، جو نون

اڇيان جي گڏجاڻي سڃي کي هن ۾ بيهارينديون، اڇيان جي ڪاهن اليعزر کي هن تون تي کيس عزت پنهنجي تون ۾ ڏيندين. حڪم اڇيان جي انهن بابت هن ۾ ڏيندين، حڪم ٿيندو، بيٺو اڇيان جي پادريءَ ايليعزر ۾ ٻڌندا. جي کيس پٽ جا اسرائيل جيئن ته ڏيندين، هن ۾ نڪرندا، تي وات جي هن پڇندا، فيصلو جو ڏيکارڻ اڇيان جي خداوند کان هن ۾ ائين موسىٰ جماعت. سڃي ۾ سان، دل هڪ پٽ جا اسرائيل ۾ هو ٿيندا داخل تي وات جي ۾ اڇيان جي ڪاهن اليعازر کيس وٽي کي يشوع ۾ هو، ڏنو حڪم کيس رب جيئن ڪيو جيئن ڪيو مقرر کيس ۾ رکيا، تي کيس هٽ پنهنجا ۾ بيهاريو، اڇيان جي گڏجاڻي سڃي هو.ڏنو حڪم کي موسىٰ رب

28

کي انهن تون ۾ ڏي، حڪم کي پٽن جي اسرائيل چئي، ڳالهايو، ڏانهن موسىٰ رب ۾ لاءِ بوءَ جي خوشبوءَ جيڪي قرباني، منهنجون تحفا، منهنجا تحفا، منهنجا چئي، چوندين، چوندين، کي انهن تون ۾ ڪندين. پيش کي مون ۾ عيدن منهنجي ته سنڀالينديون تون آهن، ٻڪريون ٻه عيب بي جا سال ڪندا، پيش کي مالڪ توهان جيڪي آهن قربانيون اهي هي کي ٻُڪريءَ ٻيو ۾ ڪندين، ۾ صبح تون کي ٻُڪريءَ هڪ مسلسل. لاءِ قرباني سڙيل روزانو لاءِ، قرباني اٽو سئو حصو ڏهون جو ايفا ڏاهيندين تون ۾ ڪندين. وقت جي شام تون رهندڙ جاري جيڪا قرباني جلائي ۾. حصي چوٿين جي هين هجي، ملايل ۾ تيل جيڪو جو پيئڻ جو هن ۾ طور. بوءَ جي خوشبوءَ لاءِ رب وئي، ٿي تي جبل سينا جيڪا آهي، شراب سخت نذرانو جو پيئڻ تون ۾ جاءِ پاڪ لاءِ؛ ڍڪي هڪ جو هِن چوٿون نذرانو ۾ موجب قرباني جي هن ڪندين؛ وقت جي شام تون ڍڪو ٻيو ۾ وهائيندين؛ لاءِ خداوند جي آرام لاءِ. خداوند ۾ بوءَ جي خوشبوءَ ڪندا توهان موجب نذراني جي پيئڻ جي هن

سڻي حصا ڏهين ٻه ۽ آٽيندؤ، عيب بي آهن جا سال هڪ جيڪي ليلا ٻه توهان تي ڏينهن ساڙيل سڃي جي آرام لاءِ، نذر جي پيئڻ ۽ لاءِ قرباني آهن ملايل ۾ تيل جيڪي جا اٽي ۽ نذر. جي پيئڻ جي ان ۽ تي، قرباني ساڙيل سڃي جي سدائين ۾ ڏينهن جي آرام قرباني هڪ ۽ مان، ڊورن ٻڪريون ٻه ڪندا، پيش قرباني سڙيل سڃو لاءِ رب توهان ۾ چنڊن نئين ٻڪري هڪ ملايل ۾ تيل جو اٽي سڻي ڏهين تي عيب؛ بي پيڙا جا سال هڪ ست مينڊيو، تيل جو اٽي سڻي ڏهون ڏهون لاءِ؛ مينڊي هڪ ملايل ۾ تيل جو اٽي سڻي ڏهين ٻه ۽ لاءِ، نذرانو جو پيئڻ جو هنن لاءِ. رب نذرانو جو بوءِ جي خوشبوءَ قرباني لاءِ، پيڙ هڪ ملايل ۾ چوٿون جو هِن ۽ هوندو. لاءِ مينڊي هڪ جو هِن ٽيون ۽ هوندو، لاءِ ٻچڙي هڪ جو هِن اڌ سال ۾ مهيني کان مهيني قرباني ساڙيل سڃو هيءُ هوندو؛ جو شراب لاءِ ڏيڻي هڪ حصو قرباني سڙيل سڃي مسلسل لاءِ، رب لاءِ گناهه ٻڪري هڪ مان ٻڪرين ۽ لاءِ. مهينن جي ۾ ڏينهن چوڏهين جي مهيني پهرين ۽ قرباني. جي پيئڻ جي ان ۽ ويندي، ڪئي گڏ سان بي توهان تائين ڏينهن ست آهي، عيد تي ڏينهن پندرهين جي مهيني هن ۽ پاسخا. جو رب ڪو هوندو، لاءِ توهان اهو ويندو، سڏيو مقدس جيڪو ڏينهن پهريون ۽ ڪائو. ماني خمير آٽيندؤ: چڑهاوا ۽ قرباني سڙيل لاءِ رب توهان ۽ ڪندؤ. نه توهان ڪم وارو خدمت به انهن آءٍ هوندا. عيب بي لاءِ توهان اهي ليلا، جا سال ست ريو، هڪ ،□□□ٻهمان ڊورن لاءِ. مينڊي هڪ ڏهون ٻه آءٍ لاءِ، واڇي هڪ ڏهون تي مِليل، ۾ تيل اَٽو سُوٽو قرباني جي ٻڪري نر هڪ مان ٻڪرين ۽ لاءِ. ٻڪرين ستن ڪندين، لاءِ ٻڪريءَ هڪ تون ڏهون ڏهون جي، قرباني سڙيل سڃي مسلسل جي صبح سواءِ لاءِ؛ ڏيڻ ڪفارو لاءِ توهان بابت، گناهه ڏينهن هر ڪندؤ، توهان مطابق انهن شيون هي آهي. قربانيءَ سڙيل سڃي مسلسل جيڪا تي، قرباني سڙيل سڃي لاءِ. رب لاءِ بوءَ جي خوشبوءَ نذرانو ۽ تحفو تائين، ڏينهن ستن لاءِ توهان ڏينهن ستون ۽ ڪندؤ. ڪي نذراني جي پيئڻ جي ان توهان آهي، مسلسل جيڪا ۾، ڏينهن جي نون ۽ ڪندؤ. نه ڪم وارو غلاميءَ به ڪو ۾ ان توهان ويندو، سڏيو مقدس

سڏيل مقدس لاءِ توهان اها ڪندا، پيش قرباني نئين جي هفتن لاءِ رب توهان جڏهن منهنجي خوشبوءِ لاءِ رب توهان ۾ ڪندا. نه ڪم جو غلامي۽ به ڪو توهان هوندو، ڏينهن عيب بي پراڻا سال ست مينڍو، هڪ ٻچڙا، ٻه مان ڏورن آڻيندؤ، قرباني سڙيل ۾ بوءِ ڏهين ٻه ۾ لاءِ، وڇڙي هڪ ڏهين ٽي هو، ملايل ۾ تيل اٽو سُئو قرباني جي هنن ڏاڙهيون. ٻکرو هڪ مان ٻکرين ۾ کي؛ ڍڪڻ ستن کي، ڍڪي هڪ ڏهون ڏهون لاءِ. مينڍي هڪ جي انهن ۾ جي؛ قرباني سڙيل مسلسل سواءِ لاءِ؛ ڏيڻ ڪفارو بابت توهان بابت، گناهه نذرانا.جا پيئڻ جا انهن ۾ هوندا، لاءِ توهان عيب بي اهي ڪندؤ، لاءِ مون توهان قرباني

29

ٻه ڪو توهان هوندي، گڏجاڻي مقدس لاءِ توهان تي، ڏينهن پهرين جي مهيني ستين ۾ لاءِ مالڪ توهان ۾ هوندو. ڏينهن جو وڃائڻ نرسنگا لاءِ توهان اهو ڪندؤ، نه ڪم غلامانو ۾ ڏاڙهو، هڪ ٻچڙو، جو گابي هڪ مان ڏورن ڪندا: قرباني سڙيل واري بوءِ جي خوشبوءِ هڪ ڏهين ٽي هوندو؛ ملايل ۾ تيل آٽو سُئو قرباني جي هنن ڏاڙها. عيب بي جا سال ست ٻکرين ۾ لاءِ؛ ليلن ستن لاءِ، ليلي هڪ ڏهون ڏهون لاءِ؛ مينڍي هڪ ڏهين ٻه ۾ لاءِ، ٻچڙي سڙيل جي چند نئين سواءِ لاءِ؛ ڏيڻ ڪفارو ۾ باري جي توهان بابت، گناهه ٻکرو هڪ مان جيڪا قرباني سڙيل ۾ نذرانا، جا پيئڻ جا هنن ۾ قربانيون، جون هنن ۾ ڪان؛ قربانين مطابق ضابطي جي هنن نذرانا جا پيئڻ جا هنن ۾ قربانيون جون هنن ۾ آهي؛ مسلسل گڏجاڻي مقدس لاءِ توهان تي ڏينهن ڏهين جي مهيني هن ۾ لاءِ. رب ۾ بوءَ جي خوشبوءَ رب توهان ۾ ڪندؤ. نه ڪم به ڪو ۾ ڏيندؤ، تڪليف کي روحن پنهنجن توهان ۾ ٽيندي، هڪ گابو، هڪ مان ڏورن قرباني: لاءِ رب آڻيندؤ، قرباني سڙيل واري بوءِ جي خوشبوءِ لاءِ تيل اٽو سُئو قرباني جي هنن هوندا. عيب بي لاءِ توهان اهي ڏاڙها، پراڻا سال ست ڏاڙهو،

ليلي هڪ ڏهون ڏهون لاءِ؛ مينڍهي هڪ ڏهون ٻه ۾ لاءِ، ٻچڙي هڪ ڏهون تي ملايل؛ ۾ سواءِ لاءِ؛ ڏيڻ ڪفارو بابت توهان بابت، گناهه ٻڪرو هڪ مان ٻڪرين ۾ ۾؛ ليلن ستن لاءِ، جو پيئڻ جو ان ۾ قرباني، جي ان مسلسل؛ جيڪا قرباني سڙيل ۾ بابت، ڪفاري جي گناهه پندرهين جي مهيني ستين هن ۾ نذرانو. لاءِ رب ۾ بوءَ جي خوشبوءَ موجب مقرري نذرانو ست لاءِ رب ۾ ڪندؤ، نه ڪم غلامانه به ڪو هوندي، گڏجاڻي مقدس لاءِ توهان تي ڏينهن ۾ بوءِ جي خوشبوءِ لاءِ خداوند تي ڏينهن پهرين توهان ۾ ملهايو. ڪي عيد ان تائين ڏينهن ڏاڙا، جا سال چوڏهن مينڍا، ٻه ٻڪرا، تيرهن مان ڏورن آڻيندؤ، قرباني ۾ قربانيون سڙيل ٻچڙي هڪ ڏهين تي هئي؛ ملايل ۾ تيل اتو سنو قربانيون جون هنن هوندا. عيب بي اهي هڪ ڏهون ڏهون تي؛ مينڍهن ٻن لاءِ، مينڍهي هڪ ڏهين ٻه ۾ لاءِ؛ ٻچڙن تيرهن لاءِ، سڙيل سدائين سواءِ بابت؛ گناهه ٻڪرو هڪ مان ٻڪرين ۾ تي؛ ڏاڙهن چوڏهن لاءِ، ڏاڙهي ٻڪريون، ٻارهن ۾ ڏينهن ٻئي ۾ نذرانا. جا پيئڻ جا هنن ۾ قربانيون جون هنن جي؛ قرباني‌ءَ نذر جي پيئڻ جي هنن ۾ قرباني جي هنن عيب. بي لمبس پراڻا سال چوڏهن رامس، ٻه ۾ موجب. تشريح جي هنن موجب، تعداد جي هنن ڏانهن ڏڃن ۾ ڏانهن رين ڏانهن، گابي آهي، سدائين جيڪا ڪان قرباني سڙي ان سواءِ لاءِ، گناهه ٻچو ٻڪري هڪ مان ٻڪرين سال ۾ ٻه، ريا يارهن، ٻچڑا تي ڏينهن ٽئين نذرانا. جا پيئڻ جا انهن ۾ قربانيون جون انهن ۾ لاءِ گابي نذر جي پيئڻ جي هنن ۾ قرباني جي هنن عيب. بي چوڏهن ڏاڙهيون پراٽيون هڪ مان ٻڪرين ۾ مطابق. تشريح جي هنن مطابق، تعداد جي هنن لاءِ، ڏڃن ۾ لاءِ رين جا پيئڻ جا انهن ۾ قربانيون جون انهن جي، قرباني سڙي مسلسل سواءِ لاءِ، گناهه ٻچو جون هنن عيب. بي چوڏهن پيڙا پراڻا سال ٻه، ريا ڏهه، ٻچڑا تي ڏينهن چوٽين نذرانا. مطابق، انگ جي هنن ڪي، ڏاڙهن ۾ ڪي رين ۾ ڪي ٻچڙن نذرانا جا پيئڻ جا هنن ۾ قربانيون قرباني سڙي ان سواءِ لاءِ، گناهه ٻچو جو ٻڪري هڪ مان گهٽن مطابق. تشريح جي هنن نو تي ڏينهن پنجين نذرانا. جا پيئڻ جا انهن ۾ قربانيون جون انهن آهي، هميشه جيڪا جي

نذرانا جا پيئڻ جا هنن ۾ قربانيون جون هنن عيب. بي پيڙا جا سال چوڏهن ريا، ۽ وچا، ٻکرين ۾ مطابق. تشريح جي هنن مطابق، انگ جي هنن کي، ڏاڙهن ۾ کي رين ۾ کي ٻچڻن انهن ۾ قربانيون جون انهن جي، قرباني سڙي مسلسل سواءِ لاءِ، گناهه ٻکري هڪ مان چوڏهن لمبس پراڻا سال ۾ ٻه، رامس اڻ، وچا تي ڏينهن ڇهين قربانيون. جون پيئڻ جون کي، ڏاڙهن ۾ کي رين ۾ کي ٻچڻن نذرانا جا پيئڻ جا هنن ۾ قربانيون جون هنن عيب. بي سواءِ لاءِ، گناهه ٻچو هڪ مان ٻکرين ۾ مطابق. تشريح جي هنن مطابق، انگ جي هنن تي: ڏينهن ستويں نذرانا. جا پيئڻ جا انهن ۾ قربانيون جون انهن جي، قرباني سڙي مسلسل ۾ قربانيون جون هنن هجن. عيب بي جيڪي پيڙ جا سال هڪ چوڏهن ريا، ۽ وچا، ست جي هنن مطابق، انگ جي هنن کي، ڏاڙهن ۾ کي رين ۾ کي ٻچڻن نذرانا جا پيئڻ جا هنن سواءِ کان قرباني سڙي ان سواءِ لاءِ، گناهه ٻچو جو ٻکري هڪ مان گهٽن مطابق. تشريح لاءِ تو ڏينهن انين ۾ نذرانا. جا پيئڻ جا انهن ۾ قربانيون جون انهن آهي، هميشه جيڪا خوشبوءِ لاءِ رب توهان ۾ ڪندؤ. نه ۾ ان ڪم غلامانه به ڪو هوندي، گڏجاڻي اختتامي عيب بي جا سال ست ريِ، هڪ گابي، هڪ آٽيندؤ: نذرانا ۾ قربانيون سوزش ۾ بوءِ جي کي، ڏاڙن ۾ کي مينڊي کي، واهه نذرانا جا پيئڻ جا هنن ۾ قربانيون جون هنن ڏاڙهيون. لاءِ، گناهه ٻچو جو ٻکري هڪ مان گهٽن مطابق. ترتيب جي هنن ۾ مطابق انگ جي هنن جا پيئڻ جا انهن ۾ قربانيون جون انهن آهي، هميشه جيڪا جي قرباني سڙي ان سواءِ ۾ جي، دعائن جي توهان سواءِ ڪندؤ، لاءِ رب ۾ تهوارن پنهنجي توهان شيون هي نذرانا. ٻين جي توهان ۾ جي، قربانين سوختني جي توهان ۾ جي، قربانين رضاڪارانه جي توهان جي.قربانين جي نجات جي توهان ۾ جي، پيشڪشن جي توهان ۾ جي، قربانين

30

کي موسىٰ رب جيڪي مطابق ڳالهين سيني ڳالهايو، سان پٽن جي اسرائيل موسىٰ ۽ چئي، ڳالهايو، سان حڪمرانن جي قبيلن جي پٽن جي اسرائيل موسيٰ ۽ هو. ڏنو حڪم يا ڪٽي، قسم يا ڪري، منت کي رب ماڻهو جيڪو ڏنو. حڪم رب جيڪو آهي لفظ اهو هي نه ناپاڪ کي لفظ پنهنجي اهو ڪري، پابند کي پاڻ سان پابندي ۾ باري جي روح پنهنجي رب عورت کا جيڪڏهن ڪندو. اهو نڪري، مان وات سندس جيڪو ڪجهه سڀ ڪندو، هن ۽ ڪري، مقرر پابندي کا ۾ جواني پنهنجي ۾ گهر جي پيءُ پنهنجي يا ڪري، منت لاءِ خلاف جي روح پنهنجي هن جيڪي پابنديون جون هن ۽ ٻڌي، منتون جون هن پيءُ جو سڀ ۽ رهنديون، قائم منتون سڀ جون هن ۽ رهي، خاموش پيءُ جو هن ۽ ڪيون، مقرر پر رهنديون؛ قائم لاءِ هن ڪيون، مقرر خلاف جي روح پنهنجي هن جيڪي پابنديون ۽ منتون سڀ جون هن هو ڏينهن جنهن ڪري، انڪار ڪندي انڪار پيءُ جو هن جيڪڏهن ۽ رهنديون؛ نه قائم اهي ڪيون، مقرر خلاف جي روح پنهنجي هن جيڪي ٻڌي، پابنديون ويندي ٿي پر جيڪڏهن ڪيو. انڪار پيءُ جي هن ته ڇاڪاڻ ڪندو، پاڪ کي هن رب جي، چپن جي هن فرق مطابق هجن تي هن دعائون جون هن ۽ وڃي، ٿي کي مرد هڪ خاموش کي هن ۽ ٻڌي، مڙس جو هن ۽ خلاف، جي روح جي هن ڪيون پابند هن جيڪي جون هن ۽ دعائون، جون هن سڀ ٿيندیون قائم طرح اهڙيءَ ته ٻڌي، ڏينهن جنهن رهي پر جيڪڏهن ٿيندیون. قائم خلاف، جي روح جي هن ڪيون پابند هن جيڪي پابنديون، هن ۽ دعائون سڀ جون هن ته ٻڌي، ڏينهن جنهن ڪري، انڪار ڪندي انڪار مڙس جو هن هن مڙس ته ڇو رهنديون، نه ڪيا، مقرر مطابق جي روح پنهنجي هن جيڪي واجبات جا جي، عورت ڪيل ۽ جي بيواهه دعا ۽ ڪندو. صاف کي هن رب ۽ ڪيو، انڪار کان هن پر جيڪڏهن رهندا. قائم تي هن اهي ڪري، منت تي جان پنهنجي هوءَ به جيڪي ۽ پابندي، گڏ سان قسم خلاف جي روح جي هن يا واعدو، جو هن ۾ گهر جي مڙس جي واعدا سڀ جا هن ۽ ڪري، نه منع کي هن ۽ رهي، خاموش ڏانهن هن ۽ ٻڌي، مڙس جو هن

ڪيون، مقرر خلاف جي روح پنهنجي هن جيڪي پابنديون سڀ جون هن ۾ ٿيندا، قائم ڏينهن به جنهن هٿائي، هٿائيندي مڙس جو هن پر جيڪڏهن ٿيندا. قائم خلاف جي هن جي هن ۾ مطابق، جي دعائن جي هن نڪري، مان ليڻ جي هن جيڪو ڪجهه سڀ ته ٻڌي، مڙس جي هن ته ڇاڪاڻ رهندو، نه قائم لاءِ هن مطابق، جي پابندين خلاف جي روح پهچائڻ نقصان کي روح بندهن جو قسم هر ۾ نذر هر ڪندو. صاف کي هن مالڪ ۾ هٿايو، خاموش جيڪڏهن پر هٿائيندو. مڙس جو هن ۾ ڪندو، قائم لاءِ هن مڙس جو هن لاءِ، قائم نذرون سڀ جون هن لاءِ هن هو ۾ رهي، خاموش ڏينهن کان ڏينهن لاءِ هن هو رهي هو ته ڇاڪاڻ ڪندو، قائم لاءِ هن هو آهن ذميواريون جيڪيون مٿان جي هن ۾ ڪندو، هٿائي مڙس جو هن پر جيڪڏهن ٻڌو. هن ڏينهن جنهن رهيو خاموش ڏينهن ان لاءِ هن آهن قانون اهي هي ڪٽندو. گناهه پنهنجو هو ته ٻڌو، هن جيڪو پوءِ کان ڏينهن ان ڇڏي ۾ وچ جي ڏيءَ ۾ پيءُ ۾ ۾، وچ جي زال سندس ۾ مرد ڏنو، حڪم کي موسىٰ رب جيڪي هجي.۾ گهر جي پيءُ ۾ جوانيءَ هوءَ جڏهن

31

آخر آءُ وڃ، کان ماڻهن مدياني بدلو جو پٽن جي اسرائيل ڇئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب آءُ مافِن مان توهان چيو، کي ماڻهن موسيٰ ۾ ويندين. ڪيو شامل سان قوم پنهنجي تون ۾ بدلو جو رب جيئن ته بيهاريو، ۾ قطار لاءِ جنگ تي مديان اڇيان جي رب ۾ ڏيو، هٿيار کي جي اسرائيل هزار، هڪ مان قبيلي هر هزار، هڪ مان قبيلي هر وجي. ورتو کان مديان هڪ مان هزارن جي اسرائيل ڇٽيا کين ۾ موڪليو. لاءِ جنگ مان، قبيلن سڀني جي پٽن قبيلي هر موڪليو، کي انهن موسيٰ ۾ لاءِ. جنگ هٿياربند هزار ٻارهن مان، قبيلي هر هزار جيڪو کي، فنحاس ۾ گڏ، سان فوج جي انهن هزار، هڪ مان قبيلي هر هزار، هڪ مان

نرسنگا جا اشارن ۾ برتن، پاڪ ۾ هو، پٽ جو پادريءَ هارون جيڪو هو، پٽ جو العازار حڪم کي موسىٰ رب جيئن ڪئي، بندي قطار جنگي تي مديان انهن ۾ ۾. هٿن جي انهن جي انهن ڇڏيو ماري کي بادشاهن جي مدين ۾ ڇڏيو. ماري کي نر هر انهن ۾ هو، ڏنو بادشاهن پنج کي، ربيا ۾ کي، حور ۾ کي، صور ۾ کي، ريڪم ۾ کي، ايوي ۾ گڏ، سان زخمين ويا لٽي ۾ گڏ، سان زخمين جي انهن سان تلوار ڇڏيو ماري جو بعور پٽ بلعام ۾ جا، مدين انهن طاقت ۾ جو، انهن مال سڀ ۾ جا، انهن ٻور ۾ جو، انهن سامان ۾ جي، مدين کي عورتن ساڻي جا انهن ڳوٺ ۾ هئا، ۾ جي انهن آبادين جيڪي جا انهن شهر سڀ ۾ ويا، لٽي جي هنن ۾ تائين. جانور ونڊي کان انسان ورتو، کٽي مال سڀ ۾ لُٽ سڀ هنن ۾ ۾. باهه ڇڏيا آيا، کٽي لُٽ ۾ غنيمت مال قيدين، وٽ پٽن سيني جي اسرائيل ۾ اليعازر پادري ۾ موسىٰ ۾ موسىٰ ۾ آهي. سامهون جي يريحو تي اُردن جيڪو ۾، موآب عربوت ۾ گاهه خيمه موسىٰ ۾ نڪتا. ٻاهر کان گاهه خيمه لاءِ ملڻ کين حاڪم سڀ جا جماعت ۾ پادري اليعازر جيڪي تي، ڪمانڊرن جي سوين ۾ ڪمانڊرن جي هزارن ڪاوڙيو، تي نگرانن جي فوج کي عورت هر توهان چيو، کي انهن موسىٰ ۾ هئا. رهيا اچي واپس مان ميدان جي جنگ حڪم جي رب کي اسرائيل بني موجب چوڻ جي بلعام ئي عورتون هي آهي؟ بچايو ڇو رب ڪري ان ۾ ڪري، جي فغور بٽيون، سبب جو ڪرائڻ نظرانداز کي ان ۾ قيرائڻ کان کي، عورت هر ۾ ڪريو، قتل ۾ ٻاگي سيني کي نر هر هاٿي ۾ ٿي. پيدا وبا ۾ جماعت جي جي مرد جيڪي مال، جو عورتن سيني انهن ۾ ڪريو. قتل آهي، ڇاتو بستر جو نر جنهن ٻاهر کان خيمي تائين ڏينهن ستن توهان ۾ رکو. زنده کي انهن آهن، نه واقف کان بستري تي ڏينهن ستين ۾ ڏينهن ٽئين ڇهي، کي ماريل جيڪو ۾ ماريو جنهن ڪو هر لڳايو، خيمو جي ٻڪري ۾ برتن، جو چمڙي هر ۾ ڍڪڻ هر ۾ قيدي. جا توهان ۾ توهان ويندو، ڪيو پاڪ پادري، اليعزر ۾ ڪندؤ. صاف توهان برتن، جو ڪاٺ هر ۾ شيون، سڀ ٿهيل مان چمڙي آهي، حڪم جو قانون هي چيو، کي ماڻهن جي فوج وارن اچڻ واپس مان ميدان جي جنگ

شيءِ هر سواءِ، کان ٽين ۾ سِسو لوهه، پيتل، چانديءَ، سون، ڏنو. کي موسىٰ رب جيڪو ڪئي پاڪ سان پاڻيءَ جي ڪرڻ پاڪ پر ويندي، ڪئي صاف لنگهندي، ۾ باهه جيڪا ستين ۾ لنگهنديون. مان پاڻيءَ لنگهن، نه مان باهه جيڪڏهن جيڪي شيون سڀ ۾ ويندي؛ رب ۾ ٽيندؤ. داخل ۾ گاهه خيمه پوءِ کان ان ۾ ويندؤ، ٽي صاف ۾ ٿوئو، ڪپڑا تي ڏينهن ۾ تون تائين، جانور کان انسان وٺ، مجموعو جو لُٽ جي قيد چئي، ڳالهايو، سان موسىٰ انهن ورهائيندؤ کي غنيمت توهان ۾ حاڪم. جا ڏاڏن ابن جي جماعت ۾ ڪاهن اليعازر ڪندؤ ڌار توهان ۾ ۾. وچ جي جماعت سڄي ۾ نڪتا ۾ جنگ جيڪي ۾ وچ جي ويڙهاکن ۾، جنگ آهن ويا نڪري جيڪي آهن جنگجو جيڪي کان ماڻهن انهن لاءِ رب حصو هڪ مان؛ گدهن ۾ مان، رڍن ۾ مان، ڍورن ۾ مان، جانورن ۾ مان، ماڻهن مان، سؤن پنج روح هڪ ۾ ڏيندين. ميوا پهريان جا رب کي پادري ايليعزر تون ۾ ونڏؤ. توهان مان اڏ جي انهن ۾ ۾ مان، ڍورن ۾ مان، ماڻهن ونڏين، هڪ مان پنجاهه تون مان اڏ جي پٽن جي اسرائيل خداوند جيڪي ڏيندين کي لاوين کي انهن ۾ مان، ڍورن سيني ۾ مان، گدهن ۾ مان، رڍن کي موسىٰ رب جيئن ڪيو، ائين ڪاهن اليعزر ۾ موسىٰ ۾ ٽا. ڪن نگهباني ۾ خيمي جي سؤ ڇهه مان، رڍن هو، لُٽيو ماڻهن جنگي جيڪا جو لُٽ اضافي ته ٽيو آءُ هو. ڏنو حڪم روح جا ماڻهن آءُ هزار؛ سٺ ۾ هڪ گڏها، آءُ هزار؛ ستر ۾ ٻه ڍور، آءُ هزار؛ پنج ۾ ستر ۾ هزار حصو اڏ اهو ۾ هزار. ٽيهه ۾ ٻه روح، سڀ هو، ڇاتو نه کي بستري جي مرد جن مان عورتن هزار ست ۾ هزار ٽيهه سؤ ٽي مان، تعداد جي رڍن هئا، ويا نڪري ۾ جنگ جيڪي جو انهن لاءِ، رب ۾ هزار، ٽيهه ۾ ڇهه ڏنگر، ۾ پنجهتر؛ سؤ ڇهه مان رڍن لاءِ رب ٽيو ۾ ٽيو. سؤ پنج ۾ سورهن روح، جا ماڻهن ۾ سٺ؛ ۾ هڪ لاءِ، رب ۾ سؤ، پنج ۾ هزار ٽيهه گڏها، ۾ ستر؛ ۾ ٻه اليعازر نذرانو، جو خدا کي، رب نذرانو ڏنو موسىٰ ۾ روح. ٻتيهه لاءِ، رب مان انهن ۾ هزار، کي جنهن مان، حصي اڏ جي اسرائيل بني هو، ڏنو حڪم کي موسىٰ رب جيئن کي، پادري رڍن مان گڏجاڻيءَ حصو اڏ ٽيو ۾ هئا. ويڙهاڪ جيڪي کان ماڻهن انهن هو ورهايو موسىٰ

۾ هزار ٽيهه گڏها، هزار؛ ٽيهه ۾ ڇهه ڏور، ۾ سؤ؛ پنج ۾ هزار ست ۾ هزار ٽيهه ۾ سؤ ٽي مان، مان حصي اڌ جي پٽن جي اسرائيل موسيٰ ۾ هزار. ڏهه ۾ ڇهه جا، ماڻهن روح ۾ سؤ؛ پنج جي رب جيڪي ڏنو کي لاوين کي انهن ۾ مان، ڏورن ۾ ماڻهن ورتو، ڪٽي هڪ مان پنجاهه مقرر جيڪي سپ ۾ هو. ڏنو حڪم کي موسيٰ رب جيئن هئا، ڪندا نگهباني جي خيمي موسيٰ ڪمانڊر، جا سؤن ۾ ڪمانڊر جا هزارن تي، عهدن جي هزارن جي فوج هئا ويا ڪيا جي انهن آهن مرد ويڙهاڪ جيڪي وٽ اسان خادم تنهنجا چيو، کي موسيٰ ۾ آيا، وٽ تحفو اهو آهي ڪيو پيش اسان ۾ آهي. ٽيو نه گم به هڪ مان انهن ۾ آهي، ڪئي ڳٽ هار، ۾ بازوبند ۾ آگوٺي ۾ پازيب ۾ ڪنگڻ ۾ برتن جو سون مليو جيڪو ماڻهو هر کي، مالڪ کان انهن ڪاهن ايليعزر ۾ موسيٰ ۾ اڇيان. جي مالڪ ۾ باري جي اسان لاءِ ڏيڻ ڪفارو مالڪ ڪڍيو هنن جيڪو نذرانو، جو سون سپ ته ٽيو اهو ۾ شيءِ. ڏهيل هر ورتو، سون جي سئن ۾ ڪان ڪمانڊرن جي هزارن هئا، شيڪل پنجاهه ۾ سئو ست ۾ هزار سورهن لاءِ، پادري، اليعزر ۾ موسيٰ ۾ ڪئي. لُٽ لاءِ پنهنجي هڪ هر مردن جنگجو ۾ ڪان. ڪمانڊرن ۾ خيمي جي شاهدي کي ان ۾ ورتو، سون کان سردارن جي سؤن ۾ سردارن جي هزارن اڇيان.جي خداوند طور يادگار جي پٽن جي اسرائيل آندو،

32

۾ گهٽي. تمام گهٽائي وٽ، پٽن جي گاد ۾ هئي گهٽائي جي ڏنگر ڏور وٽ پٽن جي روبين ۾ روبين ۾ جاءِ. لاءِ ڏنگرن ڏور هئي، جاءِ اها ۾ زمين. جي جلعاد ۾ ڏني، زمين جي ياذير هنن کي سردارن جي جماعت ۾ کي کاهن اليعزر ۾ کي موسيٰ آيا، ويجهو پٽ جا گاد ۾ پٽ جا ۾ نبو، ۾ سبام، ۾ اليعاله، ۾ حشبون، ۾ نمره، ۾ ياذير، ۾ ديبون، ۾ عطاروت، چئيندي، چيو، پالڻ ڏنگر ڏور زمين آهي، ڏني اڇيان جي پٽن جي اسرائيل رب جيڪا زمين اها بيعون،

کي اسان جيڪڏهن ٿا، چون ۽ آهن. موجود ڊنگر ڊور وٽ ٻارن جي توهان ۾ آهي، واري ڏني ۾ قبضي کي نوڪرن جي توهان زمين هيءَ ته آهي، مليو احسان اڇيان جي توهان کي، پٽن جي روبين ۽ کي پٽن جي گاد موسىٰ چيو ۽ ڪر. نه پار اردن کي اسان ۽ وڃي، جي پٽن جي اسرائيل توهان ڇو ۽ ويهندا؟ هتي توهان ۽ ٿا، وڃن ۾ جنگ پائر جا توهان ڇا ٿو؟ ڏئي کي انهن رب جيڪا ڪن، نه پار ۾ زمين ان هو ته آهيو رهيا ڦيرائي کي ذهنن لاءِ سمجهڻ کي زمين مان برنيع قادش کين مون جڏهن هو، ڪيو نه ائين ڏاڏن ابن تنهنجن جائزو جو زمين هنن ۽ ويا، مٽي ڏانهن واهه جي خوشي جي انگورن هنن ۽ هو؟ موڪليو ٽين، نه داخل ۾ زمين ان هو جيئن ته ڦيرايو، کي دل جي پٽن جي اسرائيل هنن ۽ ورتو، کنيائين، قسم ۽ ۾، ڏينهن ان رب ۾ ڪاوڙ ويو ڪاوڙيو ۽ هئي. ڏني کي هنن رب جيڪا مٽي، ۽ کان عمر جي سالن ويهن مان مصر ويا مٽي جيڪي ماڻهو اهي ڏسندا ڇا چئيندي، ۽ اسحاق ۽ ابراهيم کنيو قسم مون جو جنهن زمين اها خراب، ۽ سڏو ٿا ڇاڻن جيڪي جو، يفنه پٽ ڪالب سواءِ منهنجي؛ ڪيو نه پڻيان طرح پوري انهن ته ڇو نه، کي، يعقوب آءُ جي. رب ڪيو پڻيان طرح پوري هن ته ڇو جو، نون پٽ يشوع ۽ ويو، ڪيو الڳ جيڪو جو تائين ڦيرايو، تائين سال چاليهه ۾ ريگستان کين آءُ ٽيو، ڪاريو سخت تي اسرائيل رب پنهنجي توهان ڏسو، هئا. ڪندا برائي اڇيان جي رب جيڪي ويو، ٽي ختم نسل سڇو اهو جي قهر جي رب تي اسرائيل تباهي، جي ماڻهن گنهگار آهيو، ويا اٽي تي جاءِ جي پيءُ ۾ ريگستان به اجا کي هن ويندا، موٽي کان هن توهان ته ڇو لاءِ. وڏائڻ اجا کي غضب ۽ ڪندا. قانوني بي خلاف جي جماعت سڇي هن توهان ۽ لاءِ، ڪرڻ اضافو وڌيڪ ۾ ڇڏڻ ۽ ناهينداسين گهر جا رڍن لاءِ ڊورن پنهنجي هتي اسين لڳا، چوڻ ۽ آيا وٽ هن اُهي محافظ اڇوات اڇيان کان پٽن جي اسرائيل ٽي بند هٿيار اسان ۽ شهر. لاءِ سامان پنهنجي بند قلعه سامان جو اسان ۽ پهچائينداسين، تي جاءِ پنهنجي کي انهن اسان جيستائين طور، نه واپس ڏانهن گهرن پنهنجن اسان ڪري. جي رهاڪن جي زمين رهندو، ۾ شهرن

۽ ۾. ملڪيت پنهنجي هڪ هر وڃن، نه ورهايا پٽ جا اسرائيل ته جيستائين ويندا‌سين اسان ته ڇو ڪنداسين، حاصل نه ۾ وراثت اڇتي ڪان ان ۽ پار جي اُردن ۾ انهن هاٿي اسان جيڪڏهن چيو، ڪي انهن موسىٰ ۽ آهن. ورتا ڪري حاصل ۾ اوپر پار جي اُردن قرعا پنهنجا هٿياربند لاءِ جنگ اڇيان جي رب ڪي پاڻ توهان جيڪڏهن ڪندؤ، موجب لفظ هن توهان جيستائين ڪندو، پار اڇيان جي رب ڪي يردن سپاهي هٿياربند هر جو توهان ۽ ڪندؤ، ۽ وڃي، ڪئي فتح اڇيان جي رب زمين ۽ وڃي، ٽي تباهه ڪان منهن سندس دشمن سندس ڪان اسرائيل ۽ اڇيان جي رب توهان ۽ ويندؤ، موتي واپس توهان پوءِ ڪان شين انهن پر جيڪڏهن هوندي. ۾ قبضي اڇيان جي رب لاءِ توهان زمين هيءَ ۽ هوندؤ، بيگناهه پنهنجي توهان ۽ ڪندا، گناهه اڇيان جي خداوند توهان ته ڪندا، نه طرح اهڙيءَ توهان پنهنجي شهر لاءِ پنهنجي توهان ۽ پڪڑين. برائيون ڪي توهان جڏهن ڇاڻندا، ڪي گناهه نڪرندو مان وات جي توهان جيڪو ۽ لاءِ، ڏورن پنهنجي باڙا ۽ ڪندؤ، تعمير لاءِ سامان ٻار جا توهان رهيا، چئي چيو، ڪي موسىٰ پٽ جا جاد ۽ پٽ جا روبين ۽ ڪندؤ. توهان اهو ۽ عورتون جون اسان سامان، جو اسان ٿو. ڪري حڪم رب جو اسان جيئن ڪندا ائين هٿياربند سپ ويندا لنگهي ٻار تنهنجا پر هونديون. ۾ شهرن جي جلعاد جانور سپ جا اسان موسيٰ ۽ ٿو. چوي رب سان طريقي جنهن لاءِ، جنگ اڇيان جي رب ڏنل ترتيب ۾ قطار ۽ حڪمران جا خاندانن جي قبيلن جي اسرائيل ۽ نون، بن يشوع ۽ پادري، اليعازر لاءِ انهن گڏ سان توهان پٽ جا جاد ۽ پٽ جا روبن جيڪڏهن چيو، ڪي انهن موسيٰ ۽ ڪيا. مقرر سامهون پنهنجي توهان ۽ هٿياربند، لاءِ جنگ اڇيان جي خداوند هڪ هر ڪن، پار اردن پر جيڪڏهن ڏيندؤ. ۾ قبضي زمين جي جلعاد ڪي انهن ته ڪريو، ماتحت ڪي زمين واري جو انهن توهان ته ڪن، نه پار ۾ جنگ اڇيان جي رب گڏ سان توهان ٽي هٿياربند اهي پار ۾ زمين جي ڪنعان اڇ ڪان توهان پهرين ڏور جا انهن ۽ عورتون، جون انهن سامان، جي روبين ۽ ٽيندا. حصيدار ۾ ورثي ۾ زمين جي ڪنعان گڏ سان توهان اهي ۽ ڪرايو،

اسين ائين ٿو، چوي کي خدمتگارن پنهنجي مالڪ جيترو ته، ڏنو جواب پٽن جي گاد ۾ پٽن ۾ ڪنداسين، پار ۾ زمين جي ڪنعان اڳيان جي رب ليس سان هٿيارن اسان ڪنداسين. ۾ کي، پٽن جي گاد ڏنو، کي هنن موسيٰ ۾ ڏيندؤ. قبضو ۾ پار جي اُردن کي اسان توهان سيهون هو، مان پٽن جي يوسف جيڪو کي قبيلي اڌ جي منسي ۾ کي، پٽن جي روبن باشان جيڪا بادشاهي جي بادشاهه عوج ۾ هو، جو اموري جيڪو بادشاهي جي بادشاهه جاد ۾ هئا. چوڌاري جيڪي شهر جا زمين گڏ، سان حدن جي انهن شهر ۾ زمين هئي، جي ۾ نمره ۾ ڪيو، بلند کي انهن ۾ ناهيا يازير ۾ سوفار ۾ عروعير ۾ عطاروٽ ۾ ڊيبون پٽن جي ۾ اليعاله، ۾ حشبون، ناهيو پٽن جي روبين ۾ احاطا. جا رڍن ۾ شهر بند قلعه هاران، بيت مطابق نالن جي انهن رکيا انهن ۾ سبامه؛ ۾ هئا، گهيريل جيڪي معون، بعل ۾ قريتائيم، جلعاد هو، پٽ جو منسي جيڪو پٽ، جو مخير آءُ هئا. ناهيا انهن جيڪي نالا، جا شهرن گلعاد موسيٰ ۾ هو. رهندو ۾ ان جيڪو ڪيو تباهه کي اموري آءُ ورتو، کي ان آءُ ويو، ڏانهن هو، جو منسي جيڪو يائير، ۾ رهيو. اتي هو ۾ ڏنو، هو، پٽ جو منسي جيڪو کي، مخير ڳوٺ جا ان ۾ قهات ۾ ويو نبو ۾ ڏنو. نالو ڳوٺ جا يائير کي انهن ۾ ورتا، ڳوٺ جا انهن ۾ ويو سڏيو.نبوت تان نالي پنهنجي کي انهن ۾ ورتا،

33

طاقت پنهنجي مان زمين جي مصر نڪتا اهي جيئن جون، اسرائيل بني آهن منزلون اهي ۾ رب منزلون جون هنن ۾ روانگيون جون هنن موسيٰ ۾ ۾. هٽ جي هارون ۾ موسىٰ سان کان رامسيس هنن آهن. منزلون جون سفر جي هنن هي ۾ لکيو، ذريعي جي ڪلام جي تي ڏينهن ايندڙ جي فسح تي، ڏينهن پندرهين جي مهيني پهرين ۾، مهيني پهرين ٽيا روانا سڀني مان پنهنجن مصري ۾ اڳيان. جي مصرين سڀني سان هٽ بلند نڪتا پٽ جا اسرائيل

زمين جي مصر کي ڇاول پهريون هر هو، ماريو رب کي جن هئا، رهيا ڪري دفن کي مئلن کان ٽيڻ روانا مان رامسيس پٽ جا اسرائيل ۾ ڪيو. انتقام تي ديوتائن جي انهن رب ۾ ۾، جيڪو لڳايا، خيما ۾ ايٽام اُهي ٿي، روانا کان سُڪوٽ ۾ لڳايا. خيما ۾ سُڪوٽ پوءِ، خيما تي وات جي ايروٽ اُهي ۾ ٿيا، روانا کان ايٽام اُهي ۾ آهي؛ حصو ڪو جو ريگستان هنن ۾ لڳايا. خيما سامهون جي مِگدول اُهي ۾ آهي، سامهون جي صفون بعل جيڪو لڳايا، هنن ۾ ٿيا، داخل ۾ ويران ڪري پار مان وچ جي سمنڊ ۾ ٿيا، روانا کان سامهون جي ايروٽ کان پاڻيءَ ڪڍوي هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ پڪرياس ۾ ڪيو، سفر ۾ ويران رستو جو ڏينهن ٽن هنن ۾ هئا، وَڻ جا کجيءَ ستر ۾ چشما جا پاڻيءَ ٻارهن ۾ ايليم ۾ ويا، اچي ۾ ايليم ٿي روانا لڳايا. خيما تي سمنڊ ڳاڙهي ۾ ٿيا، روانا کان ايلم هنن ۾ لڳايا. خيما ويجهو جي پاڻيءَ اتي جي سين هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ ريگستان جي سين ۾ ٿيا، روانا کان سمنڊ ڳاڙهي هنن ۾ خيما ۾ ايلوس ۾ ٿيا، روانا کان رفاڪا هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ رفاڪا ۾ ٿيا، روانا مان ريگستان جو پيئڻ لاءِ ماٺهن اتي ۾ لڳايا، خيما ۾ Raphidin۾ ٿيا روانا کان Ailousهنن ۾ لڳايا. جي سينا هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ ٻير جي سينا ۾ ٿيا، روانا کان رافيدين هنن ۾ هو. نه پاڻي قبرن جي خواهش هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ قبرن جي خواهش هنن ۾ ٿيا، روانا مان ريگستان ۾ لڳايا. خيما ۾ رٿاما ۾ ٿيا، روانا مان اسيروٽ اهي ۾ لڳايا. خيما ۾ اسيروٽ ۾ ٿيا، روانا مان ۾ ٿيا، روانا کان فارس ريمون هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ فارِس رِمون ۾ ٿيا، روانا کان رَثَّما هنن روانا کان رسان هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ رسان ۾ ٿيا، روانا کان ليبونا هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ ليبونا هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ سافر ۾ ٿيا، روانا کان مڪيلٽ هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ مڪيلاٽ ۾ ٿيا، خيما ۾ مڪيلوٽ ۾ ٿيا، روانا کان خرادٽ هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ خراداٽ ۾ ٿيا روانا کان شافر ۾ ٿيا، روانا کان ڪتاٽ هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ ڪتاٽ ۾ ٿيا، روانا مان مڪيلوٽ هنن ۾ لڳايا. روانا کان مٽڪا اهي ۾ لڳايا. خيما ۾ مٽڪا ۾ ٿيا، روانا مان تارٽ هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ تاراٽ ۾ لڳايا. خيما ۾ ماسوروٽ هنن ۾ ٿيا، روانا کان سيلمونا هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ سلمونا ۾ ٿيا،

جي گدگد ۾ ٽيا، روانا مان بنايا هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ بنايا ۾ ڪيو، ڪوچ ڪان مسوروٽ هنن هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ ايٽيباٽا ۾ ٽيا، روانا ڪان جبل جي گدگد هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ جبل ۾ گابر عزيون ۾ ٽيا، روانا ڪان ايبرونا هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ ايبرونا ۾ ٽيا، روانا ڪان ايٽيباٽا جي سين ۾ لڳايا، خيما ۾ ريگستان جي سين ۾ ٽيا، روانا مان گابر عزيون هنن ۾ لڳايا. خيما قادش هنن ۾ آهي. قادش هي لڳايا، خيما ۾ ريگستان جي فاران ۾ ٽيا، روانا مان ريگستان هارون ۾ آهي. ويجهو جي زمين جي ادوم جيڪو لڳايا، خيما ۾ جبل هور ۾ ٽيا، روانا ڪان جي پٽن جي اسرائيل ۾ سال چاليهين ويو مري اتي ۾ ويو، مٿي سان حڪم جي رب پادري ۾ ٽي هارون جڏهن تي. ڏينهن پهرين جي مهيني پنجين جي، نڪرڻ مان زمين جي مصر ارد بادشاهه ڪنعاني جڏهن ويو. مري ۾ جبل جي هور هو تڏهن هو، جو سالن سؤ ۾ ويهه ۾ هئا، رهيا ٽي داخل پٽ جا اسرائيل جڏهن هو، رهندو ۾ زمين جي ڪنعان هي ۾ ٻڌو، ۾ ٽيا، روانا ڪان سلمونا هنن ۾ لڳايو. خيمه ۾ سلمونا ۾ ڪيو، ڪوچ مان جبل هور هنن ڪان اوبوٽ هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ اوبوٽ ۾ ٽيا، روانا ڪان فينون هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ فينون ڪان عَي هنن ۾ آهي. واقع پار جي حدن جي موآب جيڪو لڳايا، خيما ۾ عي ۾ ٽيا، روانا ۾ ديبلٽائيم گلمون ۾ ٽيا، روانا مان گاد ديبون هنن ۾ لڳايا. خيما ۾ گاد ديبون ۾ ٽيا روانا لڳايا، خيما تي جبلن جي اباريم هنن ۾ ٽيا، روانا ڪان ديبلاٽائيم گيلمون هنن ۾ لڳايا. خيما تي اُردن ۾، اولهه جي موآب ۾ ٽيا، روانا ڪان جبلن جي اباريم هنن ۾ سامهون. جي نابائو تائين بيلسا وٽي ڪان ايسيموٽ پرسان جي اردن هنن ۾ لڳايا. خيما سامهون جي يريحو اولهه جي موآب کي موسىٰ ڳالهايو ۾ اڳ رب ۾ آهي. ۾ اولهه جي موآب جيڪو لڳايا، خيما انهن توهان ۾ ڳالهايو، سان اسرائيل بني چئي، مطابق، جي يريحو پرسان جي نديءَ اردن ۾ انهن توهان ۾ ۾. زمين جي ڪنعان آهيو رهيا ڪري پار کي نديءَ اردن توهان چوندا، کي انهن توهان ۾ ٽا، رهن ۾ زمين اڳيان جي توهان جيڪي ڪندؤ تباهه کي رهاڪن سيني انهن ۾ ڪندؤ، تباهه کي بتن ڊلايل سيني جي انهن ۾ هتائيندؤ، کي جاين جي نگراني جي

۽ کي، رهاکن سيني جي زمين کندؤ تباهه توهان ۽ هتائيندؤ. کي ستونن سيني جي انهن توهان ۽ آهي. ڏني ۾ قرعي زمين جي انهن کي توهان مون ته ڇو رهندؤ، ۾ ان توهان آهن وڌيڪ کي جن وٺنداسين، ۾ وراثت مطابق قبيلن پنهنجي ذريعي قرعي زمين جي نالو جو جنهن گهٽائيندا، ملکيت جي انهن آهن گهٽ کي جن ۽ وڌائيندا، ملکيت جي انهن ۾ وراثت مطابق قبيلن جي ڏاڏن پنهنجي توهان هوندو، جو هن اتي نڪرندو، جتي ته کندؤ، نه تباهه کي رهندڻ تي زمين اڃيان منهن پنهنجي توهان جيڪڏهن وٺنداسين. پاسن جي توهان ۽ کندا ۾ اکين جي توهان اهي ڇڏيندؤ، ڪجي مان انهن توهان کي جن ائين ۽ کندا. دشمني سان توهان اهي رهندؤ، توهان تي جنهن تي زمين ان ۽ ٽيندا، تير ۾ کندس.کي توهان آئون تيئن ڪيو، فيصلو جو ڪرڻ کي انهن جيئن ٽيندو

34

چوندين، کي انهن تون ۽ ڏي، حڪم کي پٽن جي اسرائيل چئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۽ جي ڪنعان هوندي، ۾ ورثي لاءِ توهان اها آهيو؛ رهيا ٽي داخل ۾ زمين جي ڪنعان توهان کان ريگستان جي سِن پاسو وارو طرف ڏکڻ لاءِ توهان اَڇ گڏ. سان حدن پنهنجي زمين جي سمنڊ واري لوڻ حدون جون طرف ڏکڻ لاءِ توهان اَڇ هوندو، تائين ڀرسان جي اَدوم طرف چڙهائي جي اکرابين کان ڏکڻ کي توهان حدون ۽ هونديون. کان حصي واري اوپر طرف برني قادش ڏکڻ رستو جو نڪرڻ جو ان ۽ لنگهنديون، مان اينڪ ۽ گهيرائيندون، جي مصر کان اسيمونا حدون ۽ لنگهندو. مان اسيمونا ۽ نڪرندو، ۾ آبادي جي ارد ۽ هوندو، وڏو هونديون، لاءِ توهان حدون جون سمنڊ ۽ هوندو. سمنڊ نڪرڻ ۽ گهمندي، تائين وهڻ لاءِ توهان ٽيندو هيءُ ۽ هونديون. حدون جون سمنڊ لاءِ توهان هي ڪندو، مقرر حد سمنڊ جبل کان جبل ۽ ويجهو. جي جبل لاءِ پاڻ توهان ماپيندؤ کان سمنڊ وڏي طرف، اُتر حدون

جو نڪرڻ جو ان ۾ آهن، رهيا ٿي داخل ۾ حماه جيڪي ڪندا، ماپيو لاءِ انهن توهان تائين جو ان ۾ نڪرنديون، ٻاهر کان ديفرونا حدون ۾ هونديون. حدون جون سرادڪ رستو حدون ۾ ٿيندڙ. حدون کان اتر لاءِ توهان هي ٿيندو، آرسينائن رستو جو نڪرڻ سمنڊ کان ٻيلا حدون ۾ ويندون، لهنديون تي چشمن کان اوپر ڏانهن ٻيلا کان سيفيفامار اوپر ڏانهن ٻيلا کان سيفامار حدون ۾ ويندون. لهنديون کان اوپر تي پڻي جي چنيريٽ طرف اوپر تي پڻي جي سمنڊ چنيريٽ کان ٻيلا حدون ۾ ايندين، هيٺ تي چشمن طرف ويندو. سمنڊ لوٽيل رستو جو نڪرڻ ۾ ايندين، هيٺ تي اردن حدون ۾ ايندين. هيٺ کي پٽن جي اسرائيل موسيٰ آڻ چوڏاري. حدون جون ان ۾ ويندي زمين لاءِ توهان هيءُ ڪندؤ، حاصل ۾ وراثت سان قرعي توهان جيڪا آهي زمين اها هي چئي: ڏنو، حڪم ته ڇو وڃي. ڏنو کي قبيلي اڌ جي منسي ۾ قبيلن نون کي ان ته ڏنو حڪم رب جيئن ۾ مطابق، گهرن جي ڏاڏن پنهنجي قبيلي جي پٽن جي گاد ۾ قبيلي جي پٽن جي روبين جي اُردن حصا پنهنجا قبيلي اڌ ۾ قبيلن ۾ن ڪيا. حاصل حصا پنهنجا قبيلي اڌ جي منسي نالا آهن هي چئي، ڳالهايو، سان موسىٰ رب ۾ ويا. ڪٽي طرف اوپر کان ڏکڻ جي يريحو پار، جو نون يشوع ۾ پادري اليعازر ونڊندا: ۾ وراثت زمين لاءِ توهان جيڪي جا، ماڻهن انهن ۾ ورڻي زمين لاءِ توهان جيڪو ونڊنداسين، حڪمران هڪ مان قبيلي هر توهان ۾ پٽ. جي شمعون پٽ. جو يفنه ڪالب جا، قبيلي جي يهودا آهن، نالا جا مردن اهي ۾ ورهائي. دان پٽ؛ جو چسلون الداد مان، قبيلي جي بنيامين پٽ. جو سميود سلاميئيل مان، قبيلي جي پٽن جي منسي مان، پٽن جي يوسف پٽ. جو اگلي بڪير حڪمران مان، قبيلي جي حڪمران جو قبيلي جي پٽن جي افرائيم پٽ. جو سوفي انيئيل، حڪمران جو قبيلي پٽ. جو فرناڪ اليسافان، حڪمران جو قبيلي جي زبولون پٽ. جو سباٽان ڪموئيل، جو، قبيلي جي پٽن جي آشر ع فلتيئل حڪمران جو، قبيلي جي پٽن جي اسڪار يااميود جيڪو فدائيل، حڪمران جو قبيلي جي نفتالي پٽ. جو سلمي اخيور، حڪمران

ورهائي.۽ زمين جي ڪنعان کي پٽن جي اسرائيل ته ڏنو حڪم رب هنن هو. پٽ جو

35

بني چئي، ڳالهايو، وٽ يريحو ٻرسان جي اُردن ۾ اولهه جي موآب سان موسيٰ رب ۽ لاءِ رهڻ شهر مان حصن جي مِلڪيت پنهنجي کي لاوين اُهي ۽ ڏي، حُڪم کي اسرائيل لاءِ انهن ۽ ڏيندا. کي لاوين اُهي چوتاري جي انهن علائقا وارا ٻرپاسي جا شهرن ۽ ڏيندا؛ جي انهن ۽ ٽيندیون، لاءِ ڏورن جي انهن جڳهون ڪيل بند جون انهن ۽ ٽيندا، لاءِ رهڻ شهر توهان جيڪي علائقا، وارا ٻرپاسي جا شهرن جيڪي ۽ لاءِ. جانورن وارن پيرن چار سيني ٻاهر کان شهر تون ۽ هجن. هٽ هزار ٻه چوتاري ٻاهر کان پٽ جي شهر ڏيندؤ، کي لاوين جي سمنڊ ۽ هٽ، هزار ٻه طرف جي پاسي ڏکڻ ۽ هٽ، هزار ٻه طرف جي پاسي ايرندي شهر ۽ ماپيندين، هٽ هزار ٻه پاسي واري طرف جي اتر ۽ هٽ، هزار ٻه پاسي واري طرف ڇهه اوچ کي، لاوين ڏيندؤ شهر اوچ حدون. جون شهرن ۽ هوندو، لاءِ توهان ۾ وچ جي هن چاليهه گڏ سان انهن اوچ کي، ڪندڙ قتل اتي لاءِ ڀڄڻ ڏيندؤ جيڪي جا، جاين پناهه شهر ۽ ٻرپاسا. جا انهن ۽ اهي شهر، اٺ ۽ چاليهه ڏيندؤ، کي لاوين شهر سڀ توهان شهر. ٻه ۽ مان تن آهن گهٽا وٽ جن ڏيندؤ، مان قبضي جي پٽن جي اسرائيل توهان شهر جيڪي ۾ وراثت هو جيڪا موجب ورثي پنهنجي هڪ هر گهٽ، مان تن آهن گهٽ وٽ جن ۽ گهٽا، پٽن جي اسرائيل چئي، ڳالهايو، ڏانهن موسىٰ رب آءٌ ڏيندا. کي لاوين مان شهرن اهي وٺندا، ۾. زمين جي ڪنعان آهيو رهيا ڪري پار کي اردن توهان چئجانءِ، کي انهن آءٌ ڳالهائي، کي لاءِ ڀڄڻ اتي هوندیون لاءِ توهان جايون پناهه ورهائيندؤ، شهر کي انهن لاءِ پاڻ توهان ۽ بدلو جي رت لاءِ توهان شهر اهي ۽ ماريو. ۾ اٽڄاڻائيءَ کي روح جنهن اهو هر کي، قاتل اڳيان جي جماعت هو جو تيستائين مري نه قاتل ۽ هوندا، هنڌ جا پناهه کان واري وٺڻ

هنڊ جا پناهه لاءِ توهان اهي شهر، ڇهه اهي ڏيندؤ توهان شهر جيڪي ۾ ٻيهي. لاءِ فيصلي هوندو پناهه ڏيندؤ. ۾ زمين جي ڪنعان شهر ٿي ۾ ڏيندؤ، پار جي اردن شهر ٿي هوندا. جا پناهه شهر هي آهي، ۾ توهان جيڪو لاءِ رهاڪو ۾ لاءِ، ڏارئي ۾ لاءِ، پٽن جي اسرائيل هو پر جيڪڏهن ماري. سان اڻڄاڻائيءَ کي روح جيڪو لاءِ ان هر لاءِ ڦڇڙ اتي هوندا، موت قاتل اهو آهي؛ قاتل هو ته وڃي، مري هو ۾ ماري، سان اوزار ڪنهن جي لوهه ڪيس کي هن ٽو، سگهي مري هو سان جنهن ۾، هٿ سان پٿر پر جيڪڏهن وڃي. ڏني سزا جي پر جيڪڏهن وڃي. ڏني سزا جي موت کي قاتل آهي، قاتل هو ته ويو، مري هو ۾ ماريو، مري هو ۾ ماريو کي هن ٽو، سگهي مري ماڻهو سان جنهن سان، اوزار جي ڪاٺ ڪنهن قاتل اهو ونڊڙ، بدلو جو رت اهو وڃي. ڏني سزا جي موت کي قاتل آهي، قاتل هو ته ويو، دشمني پر جيڪڏهن ڇڏيندو. ماري ڪيس اهو ملندو، ڪيس هو جڏهن ڇڏيندو، ماري کي مري هو ۾ اڇلائي، مان حملي اوچتو شيءِ به ڪا تي هن ۾ ڏئي، ڏڪ ڪيس هن ذريعي جي موت سان موت وڃي، مري هو ۾ ماريو، سان هٿ ڪيس هن ڪري جي غضب يا وڃي، قاتل مائٽ ويجهو جو رت کي؛ قاتل ڏجي موت سان موت آهي؛ قاتل ماريو، جنهن ڏجي کي هن ذريعي جي دشمني نه اوچتو، پر جيڪڏهن ملي. سان هن جڏهن ڇڏيندو ماري کي ويندو مري هو ۾ جنهن سان، پٿر هر يا مان، گهات نه اڇلائي، برتن هر تي هن يا ڏئي، ڏڪ نه ۾ هو، نه دشمن جو هن هو پر وڃي، مري ۾ پوي، ڪري تي هن ۾ سواءِ، کان ڄاڻڻ ۾، ان جي واري مارڻ ڪندي فيصلو ڪڍجائي ۾ هو؛ ڪندو ڪوشش جي ڪرڻ نقصان کي هن ئي جي رت کي قاتل جماعت ۾ مطابق. فيصلن انهن ۾، وچ جي ونڊڙ بدلو جي رت ۾ ۾ وچ جتي آڻيندي، واپس ۾ شهر واري پناهه جي هن ڪيس جماعت ۾ ڇُڏائيندي، کان ونڊڙ بدلو تيل مقدس کي جنهن وڃي، مري پادري وڏو جيستائين رهندو اتي هو ۾ هو، ويو ڦجي هو کان حدن جي شهر قاتل وڃي نڪري سان نڪرڻ پر جيڪڏهن هو. ويو ڪيو مسح سان پناهه جي هن لهي ڳولي ڪيس مائٽ ويجهو جو رت ۾ هئي، ورتي پناهه اتي هو ۾ جنهن

ڏوهي هو ته ڪري، قتل کي قاتل مائٽ ويجهو جو رت ۾ ٻاهر، کان حدن جي شهر واري پادري وڏي ۾ وڃي، مري پادري وڏو جيستائين ڏيو رهڻ ۾ شهر جي پناهه ته ڇو ناهي. لاءِ توهان اهو ۾ ويندو. موٽي ۾ زمين جي قبضي پنهنجي ڪندڙ قتل پوءِ، کان مرڻ جي ڪو هر ۾. آبادين سيني جي توهان ۾، نسلن سيني جي توهان ٽيندو، قانون جو فيصلي جي روح شاهد هڪ ۾ ڪندا، قتل کي قاتل ذريعي جي شاهدن ماريو، کي روح جيڪو جان آهي، مستحق جو سزا جي موت جيڪو کان، قاتل توهان ۾ ڏيندو. نه شاهدي تي مرڻ ونڊؤ نه فديو توهان ويندي. ڏني سزا جي موت هو ته ڇاکاڻ ونڊاسين، نه فديو جو نه مري پادري وڏو جيستائين لاءِ، رهڻ ٻيهر تي ڏرتيءَ لاءِ، ڀڄڻ ڏانهن شهرن جي پناهه زمين رت هي ته ڇو آهيو، رهندا توهان ۾ جنهن ڪندؤ نه قتل کي زمين ان توهان ۾ وڃي. آهي، ويو وهايو تي ان جيڪو کان رت ان ٽيندو نه ڪفارو جو زمين ۾ ٿو، ڪري قتل کي جنهن ڪندا نه ناپاڪ کي زمين ان توهان ۾ آهي. رهيو وهائي جيڪو تي رت جي ان پر خداوند مان ته ڇو آهيان، رهندو ۾ وچ جي توهان مان تي جنهن آهيو، رهندا توهان تي آهيان.رهندو ۾ وچ جي اسرائيل بني جيڪو آهيان

36

قبيلي جو، منسي پٽ جو، ماڪير پٽ جو، گلعاد جا پٽن جا قبيلي حڪمران ويا اچي ۾ اڳيان ۾ جي، پادري اليعزر اڳيان ۾ جي، موسيٰ اڳيان ڳالهايو ۾ جي، يوسف جا پٽن مان کي مالڪ جي اسان چيو، ۾ جي، اسرائيل جا پٽن جي ڏاڏن ابن جي گهرن جي حڪمرانن رب کي مالڪ ۾ جي؛ اسرائيل کي پٽن ۾ قرعي جي ورثي زمين جي ڏيڻ ڏنو حڪم رب قبيلي هڪ اهي ۾ سندس. کي ڏيئرن جو، اسان ياءُ جو، صلفحاد ورثو جي ڏيڻ ڏنو حڪم مان قبضي جي پيءُ جي اسان قرعو جو انهن ۾ ٽيندا، عورتون جي پٽن جي اسرائيل جي

اسان ۾ ٽيندا، عورتون اهي جي جن ويندو وڃايو ۽ وراثت جي قبيلي ان ۾ ويندو، ڪيو ۾ ٿئي، ڇڏڻ جو پٽن جي اسرائيل پر جيڪڏهن ويندو. ڪيو مان قرعي جي وراثت جي ۾ ٽين، عورتون اهي جي جن ويندي، ڪئي شامل ۽ وراثت جي قبيلي ان وراثت جي انهن موسيٰ ۾ ويندي. ڪٽي وراثت جي انهن مان وراثت جي قبيلي جي خاندان جي اسان يوسف طرح اهڙيءَ چئي، ڏنو، حڪم ذريعي جي حڪم جي خداوند کي پٽن جي اسرائيل حڪم کي ڏيئرن جي صلفاد خداوند جيڪو آهي لفظ اهو هي ٿا. چون قبيلو جو پٽن جي قوم جي پيءُ جي انهن سواءِ ٽين، عورتون ٽئي، خوش اڇيان جي انهن جتي چئي، ڏنو، منتقل ڏانهن قبيلي ٻئي کان قبيلي هڪ وراثت جي پٽن جي اسرائيل ۾ ٽين. عورتون مان ۽ وراثت جي قبيلي جي خاندان پنهنجي هڪ هر پٽ جا اسرائيل ته ڇو ٽيندي، نه پيءُ پنهنجي مان، قبيلن جي پٽن جي اسرائيل ٽي وٺي وراثت جيڪا ڏيءَ هر ۾ پکڙيندا. پنهنجي هڪ هر پٽ جا اسرائيل جيئن ته ٽيندیون، عورتون سان هڪ مان ماڻهن جي پر ٽيندو، نه منتقل ڏانهن قبيلي ٻئي کان قبيلي هڪ حصو اُهو ۾ وٺن. وراثت جي ڏاڏي ڏنو، حڪم کي موسىٰ رب جيئن رهندا. پکڙي ۽ ورثي پنهنجي هڪ هر پٽ جا اسرائيل ڏيئرون، جون صلفحد محلا، ۾ نوعا ۾ ملڪا ۾ حُگلا ۾ ترسا ۾ ڪيو. ڏيئرن جي صلفاد تيئن سندن ۾ ٽيون؛ زالون مان، پٽن جي يوسف مان، قوم جي منسي سان، ڪزنن پنهنجن آهن، فيصلا ۾ قانون ۾ حڪم اهي هي ٽي. تي قبيلي جي قوم جي پيءُ سندن وراثت ڏنا.سامهون جي يريحو تي اردن ۽ اولهه جي موآب ذريعي هٽ جي موسىٰ رب جيڪي

استثنا

1

طرف اولهه ۾ ريگستان پار جي اردن کي اسرائيل سڀني موسيٰ جيڪي آهن لفظ اهي هي ۾ وچ جي سينگاريل سان سون ۽ اولون لوبون، توفول، فاران، ويجهو، جي سمنڊ ڳاڙهي ٽيو آءِ آهن. ڏينهن يارهن تائين برنيع قادش تي رستي جي جبل سعير کان حوريب ڳالهايو. انهن ڳالهايو، سان اسرائيل پٽن سڀني موسيٰ ۾، هڪ جي مهيني يارهين ۾ سال چاليهويهن جو اموري بادشاهه سيهون ڪيو؛ حڪم لاءِ انهن کيس رب جيڪي مطابق شين سڀني ۾ ادرعي ۽ ۾ عشتاروت جيڪو جو باشان بادشاهه عوج ۽ هو، رهيو ۾ حشبون جيڪو واضح کي قانون هن موسيٰ ۾، زمين جي موآب پار جي اردن پوءِ، کان مارڻ هو، رهيو چئيندي، ڳالهايو، ۾ حوريب سان اسان خدا جو اسان رب چئيندي، ڪيو، شروع ڪرڻ جي اموري ٽيو داخل ۽ توهان، ٽيو روانا ۽ موڙيو ٽيو. ڪافي رهڻ ۾ جبل هن لاءِ توهان ڪنعاني ۽ طرف، ڏکڻ ۽ ۾، ميدان ۽ ۾ جبل جي، عرب طرف پاڙيسرين سڀني ۽ ۾، جبل تائين. درياهه جي فرات تائين، درياهه وڏي کان لبنان انتي ۽ تي، ساحل جي زمين جي ڪريو، قبضو تي زمين ان ڪري ٽي داخل آهي، وئي ڏني زمين اڇيان جي توهان ڏسو،

کين ته هو، کنيو قسم کي يعقوب ۽ اسحاق ابراهيم، ڏاڏن ابائي جي توهان مون جو جنهن اکيلو مان چيو، ۾ وقت ان کي توهان مون ۽ ڏيان. گڏ سان انهن کي نسل جي انهن ۽ آسمان اڄ توهان ڏسو ۽ کيو، کي توهان خدا جو توهان رب سگهان. ٿو نه کٹي کي توهان وڌائي پيرا هزار کي توهان خدا، جو ڏاڏن ابن تنهنجي رب، آهيو. ۾ ڪثرت وانگر تارن جي آئون کيئن ڳالهايو. کي توهان هن جيئن ڏئي برڪت کي توهان ۽ آهيو، توهان جيئن پنهنجن سگهندس؟ کٹي تڪرار جا توهان ۽ بنياد جو توهان ۽ محنت جي توهان اکيلو مقرر اڳواڻ جا توهان کي انهن مان ۽ چونڊيو، ماڻهو سمجهدار ۽ جاڻو عقلمند، مان قبيلن سڏو ڪرڻ اهو ڳالهايو توهان لفظ جيڪو چيو، ۽ ڏنو جواب کي مون توهان ۽ ڪندس. توهان کي انهن مون ۽ ورتو، کي ماڻهن سمجهدار ۽ جاڻو ۽ عقلمند مان توهان مون ۽ آهي. پنجاهن ۽ ڪمانڊر جا سوين ۽ ڪمانڊر جا هزارن کيو، مقرر لاءِ ڪرڻ اڳواڻي مٹان جي قاضين جي توهان مون ۽ آفيسر. لاءِ قاضين جي توهان ۽ ڪمانڊر جا ڏهن ۽ ڪمانڊر جا فيصلو سان انصاف ۽ ٻڌو، ۾ وچ جي ياڻرن جي توهان چئي، ڏنو، حڪم ۾ وقت ان کي ۾ فيصلي تون نه ۾. وچ جي پرديسي سندس ۽ ۾ وچ جي ياءُ ۽ ۾ وچ جي ماڻهوءَ ڪريو تون نه ڪندين، فيصلو هڪجهڙو جو ٻنهي وڏي ۽ ننڍي جاڻندين، نه کي منهن جي ڪنهن لفظ جيڪو ۽ آهي، جو خدا فيصلو ته ڇو ڪندين، جانبداري ڏسي منهن جي انسان ڪنهن کي توهان مون ۽ ٻڌندس. کي ان مان ۽ آڻيو، اڳيان منهنجي کي ان هجي، سخت لاءِ توهان کان حوريب ۽ هيون. ڪرٹيون کي توهان جيڪي ٻڌايون، ڳالهيون سڀ اهي ۾ وقت ان هو، ڏئو توهان جيڪو گذرياسين، مان ريگستان خوفناڪ ۽ وڏي سڄي ان اسان ٿي، روانا اسان ۽ هو، ڏنو حڪم کي اسان خدا جي اسان رب جيئن تي، رستي جي جبل جي اموري پهچي تائين جبل جي اموري توهان چيو، کي توهان مون ۽ پهتاسين. تائين برني قادش توهان خدا جي توهان رب ڏسو، ٿو. ڏئي کي توهان خدا جو اسان رب جيڪو آهيو، ويا توهان رب جيئن وٺو، ورٹو جو ان چڑهي مٹي آهي، ڏني کي توهان زمين اها اڳيان جي

آيا، وٽ مون سپ توهان ۾ ٽيو. بزدل نه ۾ ٻڃو نه آهي، چيو کي توهان خدا جي ڏاڏن جي جاسوسي جي زمين لاءِ اسان اهي ۾ موڪليون، اڳيان ماڻهو کي جا اسان ته اچو چيو، ۾ ڪهڙن ۾ چڑهنداسين، مٿي اسين ذريعي رستي ڪهڙي ته ڏين جواب کي اسان ۾ ڪن، مان توهان مون آءُ آئي، پسند اڳيان منهنجي ڳالهه اُهو آءُ ٽيندااسين. داخل اسين ۾ شهرن انگورن ۾ ويا، مٿي تي جبل ڪري موتي ۾ ماڻهو. هڪ مان قبيلي هر ورتا، ماڻهون ٻارهن ۾ هٿن پنهنجن انهن ۾ ڪئي. جاسوسي جي ان ۾ ويا، اچي تائين وادي جي خوشي جي جيڪا زمين، اها آهي سڀ هئا، چوندا ۾ آيا، ڪٽي ڏانهن توهان ۾ ڪنيو، مان ميوي جي زمين خدا جي اسان توهان پر چاهيو، نه وڃڻ مٿي توهان ۾ ٿو. ڏئي کي اسان خدا جو اسان رب ڇو چيو، توهان ۾ گوڙهايو، ۾ ٻڌرن پنهنجن توهان ۾ ڪئي. نافرماني جي حڪم جي رب اسان جيئن ته ڪيڏيو مان زمين جي مصر کي اسان هن ٿو، ڪري نفرت کان اسان مالڪ ته رهيا وڃي مٿي ڪٽي اسان ڪري. تباهه کي اسان ڏئي، ۾ هٿن جي ماڻهن اموري کي ۾ وڏي قوم هڪ هئا، رهيا چئي ڇڏيو، ڦيرائي کي دل جي توهان پائر جا توهان پر آهيون؟ پٽ جا ديوَن ۾ پر تائين؛ آسمان وارا پٽين ۾ وڏا شهر ۾ طاقتور، وڏيڪ کان اسان ۾ گهٽي جو توهان رب ٻڃو. کان انهن نه ۾ ٻڃو نه ته، چيو کي توهان مون ۾ آهن. ڏنا اتي اسان ڪندو جنگ سان توهان گڏ سان انهن پاڻ هو ٿو، هلي اڳيان منهن جي توهان جيڪو خدا ۾ ريگستان هن ۾ ڪيون، ۾ ملڪ جي مصر لاءِ توهان هن جيڪي موجب شين سڀني انهن ڪٽي توکي خدا جو توهان رب جيئن تي؛ رستي جي جبل جي اموري ڏنو، توهان جيڪو ويا هليا توهان ۾ جنهن تي رستي هر ٿو، هلي ڪٽي کي پٽ پنهنجي ماڻهو کو جيئن هليو، نه پروسو تي رب خدا پنهنجي توهان ۾ ڳالهه هن آءِ آيا. تي جاءِ هن توهان جيستائين ۾ باهه جو رات لاءِ، چوندڻ جاءِ لاءِ توهان ٿو هلي ۾ رستي اڳ کان توهان جيڪو ڪيو، آءِ ٽا، هلو توهان تي جنهن ڏيڪاريندي رستو اهو کي توهان ڪندي، رهنمائي کي توهان ڇا چئي، ڪنئي، قسم ٿي ناراض ۾ ٻڌو، آواز جو لفظن جي توهان رب ۾ ۾. ڪڪر ۾ ڏينهن

ڈاڈن ابن سندن ڪنئي قسم مون جي جنهن ڪي زمين سڻي هن مان ماڻهن انهن ڏسندو ڪو هن تي جنهن زمين ڏيندس ڪي هن ۾ ڪي، ان ڏسندو هي جو، يفنه پٽ ڪالب سواءِ ڪي، رب تي مون ۾ هجڻ. جڙيل ڈانهن رب جو هن ته ڇاڪاڻ ڪي، پٽن سندس ۾ رکيو، قدم جو، Nunپٽ Joshuaٽيندين. داخل اتي تون ئي نه چئي، ٽيو، ناراض ڪري جي توهان ڪي ان ئي هو ته ڇو ڪر، مضبوط ڪي هن ٽيندو، داخل اتي هي آهي، بيٺو وٺ تو جيڪو اتي اهي ڄائي، نٽو خراب يا چگو اڄ جيڪو ٻار ننڍو هر ۾ ڏيندو. ۾ ورثي ڪي اسرائيل موتي توهان ۾ ٽيندا. وارث جا ان پاڻ اهي ۾ ڏيندس، ڪي ان مان ڪي انهن ۾ ٽيندا، داخل ۾ ڏنو جواب توهان آهي. تي سمنڊ ڇاڙهي جيڪو رستو اهو لڱايو، خيمه ۾ ريگستان ڪري ويڑهنداسين، چڑهي مٹي اسان آهي، ڪيو گناهه اڳيان جي خدا رب پنهنجي اسان چيو، ۾ ڪٽي، هٹيار فوجي پنهنجا هڪ هر ۾ آهي، ڏنو حڪم ڪي اسان خدا رب جي اسان جيئن نه ۾ چڑهندؤ نه توهان چيو، ڪين مون چيو، ڪي مون رب ۾ چڑهو. تي جبل توهان ٽي، گڏ ٽوڙيا نه اڳيان جي دشمنن پنهنجي توهان ۾ آهيان، نه گڏ سان توهان مان ته ڇو وڑهندؤ، جي حڪم جي رب توهان ۾ ٻڌي، نه منهنجي توهان پر ڇالهايو، سان توهان مون ۾ ويندؤ. ۾ جبل ان جيڪو اموري اهو ۾ ويا. چڑهي تي جبل ڪري زبردستي ۾ ڪئي، ڇڪڑي ڪن مڪيون جيئن ڪيو تعاقب جو توهان ۾ نڪتو، ٻاهر لاءِ ملڻ سان توهان هو، رهندو خداوند روئا توهان هيٺ ويهي ۾ ڪيو. زخمي تائين حرما ڪان سعير ڪي توهان ۾ ٽيون، ڌيان ڈانهن توهان ئي نه ۾ ٻڌو، نه آواز جي توهان خداوند ۾ اڳيان، جي خدا جي اسان وينا.ڪڏهن توهان ڏينهن جيترا وينا، ڏينهن گهٽا ۾ ڪاديش توهان اوچائين ڏنو.

2

رب جيئن تي، رستي جي سمنڊ ڇاڙهي ٽياسين، روانا ڈانهن ريگستان اسان ڪري موتي ۾

۽ رهياسين. گهمندا چوڌاري جي جبل سعير ڏينهن ڪيترائي اسان ۽ هو، ڳالهايو سان مون طرف اتر تنهنڪري ڦرڻ، چوڌاري جي جبل هن ٽيو ڪافي لاءِ توهان چيو، ڪي مون رب مان حدن جي پٽن جي عيسو پائرن پنهنجن توهان چئي، ڏي، حڪم ڪي ماڻهن ۽ موتو. تمام کان توهان اهي ۽ ڊڄندا، کان توهان اهي ۽ ٽا، رهن ۾ سعير جيڪي آهيو، گذرندا انهن کي توهان مان ته ڇاکاڻ ٽيو، نه شامل ۾ جنگ سان انهن توهان ٽيندا. خوفزده گهٽو عيسو ۾ قرعي مون ته ڇو جاءِ، جي رکڻ پير ئي نه ڏيندس، نه به ڪجھ مان زمين جي ۽ کائو، ۽ کان انهن ڪريو خريد کاڌو سان چانديءَ آهي. ڏنو جبل جو سعير کي پٽن جي هر توکي خدا رب جي اسان ته ڇو پيئو. ۽ ڏئي چانديءَ کان انهن وڻندؤ سان ماپ به پاڻي گذريو مان ريگستان خوفناڪ ۽ وڏي ان ڪيئن تون ته ڪر ياد آهي، ڏني برڪت ۾ ڪم جي شيءِ به ڪنهن تون آهي، رهيو سان تنهنجي خدا رب تنهنجو سال چاليهه ڏس آهين، ۾ سعير جيڪي ويا، گذري کان پٽن جي عيسو پائرن پنهنجن اسان ۽ آهين. ٽيو نه گهٽ جي موآب اسان ڪري موتي ۽ کان، جابر جزيون ۽ ايلون کان، رستي جي عربه هئا، رهندا ۽ ڪريو، نه دشمني سان موآبين چيو، ڪي مون رب ۽ ويا. گذري کان رستي جي ريگستان نه ۾ قرعي مان زمين جي انهن کي توهان مان ته ڇو ٽيو، شامل ۾ جنگ سان انهن نه تي ان اڳيون اومِن اُهي آهي. ڏنو ۾ وراثت ارويز کي پٽن جي لوط مون ته ڇو ڏيندس، اهي ۽ ويندا ڪيا شمار رفائم عناقيم. جيئن قوم، طاقتور ۽ گهٽي ۽ وڏي هڪ هئا، ٽيل آباد ۽ هئا، رهندا اڳي حوري ۾ سعير ۽ آهن. سڏيندا عميم کي انهن موآبي ۽ عناقيم، جيئن به انهن اهي ۽ ڪيو. ختم کان اڳيان جي انهن کي انهن ۽ ڪيو، تباهه کي انهن پٽن جي عيسو ڪيو، سان زمين جي ورثي پنهنجي اسرائيل سان طريقي جهڙي ٽيا، آباد تي جاءِ جي مان وادي جي زارت ۽ ٽيو، روانا ۽ اُٽو ڪري تنهن هاڻي هئي. ڏني کي انهن رب جيڪا جي زرد اسان جيستائين کان برنيع قادش ڪيو سفر اسان جيڪي ڏينهن اهي ۽ لنگهو. ٿي ختم جو ماڻهن جنگجو نسل سپ جيستائين هئا، سال اٺ ۽ ٽيهه ڪيو، گذر مان واهه

هو تي انهن هٹ جو خدا ۽ هو. ڪاڏو قسم ڪي انهن خدا رب جيئن مان، خيمي مرندي ويو پيا. ڪري اهي جو جيستائين لاءِ ڪرڻ ختم تي طور مڪمل مان وچ جي ڪئمپ ڪي انهن ڳالهايو، سان مون رب ۽ مان، وچ جي ماڻهن ويا مري جنگجو ماڻهو سپ جڏهن ٽيو ائين ۽ ويجهو جي پٽن جي عمون تون ۽ لنگهندين، ڪي عرويز ڪي حدن جي موآب اڃ تون چئي، توڪي مان ته ڇو ٽيو؛ شامل ۾ جنگ سان انهن نه ۽ ڪريو، نه دشمني سان انهن ايندين؛ اها مون ڪي پٽن جي لوط ته ڇاڪاڻ ڏيندس، نه ۾ ورثي مان زمين جي پٽن جي عمون رهندا رفائين ۾ اڳ تي ان ته ڇو ويندي، ڪئي شمار زمين جي رفائين آهي. ڏني ۾ ورثي وڏيڪ ڪان توهان ۽ گهٽي ۽ وڏي قوم آهن. سڏيندا زمزمين ڪي انهن عموني ۽ هئا، ۽ ورتو ۾ ورثي انهن ۽ ڪيو، تباهه اڃيان جي انهن ڪي انهن رب ۽ عناقيم، جيئن طاقتور، جيڪي لاءِ پٽن جي عيسو هنن ڪيو جيئن تائين. ڏينهن جي اڃ ٽيا، آباد بدران جي انهن ۽ ڪان، منهن جي انهن ڪي حوري هنن ڪيو تباهه سان طريقي جنهن ۾، سعير هئا رهندا يُوائي جيڪي ۽ تائين. ڏينهن جي اڃ بدران جي انهن ٽيا آباد ۽ ڪي، انهن ورهايو ۾ ورثي انهن هئا، نڪتل مان ڪپادوڪيا ڪپادوڪين جيڪي ۽ تائين، غزه هئا رهندڙ ۾ اَسيدوٽ جي ارنون ۽ ٽيو، روانا ۽ اُٿو ڪري تنهن هاڻي ٽيا. آباد تي جاءِ جي انهن ۽ ڪيو، تباهه ڪين اموري جي حشبون بادشاهه سيهون آهي ڏنو ۾ هٹن تنهنجي مون ڏسو ڪريو، پار وادي ٽيو. شامل ۾ جنگ سان سندس ۾ ڏينهن هن ڪر، شروع وڻڻ ۾ وراثت زمين، سندس ۽ ڪي منهن جي قومن سپني هينان جي آسمان خوف جو توهان ۽ لرزو جو توهان ته ڪر شروع ۾ دردن ڪان منهن جي توهان ۽ ويندا، ٿي پريشان ٻڌي نالو جو توهان جيڪي رکجي، تي ڏانهن حشبون بادشاهه سيهون موڪليا سفير مان ريگستان جي ڪيديموٽ مون ۽ هوندا. نه هلندس، ۾ رستي ويندس؛ گذري مان زمين تنهنجي مان چئي، سان، لفظن جي امن ۽ وڪٽيندين، ڪي مون تون جي چانديءَ ڪاڏو طرف. ڪاپي نه ۽ موڙيندس طرف ساڃي ته جي ان سواءِ پيئندس؛ مان ۽ ڏيندين، ڪي مون تون جي چانديءَ پاڻي ۽ ڪائيندس؛ مان

آهن، رهندا ۾ سعير جيڪي ڪيو پٽن جي عيسو کي مون جيئن لنگهندس؛ سان پيرن مان رب جيڪا ۾، زمين ان لنگهان اردن مان جو تان آهن؛ رهندا ۾ عروعير جيڪي موآبي ۽ کي اسان ته چاهيو نه جو حشبون بادشاهه سيهون ۽ ٿو. ڏئي کي اسان خدا جو اسان ۽ ڪيو سخت کي روح جي هن خدا جي اسان رب ته ڇو ڏئي، لنگهڻ مان علائقي پنهنجي ڏينهن جي اڄ جيئن وڃي ڏنو ۾ هٿن تنهنجي هو جيئن ته ڪيو، مضبوط کي دل جي هن هن ۽ کي اموري حشبون بادشاهه سيهون اڳيان تنهنجي مان ڏس، چيو، کي مون رب ۽ ۾. ۽ ڪر. شروع ونڻ ۾ وراثت کي زمين جي هن ۽ آهيان، ڪيو شروع ڏيڻ کي زمين جي ماڻهو، سڀ جا هن ۽ هو نڪتو، ٻاهر لاءِ ملڻ سان اسان بادشاهه جو حشبون سيهون ۽ کيس اسان ۽ ڪيو، حوالي اڳيان جي اسان کيس خدا رب جي اسان ۽ لاءِ. جنگ ۾ ياهص جي هن شهرن سيني ڪيو قبضو اسان ۽ ماريو. کي ماڻهن سيني سندس ۽ کي پٽن سندس اسان جي، انهن ٻارن ۽ جي انهن عورتن ۽ اڃڻي، شهر هر ڪيو تباهه اسان ۽ ۾، وقت ان ورتو اسان مال جو شهرن ۽ لُٽيو، اسان کي جانورن سواءِ ڇڏيو. نه جيئرو کي ڪنهن ۽ آهي، ۾ وادیءَ جيڪو شهر اهو ۽ آهي، تي ڪناري جي نديءَ آرنون جيڪو کان، عروعير خدا رب جي اسان ويو. بچي کان اسان جيڪو ٽيو نه شهر به ڪو تائين؛ جبل جي جلعاد سڀ ويا، نه اسان ويجهو جي پٽن جي عمون سواءِ ڏنو. ۾ هٿن جي اسان کي سيني هئا، ۾ ملڪ واري جبل جيڪي شهر اهي ۽ هئا، ملندڙ سان وهڪري جي يبوڪ جيڪي هو.ڏنو حڪم کي اسان خدا جي اسان رب جيئن

3

اسان جو بسن بادشاهه اوگ ۽ وياسون، مٿي تي رستي ڏانهن بسن اسان پوءِ، کان موٽڻ ۽ کي مون رب آءُ ۾. ادرائيم لاءِ جنگ ماڻهو سڀ سندس ۽ پاڻ هو نڪتو، ٻاهر لاءِ ملڻ سان

ماڻهن سڀ سندس آءُ آهيان، ڇڏيو ڏئي ۽ هٽن تنهنجي ڪيس مان ته ڇو ٻڃ، نه ڪيس ڇيو، ڪي بادشاهه سيهون تو جيئن ڪندين، اهو ڪيس تون آءُ ڪي، زمين سڀ سندس آءُ ڪي، ڪيس خدا رب جي اسان ۽ هو. رهندو ۽ حشبون جيڪو هو، جو وارن اموري جيڪو ڪيو، ۽ ڪي، ماڻهن سڀ سندس ۽ جو، باشان ڪي بادشاهه اوگ ۽ ڪيو، حوالي ۽ هٽن جي اسان سيني جي هن اسان ۽ ڇڏيو. نه ٻڃ به ڪو سندس جو تائين ايتري ماريو، ڪيس اسان سڻ ورتو، نه کان انهن اسان جيڪو هو نه شهر به ڪو ۽، وقت ان ڪيو قبضو تي شهرن هئا، بند قلعه شهر سڀ ۽، باشان جا، بادشاهه اوج علاقا، وارا ۾رپاسي سڀ جا ارجوب شهر، اسان هئا. گهٽا تمام جيڪي جي شهرن جي فرزين سواءِ ڪندا، ۽ دروازا ديوارون، اوچيون هر اسان ۽ ڪيو، ڪي حشبون بادشاهه سيهون اسان جيئن ڪيو، تباهه تي طور مڪمل ۽ ڪي؛ ڊورن سيني ۽ ڪي، ٻارن ۽ ڪي، عورتن ۽ ڪيو، تباهه تي طور مڪمل ڪي شهر ايندڙ مان هٽن جي بادشاهن ٻن ورتي زمين ۽ وقت ان آسان لُٽيو. لاءِ پاڻ اسان مال جو شهرن ٽا سڏين فينيقي هرمون. تائين ۽ کان ارنون درياءَ کان پار جي اردن هئا جيڪي اموري سڃو ۽ جلعاد، سڃو ۽ ميسور، شهر سڀ سنير. ڪي ان ڏنو نالو اموري ۽ سنيور، ڪي هرمون عوج سواءِ ته ڇو ۽. باشان جي عوج جا بادشاهت شهر ادرعي، ۽ الخا تائين باشان هي ڏس، جو، لوهه بستر سندس بستر ڏس، مان. رفائيم ويو رهجي جو باشان بادشاهه هٽ ۽ جي ان ويڪر هٽ چار ۽ جي، ان ڍگهائي هٽ نو جي. عمون جي پٽن ۽ قلعي آهي وهندڙ آهي جيڪا کان، عروعير ۽ وقت اُن ورتي ۽ ورڻي اسان زمين اُها ۽ جي. ماڻهوءَ جاد ۽ روبين ڏنا مون شهر سندس ۽ حصو، اڌ جو جلعاد جبل ۽ تي، ڪنڊ جي ارنون نديءَ اڌ جي منسي مون بادشاهت، سڃي جي باشان جي اوگ ۽ حصو، بچيل جو گلعاد ۽ ڪي. جي رفائيم باشان، سڃو اُهو علائقو، وارو ۾رپاسي سڃو جو ارجوب ۽ ڏني، ڪي قبيلي علائقو وارو ۾رپاسي سڃو جو آرگوب پٽ، جو منسّي جيئر، ۽ ويندو. ڪيو شمار زمين جيئر ٽاؤٽ بسن تي نالي پنهنجي ڪي انهن هن ۽ تائين، حدن جي مخاڻي ۽ گرگسي ورتو،

آهي ڏنو مون کي گاد ۾ روبين ڏنو. گلعاد مون کي ماخير ۾ تائين. ڏينهن جي اڄ سڏيو، ندي اها تائين؛ يبوڪ ۾ آهي، حد ۾ وڃ جي نديءَ تائين، نديءَ جي ارنون وٽي کان گلعاد تائين، سمنڊ جي عرابا ۾ کان، ڪنريٽ آهي حد اردن ۾ عرابا ۾ آهي؛ حد جي پٽن جي عمون ۾ وقت ان کي توهان مون ۾ ۾. اوپر جي فسگا هيٺ کان اشدوٿ تائين، سمنڊ جي لوڻ هٿيار آهي، ڏني ۾ قرعي زمين هيءُ کي توهان خدا جو توهان مالڪ چوندي: ڏنو، حڪم سواءِ ماڻهو. قابل هر هلو، اڇيان منهن جي پٽن جي اسرائيل پائرن جي توهان ٽي بند گهٽا وٽ توهان ته ٽو ڃاڻان مان ڏور، جا توهان ۾ ٻار جا توهان ۾ عورتون جون توهان توهان رب جيستائين ڏنا، کي توهان مون جيڪي ۾، شهرن جي توهان ڏيو رهڻ آهن، ڏور وراثت جي زمين ان به اهي ۾ به، کي توهان جيئن ڏئي، آرام کي پائرن جي توهان خدا جو پنهنجي هڪ هر توهان ۾ ٽو؛ ڏئي پار جي يردن کي انهن خدا جو اسان رب جيڪا وٽن، ڏنو، حڪم ۾ وقت ان مون کي يشوع ۾ ڏني. کي توهان مون جيڪا موٽندؤ، ڏانهن وراثت ٻن انهن خدا رب جي اسان جيڪو آهي، ڏنو ڪجهه سڀ اکيون جون توهان چئي: تي جن ڪندو کي بادشاهتن سيني انهن خدا رب جو اسان ئي ائين ڪيو، کي بادشاهن پاڻ خدا جو اسان رب ته ڇو ڊڃندا، نه کان انهن توهان آهين. رهيو ڪري پار اتي تون تو خدا، رب اي چئي، ڪئي، دعا ۾ وقت ان کان رب مون ۾ ڪندو. جنگ لاءِ جي توهان مضبوط پنهنجو ۾ قوت، پنهنجي ۾ ڪئي، شروع ڏيڪارڻ طاقت پنهنجي کي خادم پنهنجي جيئن ڪندو جيڪو تي، زمين يا ۾ آسمان خدا آهي ڪير ته ڇو بازو؛ بلند پنهنجو ۾ هٽ، زمين، سني هيءَ ڏسندس مان ڪري تنهن ڪري پار مطابق؟ طاقت تنهنجي ۾ ڪيو، تو سبب جي توهان کي مون رب ۾ لبنان. انتي ۾ جبل سنو هيءُ آهي، پار جي اردن جيڪا اڃا لفظ هي ٽيو، ڪافي توکي چيو، کي مون رب ۾ ٻڌي، نه منهنجي ۾ ڪيو، نظرانداز ۾ طرف سمنڊ ڏس سان اکين پنهنجي ۾ تي، چوتي جي ترڪيل وچ مٿي ڳالهائ. نه وڌيڪ ڪندين. نه پار کي اردن هن تون ته ڇو ڏس، سان اکين پنهنجي ۾ طرف، اوپر ۾ ڏکڻ ۾ اتر

جي قوم هن هي ته ڇو ڏِي، حوصلو ڪيس ۽ ڪر مضبوط ڪيس ۽ ڏِي حڪم ڪي يوشع ۽ اسان ۽ آهي. ڏئي توهان جيڪا ڏيندو ۾ ورثي زمين سڀ اها ڪين هي ۽ ڪندو، پار اڳيان هئي.ويجهو جي گهر جي فوگور جيڪا ۾ واديءَ هڪ ويناسين

4

لاءِ ڪرڻ ڪي توهان اڄ مان جيڪي ٻڌو، ڪي فيصلن ۽ قانونن انهن اسرائيل، هاٿي ۽ رب، جيڪا ونو، ۾ وراثت جي زمين ان ٿي داخل ۽ وڃو، وڏايو ۽ جيئرو ته ٿو، سيڪاريان جيڪو ڪندؤ نه اضافو ۾ لفظ ان توهان ٿو. ڏئي ڪي توهان خدا، جو ڏاڏن ابن جي توهان جي خدا رب جي اسان ڇڏيندؤ، ڪيي ڪجهه مان ان نه ۽ ٿو، ڏيان حڪم ڪي توهان آئون اکيون جون توهان ٿو. ڏيان حڪم ڪي توهان اڄ آئون جيترا ڪريو، پاسداري جي حڪمن ماڻهو هر ته ڇو ڪيو، سان فغور بعل خدا جي اسان رب جيڪو ڪجهه سڀ آهي ڏنو ڇڏيو. ڪري تباهه مان توهان خدا جي توهان رب ڪيس ويو، پنيان جي فغور بعل جيڪو ڏسو، آهيو. جيئرا سڀ ۾ ڏينهن جي اڄ آهيو، لڳل سان رب خدا پنهنجي جيڪي توهان پر ڪريو ائين ته ڏنو، حڪم ڪي مون رب جيئن آهن، ڏيڪاريا فيصلا ۽ قانون ڪي توهان مون توهان ۽ لاءِ. ڪٽڻ ۾ وراثت ڪي ان اتي آهيو، رهيا ٿي داخل توهان ۾ جنهن ۾ زمين ان قومن سڀني آهي سمجھ ۽ حڪمت جي توهان هيءَ ته ڇو ڪنداسو، توهان ۽ رکنداسو ڄاڻو ۽ ماڻهو حڪيم ڏسو، چوندا، اهي ۽ ٻڌندا، حڪم سڀ اهي به جيڪي اڳيان، جي جي انهن جيڪو آهي خدا وٽ جنهن آهي، قوم وڏي ڪهڙي ته ڇو قوم. عظيم هيءَ آهي هن اسين به جڏهن ٿو، اچي ويجهو جي اسان خدا مالڪ جو اسان جيئن ٿو، اچي ويجهو هن آهن، فيصلا وارا انصاف ۽ قانون وٽ جنهن آهي، قوم عظيم ڪهڙي ۽ ٿا؟ سڏيون ڪي ڏيان تي پاڻ ٿو؟ ڪريان پيش اڳيان جي توهان اڄ مان جيڪو مطابق، جي قانون سموري

جيڪي وساري، نه کي لفظن سيني انهن سنيالي؛ گهڻو تمام کي روح پنهنجي ۾ ڏي، تون ۾ ڏينهن؛ سڀ جا زندگي تنهنجي هٿن نه مان دل تنهنجي اهي ۾ آهن، ڏنا اکين تنهنجي جي اسان تون جڏهن ڏينهن اهو سيکاريندين، کي پٽن جي پٽن پنهنجي ۾ کي پٽن پنهنجي مون خداوند جڏهن ۾؛ ڏينهن جي گڏجاڻي هئين بينو ۾ حوريب اڇيان جي خدا خداوند ڍڇڻ کان مون اهي جيئن ته ٻڌن، لفظ منهنجا اهي ۾ ڪر، گڏ وٺ مون کي ماڻهن چيو، کي ۾ سيکاريندا. کي پٽن پنهنجي اهي ۾ آهن، جيئرا تي زمين اهي جيڪي ڏينهن سڀ سکن هو، پيو ساڙيو تائين آسمان سان باھ جبل ۾ بينا، پاسي جي جبل ۾ آيا ويجها توهان جيڪو آواز، جو لفظن مان وچ جي باهه ٻڌو سان توهان رب ۾ طوفان. اونداهي، اونداهي، ٻڌايو، عهد پنهنجو کي توهان هن ۾ آواز؛ رڳو پر ڏني، نه شڪل به ڪا توهان ۾ ٻڌو؛ توهان تي تختين جي پٽر ٻن اهي هن ۾ لفظ، ڏهه ڏنو، حڪم جو ڪرڻ کي توهان هن جيڪو توهان ته سيکاريان، فيصلا ۾ قانون کي توهان ته ڏنو حڪم وقت ان کي مون رب ۾ لکيا. وراثت کي ان اتي ته آهيو رهيا ٿي داخل توهان ۾ جنهن تي، زمين ان ڪريو عمل تي انهن ان شڪل ڪا ڏنو نه توهان ته ڇو کي، روحن پنهنجن گهڻو تمام رکنداسين توهان ۾ وٺو. ۾ ڪريو نه مان. وچ جي باهه تي، جبل ۾، حوريب ڳالهايو سان توهان رب ۾ جنهن ۾ ڏينهن يا جي نر مورت جي تصوير به ڪنهن مورت، ڪنڊيل لاءِ پنهنجي ٺاهيو نه ۾ قانوني بي پکيءَ واري پرن به ڪنهن آهن، تي زمين جيڪي مورت جي جانور به ڪنهن جي، مادي جيڪا مورت جي شيءِ واري رينگڻ به ڪنهن ٿي، اڏامي هيٺان آسمان جيڪا مورت جي آهن. هيٺان جي زمين ۾ پاڻيءَ جيڪي مورت، جي ڇيءَ به ڪنهن ٿي، رينگي تي زمين ٿي گمراهه ڏسي، کي دنيا سڄي جي آسمان ۾ تارا ۾ چند ۾ سج ۾ ڏسندي نه ڏانهن آسمان انهن خدا رب تنهنجي جيڪي ڪجانءِ، نه خدمت جي انهن ۾ ڪجانءِ نه سجدو کي انهن کي توهان ۾ ورتو، خدا کي توهان پر آهن. ڪيا مقرر لاءِ قومن سيني هيٺان جي آسمان کي هن ۾ ڏينهن هن جيئن ته مان، مصر مان، پٽي جي لوهه آندو، ڪيي مان زمين جي مصر

جي ڳالهين چيل جي توهان ڪاوڙيو، تي مون خدا رب ۾ ٽيو. ماڻهو وارا ملڪيت لاءِ نه داخل ۾ زمين ان مان ته ۾ ڪريان، نه پار ڪي اردن هن مان ته ڪنيائين قسم ۾ ڪري، آهيان، رهيو مري ۾ ڏرتيءَ هن ته مان ٽو. ڏئي ۾ ورثي توکي خدا تنهنجو رب جيڪا ٽيان، وراثت جي ڏرتيءَ سڀي هن ۾ ڪندا، پار توهان پر ڪندس، نه پار ڪي درياءَ اردن هن ۾ هن جيڪو عهد، جو خدا جي اسان رب وساريو نه ڏيو، ڏيان ڪي توهان ڪندا. حاصل جي شين سڀني انهن ڌاهيو مثال تراشيل لاءِ پاڻ ۾ ڪريو، قانوني بي ۾ ڪيو، سان توهان آهي، ڪائيندڙ باهه خدا تنهنجو رب ته چو ڏنو. توکي خدا تنهنجي رب حڪم جو جن تي زمين توهان ۾ پٽ، جا پٽن تنهنجي ۾ ڪندين پيدا پٽ تون جيڪڏهن خدا. غيرتمند ڌاهيندا، مورت تراشيل جي شيءِ هر توهان ۾ ڪندا، قانوني بي توهان ۾ رهندا، وقت ٻگهو توهان اڄ مان لاءِ، ڪاوڙائڻ ڪيس ڪندا برائي اڃيان جي خدا خداوند پنهنجي توهان ۾ مان زمين ان ويندا ٿي تباهه سان تباهي توهان ته ٽو ڏيان گواهي جي زمين ۾ آسمان ڪي نه ڏينهن ٻگها تي ان توهان لاءِ؛ وڻ ۾ وراثت اتي آهيو رهيا ڪري پار اردن توهان ۾ جنهن ۾ قومن سڀني ڪي توهان رب ۾ ويندا. ڪيا تباهه تي طور مڪمل توهان پر رهندا، اتي ڪي توهان رب ۾ جن ويندؤ، چڏيا ۾ قومن سڀني ۾ انگ ٽورا توهان ۾ ويڇرائيندو، جون هٽن جي انسانن جيڪي ڪندؤ، خدمت جي ديوتائن ۾ين اتي توهان اوچي آڻيندو. آءِ سونگهيندا. بوءِ نه ۾ ڪائيندا نه ٻڌندا، نه ڏسندا، نه جيڪي پٽر، ۾ ڪاٺ آهن، ڪمون ڪيس توهان جڏهن ڳولينداؤ ڪيس توهان آءِ ڳولينداؤ، ڪي خدا خداوند پنهنجي اتي توهان سڀ اهي آءِ ڳولينداؤ. ۾ مصيبت پنهنجي مان روح سڄي پنهنجي ۾ مان دل سڄي پنهنجي تون آءِ موٽيندين، ڏانهن خدا خداوند پنهنجي تون آءِ ڳولينداا، ۾ آخر جي ڏينهن توکي لفظ نه توکي هو آهي؛ خدا ڪندڙ رحم خدا تنهنجو خداوند ته چو ٻڌيندين. آواز سندس وساريندو، نه ڪي عهد جي ڏاڏن ابن تنهنجي هو ڪندو؛ تباهه توکي هو نه ۾ چڏيندو، ان هڻا، ٽيا اڳ ڪان تو جيڪي پڇو بابت ڏينهن اڃين ڪنيو. قسم ڪين خداوند جو جنهن

کان ڇيڙي هڪ جي آسمان ۽ ڪيو، پيدا تي زمين کي انسان خدا ۾ جنهن کان ڏينهن شيءِ اهڙي ڇا آهي، ٿيو ڪجهه جهڙو ڳالهه عظيم هن ڇا تائين، ڇيڙي ٻئي جي آسمان ڳالهائي مان وچ جي باهه جيڪو آهي ٻڌو آواز جو خدا زنده قوم ڪنهن ڇا آهي؛ وئي ٻڌي ٿي داخل آهي ڪئي آزمائش خدا ڇا آهين؛ رهيو جيئرو ۽ آهي ٻڌو تو جيئن هو، رهيو ۽ ۾، نشانين ۽ ۾، آزمائشن جي، وڻ مان وچ جي قوم ٻي کي قوم هڪ لاءِ پنهنجي ڪري شين سڀني انهن ۾، رويائن عظيم ۽ ۾، بازو بلند ۽ ۾، هٿ طاقتور ۽ ۾، جنگ ۽ ۾، معجزن ڏسي تون جڏهن ڪيون اڇيان تنهنجي ۾ مصر خدا خداوند جي اسان جيڪي مطابق جي سواءِ کان هن ۽ آهي، خدا ئي هي خدا، تنهنجو خداوند ته ڇاڻين تون جيئن ته هئين؛ رهيو هن تي زمين ۽ لاءِ، ڏيڻ تعليم توکي ٿيو جوڳو ٻڌڻ آواز سندس مان آسمان ناهي. ڪو ٻيو هن ته ڇاکاڻ ٻڌا. مان وچ جي باهه لفظ سندس تون ۽ ڏيکاري، باهه وڏي پنهنجي توکي کي توهان پوءِ کان انهن کي نسل جي انهن هن ۽ ڪيو، پيار کي ڏاڏن ابن جي توهان ۽ کي قومن وڏين ڪڍيو، مان مصر سان طاقت وڏي پنهنجي کي توهان پاڻ هن ۽ چونڊيو، ڪرڻ تباهه تي طور مڪمل اڇيان جي منهن جي توهان کي مضبوط وڌيڪ کان توهان جيئن لاءِ، وڻ ۾ وراثت لاءِ ڏيڻ زمين جي انهن کي توهان لاءِ آڻڻ اندر کي توهان لاءِ، هي خدا تنهنجو رب ته موڪندين، سان دماغ پنهنجي ۽ ڇاڻندين، اڄ تون ۽ آهيو. اڄ توهان محافظت ۽ ناهي. به ڪو ٻيو سواءِ کان سندس ۽ هيڻ، تي زمين ۽ مٿي ۾ آسمان آهي خدا ته ٿو، ڪريان حڪم توکي اڄ مان جيترا کي، قانونن سندس ۽ کي، حڪمن سندس ڪريو ٿيو وارا عمر ڊگهي توهان جيئن ته لاءِ، پٽن تنهنجي پڻيان تنهنجي ۽ ٿئي سڏو لاءِ تو جيئن ڪيا الڳ شهر تن موسىٰ پوءِ ٿو. ڏئي ڏينهن سڀ توکي خدا تنهنجو رب جيڪا تي، زمين پنهنجي ڇڏي ماري جيڪو قاتل اهو لاءِ ڀڄڻ اتي کان، ايرڻ جي سڄ پار کان يردن ڀڄي ۽ کان، ٽئين ۽ اڳ کان ڪالهه کان هن ڪندو نفرت نه هي ۽ ڇاڻندي، نه کي پاڙيسري ۾ زمين ميداني ۾ ريگستان کي بصور رهندو؛ جيئرو ۽ ۾، هڪ مان شهرن انهن ويندو

قانون اها هي لاءِ. منسي ۾ باشان کي جولان ۾ لاءِ، جاد ۾ جلعاد کي راموٿ ۾ لاءِ، روبين فيصلا، ۾ قانون، ۾ شاهديون، هي رکي. اڳيان جي اسرائيل بني موسىٰ جيڪا آهي، مان زمين جي مصر اهي جڏهن ڳالهايو، کي پٽن جي اسرائيل موسىٰ به ڪيترا جيڪي جي اموري سيهون ويجهو، جي گهر جي فغور ۾، وادیءَ ۾، پار جي اردن آيا، نڪري پٽن جي اسرائيل ۾ موسىٰ کي جنهن هو، رهندو ۾ حشبون جيڪو ۾، زمين جي بادشاهه ۾ زمين، جي هن ورتو ۾ ورثي هنن آءٌ آيا. نڪري مان زمين جي مصر اهي جڏهن ماريو، اردن هئا جيڪي جي، ماڻهن اموري جي بادشاهن ٻن جي، بشان زمين جي بادشاهه اوگ سيهون ۾ تي، ڪناري جي نديءَ ارنون آهي جيڪا کان، عروعير طرف، سج اڀرندي پار جي اشدوت طرف سج اڀرندي پار جي اردن عربه سڄي آهي، حرمون جيڪو تي، جبل جي هيٺ.ترڪيل

5

کي فيصلن ۾ حڪمن انهن اسرائيل، اي چيو، کي انهن ۾ سڏيو، کي اسرائيل سڀ موسىٰ ۾ تي انهن ۾ سکندؤ، کي انهن توهان ۾ ٽو، ڳالهائيان ۾ ڪنن جي توهان اڄ مان جيڪي ٻڌ، رب ڪيو. عهد ۾ حوريب سان توهان خدا، جو توهان رب، ڪندؤ. سنيال جي ڪرڻ عمل جيئرا سڀ هتي اڄ جيڪي سان توهان پر ڪيو، نه سان ڏاڏن ابن جي توهان عهد هي ۾ وقت اُن آئون ڳالهايو. مان وچ جي باهه تي جبل سان توهان رب منهن کان منهن آهيو. باهه توهان ته چو ٻڌايان، لفظ جا رب کي توهان ته هوس بيٺو ۾ وچ جي توهان ۾ رب رب مان هوس، رهيو چئي هئا، چڙهيا نه تي جبل توهان ۾ هئا، ويا ڊڄي کان منهن جي مان. گهر جي غلامي آندو، ڪيي مان زمين جي مصر کي تو جيڪو خدا تنهنجو آهيان ٺاهيندين، نه تصوير به ڪو لاءِ پنهنجي تون هوندا. نه ديوتا ٻيا اڳيان منهن منهنجي توکي

هيڻ ۾ زمين جيڪي ۽ آهن، مٿي ۾ آسمان جيڪي مشابهت، جي شيءِ به ڪنهن ئي نه ۽ انهن نه ۽ ڪندين، نه سجدو ڪي انهن تون آهن. ۾ پاڻيءَ هيٺان جي زمين جيڪي ۽ آهن، گناهه ڏيندڙ واپس غيرتمند، خدا خدا، تنهنجو رب آهيان مان ته ڇو ڪندين، خدمت جي ۽ ڪان، مون ٽا ڪن نفرت جيڪي ڪي انهن تائين نسل چوٽين ۽ ٽين تي ٻارن جا پيڙ سنيالي جيڪي ڪي انهن ۽ ڪان، مون ٽا ڪن پيار جيڪي ڪي انهن تي هزارين رحم ڪندڙ ته ڇو وٺندين، نه ۾ بيڪار نالو جو خداوند خدا پنهنجي تون منهنجا. حڪم آهن رهيا سبت ٿو. وٺي ۾ بيڪار نالو سندس جيڪو ڪندو نه بيگناهه ڪي ان خدا تنهنجو خداوند آهي. ڏنو حڪم توکي خدا رب تنهنجي جيئن ڪر، حفاظت لاءِ ڪرڙ پاڪ ڪي ڏينهن جي ڏينهن جو آرام ڏينهن ستين پر تنهنجا، ڪم سڀ ڪندين ۽ ڪندين ڪم تون ڏينهن ڇهه تنهنجي، ڏيءَ ۽ تنهنجو پٽ ۽ تون ڪم به ڪو ۾ ان ڪندين نه لاءِ، خدا تنهنجي رب آهي جانور سڀ ۽ تنهنجو، جانور جو سواري ۽ تنهنجو ٻلد تنهنجي، ٻانهي ۽ تنهنجو ٻانهو ٻانهي ۽ تنهنجو ٻانهو ڪري آرام جيئن ته وڃ؛ تو ٿو رهي جيڪو پرديسي ۽ تنهنجا، جي مصر تون ته ڪندين ياد تون ۽ تون. ته جيئن تنهنجو، جانور جو سواري ۽ تنهنجي ڪيي سان ٻانهه بلند ۽ هڻ طاقتور اتان کي تو خدا تنهنجي رب ۽ هئين، نوڪر ۾ زمين ان ۽ رکين کي ڏينهن جي سبت ته ڪيو حڪم کي تو خدا تنهنجي رب ڪري ان آندو، ٻاهر حڪم توکي خدا تنهنجي رب جيئن ڪر، عزت جي ماءُ ۽ پيءُ پنهنجي ڪرين. پاڪ کي ڪرين، حاصل عمر ڀگهي تي زمين ان تون جيئن ته ۽ ٽئي، پلو تنهنجو جيئن ته آهي، ڏنو چوري تون ڪندين. نه زنا تون ڪندين. نه قتل تون ٿو. ڏئي توکي خدا تنهنجو رب جيڪا پنهنجي تون ڏيندين. نه شاهدي ڪوڙي خلاف جي پاڙيسري پنهنجي تون ڪندين. نه نه خواهش جي گهر جي پاڙيسري پنهنجي تون ڪندين، نه خواهش جي زال جي پاڙيسري نه جي، نوڪراڻي جي هن ته نه جي، ٻار جي هن ته نه جي، زمين جي هن ته نه ڪندين، ته نه جي، جانور ڪنهن جي هن ته نه جي، گدهي جي هن ته نه جي، ٻکري جي هن ته

سڃي جي توهان رب ڳالهيون اهي آهن. جون پاڙيسري تنهنجي جيڪي شيون سڀ اهي آواز وڌي ۽ طوفان اونداهي، اونداهي، ڳالهايون، مان وچ جي باهه تي جبل کي جماعت آءٌ ڏنو. کي مون ۽ لکيو، تي تختين ٻن جي پٿر کي انهن ۽ ڪيو، شامل نه وڌيڪ ۽ سان، آءٌ سان، باهه هو رهيو ٻري جبل آءٌ مان، وچ جي باهه ٻڌو آواز توهان جڏهن ٽيو ائين جي بزرگن جي توهان آءٌ جا، قبيلن جي توهان اڳواڻ سڀ ڏانهن مون آيا ويجهو توهان سندس آءٌ جلال، پنهنجو خدا جي اسان رب کي اسان ڏيکاريو ڏس، چيو، توهان آءٌ صلاح، آءٌ ڏانهن، انسان خدا ڳالهائيندو ته ڏئو اسان ۾ ڏينهن هن مان؛ وچ جي باهه ٻڌو اسان آواز ساڻي کي اسان باهه وڌي هيءُ ته ڇو وڃون، نه مري اسان هاڻي ۽ رهندو. جيئرو مري اسان ته رکياسين، جاري ٻڌڻ آواز جو رب خدا پنهنجي اجا اسين جيڪڏهن ڇڏيندي، مان وچ جي باهه جيڪو جو، خدا جيئري آواز ٻڌو جنهن گوشت، لاءِ ڪير ويندا‌سين. ٻڌ ڪجهه سڀ اهو ۽ اڇ، ويجهو تون رهندو؟ جيئرو ۽ اسان، جيئن هو، رهيو ڳالهائي اسان جيڪو ٻڌاءِ ڪجهه سڀ اهو کي اسان تون پوءِ ۽ چوي، خدا رب جو اسان جيڪو جو لفظن جي توهان رب ۽ ڪنداسين. عمل ۽ ٻڌنداسين اسين ۽ چوي، توکي خدا رب جو لفظن جي قوم هن مون چيو، کي مون رب ۽ هئا، رهيا ڳالهائي ڏانهن مون جيڪو ٻڌو آواز ڪير آهي. صحيح اهو چيو هنن جيڪو ڪجهه سڀ چيو، توکي هنن جيڪو ٻڌو آواز جو حڪم سڀ منهنجا ۽ ٻڃن کان مون اهي ته هجي، اهڙو ۾ انهن دل جو انهن ته ڏيندو مون وڃو، هجي؟ سڻو لاءِ هميشه کي پٽن جي انهن ۽ کي انهن ته سنيالين، ۾ ڏينهن سيني مان ۽ ٻيڻو، گڏ سان مون هتي تون پر وڃو؛ موٽي ڏانهن گهرن پنهنجن توهان چيو، کين ڪن ائين اهي ۽ سيکاريندين، کين تون جيڪي ٻڌائيندس فيصلا ۽ قانون ۽ حڪم توکي طريقو جيڪو ڪرڻ رکندا محفوظ توهان ۽ ڏو. ڏيان ۾ ورڻي کين مان جيڪا ۾ زمين ان سيني مطابق طرف، کاپي نه ۽ طرف ساڃي موڙيندا نه خدا، تنهنجي رب توکي ڏنو حڪم توکي، ڏئي آرام جيئن ته ۾، ان هلڻ خدا تنهنجي رب توکي ڏنو حڪم جيڪو جي، رستي

وٹندا.۾ وراثت جيڪا تي زمين گذاريندا ڏينهن ڀگها ۽ هجي، توکي سنو ۽

6

ڏنو حڪم خدا رب جي اسان جيترا آهن، فيصلا اهي ۽ قانون اهي ۽ حڪم اهي هي ۽ اتي آهيو رهيا ٿي داخل توهان ۾ جنهن ۾، زمين ان ڪريو ائين ته لاءِ سيڪارڻ کي توهان ۽ قانونن سيني جي هن ڀجو، کان خدا پنهنجي رب توهان جو ته لاءِ. ڪٽ ۾ وراثت کي ان تنهنجا ۽ پٽ تنهنجا ۽ تون ٿو، ڪريان حڪم توکي اڄ مان جيڪي سنڀاليو، کي حڪمن ٻڌ ۽ ڪريو. حاصل عمر ڀگهي توهان جو ته ڏينهن، سڀ جا زندگيءَ پنهنجي پوٽا، گهٽو تمام توهان جيئن ته ۽ هجي، سنو لاءِ تو جيئن ته ڪرڻ، ڪر محفوظ ۽ اسرائيل، ۽ ڪير وهندڙ زمين کي تو ڏيڻ جو ڏاڏن ابن تنهنجي خدا رب ڇالهايو جيئن وڃو، وڌايا نڪري ريگستان، ۾ کي اسرائيل پٽن رب ڪيو حڪم جيترا فيصلا، ۽ حڪم اهي ۽ ماکي؛ تون ۽ آهي. هڪ رب خدا، جو اسان رب اسرائيل، ٻڌ جي. مصر زمين کان جي هنن ويندڙ پوري پنهنجي ۽ مان، روح پوري پنهنجي ۽ مان، ذهن پوري پنهنجي سان خدا رب پنهنجي ۾ دل تنهنجي ٿو، ڪريان حڪم توکي اڄ مان جيڪي لفظ اهي ۽ ڪندين. پيار مان طاقت انهن توهان ۽ کي، پٽن پنهنجي ويندؤ وٺي اڇتي کي انهن توهان ۽ هوندا. ۾ روح تنهنجي ۽ ليٽندا جڏهن ۽ هوندؤ، هلندا ۾ رستي جڏهن ۽ هوندؤ، وينا ۾ گهر جڏهن ڇالهائيندؤ ۾ اهو ۽ ٻڌندين، طور نشاني تي هٽ پنهنجي کي انهن تون ۽ هوندؤ. اٹندا جڏهن ۽ هوندؤ، تي دروازن جي گهرن پنهنجي کي انهن توهان ۽ هوندو. لڑهندڙ اڻ اڇيان جي اکين تنهنجي ۾ زمين ان آڻيندو توکي خدا تنهنجو رب جڏهن ٽيندو ائين ۽ لکندؤ. تي دروازن پنهنجي ۽ کي، يعقوب ۽ کي، اسحاق ۽ کي، ابراهيم کي، ڏاڏن ابا تنهنجي کنيو قسم هن جو جنهن جيڪي سان شين سڀين سيني ٻريل گهر ناهيا، نه تو جيڪي شهر سڀا ۽ وڏا توکي لاءِ ڏيڻ

نه تو جيڪي باغ جا زيتون ۾ باغ جا انگورن کوٽيا، نه تو جيڪي حوض کوٽيل پريا، نه تو جنهن کي خدا تنهنجي رب وسارينديں نه ته رک خبردار کي پاڻ رڃائي، ۽ کائي ۽ پوکيا، ڏڃنديں، تون کان خدا تنهنجي رب مان. گهر جي غلامي مان، زمين جي مصر ڪيو توکي تون تي نالي جي هن ۽ چمبڙيندين، تون سان هن ۽ ڪندين، خدمت تون اڪيلي کي هن ۽ جا قومن چوڌاري جي توهان جيڪي پڻيان، جي ديوتائن ۾ين وڃو نه کائيندين. قسم توهان رب ته ٿئي نه آهي؛ ۾ توهان خدا جو توهان رب آهي، غيور خدا ته ڇو آهن، ديوتا تون ڪري. تباهه کان منهن جي زمين کي توهان ٿي، کاوڙيل ۾ کاوڙ تي توهان خدا جو ڪندي حفاظت هو. آزمايو ۾ آزمائش توهان جيئن آزمائيندو، نه کي رب خدا پنهنجي کي توهان هن جيترا رکندا، کي فرمانن ۽ شاهديون حڪمن، جي رب خدا پنهنجي توهان ته ڪندا، ڪم چگو ۽ وارو خوشي اڃيان جي خدا خداوند پنهنجي توهان ۽ ڏنو. حڪم جو جنهن ٿيو، وارث جي زمين چگي ان ۽ ٿيو داخل توهان ۽ ٿئي، پلائي لاءِ توهان جيئن جي توهان کي دشمنن سيني جي توهان کنيو، قسم سان ڏاڏن ابن جي توهان خداوند پٽ تنهنجو جڏهن ٿيندو ائين ۽ ڳالهايو. خداوند جيئن لاءِ، ڇڏڻ ڪيي اڃيان جي منهن جي اسان جيڪي آهن، ڇا فيصلا ۽ حڪم شاهديون، اهي ڇئيندي، پڇي، سياڻي توکان جا فرعون اسين چوندين، کي پٽ پنهنجي تون ۽ آهن؟ ڪيا حڪم کي اسان خدا مالڪ ٻانهه بلند ۽ سان هٿ طاقتور کان اتان کي اسان رب ۽ ۾، زمين جي مصر هئاسين نوڪر ۾، مصر ڏنا ڪم عجيب خراب ۽ وڏا ۽ نشانيون کي اسان رب ۽ آندو. ٻاهر ڪيي سان کي اسان لاءِ ڏيڻ ڪيو ٻاهر اتان کي اسان ۽ اڃيان، جي اسان ۾ گهر سندس ۽ تي فرعون حڪم کي اسان رب ۽ کي. ڏاڏن ابن جي اسان لاءِ ڏيڻ هو کنيو قسم جو جنهن زمين، هيءُ لاءِ اسان ته ڏڃون، کان خدا جي اسان رب ڪريون، عمل تي قانونن سيني انهن ته ڏنو اسان جيڪڏهن آهيون. به اڄ جيئن رهون جيئرا اسان ته هجي، سڏو ۾ ڏينهن سيني کي اسان هن جيئن ڪنداسين، عمل تي حڪمن سيني انهن اڃيان جي خدا رب پنهنجي

هوندو.رحم لاءِ اسان ته آهي، ڏنو حڪم

7

رهيو ٿي داخل اتي تون ۾ جنهن آٿي، ۾ زمين ان کي تو خدا تنهنجو رب پر جيڪڏهن گرگاشي، حتي، کان، منهن تنهنجي قومون وڏيون هٿائي ۽ لاءِ، وٺ ۾ وراثت کي ان آهين کان؛ توهان طاقتور وڏيڪ ۽ گهٽيون قومون ست يبوسي، ۽ حوي، فرزي، ڪنعاني، اموري، تباهي کي؛ انهن ماريندا‌سين ۽ ۾، هٿن تنهنجي خدا تنهنجو رب کي انهن ڪندو حوالي ۽ تي، انهن ڪندا‌سين رحم نه ۽ عهد، سان انهن ڪندا‌سين نه کي؛ انهن ڪندا‌سين تباهه سان ڏيءَ جي هن ۽ کي، پٽ جي هن ڏيندين نه ڏيءَ تنهنجي سان؛ انهن ڪندا‌سين شادي نه ۽ ٻين اُهو ۽ ڇڏيندي، ڦيرائي کان مون کي پٽ تنهنجي اُها ته ڇو لاءِ. پٽ تنهنجي وٺندين نه جلدي کي توهان ۽ ڪاوڙيندو، اچي ۾ ڪاوڙ تي توهان رب ۽ ڪندو، خدمت جي ديوتائن گاهون قربان جون انهن ڪندؤ: سان انهن توهان طرح اهڙيءَ پر ڇڏيندو. ڪري تباهه جي انهن ۽ ڇڏيندؤ، ڪٽي ٻوٽا جا انهن ۽ ڇڏيندؤ، ٽوڙي ستون جا انهن ۽ ڇڏيندؤ، ٻاهي رب آهين ماڻهو مقدس تون ته ڇو ڇڏيندؤ. ساڙي ۾ باهه مورتيون تراشيل جون ديوتائن سيني ٿئين ماڻهو خاص لاءِ هن ته آهي چونڊيو توکي خدا تنهنجي رب ۽ لاءِ، خدا تنهنجي آهيو، گهٽا کان قومن سيني توهان ته ڇو نه آهن. تي منهن جي زمين جيڪي مان، قومن ٽورا کان قومن سيني توهان ته ڇاڪاڻ چونڊيو، کي توهان رب ۽ چونڊيو، کي توهان رب جي توهان هن جيڪا ڪري سنيالڻ کي قسم ان ۽ ڪري ڪرڻ پيار کي توهان رب پر آهيو.

کي توهان رب ۽ آندو، ڪڍي سان هٽ طاقتور کي توهان رب هئي، کنيو سان ڏاڏن ابن ته ڇاڻندؤ توهان ۽ ڇڏايو. مان هٽ جي فرعون بادشاهه جي مصر مان، گهر جي غلاميءَ ڪندو حفاظت جي رحم ۽ عهد جيڪو آهي، وفادار خدا آهي؛ خدا هي خدا، جو توهان رب

جي حڪمن جي هن جيڪي لاءِ انهن ۾ ٿا ڪن محبت سان هن جيڪي لاءِ انهن آهي منهن ٿا ڪن نفرت جيڪي کي انهن آهي ڏيندو واپس ۾ تائين، نسلن هزار ٿا ڪن حفاظت جيڪي لاءِ انهن آهي ڪندو نه دير ۾ لاءِ؛ ڪرڻ تباهه تي طور مڪمل کي انهن موجب قانونن ۾ کي، احڪامن انهن توهان ۾ کي. انهن ڏيندو واپس موجب منهن ٿا؛ ڪن نفرت ٿيندو ائين ۾ ٿو. ڏيان حڪم جو ڪرڻ کي توهان اڄ مان جيڪي رکندا، کي فيصلن ۾ کي، تنهنجو رب ته ڪندؤ، عمل تي انهن ۾ رکندؤ کي انهن ۾ حڪم اهي ٻڌندؤ توهان جڏهن سان ڏاڏن ابن تنهنجي هن جو جنهن ڪندو، حفاظت جي رحم ۾ عهد ان لاءِ تنهنجي خدا ۾ وڏائيندو، توکي ۾ ڏيندو، برڪت توکي ۾ ڪندو، محبت توکي هو ۾ هو. ڪنيو قسم اناج تنهنجي کي، ميوي جي زمين تنهنجي ۾ ڏيندو، برڪت کي اولاد جي پيٽ تنهنجي جا ريڍ تنهنجي ۾ ريڍون، جا ڍورن تنهنجي کي، تيل تنهنجي ۾ کي، شراب تنهنجي ۾ کي، توکي ته هو کنيو قسم سان ڏاڏن ابن تنهنجي رب ۾ باري جي جنهن تي، زمين ان ريڍون، نه ۾ بانجهه، نه بانجهه، ۾ توهان ٿيندو نه کان، قومن سيني ٿيندين تون مبارڪ ڏيندو. سڀ جون مصر آءِ بيماري، سڀ کان تو خدا تنهنجو رب هٿائيندو آءِ ۾. ڍورن تنهنجي آءِ تي، تو رکندو نه ٿو، ڄاڻين تو جيتريون آءِ آهن، ڏٺيون تو جيڪي بيماريون خراب جي، قومن انهن ڦٽ سڀ کائيندين ۾ تي. ڪندڙن نفرت کان تو سيني کي انهن رکندو انهن تون ۾ ڪندي، نه رحم تي انهن اک تنهنجي توکي، ٿو ڏئي خدا تنهنجو رب جيڪي توهان پر جيڪڏهن آهي. رڪاوٽ توکي هي ته ڇو ڪندين، نه خدمت جي ديوتائن جي ڪري تباهه ڪيئن کي انهن مان ته آهي، وڌيڪ کان مون قوم هي ته ڇئو ۾ ذهن پنهنجي خدا تنهنجي رب ڪجهه جيترو ڪندين، ياد سان ياد ڏجندين؛ نه کان انهن تون سگهندس؟ ڏٺيون، اکين تنهنجي جيڪي آزمائشون، وڏيون اهي ڪيو؛ سان مصرين سيني ۾ فرعون تنهنجو رب جيئن بازو؛ بلند اهو ۾ هٿ، طاقتور اها ڪم، عجيب وڏا اهي ۾ نشانيون اهي تون کان جن ڪندو، سان قومن سيني خدا جو توهان رب ئي ائين ڪڍيو، ٻاهر توکي خدا

جيستائين موڪليندو، ڪنڌا ڏانهن انهن خدا تنهنجو رب ۽ ٿو. ڊڇين ڪان منهن جي انهن تون وڃن. ٿي تباهه تي طور مڪمل آهن لڪيل ڪان تنهنجي جيڪي ۽ آهن ڇڏيل جيڪي ۽ وڏو آهي، ۾ تنهنجي خدا تنهنجو رب ته ڇو ٽيندين، نه زخمي ڪان منهن جي انهن ختم ٿورو ٿورو ڪان منهن تنهنجي ڪي قومن انهن خدا تنهنجو مالڪ ۽ خدا. طاقتور ۽ ٽئي، نه ويران زمين ته ٽيندين، نه قابل جي ڪرڻ ختم جلدي ڪي انهن تون ڪندو، ڏئي ۾ هٿن تنهنجي ڪي انهن خدا تنهنجو رب ۽ وڃن. نه وڏي تي تو جانور جهنگلي مڪمل ڪي انهن تون جيستائين ڪندين، تباهه سان تباهي وڏي ڪي انهن تون ۽ ڇڏيندو، ۽ ڇڏيندو، ڏئي ۾ هٿن جي توهان ڪي بادشاهن جي انهن هو ۽ ڇڏين؛ ڪري تباهه تي طور سامهون جي منهن تنهنجي به ڪو ڇڏيندين؛ ڪري ختم مان جاءِ ان نالو جو انهن تون انهن تون ڇڏين. ڪري تباهه تي طور مڪمل ڪي انهن تون جيستائين ٽيندو، نه بيئو ۽ ڪندين، نه خواهش جي چانديءَ تون ساڙيندؤ؛ ۾ باهه مورتيون تراشيل جون ديوتائن اهو ته ڇو ڪائين، ٽڪر ڪري جي ان تون ته نه ونڊندين، لاءِ پاڻ تون مان انهن سون ئي نه نه شيءِ جي ڪاوڙ ۾ گهر پنهنجي تون ۽ آهي. شيءِ جي نفرت لاءِ خدا خداوند تنهنجي نفرت ڪان ان سان ڪاوڙ تون آهي، هيءَ جيئن ٽيندين شيءِ لعنتي تون ۽ آڻيندين، آهي.شيءِ لعنتي اها ته ڇو ڪندين، نفرت سخت ڪان ان سان ڪاوڙ تون ۽ ڪندين،

8

۽ جيئرو ته رکندا، لاءِ ڪرڻ پورو ڪي انهن ٿو، ڏيان ڪي توهان اڄ مان جيڪي حڪم سڀ توهان مالڪ قسم جو جنهن ڪريو، حاصل وراثت جي زمين ان ۽ ٿيو داخل ۽ رهو، وڌندا رب جيڪو رستو، سڃو ڪندين ياد تون ۽ هو. ڪنيو ڪي ڏاڏن ابا جي توهان خدا جي توڪي ۽ ڪري عاجز توڪي هو جيئن ته ويو، ڪٽي اڇيان ۾ ريگستان توڪي خدا تنهنجو

حڪم جا هن تون ڇا ته وڃن، ڄاڻايون اهي آهن ڳالهيون جيڪي ۾ دل تنهنجي ۽ آزمائي، ڪارايو، من توکي ۽ لڳائي، بک توکي ۽ ڏني، تڪليف توکي هن ۽ نه. يا رکندين محفوظ جيئرو تي ماني رڳو نه انسان ته ٻڌائي، توکي جيئن ته هئا، ڄاڻندا نه پيءُ تنهنجا جيڪو تنهنجا ٿيندو. جيئرو انسان آهي، نڪرندو مان وات جي خدا جيڪو تي لفظ هر پر ٿيندو، ڏس ٿيا، نه سخت پير تنهنجا ٿيا، نه گهٽيا کان تو جوتا تنهنجا ٿيا، نه پراڻا کان تو ڪپڑا تربيت کي پٽ پنهنجي ماڻهو ڪو جيئن ته ڄاڻندا ۾ دل پنهنجي توهان ۽ سال. چاليهه جي خدا رب پنهنجي تون ۽ ڏيندو. تربيت کي توهان خدا جو توهان رب تيئن آهي، ڏيندو خدا تنهنجو رب ته ڇو ٻڌندين. کان هن ۽ هلندين تي رستن جي هن پالينديں، کي حڪمن وهندا چشما جا اونهي ۽ وهڪرا، جا پاڻيءَ جتي ۾، زمين وڏي ۽ سڀ هڪ آڻيندو کي تو انار؛ وڻ، جا انجيرن وڻ، جا انگورن زمين، جي جَوَ ۽ ڪڻڪ مان؛ جبلن ۽ ميدانن آهن غربت ماني پنهنجي کائيندين نه تون تي جنهن زمين زمين؛ جي ماکيءَ ۽ تيل جي زيتون جبلن جي ان ۽ آهن، لوهه پٿر جا جنهن زمين شيءِ؛ به کا تي ان ٿيندين گهٽ نه ۽ سان، کي خدا مالڪ پنهنجي تون ۽ ويندين، پرجي ۽ کائيندين تون ۽ پيتل. کوٽيندين تون مان نه ته رهجو خبردار لاءِ پاڻ آهي. ڏني توکي هن جيڪا تي، زمين سڀ ان ڏيندين برڪت جيڪي قانون، جا هن ۽ فيصلا ۽ حڪم، جا هن سنياليو نه کي، خدا پنهنجي رب وساريو تنهنجا ۽ رهي، ۾ انهن ۽ ٻاهي گهر سڀ ۽ پرجي، ۽ کائي نه ٿو؛ ڪريان حڪم توکي اڄ مان هوندا توکي جيڪي سپ ۽ توکي، وڏي سون ۽ چانديءَ توکي، وڏي ريون تنهنجون ۽ ٻور جي مصر ڪڍيو توکي جنهن کي، خدا پنهنجي رب وساريو ۽ وڌجو، ۾ دل توکي، وڏي مان، ريگستان خوفناڪ ۽ وڏي ان هليو وڻي توکي جنهن مان؛ گهر جي غلاميءَ مان، زمين مان پٿر سخت ڪڍيو توکي جنهن پاڻي؛ هو نه جتي اڄ، ۽ وڃي، ۽ ڪٽيندڙ نڪ جتي ڄاڻندا نه ۽ تون، ڄاڻين نه جيڪو ۾ ريگستان من کارايو توکي جنهن چشمو؛ جو پاڻيءَ تنهنجي ڪري توکي چگو ۽ آزمائي، توکي ۽ ڪري، عاجز توکي ته ڏاڏا، ابا تنهنجا هئا

مون قوت جي هٿ منهنجي ۽ طاقت منهنجي ته چئو نه ۽ دل پنهنجي ۾. آخر جي ڏينهن توکي پاڻ هو ته ڇو جي، خدا پنهنجي رب ڪندين ياد تون آهي. ڏني طاقت عظيم هي لاءِ رب جيڪو ڪري قائم عهد پنهنجو هو جيئن ته ۽ جي، ڪرڻ حاصل قوت ٿو ڏئي طاقت پنهنجي رب توهان جيڪڏهن ڏينهن. جي اڄ جيئن هو، کنيو قسم سان ڏاڏن ابن تنهنجي کي انهن ۽ ڪريو خدمت جي انهن ۽ هلو پنڌان جي ديوتائن ٻين ۽ ڇڏيو وساري کي خدا ته ٿو ڪريان شاهد کي زمين ۽ آسمان لاءِ توهان اڄ آئون ٽيندو، ائين ته ڪريو، سجدو ٿو ڪري تباهه خدا رب جيتريون قومون باقي ۽ جيئن ويندؤ. ٿي تباهه سان تباهي توهان جو خدا جي توهان رب ٻڌو نه توهان ته ڇو ٽيندؤ، تباهه ائين اڇيان، منهن جي توهان آواز.

9

کي قومن لاءِ ونڊ ۾ ورڻي لاءِ ٽيڙ داخل آهين رهيو ڪري پار کي اردن اڄ تون اسرائيل، ٻڌ تائين آسمان ۽ وڏا جيڪي کي شهرن آهن، مضبوط وڏيڪ کان توهان ۽ وڏيون جيڪي ڄاڻين تون کي جن پٽ، جا عناق آهن، ڊگها ۽ گهٽا ۽ وڏا جيڪي کي ماڻهن آهن، وارا پٽين رب ته ڄاڻندين اڄ ۽ ٻيهندو؟ سامهون جي پٽن جي عناق ڪير آهين، ٻڌو تون ۽ ٿو، تباهه کي انهن هي آهي، کائيندڙ باهه ويندو، اڇيان جي منهن تنهنجي هي خدا تنهنجو ڪندو، تباهه سان تيزيءَ کي انهن ۽ موڪائيندو، کان منهن تنهنجي کي انهن هي ۽ ڪندو، کي قومن انهن خدا تنهنجو رب جڏهن ۾، دل پنهنجي چئو نه چيو. توکي رب جيئن ته آهي آندو کي مون رب ڪري جي نيڪيءَ منهنجي ته ڪري، تباهه اڇيان منهن تنهنجي جي دل تنهنجي نه ۽ ڪري، جي نيڪيءَ تنهنجي نه ڪٽان. ۾ ورڻي جي زمين سڀي هن پر لاءِ، ڪٽڻ ۾ وراثت جي زمين جي انهن آهين رهيو ٿي داخل تون ڪري جي پاڪيزگيءَ

ته ۽ ڪندو، تباهه کان منهن تنهنجي ڪي انهن رب ڪري جي ديني بي جي قومن انهن يعقوب ۽ اسحاق ۽ ابراهيم ڏاڏن ابا جي اسان رب جيڪو ڪري، قائم عهد اهو هو جيئن خدا تنهنجو رب ڪري جي نيڪين تنهنجي نه ته اڄ، ڄاڻندؤ توهان ۽ هو. ڪنيو قسم ڪي ياد آهين. ماڻهو وارو ڳچيءَ سخت تون ته ڇو ٿو، ڏئي ۾ وراثت زمين سڀي هيءَ توکي ڏينهن جنهن ڪيو، ناراض ۾ ريگستان ڪي خدا رب پنهنجي توهان جيترا وساريو نه رکو، جي. رب توهان رهيا ڪندا نافرماني آيا، تي جاءِ هن توهان ۽ نڪتا، مان مصر توهان کان ڪرڻ تباهه ڪي توهان ڪاوڙيو تي توهان رب ۽ ڪيو، ناراض ڪي رب توهان ۾ حوريب ۽ تختيون جون عهد لاءِ، ونڻ تختيون جون پٽر هوس رهيو چڙهي تي جبل آءٌ جڏهن لاءِ، راتيون چاليهه ۽ ڏينهن چاليهه ۾ جبل آءٌ ۽ هيون، ڪيون قائم سان توهان رب جيڪي جيڪي ڏنيون تختيون جون پٽر ٻه ڪي مون رب ۽ پيتو. نه پاڻي ۽ ڪاڻي نه ماني رهيس، جبل سان توهان رب جيڪي هئا لکيل لفظ سپ تي انهن ۽ هيون، لکيل سان آگر جي خدا رب ته ٽيو ائين پوءِ کان راتين چاليهه ۽ ڏينهن چاليهه ۽ ڳالهايو؛ ۾ ڏينهن جي گڏجاڻي تي هتان اٺ، چيو، ڪي مون رب ۽ تختيون. جون عهد ڏنيون، تختيون جون پٽر ٻه ڪي مون آندين، ڪيي مان زمين جي مصر تون ڪي جن ماڻهن، تنهنجي ته ڇو وڃ، هيٺ جلدي کان ڪي انهن مون جو جنهن آهي ڇڏيو پڄي کان رستي ان جلدي انهن آهي. ڪئي ناانصافي ڇئي، چيو، ڪي مون رب ۽ آهي. ناهيو مجسمو ڳريل هڪ لاءِ پاڻ انهن ۽ هو، ڏنو حڪم ڏس ۽ آهي، ڏنو ڪي ماڻهن هن مون ڇئي، آهيان، ڳالهايو پيرا ٻه ۽ پيرو هڪ توکي مان تي طور مڪمل ڪي انهن ته ڏي اجازت ڪي مون هاڻي ۽ آهن؛ وارا ڳچيءَ سخت ماڻهو توکي مان ۽ ڇڏيندس، متائي کان هيڻان جي آسمان نالو جو انهن مان ۽ ڪريان، تباهه ۽ آيس موڻي مان ۽ کان. هن وڌيڪ گهڻو تمام ۽ مضبوط، ۽ ناهيندس، ۾ قوم وڏي هڪ ٻه جون شاهدين ۽ هو، رهيو ٻري سان باهه تائين آسمان جبل ۽ آيس، لهي هيٺ تان جبل خدا جي توهان رب ڪيو گناهه توهان ته ڏسي ۽ هيون. ۾ هٽن ٻنهي منهنجي تختيون

كان، رستي ان ويا ڀڃي توهان ۾ مورتي، ڊريل هڪ ناهيو لاءِ پاڻ توهان ۾ اڇيان، جي کي انهن مون اڇلايو کي، تختين ۾ن پڪڙي ۽ ڪرڻ؛ کي توهان رب ڏنو حڪم جو جنهن دعا پيرو ٻيون اڇيان جي رب مون ۾ اڇيان. جي توهان مون ٽوڙيو ۽ مان، هٿن ۾ن پنهنجن پيتو، نه پاڻي ۽ ڪاڌي نه ماني راتيون، چاليهه ۽ ڏينهن چاليهه پيرو، اڇيون جيئن ڪئي، برائي اڇيان جي خدا رب ڪيا، توهان جيڪي ۾ باري جي گناهن سڀني انهن جي توهان رب ته ڇو ڪري، جي ڪاوڙ ۽ غضب آهيان خوفزده مان ۽ لاءِ. ڪاوڙائڻ ڪيس لاءِ، ڪرڻ ۽ ۾. وقت هن ۽ ٻڌي منهنجي رب ۽ ڪري، تباهه کي توهان ته ويو ڪاوڙايو تي توهان دعا به لاءِ هارون وقت ان ۽ ڪئي دعا مون ۽ ڪري، تباهه کيس ته ويو ڪاوڙيو تي هارون کي ان ۽ ورتو ڪٽي مون وڃو، اُهو يعني هو، ڪيو توهان جيڪو گناهه، جو توهان ۽ ڪئي. ٽي نرو اهو جو تائين گهٽو، تمام ڇڏيم، پيهي چيڙي چيڙي کي ان ۽ ڇڏيم، ساڙي ۾ باهه ٻرڻ ۽ ڇڏي. اڇلائي ۾ وهڪري لهندڙ مان جبل متي اُها مون ۽ ويو، ٽي جهڙو متي ۽ ويو، توهان رب جڏهن ۽ هو. ڪاوڙايو کي رب توهان ۾، قبرن جي خواهش ۽ ۾، آزمائش ۽ ۾، مان جيڪا ڪريو، قبضو تي زمين ان ۽ وڃو متي چئي، موڪليو، مان برنيع قادش کي کيس توهان ۽ ڪئي، نافرماني جي لفظ جي خدا رب پنهنجي توهان ۽ ٿو، ڏيان کي توهان ان آهيو، رهيا ڪندا نافرماني جي رب توهان ٻڌو. نه آواز سندس توهان ۽ ڪيو، نه يقين ڏينهن چاليهه اڇيان جي خداوند مون ۽ ويو. ڃاڻايو کي توهان اهو جڏهن وٽي کان ڏينهن ڪرڻ تباهه کي توهان خداوند ته ڇو ڪئي، دعا مون جيترا ڪئي، دعا راتيون چاليهه ۽ پنهنجي بادشاهه، جا ديوتائن مالڪ، اي چيو، ۽ ڪئي، دعا ڏانهن خدا مون ۽ هو. چيو لاءِ جن ڪيو، آزاد تو کي جن ڪر، نه تباهه تي طور مڪمل کي حصي پنهنجي ۽ کي ماڻهن ۽ سان، هٿ مضبوط پنهنجي ۽ سان، طاقت عظيم پنهنجي مان زمين جي مصر تو کي تنهنجا جيڪي ڪر، ياد کي يعقوب ۽ اسحاق ابراهيم، ڪيو. سان بازو بلند پنهنجي ڏس، نه تي سختي جي قوم هن هئي. ڪاڌي قسم تي پاڻ پنهنجي تو کي جن هئا، خدمتگار

جتان ٿا، رهن ۾ زمين ان جيڪي اهي چون نه تي. گناهن ۾ ڪمن ديني بي جي انهن نه ۾ جو آڻڻ ۾ زمين ان کي انهن هو نه قادر رب ته ڇو چئي: ڪيڏيو، ٻاهر کي اسان توهان کان کي انهن هن تنهنڪري ڪئي، نفرت کان انهن هن ته ڇو ۾ هئي، ڇيو کي انهن هن جيڪا جن آهن، قرعو جو توهان ۾ ماڻهو جا توهان اهي ۾ ماري. کي انهن ته ڪيڏيو ۾ ريگستان مصر ۾ بازو بلند پنهنجي ۾ ۾، هٿ زورآور پنهنجي ۾ ۾، طاقت عظيم پنهنجي توهان کي آندو.ڪيڏي مان زمين جي

10

تي جبل ۾ پهرين، جيئن تراش، تختيون جون پٿر ٻه لاءِ پاڻ چيو، کي مون رب ۾ وقت اُن اهي تي تختن لکندين تون ۾ ٺاهيندين. صندوق جو ڪاٺ لاءِ پاڻ ۾ اڇ، چڙهي وٽ مون ۾ صندوق کي انهن تون ۾ هو، ڇڏيو ٽوڙي تون کي جن هئا، ۾ تختن پهرين جيڪي لفظ، جون پٿر ترڪيون مون ۾ مان، ڪاٺ ٽيندڙ خراب نه صندوق هڪ ٺاهيو مون ۾ وجهندين. لکيو ۾ هيون. ۾ هٽن منهنجي تختيون ٻه ۾ چڙهيس تي جبل مان ۾ پهرين، جيئن تختيون وچ جي باهه تي جبل سان توهان رب جيڪي لفظ، ڏهه اهي مطابق لکڻ پهرين تي لوحن مون ۾ آيس، هيٺ تان جبل مان پوءِ کان موٽڻ ۾ ڏنا. کي مون اهي رب ۾ ڳالهايو، مان کي مون رب جيئن هيون، اتي اهي ۾ هو، ٺاهيو مون جيڪو رکيون ۾ صندوق ان تختيون هو، جو پٽن جي جاڪيم جيڪو ٽيا، روانا کان بيروٽ پٽ جا اسرائيل ۾ هو. ڏنو حڪم جاءِ سندس العازار پٽ سندس ۾ ويو، ڪيو دفن اتي ۾ ويو مري هارون اتي ۾. مسداعي ايتيباٿا کان گدگاد ۾ ٽيا، روانا ڏانهن گدگاد اهي کان اتان ڪئي. خدمت جي ڪاهن تي ڪيو، مقرر کي قبيلي جي لاوي رب ۾ وقت هن هئي. زمين جي پاڻيءَ وهندڙ جيڪا ڏانهن، دعا تي نالي جي هن ۾ ڪن خدمت بيهن، اڳيان جي رب ڪٽن، صندوق جو عهد جي رب ته

پائرن سندن آهي نه قرعو ۽ حصو ڪو لاءِ وارن ليوي ڪري هن تائين. ڏينهن جي اڄ ڪن، چاليهه ۽ ڏينهن چاليهه ۾ جبل مان ۽ چيو. ڪيس هن جيئن آهي، قرعو سندن پاڻ رب ۾، طور مڪمل کي توهان رب ۽ به، ۾ وقت هن ۽ ٻڌي ڳالهه منهنجي رب ۽ هوس. بينو راتيون آءُ اڇيان، جي ماڻهن هنن ٿي روانو وڃ، کي، مون مالڪ چيو آءُ چاهيو. نه ڪرڻ تباهه تي ڏاڏن ابن جي انهن مون ڪنيس قسم جي جنهن کي، زمين ان ڪن قبضو آءُ ٿين داخل اهي ان سواءِ ٿو، گهري کان تو خدا تنهنجو رب چا اسرائيل، اي هاڻي، ۽ کي. انهن ڏيان ته کي رب ۽ ڪرڻ، پيار ڪيس ۽ هلڻ، ۾ رستن سيني سندس ۽ ڍڇڻ، کان خدا تنهنجي رب ته جي رب مان، روح سڄي تنهنجي ۽ مان، دل سڄي تنهنجي ڪرڻ خدمت جي خدا تنهنجي حڪم کي تو اڄ مان جيڪي کي، قانونن سندس ۽ سنڀالڻ، کي حڪمن جي خدا تنهنجي آسمان، جو آسمانن ۽ آسمان جو خدا رب تنهنجي ڏس، ٿئي؛ پلو لاءِ تو جيئن ته ٿو، ڪريان انهن ته چونڊيو رب کي ڏاڏن ابن جي توهان سواءِ آهي. ۾ ان جيڪو ڪجهه سپ ۽ زمين مان قومن سيني کي، توهان يعني کي، نسل جي انهن پنيان جي انهن ۽ ڪري، پيار سان ختنو جو سختي جي دل پنهنجي توهان ۽ آهي. تائين ڏينهن جي اڄ جيئن چونڊيو، خدا هي خدا، جو توهان رب ته ڇو ڪندؤ. نه سخت توهان کي ڳچيءَ پنهنجي ۽ ڪندؤ، جي منهن نه جيڪو خوفناڪ، ۽ طاقتور، ۽ عظيم، خدا جو، مالڪن مالڪ ۽ جو، خدائن پيار ۽ لاءِ، بيوه ۽ يتيم ۽ پرديسي ڪندو انصاف ٿو؛ وٺي تحفو ئي نه ۽ ٿو، ڪري تعريف ته ڇو ڪندا، پيار سان پرڏيهي توهان ۽ ڪپڙو. ۽ ماني ڪيس ڏيڻ کي پرديسي ٿو ڪري جي هن ۽ ڍڇندين، کان خدا رب پنهنجي تون هئا. پرڏيهي ۾ ڏرتيءَ جي مصر پاڻ توهان تنهنجو هي ڪائيندين؛ قسم تي نالي جي هن ۽ ويندين، چمڙي سان هن ۽ ڪندين، عبادت جيڪي ڪيون، شيون شاندار ۽ وڏيون اهي ۾ تو جنهن آهي، خدا تنهنجو هي ۽ آهي، فخر خدا تنهنجي رب هاڻي پر ويا، ۾ مصر ڏاڏا ابا تنهنجا سان روحن ستر ڏئيون. اڪين تنهنجي آهي.ڪيو ۾ گنتي وانگر تارن جي آسمان توکي

11

جا هن قانون، جا هن حفاظتون، جون هن ۽ ڪندين، پيار سان خدا رب پنهنجي تون ۽ جا توهان نه ته ڇو ڇاڻندؤ، اڄ توهان ۽ سنياليندين. ڏينهن سيني فيصلا جا هن ۽ حڪم ۽ ڪم، عظيم جا هن ۽ تربيت، جي خدا جي توهان رب آهي ڏئو نه ۽ ڇاڻن نه جيڪي ٻار، جيڪي عجائب، جا هن ۽ نشانيون، جون هن ۽ بازو، بلند جو هن ۽ هٿ، طاقتور جو هن ۽ ڪي، زمين سڄي جي هن ۽ ڪي، بادشاهه جي مصر فرعون ۾ وڃ جي مصر ڪيا هن جي انهن ۽ گهوڙا، جا انهن ۽ رٿ، جا انهن ۽ ڪي، طاقت جي مصرين ڪيو هن جيڪي توهان اهي جڏهن وئي وهي تي منهن جي انهن پاڻي جي سمنڊ ڦاڙهي جيئن ڪي، طاقت ۽ تائين، ڏينهن جي اڄ ڪيو تباهه ڪي انهن رب ۽ هئا، رهيا ڪري تعاقب ٻڌيان جي هن جيڪي ۽ آيا، تي جاءِ هن توهان جيستائين ڪيو ۾ ريگستان ڪي اسان هن جيڪي ڪولينديِ وات پنهنجو زمين ڪي جن پٺ، جو روبين پٺ، جا اليآب ڪيو، ڪي ابيرام ۽ داٿان هو، سان انهن جيڪو مال سڄو جو انهن ۽ خيما، جا انهن ۽ گهر، جا انهن ۽ ورتو، نگلي جيڪي ڪم، عظيم سڀ جا رب آهن ڏنا اکين جي توهان ته ڇو ۾؛ وڃ جي اسرائيل سڄي توڪي اڄ مان جيڪي ڪندا محفوظ حڪم سڀ جا هن توهان ڪيا. ۾ توهان اڄ هن ڪيو حاصل ۾ ورڻي ٿي داخل ۽ وڃو، وڏايا ۽ رهو، جيئرا توهان جيئن ته ٿو، ڏيان حڪم ان لاءِ ڪرڻ حاصل ۾ ورڻي اتي ڪي يردن آهيو رهيا ڪري پار توهان ۾ جنهن ڪي، زمين ابن جي توهان رب ڪنيو قسم جو جنهن تي، زمين رهو ڏينهن ڀگها توهان جيئن ته ڪي؛ ته ڇو ماڪي. ۽ ڪير وهندڙ زمين سان، انهن ڪي اولاد جي انهن ۽ ڪي انهن لاءِ ڏيڻ ڪي ڏاڏن جيئن نه لاءِ، ونڊ ۾ وراثت ڪي ان اتي آهين رهيو ٿي داخل تون ۾ جنهن آهي زمين اها پوڪين ڄڃ اهي جڏهن ڪان، اتان آهين آيو نڪري ٻاهر تون ڪان جتان آهي، زمين جي مصر داخل تون ۾ جنهن زمين اها پر باغ؛ جو پاڇين ته ڄڻ سان، پيرن پنهنجن ٿا ڏين پاڻي ۽ ٿا،

جي آسمان آهي؛ زمين ميداني ۽ وارو جبل لاءِ، ونڊ ۾ وراثت کي ان اتي آهين رهيو ٿي رب ٿو، ڪري نگراني مسلسل خدا تنهنجو رب کي جنهن زمين، ٿي. پيئي پاڻي مان مينهن رهن تائين پڄاڻيءَ جي سال وٺي کان شروعات جي سال تي ان اکيون جون خدا تنهنجي ٿو ڪريان حڪم مان جيڪي کي، حڪمن سڀ ٻڌو توهان سان ٻڌڻ ۽ جيڪڏهن ٿيون.

مان دل سڄي کيس ڪرڻ خدمت ۽ تنهنجي، کي خدا خداوند ڪرڻ پيار اڄ، توکي موسم مطابق تنهنجي کي زمين کي مينهن ڏيندو هو ۽ تنهنجي، مان روح سڄي ۽ تنهنجي، هو ۽ تنهنجو، تيل ۽ تنهنجي، شراب ۽ تنهنجو، اناج آڻيندؤ توهان ۽ واري، دير ۽ اوائلي نه لاءِ پاڻ ٿيو خبردار پرجي، ۽ ڪائي، ۽ تنهنجي؛ لاءِ جانورن تنهنجي ۾ زمينن چارو ڏيندو توهان ۽ کي، ٻين ديوتائن ڪريو خدمت توهان ۽ پيجو، توهان ۽ تنهنجو، دل وڃي وڃايو آسمان ڪري بند هو ۽ تي، توهان خداوند سان ڪاوڙ ڪاوڙجي ۽ کي، انهن ڪريو سجدو سان جلدي ٿيندؤ تباهه توهان ۽ پنهنجو، ميوو ڏيندي نه زمين ۽ مينهن، ٿيندو نه ۽ کي، ۽ ۾ دل پنهنجي کي لفظن انهن توهان کي. توهان ڏني خداوند جيڪا سڀ، کان زمين توهان اهو ۽ ڳنڍيو، طور نشاني تي هٽ پنهنجي کي انهن توهان ۽ وجهو، ۾ روح پنهنجي ۾ انهن ته سيکاريو کي ٻارن پنهنجي کي انهن توهان ۽ هوندو؛ اڻل اڳيان جي اکين جي تون جڏهن ۽ آهين، هلندو ۾ رستي تون جڏهن ۽ آهين، وينو ۾ گهر تون جڏهن ڳالهائڻ جي دروازن جي گهرن پنهنجي کي انهن توهان ۽ آهين. اٺندو تون جڏهن ۽ آهين، سمهندو پٽن جي توهان ۽ رهو، ڏينهن ڊگها توهان جيئن ته لکندا، تي دروازن پنهنجي ۽ تي چوکهن انهن هو کنيو قسم جو ڏيڻ کي ڏاڏن ابن جي توهان رب کي جنهن تي، زمين ان ڏينهن جا انهن ٻڌو سان ڏيان توهان جيڪڏهن ٿيندو ائين ۽ تي. زمين ڏينهن جا آسمان جيئن کي، خدا جي اسان رب لاءِ، ڪرڻ ٿو ڪريان حڪم توکي اڄ مان جيڪي کي حڪمن سڀني سڀني انهن رب ته چمڙجڻ، سان هن ۽ هلڻ، ۾ رستن سڀني جي هن ۽ ڪرڻ، پيار سان جي قومن مضبوط ۽ وڏين توهان ۽ ڇڏيندو، ڪيي کان اڳيان منهن جي توهان کي قومن

جي توهان جيڪڏهن جتي جاءِ سڀ آهن. وڌيڪ ڪان توهان جيڪي ڪندؤ حاصل وراثت درياهه، ميلالو ۽ ڪان، انٽيليبانس ۽ ريگستان ٽيندي، جي توهان اها لتاڙي، نشان جو پيرن به ڪو نه ٽيندیون. حدون تنهنجون تائين سمنڊ واري اولهه ۽ ڪان، درياهه يوفريٽس مالڪ جو توهان لرزو جو توهان ۽ خوف جو توهان ۽ ڪندو، مقابلو ۾ منهن جي توهان ڪي توهان هن جيئن لتاڙيو، توهان به تي جنهن رکندو، تي منهن جي زمين سڃي خدا توهان جيڪڏهن برڪت، ٿو؛ ڏيان لعنت ۽ برڪت اڳيان جي توهان اڄ مان ڏس، ڳالهايو. لعنت، ۽ ٿو؛ ڪريان حڪم ڪي توهان اڄ مان جيترا ٻڌو، حڪم جا خدا خداوند پنهنجي حڪم ڪي توهان اڄ مان جيترا ٻڌو، نه حڪم جا خدا خداوند پنهنجي توهان جيڪڏهن ٻين ڪري وڃي ڪيو، حڪم ڪي توهان مون جيڪو پٺڪجو ڪان رستي ان ۽ ٿو، ڪريان ان توڪي خدا تنهنجو رب جڏهن ٽيندو ائين ۽ ڇاٽو. نٽا توهان ڪي جن سيوا، جي ديوتائن برڪت تون ته آهين، رهيو لنگهي لاءِ ڪٽڻ ۾ وراثت اُتي تون ۾ جنهن آڻيندو ۾ زمين اولهه آهن، نه پار جي يردن شيون اهي ڇا تي. جبل عيبال لعنت ۽ ڏيندين، تي جبل گريزيم گولگول آهي، رهندڙ ۾ اولهه جيڪو ۾، زمين جي ڪنعان پٹيان، جي رستي جي سج واري ان ٽي داخل اُردن، درياءَ آهيو رهيا ڪري پار توهان ويجهو؟ جي بلوط بلند ويجهو، جي رهيو ڏئي ۾ قرعي ڪي توهان خدا جو اسان خداوند جيڪا لاءِ، ونڊ ۾ وراثت جي زمين ۽ جا هن حڪم سڀ ڪندا ته رکنداسين توهان ۽ رهندؤ. ۾ ان توهان ۽ ڏينهن، سڀني آهي ٿو.ڏيان اڳيان جي توهان اڄ آئون جيترا اهي، فيصلا

12

رکڻا محفوظ لاءِ ڪرڻ عمل ۾ زمين ان ڪي توهان جيڪي آهن، فيصلا ۽ حڪم اهي ۽ ڏينهن سڀني ٿو، ڏئي ۾ وراثت ڪي توهان خدا، جو ڏاڏن ابن جي توهان رب، جيڪا پوندا،

جن جڳهون سڀ ڪندؤ تباهه توهان سان تباهي رهندؤ. جيئرا تي زمين توهان جيڪي ۽ انهن ڪندؤ حاصل ۽ وراثت توهان کي جن ڪئي، خدمت جي ڏاتن پنهنجن اتي انهن ۽ انهن ڇڏيندؤ ٻاهي توهان ۾ هينان؛ جي وڻ ٽلهي ۾ تي، ٽڪرين ۾ تي، جبلن اونچن کي، کي باغن جي انهن ۾ کي، ستونن جي انهن ڇڏيندؤ ٽوڙي توهان ۾ کي، گاهن قربان جي باهه ڇڏيندؤ ساڙي توهان کي مورتين تراشيل جي ڏاتن جي انهن ۾ ڇڏيندؤ، ڪٽي توهان خدا پنهنجي ڪندا نه ائين توهان مان. جڳهه ان نالو جو انهن ڪندؤ تباهه توهان ۾ سان، ۽ هڪ مان شهرن جي توهان خدا تنهنجو رب کي جنهن ۽، جاءِ ان يا پر لاءِ. رب اوهان ۾ ايندؤ. اتي ۾ ڳولهيندؤ توهان ۾ لاءِ، وڃڻ سڏيو ۾ رکڻ اتي نالو پنهنجو چونڊيندو، ۾ ميوا، پهريون پنهنجا ۾ قربانيون، پنهنجون ۾ قربانيون، سڙيل پنهنجون آڻيندؤ اتي ڄاول، پهريون جا ڏورن پنهنجي معاهدا، پنهنجا ۾ رضاڪارانه، پنهنجا ۾ دعائون، پنهنجون خوش توهان ۾ جي، خدا توهانجي رب اڳيان اتي ڪائو توهان اوچائين جا. رڍن پنهنجي ۾ رب جيئن گهراڻا، توهانجا ۾ توهان رکو، هٽ پنهنجو توهان تي جن تي، شين سيني ٽيندؤ ٽا ڪريون اسان جيترو ڪجهه سڀ ڪندا نه توهان آهي. ڏني برڪت توکي خدا توهانجي هن آهيو آيا نه توهان ته ڇو اڳيان؛ جي هن آهي خوشگوار جيڪو اهو هڪ هر اڇ، هتي اُردن توهان ۾ کي. توهان ٿو ڏئي خدا جو اسان رب جيڪا ۽، وراثت ۾ ۽، آرام تائين وقت ۽ ورٿي کي توهان خدا خداوند جو اسان جيڪا رهندا، تي زمين ان توهان ۾ ڪندا، پار ۾ ڏيندو، آرام کان دشمنن سيني جي چوڌاري جي توهان کي توهان هو ۾ آهي، رهيو ڏئي اتي ته چونڊيندو خدا تنهنجو رب کي جنهن ٽيندي، جاءِ اها ۾ رهندا. سان حفاظت توهان کي توهان اڇ مان جو جنهن ڪجهه سڀ اهو آڻيندؤ توهان اتي وڃي، سڏيو نالو سندس حصا، ڏهين تنهنجا ۾ قربانيون، تنهنجيون ۾ قربانيون، سڙيل تنهنجيون ٿو: ڪريان حڪم رب توهان جيڪي شيءِ، چونڊيل هر مان تحفن تنهنجن ۾ ميوا، پهريون جا هٿن تنهنجن ۾ ۾ توهان ٽيندؤ، خوش اڳيان جي خدا خداوند پنهنجي توهان ڪريو. منت لاءِ خدا پنهنجي

اهو ۽ نوڪراڻيون، جون توهان ۽ ٻار، جا توهان ۽ ڏيئرون، جون توهان ۽ پٽ، جا توهان ورٿو نه ۽ آهي حصو نه کي هن ته ڇاکاڻ آهي، تي دروازن جي توهان جيڪو لاوي تون جتي آڻين، نه تي جاءِ هر قربانيون سڙيل پنهنجون تون ڏي، ڏيان لاءِ پاڻ سان. توهان ۾، هڪ مان قبيلن تنهنجي چونڊيندو، خدا تنهنجو رب کي جنهن ۾، جاءِ ان يا پر ڏسين. جيڪو ڪندين ڪجهه سڀ تون اتي ۽ ويندين، ڪٽي قربانيون سڙيل پنهنجون تون اتي گوشت ۽ ڪندين، قرباني ۾ خواهش سيني پنهنجي تون پر ٿو. ڏيان حڪم توکي اڄ آئون هئي، ڏني ۾ شهرن سيني توکي هن جيڪا مطابق، برڪت جي رب خدا پنهنجي کائيندين تي زمين کي ان کائو، نه رت پر هرڻ. يا هرڻ جيئن کائيندا، اهو گڏجي ٻئي پاڪ ۽ ناپاڪ شراب، پنهنجي حصو، ڏهون جو اناج پنهنجي ۾ شهرن پنهنجي تون پاڻي. جيئن وهايو، دعائون سڀ ڇاول، پهريون جا رڍن پنهنجي ڇاول، پهريون جا ڊورن پنهنجي تيل، پنهنجو نه کائي ميوا پهريون جا هٿن پنهنجي ۽ معاهدا، توهانجا ڪندو، منت تون جيڪي رب جيڪا ۾ جاءِ ان کائيندين سامهون جي خدا رب پنهنجي کي ان تون پر سگهندو. تنهنجي ۽ نوڪر تنهنجو ڏيءَ، تنهنجي ۽ پٽ تنهنجو ۽ تون چونڊيندو، خدا تنهنجو رب پنهنجي ٽيندين خوش تون ۽ آهي، ۾ شهرن تنهنجي جيڪو پرديسي اهو ۽ نوڪراڻي ڏيو ڏيان لاءِ پاڻ رکندين. هٽ پنهنجو تون تي جن تي شين سيني انهن سامهون جي خدا تنهنجو رب پر جيڪڏهن ٽا. رهو تي زمين توهان جيترو وقت سڄو چڏيو، نه کي لاوي ته گوشت مان چوندين، تون ۽ ڳالهايو، توسان هن جيئن وڌائي، حدون تنهنجون خدا جي دل پنهنجي تون ته ڪري، خواهش جي کائڻ گوشت دل تنهنجو جيڪڏهن کائيندس، جاءِ، اها جو توهان آهي پري پر جيڪڏهن ٿو. سگهين کائي گوشت سان خواهش پوري ڪندؤ قرباني ته لاءِ، وڃڻ سڏيو نالو پنهنجو چونڊيندو اتي خدا جو توهان رب کي جنهن طريقي جنهن ڏيندو، کي توهان خدا جيڪي مان، رڍن جي توهان ۽ مان ڊورن جي توهان جي روح جي توهان ۾ شهرن جي توهان کائيندؤ ۽ ڏنو، حڪم کي توهان مون سان

جيڪو ڪائيندين، ڪي ان تون تيئن آهي، ويندي ڪائي هرڙ ۽ هرڙ جيئن مطابق. خواهش ته سان مضبوطيءَ ڏيو ٻيان ڪائيندو. طرح ساڳيءَ آهي، پاڪ جيڪو ۽ تو۾ آهي ناپاڪ ان ڪائو، نه ويندو. ڪائي نه گڏ سان گوشت روح آهي، روح سندس رت ته ڇو ڪائو، نه رت تنهنجي ۽ ٽئي سڀو توکي جو ته ڪائين، نه ڪي ان تون وهائيندؤ. وانگر پاڻي تي زمين ڪي خدا تنهنجي رب ڪرين ڪم وارو خوشنودي ۽ سڀو تون جيڪڏهن پٹيان، تنهنجي ڪي پٽن ان تون ڪٽي، دعائون تنهنجا ۽ ٽين، توکي جيڪڏهن شيون پاڪ تنهنجا سواءِ اڇيان. جي ۽ وجي. سڏيو نالو سندس اتي ته چوندبيندو خدا تنهنجو رب ڪي جنهن ايندين تي جاءِ تي گاهه قربان جي خدا پنهنجي رب گوشت ڪندين، قربانيون سڙيل پنهنجون تون تي بنياد جي گاهه قربان جي خدا پنهنجي رب رت جو قربانين پنهنجي ۽ چڑهائيندين، مان جيڪي ڪندين عمل تي لفظن سيني تون ۽ ٻڌ، ۽ بچاءُ ڪائيندين. گوشت ۽ وهائيندين، لاءِ، هميشه ٽئي ٻلو جو پٽن تنهنجي ۽ تنهنجو جيئن ته ٿو، ڪريان حڪم توکي جي خدا تنهنجي رب آهي سڀو ۽ وارو خوشنودي جيڪو ڪندين اهو تون جيڪڏهن ٽي داخل اتي تون ۾ جن ڪري، تباهه ڪي قومن انهن خدا تنهنجو رب پر جيڪڏهن اڇيان. قبضو جو ان تون ۽ ڪان، منهن تنهنجي لاءِ، ٽيڻ وارث جو زمين جي انهن آهين رهيو نه پٹيان جي انهن تون ته رهجانءِ خبردار لاءِ پاڻ رهين، ۾ زمين جي انهن تون ۽ ڪرين، پنهنجن قومون اهي ڪيئن چئيندي، ڪان، منهن تنهنجي پوءِ ڪان ٽيڻ تباهه جي انهن هلين ڪندين، نه ڪي خدا پنهنجي طرح اهڙيءَ تون ڪندس به مان ٽيون؟ ڪن سان ديوتائن ۾ ديوتائن پنهنجن هنن اهي ڪئي، نفرت هن ڪي جن آهن جون رب نفرتون جيڪي ته ڇو پنهنجن آهن ساڙيندا ۾ باهه ڪي ٽيئرن پنهنجن ۽ ڪي پٽن پنهنجن اهي ته ڇو ڪيون، لاءِ.ديوتائن

13

توهان نه لاءِ، ڪرڻ رکندا توهان هي ٿو، ڪريان حڪم اڄ ڪي توهان مان جيڪو لفظ هر يا نبي ۾ اوهان اُپري پر جيڪڏهن چڏيندا. ڪيڊي مان ان توهان نه ۽ ڪندا، شامل ۾ ان عجوبو اهو يا نشاني اها اچي ۽ عجوبو، يا نشاني ڪي اوهان ڏئي ۽ خواب، ڏسندڙ خواب ڪي جن جي ديوتائن ٻين ڪريون خدمت ۽ اچو چئيندي، ڏانهن، اوهان ڳالهايو هن جيڪو اُهو جي ڏسندڙ خواب ان يا جي نبي ان ڪي لفظن اوهين ٻڌندا نه اوهين، ڄاڻو ٿا نه اوهين ڪندا پيار ڇا ته لاءِ ڄاڻڻ ڪي، اوهان جو اوهان خدا رب ٿو آزمائي ته ڇو خواب؛ جي توهان جي. اوهان مان روح سڃي ۽ جي، اوهان مان دل سڃي جي اوهان ڪي خدا اُهو ۽ رهو. جڙيل سان هن ۽ ٻڌو، آواز جو هن ۽ ڏڃو، ڪان هن ۽ هلو، پڻيان جي خدا رب خداوند لاءِ ڪرڻ گمراهه توڪي ڳالهايو هن ته ڇو ويندو، مري ڏسندڙ خواب اُهو يا نبي مان غلاميءَ توڪي جنهن آندو، ڪيڊي مان زمين جي مصر توڪي جنهن ڪان، خدا تنهنجي تنهنجي خداوند حڪم جو هلڻ تي جنهن لاءِ، هتائڻ ڪان رستي ان توڪي ڏنو، ڇُٽڪارو چوي ڪي تو پر جيڪڏهن ڪندؤ. ختم ڪي بچڙي مان انهن توهان ۽ هو، ڏنو توڪي خدا يا ڏيءَ، تنهنجي يا پٽ، تنهنجو يا مان، ماءُ تنهنجي يا مان پيءُ تنهنجي ياءُ تنهنجو آهي برابر جي روح تنهنجي جيڪو دوست يا آهي، ۾ گود تنهنجي جيڪا زال تنهنجي ڄاڻين نه تون ڪي جن ڪريون، خدمت جي ديوتائن ٻين اسان ۽ اچو چئي، طرح، ڳجهي جيڪي آهن، ۾ گول چوڌاري تنهنجي جيڪي مان ديوتائن جي قومن ڏاڏا، ابا تنهنجا ۽ ٿو زمين ڪان ڪنڊ هڪ جي زمين آهن، پري ڪان تو جيڪي يا آهن رهيا اچي ويجهو جي تو تنهنجي ۽ ڪي، هن ٻڌندين نه تون ۽ سان، هن ٽيندين نه راضي تون تائين، ڪنڊ ٻئي جي ڪي؛ هن لڪائيندين تون نه ۽ تي، هن ڪندين نه رحم تون تي، هن ڪندي نه رحم اڪ مارڻ ڪي هن پهرين تي هن هوندا هٽ تنهنجا ۽ بابت، هن ڪندين اعلان تون ڪندي اعلان ويندو، مري هو ۽ ڪندا، سنگسار سان پٽرن ڪيس هنن ۽ ۾. آخر هٽ جا ماڻهن سيني ۽ لاءِ، مصر توڪي جنهن پري، ڪان خدا تنهنجي رب جي ڦيرائڻ توڪي ڪئي ڪوشش هن ته ڇو

توهان اڃا هو ۽ ڊڄندو، ٻڌي اسرائيل سڄو ۽ مان. گهر جي غلامي ڪڍيو، مان زمين جي تنهنجي ٻڌين تون پر جيڪڏهن وڃائيندو. نه ڪرڻ مطابق ڳالهه خراب هن ۾ وچ جي چوندي، رهين، اتي تون ته ٿو ڏئي کي تو خدا تنهنجو رب جيڪي ۾، هڪ مان شهرن جي، زمين جي انهن کي رهندڙن سيني ڪئي بغاوت ۽ مان، توهان قانون بي ماڻهو نڪتا ۽ جانچيندين ۽ ڃاڻيو، نه توهان کي جن جي، ديوتائن ٻين ڪريون خدمت ۽ اڇو چوندي، هي آهي ويو ٿي لفظ، تي طور صاف سڄو ڏس ۽ گهٽو، تمام ڳولينديون ۽ ڪندين پڇا تلوار ۾ قتل ۾ زمين ان کي رهندڙن سيني مارينديون سان مارڻ ۾، توهان شيءِ واري نفرت جي هن لُٽ سموري جي هن تون ۽ ۾. ان شيون سي ۽ کي، ان ڪندا لعنت سان لعنت جي، ماڻهن سيني لُٽ سموري جي هن ۽ ڇڏيندين، ساڙي ۾ باهه کي شهر ۽ ڪندين، گڏ ۾ رستن ڪڏهن وري اهو رهندو، آباد غير لاءِ هميشه اهو ۽ اڃيان، جي خدا خداوند پنهنجي گڏ سان جيئن ته ۾، هٽ تنهنجي مان شيءِ ٽيل حرام به ڪجھ لڳندو نه ۽ ويندو. ڪيو نه تعمير به ۽ توتي، ڪري رحم ۽ رحم، توکي ڏئي ۽ کان، ڪاوڙ جي غضب پنهنجي وڃي موٽي رب تنهنجي ٻڌين جيڪڏهن کي، ڏاڏن ابن تنهنجي کنيو قسم سان طريقي جيئن توکي، وڃائي توکي ٿو ڪريان حڪم مان جيترا کي، حڪمن سندس لاءِ سنيالڻ کي، آواز جي خدا رب اڃيان.جي خدا رب تنهنجي پسنديده ۽ سڏو لاءِ ڪرڻ اڄ،

14

۾ وچ جي اکين پنهنجي تي مئل ڪنهن توهان آهيو، پُٽ جا خدا رب پنهنجي توهان خدا تنهنجي رب ۽ آهين، ماڻهو پاڪ لاءِ خدا پنهنجي رب تون ته ڇو رکندؤ. نه گنجائي زمين جيڪي مان قومن سيني انهن ڏئين، ماڻهو خاص جي هن تون ته آهي چونديو توکي جيڪي آهن جانور هي کائو. نه کي شيءِ ناپاڪ به ڪنهن توهان آهن. تي مٽاڇري جي

سفيد ۾ غزال، ۾ هرڻ، ٻکرو، مان ٻکرين ۾ ليلو، مان رڍن ۾ گابو، مان ڏورن کائيندا: توهان پنن جا ڇرن ٻن ۾ ٽو، ڇندي ڇر جيڪو جانور هر زرافو. ۾ اوريڪس، هرڻ، وارو پٽاسي مان انهن کائيندؤ نه توهان هي ۾ کائو. توهان اهي ٽو، آٽي ٻيهڻ ۾ جانورن ۾ ٽو، رکي پنجا جيڪي ۾ آهن، ورهائيندا ڪُر جيڪي مان انهن ۾ آهن، آٽيندا مٽي جهڙڻ جيڪي ورهائيندا نه ڪُر ۾ آهن، آٽيندا مٽي جهڙڻ اهي ته ڇو وهير، ۾ خرگوش، ۾ اُٺ، آهن: ڦاڙيندا پر ٽو، ڦاڙي پنجا جا ڪُر ۾ ٽو ورهائي ڪُر هي ته ڇو سور، ۾ آهن. ناپاڪ لاءِ توهان هي آهن، لاشن جي انهن کائو، نه گوشت جو انهن آهي، ناپاڪ لاءِ توهان هي ٽو، ٻيهي نه ٻيهڻ هي ترازو ۾ پَر ۾ جن سپ آهن، ۾ پاڻي جيڪي مان سيني کائيندا توهان اهي ۾ ڇهيو. نه کي لاءِ توهان اهي کائو، نه اهي آهن، نه ترازو ۾ پَر کي جن سپ جيڪي ۾ کائيندا. توهان آهن، ۾ گدھ، ۾ عقاب، مان: انهن کائيندا نه توهان شيون اهي ۾ کائو. پکشي صاف هر آهن. ناپاڪ ۾ ڪنگهي، ۾ الو، ۾ چريو، ۾ جهڙيون، ان شيون ساڳيون ۾ چيل، ۾ گدھ، ۾ عقاب، سامونڊي رات ۾ هدهد، ۾ جهڙيون، ان شيون ساڳيون ۾ باز، ۾ مرغ، جهاز ۾ ابابيل، ۾ هنس، ۾ بگلو، چمگادڙ. ۾ ڪوٽ، واگٽائي ۾ جهڙيون، ان شيون ساڳيون ۾ ٽٽيهه، ۾ هاڪاٽو، ۾ ڪاڻ، جو هر کائيندا. نه مان انهن توهان آهن، ناپاڪ لاءِ توهان جانور وارا رينگڻ جا پکڙين سپ ڏنو کي ان آهي، ۾ شهرن تنهنجي پرديسي جيڪو کائو؛ نه جانور مئل هر کائو. پکڙي صاف لاءِ خدا رب پنهنجي تون ته ڇو وڪڻيندين، کي اجنبي ڪنهن تون يا کائيندو، هو ۾ ويندو تون حصو ڏهون پچائيندين. نه ۾ ڪير جي ماءُ پنهنجي کي ٻچڙي تون آهين. قوم پاڪ پيداوار، جي زمين تنهنجي ٽي، ٽئي پيدا مان ٻج تنهنجي جيڪا جو، پيداوار هر ڏيندين خدا تنهنجو رب چوندبيندو جيڪڏهن کي جنهن ۾، جاءِ ان اُهو کائيندو تون ۾ سال. هر شراب تنهنجي ۾ جا، اناج تنهنجي حصا ڏهين تون آٽيندا اُتي، سندس نالو لاءِ وڃڻ سڏيو سکين جو ته جا، رڍن تنهنجن ۾ جا، ڏورن تنهنجن ڄاول پهريان جا، تيل تنهنجي ۾ جا، رستو وڃي ٽي پري پر جيڪڏهن ۾. ڏينهن سيني کي خدا تنهنجي کي رب ڏڃڻ تون

کي جنهن جاءِ، اها توکان آهي پري ته ڇو کي، انهن وڃڻ کٽي ڏئين قابل تون نه ۽ توکان، رب توکي ڏيندو برڪت ته ڇو اتي، سندس نالو لاءِ وڃڻ سڏيو خدا تنهنجو رب چونڊيندو ۽ ۾، هٿن پنهنجي چاندي تون ونڊين ۽ ۾، چانديءَ کي انهن تون وڪڻندين ۽ خدا، تنهنجو چاندي توهان ۽ کي. ان خدا تنهنجو رب چونڊيندو کي جنهن ڏانهن جاءِ ان تون ويندين يا تي شراب يا تي، رڍن يا تي ڍورن چاهي، روح جو توهان جيڪا تي شيءِ هر ڏيندؤ ۽ چاهي، روح جو توهان جيڪا تي شيءِ هر يا تي، مشروب سخت يا تي، مشروب سخت توهان ۽ توهان ٽيندؤ خوش توهان ۽ اڳيان، جي خدا جي توهان رب کائيندؤ اتي توهان ورڻو نه ۽ حصو آهي نه وٽ هن ته ڇو آهي، ۾ شهرن جي توهان جيڪو لاوي ۽ گهر، جو ان آڻيندؤ، کڍي حصو ڏهون هر جو پيداوار پنهنجي توهان پوءِ کان سالن تن سان. توهان حصو کو نه کيس ته ڇو ايندو، لاوي ۽ رکيندؤ. ۾ شهرن پنهنجي کي ان توهان ۾ سال ۽ آهي، ۾ شهرن تنهنجي جيڪا بيوه ۽ يتيم ۽ پرديسي ۽ سان، تنهنجي قرعو کو نه ۽ آهي ۾ ڪمن سيني ڏئي برڪت کي تو خدا تنهنجو رب جيئن ته ويندا، پرجي ۽ کائيندا اهي ڪندين.تون جيڪي

15

هر ڇڏيندين تون حڪم، جو ڇڏڻ طرح اِهڙيءَ ۽ ڪندين. آزادي تون ۾ سالن ستن هر نه کان ياءُ پنهنجي تون ۽ آهي، واجب کي پاڙيسري تنهنجي جيڪو قرض، پنهنجو کيس آهي، پرڏيهي جيڪو آهي. ويو سڏيو ڇڏڻ لاءِ مالڪ خدا تنهنجي ته ڇو گهرندين، معاف کي قرض جي ياءُ پنهنجي پر هجي، وٽ هن توکي به جيترو ڪندين مطالبو تون کي توهان خدا جو توهان مالڪ ته ڇو هوندي، نه گهٽتائي کا ۾ توهان ته ڇو ڪندين. ڏئي طور ورثي ۾ قرعي کي توهان خدا جو توهان مالڪ جيڪا ۾، زمين ان ڏيندو برڪت

ڪرڻ ۽ سنيالڻ ۽ ٻڌو ڪي آواز جي خدا خداوند پنهنجي توهان سان ٻڌڻ پر جيڪڏهن ٿو. خدا تنهنجو خداوند ته ڇو ٿو، ڏيان حڪم توڪي اڄ مان جيترا ڪي، حڪمن سڀني انهن پر ڏيندين، قرضو ڪي قومن ئي ڪيترن تون ۽ ڳالهايو؛ توسان هن جيئن ڏني برڪت توڪي اهي تي تو پر ڪندين، حڪومت تي قومن ئي ڪيترن تون ۽ ونڊيندين؛ نه قرضو تون ڪنهن مان شهرن تنهنجي محتاج ڪو مان پائرن تنهنجي جيڪڏهن ڪندا. نه حڪومت ڪي دل پنهنجي تون ته ٿو، ڏئي توڪي خدا تنهنجو مالڪ جيڪا ٿئي، ۾ زمين ان ۾ هڪ تون ڪُلڻ ڪندين. بند کان ياءُ محتاج پنهنجي ڪي هٿ پنهنجي ئي نه ۽ ڪندين، نه سخت هو جيئن ٿو، گهرائي هو جيترو ڪي هن ڏيندين تون قرض ۽ ڪي، هن هٿ پنهنجا کوليندين جيڪو ٿئي، نه لفظ قانوني بي ڳجهو ڪو ۾ دل تنهنجي ته ڏي ڏيان لاءِ پاڻ آهي. محتاج محتاج تنهنجي اک تنهنجي ۽ آهي، رهيو اچي ويجهو سال جو معافي سال، ستون چوي، اهو ۽ روئيندو، ڏانهن رب خلاف تنهنجي هو ۽ ڏيندين، نه ڪيس تون ۽ ٿئي، نه بچي لاءِ ياءُ هن جيترو ڏيندين ڪي هن به قرض ۽ ڏيندين، ڪي هن تون ڏيندي ٿيندو. گناهه وڏو ۾ تو جڏهن ٿيندين نه غمگين ۾ دل پنهنجي تون ۽ آهي، ۾ ضرورت هو جيئن آهي، ضرورت ڪي تنهنجي ڏيندو برڪت توڪي خدا تنهنجو مالڪ ڪري جي ڳالهه هن ته ڇو ڏيندين، ڪي هن ٿئي ناڪام نه لاءِ ڇو نه رکندين. هٿ پنهنجو تون تي جنهن ۾ ڪم هر ۽ ۾ ڪمن سڀني ڪر، پورو لفظ هي ته ٿو ڪريان حڪم توڪي مان ڪري ان کان، زمين تنهنجي محتاج محتاج رهندڙ تي زمين پنهنجي ۽ لاءِ ياءُ غريب پنهنجي کوليندين هٿ پنهنجا تون ڇئي، سال ڇهه هو ته ٿئي، وڪرو توڪي عورت عبراني يا ياءُ عبراني تنهنجو جيڪڏهن لاءِ. موڪليندين. ڪري آزاد وٽان پنهنجي ڪيس تون ۾ سال ستين ۽ ڪندو، خدمت تنهنجي نه هٿ خالي ڪي هن ته موڪليندين، ڪري آزاد کان پنهنجي ڪي هن تون پر جڏهن ۽ مان، اناج پنهنجي ۽ مان، ريڍ پنهنجي ڪندين فراهم ڪيس تون رزق موڪليندين. ڪيس تون آهي، ڏني برڪت ڪي اوهان خدا جي اوهان رب جيئن مان، شراب پنهنجي

رب اوچائين هئين، نوڪر ۾ زمين جي مصر تون ته ڪندين ياد تون اوچائين ڏيندين. لفظ هن ته ٿو ڪريان حڪم توکي مان ڪري انهيءَ ڇڏايو، کان اتان توکي خدا تنهنجي هن ته ڇو نڪرندس، نه وٽان تنهنجي مان چوي، توکي هو پر جيڪڏهن ڪر. پورو کي تون ۽ آهي. سنو وٽ تنهنجي کي هن ته ڇو آهي، ڪئي محبت سان گهر تنهنجي ۽ توسان نوڪر لاءِ هميشه توکي هو ۽ ڪندين، سوراخ تي دروازي ڪن جو هن ۽ وٺندين، سوئي انهن اڳيان تنهنجي هوندو سخت نه ڪندين. ئي ائين به سان ڇوڪري تنهنجي ۽ ٽيندو، ڇهه هن وانگر ملازم جي اجرت سالانه ته ڇو کان، تنهنجي وڃ موڪليو ٿي آزاد جو جيڪي ۾ ڪمن سيني ڏيندو برڪت توکي خدا تنهنجو رب ۽ ڪئي، خدمت توکي سال ڄاتو ۾ رڍن جي توهان ۽ ۾ ڍورن جي توهان جيڪڏهن جيڪو پهريون هر ڪندين. تون پهرين پنهنجي توهان ڪندؤ، مقدس لاءِ خدا مالڪ پنهنجي توهان کي نر مان انهن وڃي، اڳيان جي پريو ڪنڍيندؤ. نه پهريون جا رڍن پنهنجي توهان ۽ ڪندؤ، نه ڪم سان ٻڇڙي ۽ تون چونڊيندو، خدا تنهنجو پريو کي جنهن ۾ جاءِ ان کائيندين، سال کان سال کي ان ان ته عيب، بچڑو ڪو انڊو، يا لنگڙو هجي، عيب ڪو ۾ ان پر جيڪڏهن گهراٽو. تنهنجو اٽ کائيندين، کي ان تون ۾ شهرن تنهنجي ڪندين. نه قرباني لاءِ خدا رب پنهنجي کي کائو، نه رت سواءِ آهي. کائبو هرڙ يا هرڙ جيئن کائيندا، طرح ساڳيءَ ماڻهو صاف ۽ صاف پاڻي.جيئن کي ان وهائو تي زمين

16

جي نون ته ڇو ڪندين، فسح لاءِ خدا تنهنجي رب ۽ ڪر، حفاظت جي مهيني جي نون جي فسح لاءِ رب خدا پنهنجي تون ۽ هئين. نڪتو مان مصر وقت جي رات تون ۾ مهيني لاءِ سڏائڻ نالو پنهنجو خدا تنهنجو رب جتي تي جاءِ ان ڍور، ۽ رڍون ڏيندين، قرباني

كائين، ماني خميري بي تي ان تائين ڏينهن ست كائين، نه خمير تي ان تون چونڊيندو. جا زندگيءَ پنهنجي تون جيئن ته نڪتو، مان مصر ۾ جوش تون ته ڇو ماني، جي مصيبت خمير توکي ويندو ڏئو نه رکين. ياد ڏينهن جو نڪرڻ مان زمين جي مصر ڏينهن سڀ ڏينهن پهرين تون جيڪو گوشت سمهندو نه ۽ تائين، ڏينهن ست ۾ حدن سيني تنهنجي تنهنجي جي فسح قرباني سگهندين ڪري نه تون تائين. صبح ڪندين، قربان ۾ شام جي رب کي جنهن ۾، جاءِ ان رڳو پر ٿو؛ ڏئي توکي خدا تنهنجو رب جيڪي ۾، شهر به ڪنهن جي فسح ڪندين قرباني تون لاءِ، وڃڻ سڏيو اتي نالو سندس چونڊيندو، خدا تنهنجو ۽ پچائيندين تون ۽ هئين. نڪتو مان مصر تون جڏهن ۾ وقت ان وقت، لهڻ سج جو شام تون جو صبح ۽ چونڊيندو، خدا تنهنجو مالڪ کي جنهن ۾، جاءِ ان کائيندين ۽ پُنيندين ستين ۽ کائيندين، ماني خمير بي تون ڏينهن ڇهه ايندين. ڏانهن گهرن پنهنجي ۽ موٽيندين سواءِ ڪندين، نه ڪم به ڪو ۾ ان تون آهي، عيد اختتامي لاءِ خدا تنهنجي رب تي ڏينهن تي فصل درانتي تون جڏهن لاءِ، پاڻ ڳٽيندين هفتا ستو وڃي. ڪيو لاءِ روح جيڪو خدا لاءِ رب جو هفتن عيد ڪندين تون ۽ ڳٽڻ. هفتا ستو ڪندين شروع تڏهن لڳائيندين، خوش توهان تنهنجو. خدا رب ڏيندو به جيترو آهي، طاقتور تنهنجو هٿ جيئن تنهنجي، توهان ڏيءَ، جي توهان ۽ پٽ، جو توهان ۽ توهان اڇيان، جي خدا جي توهان رب ٽيندؤ آهي، ۾ توهان جيڪا بيوه ۽ يتيم، ۽ پرديسي، ۽ لاوي، ۽ نوڪراڻي، جي توهان ۽ ٻار، جو تون ۽ اتي. نالو جو هن لاءِ وڃڻ سڏيو چونڊيندو، خدا جو توهان رب کي جنهن ۾، جاءِ ان ۽ سنياليندين کي حڪمن انهن تون ۽ هئين، نوڪر ۾ زمين جي مصر تون ته ڪندين ياد پنهنجي تون جڏهن ڪندين، ڏينهن ست لاءِ پنهنجي تون تهوار جو خيمن ڪندين. عمل خوش توهان ۽ ڪندين. گڏ مان ڪولهي جي انگور پنهنجي ۽ مان جاءِ واري ڪٽڻ اناج ۽ پٽ، جو توهان ڏيءَ، جي توهان ۽ پٽ، جو توهان ۽ توهان ۾، عيد جي توهان ٽيندؤ ۾. شهرن جي توهان آهي جيڪا بيوه ۽ يتيم، ۽ پرديسي، ۽ لاوي، ۽ نوڪراڻي، جي توهان

تنهنجو رب کي جنهن ۾، جڳهه ان ڪندين جشن جي خدا رب پنهنجي تون ڏينهن ستن ۾ ۾ پيداوار سموري تنهنجي توکي خدا تنهنجو رب جيڪڏهن ۾ چوندينڊو، لاءِ پاڻ خدا دفعا ٽي ۾ سال ٽيندين. ڪندڙ خوشي تون ته ڏيندو، برڪت ۾ ڪم هر جي هٿن تنهنجي چوندينڊو، رب جيڪا ويندو، ڏئو تي جاءِ ان اڳيان جي خدا تنهنجي رب مرد هر تنهنجو جي خدا پنهنجي رب تون ۾. عيد جي خيمن ۾ ۾، عيد جي هفتن ۾ ۾، عيد جي خمير بي جيڪا مطابق برڪت ان مطابق، طاقت پنهنجي هڪ هر ڏسجندين. نه هٽ خالي اڳيان ڪندين مقرر لاءِ پنهنجي تون آفيسر ۾ جج آهي. ڏني کي توهان خدا جي توهان رب جو ماڻهن اهي ۾ موجب، قبيلن ٽو ڏئي توکي خدا تنهنجو رب جيڪي ۾، شهرن پنهنجن ته ڇو وڻندا، تحفا اهي نه ۾ ٽا، وڃن ڦري کان انصاف اهي نه ڪندا. فيصلو سان انصاف جيڪو سان انصاف ٽو. ڪيي لفظ جا صادقن ۾ ٽا، ڪن انڊيون اکيون جون عقلمندن تحفا ڪريو حاصل ۾ وراثت ٽي داخل ۾ رهين، جيئرو ته ڪر، پنيان جي ان تون آهي انصاف ڪو پوکيندين، نه باغ به ڪو لاءِ پاڻ تون ٽو. ڏئي توکي خدا تنهنجو رب جيڪا زمين اها نه ٽنيو لاءِ پنهنجي تون ڪندين. نه پرسان جي گاهه قربان جي خدا پنهنجي وڻ به ڪئي.نفرت خدا تنهنجو رب کان جنهن لڳائيندين،

17

ڪا هجي، عيب ڪو ۾ جنهن ڪندين، نه قرباني ردِ يا ٻچڑو ڪو لاءِ خدا رب پنهنجي تون اندر وڃي لڏو پر جيڪڏهن آهي. ناپاڪي لاءِ خدا رب تنهنجي اها ته ڇو ڳالهه، خراب به يا مرد کي، توهان ٽو ڏئي جو توهان خدا جو رب جيڪي جي، توهان مان شهرن جي هڪ هن کي عهد لاءِ لنگهڻ جي، توهان جي خدا جي رب سامهون برائي ڪندو جيڪو عورت يا کي، چنڊ يا کي، سج کي، انهن کن سجدو ۾ کي، ديوتائن ٻين کن خدمت اچي ۾ جو،

وجي ٻڌايو ۽ کي، توهان کيو حڪم نه جيڪي جي، آسمان جي دنيا مان جي کي سيني ڪم واري نفرت آهي ويو ٽي ڳالهه، آهي ٽيو ۾ سچ ڏسو ۽ گهٽو، تمام ڳوليو ۽ کي توهان ڪندؤ سنگسار ۽ کي، ان کي عورت يا کي، ان کي ماڻهو آڻيندؤ ڪيي ۽ اسرائيل؛ اندر هي مري تي بنياد جي شاهدن ٽن يا تي بنياد جي شاهدن ٻن ويندا. مري ۽ سان، پٽرن کي انهن جو گواهن ۽ ويندو. مري نه تي بنياد جي شاهد هڪ سو آهي وارو مرڻ جيڪو ويندو، کي برائي توهان ۽ ۾، آخر هٽ جو ماڻهن ۽ لاءِ، مارڻ کي هن هوندو پهريون تي هن هٽ وچ ۾ فيصلي ٽئي ناممڪن لفظ ڪو کان توهان پر جيڪڏهن ڇڏيندؤ. ڪيي مان پنهنجن ۽ تڪرار ۾ وچ ۽ جي، لمس ۽ لمس ۾ وچ ۽ جي، فيصلي ۽ فيصلو ۾ وچ ۽ جي، رت ۽ رت ۾ جاءِ ان چڙهندؤ توهان ٽي ڪڙو اٽي ۽ ۾، شهرن جي توهان لفظ جا فيصلي جي، تڪرار لاوي ڏانهن پادرين ايندؤ توهان ۽ اتي، چونڊيندو خدا جو توهان خداوند جيڪا ڏانهن ڪندا اعلان اهي ڪري پڇا ۽ ۾، ڏينهن انهن ٽيندو جيڪو ڏانهن قاضي ۽ ڏانهن، وارن مان، جاءِ ان ٻڌائين توکي اهي جيڪو مطابق، معاملي ان ڪندين تون فيصلو. کي توهان توکي جيڪو ڪجهه سپ ڪرڻ سنپالينديں تون ۽ چونڊيندو، خدا تنهنجو رب کي جنهن ائين تون ته، چون توکي اهي جيڪو مطابق جي فيصلي ۽ قانون ويندو. ڏنو طور قانون ٻڌائين. توکي اهي جيڪو ڦرندين طرف کاپي نه ۽ طرف ساڄي نه کان لفظ ان ۽ ڪندين، تي نالي جي خداوند خدا تنهنجي جو ائين ڪري، ڪم ۾ وڏائيءَ جيڪو ماڻهو اُهو ۽ قاضي جيڪو ۾ ڏينهن انهن يا ڪري، نه فرمانبرداري جي پادريءَ بيئل لاءِ ڪرڻ خدمت سپ ۽ چڏيندين. ڪيي مان اسرائيل کي برائيءَ تون ۽ ويندو، مري ماڻهو اُهو تہ هجي، جيڪا ۾ زمين ان ٽئين داخل تون پر جيڪڏهن ڪندا. نه ديني بي اجا ۽ ٻڌندا، ٻڌي ماڻهو ۽ تي، ان رهين ۽ کي، ان ڪرين حاصل ۾ وراثت تون ۽ توکي، ٽو ڏئي خدا تنهنجو رب جيڪي قومون باقي ۽ جيئن حڪمران، هڪ مٹان پنهنجي ڪندس مقرر مان چئين، کي جنهن حڪمران، هڪ مٹان پنهنجي ڪندين مقرر تون ڪندي مقرر منهنجي؛ چوڏاري

هڪ مٹان پنهنجي ڪندين مقرر تون مان پائرن پنهنجي ڪي؛ هن خدا رب چونڊيندو نه هو ته ڇو ماٹهو، اجنبي هڪ مٹان پنهنجي ڪرڻ مقرر هوندين قابل تون نه حڪمران؛ ڏانهن مصر ڪي ماٹهن هو ئي نه ۽ وڏائيندو، نه گهوڙا لاءِ پاڻ هو ته ڇو پاءُ. تنهنجو آهي اڃا تي رستي هن توهان چيو، خداوند پر وڏائي، نه گهوڙا لاءِ پاڻ هو جيئن ته موڏائيندو، ڦري نه دل سندس جيئن ته وڏائيندو، نه عورتون لاءِ پنهنجي هو ۽ موڏندؤ. نه واپس حڪومت پنهنجي هو جڏهن وڏائيندو. نه گهٹو تمام لاءِ پنهنجي به سون ۽ چاندي ۽ وڃي، سان هن اهو ۽ لکي، کان پادرين لاوي ۾ ڪتاب هڪ قانون ٻيو هي لاءِ پاڻ هو ته ويهي، تي تنهنجي خداوند هو جيئن ته پڙهندو، ڏينهن سڀ جا زندگي پنهنجي ۾ ان هو ۽ هوندو، گڏ رهي، محفوظ لاءِ ڪرڻ ڪي قانونن انهن ۽ ڪي حڪمن سڀني انهن ۽ سکي، ڊڃڻ کان خدا يا ساڃي کان حڪمن هو جيئن ته ڏئي، نه مٹي کان پائرن جي هن دل جو هن جيئن ته پٽ جا هن ۽ هو گذاري، وقت ڊگهو تي حڪومت پنهنجي هو جيئن ته هڏي، نه طرف ڪاهي ۾.اسرائيل بني

18

اسرائيل قرعو ڪو نه ۽ هوندو حصو ڪو نه ڪي، لاوي قبيلي سڃي ڪي، لاوين پادرين ڏيندو نه پر حصو ڪائيندا. ڪي انهن اهي آهن، حصو جو انهن قربانيون جون خداوند سان. پادرين آهي هي چيو. ڪي هن جيئن آهي، حصو جو هن پاڻ رب ۾، پائرن جي انهن ڪي انهن تون ۽ رڍ؛ يا هجي گابي چاهي ٹا، ڪن قربانيون جيڪي کان انهن کان، ماٹهن حق جو شراب تنهنجي ۽ جو، اناج تنهنجي ميوو پهريون ۽ معدو، ۽ ڳل، ۽ ڪي، پادري ڪلهو ڏينڊين رب ته ڇو ڪيس. ڏينڊين جو اون جي رڍن تنهنجي ميوو پهريون ۽ جو؛ تيل تنهنجي ۽ جو، نالي جي هن ۽ بيهي، اڳيان جي خدا رب ته آهي، چونڊيو مان قبيلن سڀني تنهنجي ڪي هن

اچي لاوي پر جيڪڏهن ۾ پٽن جي اسرائيل پٽ جا هن ۽ هو ڏئي، برڪت ۽ خدمت تي ته جيئن ٿو، رهي هو جتي جي، پٽن جي اسرائيل مان شهرن سڀني مان شهر هڪ تي نالي ڪندو خدمت ته چونڊي، هو کي جنهن ۾ جاءِ ان جو، هن روح ٿو ڪري خواهش تنهنجي خدا رب اڇيان اتي آهن بيٺا جيڪي لاوي جا هن پائر سڀ جيئن جي، هن خدا رب ان تون پر جيڪڏهن جي. وڪري مطابق خاندان سواءِ ڪائيندو، حصو ورهايل هو جي. بدڪارين جي قومن انهن تون ته ٿو، ڏئي توکي خدا تنهنجو رب جيڪا ٽئين داخل ۾ زمين کي ڏيءَ پنهنجي ۽ کي پٽ پنهنجي جيڪو ڪو ملندو نه ۾ تو سڪندين. نه ڪرڻ مطابق زهرن ونڊڻ، شگون ۽ ڪندڙ، تعبير جي نشانين وارو، ڪيڏ فال ٿو، ڪري صاف ۾ باهه وارو. پڇڻ کان مئلن ڪندڙ، تعبير جو عجائبن ۽ ڳالهائيندڙ، مان پيٽ پڙهندڙ، منتر سان انهن ته ڇو کي، شين انهن ڪندڙ هر لاءِ، خدا تنهنجي لاءِ، رب ڪم جو نفرت ته ڇو آهي رب پنهنجي تون ڪندو. تباهه کان منهن تنهنجي کي انهن رب سبب جي ڪمن جي نفرت اهي آهين، وارو ڪرڻ دخل بي تون کي جن قومون هي ٽيندين. مڪمل اڇيان جي خدا مان پائرن تنهنجي آهي. ڏنو نه ائين خدا جي توهان رب توکي پر آهن، ٻڌندا فال ۽ شگون جي شين سڀني ٻڌندؤ؛ جي هن خدا؛ تنهنجو رب توکي اٽارينڈو کي، مون جيئن نبي، هڪ چوندي، ۾، ڏينهن جي گڏجاڻي ۾ حوريب تنهنجي کان خدا رب گهريو تو جيڪي مطابق ڏسنداسين نه باهه وڏي هيءَ ۽ تنهنجو، جو خدا رب آواز ٻڌنداسين نه وڌيڪ اسين سڀ اهو ڳالهايو، توسان هنن ڪجهه جيڪي چيو، کي مون رب ۽ مرنداسين. نه ۽ وڌيڪ، لفظ ڏينڈس ۽ توکي، جيئن مان، پائرن جي انهن لاءِ انهن ڪٽندس آئون نبي آهي. صحيح جيڪو ۽ ڪيس. ڏينڈس حڪم آئون جيڪو مطابق کي انهن ڳالهائيندو هو ۽ ۾، وات سندس ڏينڈس سزا مان تي، نالي منهنجي نبي اهو ڳالهائيندو جيترو ٻڌندو نه جيڪڏهن ماڻهو جو جنهن ڳالهائي لفظ اهو تي نالي منهنجي سان ديني بي جيڪو نبي، جو سواءِ کان. هن مري نبي اهو ڳالهائي، ۾ نالي جي ديوتائن ٻين جيڪو ۽ ڳالهائڻ، هو ڏنو نه حڪم مون

جيڪو لفظ اهو ڄاڻنداسين ڪيئن اسان چئو، ۾ دل پنهنجي توهان پر جيڪڏهن ويندو. نه اهو ۽ ڳالهائي، تي نالي جي خداوند نبي اهو جيڪڏهن ڪيترا جيترا ڳالهايو؟ نه رب نبي اهو ۾ ديني بي ڳالهايو، نه خداوند جيڪو آهي لفظ اهو هي ته ٿئي، واقع نه ۽ ٿئي ٻڌندا.نه کان هن توهان ڳالهايو،

19

ڏئي زمين توکي خدا جيڪي ڪري، تباهه کي قومن انهن خدا تنهنجو رب پر جيڪڏهن ٿي ته ۾، گهرن جي انهن ۽ رهين، ۾ شهرن جي انهن تون ۽ ٽئين، وارث جو انهن تون ۽ ٿو، ٿو. ڏئي توکي خدا تنهنجو رب جيڪا ۾، وچ جي زمين تنهنجي ڪندين الڳ لاءِ پاڻ شهر ورهائيندين، ۾ حصن ٽن حدون جون زمين پنهنجي تون ۽ سوچ، رستو پنهنجو توکي قاتل حڪم هي هوندي. پناهه لاءِ قاتل هر اها ۽ ٿو، ورهائي خدا تنهنجو رب توکي جيڪا کي پاڙيسري پنهنجي جيڪو رهندو، جيئرو ۽ ٽيندو فرار اتي جيڪو هوندو، جو هجي. ڪندو نه نفرت کان ڏينهن ٽئين ۽ ڪالهه کان اڳ ڪيس هي ۽ مارييندو، ۾ اٽڄاٽائيءَ ڪاڻ ۽ ٽئي، داخل لاءِ ڪرڻ گڏ ڪاڻ ۾ ٻيلي گڏ سان پاڙيسري پنهنجي ڪو جيڪو ۽ پاڙيسري ۽ پيو ڪري مان ڪاڻ لوهه ۽ وڃي، ڦٽي سان ڪهاڙيءَ هٿ جو هن وقت ڪٽڻ جيئرو ۽ ويندو، پڃي ۾ هڪ ڪنهن مان شهرن انهن هي ته وڃي، مري هو ۽ لڳي، کي ۾ دل جي هن جو ڇو ڪري، نہ پنو پنيان جي ڪندڙ قتل ونڊڙ بدلو جو رت جو تہ رهندو. کي روح جي هن ۽ هجي، ٻگهو رستو جيڪڏهن پکڙي، کيس ۽ آهي، وئي اچي گرمي ڪندو نہ نفرت اڳ کان ڪالهه کيس هو جو ڇو آهي، نہ فيصلو جو موت کي هن ۽ ماري، شهر تي چوندي، ٿو، ڏيان حڪم هي توکي مان ڪري ان اڳ. کان ڏينهن ٽئين نہ ۽ هو، جيڪي حدون، تنهنجون خدا تنهنجو رب وڏائي پر جيڪڏهن ڪندين. جدا لاءِ پنهنجي

چيو جيڪا زمين، سڄي رب توڪي ڏئي ۽ ڪي، ڏاڏن ابن تنهنجي ڪنيو قسم سان طريقي مان جيڪي انهن، ڪي حڪمن سڀني ڪرڻ ٻڌين جيڪڏهن ڪي، ڏاڏن ابن تنهنجي ڏيڻ جي هن ۾ رستن سڀني هلڻ ڪي، خدا تنهنجي رب ڪرڻ پيار اڄ، توڪي ٿو ڪريان حڪم ان تنهنجي رت بيگناهه ۽ سان. شهرن تن انهن شهر تي اجا لاءِ پاڻ وڌائيندين ڏينهن؛ سڀني جو رت تون ۽ ٿو، ڏئي ۾ ورڻي توڪي خدا تنهنجو رب جيڪا ويندو، وهايو نه ۾ ڏرتي ۽ ڪي، پاڙيسري ڪري نفرت جيڪو ماڻهو ۾ توهان ٽئي پر جيڪڏهن ٽيندين. نه ڏوهي وڃي پڄي ۽ وڃي، مري ۽ ڪي، روح سندس ماري ۽ تي، ڪيس اٽي ۽ ڪيس، ڪري گهات اتان ڪيس ونڊندا ۽ جي، شهر سندس صلاح جي بزرگن موڪليندا ۽ ۾، هڪ مان شهرن انهن رحم تي هن اک تنهنجي ويندو. مري ۽ ۾، هٽن جي ونڊڻن بدلو جي رت ڪيس ڏيندا ۽ ڪان، ٽيندو. سڏو لاءِ تنهنجي ۽ ڪندين، صاف مان اسرائيل کي رت گناهه بي تون ۽ ڪندي، نه ۾ ورڻي ان ڏاڏن پيءُ تنهنجي جيڪي هلائيندين، نه حدون جون پاڙيسري پنهنجي تون تنهنجو خداوند جيڪا ۾، زمين ان آهين ڪئي حاصل ۾ ورڻي تون جيڪا ڪيون، مقرر ناانصافي، به ڪنهن خلاف جي انسان ڪنهن شاهد هڪ ٿو. ڏئي ۾ قرعي توڪي خدا هو جيڪو هوندو، نه ڪافي لاءِ ڏيڻ گواهي ۾ باري جي گناهه به ڪنهن ۽ گناهه، به ڪنهن ٽيندي. قائم ڇالهه هر تي، گواهي جي شاهدن تن ۽ تي، گواهي جي شاهدن ٻن ڪري. ديني بي جي هن ٽئي، قائم خلاف جي ماڻهوءَ ڪنهن شاهد ناانصافي ڪو پر جيڪڏهن ۽ اڳيان، جي رب رهندا اُيي آهي، تڪرار جو انهن کي جن ماڻهو ٻه ۽ ڪندي؛ ذڪر جو طرح چڳيءَ قاضي ۽ هجن؛ ۾ ڏينهن انهن جيڪي اڳيان، جي قاضين ۽ اڳيان، جي پادرين اُتي خلاف جي ياءُ پنهنجي ڏني، گواهي ناانصافي شاهد ناانصافي ڏس ۽ ڪندا، جانچ جي ڪرڻ ٻڃڑائي خلاف جي ياءُ پنهنجي هن جيئن ڪندؤ ئي اُهو سان هن توهان ۽ بينو؛ اهي آهن باقي جيڪي ۽ ڇڏيندين. ڪيي مان پنهنجن کي برائي تون ۽ ڪئي، ڪوشش ڪندا. نه ڪم مطابق لفظ خراب هن ۾ وچ جي توهان وڌيڪ اجا اهي ۽ ٻڌندا، ٻڌي

جي ڏند اک، ۾ بدلي جي اک روح، ۾ بدلي جي روح ڪندي، نه رحم تي هن اک تنهنجي پير.۾ بدلي جي پير هٽ، ۾ بدلي جي هٽ ڏند، ۾ بدلي

20

کان پاڻ ۾ سوار ۾ گھوڙا ۾ وڃين، ٻاهر تي دشمنن پنهنجي لاءِ جنگ تون پر جيڪڏهن جيڪو آهي، سان تنهنجي خدا تنهنجو رب ته ڇو ٻڌ، نه کان انهن ته ڏسين، ماڻهو وڌيڪ اچين، ويجهو جي جنگ تون جڏهن ٽيندو ائين ۾ آيو. ڪٽي مٽي مان زمين جي مصر توکي توهان اسرائيل، اي ٻڌ چوندو، کي انهن هو ۾ ڳالهائيندو، سان ماڻهن اچي ويجهو پادري ۾ نه ۾ ٻڌو، نه دل، جو توهان ٽئي ڪمزور نه خلاف، دشمنن جي توهان ٽا وڃو ۾ جنگ اڄ اڳيان گڏ سان توهان جيڪو خدا، جو توهان رب ته ڇو کان. منهن جي انهن ڦرو نه ۾ ٽٽو، ۾ آهي. گڏ سان توهان لاءِ بچائڻ کي توهان ۾ ڪرڻ جنگ سان دشمنن جي توهان ٽو، هلي کي ان ۾ آهي ناهيو گھر نئون جنهن آهي ماڻهو اهو ڪير چوندا، ڳالهائيندا، سان ماڻهن عالم ۾ ۾، جنگ وڃي مري هو نه ڏانهن، گھر پنهنجي اچي موٽي ۾ وڃي هو آهي؟ ڪيو نه وقف ان ۾ پوکيو باغ جو انگورن جنهن ماڻهو اهو آهي ڪير ۾ ڪري. وقف کي ان ماڻهو ٻيو ڪو وڃي، مري ۾ جنگ هو ته نه اچي، موٽي ڏانهن گھر پنهنجي ۾ وڃي هُو ٽيو؟ نه خوش مان مگڻي سان عورت جنهن ماڻهو اهو آهي ڪير ۾ ٽيندو. خوش کان هن ماڻهو ٻيو ڪو ۾ هو ته نه ڏانهن، گھر پنهنجي اچي موٽي ۾ وڃي هو آهي؟ ورتو نه ڪيس هن ۾ آهي، ڪئي چوندا، ۾ وڌائيندا، ۾ ڳالهائڻ ڏانهن ماڻهن لکندڙ ۾ ونڊندو. کي ان ماڻهو ٻيو ۾ مري، ۾ جنگ گھر پنهنجي ۾ وڃي هو آهي؟ بزدل ۾ دل ۾ آهي رهيو ٻڌي جيڪو ماڻهو اهو آهي ڪير ۾ آهي. دل سندس جيئن بڻائي، نه بزدل دل جو ۾اءُ پنهنجي هو جيئن ته اچي، موٽي ڏانهن ڪندا مقرر حڪمران جا فوج اهي ۾ ڪندا، بند ڳالهائڻ سان ماڻهن لکندڙ جڏهن ٽيندو ائين

انهن اچين ويجهو جي شهر ڪنهن تون پر جيڪڏهن ڪندا. اڳواڻي جي ماڻهن جيڪي وارو امن توڪي اهي جيڪڏهن سڏ. سان امن کي انهن ته لاءِ، ڪرڙ جنگ خلاف جي خراج توڪي اهي مليا، ۾ شهر هن جيڪي ماڻهو سڀ ته کولين، دروازا توڪي ۽ ڏين جواب طرف ڪن ۽ توڪي، ڪن فرمانبرداري نه پر جيڪڏهن ٿيندا. تابعدار تنهنجا ۽ ڏيندڙ تنهنجن خدا تنهنجو رب کي ان توڪي ڏئي جيستائين کي، ان ڪندين گهيرو جنگ، تنهنجي سڀ ۽ جي؛ سامان ۽ جي عورتن سواءِ ۾، قتل جي تلوار جو ان نر هر ماريندين ۽ ۾، هٿن سڄو کائيندين ۽ لاءِ، پاڻ لُٽيندين مال سڄو ۽ ۾، شهر هجي جيڪو ڪجهه سڀ ۽ ٻور، ڪندين تون طرح اهڙيءَ توڪي. ٿو ڏئي خدا تنهنجو رب جيڪو جو، دشمنن پنهنجن مال جا قومن انهن جيڪي مان شهرن انهن نه توکان، آهن پري تمان جيڪي سان شهرن سڀني هر توهان لاءِ. ونڊ ۾ ورثي توڪي ڏئي ٿو خدا تنهنجو خداوند تنهنجو زمين جي جن آهن، ڏيندؤ، تباهي مڪمل کي انهن توهان سان لعنت پر رکندؤ، نه جيئرو کي شيءِ ونڊڙ سانس توهان خداوند جيئن جرجاشي، ۽ يبوسي، ۽ حوي، ۽ فرزي، ۽ ڪنعاني، ۽ اموري، ۽ حتي، ڪرڙ ڪم وارا نفرت سڀ جا انهن کي توهان اهي جيئن ته ڏنو، حڪم کي توهان خدا جي خدا جي توهان خداوند توهان ۽ هئا، ڪندا لاءِ ديوتائن پنهنجن اهي جيڪي سيکارين، نه ڪري تائين ڏينهن ڪيترن گهيرو جو شهر ڪنهن تون جيڪڏهن ڪندؤ. گناهه اڳيان جي ڪندين نه تباهه وڻ جا ان تون ته جي، آڻڻ ۾ قبضي کي ان لاءِ ڪرڙ جنگ خلاف جي ان ڇا ته ڇو ڇڏيندين، نه ڪٽي کي انهن پر کائيندين، مان انهن تون پر هٽي، لوهه تي انهن ڪاٽ جيڪو پر ٿئي؟ داخل ۾ قلعي کان سامهون تنهنجي جو آهي ماڻهو وڻ جو ميدان ان ۽ ڇڏيندين، ڪٽي ۽ ڪندين تباهه تون کي ان آهي، نه ڏيندڙ ميوو ته ٿو ڇاڻين تون تيستائين ٿو، ڪري جنگ توسان جيڪو ڪندين، تعمير ڪم جا محاصري خلاف جي شهر ڪري.ڦٽا هٿيار اهو جو

21

توکي ٿو ڏئي خدا تنهنجو رب جيڪا ۾، زمين وڃي مليو ماڻهو زخمي پر جيڪڏهن ۽ بزرگ تنهنجا نڪرندا کي، مارينڊ ڇاڻن نه ۽ ۾، ميدان پيو ڪري لاءِ، وڻڻ ۾ وراثت جيڪو شهر ٽيندو ۽ جي؛ زخمي چوڌاري جيڪي ڏانهن شهرن ماپيندا ۽ قاضي، تنهنجا ۽ آهي، ڪيو ڪم نه جيڪا مان، ڏورن ٻڪري جا شهر ان بزرگ وڻندا ۽ کي، زخمي ويجهو سخت، ۾ واهه کي ٻڪري جا شهر ان بزرگ آڻيندا هيٺ ۽ جوڙ؛ آهي ڇڪيو نه جيڪا ۽ ۾. واهه جي ٻڪري کي ڳڇيءَ ڀيڇيندا ۽ آهي، ويو پوکيو نه ۽ آهي ڪيو ڪم نه جيڪا نالي جي هن ۽ بيهن اڇيان جي هن ته آهي چونڊيو کين خدا رب ته ڇو ايندا، لاوي پادري جي شهر ان ۽ ٽيندو. فيصلو جو ڇهڻ هر ۽ تڪرار هر تي چوڻ جي هنن ۽ ڏين، برڪت تي ان ڏوئيندا هٽ پنهنجا ٿا، اچن ويجهو جي ماڻهوءَ زخمي جيڪي صلاح، سيني جي بزرگن چوندا، ڏيندي، جواب ۽ ۾، وادیءَ آهن ويا ڪٽيا رڳ ۾ ڳڇيءَ جي جنهن تي مٿي جي ڳئون قوم پنهنجي ٽيو مهربان ڏنو. نه اکيون جون اسان ۽ وهايو، نه کي رت هن هٽ جا اسان وڃي وهايو نه رت بيگناهه جيئن ته خداوند، اي آهي ڇڏايو توهان کي جن تي، اسرائيل کي رت بيگناهه پر تون ويندو. ڏنو ڪفارو جو رت لاءِ انهن ۽ ۾، اسرائيل قوم جي توهان آهي پسنديده ۽ سڏو جيڪو ڪندين اهو تون جيڪڏهن ڇڏيندين، ڪيي مان پنهنجن دشمنن تنهنجي ۾ جنگ وڃين نڪري تون پر جيڪڏهن اڇيان. جي خدا تنهنجي خداوند انهن کسين تون ۽ ۾، هٿن تنهنجي کي انهن توکي ڏئي ڪري هٽ خدا تنهنجو رب ۽ تي، تون ۽ ۾، شڪل خوبصورت عورت هڪ ۾ غنيمت مال ڏسين تون ۽ غنيمت، مال جو ۽ ۾، گهر تنهنجي اندر کي هن آڻين تون ۽ زال، لاءِ پاڻ کي هن وڻين تون ۽ کي، هن چاهين ڪپڙا جا قيد لاهيندين تون ۽ ناخن، جا هن ڪٽيندين تون ۽ مٿو، جو هن ڪٽيندين تون ۽ ڏينهن، جا مهيني کي ماءُ ۽ پيءُ روئيندي هوءَ ۽ ۾، گهر تنهنجي ويهندي هوءَ ۽ کان، هن

تنهنجي ٽيندي هوءَ ۽ سان، هن رهندين تون ۽ ڏانهن هن ٽيندين داخل تون پوءِ کان انهن موکلي ڪري آزاد کي هن تون ته چاهين، نه کي هن تون جيڪڏهن ته ٽيندو ائين ۽ زال. ڪندين، نه رد کي هن تون ويندي، ڪئي نه وڪرو ۾ بدلي جي چانديءَ هوءَ ۽ ڇڏيندين، هڪ ٽين، زالون ۾ کي ماڻهوءَ ڪنهن جيڪڏهن آهي. ڪيو ذليل کي هن تو ته ڇاڪاڻ ۽ ڪيل، نفرت ۽ پياري ڇمائين ٻار کي هن ۽ ڪيل، نفرت مان انهن هڪ ۽ پياري، مان انهن کي پٽن پنهنجي هو ڏينهن جنهن ٽيندو اهو ۽ ٽئي، جو ڪيل نفرت پٽ ڇاول پهريون جي پياري جو بٹائڻ ڇاول پهريون ٽيندو نه قابل هو ورهائي، ۾ ورثي ملڪيت پنهنجي پهريون پر آهي. ڇاول پهريون جيڪو کي پٽ جي ڪيل نفرت ڪندي نظرانداز کي، پٽ ڪجهه جيڪي مان سيني ٻيٽو ڪيس لاءِ ڏيڻ سڃاڻيندو هو جو ڪيل نفرت پٽ ڇاول ڇاول پهريون آهي لائق کي هن ۽ جي، ٻارن سندس شروعات آهي هي ته ڇو ملي، ڪيس ڪندو فرمانبرداري نه آهي، باغي ۽ نافرمان پٽ هڪ کي ڪنهن پر جيڪڏهن حق. جو سندس ڪيس پکڙي ۽ جي؛ انهن ٻڌي نه ۽ ڪيس، ڏين سزا ۽ آواز، جو ماءُ ۽ آواز جو پيءُ جاءِ ۽ ڏانهن، مجلس جي بزرگن جي شهر سندس ڪيس آڻيندا ڪيي ۽ ماءُ، سندس ۽ پيءُ ڪري نافرماني پٽ هي جو اسان کي، مردن جي شهر جي انهن چوندا ۽ تي؛ دروازي جي ۽ آهي. شرابي ڪندو عياشي ڪري، نٽو فرمانبرداري جي آواز جي اسان ٽو، باغي ۽ ٽو مان انهن توهان ۽ ويندو، مري هو ۽ ڪندا، سنگسار سان پٹرن ڪيس مرد جا شهر سندس جو موت ٽئي، گناهه ڪو ۾ ڪنهن جيڪڏهن ٻڃندا. ٻڌي باقي ۽ ڇڏيندؤ، ڪيي کي برائي نه تي ڪاڻ جسم جو هن ته ٽنگيو، تي ڪاڻ کي هن توهان ۽ وجي، مري هو ۽ فيصلو، ٽنگيل هر آهي لعنتي طرفان خدا ته ڇو ڪندؤ، دفن ۾ ڏينهن ان کي هن توهان پر سمهندو، ڏئي ۾ ورثي توکي تنهنجو خدا رب جيڪا کي، زمين ڪندؤ نه ناپاڪ توهان ۽ تي؛ ڪاڻ ٽو.

22

نظرانداز کي انهن ته ڏسين، پٽڪندي ۾ رستي رڍ يا گابي جو پاڻ پنهنجي تون جيڪڏهن تو پاڻ تنهنجو جيڪڏهن ڪندين. واپس کي پاڻ پنهنجي موٽائي کي انهن پر ڪندين، نه اهو ۽ ڪندين، گڏ اندر گهر پنهنجي ڪيس ته ڇاٽين، ڪيس تون نه ۽ اچي، نه ويجهو وٽ ڏيندين. واپس ڪيس تون ۽ ڳولي، کي انهن پاڻ تنهنجو جو تيستائين رهندو وٽ تنهنجي ۽ ڪندين، ڪپڙو جو هن تون طرح اهڙيءَ ۽ ڪندين، گدهو جو هن تون طرح اهڙيءَ ٽي گم کان هن جيڪي ڪندين، سان شيءِ ٽيل گم هر جي پاڻ پنهنجي تون طرح اهڙيءَ هن يا گدهي جي پاڻ پنهنجي تون سگهندين. نه ڪري نظرانداز تون ڳولينديين، تون ۽ وڃن کي انهن گڏ سان هن پر ڪندين، نه نظرانداز کي انهن ڏسي، ڪريل ۾ رستي کي ڇڪڙي جي پائيندو، لباس جو عورت مرد ئي نه ۽ هوندا، نه برتن جا مرد تي عورت اڻارينديين. ضرور ڪري. ڪم اهي جيڪو ڪندڙ اهو هر آهي شيءِ جي نفرت لاءِ خدا رب تنهنجي ته ڇو يا تي وڻ ڪنهن ملين، سان ڇڻ جي پکين اڳيان منهن پنهنجي ۾ رستي تون پر جيڪڏهن کي ماڻ تون ته هجي، رهي سيڪي تي آنڊن يا تي ڇڻ ماڻ ۽ سان، آنڊن يا ڇڻ تي، زمين تون کي ٻارن پر ڇڏيندين، موڪلي کي ماڻ تون سان موڪلڻ ونڊين. نه گڏ سان ٻارن تون جيڪڏهن ٽئين. وارو عمر ڊگهي تون ۽ ٽئي سنو توکي جيئن ته ونڊين، لاءِ پنهنجي قتل ۾ گهر پنهنجي تون ۽ ٺاهيندين، ڪرائون تي ڇت پنهنجي تون ۽ ٺاهيندين، گهر نئون ڇج مختلف ۾ باغ جي انگورن پنهنجي تون پوي. ڪري مان ان ڪو جيڪڏهن ڪندين، نه تنهنجي ٿو، پوکين تون جيڪو ڇج اهو ۽ ٽئي، نه پاڪ پيداوار جيئن ته پوکيندين، نه جعلي تون هلائيندين. نه گڏجي سان گڏي ۽ گابي تون سان. پيداوار جي باغ جي انگورن تي ڪنارن چئن ٺاهيندين لاءِ پنهنجي تون مُڙيل گڏجي. ڪتان ۽ اُن پائيندين، نه ڪپڙو ماڻهو ڪو جيڪڏهن ڏيکيندين. ۾ انهن تون جيڪڏهن جيڪي جي، ڪپڙن تنهنجي

هن ۾ رکي، لفظ ڪوڙا تي هن ۾ ڪري، نفرت کان هن ۾ رهي، گڏ سان هن ۾ ونڊي عورت جي هن مون اچي وڃ هن ۾ ورتو، کي عورت هن مون چوي، ۾ آڻي، نالو بچڑو تي نالي جي جي بزرگن ڪنواريت جي ڇوڪريءَ ونڊي ماڻ ۾ پيڻ جو ڇوڪريءَ ۾ ملي؛ نه ڪنواريت چوندو، کي ڪائونسل جي بزرگن پيڻ جي ٻار ۾ ويندا. ڪٹي تي دروازي ڏانهن مجلس هن هي، هاڻي ڪري نفرت کان هن ۾ آهي، ڏني زال کي ماڻهوءَ هن مون هيءَ ٽيءَ منهنجي آهي هي ۾ آهي؛ ملي نه ڪنواريپڻو ۾ ٽيءَ تنهنجي مون ٽو، چئي ٽو، لڳائي لفظ ڪوڙا تي جي ڪائونسل جي بزرگن جي شهر کولينداِ ڪپڑو اهي ۾ ڪنواريپڻو. جو ٽيءَ منهنجي ۾ ڏينداِ سزا کيس اُهي ۾ کي، ماڻهوءَ اُن ونڊي صلاح جي بزرگن جي شهر ان ۾ اڳيان. هن ته ڇو کي، پيڻ جي عورت جوان ان ڏينداِ اُهي ۾ لڳائينداِ ڏنڊ شيڪل سؤ کيس اُهي ٽو نه هو زال؛ ٽيندي جي هن هوءَ ۾ تي، ڪنواري اسرائيلي هڪ نالو جو بدنامي ڪيو ملي نه ۾ ڳالهه، هي ٽئي تي سڇ پر جيڪڏهن عمر. سڄي کيس موڪلائڻ سگهي جي پيڻ جي گهر تي دروازن کي عورت جوان آڻيندا ڪيي ۾ کي، عورت جوان ڪنواريپڻو بني بيوقوفي ڪيائين ته ڇو ويندي، مري ۾ سان، پٹرن کي هن ڪندا سنگسار ۾ جي، هن پاڻ مان توهان کي برائي ڇڏيندين ڪيي ۾ جو، هن جو پيڻ گهر لاءِ ڪرڻ زنا ۾ اسرائيل کي ٻنهي ته مليو، سمهندي سان عورت شده شادي ڪنهن ماڻهو ڪو پر جيڪڏهن مان. مان اسرائيل توهان ۾ کي، عورت ان ۾ سمهيو، سان عورت جيڪو کي مرد ان يعني ماريو، ٽيل مگٹي سان مڙس ڪنهن ڇوڪري ڪنواري کا جيڪڏهن ڇڏيندؤ. ڪيي کي بچڑائي شهر جي انهن کي ٻنهي توهان ته سمهي، سان هن ۾ ملي ۾ شهر کيس ماڻهو ڪو ۾ هجي، ويندا؛ مري اهي ۾ ويندا، ڪيا سنگسار سان پٹرن اهي ۾ آڻيندؤ، ڪيي تي دروازي جي کي زال جي پاڑيسري هن ته ڇو کي، ماڻهو ۾ ڪئي؛ رڙ نه ۾ شهر هن ته ڇو کي، ڇوڪري ڪو ۾ ميدان پر جيڪڏهن ڇڏيندؤ. ڪيي کي برائي مان وچ پنهنجي توهان ۾ ڪيو؛ ذليل ته سمهي، سان هن ڪري زبردستي ۾ آهي، ٽيل منگيتر جيڪا کي ٻار ان ڳولي ماڻهو

گناهه جو موت کي عورت جوان ان ۾ فقط. سمهيو سان هن جيڪو کي ان ماريندؤ توهان قتل کي روح جي هن ۾ اٽي تي پاڙيسري پنهنجي ماڻهو کو جيڪڏهن جيئن آهي؛ نه عورت جوان منگيتر اها مليو؛ ۾ ٻنيءَ کي هن ته ڇاکاڻ آهي، معاملو هي ئي ائين ڪري، کي ڇوڪريءَ ڪنوار ماڻهو کو جيڪڏهن هو. نه وارو ڪرڻ مدد جي هن ۾ ڪئي، رڙ اهو ته وڃي، مليو ۾ سمهي، سان هن ڪري زبردستي ۾ آهي، نه ٽيل منگٽي جيڪا ڳولي، سڪا جا چانديءَ پنجاهه کي پيءُ جي ڇوڪريءَ آهي، سمهيو سان هن جيڪو ماڻهو هن هو آهي؛ ڪيو ذليل کي هن هن جو ۾ بدلي جي ان ٽيندي، زال جي هن هوءَ ۾ ڏيندو، سگهندو.نه موڪلي عمر سڃي کي

23

ڪندو. نه ظاهر ڀڪ جو پيءُ پنهنجي ۾ وٺندو، نه زال جي پيءُ پنهنجي ماڻهو کو ڪنهن ٽيندو. نه داخل ۾ اسيمبلي جي خداوند ماڻهو ڪٽيل ئي نه ۾ ڪٽيل ۾ خصيون جي رب موآبی ۾ عمونی ٽيندو. نه داخل ۾ گڏجاڻي جي رب ٽيل( )پيدا مان طوائف هميشه ۾ ٽيندو، نه داخل ۾ مجلس جي رب تائين نسل ڏهين ۾ ٽيندو، نه داخل ۾ مجلس جڏهن ڪئي، نه ملاقات ۾ رستي سان پاڻي ۾ ماني سان توهان انهن ته ڇاکاڻ تائين؛ مان ميسوپوٽيميا کي بعور پٽ بلعام انهن ته ڇاکاڻ ۾ هئا، رهيا نڪري مان مصر توهان راضي لاءِ ٻڌڻ ڳالهه جي بلعام خدا جو توهان رب پر ڪيو. پرتي لاءِ ڏيڻ لعنت کي توهان خدا جو توهان رب ته ڇو ڇڏيو، بدلائي ۾ برڪت کي لعنتن خدا جو توهان رب ۾ ٽيو، نه ۾ ڏينهن سڃي پنهنجي شيون فائديمند ۾ وارا امن کي انهن تون ڪيو. پيار کان توهان تون آهي، پاءُ تنهنجو هو ته ڇو ڪندين، نه نفرت کان ادومي تون چوندو. نه لاءِ هميشه جيڪڏهن پُٽُ هئين. ٽيو مسافر ۾ ملڪ سندس تون ته ڇو ڪندين، نه نفرت کان مصري

تون پر جيڪڏهن ٽيندا. داخل ۾ گڏجاڻي جي خداوند ۾ نسل ٽين ٽين، پيدا ڪي انهن پاسو کان ڳالهه بچڑي هر تون ته وجين، ٻاهر لاءِ لڳائڻ خيمو خلاف جي دشمنن پنهنجي هوندو، نه صاف سبب وهڻ جي رات جيڪو آهي ماڻهو ڪو ۾ توهان جيڪڏهن ڪندين.

هو وقت جي شام ۽ ٽيندو. نه داخل ۾ خيمي ۽ ويندو، نڪري ٻاهر کان خيمي هو ته جاءِ ۽ ٽيندو. داخل ۾ گاهه خيمه هو پوءِ کان لهڻ سج ۽ ٿوئيندو، سان پاڻي جسم پنهنجو تي پٽي پنهنجي توڪي ويندين. نڪري ٻاهر اتي تون ۽ هوندي، ٻاهر کان ڪئمپ لاءِ تو ۽ ڪوٽيندين، سان ان تون ۽ ويهندين، ٻاهر تون جڏهن ٽيندو ائين ۽ هوندو؛ ڪُنبو هڪ خيمه تنهنجي خدا تنهنجو خداوند ته ڇو ڏيکيندين؛ ڪي گندگي پنهنجي تون اچي موٽي ڪرڻ حوالي اڇيان منهن تنهنجي ڪي دشمن تنهنجي ۽ لاءِ بچائڻ توڪي ٿو گهمي ۾ گاهه ۽ ايندي، نه نظر شيءِ شرمناڪ به ڪا ۾ تنهنجي ۽ هوندو، پاڪ گاهه خيمه تنهنجو ۽ لاءِ؛ کان مالڪ جي هن جيڪو ڪي، مالڪ جي هن ڏينديں نه ٻار تون موڙيندو. منهن توکان هو کيس لڳي، سنو کيس جتي رهندو ۾ توهان رهندو، گڏ سان تو آهي. ويو ڪيو شامل توڪي پٽن جي اسرائيل ۽ ٽيندي، نه فاحشه به ڪا مان ڏيئرن جي اسرائيل ڏينديں. نه تڪليف نه ڪندڙ شروع رسم به ڪا مان ڏيئرن جي اسرائيل ٽيندو، نه ڪندڙ فاحشه به ڪو مان آڻيندين نه تون ٽيندو. نه ٽيندڙ شامل ۾ رسم به ڪو مان پٽن جي اسرائيل ۽ ٽيندي، منت به ڪنهن ۾، گهر جي خدا خداوند تنهنجي بدلو، جو ڪتي نه ۽ ڪرائي، جي طوائف نه سود کي ياءُ پنهنجي تون آهن. نفرت لاءِ خدا خداوند تنهنجي ٻئي اهي ته ڇو لاءِ، تون جيڪا سود جو شيءَ به ڪنهن نه ۽ سود جو ڪاڏي نه سود، جو چانديءَ نه ونڊيندين، قرض تي سود کي ياءُ پنهنجي پر ڏينديں، قرض تي سود تون کي پرڏيهي ڏينديں. قرض ان ۾ ڪمن سپني تنهنجي ڏئي برڪت توڪي خدا تنهنجو خداوند جيئن ته ڏينديں، نه تون پر جيڪڏهن لاءِ. ڪٽڻ ۾ وراثت کي ان آهين رهيو ٿي داخل تون ۾ جنهن تي، زمين رب ته ڇو ڪنديں، نه دير ۾ ڏيڻ واپس کي ان ته ڪنديں، منت ڪا کي خدا پنهنجي رب

هوندي. گناهه ۾ تنهنجي اها ۽ ڪندو، ضرور ڳولا جي ان کان تنهنجي خدا تنهنجو چپن جي توهان جيڪو ناهي. گناهه ڪو تو۾ ته چاهين، نڦو ڪرڻ دعا تون پر جيڪڏهن خداوند توهان جيئن ڪندؤ ائين توهان ۽ رکندؤ، محفوظ توهان سو آهي نڪرندو مان پر جيڪڏهن هو. ڳالهايو سان وات پنهنجي توهان جيڪو تحفو، هئي ڪئي منت کي خدا گڏ ٻوٽا جا اناج ۾ هٿن پنهنجي تون ۽ ٽئين، داخل ۾ فصل جي پاڙيسري پنهنجي تون پنهنجي تون پر جيڪڏهن رکين. نه تي فصل جي پاڙيسري پنهنجي تون درانتي ۽ ڪرين، پر ڀرجي، روح تنهنجو جيترو کائي، انگور ته ٽئين، داخل ۾ باغ جي انگورن جي پاڙيسري وجهين.نه ۾ برتن

24

جي هن هو جيڪڏهن ٽيندو ائين ۽ رهي، گڏ سان هن ۽ وٺي، زال ماڻهو ڪو جيڪڏهن جو طلاق لاءِ هن هو ۽ ڳولي، ڳالهه شرمناڪ ۾ هن هن ته چاکاڻ ڳولي، نه مهرباني اڇيان هلي ۽ ڇڏيندو، موڪلي مان گهر پنهنجي کي هن ۽ ڏيندو، ۾ هٿن جي هن ۽ لکندو، ڪتاب جو طلاق لاءِ هن ۽ ڪري، نفرت کان هن مرد آخري ۽ وجي، ٿي جي مرد ٻئي ڪنهن وجي مرد آخري ۽ ڇڏي، موڪلي مان گهر پنهنجي کي هن ۽ ڏئي، ۾ هٿن جي هن ۽ لکي، ڪتاب واپس موڪليو، کي هن جنهن مرد پهريون ورتي، زال لاءِ پنهنجي کي هن جنهن وجي، مري اها ته چاکاڻ پوءِ، کان ٽيڻ ناپاڪ جي هن سگهندو، نه وٺي زال لاءِ پنهنجي کي هن موتي نه ناپاڪ کي زمين ان توهان ۽ آهي، شيءِ جي نفرت اڇيان جي خدا خداوند جي توهان ماڻهو ڪو جيڪڏهن ٿو. ڏئي ۾ وراثت کي توهان خدا جو توهان خداوند جيڪا ڪندؤ، هو ويندي، ڏني نه ذميواري به ڪا کيس ۽ ويندو، نه ۾ جنگ هو ته ڪري، شادي تازو هن سان جنهن ڪندو خوش کي زال پنهنجي سال هڪ رهندو، بيگناهه ۾ گهر پنهنجي

جو ڇڪيءَ مٿئين نه ۽ پٽر، جو ڇڪيءَ وڻندين نه تي طور گرويءَ تون هئي. ڪئي شادي وڃي پکڑيو ماڻهو ڪو پر جيڪڏهن ٿو. وڻي تي طور گرويءَ روح هي ته ڇو پٽر، رهيو ڪري چوري کي روح جي ڪنهن مان، پٽن جي اسرائيل مان، پائرن پنهنجي جيڪو برائي مان وچ پنهنجي توهان ۽ ويندو، مري چور اهو ته وڪٽي، ڪري ظلم ڪيس ۽ هجي، مطابق قانون سڃي ڏيو، ڏيان گهٽو تمام لاءِ پاڻ ۾ رابطي جي ڪوڙهه ڇڏيندؤ. ڪيي کي توهان مون جيئن ڪندا، اعلان کي توهان پادري لاوي جيڪو ڪريو، حفاظت جي ڪرڻ ڇا ۾ رستي سان مريم خدا تنهنجي رب ته ڪر ياد ڪريو. ڪري حفاظت ڏنو، حڪم کي ۾ پاڙيسري جي توهان يا قرض جيڪڏهن هئا. رهيا نڪري مان مصر توهان جڏهن ڪيو، باهر ٽيندين. نه داخل لاءِ وڻڻ گرو جو هن ۾ گهر جي هن تون ته هجي، قرض به ڪجهه آٿيندو. ڪيي ٻاهر گرو توکي اهو آهي، قرض تنهنجو وٽ جنهن ماڻهو اهو ۽ بيٺندين، تون هن تون سان واپسي ليٽندين. نه ۾ گرو سندس تون ٽئي، غريب ماڻهو اهو پر جيڪڏهن توکي ۽ سمهندو، ۾ ڪپڙي پنهنجي هو ۽ ڪندين، واپس طرف اولهه جي سج گرو جو ۽ غريب تون اڇيان. جي خدا تنهنجي خداوند ٽيندو رحم توکي اهو ۽ ڏيندو، برڪت جيڪي پرديسي يا هجن پائر تنهنجا اهي چاهي ڪندين، نه ظلم تي اجرت جي محتاج نه تي هن سج ڏيندين، واپس اُجرت جي هن تون ڏينهن ساڃئي ٽا. رهن ۾ شهرن تنهنجي روئيندو، ڏانهن رب خلاف تنهنجي هو ۽ ٿو، رکي اميد ۾ هن ۽ آهي، غريب هو ته ڇو لهندو، مارا نه ۾ بدلي جي پيءُ پٽ ۽ ويندا، مارا نه ۾ بدلي جي ٻارن پيءُ ٽيندو. گناهه ۾ تو اهو ۽ نه کي انصاف جي بيوه ۽ يتيم ۽ پرديسي تون مرندو. ۾ گناهه پنهنجي هڪ هر ويندا، ملڪ جي مصر تون ته ڪندين ياد تون ۽ رکندين، نه گرو کپڙو جو بيوه تون ڦيرائيندين، حڪم توکي مان ڪري ان ڪيو؛ آزاد کان اتان توکي خدا تنهنجي رب ۽ هئين، نوڪر ۾ پنهنجي ۽ ڪتيندين، فصل ۾ زمين پنهنجي تون پر جيڪڏهن ڪرين. ڳالهه هي ته ٿو ڏيان ۽ يتيم ۽ پرديسي اهو موٽيندين، نه واپس لاءِ وڻڻ کي ان ته وسارييندين، پوڙو ۾ زمين

برڪت ۾ ڪمن سيني جي هٿن تنهنجي توکي خدا تنهنجو رب جيئن ته هوندو، لاءِ ٻيوه واپس لاءِ ڪرڻ گڏ اهي پڻيان پنهنجي تون ته ڪندين، گڏ زيتون تون پر جيڪڏهن ڏئي. تون ته ڪندين ياد تون ۾ هوندو، کي ٻيوه ۾ کي يتيم ۾ کي پرديسي اهو موٽندين، نه ڇالهه هيءُ ته ٿو ڪريان حڪم توکي مان ڪري انهيءِ هئين، نوڪر ۾ زمين جي مصر ٻيهر کي ان تون ته ڪٽيندين، فصل جي باغ جي انگورن پنهنجي تون جيڪڏهن ڪر. ته ڪندين ياد تون ۾ هوندو؛ لاءِ ٻيوه ۾ يتيم ۾ پرديسي اهو ڪٽندين؛ نه پڻيان پنهنجي ڇالهه هي ته ٿو ڏيان حڪم توکي مان ڪري ان هئين؛ نوڪر ۾ ملڪ جي مصر تون ڪرين.

25

انصاف ۾ ڪن، فيصلو ۾ اچن، لاءِ فيصلي اهي ۾ ٿئي، تڪرار ۾ وچ جي ماڻهن جيڪڏهن ديني بي جيڪڏهن ٽيندو، ائين ۾ ڪن؛ مذمت کي واري ديني بي ۾ ڏين، انصاف کي واري کي هن اهي ۾ ليٽائيندين، سامهون جي ججن کي هن تون هجي، لائق جو ڪوڙن وارو ڪوڙيندا هنن چاليهه ۾ انگ ۾ هٽندا. ڪوڙا مطابق ديني بي جي هن سامهون جي انهن عزت بي ته وڌيڪ، کان ڪوڙن انهن لاءِ ڪوڙائڻ وڌائين پر جيڪڏهن وڌائيندا. نه ڪيس، ٻڌندين. نه پٽي تي منهن کي ڍڳ واري ڪٽڻ ڪٽڪ تون اڇيان. تنهنجي ٻاءُ تنهنجو ٽيندو ته هجي، نه اولاد ڪو کي هن پر وڃي، مري هڪ مان انهن ۾ رهن گڏجي ٻائر جيڪڏهن ۾ ايندو وٽ هن ٻاءُ جو مرد جي هن ٽيندي، نه سان مرد اجنبي ڪنهن ٻاهر زال جي مئل ڪيو مقرر اهو ڇمندو، ٻار جيڪو ۾ رهندو. گڏ سان هن ۾ ٻٽائيندو زال پنهنجي کي هن اهو پر جيڪڏهن ويندو. مٽايو نه مان اسرائيل نالو سندس ۾ تان، نالي جي مئل ويندو ڪائونسل جي بزرگن تي دروازي زال اها ته چاهي، نه ونڊ کي زال جي ٻاءُ پنهنجي ماڻهو

نٹو اٹارڑ نالو جو ياءُ پنهنجي ۾ اسرائيل ياءُ جو مڙس منهنجي چوندي، ۽ ويندي، وٽ ڪيس مجلس جي بزرگن جي شهر جي هن آ ٹيو. نه راضي ياءُ جي مڙس منهنجي چاهي، ياءُ جي هن آ ڪيس، ڪٹڻ چاهيان نٹو مان چوي، بيٹل اُٹي آ ڳالهائيندا، سان هن آ سڏيندي، هن ڪي هڪ جي جوتي جي هن لاهيندي آ اڇيان، جي مجلس جي بزرگن اچي زال جي ماڻهوءَ ان ڪندا ائين چوندي، ڈيندي جواب آ تي، منهن جي هن ٹڪيندي آ مان، پير جي سڏيو ۾ اسرائيل نالو سندس ۽ ۾. اسرائيل گهر جو ياءُ پنهنجي ناهيندو نه جيڪو سان، ٻئي هڪ آهن وڙهندا ماڻهو جيڪڏهن آهي. لاهيو جوتو پنهنجو جنهن گهر جو هن ويندو، ڪي مڙس پنهنجي ته اچي زال جي هڪ مان انهن ۽ سان، ياءُ پنهنجي ماڻهو هڪ سان، شرم جي هن ڪٹي وڌائي هٽ ۽ آهي، وارو مارڻ ڪيس جيڪو مان هٽ جي ان لاءِ بچائڻ ڪندي. نه رحم تي هن اڪ تنهنجي ڇڈيندين؛ ڪٹي هٽ جو هن تون پڪڑي، ڪي گاهه ماپ جا قسم ٻه ۾ گهر جي توهان ننڍو. يا وڏو هجن، نه وزن جا قسم ٻه ۾ ٹيلهي تنهنجي وارو انصاف ۽ سچو ماپ ۽ ٹيندو، توڪي وارو انصاف ۽ سچو وزن ننڍو. يا وڏو هجن، نه خدا تنهنجو رب جيڪا تي، زمين ان ٹئين وارو عمر ۾گهي تون جيئن ته ٹيندو، توڪي ڪندڙ اهو هر آهي، نفرت ڪندڙ اهو هر لاءِ رب خدا تنهنجو ته چو ٹو. ڈئي ۾ قرعي توڪي تون جڈهن ۾، رستي ڪيو توڪي عماليق ڪجه جيڪو ڪر ياد ٹو. ڪري ناانصافي جيڪو ڪٹي ۽ ۾، رستي ڪيو مقابلو توسان هن ڪيئن مان، زمين جي مصر هئين رهيو نڪري تون پر پنيان، تنهنجي هئا رهيا ڪري محنت جيڪي کي انهن پهرو، پوئين تنهنجو چڈيو ڈئي آرام توڪي خدا تنهنجو رب جڈهن ۽جيو. نه کان خدا هن ۽ هئين؛ ٹڪل ۽ هئين بکيو توڪي خدا تنهنجو رب جيڪا ۾ زمين ان آهن، چوڌاري تنهنجي جيڪي کان دشمنن سيني نه ۽ چڈيندين، مٹائي کان هيئان جي آسمان نالو جو عماليق تون تڈهن ٹو، ڈئي ۾ ورثي وساريندين.

26

توکي ڏئي ٿو خدا تنهنجو رب جيڪا ۾، زمين ان ٽئين داخل تون جيڪڏهن ٽيندو اهو ۾ پهرين وڃين تون ۾ تي، ان رهين تون ۾ کي، ان وڃين ۾ وراثت تون ۾ لاءِ، وڃ ۾ وراثت تون ۾ توکي، ڏئي ٿو خدا تنهنجو رب جيڪا جي، زمين تنهنجي جي ميون مان ميون خدا تنهنجو رب چونڊيندو کي جنهن ڏانهن، جاءِ ان ويندين تون ۾ ۾، توکري وجهين ۾ ڏينهن انهن جيڪو ويندين وٺ پادريءَ ان تون ۾ اتي. نالو سندس لاءِ وڃ سڏيو ان مان ته ٿو ڪريان اعلان کي خدا رب پنهنجي اڄ آئون چوندين، ڪيس تون ۾ هوندو، کي اسان ته کنيائين قسم کي ڏاڏن ابن جي اسان رب جي جنهن آهيان، ٽيو داخل ۾ زمين قربان جي رب خدا تنهنجي کي ان ۾ وڃندو، توکري مان هٿن تنهنجي پادري ۾ ڏيندو. کي شام اڃيان، جي خدا تنهنجي رب چوندو ڏيندي جواب ۾ رکندو. سامهون جي گاهه وڏي اتي ۾ رهيو، ۾ تعداد ننڍي اتي ۾ ويو، لهي هيٺ ۾ مصر ۾ ڇڏيو، وڃائي پيۂ منهنجي تي اسان ۾ ڪيو، ذليل کي اسان ۾ ڏنو، ڏک کي اسان مصرين ۾ ٽيو. ۾ گروهه گهٽي ۾ قوم آواز جو اسان خداوند ۾ روئاسون، ڏانهن خدا خداوند پنهنجي اسان ۾ رکيا؛ ڪم سخت اسان رب ۾ ڏئي. مصيبت جي اسان ۾ ڏئي، محنت جي اسان ۾ ڏئي، ذلت جي اسان ۾ ٻڌو، بلند ۾ سان، هٿ مضبوط ۾ سان، طاقت عظيم پنهنجي پاڻ آندو، ٻاهر ڪڍي مان مصر کي ۾ جاءِ هن کي اسان هن ۾ سان. عجائبن ۾ سان، نشانين ۾ سان، نظارن عظيم ۾ سان، بازو ڏس، هاڻي ۾ ٿي. وهي ماکي ۾ ڪير ۾ جنهن زمين اها ڏني، زمين هيۂ کي اسان ۾ آندو، اي کي مون ڏني توهان جيڪا جو، پيداوار جي زمين ميوو پهريون آهي آندو ڪٽي مون خدا جي توهان رب ڇڏيندؤ کي ان توهان ۾ سان؛ ماکي ۾ ڪير ٿي وهي جيڪا زمين رب، خوش توهان ۾ سامهون، جي خدا جي توهان رب ڪندؤ سجدو توهان ۾ سامهون، جي توهان ۾ کي، توهان ڏنيون خدا جي توهان رب جيڪي ۾، شين سڀين سيني انهن ٽيندؤ

پنهنجي ۾ سال ٽئين تون جيڪڏهن آهي. ۾ توهان جيڪو پرديسي ۽ لاوي، ۽ گهر، جو ۽ يتيم پرديسي، لاوي، حصو ڏهين ٻيو ته ڪندين، مڪمل ڏيڻ حصو ڏهين هر جو پيداوار رب چوندين تون ۽ ٽيندا. خوش ۽ ڪائيندا ۾ شهرن تنهنجي اهي ۽ ڏيندين، ڪي ٻيوه ڪي انهن ۽ آهن، ڪيون صاف شيون پاڪ مان گهر پنهنجي مون اڇيان، جي خدا پنهنجي ڪي مون تو جيڪي مطابق حڪمن سيني انهن آهي، ڏنو ڪي ٻيوه ۽ يتيم پرديسي، لاوي، مون ۽ آهي. وساريو نه ۽ آهي، ڪئي نه ڀڇڙي جي حڪم تنهنجي مون ڪيا، حڪم ڪي مئل مان انهن نه ورتو، ميوو ۾ ناپاڪيءَ مان انهن نه ڪاتو، نه ۾ درد پنهنجي مان انهن ويو ڏنو حڪم ڪي مون جيئن ڪئي، فرمانبرداري جي آواز جي خدا رب پنهنجي مون ڏنو، ڪي اسرائيل قوم پنهنجي ۽ ڏس، هيٺ مان آسمان مان گهر مقدس پنهنجي ڪيو. تيئن ابن جي اسان توهان جيئن آهي، ڏني ڪي انهن توهان جيڪا ڪي زمين ان ۽ ڏي، برڪت هن ٿي. وهي ماڪي ۽ ڪير ۾ جنهن جي ڏيڻ زمين اها ڪي اسان هو، ڪنيو قسم سان ڏاڏن ڪريو، عمل تي فيصلا ۽ فرمان سڀ ته ڪيو حڪم ڪي توهان خدا جي توهان رب ۾ ڏينهن خدا تو ڪندا. عمل ۽ رکندا سان روح سڄي پنهنجي ۽ دل سڄي پنهنجي ڪي انهن توهان ۽ ۽ قانونن ۽ لاءِ، هلڻ ۾ رستن سيني سندس ۽ هجي، خدا تنهنجو هو ته آهي چوندیو اڄ ڪي آهي چوندیو توڪي اڄ رب ۽ لاءِ. ڪرڻ فرمانبرداري جي آواز سندس ۽ لاءِ، رکڻ ڪي فيصلن تون ۽ لاءِ، رکڻ محفوظ حڪم جا هن چيو، هن جيئن ٽئين، قوم خاص لاءِ هن تون ته رب تون ٻڌايو، وارو عزت ۽ فخر ۽ مشهور توڪي هن جيئن ٽئين، مٿي کان قومن سيني ڳالهايو.هن جيئن ٽئين، قوم پاڪ لاءِ خدا پنهنجي

27

رکو، ڪي حڪمن سيني انهن چئي، ڏنو، حڪم صلاح جي بزرگن جي اسرائيل ۽ موسيٰ ۽

ڪندين پار اردن تون جڏهن ٽيندو ڏينهن اهو ۽ ٿو. ڏيان حڪم ڪي توهان اڄ مان جيترا ۽ لڳائيندين، پٽر وڏا لاءِ پنهنجي تون ۽ ٿو، ڏئي ڪي تو خدا تنهنجو رب جيڪا ۾، زمين ان لفظ، سپ جا قانون هن تي پٽرن انهن لڪندين تون ۽ ڪندين. پلستر سان چوني ڪي انهن تنهنجي رب جيڪا ۾، زمين ان ٽيندين داخل تون جڏهن ڪندين، پار ڪي اردن تون جڏهن تنهنجي رب جيئن ٽي، وهي سان ماڪي ۽ ڪير جيڪا زمين ٿو، ڏئي توڪي خدا جو ڏاڏن ابن ته ڪندؤ، پار اردن توهان جڏهن ته ٽيندو ائين ۽ آهي. چيو توڪي خدا جي ڏاڏن ابن ۽ ۾، عيبال جبل ٿو، ڏيان حڪم توڪي اڄ مان جو جن لڳائيندؤ، ڪي پٽرن انهن توهان گاهه قربان هڪ لاءِ خدا رب پنهنجي اتي تون ۽ ڪندؤ. پلستر سان چوني ڪي انهن توهان سان پٽرن مڪمل لڳائيندين؛ نه لوهه تي ان تون گاهه؛ قربان هڪ مان پٽرن ڌاهيندين، سوختني لاءِ خدا رب پنهنجي تي ان تون ۽ ڌاهيندين، گاهه قربان لاءِ خدا رب پنهنجي تون ۽ ٽيندين، سير ۽ ڪائيندين، ۽ ڪندين، قرباني جي نجات اتي تون ۽ چاڑهيندين. قربانيون تي پٽرن انهن ڪي قانون سموري هن تون ۽ ٽيندين. خوش اڇيان جي خدا رب پنهنجي ڪي، اسرائيل سڄي لاوي پادري ۽ ڳالهايو موسىٰ ۽ لڪندين. سان طور واضح گهٽو تمام ويو ٽي قوم جي خدا تنهنجي رب تون ۾ ڏينهن هن اسرائيل، اي ٻڌ ۽ ٽي خاموش ڇئي، جا هن ۽ ڪندين، حڪم سپ جا هن تون ۽ ٻڌندين، آواز جو خدا تنهنجي رب تون ۽ آهين، ڏنو، حڪم ڪي ماڻهن ۾ ڏينهن ان موسىٰ ۽ ٿو. ڪريان حڪم توڪي اڄ مان جيترا قانون، پوءِ، کان ڪرڻ پار اُردن تي جبل گرزيم لاءِ ڏيڻ برڪت ڪي ماڻهن ويندا اُبهي هي ڇئي، جبل عيبال لاءِ جي لعنت ماڻهو هي ۽ بنيامين. ۽ يوسف، يساکار، يهوداه، لاوي، شمعون، چوندا لاوي ڏيندي جواب ۽ نفتالي. ۽ دان، زبولون، آشير، ۽ جاد، روبين، ٽيندا، بينا تي ۽ مورتي تراشيل ڌاهيندو جيڪو ماڻهو اهو آهي لعنتي سان، آواز وڏي ڪي اسرائيل سڄي ڳجهي ڪي ان رکندو ۽ ڪم، جو هٿن جي ڪاريگرن شيءِ، جي نفرت لاءِ رب مورتي، ڏاليل يا پيءُ پنهنجي جيڪو اهو آهي لعنتي وڃي. ٽي چوندا، ماڻهو سپ ڏيندي جواب ۽ ۾، جاءِ

جيڪو اُهو آهي لعنتي ٿيو. ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۾ ٿو، ڪري عزتي بي جي ماڻُ پنهنجي اهو آهي لعنتي ٿيو. ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۾ ڪري، منتقل حدون جون پاڙيسري پنهنجي آهي ٿيل لعنت ٿيو. ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۾ ڪري، گمراهه ۾ رستي کي انڌي جيڪو ٿئي. ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۾ ڇڏي، موڙي کي انصاف جي بيوه ۾ يتيم ۾ اجنبي جيڪو پيءُ پنهنجي هن ته ڇو سان، عورت جي پيءُ پنهنجي ٿو سمهي جيڪو اهو آهي لعنتي ٿو سمهي جيڪو اُها آهي ٿيل لعنت ٿئي. ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۾ ڪيو؛ ظاهر ڏڪ جو پيڙ پنهنجي جيڪو اهو آهي لعنتي ٿيو. ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۾ سان، جانور به ڪنهن اُهو، آهي ٿيل لعنت ٿئي. ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۾ کان. ماڻُ يا کان پيءُ ٿو، سمهي سان اُهو، آهي ٿيل لعنت ٿئي، ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۾ سمهي، سان ڪنوار پنهنجي جيڪو آهي ٿيل لعنت ٿئي. ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۾ سمهي، سان پيڙ جي زال پنهنجي جيڪو ٿئي. ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۾ آهي، مارينڈو سان نڱيءَ کي پاڙيسري پنهنجي جيڪو اُهو چوندا، ماڻهو سڀ ۾ لاءِ، مارڻ کي روح جي رت بيگناهه وٺي تحفا جيڪو آهي ٿيل لعنت تي انهن رهي نه قائم تي لفظن سڀني جي قانون هن جيڪو ماڻهو هر آهي لعنتي ٿيو. ائين ٿيو.ائين چوندا، ماڻهو سڀ ۾ لاءِ، ڪرڻ عمل

28

ڪرڻ ۾ سنيالڻ آواز، جو خدا تنهنجي رب ٻڌندين تون سان ٻڌڻ جيڪڏهن ٿيندو ائين ۾ ڏيندو توکي خدا تنهنجو رب ۾ ٿو، ڪريان حڪم توکي اڄ مان جيڪي حڪم، سڀ اهي ڳولياندا؛ توکي ۾ ايندا، تي تو برڪتون سڀ اهي ۾ تي، قومن سڀني جي زمين مٽي تون ۾ ۾، شهر وارو برڪت تون آواز، جو خدا تنهنجي رب ٻڌندين تون سان ٻڌڻ جيڪڏهن جي زمين جي توهان ۾ اولاد، جا پيٽ جي توهان آهن وارا برڪتي ۾. ٻني وارو برڪت

جا توهان آهن وارا برڪتي ريڊ. جا رين جي توهان ۾ ريڊ، جا ڊورن جي توهان ۾ پيداوار، نڪرڻ ٻاهر تون مبارڪ ۾ ٿيڻ داخل تون مبارڪ شيون. بچيل جا توهان ۾ خانا ذخيرا منهن تنهنجي آهن، ڪندا مخالفت تنهنجي جيڪي ڪي، دشمنن تنهنجا خدا تنهنجو رب ٿو.

ست ۾ نڪرندا، طرف تنهنجي ڪان رستي هڪ اهي ڪندو. حوالي ٿو حالت ٽٽل اڇيان ان هر ۾ ٿو، پنڌارن تنهنجي موڪليندو برڪت توڪي رب پڇندا. ڪان منهن تنهنجي ٿو رستن توڪي خدا تنهنجو رب جيڪا تي زمين ان رکندين، هٿ پنهنجو تون تي جنهن تي شيءِ قسم سان ڏاڏن ابن تنهنجي هن جيئن اڻارينديو، قوم پاڪ هڪ لاءِ پاڻ توڪي رب ٽو. ڏئي هلندين، ٿو رستن سيني جي هن ۾ ٻڌندين، آواز جي خدا پنهنجي رب تون جيڪڏهن ڪنيو؛ اهي ۾ آهي، ويو سڏيو تي تو نالو جو رب ته ڇو ڏسندا، توڪي قومون سڀ جون زمين ۾ اولاد جي پيٽ تنهنجي ڪندو، ضرب ٿو شين سڀين توڪي خدا تنهنجو رب ۾ ٻڌندا. توڪان تي زمين ان تنهنجي تي، پيداوار جي زمين تنهنجي ۾ تي، اولاد جي ڊورن تنهنجي ۾ ٿو، توڪي رب ڏينديو. توڪي ته هو ڪنيو قسم ڪي ڏاڏن ابا تنهنجي رب ٿو باري جي جنهن ڏينديو، مينهن تي وقت صحيح ڪي زمين تنهنجي ڪولينديو، ڪي آسمان خزانو، سڀ پنهنجو قرض ڪي قومن ئي ڪيترن تون ۾ ڏينديو، برڪت ڪي ڪمن سيني جي هٿن تنهنجي اهي پر ڪندين، حڪومت تي قومن گهٽين تون ۾ وٺندين. نه قرض تون پر ڏينديو، ۾ بڻائيندو، نه دم ۾ بڻائيندو مٿو توڪي خدا تنهنجو رب ڪندا. نه حڪومت تي تنهنجي ٻڌندين، آواز جي خدا پنهنجي رب تون جيڪڏهن ٽيندين، نه هيڻ ۾ ٽيندين مٿي پوءِ تون پڇندين، نه ڪان حڪمن سيني تون سنيالڻ. ڪي انهن ٽو ڏيان توڪي اڄ آڻون حڪم جيڪي جي ديوتائن ٻين طرف، ڪاهي نه ۾ طرف ساڄي نه ٽو، ڪريان حڪم توڪي اڄ مان جيڪي خدا رب پنهنجي تون جيڪڏهن جو ٽيندو ائين ۾ لاءِ. ڪرڻ خدمت جي انهن ۾ وڃڻ پڻيان حڪم توڪي اڄ آڻون جيڪي لاءِ، رکڻ ڪي حڪمن سيني سندس ٻڌندين، نه آواز جي ۾ ٿو، شهر تون لعنتي وٺندا. پکڙي توڪي ۾ ايندا، تي تو لعنتون سڀ هيون ته ٽو، ڪريان

پيٽ تنهنجي لعنتي شيون. بچيل تنهنجا ۽ ذخيرا، تنهنجا آهن لعنتي ۾. ميدان تون لعنتي لعنتي رڍ؛ جا رڍن تنهنجي ۽ رڍ، جا ڍورن تنهنجي پيداوار، جا زمين تنهنجي ۽ اولاد، جا تو موڪلينڈو رب نڪرين. ٻاهر تون جڏهن تون لعنتي ۽ ٽئين، داخل اندر تون جڏهن تون هو جيستائين رکين، هٿ پنهنجو تون تي جن تي شين سيني خرچ، ۽ تباهي ۽ گهٽتائي تي عملن ٻڇڻن تنهنجي ڪري، تباهه سان تيزيءَ کي تو هو جيستائين ۽ ڪري، تباهه کي تو جيستائين ڇڏيندو، چمبڙائي سان موت توکي رب ڏنو. ڇڏي کي مون تو ته ڇو ڪري، جي رهيو ٿي داخل تون ۾ جنهن مان، زمين ان ڇڏي ڪري ختم تي طور مڪمل توکي هو ۽ ڦٽڪار سوزش، ڏڏ، بخار، بيچيني، توکي رب لاءِ. ڪرڻ حاصل ۾ وراثت کي ان آهين ۽ ڇڏين. ڪري تباهه توکي جيستائين ڪندا تعاقب توکي اهي ۽ ماريندو، سان پيلاڻ رب ٽيندي. جهڙي لوهه زمين هيڻان تنهنجي ۽ ٽيندو، جهڙو پيتل آسمان جو مٿي تنهنجي جيستائين لهندي، هيٺ مٿي مان آسمان ۽ ڏئي، مٿي مينهه جو زمين تنهنجي خدا تنهنجو رب ڇڏي. ڪري تباهه سان جلديءَ توکي هو جيستائين ۽ ڇڏي، ڪري ختم توکي هو نڪرندين، ڏانهن انهن کان رستي هڪ تون ڏئي، شڪست اڳيان جي دشمنن تنهنجي توکي ۾ بادشاهتن سيني جي زمين تون ۽ ڇندين، کان منهن جي انهن کان رستن ستن ۽ ۽ ٽيندا، کاڏو جو جانورن جهنگلي جي زمين ۽ پکين مئل جا توهان ۽ ويندين. پکيڙجي ۽ تي، جاءِ ماريندو سان زخم مصري توکي رب ٽيندو. نه ٻيڇاريندڙ کي انهن به ڪو مارڻ سگهندين. ڪري نه حاصل شفا تون تنهنڪري سان، خارش ۽ سان، خارش جهنگلي ٽوڙيندو ۾ منجهند توءِ سان. ويڪار جي ذهن ۽ سان، انڏائيءَ ۽ سان، چريءَ رب توکي ظلم پوءِ توءِ ۽ ٽيندا، نه ڪامياب رستا تنهنجا ۽ ٽوڙي، ۾ اونداري انڊو ڪو جيئن رهندين، ونڊندين، تون عورت ٽيندو. نه مددگار ڪو ۽ رهندين، لُٽجندو ڏينهن سيني ۽ رهندين ٽيندو تون باغ جو انگورن رهندين. نه ۾ ان ۽ ڪندين، تعمير تون گهر رکندو. کي هن ماڻهو ٻيو ۽ ۽ ويو ڪيو ذبح سامهون تنهنجي گابي تنهنجو ڪٽيندين. نه فصل جي ان ۽ پوکيندين،

ويندو، ڏنو نه واپس کي تو اهو ۽ ويو کسيو کان تو گدهو تنهنجو کائيندين، نه مان ان تون ۽ پٽ تنهنجا هوندو. نه مددگار لاءِ تو ۽ ويون ڏنيون کي دشمنن تنهنجي ريون تنهنجون وڃنديون سڙي ڏسنديون اکيون تنهنجون ۽ کي، قوم ٻي ويون ڏنيون ڏيئرون تنهنجون سموريون تنهنجون ۽ پيداوار جو زمين تنهنجي هٽ. تنهنجو رکندو طاقت نه ڏانهن، انهن ٽٽل ۽ ٽيندڙ ظلم ڏينهن سيني تون ۽ ڇاٽين، ٿو نه تون جيڪا کائيندي، قوم اها محنتون سان اکين تنهنجي جيڪي ڪري، جي ڏسٽن انهن ويندين ٽي پاگل تون ۽ رهندين. نه حاصل شفا تون ته تي، ٽنگن ۽ تي گوڏن ۾ زخم خراب مارينڈو توکي مالڪ ڏسندين. تنهنجن ۽ توکي رب تائين. چوٽي تنهنجي وڻي کان تلي جي پيرن تنهنجي سگهين ڪري ٿو سگهي وڻي ڏانهن قوم اهڙي ڪندين، مقرر مٽان پنهنجي تون کي جن کي، حڪمرانن جي، پٽر ۽ ڪاٺ جي، ديوتائن ٻين تون اتي ۽ پيءُ، تنهنجا نه ۽ ڇاٽين تون نه کي جنهن جن هوندؤ، ۾ وچ جي قومن سيني ۾ داستان ۽ تمثيل ۽ معما اتي توهان ۽ ڪندين. خدمت ڪٽي اندر ٿورو ۽ ويندين، ڪٽي ۾ ميدان ٻج گهٽو تون وڃي. وڻي اتي کي توهان رب ڏانهن ۽ ڪندين، پوک ۽ پوکيندين باغ جو انگورن تون ويندي؛ کائي کي انهن ٽڏي ته ڇو ايندين، جا زيتون ويندو. کائي کي انهن ڪيڙو ته ڇو ٽيندين، خوش مان ان نه ۽ پيئندين نه شراب وهي وڻ جو زيتون تنهنجو ته ڇو لڳائيندين، نه تيل ۽ هوندا، ۾ حدن سيني تنهنجي وڻ ويندا. هلي ۾ قيد اهي ته ڇو هوندا، نه اهي ۽ ڏيندين جنم تون ڏيئرون ۽ پُٽ ويندو. ويندو. کائي ٻوٽو پيداوار، جي زمين جي توهان ۽ شيون کائيون سڀ جون توهان توکي هي لهندين. هيٺ هيٺ تون پر چڙهندو، مٽي مٽي سو آهي، وٽ تو پرديسي جيڪو تو ايندا ۽ ٽيندين. دم تون پر ٽيندو، مٽو هي ڏيندين، نه قرض کي هن تون پر ڏيندو، قرض توکي، ڪري تباهه جو تان توکي، پکڙيندا ۽ توکي، ڪندا تعاقب ۽ هيون، لعنتون سڀ تي لاءِ رکڻ محفوظ جو، خدا تنهنجي رب آواز ٻڌو نه تو ته ڇو توکي، ڪري نقصان جو تان ۽ عجيب ۽ هونديون، ۾ تو نشانيون ۽ ڪيا. حڪم توکي هن جيترا فرمان ۽ حڪم، جا هن

خدمت جي خدا خداوند پنهنجي تو جو ۾ بدلي جي ان تائين، هميشه ۾ اولاد تنهنجي ڪم خدمت تون آءِ ڪري. جي گهٽائي جي شين سڀني سان دل سڻي ۽ خوشي ڪئي نه ۽ ۾، ننگائي ۾، اڇ ۾، بک موڪليندو، تي تو مالڪ کي جن کي، دشمنن پنهنجي ڪندين تيستائين رکندين، تي ڇڇيءَ پنهنجي طوق جو لوهه تون آءِ ۾، ٿيڻ ختم جي شين سڀني کان، آخر جي زمين کان، دور آڻيندو قوم هڪ تي توکي رب ڪري. تباهه توکي هو جو واري منهن شرم بي هڪ ٻڌندين، نه تون آواز جي جنهن قوم هڪ حملو، جو عقاب جيئن ۽ ڪندو. نه رحم تي نوجوان ۽ ڪندو، نه احترام جو منهن جي ماڻهو پوڙهي جيڪو قوم، نه لاءِ تو جو قدر ايتري پيداوار، جا زمين تنهنجي ۽ ٻچا، جا ڍورن تنهنجي کائيندو توکي جيستائين ڏڻ، جا رڍن تنهنجي ۽ رڍ، جا ڍورن تنهنجي تيل، شراب، اناج، ڇڏيندو پتون اُهي وجن ڪيا پتا جيستائين ۾، شهرن تنهنجي توکي ڪندو تباهه هو ۽ ڪري. تباهه هو ۽ ۾، زمين سڄي تنهنجي آهين، ڪيو پروسو تون تي جن آهن، مضبوط ۽ بلند جيڪي پيٽ پنهنجي توهان ۽ آهن. ڏنا توکي هن جيڪي ۾، شهرن تنهنجي توکي ڏيندو مصيبت پنهنجي ويا، ڏنا کي توهان جيترا گوشت، جو ڏيئرن ۽ پٽن پنهنجي کائيندؤ، اولاد جي ۽ نرم جيڪو ڏيندو. کي توهان دشمن جو توهان جيڪا ۾، مصيبت پنهنجي ۽ ۾ تنگي کي ياءُ پنهنجي سان اک پنهنجي هو آهي، نازڪ ڏاڍو جيڪو ۽ آهي ۾ تو ماڻهو نازڪ هن جيڪي کي ٻارن باقي ۽ آهي، ۾ گود جي هن جيڪا کي زال پنهنجي ۽ ڪندو، حسد ڏئي نه مان گوشت جي ٻارن پنهنجي کي هڪ ڪنهن مان انهن جيئن ته آهن، بچيا وٺ تنهنجي ۽ ۾ تنگي تنهنجي بچيو نه به ڪجهه وٺ هن ته ڇو کائيندو، هو کي جنهن ۽ نرم جيڪا ۾. شهرن سڀني تنهنجي ڪندا تنگ توکي دشمن تنهنجا ۾ جنهن ۾، مصيبت آهي ورتو تجربو جو هلڻ تي زمين ڪڏهن نه پير جي جنهن آهي، ۾ توهان عورت نازڪ مڙس پنهنجي ڪندي حسد سان اک پنهنجي هوءَ جي، نرمي ۽ نازڪي جي هن ته ڇاڪاڻ جي پوءِ پنهنجي ۽ کي، ڏيءَ پنهنجي ۽ کي پٽ پنهنجي ۽ آهي، ۾ ڇاتي جي هن جيڪو کي

ڏيندي، جنم هوءَ جيڪو کي ٻار پنهنجي ۽ آهي، نڪتي مان رانن جي هن جيڪا کي ڇمڙ تي طور ڳجهي ڪري جي ڪوٽ جي شين سڀني ويندي کائي کي انهن هوءَ ته ڇاکاڻ توهان کي توهان دشمن جو توهان ۾ جنهن ۾، مصيبت جي توهان ۽ ۾ تنگي جي توهان جا، قانون هن لفظ سڀ لاءِ ڪرڻ ٻڌندؤ نه توهان جيڪڏهن ڪندو، تنگ ۾ شهرن جي خدا جي توهان رب کي، نالي عجيب معزز هن لاءِ ڍڇڙ ۾، ڪتاب هن آهن لکيل جيڪي آءِ وڏا ڏکا کي، ڏکن جي ٻج تنهنجي آءِ ڪندو، عجيب کي ڏکن تنهنجي مالڪ آءِ کي. کان جنهن ٻڇڙو، جو مصر درد سڀ موتائيندو هو ۽ وفادار. آءِ خراب بيماريون آءِ عجيب، جيڪو ڏک هر ۽ بيماري، هر ۽ ويندا. چمڙي توسان اهي ۽ ٻچيو، کان منهن جي انهن تون آڻيندو، توتي مالڪ ۾، ڪتاب جي قانون هن آهي لکيل جيڪو اهو هر ۽ آهي، نه لکيل جو بدران جي ان ويندؤ، ڇڏيا ۾ انگ ننڍي توهان ۽ ڪري. تباهه توکي هو جو تيستائين نه آواز جي خداوند خدا پنهنجي توهان ته ڇو هئا، ۾ گڻ وانگر تارن جي آسمان توهان ئي ائين وڏائڻ، کي تو ۽ ڪرڻ ڇگو کي تو ٽيو خوش تي تو رب جيئن ٽيندو ائين ۽ ٻڌو. ويندؤ، کنيا مان زمين ان سان تيزيءَ اوهين ۽ ڪرڻ، تباهه کي تو ٽيندو خوش تي تو رب سڀني ٽوکي خدا تنهنجو رب ۽ لاءِ. ڪٽڻ ۾ وراثت کي ان ٽيو داخل اتي اوهين ۾ جنهن ديوتائن ٻين اتي تون ۽ تائين، آخر ٻئي کان آخر هڪ جي زمين ڇڏيندو، پکيڙي ۾ قومن پر ڪيو. يقين ڏاڏن پيءُ تنهنجن نه ۽ تو نه کي جن جي، پٽر ۽ ڪاڻ ڪندين، خدمت جي ملندو، ڏهراءُ ڪو کي تلي جي پيرن تنهنجي ئي نه ۽ ملندو، نه آرام کي تو به ۾ قومن انهن ۽ روح. سڙيندڙ ۽ اکيون، ٽيندڙ ناڪام ۽ ڏيندو، دل ڪندڙ نافرماني ٻي توکي اتي رب ۽ ۽ ڍڇندين، رات ۽ ڏينهن تون ۽ هوندي، لٽڪيل سامهون جي اکين تنهنجي زندگي تنهنجي ۽ شام؟ سگهي ٽي ڪيئن چوندين، تون جو صبح ڪندين. نه يقين تي زندگي پنهنجي تون تون کان جنهن کان، خوف جي دل تنهنجي صبح؟ سگهي ٽي ڪيئن چوندين، تون جو شام ڏانهن مصر توکي رب ۽ ڏسندين. تون جيڪي کان، خوابن جي اکين تنهنجي ۽ ڍڇندين،

نه لاءِ ڏسڻ کي ان وڌيڪ تون چيو، مون بابت جنهن ۾ رستي ان ۾، ٻيڙين موڙيندو واپس ۽ طور، ڪنيزن ۽ غلامن کي دشمنن جي توهان ويندا ڪيا وڪرو اتي توهان ۽ وڏائيندين؛ ته ڏنو کي موسىٰ رب حڪم جو جن آهن، لفظ جا عهد هي هوندو. نه ڪندڙ خريد به ڪو ڪين هن جيڪو سواءِ کان عهد ان ڪري، قائم ۾ زمين جي موآب لاءِ پٽن جي اسرائيل هو.ڏنو ۾ حوريب

29

جيڪو آهي ڏنو ڪجهه سڀ توهان چيو، ڪين ۽ سڏيو، کي پٽن جي اسرائيل سڀني موسىٰ سڄي سندس ۽ کي نوڪرن سندس ۽ فرعون اڳيان جي توهان ۾ زمين جي مصر رب نشانيون اهي آهن، ڏٺيون اکين جي توهان جيڪي آزمائشون وڏيون اهي ڪيو، کي زمين اکيون لاءِ ڏسڻ دل، لاءِ ڇاڻڻ تائين ڏينهن هن کي توهان خدا رب ۽ ڪم. عجيب وڏا اهي ۽ پراڻا ڪپڙا جا توهان آندو، ۾ ريگستان سال چاليهه کي توهان هن ۽ ڏنا. نه ڪن لاءِ ٻڌڻ ۽ شراب کاڌي، نه توهان روڻي ويا. نه گهٽجي کان پيرن جي توهان جوتا جا توهان ۽ ٽيا، نه اوهان آهيان. خدا جو توهان رب آءٔ ته ڇاڻو توهان جيئن ته پيتو، نه توهان پيئڻ سخت ۽ اسان بادشاھ جو باشان عوج ۽ بادشاھ جو حشبون سيهون ۽ هئا، آيا تائين جاءِ هن توهان اُها مون ۽ ورتي، زمين سندن اَسان ۽ ماريو، کي انهن اَسان نڪتا. ٻاهر لاءِ ملڻ ۾ جنگ سان لفظ سڀ جا عهد هن توهان ۽ ڏني. کي مَنَسّيٰ قبيلي اڌ ۽ کي، گاد ۽ کي، روبين ۾ قرعي توهان جيڪو سگهو سمجهي ڪجهه سڀ توهان جيئن ته رکندا، محفوظ لاءِ ڪرڻ عمل سردار، جا قبيلن جا توهان آهيو، ٻيٰا اڳيان جي خدا خداوند پنهنجي اڄ سڀ توهان ڪندا. هر جو اسرائيل آفيسر، جا توهان ۽ قاضي، جا توهان ۽ صلاح، جي بزرگن جي توهان ۽ جي خيمي جي توهان جيڪو پرديسي اهو ۽ ٻار، جا توهان ۽ عورتون، جون توهان ماٺهو،

داخل تائين، واري ڪٽ پاڻي جي توهان وٽي کان واري ڪٽڻ ڪاٺ جي توهان آهي، ۾ وچ خداوند جو توهان جيڪي ۾، لعنتن جي هن ۽ ۾، عهد جي خدا خداوند پنهنجي لاءِ ٽيڻ هو ۽ ڪري، قائم طور قوم هڪ لاءِ پنهنجي کي توهان هو ته ٿو؛ ناهي سان توهان اڄ خدا ۽ ابراهيم ڏاڏن ابا جي توهان هن جيئن ۽ چيو، کي توهان هن جيئن ٽيندو، خدا جو توهان عهد هي ٿو ڪريان مقرر آءُ اکيلو سان توهان رڳو نه ۽ کنيو. قسم سان يعقوب ۽ اسحاق جي خدا خداوند جي توهان اڄ سان توهان آهن هتي جيڪي به سان انهن پر لعنت، هي ۽ اسان ته ٿا ڄاڻو توهان ته ڇو اڄ. هتي سان توهان آهن نه جيڪي سان انهن ۽ سامهون، جن گذرياسين مان وچ جي قومن انهن اسان جيئن ۽ رهياسين، ۾ زمين جي مصر ڪيئن سون، ۽ چاندي پٽر، ۽ ڪاٺ بت، جا انهن ۽ نفرتون جون انهن ڏسو ۽ گذريو. توهان مان يا رواج، رسم جا ڏاڏا ابا يا عورت، يا ۾، توهان آهي ماڻهو ڪو نه آهن. وٺ انهن جيڪي انهن لاءِ ڪرڻ خدمت وڃي کان، جي توهان خدا رب ويو ڦري ذهن جو ڪنهن قبيلو، جيڪڏهن ٽيندو ۽ ۾. تلخي ۽ زهر وڌندڙ مٿي جڙ ۾ توهان آهي ڪو نه ديوتا؛ جا قومن شيون پاڪ چئيندي، پنهنجي، ۾ دل کي پاڻ ڏيندو برڪت ۽ جا، هن جا لعنت لفظ ٻڌندو گڏجي ڪري تباهه نه ته هلندس، جي منهنجي دل ۾ پٽڪڻ ته ڇو وڃن، ٿي کي مون رب غضب ويندو ٻاري پوءِ پر تي، هن ڪرڻ رحم خدا چاهيندو نه نه کي. گناهه بي گنهگار لکيل جون، هن جون عهد لعنتون سپ ۾ هن ويندا چمڙي ۽ ۾. ان ماڻهو جو هن جوش ۽ جو رب کي هن ڪندو الڳ ۽ کان. هينان آسمان جو هن نالو رب ڇڏيندو مٽائي ۽ ۾. هن ڪتاب آهن لکيل جيڪي مطابق، جي عهد جي لعنتن سيني مان، اسرائيل پٽن سيني ۾، بچڙائين اُتندا، پوءِ کان توهان جيڪي پٽ، جا توهان نسل، ٻيو چوندا آءُ ۾. ڪتاب جي قانون هن آءُ مارون جي زمين ان ڏسندا اُهي آءُ ايندو، مان زمين واري ڏورائي جيڪو پرڏيهي اُهو آءُ سڃي جي ان سڙيل؛ لوڻ آءُ گندهڪ تي، ان موڪليون رب جيڪي بيماريون، جون ان ادما عموره، ۽ سدوم جيئن سائو. ڪو تي ان چڙهندو نه اُپرندي، نه ويندي، پوکي نه زمين

چو چوندا، قومون سڀ ۽ ڪيو؛ تباهه ۾ قهر ۽ غضب رب کي جن ويا، ٿي تباهه صبوئيم ۽ انهن ته چوندا اهي آ۽ آهي؟ ڪير ڪاوڙ جو غضب وڏو هي ڪيو؟ ائين سان زمين هن رب ڪيو سان ڏاڏن ابن جي انهن هن جيڪو ڏنو، ڇڏي عهد جو رب خدا جي ڏاڏن ابن پنهنجي ڪئي عبادت جي ديوتائن ۾ين وچي ۽ ڪڍيو، مان زمين جي مصر کي انهن هن جڏهن هو سان غضب تي زمين ان رب آ۽ هو. ورهايو کي انهن هن نه ۽ هئا ڄاڻندا نه اهي کي جن رب ۽ آهن. لکيل ۾ ڪتاب جي شريعت هن جيڪي آڻي لعنتون سڀ تي ان ته ٿيو ناراض انهن ۽ ڇڏيو، ڪڍي ۾ طيش سخت گهڻي تمام ۽ قهر ۽ غضب مان زمين پنهنجي کي انهن لاءِ خدا خداوند جي اسان شيون لکيل آهي. هاڻي جيئن ڇڏيو، اڇلائي ۾ زمين ۾ي کي جا قانون هن جيئن ته آهن، لاءِ هميشه لاءِ ۾ارن جي اسان ۽ لاءِ اسان شيون ظاهر پر آهن، شيون ظاهر پر آهن، لاءِ خدا خداوند جي اسان شيون لکيل ڪريون. عمل تي لفظ سڀ تي لفظ سڀ جا قانون هن اسين جيئن ته آهن، لاءِ هميشه لاءِ ۾ارن جي اسان ۽ لاءِ اسان ڪريون.عمل

30

ڏني مون جيڪا لعنت، ۽ برڪت لفظ، سڀ اهي تي تو اچن اهي جڏهن ٿيندو اهو ۽ کي توهان رب جتي ۾، قومن سڀني ڪندؤ قبول ۾ دل پنهنجي توهان اڳيان؛ منهن تنهنجي ٻڌندؤ آواز سندس توهان ۽ موٽندؤ، ڏانهن خدا پنهنجي رب توهان ۽ ڪري، منتشر اتي مان، دل سڄي پنهنجي ٿو، ڏيان حڪم کي توهان اڄ مان جيڪي مطابق شين سڀني انهن رحم تي توهان ۽ ڏيندو، شفا کي گناهن جي توهان رب ۽ مان، روح سڄي پنهنجي ۽ منتشر اتي کي توهان رب ۾ جن مان، قومن سڀني انهن ڪندو گڏ کي توهان ٻيهر ۽ ڪندو، به کان اتان هجي، تائين آخر ٻئي کان آخر هڪ جي آسمان ڦهلاءُ تنهنجو جيڪڏهن ڪيو.

تنهنجو ۽ وڻندو. توکي خدا تنهنجو مالڪ کان اتان ۽ ڪندو، گڏ توکي خدا تنهنجو مالڪ تون ۽ هئي، ملي ۾ وراثت کي پيءُ تنهنجي جيڪا ۾ زمين ان آڻيندو کان اُتان کي تو خدا کان پيءُ تنهنجي کي تو هو ۽ ڪندو، پلائي سان تو هو ۽ ڪندين، حاصل ۾ وراثت کي ان طرح چگيءَ کي دل جي اولاد جي توهان ۽ کي دل جي توهان رب ۽ ڪندو. گهٽو وڌيڪ سڄي پنهنجي ۽ دل سڄي پنهنجي سان خدا پنهنجي رب توهان جيئن ته ڪندو، صاف لعنتون اهي خدا تنهنجو مالڪ ڏيندو ۽ رهو. جيئرا توهان جيئن ته ڪريو، پيار مان روح ۽ ڪيو. تعاقب توکي جن ٿا، ڪن نفرت توسان جيڪي تي انهن ۽ تي، دشمنن تنهنجي مان جيترا ڪندين، حڪم جا هن ۽ ٻڌندين، آواز جي رب خدا پنهنجي ۽ ايندين موٽي تون هر جي هٽن تنهنجي ڏيندو برڪت توکي خدا تنهنجو رب ۽ ٿو. ڪريان حڪم توکي اڄ جي زمين تنهنجي ۽ ۾، اولاد جي ڀورن تنهنجي ۽ ۾، اولاد جي پيٽ تنهنجي ۾، ڪم جيئن ۾، شين سڀين تي تو لاءِ ٿين خوش ايندو واپس خدا تنهنجو رب ته چو ۾، پيداوار کي، آواز جي خدا تنهنجي رب ٻڌندين تون جيڪڏهن تي؛ ڏاڏن ابن تنهنجي ٿيو خوش هو لکيل جيڪي کي فيصلن سندس ۽ کي، قانونن سندس ۽ کي، حڪمن سندس لاءِ سنڀالڻ پنهنجي ڏانهن خدا تنهنجي رب موٽندين تون جيڪڏهن ۾؛ ڪتاب جي شريعت هن آهن ٿو، ڏيان توکي اڄ مان جيڪو حڪم هي ته چو مان. روح سڄي پنهنجي ۽ مان، دل سڄي ڪير ته، چوڻ اهو ناهي، مٿي ۾ آسمان اهو آهي. پري کان تو ئي نه ۽ آهي ڏکيو ڏاڍو نه عمل تي ان اسين ٻڌي کي ان ۽ وڻندو، کي ان لاءِ اسان ۽ چڙهندو، ڏانهن آسمان لاءِ اسان ۽ ڪندو، پار پار جي سمنڊ لاءِ اسان ڪير چوندي، آهي، پار جي سمنڊ اهو نه ڪنداسين؟ ڪلام اهو ڪنداسين؟ اسين ۽ ڪندو، لائق ٻڌڻ کي ان لاءِ اسان ۽ وڻندو، کي ان لاءِ اسان کي ان ۾، هٽن تنهنجي ۽ ۾، دل تنهنجي ۽ ۾، وات تنهنجي آهي، نزديڪ گهٽو تمام تنهنجي ڇڏي رکي خرابي ۽ سڀائي موت، ۽ زندگي اڄيان منهن تنهنجي اڄ مون ڏس، لاءِ. ڪرڻ حڪم توکي اڄ مان جيڪي ٻڌين، کي حڪمن جي خدا رب پنهنجي تون جيڪڏهن آهي.

جي هن ۽ هلڻ، تي رستن سيني جي هن ڪرڻ، محبت سان خدا رب پنهنجي ٿو، ڪريان توکي خدا رب تنهنجو ۽ ٽيندؤ، گهٽا ۽ رهندين، جيئرو تون ته سنپالڻ، کي فيصلن ۽ قانونن لاءِ وٺڻ ۾ وراثت کي ان ٽي داخل اتي تون ۾ جنهن ڏيندو، برڪت ۾ زمين سموري ان ديوتائن ٻين وڃي ٻڌکي ۽ ٻڌين، نه تون ۽ وڃي، ڦري دل تنهنجو جيڪڏهن ۽ ٿو. وڃين تباهيءَ ته ٿو ڪريان اعلان توکي اڄ مان ته ڪرين، خدمت جي انهن ۽ ڪرين سجدو کي پار اُردن تون ۾ جنهن ٽيندؤ، نه وارا عمر ڊگهي تي زمين ان تون ۽ ويندؤ، ٽي تباهه سان ۽ آسمان ٿو ڏيان گواهي کي توهان اڄ آءٌ لاءِ. وٺڻ ۾ ورڻي کي ان اُتي آهيو رهيا ڪري لعنت؛ ۽ برڪت آهي، چڏيو رکي اڇيان منهن جي توهان مون موت ۽ زندگي کي، زمين سان، خدا تنهنجي رب ڪرڻ پيار ٻج، تنهنجو ۽ تون رهين جيئرو ته تون، چونڊ زندگي تنهنجي ڊگهائي ۽ زندگي تنهنجي آهي هي ته ڇو کيس؛ پکڙڻ ۽ کي، آواز سندس ٻڌڻ اسحاق ۽ ابراهيم ڏاڏن ابا تنهنجي رب کنيو قسم جو جنهن تي، زمين ان رهڻ جي، ڏينهن کين.لاءِ ڏيڻ کي يعقوب ۽

31

هن ۽ ڪيو، مڪمل ڳالهائڻ ڏانهن پٽن جي اسرائيل سيني کي لفظن سيني انهن موسىٰ ۽ قابل جي وڃڻ ٻاهر ۽ ٽيڻ داخل اجا مان آهيان؛ جو سالن ويهه ۽ سؤ اڄ مان چيو، کي انهن خدا اهو رب ڪندين. نه پار کي اردن هن تون چيو، کي مون رب پر سگهندس؛ ٽي نه تباهه کان اڇيان تنهنجي کي قومن انهن هي آهي، هلندو اڇيان تنهنجي جيڪو تنهنجو، آهي. ڳالهايو رب جيئن هلندو، اڇيان تنهنجي يشوع ۽ ٽيندين، وارث جو انهن تون ۽ ڪندو، ٻن جي قوم اموري عوج، ۽ سيهون هن جيئن ڪندو ائين سان انهن خدا تنهنجو رب ۽ کي انهن هن جيئن سان، زمين جي انهن ۽ هئا، پار جي اردن جيڪي ڪيو، سان بادشاهن

ائين سان اهن توهان ۾ ڪيا، حوالي جي توهان اهي رب ۾ ڪيو. تباهه تي طور مڪمل خوفزده نه ٻڌ، نه ٽي، مضبوط ۾ ٽي بهادر هو. ڏنو حڪم کي توهان مون جيئن ڪندؤ، جي توهان گڏ سان توهان جيڪو خدا تنهنجو رب ته ڇو ٻڌي، کان منهن جي انهن نه ٽي، ۾ سڏيو، کي يشوع موسىٰ ۾ ڏيندو. ڇڏي توکي ته نه ڇڏيندو، توکي ته نه ٽو، هلي اڳيان جي قوم هن تون ته ڇو ٽي، مضبوط ۾ جرئتمند ڇيو، ڪيس اڳيان جي اسرائيل سڄي ڪنيو قسم سان ڏاڏن ابن تنهنجي رب لاءِ ڏيڻ کي جنهن ٽيندين، داخل ۾ زمين ان اڳيان توهان ٽو، ڪري سفر گڏ سان توهان جيڪو رب ۾ ٻٽائيندين. وارث جو ان کين تون ۾ هو، قانون هن موسيٰ ۾ ٽيو. بزدل نه ۾ ٻڌو، نه ڏيندو، ڇڏي کي توهان ئي نه ۾ ڇڏيندو، نه کي عهد جي رب جيڪي ڏنا کي پادرين مان پٽن جي ليوي اهي ۾ لکيا، ۾ ڪتاب هڪ لفظ جا حڪم ۾ ڏينهن هن کين موسىٰ ۾ کي. بزرگن جي پٽن جي اسرائيل ۾ هئا، ڪٹندا صندوق جو سڄو جڏهن ۾، عيد جي خيمن ۾ وقت جي سال جي آزاديءَ پوءِ کان سالن ستن چئي، ڏنو، کي جنهن ۾ جاءِ ان لاءِ، ڏسڻ اڳيان جي خدا خداوند جي توهان ڪري سفر گڏ اسرائيل ۾ ڪنن جي انهن اڳيان جي اسرائيل سڄي کي شريعت هن توهان چونڊيندو، خداوند جي توهان جيڪو کي پرديسي ۾ ٻارن ۾ عورتن ۾ مردن ڪري، گڏ کي ماٹهن پڙهندا، ٻڌن، کان خدا جي توهان خداوند سکن اهي جيئن ته ۾ ٻڌن، اهي جيئن ته آهي، ۾ شهرن ڄاڻن، نه جيڪي پٽ جا انهن ۾ لاءِ. ڪرڻ کي لفظن سيني جي شريعت هن ٻڌندا اهي ۾ جيئرا اهي جيترا ۾ ڏينهن سيني ٻڌن، کان خدا خداوند جي توهان ته سکندا ۾ ٻڌندا اهي رب ۾ لاءِ. وڻ ۾ وراثت کي ان اتي آهيو رهيا ڪري پار اردن توهان ۾ جنهن تي، زمين آهن ۾ سڏ، کي يشوع آهن، ويا اچي ويجها ڏينهن جا موت تنهنجي ڏس، چيو، کي موسيٰ يشوع ۾ موسيٰ ۾ ڏيندس. حڪم کيس مان ۾ بينو، وٽ دروازن جي خيمي جي شاهدي هيٺ ۾ بادل رَبِّ ۾ بينا. وٽ دروازن جي خيمي جي شاهدي ۾ ويا، ۾ خيمي جي شاهدي جي شاهديءَ ستون جو بادل ۾ بينو، وٽ دروازن جي خيمي جي شاهديءَ ۾ آيو، لهي

پيءُ پنهنجي ساڻ سمهندين تون ڏس، کي، موسىٰ رب چيو ۽ ٻيئو. وٽ دروازن جي خيمي داخل هي ۾ جنهن جي، زمين پٹيان جي ديوتائن اجنبي ڪندو زنا ماڻهو هي اُٹي ۽ جي، سان انهن مون جيڪو کي، عهد منهنجي ٽوڙيندا ۽ کي، مون ويندا ڇڏي اهي ۽ ٹيندو، ۽ ڏيندس، ڇڏي کي انهن آئون ۽ ۾، ڏينهن ان ڪاوڙيندس ۾ ڪاوڙ تي انهن آئون ۽ ڪيو. ۽ برائيون گھٹيون کي هن اهي ۽ ٹيندو، کاتو اهو ۽ ڇڏيندس، موڙي کان انهن منهن پنهنجو انهن آهي، نه ۾ مون خدا منهنجو رب ته ڇو چوندو، ۾ ڏينهن ان ۽ ڳولیندا، مصيبتون ان ڇڏيندس موڙي کان انهن منهن پنهنجو سان موڙڻ پر مان ورتو. ڳولي کي مون برائين ڏانهن ديوتائن اجنبي انهن ته ڇو ڪيا، انهن جيڪي ڪري جي بدين سيني ۾، ڏينهن کي ان ۽ سيکاريو، کي پٹن جي اسرائيل کي ان ۽ لکو، لفظ جا گيت هن هاٹي ۽ موڙيو. ٹئي. ڏيندڙ گواهي ۾ پٹن جي اسرائيل لاءِ منهنجي گيت هي ته وجهو، ۾ وات جي انهن قسم جو ڏيڻ کي ڏاڏن ابن جي انهن مون جيڪا آٹيندس، ۾ زمين سڻي ان کي انهن آئون رجائيندا، ويا ڀرجي ۽ کائيندا، اهي ۽ ٹي، وهي سان ماکي ۽ کير جيڪا زمين اها هو، کنيو ڪاوڙائيندا، کي مون اهي ۽ ڪندا، خدمت جي انهن ۽ موٹندا، ڏانهن ديوتائن اجنبي اهي ۽ ڪيو متبادل طور ڏيندڙ گواهي ۾ منهن جي انهن گيت هي ۽ ٹوڙيندا. کي عهد منهنجي ۽ ڇو ويندو، نه وساريو مان وات جي اولاد جي انهن ۽ مان وات جي انهن اهو ته ڇو ويندو، انهن مان جو اڳ کان ان ٹا، ڪن هتي اڄ اهي جيڪا ٹو، ڄاڻان کي بچائي جي انهن مان ته پوءِ هو. کنيو قسم سان ڏاڏن ابا جي انهن مون جو جنهن آٹيان، ۾ زمين سڻي ان کي کي يشوع هن ۽ سيکاريو. کي پٹن جي اسرائيل کي اُن ۽ لکيو، ۾ ڏينهن اُن گيت هي موسىٰ ۾ زمين ان کي پٹن جي اسرائيل تون ته ڇو ٹي، طاقتور ۽ مضبوط چيو، ۽ ڈنو، حڪم جڏهن هوندو. سان تنهنجي پاڻ هو ۽ هئي، ڪئي قسم سان انهن رب جي جنهن آئيندين، لاوي هن ۽ تائين، آخر ڪيو مڪمل لکڻ ۾ ڪتاب هڪ لفظ سپ جا قانون هن موسىٰ قانون هن چئي، ڈنو، حڪم هئا ڪٹندا صندوق جو عهد جي رب جيڪي کي وارن قبيلي

۾ پاسي جي صندوق جي عهد جي رب خداءِ جي توهان کي ان توهان وٽي، ڪتاب جو ۽ کي، پڙڪائڻ تنهنجي ٿو ڇاڻان مان ته ڇو هوندو. لاءِ شاهدي ۾ توهان اتي اهو ۽ رکندؤ؛ جي خدا توهان اڄ، سان توهان سان جيئري منهنجي اجا ته ڇو کي، ڳڇيءَ سخت تنهنجي قبيلي جي توهان نه؟ ڪيئن پوءِ کان موت منهنجي پوءِ ته هئا، ڪندا بغاوت خلاف جي انهن آئون جيئن ته ڪريو، گڏ ويجهو منهنجي کي آفيسرن ۽ قاضين بزرگن، اڳواڻن، مان ڏينڊس. گواهي جي زمين ۽ آسمان کي انهن آئون ۽ ڳالهائيندس، لفظ سڀ اهي ۾ ڪنن ان توهان ۽ ڪندؤ، قانوني بي سان قانونيءَ بي توهان پوءِ کان موت منهنجي ته ٿو ڇاڻان کي توهان ۾ ڏينهن آخري ۽ ڏنو، حڪم کي توهان مون جو جنهن ويندؤ ڦري کان رستي سان ڪمن جي هٽن پنهنجي ۽ ڪندؤ، برائي اڳيان جي رب توهان ته ڇو ملنديون، برائيون تائين آخر لفظ جا گيت هن ۾ ڪنن جي گڏجاڻيءَ سيني موسيٰ ۽ ڪاوڙائيندؤ. ڪيس ڳالهايا.

32

جو چوڻ منهنجو ٻڌي. لفظ جا وات منهنجي ڏرتي ۽ ڳالهائيندس، مان ۽ ڏي، ڏيان آسمان، گهاس مينهن جيئن اوس، جيئن اڇن هيٺ لفظ منهنجا ۽ مينهن، جيئن وڃي ڪيو انتظار کي خدا جي اسان سڏيو، نالو جو خداوند مون ته ڇو تي. گهاس برفباري جيئن ۽ تي، آهي، وفادار خدا آهن، فيصلا رستا سڀ سندس ۽ ڪم، سندس آهن سچا خدا، ڏيو. عظمت قابل نه، ٻار جا هن ڪيو، گناهه هنن مالڪ. آهي پاڪ ۽ نيڪ ناهي، ناانصافي ڪو ۽ آهيو؟ رهيا ڪري واپس کي رب شيون اهي توهان ڇا نسل. ٽيل خراب ۽ ٽيڑهي ملامت، ۽ ڪيو نه حاصل کي توهان پاڻ پيءُ جي توهان ڇا عقلمند؟ نه ۽ بيوقوف ماڻهو ائين نسلن سال سمجهو جا، دور ڏينهن ڪريو ياد ڏني؟ شڪل کي توهان ۽ ٺاهيو کي توهان

توڪي اهي ۽ ڪان بزرگن پنهنجي ٻڌائيندو، توڪي هو ۽ پڇ ڪان پيءُ پنهنجي لاءِ. نسلن جي تڏهن پکيڙيو، ڪي پٽن جي آدم جيئن ورهايو، ڪي قومن مٿاهون ڪان سپ جڏهن چوندا. حصو جو خداوند ۽ ڪيون. مقرر حدون جون قومن مطابق تعداد جي فرشتن جي خدا ۾ ريگستان ڪيس هن اسرائيل. حصو ماپيل جو وراثت سندس ٿيو، يعقوب ماڻهو سندس تعليم ڪيس ۽ ڪيو گهيرو ڪيس هن ۾؛ زمين واري پاڻي بي ۾، گرمي جي اڇ ڪيو، ڪافي ٿو، ڊڪي ڪي آکيري پنهنجي عقاب جيئن پُتلي؛ جي اڪ جيئن رکيو، محفوظ ڪيس ۽ ڏني، ڪلهن پنهنجي ڪي انهن ۽ ورتو، وڻي ڪي انهن پکيڙي پر پنهنجا منڊلايو، تي ٻچن پنهنجي ۽ انهن هن هو. نه ديوتا اجنبي ڪو سان انهن رهيو، هلائيندو ڪي انهن اڪيلو رب ڪنيو. تي مان پٽر انهن کارايو، پيداوار زميني ڪي انهن هن آيو، ڪٽي مٽي تي طاقت جي زمين ڪي رامس ۽ ارنون ٽلهي ڪير، جو رڍن ۽ گهيو جو مڪڙ تيل. مان پٽر سخت ۽ چوسيو، ماکي شراب هن -رت جو انگور ۽ سان، ڪٽڪ ٽلهي جي گردن پٽ، جا ٻکرين ۽ ٻکرن سان، ٿيو، ٽلهو ٿيو، ٽلهو هو ڇڏيائين، ماري لات پياري ۽ ويو، ڀريو ۽ ڪائو يعقوب ۽ پيتو. خدا ڏيندڙ نجات پنهنجي هو ۽ ناهيو، ڪيس جنهن ڏنو ڇڏي ڪي خدا هن ۽ ٿيو، ويڪرو ڪي مون هنن ۾ نفرتن جي انهن پڙڪايو، سان ديوتائن اجنبي ڪي مون هنن ويو. ڦري ڪان نه هنن ڪي جن ڪي ديوتائن اهڙن نه، ڪي خدا ۽ ڪيون، قرباني ڪي پوتن هنن ڪيو. تلخ جنهن خدا ڄاڻيو. نه ڏاڏن ابا جي هنن ڪي جن آهن، ويا اڇي جيڪي تازا نوان ڄاڻيو، رب ۽ ٿو. پالي توڪي جيڪو ڇڏيو وساري ڪي خدا تو ۽ ڏنو، ڇڏي تو ڪيو، پيدا توڪي مان چيو، ۽ ويو، ڪاوڙايو ڪري جي ڪاوڙ جي ڏيئرن ۽ پٽن پنهنجي ۽ ڪيو؛ حسد ۽ ڏنو، ڇو ٿيندو؛ ڇا ڪي انهن ۾ ڏينهن آخري ته ڏيڪاريندس ۽ ڦيرائيندس، ڪان انهن منهن پنهنجو وجهي ۾ حسد ڪي مون هنن ناهي. ايمان ۾ انهن ۾ جن پٽ آهي، نسل بگڙيل هڪ اها ته حسد ڪي انهن مان ۽ ڪاوڙايو، ۾ بتن پنهنجن ڪي مون هنن ناهي، خدا جيڪو تي ان ڇڏيو ڪاوڙائيندس. ڪي انهن مان تي قوم بيوقوف هڪ ناهي، قوم جيڪا تي ان وجهندس ۾

۾ زمين سڙندي، تائين هيڊس هيڻان جيڪا آهي، وئي ٻاري باهه مان ڪاوڙ منهنجي ته ڇو گڏ برائيون تي انهن مان ڇڏيندي. ساڙي بنياد جا جبلن ويندي، ڪائي ڪي پيداوار جي ان پکين ۾ ٽيندڙ تباهه سان بک ڪندس. خرچ ۾ جنگ خلاف جي انهن تير پنهنجا ۾ ڪندس، غضب موڪليندس، ۾ انهن ڏند جا جانورن جهنگلي ڇڪڻ، پوئتي لاعلاج ۾ سان، ڪائڻ جي مان پنڌارن ۾ ڪندي، اولاد بي ڪي انهن تلوار ٻاهران جي. ڇڪيندڙن تي زمين گڏ سان انهن آئون چيو، مون سان. ماڻهوءَ پوڙهي ٻار وارو پيئڻ ڪير سان، ڪنواري نوجوان خوف؛ جيڪڏهن ڪندس. ختم ڪي يادگار جي انهن مان ماڻهن آئون پر ڇڏيندس، پيرائي ٽڙي ڪي مخالف جيئن ته ڪن، نه ڍڳهو اهي جيئن ته ها، هجي نه ڪري جي ڪاوڙ جي دشمنن ڪيو. ڪجهه سڀ هي رب، نه ۾ هٽ، بلند جي اسان ته، چون نه ۾ ڪن، نه حملو گڏجي سوچ جي سمجهڻ هنن ناهي. علم ۾ انهن ۾ آهي، ڇڏيو وڃائي ڪي مشوري جنهن آهي قوم ۾ ڪندو، تعاقب جو هزار هڪ ڪيئن ڪن. قبول شيون اهي ۾ وقت واري اچڻ ڪئي، نه ڪي انهن رب ۾ هجي، ڪيو نه وڪرو ڪي انهن خدا جيڪڏهن هٽائيندا، ڪي هزارن ڏهه ۾ه دشمن جا اسان ۾ آهن، نه جهڙا خدا جي اسان ديوتا جا انهن ته ڇو هجي؟ ڪيو نه حوالي ۾ آهي، مان واهه جي انگورن جي سدوم واهه جو انگورن جو انهن ته ڇو آهن. بيوقوف لاءِ انهن گڇو جو تلخيءَ آهي، انگور جو زهر انگور جو انهن آهي، مان گمورا شاخ جي انهن نه ڇا آهي. لاعلاج غضب جو نانگن زهريلن ۾ آهي، غضب جو نانگن شراب جي انهن آهي. انتقام آهن؟ لڳل مُهر ۾ خزاني منهنجي ۾ آهن، ويون ڪيون گڏ وٽ منهنجي شيون اهي جو تباهي جي انهن ته ڇو پوي، ڦٽي پير جو انهن جڏهن ڏيندس، واپس آئون ۾ ڏينهن جي پنهنجي رب ته ڇو آهن. موجود اهي آهن تيار لاءِ توهان جيڪي ۾ آهي، ويجهو ڏينهن اهي ته ڏئو هن ته ڇو ويندو؛ ڏني تسلي هو تي ٻانهن پنهنجي ۾ ڪندو، انصاف جو ماڻهن ديوتا، سندن آهن ڪٽے چيو، رب ۾ آهن؛ ڪمزور ۾ آهن، ڇڏيل ۾ قيد ۾ آهن، ٽيل ڪمزور جي جن ۾ هئي، ڪائي توهان ٽلهي جي قربانين جي جن هو، ڪيو پروسو انهن تي جن

توهان اُهي ۾ ڪن مدد جي توهان اُهي ۾ اُٿن اُهي هئي؟ پيئي توهان شراب جي پيشڪش مان ناهي، خدا ڪو سواءِ ڪان مون ۾ آهيان، مان ته ڏسو ڏسو وڃن. ٽي محافظ لاءِ جيڪو ناهي به ڪو ۾ ڏيندس، شفا مان ۾ مارينڊس مان ڪندس، جيئرو ۾ مارينڊس پنهنجي مان ۾ ڪٽندس، ڏانهن آسمان هٽ پنهنجو مان ته ڇو ڇڏائيندو. مان هٽن منهنجي مان ته ڇو آهيان؛ جيئرو لاءِ هميشه مان چوندس، مان ۾ ڪائيندس؛ قسم جو هٽ ساڃي ۾ رکندو، پکڙي ڪي انصاف هٽ منهنجو ۾ ڪندس، تيز وانگر بجليءَ ڪي تلوار پنهنجي مان ڏينڊس. بدلو ڪي انهن ٽا ڪن نفرت کان مون جيڪي ۾ ڏينڊس، سزا ڪي دشمنن مان ۾ کان رت جي زخمين کائيندي گوشت تلوار منهنجي ۾ ڪندس، مست سان رت تير پنهنجا سپ جا خدا ۾ ٽيو، خوش گڏ سان هن آسمانو! اي کان. مٽي جي حڪمرانن دشمن کان، قيد پٽ سپ جا خدا ۾ ٽيو، خوش گڏ سان ماڻهن جي هن قوموا! اي ڪن، سجدو ڪي هن قاصد ونڊندو بدلو هو ۾ ٽو، وڃي ورتو بدلو جو رت جي پٽن جي هن ته ڇو ڪن، مضبوط ڪي هن زمين جي ماڻهن پنهنجي مالڪ ۾ ڏيندو، بدلو ڪي ڪندڻن نفرت ۾ ڏيندو، سزا ڪي دشمنن ۾ ڪي پٽن جي اسرائيل ڪي ان ۾ لکيو، ڏينهن ان گيت هي موسىٰ ۾ ڪندو. صاف ڪي ۾ هو ڳالهايا، ۾ ڪنن جي ماڻهن لفظ سپ جا قانون هن ۾ ٽيو، داخل موسىٰ ۾ سيکاريو، چيو، ڪي انهن هن ۾ ڪيو. مڪمل ڳالهائڻ سان اسرائيل سڃي موسيٰ ۾ نون. بن يشوع ٽو، ڏيان گواهي ڪي توهان اڄ مان جي جن ڏيو، ڏيان تي لفظن سيني انهن ۾ دل پنهنجي ۾ سنيالڻ ڪي لفظن سيني جي قانون هن ته ڪندا، حڪم ڪي پٽن پنهنجي توهان جيڪي آهي، زندگي جي توهان هي ته ڇو ناهي، لفظ خالي ڪو لاءِ توهان هي ته ڇو ڪرڻ. عمل اتي ڪري پار اردن توهان ۾ جنهن رهندا، ڊگهو تي زمين توهان سبب جي لفظ هن ۾ چڙهه چئي، ۾، ڏينهن هن ڳالهايو سان موسىٰ رب ۾ آهيو. رهيا وڃي لاءِ ونڻ ۾ وراثت منهن جي يريحو آهي ۾ زمين جي موآب جيڪو آهي جبل نبو هي ڏانهن، جبل عباريم ۾ جبل مر ۾ ڪي، پٽن جي اسرائيل ٽو ڏيان مان جيڪا زمين، جي ڪنعان ڏس ۾ مطابق،

سان طريقي جنهن ڏانهن؛ ماڻهن تنهنجي وچ ڪيو گڏ ۾ اتي، ٿو چڙهين تون ڏانهن جنهن توهان ته ڇو ڏانهن. ماڻهن سندس ويو ڪيو گڏ ۾ ٻ، جبل هور ويو مري پاڻ تنهنجو هارون تي پاڻي واري تڪرار جي قادش ٻ پٽن جي اسرائيل ڪئي نافرماني جي لفظ منهنجي سامهون ڪيو. نه پاڪ ٻ پٽن جي اسرائيل کي مون توهان ته ڇو ٻ، ريگستان جي سين ٽيندين.نه داخل اتي پر ڏسندين، زمين تون

33

پنهنجي کي پٽن جي اسرائيل ماڻهوءَ، جي خدا موسيٰ، جيڪا آهي برڪت اها هيءَ ۾ آهي، ٽيو ظاهر تي اسان کان سعير ۾ آهي، آيو کان سينا رب چيو، هن ۾ ڏني. اڳ کان موت جا هن کان پاسي ساڄي جي هن سان، لکين جي قادس ڪئي، جلدي کان جبل جي فاران ۾ ويا ڪيا پاڪ جيڪي سپ ۾ بچايو، کي ماڻهن پنهنجي هن ۾ آهن. گڏ سان هن فرشتا قانون مان لفظن سندس هن ۾ آهن؛ هيڻان تنهنجي اهي ۾ آهن؛ هيڻان جي هٿن تنهنجي پياري ۾ وراثت. لاءِ گڏجاڻين جي يعقوب ڏنو، حڪم کي اسان موسيٰ جيڪو ڪيو، حاصل روبين ٽين. گڏ گڏ سان قبيلن جي اسرائيل حڪمران جا قومن جڏهن ٽيندو، حڪمران ٻ ۾ ٻڌ، آواز جي يهودا رب اي آهي، يهودا هي ۾ هجي. گهٽو ٻ تعداد ۾ مري، نه ۾ رهي، جيئرو مددگار کان دشمنن تون ۾ ڪندا، فرق لاءِ هن هٿ جا هن اچين، ڏانهن قوم جي هن تون پاڪ ان سچ سندس ۾ شيون، صاف سندس ڏيو کي لاويءَ چيو، کي لاويءَ ۾ ٽيندين. جي؛ تڪرار تي پاڻيءَ چيو بُرو کيس انهن ٻ؛ آزمائش آزمايو انهن کي جنهن کي، ماڻهوءَ سڃاڻيو، نه کي پائرن سندس ۾ آهي، ڏنو نه توکي مون کي، ماءُ ۾ کي پيءُ ٿو چوي جيڪو محفوظ عهد جو توهان ۾ سنياليا، ڪلام جا توهان هن ڪيو؛ انڪار کان پٽن سندس ۾ اهي قانون، تنهنجو کي اسرائيل ۾ ڪندا، ظاهر حڪم تنهنجا کي يعقوب اهي ڪيو.

کي طاقت جي هن رب، اي رکندا. بخور ۾ غضب تنهنجي هميشه تي گاهه قربان تنهنجي کمر جي دشمنن ٽيل کڑا اٿي خلاف جي هن ڪر، قبول ڪم جا هٿن جي هن ۽ ڏي، برڪت جو رب چيو، کي بنيامين ۽ اٽن. نه اهي ٽا، ڪن نفرت کان هن جيڪي ۽ ڇڏ، ٽوڙي کي ڪلهن سندس ۽ ڪندو، ڇانو تي ڏينهن سيني کيس خدا ۽ رهندو، سان اعتماد محبوب جي آسمان زمين، جي هن مان برڪت جي رب چيو، کي يوسف ۽ ڏنو. آرام ۾ وچ جي جي پيداوار جي رستن جي سج ۽ مان، چشمن اونهي کان هيڻان ۽ مان، اوس ۽ مان، وقتن سدائين ۽ مان، چوٽي جي جبلن جي شروعات مان، ملاپن جي مهينن ۽ موجب، موسم ان آهن ٽيل قبول جيڪي ۽ موجب؛ موسم جي جرڙ جي زمين ۽ مان، چوٽي جي ٽڪرين ويل ڏني عزت تي پائرن ۽ اچن، تي مٽي جي يوسف اهي ٽيو، ظاهر ۾ جهنگ جيڪو کي جا هن سِنگ جا يونيڪارن آهي، جي هن سُندرتا جي ٻکري ڇاول پهرين تي. چوٽي جي افرائيم هي تائين، آخر جي زمين گڏجي، ڏيندو سِنگ کي قومن هو سان انهن آهن، سِنگ زبولون ٽي خوش چيو، کي زبولون ۽ آهن. هزارون جا منسي هي ۽ آهن، هزارون ڏهه جا اتي توهان ۽ ويندیون، ٽي تباهه قومون ۾. خيمن پنهنجي يساڪار ۽ ۾، روانگي پنهنجي ۽ کارائيندي، کي توهان دولت جي سمنڊ ته ڇو ڪندا، قرباني جي انصاف اتي ۽ سڏيندا، شينهن جيئن وڏائيندڙ، کي گاد آهي وارو برڪت چيو، لاءِ گاد ۽ واپار. جو رهندڙن ساحلي اتي ته ڇو ڏنو، ميوو پهريون پنهنجو هن ۽ ڇڏيو. ٽوڙي کي حڪمران ۽ ڪنڊ ڪيو، آرام مالڪ هئا، ٽيا گڏ گڏ سان اڳواٽن جي قومن جيڪي وئي، ورهائي زمين جي حڪمرانن ٻچو جو شينهن ڊان چيو، کي ڊان ۽ ڪيو. سان اسرائيل فيصلو سندس ۽ ڪيو، انصاف ۽ آهي، ڀرپوري جي شين ٽيل قبول نفتالي چيو، کي نفتالي ۽ ڏيندو. ٽپو مان بسن ۽ آهي، برڪت چيو، کي آشير ۽ ٽيندو. وارث جو ڏکڻ ۽ سمنڊ وڃي، ڀريو سان برڪت جي رب ۾ تيل پير پنهنجو هو ٽيندو، قبول وٽ پائرن پنهنجي هو ۽ آشير، مان ٻارن آهي وارو طاقت تنهنجي تيئن آهن، ڏينهن تنهنجا جيئن هوندو، جوتو سندس پيتل ۽ لوهه ٻوڙيندو.

۽ مددگار، تنهنجو ٿو رکي قدم تي آسمان جيڪو جو، محبوب خدا جيئن آهي نه هوندي. وهندڙ هميشه ۽ ڏيکيندي، توکي شروعات جي خدا ۽ آهي. وارو عظمت جو آسمان جيڪو تباهه چئيندي، ڇڏيندو، ڪيڙي کي دشمن کان منهن تنهنجي ۽ هيٺ، طاقت جي بازوئن ۽ تي، شراب ۽ اناج تي، زمين جي يعقوب اڪيلو رهندو، سان ڀروسي اسرائيل ۽ ٽئين. تنهنجي آهي ڪير اسرائيل؛ تون آهين مبارڪ هوندو. ئي ڪڪر سان شبنم توکي آسمان ۽ ڪندو، بچاءُ تنهنجو مددگار تنهنجو وڃي؟ پئي بچائي طرفان رب جيڪا قوم جهڙو، تي ڇڇيءَ جي انهن تون ۽ ڳالهائيندا؛ ڪوڙ سان تو دشمن تنهنجا ۽ آهي؛ فخر تنهنجو تلوار چڙهندين.

34

يريحو جيڪا تي، چوٽي جي فسگا تي، جبل نبو کان موآب اربوٽ چڙهيو مٿي موسيٰ ۽ نفتالي سڄي ۽ تائين، دان زمين جي گلعاد سڄي ڏيکاريو ڪيس رب ۽ آهي؛ تي منهن جي سمنڊ آخري زمين جي يهودا سڄي ۽ جي، منسي ۽ زمين، جي افرائيم سڄي ۽ زمين، جي مالڪ ۽ تائين. زغر شهر، جو ڪجورن علائقا، وارا ڀرپاسي جا يريحو ۽ ريگستان، ۽ تائين، قسم کي يعقوب ۽ اسحاق ۽ ابراهام مون جو جنهن آهي زمين اها هيءُ چيو، کي موسيٰ ڏيکاريو کي اکين جي توهان مون ۽ ڏينڊس، کي ان کي اولاد جي توهان چئيندي، کنيو، خداوند ۾ زمين جي موآب خادم، جو خداوند موسيٰ، ۽ ٽيندا. نه داخل توهان اتي پر آهي، ۽ ويجهو، جي گهر جي فوگور دفنايو، ۾ عَي ڪيس هنن ۽ ويو. مري ذريعي جي ڪلام جي هو ۾ عمر جي سالن ويهه ۽ سؤ موسيٰ تائين. ڏينهن جي اڃ ڏنو نه دفن سندس به ڪنهن ٽيا. ڪمزور ڪچڙا سندس ئي نه ۽ ٽيون، ڏندیون اکيون سندس ته نه ويو، مري هو جڏهن ڏينهن ٽيهه سامهون جي يريحو تي اُردن ۾ موآب عربوٽ لاءِ موسيٰ پُٽ جا اسرائيل ۽

روح جي سمجھ نون پٽ جوشوا ٽيا. مڪمل ڏينهن جا روئڻ ۾ ماتم جي موسيٰ ۾ روئا، ٻڏو، جو ڪيس پٽن جي اسرائيل ۾ رکيا، تي ڪيس هٽ پنهنجا موسىٰ ته ڇو ويو، ڀريو سان موسىٰ نبي ڪو ۾ اسرائيل تائين اڃا ۾ ڪيو. تيئن ڏنو، حڪم کي موسىٰ رب جيئن ۾ ۾، عجائبن ۾ نشانين سيني سڃاڻيو، سامهون منهن سان منهن رب کي جنهن اڻيو، نه جهڙو کي نوڪرن جي هن ۾ کي فرعون ۾ زمين جي مصر ڪري اهي ته موڪليو رب کي جنهن سڃي موسىٰ جيڪي هٽ، طاقتور اها ۾ عجائب وڏا اهي کي، زمين سڃي جي هن ۾ ڪيا.اڇيان جي اسرائيل

يشوع

1

خادم جي موسىٰ کي، پٽ جي نون کي، يشوع رب پوءِ، کان موت جي موسىٰ ٽيو ائين آءُ تون کي اُردن ڪر پار اُتي، پوءِ هاڻي آهي. ويو مري خادم منهنجو موسىٰ چئي، چيو، کي، توهان تي جنهن جاءِ هر ٿو. ڏيان کي انهن مان جيڪا ۾، زمين ان ماڻهو هي سڀ ۾ کي موسىٰ مون جيئن ڏينندس، کي توهان مان اها چڙهندؤ، سان تلون جي پيرن پنهنجي تائين؛ سمنڊ آخري ۾ تائين، نديءَ فرات تائين، نديءَ وڏي لبنان، انتي ۾ ريگستان آهي: چيو تنهنجي اڇيان جي توهان ماڻهو به ڪو هونديون. حدون جون توهان کان اولهه جي سج تيئن هوس، گڏ سان موسيٰ آئون جيئن ۾ ڪندو، نه مقابلو ۾ ڏينهن سڀني جي زندگيءَ ڪندس. نظرانداز کي تو نه ۾ ڏينندس ڇڏي کي تو آئون نه ۾ ٽينندس، گڏ سان تنهنجي آئون مون جو جنهن ورهائيندين، زمين اها کي قوم هن تون ته ڇو ٽئو، جرئتمند ۾ ٽئو مضبوط محفوظ ڪر، دليري ۾ ٽي مضبوط ڏيان. کي انهن ته هو کنيو قسم سان ڏاڏن ابن تنهنجي ساڃي کان انهن موڙيندين نه ۾ ڏنو؛ حڪم توکي خادم منهنجي موسىٰ جيئن ڪرڻ ۾ رهڻ هن ۾ ڪندين. جيڪي ۾ ڪمن سيني ٽيندين ڪامياب جيئن ته طرف، ڪاهي نه ۾ طرف

ته ڪندين، غور رات ۾ ڏينهن ۾ ان تون ۾ هتندو، نه مان وات تنهنجي ڪتاب جو قانون ڪامياب رستا پنهنجا ۾ ٽيندين، ڪامياب تون پوءِ ڄاڻين، ڪرڻ ڪم لکيل سپ تون جيئن ٿي، دلير ۾ ٿي مضبوط آهي؛ ڏنو حڪم توکي مان ڏس، سمجهندين. تون پوءِ ۾ ڪندين، تون جتي ۾ جاءِ هر آهي سان تنهنجي خدا خداوند تنهنجو ته ڇو ڀڄ، نه ۾ ٿي، نه بزدل داخل ۾ وڃ جي خيمي جي ماڻهن ڇئي، ڏنو، حڪم کي لکندڙن جي ماڻهن يشوع ۾ وڃين. ۾ آهن ڏينهن ٿي اڄا ته ڇو ڪريو، تيار رزق لاءِ پاڻ ڇئي، ڏيو، حڪم کي ماڻهن ۾ ٽيو، توهان خداوند، جيڪا لاءِ، ڪرڻ قبضو تي زمين ٿي داخل ڪندا، پار کي يردن هن توهان قبيلي اڌ جي منسي ۾ کي، گاد ۾ کي، روبين ۾ ٿو. ڏئي کي توهان خدا، جو ڏاڏن ابن جي ڏنو، حڪم خادم جي رب موسيٰ کي توهان جيڪو ڪلام اهو ڪريو ياد ڇيو، يشوع کي جون توهان ڏني. زمين هي کي توهان ۾ ڏنو، آرام کي توهان خدا جو توهان رب ڇئي، توهان پر کي، توهان ڏني جيڪا ۾ زمين ان رهن ڏور جا توهان ۾ ٻار جا توهان ۾ عورتون ۾ آهي، طاقتور جيڪو هڪ هر کان، ڀائرن جي توهان پهرين ٿي بند هٿيار ڪندؤ پار کي، ڀائرن جي توهان خدا جو اسان رب ڏئي آرام جيستائين گڏ، سان انهن وڙهندؤ توهان ٿو ڏئي خدا جو اسان رب جيڪا کي زمين ان به اهي ۾ وٽن ۾ وراثت ۾ کي، توهان ۾ جيئن اُردن موسيٰ کي توهان ڏني جيڪا ڏانهن وراثت پنهنجي هڪ هر ويندؤ واپس ۾ کي، انهن توهان جيڪو ڪجهه سپ چيائون، کي يشوع ڏيندي جواب ۾ جي. سج طرف اُپر پار جي موڪليندا، کي اسان توهان جتي تي جاءِ هر ۾ ڪنداسين، اسين ڏيندا، حڪم کي اسان ٻڌنداسين، تنهنجي اسان تيئن ٻڌو، اسان جي موسيٰ شين سيني جيئن ويندasين. اسين ماڻهو به جيڪو هو. سان موسيٰ هو جيئن رهي، سان تنهنجي خدا خداوند جو اسان سواءِ حڪم ڪيس تون جيئن ٻڌندو نه کي لفظن تنهنجي به جيڪو ۾ ڪندو، نافرماني توکي ٿي.دلير ۾ مضبوط تون پر وڃي، مري اُهو ڏيندين،

2

چئي، موڪليو، لاءِ ڪرڻ جاسوسي کي مردن نوجوان ۾ مان شطيم نون، پٽ يشوع ۽ هڪ ۽ ٽيا، داخل ۾ يريحو ۽ ويا مرد نوجوان ۾ ۽ ڏسو، کي يريحو ۽ زمين ۽ مٽي وڃو جي يريحو ۽ رهيا. اتي ۽ هو، راحاب نالو جو جنهن ٽيا، داخل ۾ گهر جي عورت ڪنجري لاءِ ڪرڻ جاسوسي جي زمين هتي ماڻهو مان پٽن جي اسرائيل ته، ويو ٻڌايو کي بادشاهه ڪِ کي ماڻهن انهن چيو، کي راحب ۽ موڪليو، بادشاهه جي يريحو ۽ آهن. ٽيا داخل آيا لاءِ ڪرڻ جاسوسي جي زمين اهي ته ڇو هئا، ٽيا داخل ۾ گهر تنهنجي رات جيڪي آيا وٺ مون ماڻهو چئي، چيو، کي انهن ۽ لڪايو؛ کي انهن وٽي، کي ماڻهن ٻن عورت آهن. ٽي نه مان ويا؛ نڪري ٻاهر ماڻهو تڏهن هو، رهيو ٽي بند ۾ اونداهي دروازو جڏهن پر آهن، هن سگهو. پڪڙي کي انهن توهان جيڪڏهن ٻوڙو، پڻيان جي انهن آهن؛ ويا ڪٽي ڃاڻان ڏير تي ڇت هن جيڪا لڪايو ۾ پوک جي سڻ کي انهن ۽ ويو، ڪٽي تي ڇت کي انهن پر تعاقب تائين جڳهن جي ڪرڻ پار تي رستي جي اردن پڻيان جي انهن مردن ۽ هئي. ٽيل ڪري تعاقب جيڪي ويا نڪري ٻاهر اهي جيئن ٽيو ائين ۽ ويو. ڪيو بند دروازو ۽ ڪيو، وئي چڑهي مٽي پر هيءَ کي، انهن سمهڻ کان اڳ پر پاڻ اهي ۽ پڻيان، جي انهن هئا رهيا پيو زمين؛ کي اوهان آهي ڏنو رب ته ٿو ڃاڻان مان کي، انهن چيائين ۽ تي، ڇت ڏانهن انهن منهن جي توهان خدا خداوند ته آهي ٻڌو اسان تي. اسان جو اوهان خوف ته ڇو آهي ڪجهه جيڪو ۽ نڪتا، مان زمين جي مصر توهان جڏهن سڪايو، کي سمنڊ ڳاڑهي اڳيان جن کي، عوج ۽ سيهون هئا، پار کان اردن جيڪي ڪيو، سان بادشاهن ٻن جي اموري هن منهن جي توهان ۽ ويا، ٽي حيران ۾ دل پنهنجي اسان ٻڌي اهو ۽ ڪيو. تباهه توهان کي ۽ مٽي ۾ آسمان خدا، جو توهان مالڪ ته ڇو رهيو، نه روح به ۾ ڪنهن مان اسان کان تي توهان مان ته ڇو کائو، قسم جو خدا رب کي مون هاٿي ۽ آهي. خدا هيٺ تي زمين

گهر جي پيءُ منهنجي ۾ ڪريو، رحم ۾ گهر جي پيءُ منهنجي به توهان ۾ ٿو، ڪريان رحم جيڪو ڪجھ سڀ ۾ ڪي، گهر سڄي منهنجي ۾ ڪي، پائرن منهنجي ۾ ڪي، ماءُ منهنجي ڪي، چيو، ڪي هن ماڻهن انهن ۾ ڇڏايو. مان موت ڪي روح منهنجي ۾ رکو، زنده آهي، جو انهن تون ڏئي، شهر ڪي توهان رب ته جيئن چيو، هن ۾ ۾، موت بدران جي توهان روح جو اسان جبل چيو، ڪي انهن هن ۾ لاڻو، هيٺ مان دريءَ ڪي انهن هن ۾ ڪندين. سچ ۾ رحم تي مون رهو لڪي ڏينهن ٿي اتي ۾ ملن، سان توهان ڪندڙ تعاقب ته نه وڃو، هليو ۾ علائقي واري پنهنجي توهان پوءِ ڪان انهن ۾ موٽن، واپس پڻيان جي توهان ڪندڙ تعاقب جيستائين بيگناهه ڪان قسم هن جي توهان اسان چيو، ڪيس مردن انهن ۾ وڃو. هليو تي رستي نشاني هي تون ۾ آهيون، رهيا ٿي داخل ۾ حصي هڪ جي شهر اسان ڏس، آهيون. لڻو هيٺ ڪي اسان تون ذريعي جنهن لٽڪائيندين ۾ دري ان تون رسي سرخ هي رکندين، جي پيءُ پنهنجي ۾ ڪي، پائرن پنهنجن ۾ ڪي، ماءُ پنهنجي ۾ ڪي، پيءُ پنهنجي ۾ آهي، نڪري ٻاهر جيڪو ڪو هر ٽيندو آءِ ڪندين. گڏ وٽ پاڻ ۾ گهر پنهنجي ڪي گهراڻي سڄي قسم تنهنجي هن اسان پر ٽيندو، ڏوهه لاءِ پاڻ ٻاهر، ڪان دروازي جي گهر تنهنجي ويندو ڏوهه اسان هجن، ۾ گهر تنهنجي سان تنهنجي به جيترا آءِ ٽينداسين، بيگناهه ڪان ته ڪري، ظاهر لفظ هي جا اسان يا پهچائي نقصان ڪي اسان ڪو پر جيڪڏهن ٽينداسين. مطابق ڳالهه جي توهان چيو، ڪين هن ۾ هونداسين. بيگناهه ڪان قسم هن تنهنجي اسين ٿي اتي ۾ آيا، ۾ علائقي واري جبل هو ۾ ويا. هليا اهي ۾ موڪليو، ڪين هن ۾ ٽيو، ئي ائين جبل ۾ موٽيا، واپس نوجوان به ۾ مليا. نه پر ڳوليا، رستا سڀ ڪندڙن تعاقب ۾ رهيا، ڏينهن جيڪي ٻڌايا واقعا سڀ اهي ڪيس ۾ ڪيو، پار ڏانهن نون بن يشوع ۾ ويا، لهي هيٺ مان چڙي ڏئي زمين سڄي ۾ هٽ جي اسان رب ته، چيو ڪي يشوع هنن ۾ هئا. ٽيا سان ڪين آهن.ويا ڊڄي ڪان اسان رهاڪو سڀ جا زمين ان ۾ آهي،

3

ڪرڙ پار ۾ آيا، تائين اُردن اهي ۾ ٽيو، روانو مان شِطيم ۾ اُٽيو، سوير جو صبح يوشع ۾ ڏنو، حڪم کي ماڻهن ۾ لنگهيا، مان خيمن لکندڙ پوءِ کان ڏينهن ٽن ٽيو ۾ رهيا. اُتي اڳ کان ۾ پادري جا اسان ۾ ڏسو، صندوق جو عهد جي خدا رب جي اسان توهان جڏهن چئيندي، توهان پر هلندؤ. پنيان جي ان ۾ ٽيندؤ، روانا کان جڳهن پنهنجي توهان ڪٽندي، کي ان لاوي ته اچو، نه ويجهو کي ان بيهندا. توهان هٽ هزار به جيترو هجي، پري ۾ وچ جي ان ۾ جي ڏينهن ٽئين ۾ ڪالهه توهان ته ڇو کي، ان هلندا توهان جيڪو ڇاڻو، رستو توهان جيئن ڇو ڪريو، پاڪ لاءِ سپاڻي کي پاڻ چيو، کي ماڻهن يشوع پوءِ آهيو. هليا نه رستو اهو کان جو عهد جي رب چيو، کي پادرين يشوع ۾ ڪندو. ڪم عجيب ۾ توهان مالڪ سپاڻي ته جي ماڻهن ۾ ڪنيو صندوق جو عهد جي رب پادرين ۾ هلو. اڳيان جي ماڻهن ۾ ڪٽو صندوق اسرائيل سپني توکي ٽو ڪريان شروع ۾ ڏينهن هن چيو، کي يشوع رب ۾ ويا. هليا اڳيان ئي ائين هئس، گڏ سان موسىٰ آئون جيئن ته ڇاڻن اهي ته ڪرڙ، بلند اڳيان جي پٽن جي صندوق جو عهد جيڪي ڏي، حڪم کي پادرين هاڻي ۾ ٽيندس. گڏ سان تنهنجي آئون بينا ۾ اردن ته ٽيو، داخل تي ڪناري جي پاڻيءَ جي اردن توهان جڏهن چئي: آهن، ڪٽندا ڪلام جو رب خدا جي اسان ۾ اچو، هتي چيو، کي پٽن جي اسرائيل يشوع ۾ وجو. ٽي کان منهن جي اسان هو ۾ آهي، ۾ توهان جيئرو خدا ته ڇاڻندؤ توهان ذريعي هن ٻڌو. مڪمل کي يبوسي ۾ کي جرجاشي کي، اموري کي، حوي کي، فرزي کي، حتي کي، ڪنعاني ڪري پار کي اردن صندوق جو عهد جو رب جي زمين سڄي ڏسو، ڪندو. تباهه تي طور ائين ۾ هڪ. مان قبيلي هر چونڊيو، مان پٽن جي اسرائيل کي مردن ٻارهن لاءِ توهان ٽو. جو رب جو عهد صندوق آهن ڪٽندا جيڪي جا، پادرين پير ڪندا آرام ئي جيئن ٽيندو، هيٺ جيڪو پاڻي پر ٽيندو، ناڪام جو اردن پاڻي ته ۾، جي اردن پاڻي جو، زمين سڄي

پادرين ۾ ڪن، پار اردن ته ٽيا روانا مان خيمن پنهنجن ماڻهو ۾ ٽيندو. بيٺو آهي رهيو لهي ڪٽي صندوق جو عهد جيڪي پادري جيئن ڪنيو. اڳ ڪان ماڻهن صندوق جو عهد جي رب صندوق جو عهد جي رب جيڪي پير جا پادرين ۾ هئا، رهيا ٽي داخل ڏانهن اردن هئا رهيا پريل تي ڪناري سڄي پنهنجي اردن ۾ ويا؛ ٻڌي ۾ حصي جي پاڻي جي اردن هئا رهيا ڪٽي هڪ بيٺو، هو رهيو اچي هيٺ مٽان جيڪو پاڻي ۾ ڏينهن؛ جا فصل جي ڪٽڪ جيئن هو، هيٺ جيڪو پر تائين؛ حصي جي ڪرياٽياريم هو بيٺو الڳ ڏور گهٽو تمام جيڪو بيٺو ڀير ماڻهو ۾ ويو؛ ٽي ختم تائين آخر سمنڊ، جو لوڻ ويو، هيٺ ۾ سمنڊ عرابا اهو هو رهيو اچي رهيا ڪٽي صندوق جو نامي عهد جي خداوند جيڪي پادري ۾ هئا. بيٺا سامهون جي يريحو پار مان زمين سڪل پٽ جا اسرائيل سپ ۾ بيٺا، تي زمين سڪل ۾ وچ جي اردن اهي هئا، ٽيا.ختم ڪري پار اردن ماڻهو سپ جو تيستائين رهيا، ٽيندا

4

ماڻهن چوندي، چيو، ڪي يشوع خداوند ۾ ڪيو، مڪمل ڪرڻ پار اردن ماڻهو سپ جڏهن پٿر ٻارهن تيار مان وچ جي اردن ۾ ڏي، حڪم ڪي انهن هڪ، مان قبيلي هر وٺي، مرد مان توهان جتي رکو، ۾ گاهه خيمه پنهنجي ڪي انهن ڪٽي، گڏ سان پاڻ ڪي انهن ۾ وٺو، ڪٽي مان قبيلي هر سڏيو، مان پٽن جي اسرائيل ڪي ماڻهن نامور ٻارهن يوشع گذاريو. رات اتي هڪ هر اتان ۾ اچو؛ ۾ وچ جي اردن اڳيان منهن جي رب اڳيان منهنجي چيو، ڪين ۾ هڪ، اهي ته موجب، انگ جي قبيلن ٻارهن جي اسرائيل ڪٽي تي ڪلهن پنهنجي ڪٽي، پٿر چوندي، پڇي توڪان پٽ تنهنجو سياڻي جڏهن ته هجن؛ نشاني رکيل لاءِ هميشه لاءِ توهان رب درياءُ يردن ته چئي، ڪندين، ظاهر ڪي پٽ پنهنجي تون ۾ آهن؟ ڇا لاءِ اسان پٿر اهي پار ڪي ان اهو جيئن ويو، ٽي بند ڪان منهن جي تابوت جي عهد جي زمين سڄي جي

ڪيو ائين ۽ هوندا. يادگار تائين هميشه لاءِ پٽن جي اسرائيل کي توهان پٽر هي ۽ ڪيو، مان، وچ جي اُردن پٽر ٻارهن ڪٽي ۽ ڏنو، حُڪم کي يشوع مالڪ جيئن پُٽن، جي اسرائيل ۽ تي، ٽيڻ پوري جي ڪرڻ پار جي پُٽن جي اسرائيل هو ڏنو حُڪم کي يشوع مالڪ جيئن قائم تي جاءِ ان ۾ اردن به پٽر ٻارهن ٻيا يشوع اُتي. رکيا ۽ ۾، گاهه خيمه سان پاڻ گڏ ڪٽي جي اڄ اهي ۽ هئي، هيئان پيرن جي پادرين ڪٹندڙ صندوق جي عهد جي رب جيڪا ڪيا، رهيا، بينا ۾ اردن هئا، رهيا ڪٽي صندوق جو عهد جيڪي پادري پر آهن. اتي تائين ڏينهن ڪرڻ اعلان کي ماٹهن رب جو جنهن ورتو ڪري مڪمل ڪجهه سڀ اهو يشوع جو تائين پار ماٹهو سڀ جڏهن جو ٽيو ائين ۽ ڪيو. پار ۽ ڪئي جلدي ماٹهن ۽ هو، ڏنو حڪم جو ۽ هئا. اڃيان جي انهن پٽر ۽ ڪيو، پار صندوق جو عهد جي رب تڏهن ڪيو، ختم ڪرڻ اڃيان جي پٽن جي اسرائيل ڪيو، پار قبيلي اڌ جي منسي ۽ پٽ، جا گاد ۽ پٽ، جا روبين اڃيان جي رب ماٹهو بند هٹيار هزار چاليهه هو. ڏنو حڪم کين موسيٰ جيئن ٽيل، تيار سڄي کي يشوع رب ۾ ڏينهن اُن ويا. لاءِ ويڑهه خلاف شهر يريحو ڪري پار لاءِ جنگ جيترو کان، موسيٰ جيئن هئا ٻڌندا ائين کانئس هنن ۽ وڌايو، اڃيان جي نسل جي اسرائيل جيڪي ڏي حڪم کي پادرين انهن ڇئي، ڇيو، کي يشوع رب آڻي رهيو. جيئرو هو وقت يشوع ۽ اچن. نڪري مان اردن آهن، رهيا ڪٽي صندوق جو عهد جي شاهدي جي رب جي رب جيڪي پادري جڏهن ٽيو ائين ۽ نڪرو. ٻاهر مان اردن ته ڏنو حڪم کي پادرين پاڻي جو اردن ته رکيا، پير تي زمين ۽ نڪتا ٻاهر مان اردن هئا، رهيا ڪٽي صندوق جو عهد تي ڪناري سڄي ڏينهن ٽيون ۽ ڪالهه جيئن لڳو وهڻ ائين ۽ ٻوڙيو، ڏانهن جاءِ پنهنجي جي اسرائيل ۽ ويا، مٹي تي ڏينهن پهرين جي مهيني ڏهين کان اُردن ماٹهو ۽ هو. وهندو مان يردن هن جيڪي پٽر ٻارهن اهي ۽ لڳايو. خيمه طرف اوپر کان يريحو ۾ گلگال پٽن ڇئي، پڇن کان توهان پٽ جا توهان جڏهن ڇئي، اُپاريو، ۾ جلجال کي انهن يشوع ورتا، تي زمين خشڪ کي اردن هن اسرائيل ته ڪريو اعلان کي پٽن پنهنجي آهن؟ ڇا پٽر اهي

چڏيو، ڪري خشڪ اڇيان جي انهن کي پاڻي جي اردن خدا رب جي اسان ڪيو، پار کي جنهن ڪيو، سان سمنڊ ڦاڙهي خدا رب جي اسان جيئن ويا؛ ٽي پار اهي جيستائين جيئن ته ويا؛ گذري اسين جيستائين ڪيو، خشڪ اڇيان جي اسان خدا رب جي اسان جي اسان توهان جيئن ته ۽ آهي، مضبوط طاقت جي رب ته ڇاڻن قومون سڀ جون زمين مڃيو.۾ ڪم هر خوف جو خدا رب

5

جي فينيقيا ۽ هئا، پار جي اردن جيڪي ٻڌو، بادشاهن جي امورين جڏهن جو ٽيو ائين ۽ جي پٽن جي اسرائيل کي درياءَ اردن خدا رب ته هئا، پرسان جي سمنڊ جيڪي بادشاهن، ڍڪي اهي ۽ ويا، ڇري دماغ جا انهن ته هئا، رهيا ڪري پار اهي جڏهن هو سُڪايو اڇيان يشوع رب ۾ وقت هن رهي. نه عقل به ڪا کان منهن جي پٽن جي اسرائيل ۾ انهن ۽ ويا، اسرائيل ڪري ويهي ۽ مان، پٽر واري ڪنڊ تيز ناهه تلوارون جون پٽر لاءِ پاڻ چيو، ڪي جي اسرائيل ۽ ناهيون، تلوارون تيز جون پٽر يشوع ۽ ڪر. ختنو پيرو ٻيو جو پٽن جي سان طريقي جنهن ٽي. سڏجي ٽڪر جي چمڙين جيڪا تي، جاءِ ان ڪيو ختنو جو پٽن جيترا ۽ ٽيا، ۾ رستي ڪڏهن جيترا ڪيو، صاف طور مڪمل کي پٽن جي اسرائيل يوشع يوشع کي سڀني انهن هئا، آيا نڪري مان مصر جيڪي مان انهن هئا ٽيل نه ختني ڪڏهن هو. رهيو ڦري ۾ ريگستان جي مبدريتس اسرائيل سال ٻه ۽ چاليهه ته ڇاڪاڻ ڪيو؛ ختنو نه ختني هئا، ويا نڪري مان زمين جي مصر جيڪي ماڻهو جنگي گهٽا جا انهن ڪري تنهن ته هو ڪيو فيصلو هن کي جن هئي، ڪئي نافرماني جي حڪمن جي خدا جن هئا، ڪيل اها هئي، ڪنئي قسم کي ڏاڏن پيءُ جي انهن رب جو ڏيڻ کي جنهن ڏسندا، نه زمين اها اهي ڪيا، مقرر پٽ جا انهن هن بدران جي انهن پر هئي. وهندڙ سان ماکي ۽ ڪير جيڪا زمين

ٽيڻ ختنو هئا. ٽيا پيدا ٽيل ختنو غير ۾ رستي اهي ته ڇاڪاڻ ڪيو، ختنو يشوع کي جن آءِ ويا. ٽي صحتياب جو تائين رهيا، سان خاموشيءَ وينل ۾ خيمي اتي اهي پوءِ، کان ڪٽي ملامت جي مصر کان توهان مون ۾ ڏينهن جي اڄ چيو، کي نون پٽ يشوع خداوند ڏينهن چوڏهين پاسخا ٻارن جي اسرائيل ۽ سڏيو. گلگال نالو جو جاءِ اُن هن آءِ آهي، ڇڏي جي زمين هنن ۽ ڪيو. ۾ ميدان پار جي اردن طرف اولهه جي يريخو کان شام جي مهيني جو زمين انهن جڏهن ويو، ٽي ختم من ۾ ڏينهن هن کاڌي. ماني تازي ۽ خمير بي مان اناج جي ڪجورن سال ان انهن پر رهيو، نه وڌيڪ من لاءِ پٽن جي اسرائيل ۽ ورتو، کائي اناج مٽي اکيون پنهنجون هن ۽ هو، ۾ يريحو يشوع جڏهن ٽيو ائين ۽ ڪيو. گڏ فصل جو زمين ۾ هٽ سندس تلوار هڪ ۽ آيو، نظر بينو سامهون پنهنجي کيس ماڻهو هڪ ته کنيون پر جو؟ دشمنن يا آهين، جو اسان تون چا پڇيو، کائنس اچي ويجهو يشوع ۽ هئي، ڪيل پنهنجي يشوع آهيان. آيو هاٿي آهيان، سپهسالار جو فوج جي رب مان چيو، کيس هن حڪم چا کي نوڪر پنهنجي تون مالڪ، چيو، کيس ۽ پيو، ڪري تي زمين تي منهن ته چو چڏ، لاهي جوتا مان پيرن پنهنجي چيو، کي يشوع اعليٰ سردار جو رب ۽ ڏيندين؟ آهي.پاڪ اها آهين، بينو هاٿي تون تي جاءِ جنهن

6

ٽي داخل نه ۽ هو رهيو نڪري نه مان ان به ڪو ۽ هو، ٽيل بند قلعو ۽ ٽيل بند يريڪو ۽ بادشاهه جو ان ۽ يريخو، هيٺ هٽ تنهنجي مان ڏس، چيو، کي يشوع رب ۽ هو. رهيو جي هن پر تون ٿو. ڪريان حوالي آهن، ۾ طاقت جيڪي ماڻهو طاقتور آهي، ۾ ان جيڪو گڏجي ماڻهو سپ وڃايو، ترهي سان ترهي توهان جيئن بينار. کي ماڻهن جنگجو چوڌاري داخل ماڻهو سپ ۽ پيون، ڪري پاڻمرادو پتون جون شهر ڪئي، رڙ انهن جڏهن ۽ ڪن، رڙ

چوندي، چيو، کين ۽ ٽيو داخل وٽ پادرين نون بن يوشع ۾. شهر اڇيان ستو هڪ هر ٽيندا، ٽي هٿياربند ماڻهو ويڑهاڪ ۽ ڪرڻ، گهيرو کي شهر ۽ وڃڻ چوڌاري ڏيو حڪم کي ماڻهن طرح ساڇيءَ اهي ٽا، رکن نرسنگا مقدس ستن جيڪي پادري ستن ۽ لنگهن. اڇيان جي رب اڳي. پنيان صندوق جو عهد جي خداوند ۽ ڏين، آواز سان زور ۽ گذرن، اڇيان جي خداوند آڻي پوئتي پوءِ کان صندوق جي عهد جي رب جيڪي پادري ۽ ڏيو، گذرڻ اڇيان جنگجو پر نه ۽ ڪريو، رڙيون نه چئي، ڏنو، حڪم کي ماڻهن يوشع پر وڃائيندا. نرسنگا آهن، رهيا پوءِ ۽ ڪري، اعلان جو ڪرڻ رڙ پاڻ هو ڏينهن جنهن جيستائين ٻڌي، آواز جو توهان کو گاهه خيمه تي طور فوري ڦري چوڌاري صندوق جو عهد جي خدا ۽ ڪندؤ. رڙيون توهان جو عهد جي رب پادرين ۽ اٽيو، يشوع جو صبح ڏينهن ٻئي سمهيو. اتي ۽ ويو، هليو ڏانهن رهيا، هلندا اڇيان جي رب هئا رهيا ڪٽي کي ترن ستن جيڪي پادري ستن ۽ کنيو. صندوق جي صندوق جي عهد جي رب ميڙ باقي ۽ رهيا، ٽيندا داخل ماڻهو ويڑهاڪ پوءِ کان انهن ۽ کان ويجهو پيرا ڇهه کي شهر ميڙ سڃو باقي ۽ ڪيو، آواز سان ترن پادرين ۽ هئي، پنيان ستين ۽ ڪيو. تائين ڏينهن ڇهن طرح اهڙيءَ ويو؛ هليو ۾ ڪئمپ واپس ۽ ڪيو، گهيرو ٽيو ائين ۽ گهميا. پيرا ستن چوڌاري جي شهر ۾ ڏينهن ان ۽ اُٽيا، جو صبح اهي تي ڏينهن ڪريو، رڙ چيو، کي پٽن جي اسرائيل يشوع ۽ وڃايا، نرسنگا پادرين ۾ ڇڪر ستويں ته ڪجهه سپ ۽ هيءُ ٽيندو، لعنتي شهر اهو ۽ آهي. ڇڏيو ڏئي شهر کي توهان رب ته ڇو ڪجهه سپ ۽ بچايو، کي هن کي، فاحشه راحب سواءِ لاءِ، سباؤٽ رب آهي، ۾ ان جيڪو نه ڪڏهن کان، شيءِ ڏنل رهو بچندا گهٽو تمام توهان پر آهي. ۾ گهر جي هن جيڪو ۽ لعنتي، کي گاهه خيمه جي اسرائيل بني بڻايو ۽ مان، شيءِ ڏنل ونو پاڻ توهان سوچي جي رب ٽيندو، پاڪ لاءِ رب لوهه، يا پيتل يا سون، يا چاندي هر ۽ کي. اسان ڪيو تباهه سپ ٻڌو، آواز جو نَرسِنگن ماڻهن ئي جيئن وڃايا، نَرسِنگا پادرين ۽ ويندو. آندو ۾ خزاني ۽ پئي، ڪري پٽ سڃي چوڌاري ۽ ڪئي، رڙ سان روئي جنگي مضبوط ۽ وڏي گڏجي ماڻهو

مرد هو، ۾ شهر ڪجهه جيترو ۽ ڪيو، وقف ڪي ان يشوع ۽ ويا. مٽي اندر شهر ماڻهو سڀ تلوار تائين، جانور جوڙيل ۽ گابي ۽ تائين، پوڙهي ونيِ کان نوجوان تائين، عورت ونيِ کان ان ٽيو داخل چيو، يشوع هئي، ڪئي جاسوسي جن کي، نوجوانن بن انهن آءِ ۾. وات جي نوجوان به ۽ آهي. وٽ هن ڪجهه جيڪي آءِ ڪيو، ٻاهر اتان کي هن آءِ ۾، گهر جي عورت کي، طوائف راحاب ۽ ٽيا، داخل ۾ گهر جي عورت هئي، ڪئي جاسوسي جي شهر جن مرد سڀ ۽ کي، مائٽن جي هن ۽ کي، ٻائرن جي هن ۽ کي، ماءُ جي هن ۽ کي، پيءُ جي هن ۽ اهو ۽ رکيو. ٻاهر کان خيمي جي اسرائيل کي هن ۽ ڪيو، ٻاهر هو، جو هن جيڪو ڪجهه سون، چانديءَ، سواءِ هيون، ۾ ان جيڪي گڏ سان شين سڀني انهن ويو ساڙيو ۾ باه شهر هن ۽ کي طوائف راحاب يشوع ۽ ويا. آندا ۾ خزاني جي خداوند جيڪي جي، لوهه ۽ پيتل آباد تائين ڏينهن جي اڄ ۾ اسرائيل کيس ۽ بچايو، جيئرو کي گهراڻي واري پيءُ سڀني جي ڪرڻ جاسوسي جي يريحو يشوع کي جن هو، لڪايو کي جاسوسن انهن هن ته ڇو ڪيو، اهو آهي لعنتي ڇئي، ڏياريِ، قسم اڳيان جي رب ۾ ڏينهن ان يشوع ۽ هو. موڪليو لاءِ ۽ رکندو، بنياد جو ان هو ۾ جاول پهرين پنهنجي ڪندو؛ تعمير کي شهر ان جيڪو ماڻهو، هن هو، مان ايل بيت جيڪو هوزان، ائين ۽ لڳائيندو. دروازا جا ان هو ۾ ننديِ پنهنجي بچايو جيڪو ۾، ننديِ ۽ رکي، بنياد کي ان هن هو، جاول پهريون جيڪو ۾، ابيرون ڪيو؛ ۾ زمين سڄي نالو جو هن ۽ هو، گڏ سان يشوع رب ۽ ڪيا. قائم دروازا جا ان هن ويو، هو.مشهور

7

جيڪو آخار، ۽ ورتو، لاءِ پاڻ مان شيءِ ٽيل وقف ۽ ڪيو، گناهه وڏو ٻارن جي اسرائيل ۽ شيءِ ٽيل وقف هو، مان قبيلي جي يهودا پڙپوٽ، جو زارا پوٽ، جو زمبريِ پٽ، جو خرمي

عي کي ماڻهن يوشع آگر ٽيو. ڪاوڙيل سخت تي ٻارن جي اسرائيل مالڪ ۽ ورتو، مان ماڻهو ۽ ڪريو جاسوسي جي عي چئي، آهي، ويجهو جي ايل بيت جيڪو موڪليو، ڏانهن سپ چيو، کيس ۽ آيا، موتي ڏانهن يوشع اهي آگر ڪئي. جاسوسي جي عي ۽ ويا مٿي ڪن؛ قبضو تي شهر ۽ وجن مٿي ماڻهو هزار ٽي يا هزار ٻه جيئن پر وجن، نه مٿي ماڻهو ماڻهو، هزار ٽي يڳ لڳ ويا چڑهي ۽ آهن. ٽورا اهي ته ڇو آڻ، نه مٿي اتي کي ماڻهن سيني مارجي ماڻهو ڇتيهه کائئن مردن جي عي ۽ کان. منهن جي ماڻهن جي عي ويا ڀڄي اهي ۽ دل جي ماڻهن ۽ ڇڏيو، ٽوڙي تي اُترائيءَ کين ۽ ڪيو، تعاقب کان دروازي کين ۽ ويا، جي رب يوشع ۽ ڦاڙيا، ڪپڑا پنهنجا يوشع ۽ ويو. ٽي جهڙو پاڻيءَ اهو ۽ وئي، ٽي خوفزده پنهنجن هنن ۽ بزرگ، جا اسرائيل ۽ هو پيو، ڪري تائين شام تي زمين پل جي منهن اڇيان قوم هن خادم تنهنجي ڇو رب، اي ڪريان ٽو عرض مان چيو، يشوع وجهي. مٿي تي سرن جيڪڏهن ۽ ڪري؟ تباهه کي اسان ڪري حوالي جي اموري کيس ته ڪرايو پار اردن کي اسرائيل جڏهن چوندس، آئون چا ۽ هئاسين. ٽيا آباد پرسان جي اردن ۽ هئاسين رهيا اسان زمين جيڪي سپ ۽ ڪري ٻڌي ڪنعاني ۽ چڏي؟ ڦيرائي ڇچ سامهون جي دشمن پنهنجي وڏي پنهنجي تون ۽ ڪندا، تباهه تان زمين کي اسان ۽ ڪندا، گهيرو کي اسان ٽا، رهن ۾ آهين؟ پيو ڪري تي منهن پنهنجي تون ڇو اُٽ، چيو، کي يشوع رب ۽ ڪندين؟ چا لاءِ نالي هو، ڪيو قائم سان انهن مون جيڪو آهي، ٽوڙيو کي عهد ان ۽ آهي ڪيو گناهه ماڻهن پٽ جا اسرائيل ۽ آهي. اڇلايو ۾ برتنن پنهنجن کي انهن ڪري چوري مان شين ٽيل وقف ڇچ اڇيان جي دشمنن پنهنجن سگهندا، ڪري نه برداشت ۾ منهن جي دشمنن پنهنجن توهان جيڪڏهن رهندس، نه سان توهان اجا مان آهن، ويا ٽي لعنت اهي ته ڇو موتائيندا، ٽيڻ پاڪ سپاڻي ته چئو ۽ ڪر، پاڪ کي ماڻهن ۽ اُٽي هٽايو. نه کي لعنت مان وچ پنهنجي آهي، ۾ وچ جي توهان شيءِ لعنتي ٽو، چوي جو اسرائيل خدا مالڪ ڳالهيون هي لاءِ، وچ پنهنجي توهان جيستائين سگهندا، ڪري نه مقابلو سامهون جي دشمنن پنهنجي توهان

جيڪو ۾ موجب، قبيلن جو صبح ويندؤ ڪيا گڏ سڀ توهان ۾ هٿايو. ڪي شيءِ لعنتي مان ڏيکاري، رب ڪي ڪنبي جنهن ۾ آڻيندؤ، موجب ڪنبن ڪي ان توهان ڏيکاري، رب قبيلو موجب ماڻهو ڪي ان توهان وٽي، رب ڪي گهر جنهن ۾ آڻيندؤ، موجب گهرن ڪي ان توهان آهي، ڪيس جيڪو ڪجھ سڀ ۾ ويندو، ساڻيو ۾ باھ سو ويندو، ڏيکاريو جيڪو ۾ آڻيندؤ. جو صبح جوشوا ڪيو. قانوني بي ۾ اسرائيل هن ۾ ٽوڙيو، ڪي عهد جي رب هن ته ڇو قبيلن اُهو ۾ ويو. ڏيکاريو قبيلو جو يهودا ۾ آندو، موجب قبيلن ڪي ماڻهن ۾ ٽيو، سويرو ۾ ويو، آندو ويجهو موجب ماڻهوءَ هر ۾ ويو. ڏيکاريو قبيلو زارحي ۾ ويو، ويجهو مطابق اڄ ڇيو، ڪي عخار يشوع ۾ پٽ. جو زارا هو، پٽ جو زمبري جيڪو ويو، ڏيکاريو عاخار ۾ آهي، ڪيو ڇا تو ته ٻڌاءِ ڪي مون ۾ ڪر، اقرار ۾ ڏي، عزت ڪي خدا رب جي اسرائيل خدا جي اسرائيل رب مون ڇڄ سڄ ڇيو، ۾ ڏنو جواب ڪي يشوع آچار لڪائي. نه ڪان مون ڪپڙو، رنگين ننگو هڪ ڏني ۾ لُٽ مون ڪيو. مون ائين ۾ ائين آهي؛ ڪيو گناهه اڃيان جي جي انهن ۾ جي، شيڪلن پنجاهه زبان جي سونهن هڪ ۾ شيڪل، جا چانديءَ سؤ ٻه ۾ جي انهن چاندي ۾ آهن، لڪايل ۾ خيمي منهنجي اهي ڏس ۾ ورتم، ڪٽي سوچي ۾ باري آءُ ٻوڙيا، ڏانهن خيمي ۾ گاهه خيمه اهي آءُ موڪليا، قاصد يشوع آءُ آهي. لڪايل هيڻان ڪي انهن هنن ۾ هئي. هيڻان جي انهن چاندي آءُ هيون، لڪايل ۾ خيمي سندس شيون اهي رب ڪي انهن ۾ آندو، وٽ بزرگن جي اسرائيل ۾ يشوع ڪي انهن ۾ ڪيا، ٻاهر مان خيمي ۾ آيو، ڪٽي ۾ واهه جي آخور ڪيس ۾ ورتو، ڪي زارا پٽ آچار يشوع ۾ رکيا. اڃيان جي سندس ۾ ڪي، جانورن سندس ۾ ڪي، گابين سندس ۾ ڪي، ڏيئرن سندس ۾ ڪي، پٽن سندس ۾ سان، سندس ماڻهو سڀ ۾ ڪي، مال سيني سندس ۾ ڪي، خيمي سندس ۾ ڪي، رڍن سيني رب آهي؟ ڪيو تباهه ڪي اسان تو ڇا چيو، ڪي آچار يشوع ۾ آيو. ڪٽي ۾ ايميڪاخور ڪين پٽرن ڪيس اسرائيل سڃي ۾ آهي. ڏينهن جو اڄ جيئن ڪيو، تباهه تي طور مڪمل توڪي غضب جي ڪاوڙ رب ۾ لڳايو؛ ڍير وڏو جو پٽرن مٽان جي هن هنن ۾ ڪيو، سنگسار سان

تائين.ڏينهن هن ڏنو نالو اميڪاچور کي ان هن ڪري هن ويو. رڪجي کان

8

اٽي ۽ وڻي، کي ويڑهاڪن سڀ سان پنهنجي ٽي، بزدل نه ۽ ٻڃ، نه چيو، کي يشوع رب ۽ ڏني زمين جي هن ۽ بادشاهه جي عي ۾ هٿن تنهنجي مون ڏس، وچ، مٿي ڏانهن عي ڪري سان، بادشاهه جي ان ۽ ڪيو، سان يريڪو تون جيئن ڪندين، ائين سان عائي تون ۽ آهي. ۽ لڳايو. گهات لاءِ پنهنجي پويان جي شهر پر لُٽيندين، لاءِ پنهنجي تون لُٽ جي ڏورن ۽ هزار ٽيهه يوشع وجن. مٿي ڏانهن عاي جيئن ته اٽيا، ماڻهو جنگجو سڀ ۽ اٽيو يشوع ڏنو حڪم ۽ موڪليو. جو رات کي انهن ۽ هئا، طاقتور ۾ طاقت جيڪي چونڊيو کي مردن تيار سڀ توهان ۽ ٽيو، نه پري کان شهر پوئتي، جي شهر ويهو ۾ گهات توهان چئي، کين، ائين ۽ اچنداسين، ويجهو ڏانهن شهر اسين آهن، گڏ سان مون جيڪي سڀ ۽ مان ۽ ٽيندؤ. تڏهن هو، ٽيو به اڳي جيئن نڪرندا، لاءِ ملاقات جي اسان رهاڪو جا عي جڏهن ته ٽيندو اسين نڪرندا، ٻاهر پٹيان جي اسان اهي جيئن ۽ پڃنداسين. کان منهن جي انهن اسين رهيا پڃي کان منهن جي اسان هي چوندا، اهي ۽ وٹنداسين، ڇڪي پري کان شهر کي انهن مطابق جي لفظ هن ويندؤ. اندر شهر ۽ ٻاهر، کان ويندؤ اُٽي پر تون به. ۾ اڳ جيئن آهن، ۾ گهات اهي ۽ موڪليو، کين يشوع ۽ آهي. ڏنو حڪم کي توهان مون ڏس ڪندا، توهان سويرو جو صبح جوشوا ويٹا. طرف، اولهه جي عائي ۾، وچ جي عائي ۽ ايل بيت ۽ ويا، ماڻهو سڀ ۽ ويا. ڏانهن عاي اڳيان جي ماڻهن بزرگ ۽ هو ۽ ڪيو، معائنو جو ماڻهن اُٽي، آيا. سامهون جي شهر کان اوپر هلندي هلندي ۽ ويا، مٿي گڏ سان هن هئا، جنگجو جيڪي نڪتو ۽ ڪئي جلدي هن ڏنو، عَي بادشاهه جڏهن ٽيو ائين ۽ کان. سمنڊ گهات جي شهر ۽ نه پاڻ هو ۽ هئا؛ سان هن جيڪي ماڻهو سڀ ۽ پاڻ هو ڏانهن، جنگ ستو لاءِ ملڻ جي انهن

منهن جي انهن اسرائيل ۾ يشوع ۾ ڏنو، ۾ پڻيان. جي شهر آهي لاءِ هن گهات ته هو ڇاڻندو ويا. ڦري کان شهر پاڻ ۾ جي، پٽن جي اسرائيل ڪيو پڻيان انهن ۾ ويا. هٿي پوئتي کان کليل کي شهر هنن ۾ هجي؛ پڇيو نه پڻيان جي اسرائيل جيڪو هو، بچيو نه به ڪو ۾ عئي سان نيزي ان هٽ پنهنجو چيو، کي يشوع خداوند ۾ پڇيا؛ پڻيان جي اسرائيل ۾ ڏنو، ڇڏي ڇڏيو ڏئي ۾ هٿن تنهنجي کي ان مون ته ڇو وڌار، ڏانهن شهر آهي ۾ هٽ تنهنجي جيڪو تي شهر پالو ۾ هٽ پنهنجو يشوع ويندا. اُٿي جلدي مان جاءِ پنهنجي وارا گهات ۾ آهي؛ هن جڏهن نڪتا ٻاهر اُهي ۾ ٽيا، ڪڙا اُٿي سان تيزيءَ مان جاءِ پنهنجي وارا گهات ۾ وڌايو، شهر اُنهن ڪندي جلدي ۾ ڪيو، قبضو تي ان ۾ ٽيا داخل ۾ شهر اُهي ۾ وڌايو، هٽ پنهنجو هنن ته ڏنو، چوڌاري ڏانهن پڻيان پنهنجي رهاڪن جا عاي جڏهن ڇڏيو. ساڙي ۾ باهه کي ته هو نه هنڌ به ڪو هاٿي وٽ هنن ۾ هو، رهيو ايري دونهون ڏانهن آسمان مان شهر ته ڏنو ته ۾ ورتو، کي شهر وارن گهات ته ڏنو، اسرائيل سڄي ۾ يشوع وجن. ڀڄي هتي يا هتي شهر اهي ۾ ماريو. کي ماڻهن جي عي ڦيرائي، رخ ۾ چڑهيو؛ ڏانهن آسمان دونهون جو شهر هتان اهي ۾ کان هتان اهي ويا، ٽي خالي ۾ وچ جي خيمي اهي ۾ آيا، لاءِ ملڻ نڪري مان جي عي ۾ ويل. ڀڄي نه ۾ رهي بچيل ڪو نه مان انهن جو تان ماريو کي انهن هنن ۾ کان، کي سيني پٽ جا اسرائيل جڏهن ۾ آندو. وٽ يشوع کيس ۾ پکڑيو جيئرو کي بادشاهه لهڻ هيڻ تي جبل جيڪي ۾ هئا، ۾ ميدانن جيڪي ۾ هئا، ۾ عي جيڪي ڪيو بند مارڻ ڏانهن عي يشوع تڏهن هو، ڪيو تعاقب تائين آخر کي انهن جتان هئا، تي جاءِ واري کان مرد پيا، ڪري ۾ ڏينهن ان جيڪي ۾ ماريو. سان وات جي تلوار کي ان هن ۾ موٽيو، کان غنيمت مالِ موجود ۾ شهر رهاڪو. جا عاي سي هئا، هزار ٻارهن تائين، عورت وٽي يشوع رب جيئن موجب، حڪم جي رب لُٽيو، لاءِ پاڻ ڪجهه سي پٽن جي اسرائيل سواءِ، دڙي آباد غير لاءِ هميشه کي ان ۾ ڇڏيو، ساڙي ۾ باهه کي شهر يشوع ۾ هو. ڏنو حڪم کي ۾ لٽڪايو، تي وڻ ٻٽ کي بادشاهه جي عي ۾ تائين. ڏينهن جي اڄ ڇڏيو، ڪري تبديل ۾

تان وڻ جسم سندس هنن ۾ ڏنو، حڪم يشوع وقت لهڻ سج ۾ رهيو، تي وڻ تائين شام هو آهي.تائين ڏينهن جي اڄ جيڪو ناهيو، ڏير جو پٽرن تي ان ۾ اڇلايو، ۾ ڪڏ کي ان ۾ لاٽو،

9

هئا، ۾ علاقي واري جبل جيڪي هئا، ۾ پار جي اردن جيڪي ٻڌو بادشاهن جا اموري جيئن ۾ هئا، ۾ پٽي ساحلي سڄي جي سمنڊ وڏي جيڪي ۾ هئا، ۾ علاقي ميداني جيڪي ۾ ۾ جرجاشي، ۾ اموري، ۾ حوي، ۾ فرزي، ۾ ڪنعاني، ۾ حتي، ۾ هئا، ڏانهن لبنان انڌي جيڪي سپ خلاف جي اسرائيل ۾ يشوع لاءِ ڪرڻ جنگ تي جاءِ ساڳئي ٽيا گڏ سپ اهي يبوسي، عي ۾ يريحو رب جيڪو ٻڌو ڪجهه سپ اهو انهن هئا، رهندڙ ۾ گبعون جيڪي ۾ گڏجي. ۾ ٽيا، تيار ۾ ڏنو رزق کي پاڻ اڇي ۾ ڪيو، سان چالاڪيءَ به پاڻ انهن ۾ هو. ڪيو سان ۾ هئا، ٽيل بند جيڪي مشڪيزا ڦاٽل ۾ پراڻا جا شراب ۾ ڪٽي، تي ڪلهن پنهنجي ٽيلا پراڻا پنهنجا ۾ ۾، پيرن پنهنجي سينڊل ٽيل پيل ۾ پراڻا پنهنجا ۾ اندريون، جا جوتن پنهنجي ۾ ڦڦڙيل ۾ سڪل ماني جي رزق جي انهن ۾ هئا، ٽيل پراڻا مٽان جي انهن جيڪي ڪپڙا اسرائيل ۾ يشوع ۾ آيا، ۾ جلجال ۾ خيمي جي اسرائيل وٽ يشوع اُهي ۾ هئي. ويل کائي اسرائيل ۾ ڪريو. عهد سان اسان هاڻي ۾ آهيون، آيا مان زمين جي پري اسين چيو، کي ڪيئن توسان مان ۾ رهين، ٿو نه ۾ وچ منهنجي تون ڇا ڏس، چيو، کي حوري پٽن جي چيو، کي انهن يشوع ۾ آهيون، نوڪر جا توهان اسان چيو، کي يشوع هنن ۾ ڪريان؟ عهد توهان مان زمين کان ڏورائي تمام چيو، انهن ۾ آهيو؟ آيا کان ڪٽان ۾ آهيو، ڪٽان توهان ۾ نالو، سندس آهي ٻڌو اسان ته ڇو ۾، نالي جي خدا جي توهان رب آهن ويا اڇي خادم جا ڪيو، سان بادشاهن جي اموري هن ڪجھ جيڪو ۾ ڪيو، ۾ مصر هن ڪجھ جيڪو سان، بادشاھ جي باشان عوج ۾ سان، بادشاھ جي اموري سيهون هئا، پار جي اردن جيڪي

۾ زمين جي اسان ۽ بزرگن جي اسان کين ٻڌي ۽ هو. رهندو ۾ ادرعي ۽ ۾ اشتاروت جيڪو ملاقات جي انهن ۽ وڻو، سامان جو سفر لاءِ پنهنجي چئيندي، چيو، کي اسان سڀني رهندڙ هي ڪريو. عهد سان اسان هاڻي ۽ آهيون، نوڪر تنهنجا اسين چئو، کي انهن ۽ وجو، لاءِ وٽ توهان نڪتاسين ٻاهر اسان جنهن ۾ ڏينهن ان ڪيو فراهم کي انهن اسان گرم روٽيون، جون شراب هي ۽ آهن. ويون ٽي ويل کائي ۽ آهن ويون سڪي اهي هاڻي پر لاءِ، اچڻ ۽ ڪپڙا جا اسان ۽ آهن، ويون ڦاٽي هي ۽ هيون، پريون نيون اسان جيڪي مٽڪيون رزق جو انهن حڪمرانن جي انهن ۽ آهن. ويا ٽي پراڻا کان رستي ڊگهي تمام جوتا جا اسان انهن ته ڪيو عهد سان انهن ۽ ڪيو، امن سان انهن يشوع ۽ پڇيو. نه کان رب ۽ ورتو، ڪٽي انهن پوءِ کان ڏينهن ٽن ته ٽيو ۽ ڪنيو. قسم سان انهن حڪمرانن جي جماعت ۽ بچائي، کي رهن ۾ انهن اهي ته ۽ آهن، ويجهو جي انهن اهي ته ٻڌو انهن پوءِ، کان ڪرڻ معاهدو سان ۽ کفيره ۽ جبعون شهر جا انهن ۽ آيا، ۾ شهرن جي انهن ۽ ٽيا روانا پُٽ جا اسرائيل پوءِ ٽا.

سيني ته ڇو وڙهيا، نه سان انهن پٽن جي اسرائيل پر هئا. شهر جا يارين ۽ ٻئروت جماعت سڄي پر هئي، ڪنئي قسم جي خدا جي اسرائيل رب سان انهن حڪمرانن اسرائيل رب کي انهن اسان چيو، کي جماعت سڄي حڪمرانن ۽ ڪاوڙايو. تي حڪمرانن اسان هي سگهون. لڳائي نٽا هٽ کي انهن اسان هاڻي ۽ آهي، کاڌو قسم جو خدا جي جي اسان ۽ بچائينداسين، کي انهن اسان ۽ پکڙيندا‌سين، جيئرو کي انهن ڪنداسين، ۽ رهندا، زنده هئي. ڪنيو سان انهن اسان جيڪا سبب، جي قسم ان ٽيندو نه غضب خلاف هو. چيو کي انهن حڪمرانن جيئن لاءِ، جماعت سڄي ڪٽندڙ پاڻي ۽ ڪٽيندڙ ڪاٺ هوندا تمام کان توهان اسان ته چئي نڇيو کي مون ڇو توهان چيو، کين ۽ سڏيو گڏ کين جوشوا هاڻي ۽ ٽا؟ رهن ۾ اسان جيڪي جا انهن آهيو پاڙيسري توهان ته جڏهن آهيون، پري گهٽو ۽ منهنجي وارو، ڪٽڻ پاڻي نه وارو، ڪٽڻ ڪاٺ نه غلام، مان توهان آهيو، لعنتي توهان کي اسان چئي، ڏنو، جواب کي يشوع هنن ۽ ٽيندو. نه ختم به ڪڏهن لاءِ خدا منهنجي

ڏنو، حڪم ڪي، ٻانهو سندس ڪي، موسىٰ خدا تنهنجي رب به ڪجهه جيڪو ويو ٻڌايو
ڪان منهن جي توهان تي ان ڪي رهاڪن سڀني ۾ ڪي اسان ۾ لاءِ، ڏيڻ زمين هي ڪي توهان
۾ باري جي جانن پنهنجي ڪان منهن جي توهان اسان ۾ لاءِ؛ ڪرڻ تباهه تي طور مڪمل
آهيون، تابع جي توهان اسان ڏسو، هاڻي ۾ ڪيو. ڪم هي اسان ۾ ويا، ڊڄي گهڻو تمام
ڪريو. سان اسان تيئن ٿو، لڳي مناسب ڪي توهان جيئن ۾ ٿو ٿئي خوش ڪي توهان جيئن
مان هڻن جي پٽن جي اسرائيل ڏينهن ان ڪي انهن يشوع ۾ ويو، ڪيو ائين سان انهن ۾
وارا ڪٽڻ پاڻي ۾ وارا ڪٽڻ ڪاڻ ۾ ڏينهن ان ڪي انهن يشوع ۾ ماريو. نه ڪي انهن ۾ بچايو،
خدا رهندڙ ۾ جبعون ڪري ان لاءِ، گاهه قربان جي خدا ۾ لاءِ جماعت سڄي ڪيو مقرر
جاءِ ان ۾ تائين، ڏينهن جي اڄ ٽيا وارا ڪٽڻ پاڻي ۾ وارا ڪٽڻ ڪاڻ لاءِ گاهه قربان جي
چونڊيندو.رب ڪي جنهن تائين

10

تي طور مڪمل ڪي ان ۾ ورتو ڪي عي يشوع ته ٻڌو بادشاهه جو يروشلم ادونيبزڪ جيئن
۾ عي هنن ئي ائين ڪيو، سان بادشاهه جي ان ۾ يريحو هنن طريقو جيڪو ڪيو، تباهه
هو ۾ ويا، پڇي ڏانهن اسرائيل ۾ يشوع رهاڪو جا جبعون ته ۾ ڪيو، سان بادشاهه جي ان
جيئن آهي، شهر وڏو هڪ جبعون ته هو ڄاڻندو هو ته ڇو ويا؛ ڊڄي گهڻو تمام ڪان انهن
بادشاهه جي يروشلم ادونيبزڪ ۾ هئا. طاقتور ماڻهو سڀ جا ان ۾ هڪ، مان شهرن ماڻ
بادشاهه جي يريموٿ ڏانهن فيدون ۾ ڏانهن، بادشاهه جي حبرون ڏانهن ايلام موڪليو
ڏانهن، بادشاهه جي عدلام ڏانهن دابين ۾ ڏانهن بادشاهه جي لاڪيش ڏانهن يفتاح ۾ ڏانهن،
جبعون ڪريون جنگ اسان ۾ ڪي، مون ڪريو مدد ۾ ڏانهن، مون چڙهو مٿي اچو، چئي،
پنج جا يبوسين ۾ ڏانهن. پٽن جي اسرائيل ۾ ڏانهن يشوع ويا پڇي انهن ته ڇو خلاف؛

۽ بادشاهه، جو يرموت ۽ بادشاهه، جو حبرون ۽ بادشاهه، جو يروشلم ويا، مٽي بادشاهه جبعون انهن ۽ ماڻهو. سڀ جا انهن ۽ پاڻ اُهي بادشاهه، جو عدُلام ۽ بادشاهه، جو لاکيش جي اسرائيل ڏانهن يشوع رهندڙن ۾ جبعون ڪيو. گهيرو جو ان ۽ لڳايا، خيما چوڌاري جي ٽورائي، نه کان ٻارن پنهنجي هٿ پنهنجا هئا، رهيا چئي موڪليو، ۾ گلگال ۾ گاهه خيمه جا اموري ته ڇو بچاءِ، کي اسان ۽ ڪر، مدد جي اسان ۽ جلدي، اڇ، چڙهي ڏانهن اسان يشوع ۽ ٽا. رهن ۾ علائقي واري جبل جيڪي آهن، ٽيل گڏ خلاف جي اسان بادشاهه سڀ يشوع رب ۽ قابل. ۾ طاقت سڀ گڏ، سان هن ماڻهو جنگجو سڀ ۽ هو ويو، مٽي کان گلگال مان انهن آهي، چڌيو ڏئي ۾ هٿن تنهنجي کي انهن مون ته ڇو ڊڄ، نه کان انهن ڇيو، کي ته پهتو، اچي تي انهن اوچتو يشوع جڏهن ۽ سگهندو. بچي نه اڳيان جي توهان به ڪو منهن جي پٽن جي اسرائيل کي انهن رب آءِ هو. آيو ڪندو سفر کان گلگال رات سڄي هو بيت جو انهن آءِ ڪٽيو، سان ڪٽڻ وڏي ۾ جبعون کي انهن رب آءِ ڪيو، پريشان کان ۽ ماريو. تائين مقيده ۽ عزيقه کي انهن آءِ ڪيو، تعاقب تي رستي واري چڙهڻ جي حورون ته هئا، رهيا ڀڄي تي اُترڻ جي حورون بيت کان منهن جي پٽن جي اسرائيل اهي جڏهن ڪري جي پٽرن جي اولهه جيڪي ۽ اُڇلايا، پٽر جا اولهه کين تائين عزيقا مان آسمان رب پوءِ ماريو. سان تلوار ۾ جنگ پٽن جي اسرائيل کي جن ٽيا وڌيڪ کان انهن اهي ويا، مري جڏهن ڏنو، ۾ قابو جي اسرائيل کي اموري خدا جڏهن ڏينهن ان ڳالهايو، سان رب يشوع يشوع ۽ ويا، ڪٽيا کان منهن جي پٽن جي اسرائيل اهي ۽ ڪٽيو، ۾ جبعون کي انهن هن تائين رهيا، بينا چند ۽ سج ۽ تي. واهه جي ايلون چند ۽ رهي، بينو تي جبعون سج چيو، جي ڏينهن هڪ رهيو، بينو ۾ وچ جي آسمان سج ۽ ڪيو، دفاع کان دشمنن جي انهن خدا انسان خدا ۾ جنهن پوءِ، نه ۽ ٽيو ۾ اڳ نه ڏينهن اهڙو ۽ هليو. نه طرف اولهه تائين پڄائيءَ ۾ مقيده ۽ ويا ڀڄي بادشاه پنج اهي ۽ وڙهيو. گڏ سان اسرائيل رب ته ڇو ٻڌي، ڳالهه جي لڪيل ۾ غار جي مقيده بادشاهه پنج ته، وئي ڏني خبر اها کي يشوع ۽ ويا. لڪي ۾ غار

مقرر ماڻهو لاءِ سنيال جي انهن ۾ لڙڪايو، پٽر تي وات جي غار چيو، يشوع ۾ آهن. مليا
کي محافظن پڻين جي انهن ڪندي تعاقب جو دشمنن پنهنجن پر بيٺو، نه توهان ڪريو.
خدا مالڪ جي اسان ته چو ڏيو، نه ٽيڻ داخل ۾ شهرن پنهنجن کي انهن ۾ وٺو، ۾ قبضي
جا اسرائيل ۾ يشوع جڏهن ٽيو ائين ۾ آهي. چڏيو ڪري حوالي ۾ هٿن جي اسان کي انهن
ويا، بچي جيڪي ۾ تائين، آخر ڪيو، آرام کان ڪرڻ قتل وڏو گهڻو تمام کي انهن پٽ سپ
۾ موتيا، صحتمند ۾ مقيده ڏانهن يشوع ماڻهو سپ ۾ ويا. بچايا ۾ شهرن بند قلعه اهي
کي غار چيو، جوشوا ڪيو. نه گوڙ سان زبان پنهنجي به ڪنهن مان پٽن جي اسرائيل
مان غار کي بادشاهن پنجن هنن ۾ ڪيو. ٻاهر مان غار کي بادشاهن پنجن انهن ۾ کوليو،
جو لاکيش ۾ بادشاهه، جو يريموٿ ۾ بادشاهه، جو حبرون ۾ بادشاهه، جو يروشلم ڪيو،
يشوع تڏهن آندو، ڪيي وٽ يشوع کي انهن جڏهن ۾ بادشاهه. جو اودولام ۾ بادشاهه،
گڏ هئا، هلندا گڏ سان هن جيڪي کي، ڪندڙن شروعات جي جنگ ۾ کي اسرائيل سڃي
انهن اچي ويجهو ۾ رکو، تي ڳلن جي انهن پير پنهنجا ۾ وڃو اڇيان چئي: کي انهن سڏيو،
به نه کان، انهن ٻڃو نه ڏانهن، انهن يشوع چيو ۾ رکيا. تي ڳلن جي انهن پير پنهنجا
سيني جي توهان رب ڪندو طرح اهڙيءَ ته چو ٽيو، مضبوط ۾ ٽيو بهادر ٽيو، خوفزده
کي انهن ۾ ڪيو، قتل کي انهن يشوع آ۾ آهيو. وڙهندا توهان خلاف جي جن سان، دشمنن
جي لهڻ سج جڏهن رهيا. لٽڪيل تائين شام تي ڪائن اهي ۾ لٽڪايو، تي ڪائن پنجن
اهي ۾ جنهن اڇلايو، ۾ غار کين ۾ لاٽو، تان ڪاڻ کين هنن ۾ ڏنو، حڪم يشوع ٽيو، طرف
ان کي مقيدا انهن ۾ تائين. ڏينهن جي اڄ لڙهايا پٽر تي وات جي غار ۾ هئا، ويا پڇي اتي
شيءِ وٺندڙ سانس هر انهن ۾ ڪيو، قتل ۾ وات جي تلوار کي ان انهن ۾ ورتو، ڪٽي ۾ ڏينهن
نه ويو پڇي يا ويو بچايو ۾ ان به ڪو ۾ ڪيو، تباهه تي طور مڪمل هئي ۾ ان جيڪا کي
سان بادشاهه جي يريحو انهن جيئن ڪيو، اهو سان بادشاهه جي مقيدا انهن ۾ ويو، چڏيو
جو لبنه ۾ ويو، ڏانهن لبنه کان مقيده سان سندس اسرائيل سڃو ۾ يشوع ۾ هو. ڪيو

جي ان ۾ ورتو، کي ان هنن ۾ ڪيو، حوالي ۾ هٿن جي اسرائيل کي ان رب ۾ ڪيو. گهيرو ان کي شيءِ ونڊڻ سانس هر ۾ ڪيو، قتل سان وات جي تلوار کي ان هنن ۾ کي، بادشاهه ئي اهو سان بادشاهه جي ان هنن ۾ ويو، ڇڏيو نه ويل ڇڄي يا بچيل به ڪو ۾ ان ۾ ۾، سان سندس اسرائيل سڄو ۾ يشوع ۾ هو. ڪيو سان بادشاهه جي يريحو هنن جيئن ڪيو، کي لاکيش رب ۾ ڪيو. محاصرو جو ان ۾ ڪيو، گهيرو کي ان ۾ ويو، ڏانهن لخيش کان لبنا ۾ وات جي تلوار کي ان انهن ۾ ورتو، ۾ ڏينهن ٻئي کي ان هن ۾ ڏنو. ۾ هٿن جي اسرائيل سان لبنا انهن سان طريقي جهڙي ڪيو، تباهه تي طور مڪمل کي ان انهن ۾ ڪيو، قتل ڪيس يشوع ۾ ويو، مٿي لاءِ ڪرڻ مدد جي لخيش بادشاهه، جو گزر ايلام، پوءِ هو. ڪيو ڇڄي يا بچيل به ڪو مان سندن جو تائين کي، ماٹهن سندس ۾ ماريو، ۾ وات جي تلوار هن ۾ ويا، ڏانهن عدلام مان لاکيش گڏ سان سندس اسرائيل سپ ۾ يشوع ۾ بچيو. نه ويل ڪيو، حوالي ۾ هٽ جي اسرائيل کي ان رب ۾ ڪيو. محاصرو جو ان ۾ ڪيو گهيرو کي ان ونڊڻ سانس هر ۾ ڪيو، قتل ۾ وات جي تلوار کي ان ۾ ورتو، ۾ ڏينهن اُن کي ان انهن ۾ سندس اسرائيل سڄو ۾ يشوع ۾ هو. ڪيو سان لخيش انهن جيئن ڪيو، قتل ۾ تباهي کي ماريو، سان وات جي تلوار کي ان هنن ۾ ڪيو. گهيرو جو ان ۾ ويو، ڏانهن حبرون گڏ سان ڪيو سان عدلام هنن جيئن هو، نه بچيل به ڪو هئي، ۾ ان جيڪا شيءِ ونڊڻ سانس هر ۾ سڄو ۾ يشوع هو. ۾ ان جيڪو ڪجهه سپ ۾ ڪيو، تباهه تي طور مڪمل کي ان هنن هو، کي، بادشاهه جي ان ۾ ورتو، کي ان هنن ڪري، گهيرو کي ان ۾ موٽيو؛ ڏانهن دبير اسرائيل تباهه تي طور مڪمل کي ان هنن ۾ ماريو، سان وات جي تلوار کي ان هن ۾ ڳوٺ؛ جا ان ۾ جيئن ڇڏيو؛ نه بچيل به کي ڪنهن ۾ ان هنن ۾ ۾؛ ان کي شيءِ ونڊڻ سانس هر ۾ ڪيو، ڪيو. سان بادشاهه جي ان ۾ دبير هنن تيئن هو، ڪيو سان بادشاهه جي ان ۾ حبرون هنن انهن ۾ کي، اشدود ۾ کي، هيناهين ۾ کي، نيگيب ۾ ماريو، کي زمين واري جبل سڄي يشوع طور مڪمل کي شيءِ جاندار هر ۾ ڇڏيو؛ نه بچيل به کي ڪنهن مان انهن کي؛ بادشاهن جا

غزه کان برنيع قادش هو، ڏنو حڪم خدا جي اسرائيل خداوند جيئن ڪيو، تباهه تي جي انهن ۾ کي بادشاهن سيني جي انهن يشوع ۾ تائين. گبعون کان گوشن سڄو تائين، ڪئي.جنگ لاءِ اسرائيل خدا، جو اسرائيل رب، ته ڇو ماريو، ۾ پيرو هڪ کي زمين

11

۾ ڏانهن يوباب بادشاهه جي ماروون هن ٻڌو، اهو ياباس بادشاهه جي حصور جڏهن جيڪي ڏانهن بادشاهن انهن ۾ ڏانهن بادشاهه جي اخشاف ۾ ڏانهن بادشاهه جي شمرون ۾ ۾ ميدان ۾ سامهون جي ڪنروت ۾ عربه ۾ ۾ علاقي واري جبل آهن، وٺ صيدا وڏي ۾ فرزي ۾ حتي ۾ ڏانهن اموري ساحلي ۾ کان اوپر ڏانهن ڪنعانين ساحلي ۾ ۾ فنعدور هينان جي حرمون جيڪي ڏانهن انهن ۾ ڏانهن حوي ۾ آهن ۾ جبل جيڪي ڏانهن يبوسي جيئن سان، انهن بادشاه جا انهن ۾ نڪتا اُهي ۾ موڪليو. پيغام ۾، زمين جي مسيما آهن ۾ آيا، گڏجي ۾ ٽيا گڏ پاڻ بادشاهه سپ ۾ گهڻا. تمام رَٿ ۾ گهوڙا ۾ ۾، ڪثرت ريل جي سمنڊ چيو، کي يشوع مالڪ آءِ ڪن. جنگ سان اسرائيل ته لڳايو خيمه تي پاڻيءَ جي ماروون ۾ حالت ڏنل شڪست کي انهن مان ڪلاڪ هن سپاڻي ته ڇو ڊڄ، نه کان منهن جي انهن ۾ باهه رٽا جا انهن ۾ ڪٽيندين، گهوڙا جا انهن تون ڪندس، حوالي اڳيان جي اسرائيل انهن ۾ اوچتو، تي پاڻي جي مارون تي انهن ماڻهو جنگجو سپ ۾ آيو يوشع ۾ ساڙيندين. انهن ۾ ڏنو، ڪري ماتحت جي اسرائيل کي انهن رب ۾ ڪيو. حملو ۾ علائقي واري جبل تي ميدانن جي مسوڪ ۾ تائين، مسرون ۾ تائين، صيدون عظيم ڪيو تعاقب ڪٽيندا کي ۾ رهيو. نه بچيل به ڪو مان انهن جو تائين ڇڏيو ڪتي کي انهن ۾ طرف، اوپر تائين ۾ ڇڏيا، ڪتي گهوڙا جا انهن هو، ڏنو حڪم کيس رب جيئن ڪيو، ائين سان انهن يشوع جي ان ۾ ڪيو قبضو تي حاصور ۾ موٽيو، وقت ان يشوع ۾ ڇڏيا. ساڙي ۾ باهه رٽ جا انهن

تلوار انهن آءِ هو. ڪندڙ حڪمراني تي بادشاهتن سيني انهن ۾ اڳ حاصور پر ڪي، بادشاهه تباھ تي طور مڪمل ڪي سيني آءِ ڇڏيو، ماري ڪي شيءِ واري وڻڻ سانس هر ۾ هن سان ساڙي ۾ باھ ڪي حاصور انهن آءِ رهي، نه شيءِ واري وڻڻ سانس به ڪا ۾ هن آءِ ڪيو، ڪي انهن ۽ ورتو، يشوع ڪي بادشاهن جا انهن ۽ ڪي، شهرن جي بادشاهتن سيني ۽ ڇڏيو. موسىٰ سان طريقي جهڙي ڪيو، تباھه تي طور مڪمل ڪي انهن ۽ ماريو؛ ۾ وات جي تلوار هيون ڪيل بند قلعه جيڪي ڪي شهرن سيني پر هو. ڪيو حڪم خادم جو خداوند ان ڪي غنيمت مال سيني ۽ ساڙيو، اسرائيل اڪيلو ڪي حاصور سواءِ ساڙيو، نه اسرائيل تي طور مڪمل ۾ وات جي تلوار ڪي سيني انهن ۽ لُٽيو؛ لاءِ پاڻ پٽن جي اسرائيل جي نه شيءِ وٽندڙ سانس به ڪا مان انهن ڪيو؛ تباھه ڪي انهن هن جيستائين ڪيو، تباھه ئي ائين موسىٰ ۽ ڏنو، حڪم ڪي، ٻار پنهنجي ڪي، موسىٰ رب سان طريقي جنهن ڇڏي. جيڪي ٽوڙيو نه به ڪجهه مان سيني انهن هن ڪيو، يشوع ائين ۽ ڏنو؛ حڪم ڪي يشوع ۽ زمين، جي نيگيو سڀ ۽ ورتو، علائقو وارو جبل سڀ يوشع ڏنا. حڪم ڪي هن موسىٰ هيناهين ۽ جبل، جو اسرائيل ۽ جي، طرف اولهه ۽ زمين، هيناهين ۽ زمين، جي گوشن سڀ بعل ۽ ٽو، چڑهي ڏانهن سعير جيڪو ۽ ڪان، جبل حلق آهن ويجهو جي جبل جيڪي جاءِ ماريا، ۽ ورتا، بادشاه سڀ جا انهن ۽ هيناڻ؛ جي جبل حرمون ميدان جا لبنان ۽ تائين، جاد نه شهر به ڪو ۽ ڪئي. جنگ تائين ڏينهن گھڻن سان بادشاهن انهن يشوع ۽ ڪيا. قتل ۽ جي خداوند ته ڇو ورتو. ۾ جنگ ڪين ڪجهه سڀ هجي، ورتو نه اسرائيل جيڪو هو، تباھه اهي جيئن ته ملن، ۾ جنگ سان اسرائيل ته ويو ڪيو مضبوط دل جو انهن ذريعي جيئن وڃن، ڪيا تباھه اهي جيئن ته پر وڃي، ڏني نه رحم ڪي انهن جيئن ته وڃن، ڪيا مان، علاقي واري جبل ڪي عناقيم هن ۽ آيو، وقت ان يشوع ۽ هو. ڇيو ڪي موسىٰ خداوند تباھه سميت شهرن جي انهن مان يهوداه سڃي ۽ مان عنابوت مان، دبير مان، حبرون پٽن جي اسرائيل مان عناقيم ڇڏيو. ڪري تباھه تي طور مڪمل ڪي انهن يشوع ۽ ڪيو،

ڏرتي سڃي يشوع آءٍ ويو. ڇڏيو ۾ اشدود ءِ ۾ گت ۾، غزه سواءِ ويو، ڇڏيو نه به ڪو ۾ ڏني، ۾ ورڻي ڪي اسرائيل اها يشوع آءٍ هو، ڏنو حڪم ڪي موسيٰ رب جيئن ورتي، وڻي ڪيو.آرام کان جنگ ڏرتي آءٍ مطابق، ورڇ جي قبيلن جي انهن

12

۾ ورڻي زمين جي انهن ءِ ڪيو قتل پٽن جي اسرائيل ڪي جن بادشاهه، جا زمين اهي ءِ ءِ تائين جبل جي حرمون کان وادیءَ جي ارنون کان، ايڑ جي سڃ پار جي اردن ورتي، هو، رهندو ۾ حشبون جيڪو بادشاهه، جو اموري سهون، کان. ايڑ زمين جي عربه سڃي ءِ مطابق، حصي هڪ جي وادیءَ آهي، ۾ وادیءَ جيڪا هو، ڪندو حڪمراني کان ارنون وڻي کان عرب ءِ آهي. حد جي پٽن جي عمون جيڪا تائين، يبوڪ حصو اڌ جو گلعاد بيٺ کان اوپر سمندِ، جو لوڻ تائين، سمندِ جي عرب ءِ طرف، اوپر تائين سمندِ جي چنريٺ جو بشان بادشاهه آگ هيڻان. جي فسگا اسيدوٺ وڻي کان تيمان تي، رستي جي يشيموٺ کان جبل هرمون حڪمران هو، رهندو ۾ ادرعي ءِ استاروت جيڪو هو، بچيل مان ديوانن بادشاهه سيحون جلعاد اڌ ءِ معڪي، ءِ تائين، حدن جي جشوري بشان سڃو ءِ کان، سلخا ءِ ءِ ماريو؛ کي انهن پٽ جا اسرائيل بني ءِ ٻار، جو رب موسيٰ، تائين. حدن جي حشبون اموري هي آ کي. اڌ جي قبيلي جي منسي ءِ کي، جاد ءِ کي، روبين ڏنو ۾ ورڻي اهو موسيٰ جي لبنان وٽ جاد بعل پار جي اردن ماريو پٽن جي اسرائيل ءِ يوشع کي جن بادشاه، جا اها يوشع ءِ هئا، چڑهندا ڏانهن سعير جيڪي تائين جبل حلق ءِ يرسان، جي سمندِ ۾ ميدان ءِ ۾، ميدان ءِ ۾، جبل مطابق، قرعي جي انهن لاءِ وڻ ۾ ورڻي کي قبيلن جي اسرائيل ڏني ءِ حوي، ءِ فرزي، ءِ ڪنعاني، ءِ اموري، ءِ حتي، ۾؛ نقب ءِ ۾، ريگستان ءِ ۾، اشدود ءِ ۾، عربه يروشلم آهي، ويجهو جي ايل بيت جيڪو بادشاهه، جو عَي ءِ بادشاهه، جو يريحو يبوسي.

جو عيلام بادشاهه، جو لاکيش بادشاهه، جو يرموت بادشاهه، جو حبرون بادشاهه، جو عدير بادشاهه، جو حرمه بادشاهه، جو جدير بادشاهه، جو دبير بادشاهه، جو جزر بادشاهه، بادشاهه، جو تفوح بادشاهه، جو ايلات بادشاهه، جو عدُلام بادشاهه، جو لبنه بادشاهه، جو بادشاهه، جو شمرون بادشاهه، جو اسوم بادشاهه، جو افيڪ جو اروڪ بادشاهه، جو حيفر دور بادشاهه، جو يُقنعام بادشاهه، جو قادش بادشاهه، جو عڪشاف بادشاهه، جو مادون جو گليل بادشاهه، جو عدُلام جو فنيعدور بادشاهه، جو يُقنعام جو ڪرمل بادشاهه، جو هئا.اٽويهه بادشاهه سڀ هي بادشاهه؛ جو ترصه بادشاهه،

13

۾ ڏينهن تون چيو، ڪي جوشوا رب ۽ هو، وڌيل اڇتي ۾ ڏينهن ۽ وارو عمر وڏي جوشوا چڏيل زمين اها هي لاءِ. ورثي آهي وئي رهجي باقي گهٽي زمين ۽ آهين، ويو وڏي اڇتي آباد غير واري سامهون جي منهن جي مصر ڪنعاني، ۽ گشوري، حدون، جون فلستين آهي؛ سلطنتن جي فلستين پنجن کان پاسي ڪاپي جي ڪنعانين تائين حدن جي عقرون وٺي کان تيمان عوي، ۽ عقروني، ۽ گتي، ۽ اشقلوني، ۽ اشدودي، ۽ غزي، آهي، ويندو ڪيو شمار ۾ حدن جي اموري تائين، افيق صيدوني ۽ سامهون، جي غزه زمين سڄي جي ڪنعان ۽ کان کان پاسي ايرندي جي سڄ لبنان سڄو ۽ زمين، سڄي جي گلعاد جي فلستين ۽ تائين، ۾ علائقي جبلي جيڪو سڀ تائين، داخلي جي حمات هيٺان جي جبل حرمون کان گلگال اسرائيل ڪي انهن مان ڪي، صيدونين سيني تائين. ميموم مسريفوت کان لبنان آهي رهندو ورهايو، ڪي اسرائيل ۾ قرعي ڪي ان پر ڪندس؛ تباهه تي طور مڪمل کان منهن جي نون ۾ وراثت ڪي زمين هن ورهايو هاٿي ۽ ڏنو. حڪم مون توکي سان طريقي جنهن تون طرف اولهه جي سڄ تائين سمنڊ وڏي کان يُردن ڪي. قبيلي اڌ جي منسي ۽ ڪي، قبيلن

کي، روبين کي، قبيلي اڌ جي مناسي ۾ کي، قبيلن ۾ ٽيندو. حد سمنڊ وڏو ڏيندين؛ کي ان ڏنو، خادم جو رب موسىٰ کيس طرف ايرڻ جي سج ۾؛ پار جي اردن ڏنو موسىٰ کي جاد ۾ وچ جي واهه جيڪو شهر ۾ آهي، تي ڪناري جي وهڪري جي آرنون جيڪو کان، عروعير ۾ حشبون جيڪو شهر، سي جا بادشاهه اموري سهون کان؛ ميدبا ميسور سڄو ۾ آهي، ۾ معڪاتي ۾ حدون، جون جشوري ۾ کي، جلعاد ۾ تائين؛ حدن جي پٽن جي عمون ڪيو راج ۾، باشان بادشاهت سڄي جي اوج تائين؛ سلڪاه باشان سڄو ۾ جبل، حرمون سڄو کي، ڪيس موسىٰ ۾ هو، بچيل مان ديوتائن هي ڪيو؛ راج ۾ ادرعي ۾ ۾ عشتاروت جيڪو کي ڪنعاني ۾ ماڪاٿي گشيري، پٽن جي اسرائيل ۾ ڪيو. تباهه تي طور مڪمل ۾ ماريو، اڄ ۾ پٽن جي اسرائيل ماڪاٿي ۾ بادشاهه جو گشيري ۾ ڪيو، نه تباهه تي طور مڪمل جو اسرائيل رب ويو، ڏنو نه ورثو کي قبيلي جي ليوي سواءِ آهن. رهندا تائين ڏينهن جي جيڪا آهي، ورهاست اها هي ۾ چيو، کي انهن رب جيئن آهي، ورثو جو انهن هي خدا، ۾ ورهائي. مطابق جي يريحو پار جي اردن ۾ موآب عربوٿ کي پٽن جي اسرائيل موسيٰ اروعير حدون جون انهن ٽيون آ ڏنو. مطابق ڪلين جي انهن کي قبيلي جي روبن موسيٰ سڄو آ ۾، واهه جي ارنون جيڪو شهر آ موجب، منهن جي واهه جي ارنون آهي جيڪا کان، ميئلبٿ آ بعل، بامٿ آ ديبون، آ ۾، ميسور آهن جيڪي شهر سي آ تائين، حيسبون ميسور، جي اناب صيون آ سرده، آ سبامه، آ ڪريٿائيم، آ ميفاعد، آ باڪيدمٿ، آ باشان، آ گهر، جو سڄي آ جا، ميسور شهر سي آ يشيموٿ، بيٿ آ فسگه، اشدوٿ آ فغور، بيٿ آ ۾، جبل جا مدين آ ڪيس موسيٰ ماريو کي جنهن جي، قوم اموري جي بادشاه سيحون بادشاهت ۾ جا. صيون رهندڙ آ جو، لُٽ جي صيون حاڪم رابع آ حور، آ صور، آ رقم، آ ايوي، آ اڳواڻ، پر ٽيو ڇڏيو. ماري ۾ موڙ انهن هو، وارو ڏسڻ جيڪو هو، پٽ جو بعور جيڪو کي، بلعام مطابق، قبيلن جي انهن وراثت جي پٽن جي روبين هيءُ حد، اردن حدون، جون روبين انهن ۾ ڏنو. مطابق قبيلن جي انهن کي پٽن جي گاد موسيٰ ڳوٺ. جا انهن ۾ شهر جا انهن

ٽيون، تائين عربا زمين اڌ جي پٽن جي عمون ۾ شهر، سڀ جا گلعاد يازير، حدون جون ۾ بوتانيم، ۾ موجب، مصفه تائين اربوٽ کان حشبون ۾ آهي. سامهون جي عراد جيڪا باقي ۾ صافان ۾ سکوٽ ۾ نمره بيٽ ۾ اوٽرگئي ۾ عنادوم ۾ تائين، حدن جي ديبون معان حصي جي سمندِ جي ڪنريٽ ڪندو حد اردن ۾ جي؛ حشبون بادشاهه سيحون بادشاهي شهرن سندن ۾ مطابق قبيلن سندن جي، گاد پٽن وراثت هي کان. اوپر پار جي اردن تائين قبيلن سندن ٽيا ته چو اڇيان، جي دشمنن سندن موتائيندا ڇڇ مطابق قبيلن سندن مطابق، ڪلن جي انهن کي منسي قبيلي اڌ موسىٰ ۾ باڙيون. زرعي سندا ۾ شهر، سندا مطابق جي بشان ۾ بادشاهت، سڃي جي بشان ۾ ٽيون، کان معان حدون جون انهن ۾ ڏنو. مطابق ۾ شهر. ستٔ آهن، ۾ بشان جيڪي ڳوٺ، سڀ جا يائير ۾ بادشاهت، سڃي جي عوج بادشاه ماخير ۾، بسنيتيدي شهر جا بادشاهت جي عوج ۾ ادرعي ۾ اشتاروت ۾ حصو، اڌ جو گلعاد پٽ جا منسي جيڪي کي اڌ جي پٽن جي ماخير ۾ هئا، پٽ جا منسي جيڪي کي پٽن جي عربوٽ پار جي اردن ڏني ۾ ورثي موسيٰ کي جن آهن اهي هي مطابق. قبيلن جي انهن هئا، طرف.اوپر جي يريحو پار جي اردن ۾، موآب

14

کي جن ورهايو، ۾ ورثي ۾ ڏرتيءَ جي ڪنعان کي پٽن جي اسرائيل جن آهن اهي هي ۾ جي خاندانن جي قبيلن جي پٽن جي اسرائيل ۾ يشوع، پٽ جو نون ۾ پادري، اليعزر جي يشوع رب جيئن ورتو، ۾ وراثت هنن موجب قرعن ڏنو. ۾ ورثي کي انهن حڪمرانن هنن کي لاوين ۾ هو. ڏنو حڪم کي قبيلي اڌ کان پار جي اردن ۾ کي قبيلن نون ذريعي هٽ ۾ زمين کي لاوين ۾ افرائيم؛ ۾ منسي هئا قبيلا ۽ پٽ جا يوسف ته ڇاڪاڻ ڏنو، نه ورثو ۾ رب جيئن ڏور. جا انهن ۾ ڇراگاهه، لاءِ ڏورن جي انهن ۾ شهر، لاءِ رهڻ پر ويو، ڏنو نه حصو

يشوع پُٽ جا يهودا ۾ ورهائي. زمين ۾ ڪيو، پٽن جي اسرائيل تيئن ڏنو، حڪم ڪي موسيٰ رب جيڪو ٿو، ڄاڻين لفظ اُهو تون چيو، ڪيس ڪنزي يفنه بن ڪالب ۾ آيا، ۾ گلگال وٽ چاليهه ته ڇاڪاڻ ڳالهايو. ۾ برنيع قادش ۾ باري تنهنجي ۾ مون کي موسيٰ ماڻهو جي خدا جاسوسي جي زمين مان برنيع قادش کي مون ٻار، جو خدا موسيٰ، جڏهن هوس جو سال مون جيڪي ٻائر منهنجا ڏنو. جواب موجب ذهن سندس ڪيس مون ۾ موڪليو، لاءِ ڪرڻ پيروي جي خدا خداوند پنهنجي مان پر ڦيرايو، کي دل جي ماڻهن هنن ويا، مٽي گڏ سان تي زمين جيڪا ته، چيو ڪٽي قسم ڏينهن ان موسيٰ ۾ رهيس. رکندو عزم پورو لاءِ ڪرڻ جي اسان تو ته ڇو ملندي، ۾ ورثي لاءِ هميشه کي ٻارن تنهنجي ۾ توکي اها رکيو، قدم تو هن جيئن آهي پاليو کي مون رب هاٿي ۾ ڪيو. وقف کي پاڻ لاءِ ڪرڻ پيروي جي خدا رب اسرائيل ۾ ڪئي؛ ڏانهن موسيٰ ڳالهه هي رب کان جڏهن آهي، سال پنجويهين هي چيو؛ مضبوط اڄ مان اجا آهيان؛ جو سالن پنجاسي اڄ مان ڏس هاٿي ۾ ويو؛ هليو ۾ ريگستان وڃڻ ٻاهر آهيان مضبوط هاٿي مان ئي ائين موڪليو، کي مون موسيٰ جڏهن جيئن آهيان، ان رب جيئن ٿو، ڪريان گذارش جي جبل هن توکان آئون هاٿي ۾ لاءِ. ٽيڻ داخل ۾ جنگ ۾ آهن، اتي عناقيم اهي پر هاٿي آهي، ٻڌو ۾ ڏينهن ان لفظ اهو تو ته ڇو هو، چيو ۾ ڏينهن تباهه کي انهن آئون ته هجي، گڏ سان مون رب پوءِ جيڪڏهن آهن، شهر وڏا ۾ بند قلعه يفنه بن ڪالب حبرون ۾ ڏني، برڪت ڪيس يشوع ۾ هو. چيو کي مون رب جيئن ڪندس، ۾ وراثت کي ڪنزي پٽ جي جيفونه ڪالب هِبرون ڪري هن ڏنو. ۾ ورثي کي قناز بن ڪئي. پيروي جي حڪم جي خدا جي اسرائيل رب هن ته ڇو تائين، ڏينهن جي اڄ مليو کان جنگ زمين ۾ هو، شهر ماءُ جو عناقيم جيڪو هو، شهر ارگوب ۾ اڳ نالو جو حبرون آئي.۾ آرام

15

جي سن کان، حدن جي ادوميا مطابق ڪنبن سندن حدون جون قبيلي جي يهودا ۽ واري لوڻ کان ڏکڻ حدون جون انهن ۽ ٽيون. طرف ڏکڻ تائين ڪاديش کان ريگستان اکرابيم اها آ ٽي. وڃي طرف ڏکڻ جيڪا کان ٽکريءَ ان ٽيون، تائين حصي جي سمنڊ کان ڏکڻ آ ٽي، وڃي چوتاري جي سينا آ ٽي، لنگهي مان سامهون جي چڑهائي جي آ ٽي، چڑهي ڏانهن اداد آ ٽي، نڪري مان حصرون آ ٽي، چڑهي ڏانهن برنيع ڪاديش واهه جي مصر آ ٽي، نڪري ڏانهن عزمون آ ٽي، نڪري مان طرف اولهه جي ڪاديش ۽ کان. ڏکڻ حدون جون انهن آهي هي هوندو؛ تي سمنڊ نڪرڻ جو حدن آ ٽي، پهچي تائين جي سمنڊ ۽ کان، اتر حدون جون انهن ۽ تائين. اردن سمنڊ وارو لوڻ سڃو حدون، کان اوپر عربه بيٽ کان اتر ۽ ٽي، چڑهي تي حگلام بيٽ حد کان. حصي جي اردن ۽ کان ٽکريءَ واهه جي عخور حد ۽ ٽي. چڑهي تي پٽر جي بوهان پٽ جي روبين حد ۽ ٽي، گذري تي جي چڑهڻ جي ادمين جيڪا ٽي، لهي هيٺ تي گلگال ۽ ٽي، چڑهي تي حصي چوٽين جي ان ۽ ٽي؛ وڏي تي پاڻي جي چشمي جي سج ۽ آهي، ۾ ڏکڻ جي واهه جيڪا آهي، سامهون جي يبوسي ٽي، چڑهي ڏانهن واهه جي هنوم حد ۽ هوندو. چشمو جو روجيل نڪرڻ جو جي هنوم جيڪا ٽي، وڏي تي چوٽي جي جبل حد ۽ آهي. يروشلم هي کان؛ ڏکڻ تي پڻي اتر مان حصي جي زمين جي رفائين جيڪا آهي، ڏانهن سمنڊ مطابق جي منهن جي واهه افرون ۽ ٽي، وڏي تي چشمي جي پاڻي جي نفتوح کان چوٽي جي جبل حد ۽ آهي. تي بعل حد ۽ آهي. شهر جو يعريم هي ويندي؛ وٽي ڏانهن بعل حد ۽ ٽي؛ وڏي ڏانهن جبل جي هيءُ کان؛ اتر تي پڻي جي شهر يارين گذرندي ۾ جبل اسار ۽ گهمندي، تائين سمنڊ کان پڻي جي عقرون حد ۽ گذرندي؛ تي ڏکڻ ۽ ايندي، هيٺ تي شهر جي سج ۽ آهي؛ چسلون ۽ گذرنديون، تي ڏکڻ حدون ۽ نڪرنديون، ۾ سکوٽ حدون ۽ نڪرندي، تي اتر موجب وڏو کان، سمنڊ حدون جون انهن ۽ هوندو؛ تي سمنڊ نڪرڻ جو حدن ۽ نڪرندي، تي لبنا ۽ مطابق. قبيلن جي انهن چوتاري، هيون، جون پٽن جي يهودا حدون هي ٽيندو. حد سمنڊ

۽ ويو، ڏنو حصو ۾ وچ جي پٽن جي يهودا سان، حڪم جي خدا کي، يفوني پٽ ڪالب ۽ آهي. حبرون هي آهي، شهر جو گاديءَ جو عناق جيڪو ڏنو، شهر اربوڪ کيس يشوع شيشاءِ، کيو: تباهه تي طور مڪمل کي پٽن ٽن جي عناق کان اُتان يفونه، پٽ ڪالب لکتن ۾ اڳ نالو جو دبير پر تي، رهندڙن جي دبير ويو مٿي اتان کالب ۽ کي. اخيمان ۽ تلماءِ قبضو تي ان ۽ کندو فتح ۽ وٺندو شهر جو لکٹين به جيڪو چيو، ڪالب هو. شهر جو جو کينز جيڪو گوٹونيل، ۽ ڏينڈس. طور زال اچسه ڏيءَ پنهنجي مان کي تنهن کندو، طور زال اسکان ڏيءَ پنهنجي کيس هن ۽ ورتو، گهٹي کي هن هو، پاءُ جو ڪالب ۽ پٽ کان پيءُ پنهنجي مان چئي، ڏني، صلاح کيس هن ته هئي رهي وجي ٻاهر هوءَ جڏهن ڏني.

ڇا توکي پڇيو، کان هن ڪالب ۽ ڪئي، رڙ لهي هيٺ تان گڏهه هوءَ ۽ گهرندس، زمين آهي، ڏني زمين جي نيگب کي مون تو ته ڇو ڏي، برڪت کي مون چيو، کيس هن ۽ آهي؟ جي يهودا آهي هي ڏنو. هيٺ گوناٹلان ۽ مٿي گوناٹلان کيس هن ۽ ڏي. بوٹانيس کي مون جي ادوم ٹيا، ڏانهن قبيلي جي پٽن جي يهودا شهر جا هنن وراثت. جي قبيلي جي پٽن ۽ قادش، ۽ اروئيل، ۽ رجما، ۽ عڪام، ۽ حاصور، ۽ آرا، ۽ بيسليل، ۽ ۾، ريگستان تي سرحدن ۽ سين، ۽ حاصور، هي شهر، جا اسرون ۽ ڇوٹ، جا انهن ۽ بلمينان، ۽ مينام، ۽ اسوريونائن، فارم، جا انهن ۽ ڇوٹ، جا انهن ۽ بئرسبع، ۽ خولاسيولا، ۽ بيفلت، ۽ سري، ۽ مولادا، ۽ سلما، ۽ سيٹنک، ۽ مخارم، ۽ صقلق، ۽ حرما، ۽ ايل، بيت ۽ البويداد، ۽ اسوم، ۽ باڪوک، ۽ بالا، ۽ زورعه اشتاول، ۾ ميداني ڇوٹ. جا انهن ۽ شهر، اٹويهه ايروموٹ؛ ۽ سالي، ۽ لابوس، ۽ ساوخو، ۽ ميمبرا، ۽ عدولام، ۽ ييرموٹ، ۽ مياني، ۽ ايلوٹوٹ، ۽ تانو، ۽ رامين، ۽ اشتاول. ۽ اداسان، ۽ سنه، ڇوٹ. جا انهن ۽ شهر، چوڏهن ڇوٹ؛ جا ان ۽ گادرا، ۽ سڪريم، ۽ يازيڪا، معخوس، ۽ ماخس، ۽ خبرا، ۽ اديادليا، ۽ دوٹ، بيت ۽ ياخاريل، ۽ مصفه، ۽ دلد، ۽ مگدلگد، عنوخ، ۽ اٹڪ، ۽ لبنه، ڇوٹ؛ جا انهن ۽ شهر، سورهن مخيدان؛ ۽ نومان، ۽ بگديل، ۽ گدور، ۽ ڇوٹ؛ جا انهن ۽ شهر، ڏهه ايلوم؛ ۽ بٹيسار، ۽ ڪزيب، ۽ اڪيزي، ۽ قعيلم، ۽ نصيب، ۽ يانا، ۽

ويجهو آهن جيڪي سڀ ۽ تائين؛ گمنا کان عقرون فارم، جا انهن ۽ ڇوٽ، جا ان ۽ عقرون، ان ۽ ڇوٽ، جا ان ۽ غزه، فارم؛ جا ان ۽ ڇوٽ، جا ان ۽ اشدود، ڇوٽ، جا انهن ۽ جي؛ اشدود ۽ سمير، ۾ علائقي واري جبل ۽ ٽو. ورهائي سمنڊ وڏو ۽ تائين، وهڪري جي مصر فارم جا ۽ عيسام، ۽ مان، ۽ ايس، ۽ انون، ۽ آهي، دبير هي شهر، جو لکت ۽ رينا، ۽ سوڪا، ۽ يَٽر، ۽ سوما، ۽ ريمنا، ۽ عيريم، ڇوٽ؛ جا انهن ۽ شهر، يارهن گيلوم؛ ۽ خنا، ۽ خالو، ۽ گوسوم، نو سورائيٽ؛ ۽ آهي، حبرون هي شهر، جو اربوڪ ۽ يوما، ۽ فڪوا، ۽ بيٽاخو، ۽ يمائين، زڪنائيم، ۽ اريڪام، ۽ ياريئيل، ۽ ايتان، ۽ اوزيب، ۽ ڪرميل، ۽ ماور، ڇوٽ؛ جا انهن ۽ شهر، ۽ مگاروٽ، ۽ گيدون، ۽ صور، بيٽ ۽ عيلوا، ڇوٽ؛ جا انهن ۽ شهر، نو ٽمناٿا؛ ۽ جبعه، ۽ سوٽيبا؛ ۽ آهي، شهر جو يارِم هي بعل، قريت ڇوٽ؛ جا انهن ۽ شهر، ڇهه ٽيڪوم؛ ۽ بيٽانام، صدون ۽ نفلازون، ۽ عيوخيوزا، ۽ عينون، ۽ ٽارابام، ۽ بدرگيس، ۽ ڇوٽ؛ جا انهن ۽ شهر، ۽ يهودا ۽ هو، رهندو ۾ يروشلم يبوسي ۽ ڇوٽ. جا انهن ۽ شهر، ستن ارڪاديس؛ ۽ شهر، جا رهيا.تائين ڏينهن جي اڄ ۾ يروشلم يبوسي ۽ هئا، نه قابل جي ڪرڻ تباهه کين پٽ جا

16

کان يريحو ۽ ٽيون، کان اوپر مطابق جي يريحو کان اردن حدون جون پٽن جي يوسف ۽ ۽ ويندو نڪري ڏانهن ايل بيت ۽ چڙهندو. ڏانهن لوزا ايل بيت ۾ ريگستان واري جبل تي، حدن جي اپٽاليم تي، سمنڊ ويندو گذري اهو ۽ لنگهندو. مان حدن جي احتارٽي جي يوسف ۽ ٽيندو. تي سمنڊ رستو جو نڪرڻ جو انهن ۽ تائين، حدن هيٺين جي بيٽورون مطابق قبيلن سندن حدون جون پٽن جي افرائيم آءُ ورتو. ۾ وراثت منسي، ۽ افرائيم پٽن، واري مٿي حورون بيٽ اروڪ، ۽ اتاروٽ کان اوپر حدون جون وراثت سندن آءُ ٽيون، تي اُپر گهمندا گرم، کان اُتر ۾ اِڪاسمون تي سمنڊ ايندا حدون ۽ ٽيون. گزارا ۽ تائين،

۽ ڳوٺ؛ جا انهن ۽ آتاروٽ، ۽ ۾، ماڇو ۽ ۾، يانوڪا کان اُپر لنگهندا ۽ سيليس، ۽ ۾، ٽيناسا ۽ ويندا، تائين چلڪانا ڏانهن سمنڊ حدون کان دفن ۽ تي. اُردن نڪرندا ۽ تي، يريحو ايندا جي انهن آهي ورثو جو قبيلي جي افرائيم هي ويندو، تي سمنڊ رستو جو نڪرڻ جو انهن جي پٽن جي منسي هئا ويا ڪيا ڏار لاءِ پٽن جي افرائيم شهر جيڪي ۽ مطابق. خاندانن جيڪو ڪيو، نه تباهه کي ڪنعاني افرايم ۽ ڳوٺ. جا انهن ۽ شهر سپ ۾، وچ جي وراثت بادشاهه جو مصر جو تائين رهيو، تائين ڏينهن هن ۾ افرايم ڪنعاني ۽ هو، رهندڙ ۾ جزر ۽ کي، فرزين ۽ کي، ڪنعانين ۽ ساڙيو، ۾ باهه کي ان ۽ ورتو، کي ان ۽ آيو، مٿي فرعون ڏنو.۾ ڏاج کي ڏيءَ پنهنجي کي ان فرعون ۽ ماريو، کي رهندڙن ۾ جزر

17

پهريون جو يوسف هي ته ڇاڪاڻ حدون، جون قبيلي جي پٽن جي منسي ته ٽيو اهو ۽ هو ته ڇاڪاڻ هو، پيءُ جو جلعاد ۽ جاول پهريون جو منسي جيڪو لاءِ، ماخير هو، جاول موجب قبيلن جي انهن کي پٽن باقي جي منسي ۽ ۾. باشان ۽ جلعاد هو، ماڻهو جنگجو پٽن جي شکيم کي، پٽن جي يزيئل کي، پٽن جي حلق کي، پٽن جي يعزر يعني ويو، ورهايو ۽ هئا. موجب قبيلن جي انهن مرد سپ هي کي، پٽن جي عوفر ۽ کي پٽن جي سماريم کي، ماالا، آهن: نالا جا ڏيئرن جي سلپاد اهي ۽ هيون، ڏيئرون پر هئا، نه پٽ کي اوفر پٽ سلپاد اڇيان، جي يشوع ۽ اڇيان، جي ڪاهن ايليعزر اُپيون اُهي ۽ ٽرسا. ۽ ملخا، ۽ ايگلا، ۽ نوا، ۽ جي اسان کي اسان ته ڏنو حڪم ذريعي هٿ جي موسىٰ خدا چوندي، اڇيان، جي حاڪمن ۽ جي پيءُ جي انهن ذريعي حڪم جي رب کي انهن ۽ وڃي، ڏنو ورثو ۾ وچ جي ڀائرن ميدان جو لبڪ ۽ کان، انسا پئي ڪري لڪير جي ماپ جي انهن ۽ ويو. ڏنو قرعو ۾ ڀائرن پنهنجي ڏيئرن جي پٽن جي منسي ته ڇو آهي؛ پار کان اردن جيڪا مان، زمين جي جلعاد

منسيۡ ۾ ملي. ڪي پٽن باقي جي منسي زمين جي جلعاد پر ورتو؛ ورٿو ۾ وچ جي پائرن حدون ۾ آهي، مطابق منهن جي پٽن جي انٽ جيڪا ٽيون، ديلهانٽ حدون جون پٽن جي منسّيۡ تفت ۾ هوندو، ڪي منسّيۡ ٽي. وڃي تي چشمي جي تفتوٽ تي يسيب ۾ يامين تي طرف ڏکڻ تي واهه جي ڪرانا لهنديون هيٺ حدون ۾ ڪي. پٽن جي افرائيم تي حدن جي حدون جون منسي ۾ ۾، وچ جي شهر جي منسي ڪِڪر جو افرايم موجب، واهه جي ياريل ۾ لاءِ، افرايم کان ڏکڻ هوندو سمنڊ رستو جو نڪرڻ جو هن ۾ ڏانهن، وهڪري طرف اتر سان يساڪار ۾ تي، اتر ملندا سان آشير ۾ هوندو، حد لاءِ انهن سمنڊ ۾ لاءِ، منسي تي اتر ۾ رهاڪو جا دور ۾ ملندا، ڳوٺ جا انهن ۾ بيٿوان ۾ آشير ۾ يساڪار ڪي منسي ۾ کان. اوپر پر ڳوٺ. جا ان ۾ حصو ٽيون جو مافيتا ۾ ڳوٺ، جا ان ۾ رهاڪو جا مگدو ۾ ڳوٺ، جا ان لڳو. رهڻ ۾ زمين هن ڪنعاني ۾ ٽيا، نه قابل جي ڪرڻ تباهه ڪي شهرن انهن پٽ جا منشّي بٹايو، تابع پنهنجا ڪي ڪنعانين انهن تڏهن ٽيا، غالب پٽ جا اسرائيل جڏهن ته ٽيو ائين ۾ چئي ڪيو، انڪار سان يشوع پٽن جي يوسف ڪيو. نه تباهه تي طور مڪمل ڪي انهن پر ماڻهو گهٽا مان پر ڏنو؟ ڇو حصو ماپيل هڪ ۾ حصو هڪ ڪي اسان توهان هئا، رهيا ماڻهو گهٽا توهان جيڪڏهن ڇيو، ڪين يشوع آهي. ڏني برڪت ڪي مون خدا ۾ آهيان، تنگ ڪي توهان جبل جو افرائيم جيڪڏهن ڪريو، صاف لاءِ پاڻ ۾ چڑهو ۾ ٻيلي ته آهيو، جيڪو وٽ ڪنعانين ۾ ڪري، نٽو خوش جبل جو افرائيم ڪي اسان چيو، هنن ۾ ٽو. ڪري لوهه ۾ گهوڙا چونڊيل ۾، واديءَ جي يزرعيل ۾، ڳوٺن جي ان ۾ ۾، شان بيت ٽو رهي ۾ ان رکين طاقت وڌي ۾ آهين ماڻهو گهٽا تون جيڪڏهن چيو، ڪي پٽن جي يوسف يشوع آهن. تون ۾ آهي جهنگل اهو ته ڇو هوندو، لاءِ تو جهنگل ته ڇو هوندو؛ نه حصو هڪ لاءِ تو ٽا، تي طور مڪمل ڪي ڪنعاني تون جڏهن ۾ هوندو؛ لاءِ تو اهو ۾ ڪندين، صاف ڪي ان طاقتور وڌيڪ کان هن تون ته ڇو آهن؛ گهوڙا چونڊيل وٽ هن ته ڇو ڪندين، تباهه آهين.

18

نصب خيمو جو شاهدي اتي ۽ ٽي، گڏ ۾ شيلو جماعت سڄي جي پٽن جي اسرائيل ۽ نه ۾ ورڻي جن ويا، رهجي پٽ جا اسرائيل ۽ وئي. ٽي فتح هٿان جي انهن زمين ۽ ڪيو، ويندا ٽڪجي توهان ڪيستائين چيو، کي پٽن جي اسرائيل جوشوا قبيلا. ست هو، ورتو پنهنجي مان توهان آهي؟ ڏني خدا رب جي اسان جيڪا لاءِ، ڪٽ ۾ وراثت کي زمين ان کي ان اهي ۽ وڃن، گذري ۾ زمين اهي ٽي ڪڙا اتي ۽ مان، قبيلي هر ڏيو ماڻهو ٽي مان هن ۽ آيا، ڏانهن هن اهي ۽ ورهائڻ. کي ان ٽيندو ضروري جيئن ڪن، بيان سامهون منهنجي لاءِ انهن پٽ جا يوسف ۽ بيهاريندو، حد کان ڏکڻ لاءِ انهن يهودا ورهايا؛ حصا ست کي انهن ۽ آڻيو، وٽ منهنجي هتي اهي ۽ ورهايو، ۾ حصن ست کي زمين توهان بيهاريندا. کان اتر لاءِ پٽن جي لاوي ته ڇو نه، ڪيندس. قرعو اڇيان جي خدا رب جي اسان لاءِ توهان مان روبين ۽ جاد ۽ آهي؛ حصو سندس ڪم جو پادريءَ جي رب ته ڇو آهي؛ نه حصو ۾ توهان جيڪو ورتو، طرف اوپر پار کان اردن ورڻو پنهنجو انهن حصو، اڌ جو قبيلي جي منسي ۽ کي ماڻهن انهن يشوع ۽ ويا، ماڻهو ڪري اُپري ۽ ڏنو. کي انهن خادم جي رب موسيٰ جي زمين ۽ وڃو ڇئي، ڏنو، حڪم لاءِ ڪرڻ سروي جي زمين هئا رهيا وڃي جيڪي جي خداوند ڪيندس قرعو لاءِ توهان مان هتي ۽ اچو، طرف منهنجي ۽ ڪريو، سروي مطابق جي شهرن کي ان ۽ ڏنو، کي ان ۽ ڪيو، پار کي زمين ۽ ويا، هنن ۽ ۾. شيلوه اڇيان رب ۾ شيلوه لاءِ انهن يشوع ۽ آيا. ڪٽي وٽ يشوع ۽ ۾، ڪتاب هڪ ۾ حصن ست لکيو، پهريون مطابق ڪُنبن جي انهن قرعو جو قبيلي جي بنيامين ۽ اڇلايو. قرعو اڇيان جي ۾ وچ جي پٽن جي يوسف ۽ پٽن جي يهوداه حدون جون قرعي جي انهن ۽ نڪتو، ٻاهر طرف اتر کان پٽي جي يريحو حدون کان اردن ٽيون، کان اتر حدون جون انهن ۽ نڪتيون. ۽ ٽيندو. بيٽون مبدريتس نڪرڻ جو ان ۽ ويندا، مٽي ڏانهن سمنڊ تي جبل ۽ ويندا، مٽي

۽ آهي، بيٽيل هي کان، ڏکڻ جي ان تي پٺي جي لوزا گذرنديون، مان لوزا حدون کان اُتان بيٹورون آهي ڏانهن ڏکڻ جيڪو تي، جبل ڏانهن اوريچ مااتاروب ويندیون هيٺ حدون ٽو، ڏسي طرف سمنڊ جيڪو لنگهندي تي حصي ان ۽ لنگهندي مان حدون ۽ هيٺيون. جي ۾ بعل قريت نڪرڻ جو ان ۽ طرف، ڏکڻ تي منهن جي حورون بيٺ کان جبل کان، ڏکڻ سمنڊ جيڪو آهي حصو اهو هيءَ شهر، جو پٽن جي يهودا آهي، يعريم قريت هيءَ ٽيندو، ۾ گاسين حدون ۽ هوندو، کان حصي جي بعل ڪرياٽ حصو وارو طرف ڏکڻ ۽ آهي. طرف هي تي، حصي هڪ ويندي لهي هيٺ حد ۽ تي. چشمي جي پاڻي جي نفٽو لنگهنديون، اتر مان حصي جي رفائيم ايميڪ آهي جيڪا مطابق، منهن جي واديءَ جي سونام آهي جي روگيل ويندي لهي هيٺ کان؛ ڏکڻ تي پٺي جي يبوسي ويندي لهي هيٺ جهنم ۽ کان، جيڪا تي، گليلوت ويندي لنگهي ۽ تي؛ چشمي جي شمس بيت ويندي لنگهي ۽ تي؛ چشمي روبين تي پٽر جي بوهان ويندي لهي هيٺ ۽ ڏانهن؛ چڑهائي جي ايٽامين سامهون آهي حدن ويندي لهي هيٺ ۽ کان، اتر مطابق پٺي جي عربه بيت ويندي لنگهي ۽ جي؛ پٽن جي جي سمنڊ جي لوڻ رستو جو نڪرڻ ٻاهر جو حدن ۽ کان. اتر تي پٺي جي سمنڊ تي ۽ آهن. کان ڏکڻ حدون اهي ٽيندو، کان ڏکڻ ڏانهن حصي جي اُردن طرف اُتر تي ٽڪريءَ جون ان آهي، وراثت جي پٽن جي بنيامين هي ڪندو، مقرر حد کان طرف اوپر اردن مطابق قبيلن جي انهن جا پٽن جي بنيامين شهر ٽيا ۽ مطابق. قبيلن چوتاري حدون ۽ افراٽا، ۽ فارا، ۽ عين، ۽ بيسانا، ۽ سارا، ۽ بيٽابارا، ۽ اميڪاسيس، ۽ بيٽيگايو، ۽ يريحو، ۽ بيروٽا، ۽ راما، ۽ جبعون، ڳوٺ، جا انهن ۽ شهر؛ ٻارهن جبعه، ۽ موني، ۽ ڪيفيرا، ۽ ڪرافا، هي يبوس؛ ۽ ٽاريلا، ۽ زيليڪان، ۽ ناڪان، ۽ ڪفان، ۽ فيرا، ۽ اموڪي، ۽ ميرون، ۽ مسيما، پٽن جي بنيامين ورثو آهي هي ڳوٺ؛ جا انهن ۽ شهر، تيرهن يارم، جباوٽ، ۽ يروشلم؛ آهي مطابق.قبيلن جي انهن جو

19

قرعن جي پٽن جي يهودا وراثت جي انهن ۽ جو، پٽن جي شمعون قرعو ٻيو نڪتو ٻاهر ۽ ۽ ياسون، ۽ بولا، ۽ ارسولا، ۽ قلادم، ۽ سماع، ۽ بيرسبع، ٽيو حصو جو انهن ۽ ٽي. ۽ وچ جي جا انهن ۽ بٹاروٹ، ۽ سرسوسين، ۽ مخريب، بيٹ ۽ سڪلڪ، ۽ هرما، ۽ بولا، ۽ ارٹولا، جا انهن ۽ شهر چار اسان؛ ۽ يٹر، ۽ ٹلچا، ۽ ارممون، ڇوٹ. جا انهن ۽ شهر، تيرهن ميدان؛ شمعون هي طرف؛ ڏکڻ بامٹ وارا وڃڻ تائين بالڪ چوڏاري جي شهرن جي انهن ڇوٹ، مان قرعي جي يهوداه مطابق. خاندانن جي انهن آهي ورثي جي قبيلي جي پٽن جي جي انهن حصو جو پٽن جي يهوداه ته چو مليو، ورثو جو قبيلي جي پٽن جي شمعون آءُ ڪيو. حاصل ورثو ۽ وچ جي قرعي جي انهن پٽن جي شمعون ۽ ٽيو، وڏو کان حصي حدون جون وراثت سندن مطابق؛ قبيلن سندن لاءِ زبولون نڪتو ٻاهر قرعو ٽيون جيڪا ۽، واهه تي بيٹارابا ملندو ۽ ماگيلدا، ۽ سمنڊ حدون، سندن اسيديڪگولا هونديون، حدن جي شمش بيٹ کان سامهون جي اوپر کان سيدوڪ آءُ سامهون. جي يڪمان آهي ويندو. مٹي تي فنگائي آءُ ويندو، گذري تي دابيروٹ آءُ ڏانهن، ايٹ چاسيلوٹ موٹيو تائين ۽ تي، ڪتاسيم شهر تي، گيبيري طرف اُپرندي کان سامهون ٻاهران ويندو گهمي کان اُتان ۽ جو انهن ۽ تي، اموٹ تي اتر ويندا چوڏاري حدون ۽ ماٹاراوزا. تي رمونا ويندو لنگهي تي. بيٹمان ۽ يريحو، ۽ سمون، ۽ نبال، ۽ ڪٹناٹ، ۽ تي، گيفائيل ويندو رستو جو نڪرڻ انهن ڇوٹ ۽ شهر مطابق، خاندانن جي انهن جي، پٽن جي زبولون قبيلي وراثت آهي هي ۽ چسالوٹ، ۽ يازيل، حدون جون هنن ٽيون ۽ نڪتو. قرعو چوٹون لاءِ اِسّاڪار ۽ جا. ۽ ريمّاس، ۽ ريبيس، ۽ ڪشون، ۽ دابيرون، ۽ اناچريٹ، ۽ ريروٹ، ۽ سيونا، ۽ اگين، ۽ سونام، طرف جي سمنڊ تي سليم ۽ گيٹبور حدون ۽ بيرسافيس. ۽ ايماريڪ، ۽ ٹومان، ۽ يون، قبيلي آهي وراثت هي ٹيندو. اردن رستو جو نڪرڻ جو حدن ۽ شمش، بيٹ ۽ ملنديون،

آشير قرعو پنجون ۽ جا. انهن ڳوٺ ۽ شهر مطابق، ڪلين جي انهن جي، عيساڪار پٽن جي ۽ اليف، ۽ ايڪسيليڪيٽ، حدون جون هنن ٽيون ۽ نڪتو. مطابق قبيلن جي انهن لاءِ ۽ تي، سمنڊ سان ڪرميل ملندو ۽ معاسا؛ ۽ عميئيل، ۽ ايليميليڪ، ۽ ڪياف، ۽ بيٿوڪ، زبولون ملندو ۽ گينيٿ، بيٿ ۽ ڪان اپرندي جي سج موڙندو ۽ سان. لبنٽ ۽ سان، صيون انائيل، ۽ ۾، حدن جي مي بيٽ سفٽا ٽيندو داخل ۽ موجب، اتر فٽائيل ۽ ايڪگائي، ۽ سان ۽ تائين. صيدا وڏي ڪنٽان ۽ ايميماون، ۽ راحب، ۽ ايلبون، ۽ ۾، چوبامسوميل لنگهندو ۽ حدون ۽ جي، صوريين ۽ تائين، چشمي جي مسفسات ۽ ڏانهن، رامه موڙيندي حدون ۽ ايڪوزوب، ۽ اپوليب، ۽ ٽيندو، سمنڊ رستو جو نڪرڻ جو ان ۽ تي، ياسيف موڙيندي قبيلن جي انهن جي، اشير پٽن جي قبيلي آهي وراثت هي راعو. ۽ افيڪ، ۽ اركوب، جون انهن ته ٽيو اهو ۽ نڪتو. قرعو ڇهون لاءِ نفتالي ۽ ڳوٺ. جا انهن ۽ شهر مطابق، سندس ۽ تائين، ٻوڌام ايفٽامائي، ۽ نابوڪ، ۽ آرمي، ۽ بيسيمين، ۽ مولا، ۽ مولام، حدون ۽ گذرندو، ياڪانا کان اتان ۽ ۾، اٽٽابور ڏانهن سمنڊ موٽنديون حدون ۽ ٽيا. اردن رستا ۽ کان. سج اپرندي اردن ۽ طرف، جي سمنڊ ملندو اشير ۽ کان، ڏکڻ ملندو سان زبولون ۽ اراييل، ۽ ارمائيٽ، ۽ ڪينيريٽ، ۽ اوماٽاداڪيٽ، ۽ ٽور، شهر، بند قلعي جا ٽورين ۽ بيٿٽامي، ۽ ميگالارم، ۽ ڪيروئي، ۽ چشمو، جو حاصور ۽ اسري، ۽ قاديس، ۽ حاصور، ۽ نڪتو. قرعو ستون لاءِ دان ۽ آهي. وراثت جي قبيلي جي پٽن جي نفتالي هي ٽيسامس. ايلون، ۽ سلاٽا، ۽ اَمون، ۽ سلامين، ۽ شهر، جا سمّاؤس ۽ آسا، ۽ سارٽ، ٽيون حدون سندن ۽ گيٿريمون، ۽ بنائيباڪت، ۽ ازور، ۽ گيبيلان، ۽ بيگيٿون، ۽ الڪاٽا، ۽ عقرون، ۽ ٽمناٽا، ۽ آهي ورٿو جو قبيلي جي پٽن جي دان هي ويجهو. جي يافا حد جي هيراڪون کان سمنڊ سان لخيش ۽ ويا پٽ جا دان ۽ ڳوٺ. جا انهن ۽ شهر جا انهن مطابق، خاندانن جي انهن جو ان ۽ ٽيا آباد ۾ ان ۽ ماريو؛ ۾ وات جي تلوار کي ان ۽ ڪيو، قبضو کي ان ۽ ڪئي، جنگ جي اسرائيل ۽ مطابق؛ حد جي انهن لاءِ ڪرڻ قبضو تي زمين ويا ۽ سڏيو. لاسندان نالو

ڏنو، شهر ڪيس ۾ سان، حڪم جي خدا ڏنو حصو ۾ انهن کي پٽ جي نون يشوع پٽن ۾ ان ۾ ڪيو، تعمير شهر ۾ آهي؛ ۾ جبل جي افرائيم جيڪو ٽمناسارخ، گھريو، هن جيڪو جي خاندانن ۾ پٽ، جي نون يشوع ۾ پادري، اليعزر جيڪي آهن ورهاڳا اهي هي رهيو. شاهدي اڇيان، جي خداوند ۾ شيلوه مطابق جي قرعن ۾ قبيلن جي اسرائيل حڪمرانن ويا.لاءِ ڪرڻ قبضو تي زمين اهي ۾ ڏنا، ۾ ورثي وٽ، دروازن جي خيمي جي

20

ڏيو، شهر جا پناهه چئي، ڳالهائي، سان پٽن جي اسرائيل چئي، ڳالهايو، سان يشوع رب ۾ ڪي روح جنهن لاءِ قاتل پناهه هئا. چيا ذريعي جي موسيٰ کي توهان مون جيڪي نه هٿان جي ونڊڻ بدلو جي رت قاتل ۾ هوندا، پناهه شهر لاءِ توهان ۾ ماريو، ۾ اٽڄاٽائيءَ نفتالي ۾ گليليا کي ڪاديش هن ۾ بيهي. ۾ فيصلي اڇيان جي جماعت هو جو تائين مرندو، آهي، حبرون جيڪو کي، شهر اربوڪ ۾ ۾، جبل جي افرائيم کي سيڪيم ۾ ۾، جبل جي ۾ ريگستان ۾ ميدان مان قبيلي جي روبن هن ۾، پار جي يردن ۾ ورهايو. ۾ جبل جي يهودا گولان. ۾ بسن مان قبيلي جي منسي ۾ ارموٿ، ۾ جلعاد مان قبيلي جي جاد ۾ ڏنو، بوصر انهن جيڪو آهن، ويا ڪيا مقرر لاءِ پرديسي ۾ پٽن جي اسرائيل جيڪي آهن شهر اهي هي تي طور ارادي غير کي روح ڪنهن جيڪو ڪو هر وڃي ڀڃي اتي ته آهي، رهندو ۾ جماعت هو جيستائين مري، نه ۾ هٽ جي ونڊڻ بدلو جي رت هو جيئن ته آهي، مارينڊو بيٺو.لاءِ فيصلي اڇيان جي

21

اسرائيل ۾ ڏانهن پٽ جي نون يشوع ۾ ڏانهن ڪاهن ايليعزر پيءُ سردار جا پٽن جي لاوي ۾ جي ڪنعان ۾ شيلو ڪين انهن ۾ آيا. ڏانهن سردارن جي قبيلن جي پيءُ مان قبيلن جي ۾ لاءِ رهڻ ڏيڻ شهر ڪي اسان ڏنو حڪم ۾ هٿ جي موسيٰ رب رهيا، چئي چيو، ۾ زمين ورثي ذريعي حڪم جي رب ڪي لاوين پٽن جي اسرائيل ۾ لاءِ. ڏورن جي اسان چراگاهون هارون ۾ لاءِ، ماڻهن جي ڪاهٽ نڪتو قرعو ۾ ڏنيون. چراگاهون جون انهن ۾ شهر ۾ ڏيڻ ۾ ۾ مان قبيلي جي شمعون ۾ مان قبيلي جي يهودا هئا، لاوي ۾ پادري جيڪي ڪي، پٽن جي بچيل جيڪي ڪي، پٽن جي قهات ۾ مليا. شهر تيرهن ذريعي قرعي مان قبيلي جي بنيامين سان قرعي مان، قبيلي اڌ جي منسي ۾ مان قبيلي جي دان ۾ مان قبيلي جي افرائيم هئا، نفتالي ۾ مان قبيلي جي آشير ۾ مان قبيلي جي اسڪار ڪي پٽن جي گيدسون ۾ شهر. ڏهه ڪي پٽن جي مراري ۾ شهر. تيرهن ۾، باشان مان قبيلي اڌ جي منسي ۾ مان قبيلي جي ڪان، قبيلي جي زبولون ۾ ڪان قبيلي جي جاد ۾ ڪان قبيلي جي روبن مطابق، قبيلن سندن چراگاهه جون انهن ۾ شهر ڪي لاوين پُٽن جي اسرائيل ۾ ويا. ڏنا شهر ٻارهن ذريعي قرعي جي پٽن جي يهودا ۾ ذريعي. قرعي هو، ڏنو حُڪم ڪي موسىٰ رب جيئن ڏنيون، زمينون ۾ ڏنا؛ شهر هي انهن مان قبيلي جي پٽن جي بنيامين ۾ قبيلي جي پٽن جي شمعون ۾ قبيلي ته ڇاڪاڻ ويا، سڏيا مان ماڻهن جي قهات جي پٽن جي لاوي ڪي پٽن جي هارون اهي يهودا حبرون آهي هي شهر؛ ماءُ جو عناق اربع، قريت ڏنو ڪين هن آ۾ مليو. قرعو ڪي انهن ڏنا يشوع ڳوڙ جا هن ۾ ميدان، جا شهر ۾ چوڌاري، جي هن چراگاهون ۾ ۾؛ جبل جي لاءِ، قاتل جو پناهه شهر ڏنو ڪي پٽن جي هارون ۾ ۾. قبضي ڪي پٽن جي يفنه پٽ ڪالب ڪيل جدا زمينون جيڪي ۾ لبنا، ۾ سان؛ ان هيون ڪيل جدا زمينون جيڪي ۾ حبرون، جيڪي ۾ تيما، ۾ ڪي؛ ان هيون ڪيل جدا زمينون جيڪي ۾ عيلوم، ۾ سان؛ ان هيون ۾ دبير، ۾ ڪي؛ ان هيون ڪيل جدا زمينون جيڪي ۾ گلا، ۾ ڪي؛ ان هيون ڪيل جدا زمينون ڪي؛ ان هيون ڪيل جدا زمينون جيڪي ۾ آسا، ۾ ڪي؛ ان هيون ڪيل جدا زمينون جيڪي

جدا زمينون جيڪي ۽ شمس، بيت ۽ ڪي؛ ان هيون ڪيل جدا زمينون جيڪي ۽ تنو، ۽ ان ۽ جبعون، مان، قبيلي جي بنيامين ۽ مان. قبيلن بن انهن شهر نو ڪي؛ ان هيون ڪيل ان جيڪي چراگاهون جون ان ۽ جات، ۽ هيون؛ ڪيل مقرر لاءِ ان جيڪي چراگاهون جون ۽ هيون؛ ڪيل مقرر لاءِ ان جيڪي چراگاهون جون ان ۽ عناتوت، ۽ هيون؛ ڪيل مقرر لاءِ هارون شهر سپ شهر. چار هيون؛ ڪيل مقرر لاءِ ان جيڪي چراگاهون جون ان ۽ جمالا، وارن قبيلي لاوي ڪي، قومن جي پٽن جي ڪهاٽ ۽ تيرهن. هئا، پادري جيڪي جا، پٽن جي افرائيم شهر جو پادرين سندن ۽ هئا، ويا رهجي بچيل مان پٽن جي ڪهاٽ جيڪي ڪي، ۽ چراگاهون؛ جون ان ۽ شڪيم، لاءِ، قاتل ڏنو، شهر جو پناهه ڪين ۽ ٽيو؛ مان قبيلي جي جي دان ۽ شهر. چار چراگاهون؛ جون ان ۽ حورون، بيٽ ۽ چراگاهون؛ جون ان ۽ گزارا ڪيل جدا جون ان ۽ دان گيٽ ۽ زمينون؛ ڪيل جدا جون ان ۽ الڪوٽائيم مان، قبيلي ڪيل جدا جون ان ۽ رمون گٽ ۽ زمينون؛ ڪيل جدا جون ان ۽ ايجالون ۽ زمينون؛ ان ۽ يباٽا ۽ علائقا، ڪيل جدا جا ان ۽ تاناڪ مان، قبيلي اڌ جي منسي ۽ شهر. چار زمينون؛ ويا ڪيا جدا لاءِ انهن علائقا جيڪي ۽ هئا، ڏهه شهر سپ شهر. ۽ه علائقا، ڪيل جدا جا اڌ هئا، لاوي جيڪي ڪي، پٽن جي گيدسون ۽ لاءِ. قومن رهيل باقي جي پٽن جي قهات هئا، ان ۽ ۾، باسانيتيدي گولون هئا، ڪيل مقرر لاءِ قاتلن جيڪي شهر اهي مان مناسي قبيلي قبيلي جي اسساڪار ۽ شهر. ۽ه علائقا، ڪيل مقرر جا ان ۽ بيزر، ۽ علائقا، ڪيل مقرر جا ۽ راموٿ، ۽ زمينون؛ ڪيل جدا لاءِ ان ۽ دبرت، ۽ زمينون؛ ڪيل جدا لاءِ ان ۽ قيشون، مان، جي آشير ۽ شهر. چار زمينون؛ ڪيل جدا لاءِ ان ۽ گنيم، عين ۽ زمينون؛ ڪيل جدا لاءِ ان جون ان ۽ حلقت، ۽ چراگاهون؛ جون ان ۽ دبون، ۽ چراگاهون؛ جون ان ۽ بسلا، مان قبيلي شهر اهو مان، قبيلي جي نفتالي ۽ شهر. چار چراگاهون؛ جون ان ۽ رحاب، ۽ چراگاهون؛ ۽ علائقا، ڪيل الڳ گڏ سان ان ۽ ۾، گليل قادش يعني ويو، ڪيو الڳ لاءِ ڪندڙ قتل جيڪو شهر. تي علائقا، ڪيل الڳ گڏ سان ان ۽ ٿمون، ۽ علائقا، ڪيل الڳ گڏ سان ان ۽ نمٽ،

قوم جي پٽن جي مراري ۽ هئا. شهر تيرهن مطابق قبيلن جي انهن شهر سڀ جا گِرشون ۽ چراگاهون؛ جون ان ۽ معان مان، قبيلي جي زبولون کي، ماٺهن باقي جي لاوي کي، يريحو پار جي اردن ۽ شهر. ٽي چراگاهون؛ جون ان ۽ زِلاه ۽ چراگاهون؛ جون ان ۽ قادش ميسو، ۽؛ ريگستان بيزر شهر، جو پناهه لاءِ ڪندڙ قتل مان، قبيلي جي روبين مطابق، جي ان ۽ ميفعت، ۽ چراگاهه؛ جا ان ۽ ديڪمون، ۽ چراگاهه؛ جا ان ۽ يازير، ۽ چراگاهه؛ جا ان ۽ گلعاد راموٿ ۽ جي، قاتل جاءِ جي پناهه شهر مان، قبيلي جي گاد ۽ شهر. چار چراگاهه؛ جا ۽ جون؛ ان چراگاهون ۽ حشبون، ۽ جون؛ ان چراگاهون ۽ قامين، جون؛ ان چراگاهون ۽ ۽، قبيلن جي انهن لاءِ پٽن جي ميراري شهر سڀ چار. شهر سڀ جون؛ ان چراگاهون ۽ يازير، جا لاوين ٽيا. شهر ٻارهن حدون ۽ هئا، رهيل باقي مان قبيلي جي لاوي جيڪي مطابق، شهرن انهن چراگاهه جا انهن ۽ شهر، انويهه ۽، وچ جي قبضي جي اسرائيل بني شهر سڀ کي اسرائيل رب ۽ لاءِ؛ شهرن سيني انهن چوتاري جي شهر چراگاهه ۽ شهر چوتاري؛ جي تي ان انهن ۽ هو؛ کنيو قسم جو ڏيڻ کي ڏاڏن ابا جي انهن هن جو جنهن ڏني، زمين سڄي سان ڏاڏن ابن سندن جيئن ڏنو، آرام چوتاري کي انهن رب ۽ ٽيا. آباد ۽ ان ۽ ڪيو، قبضو دشمنن سيني سندن رب اٿيو، نه به ڪو مان دشمنن سندن اڳيان جي انهن هو، کنيو قسم پٽن جي اسرائيل رب جيڪي مان، لفظن سڀن سيني ٽيو ناڪام نه ڏنو. ۽ هٿن سندن کي ٽيا.پورا سڀ ڳالهايا، کي

22

۽ سڏيو گڏ کي قبيلي اڌ جي منسي ۽ کي پٽن جي گاد ۽ کي پٽن جي روبين يوشع پوءِ ڏنو، حڪم خادم جي رب موسيٰ کي توهان جيڪو آهي ٻڌو ڪجهه سڀ توهان چيو، کين کي توهان جيڪي موجب شين سيني ڪئي فرمانبرداري جي آواز منهنجي توهان ۽

نه تائين، ڏينهن جي اڄ تائين، ڏينهن ئي ڪيترن انهن کي پائرن پنهنجن توهان ڏنو. حڪم رب پر هاڻي آهي. ڪئي پاسداري جي حڪم جي رب خدا پنهنجي توهان ۾ آهي، ڇڏيو هاڻي ڪري تنهن هو، چيو کين هن جيئن ڏنو، آرام کي پائرن جي اسان خدا جي اسان توهان موسيٰ جيڪا ڏانهن، زمين جي قبضي پنهنجي ۾ ڏانهن گهرن پنهنجن وڃو موتي کي قانون ۾ کي حڪمن سنيالیو گهٽو تمام کي پاڻ تمام پر هئي. ڏني پار جي اردن کي کي رب ڪرڻ پيار جو؛ رب خادم موسيٰ لاءِ ڪرڻ کي اسان ڏنو حڪم جيڪو لاءِ، ڪرڻ هن ٽيڻ جڙيل ۾ جي، هن کي حڪمن سنيالڻ جي، هن تي رستن سيني هلڻ جو، اسان خدا ۾ جي. توهان مان روح سڃي ۾ جي، توهان مان ذهن سڃي جي هن ڪرڻ خدمت ۾ سان، مناسي قبيلي اڌ ۾ ويا. ڏانهن گهرن پنهنجن اهي ۾ موڪليو، کين ۾ ڏني برڪت کين يشوع ڏنو، کان سمنڊ پار جي اردن گڏ سان پائرن پنهنجي يشوع کي اڌ ۾ ڏنو، ۾ بشان موسيٰ کي اهي ۾ ڏني. برڪت کي انهن ۾ موڪليو ڏانهن گهرن جي انهن کي انهن يشوع جڏهن ۾ گهٽا ۾ لوهه، ۾ سون، ۾ چاندي، ۾ ڍور، گهٽا تمام ۾ ويا، ڏانهن گهرن پنهنجن سان دولت گهٽي ۾ پٽ، جا گاد ۾ پٽ، جا روبين ۾ ورهائي. لُٽ جي دشمنن سان پائرن پنهنجن انهن ڪپڑا، وڃڻ ڏانهن گلعاد ۾، شيلو ۾ زمين جي ڪنعان کان، پٽن جي اسرائيل قبيلي، اڌ جي منسي جي خداوند ذريعي هٿ جي موسيٰ کي انهن جيڪا ڏانهن، زمين جي قبضي جي انهن لاءِ، ۾ آهي تي ڪناري جي اُردن جيڪو آيا، ۾ جلعاد اُهي ۾ هئي. ملي ۾ ورثي سان حڪم اُردن اُتي قبيلي اڌ جي منسي ۾ پُٽن جي جاد پُٽن، جي روبن ۾ آهي، ۾ زمين جي ڪنعان پٽن جي اسرائيل ۾ اچي. ۾ ڏسڻ جيڪا گاهه قربان وڏي هڪ ناهي، گاهه قربان هڪ تي جي ڪنعان قبيلي، اڌ جي منسي ۾ پٽن، جي گاد ۾ پٽن، جي روبين ڏس، ٽا، چون ته ٻڌو ناهي گاهه قربان ۾، پار جي پٽن جي اسرائيل تي، اردن جي گلعاد تي، حدن جي زمين خلاف جي انهن چڙهي مٿي تنهنڪري هئا، ٽيا گڏ ۾ شيلو پٽ جا اسرائيل سپ ۾ آهي. ۾ ڏانهن پٽن جي جاد ۾ ڏانهن پٽن جي روبن موڪليو پٽن جي اسرائيل ۾ لاءِ. ڪرڻ جنگ

جو اليعازر جيڪو کي، فينحاس ۾، زمين جي جلعاد ڏانهن پٽن جي قبيلي اڌ جي منسي هر حاڪم هڪ ساڻس؛ کي حاڪمن ڏهه ۽ هو، پٽ جو پادري وڏي هارون جيڪو هو، پٽ آهن، جا گهرن آبائي حاڪم اهي مان؛ قبيلن سڀني جي اسرائيل مان گهر جي خاندان پٽن جي جاد ۽ ڏانهن پٽن جي روبين اهي ۽ آهن. سردار جا سپاهين هزار جا اسرائيل هي چئي، ڳالهايو، سان انهن ۽ آيا، ۾ زمين جي جلعاد ڏانهن قبيلي اڌ جي منسي ۽ ڏانهن اسرائيل توهان جيڪو ڏوهه هي آهي ڪهڙو ٿي، چوي جماعت سڄي جي رب ڳالهيون گاهه قربان کي پاڻ لاءِ پاڻ توهان موڙڻ، منهن کان رب اڄ آهي، ڪيو اڳيان جي خدا جي ته ڇو جو، ففور گناهه لاءِ اسان آهي نه ننڍو ڇا ٿيو؟ باغي کان رب توهان ڪري، تعمير زخم هڪ ۾ گڏجاڻي جي رب ۽ تائين؟ ڏينهن هن کان ان آهيون ويا ڪيا نه صاف اسان ته ڏيو، ڇڏي کان رب اڄ توهان جيڪڏهن ۽ آهيو، ويا ڦري کان رب اڄ توهان ۽ ٿيو. زمين جي قبضي جي توهان جيڪڏهن هاڻي ۽ ٿيندو. غضب تي اسرائيل سڄي سڀاڻي اسان ۽ ٿو، رهي خيمو جو رب جتي ڪريو، پار ۾ زمين جي قبضي جي رب ته آهي، ننڍي ته ڇو ڀڄو، نه کان رب توهان ۽ ٿيو، نه باغي کان خدا ۽ ڪريو، حاصل وراثت ۾ وچ جي ڇا آهيو. رهيا ڪري تعمير گاهه قربان ٻاهر کان گاهه قربان جي رب خدا جي اسان توهان سڄي ۽ مان، شيءِ ٿيل حرام ڪيو گناهه ۾ گناهه هو، جو زارح جيڪو عخار ڏس، نه، روبين ويو مري ۾ گناهه ئي پنهنجي پاڻ هڪ هي ۽ آيو؟ غضب تي گڏجاڻي جي اسرائيل جي هزارن جي اسرائيل ۽ ڏنو جواب حصو اڌ جو قبيلي جي منسي ۽ پٽ جا جاد ۽ پٽ جا ۽ ٿو، ڇاڻي پاڻ خدا خدا ۽ آهي، رب خدا خدا هئا، رهيا چئي ڳالهايو، سان ڪمانڊرن هن ته آهي، ڪيو غلط اڳيان جي رب ۾ بغاوت اسان جيڪڏهن ڇاڏندو؛ پاڻ اسرائيل رب جيئن ته ناهي، گاهه قربان لاءِ پاڻ اسان جيڪڏهن ۽ بچائي. نه کي اسان ۾ ڏينهن ان جيئن ته چاڑهون، قربانيون سوختني تي ان جيئن ته وجون، ٿي ڏار کان خُدا جي اسان اسان سبب جي لفظ جي احتياط پر ڪيندو. ڳولي رب ته ڪريون، قرباني جي نجات تي

كي اوهان چئن، نه كي ٻارن جي اسان ٻار جا اوهان سياڻي ته آهيون، رهيا چئي ڪيو، هي مقرر حد كي اردن ۾ وچ جي توهان ۽ جي اسان رب ۽ ڇا؟ سان جي اسرائيل خدا رب اجنبي كي پٽن جي اسان پٽ جا توهان ۽ ناهي، حصو ڪو ۾ رب لاءِ توهان ۽ ڪئي، قربان هن ڪريون، ائين ته چيو اسان ۽ ڪن. نه عبادت جي رب اهي جيئن ته بڻائيندا، جي اسان هي ته پر خاطر، جي قربانين نه ۽ خاطر جي نذرن نه جو ڪرڻ تعمير كي گاهه جي رب ۾، وچ جي نسلن جي اسان پوءِ كان اسان ۽ هجي، گواهي ۾ وچ جي توهان ۽ جي اسان ۽ ۾ قربانين جي اسان ۽ ۾ نذرن جي اسان اڳيان، جي هن لاءِ ڪرڻ خدمت رب لاءِ توهان چوندا، نه كي ٻارن جي اسان سياڻي ٻار جا توهان ۽ ۾؛ قربانين جي سلامتي جي اسان يا ڏانهن اسان اهي ۽ ٽئي ڪڏهن جيڪڏهن ته چيو اسان ناهي. حصو ڪو ۾ جيڪا هڪجهڙائي، جي گاهه قربان جي رب ڏسو چون، ۽ ڳالهائين، سياڻي ڏانهن نسلن ۽ جي توهان اها پر خاطر، جي قربانين نه ۽ خاطر جي نذرانن نه ناهي، ڏاڏن ابن جي اسان كان رب كي اسان پوءِ ٽيو نه آهي. گواهي ۾ وچ جي پٽن جي اسان ۽ ۾، وچ جي اسان جي ميوي ڪرڻ تعمير گاهه قربان كي اسان تنهنكري هٽڻ، كان رب ۾ ڏينهن جي اڄ ڦرڻ، گاهه قربان جي رب سواءِ لاءِ، قرباني جي نجات ۽ لاءِ، قربانين جي سلاميس ۽ لاءِ، نذرن جماعت جي اسرائيل ۽ پادري فنحاس جڏهن ۽ آهي. اڳيان جي خيمي جي هن جيڪا جي، جي جاد ۽ پٽن جي روبن جيڪي ٻڌا لفظ اهي هئا، سان سندس جيڪي حاكم، سڀ جا جي روبين پادري فنحاس چيو جيئن ٽيا. خوش اهي ته ڳالهايا، قبيلي اڌ جي منسي ۽ پٽن اسان رب ته آهي ڇاڻيو اسان اڄ كي، قبيلي اڌ جي منسي ۽ كي پٽن جي گاد ۽ كي پٽن جي اسرائيل توهان ته ۽ ڪئي، نه ورزي خلاف اڳيان جي رب توهان ته ڇو آهي، گڏ سان جي جاد ۽ كان پٽن جي روبين حاكم ۽ پادري فنحاس ۽ بچايو. مان هٽ جي رب كي پٽن پٽن جي اسرائيل ڏانهن زمين جي كنعان مان جلعاد كان قبيلي اڌ جي منسي ۽ كان پٽن جي اسرائيل ۽ ٽيو، خوش كي ٻارن جي اسرائيل ۽ ڏنائون. جواب لفظ كين ۽ موٽيا، ڏانهن

نه وڌيڪ هاڻي ته چيو ۽ ڏني، برڪت کي خدا جي هارن جي اسرائيل ۽ ڳالهايو، سان هارن زمين جي قبيلي اڌ جي منسي ۽ هارن جي جاد ۽ هارن جي روبن ۾ جنگ ڏانهن انهن وڃن جي قبيلي اڌ جي منسي ۽ گاد ۽ روبين جوشوا رهيا. تي ان اهي ۽ لاءِ، ڪرڻ تباهه کي خدا جو انهن رب ته آهي، گواهي ۾ وچ جي انهن اها ته چيو ۽ ڏنو، نالو کي گاهه قربان آهي.

23

سيني چوڌاري سندس کي اسرائيل مالڪ جڏهن پوءِ کان ڏينهن ڪيترن ته ٿيو ائين ۽ پٽن جي اسرائيل سيني يوشع هو. ڇڪو ٿي وارو عمر وڏي يشوع ۽ ڏنو، آرام کان دشمنن انهن ۽ کي قاضين جي انهن ۽ کي حاڪمن جي انهن ۽ کي مجلس جي بزرگن جي انهن ۽ کي وڏي اڃڪتي ۾ ڏينهن ۽ آهيان ويو ٿي پوڙهو مان چيو، کي انهن ۽ ڪيو، گڏ کي عالمن جي قومن سيني انهن خدا خداوند جي اسان ڪجهه سڀ جيترو آهي ڏٺو توهان پر آهيان؛ ويو جيڪو آهي اهو خدا جو توهان خداوند ته ڇاڪاڻ آهي، ڪيو کان منهن جي اسان سان آهن، اڇلايون قومون رهيل باقي اهي ڏانهن توهان مون ته ڏسو آهي. وڙهيو لاءِ توهان وٽي کان اردن آهن، ويون ورهايون ذريعي قرعن ۾ وراثت جي قبيلن جي توهان جيڪي اولهه جي سج وٽي کان سمنڊ عظيم ۽ آهي، ڪيو تباهه مون کي جن تائين، قومن سيني ڪندو، تباهه کان منهن جي اسان کي انهن هي خدا جو اسان پر رب ٿيندي. بندي حد تائين انهن ۽ کي انهن جو تائين موڪليندو، جانور جهنگلي ڏانهن انهن ۽ ويندا، اهي جو تائين وارث جا زمين جي انهن توهان ۽ ڪري، تباهه کان منهن جي توهان کي بادشاهن جي تمام ڪري ان ٿيو، مضبوط تنهنجو ڳالهايو. کي توهان خدا جي اسان رب جيئن ٿيندؤ، لکيل ۾ ڪتاب جي قانون جي موسىٰ جيڪي شيون سڀ ڪريو ۽ ڪريو محافظت گهٽو

ٽيو نه داخل ۾ قومن انهن توهان ته موڙيو، نه طرف ڪاهي يا طرف ساڄي توهان ته آهن، نه ۽ ويندا، ورتا نه نالو ۾ توهان نالا جا ديوتائن جي انهن ۽ آهن، ويل رهجي جيڪي خدا مالڪ جي اسان توهان پر ڪندؤ، سجدو کي انهن توهان نه ۽ ڪندؤ، خدمت توهان کان منهن جي توهان رب ۽ آهي. ڪيو تائين ڏينهن هن توهان جيئن ٽيندؤ، چمبڙيل سان به ڪنهن اڳيان جي اسان تائين ڏينهن جي اڄ ۽ ڪندو، تباهه قومون مضبوط ۽ وڏيون هي خدا جو اسان رب ته ڇو ڪيو، تعاقب جو هزارن هڪ مان توهان ڪيو. نه مقابلو خدا مالڪ پنهنجي سان احتياط گهٽي تمام ۽ ڇيو. کي اسان هن جيئن وڙهيو، لاءِ توهان انهن ٽيو شامل ۽ وجو موٽي توهان ته ڇو جيڪڏهن ڪريو. حفاظت جي ڪرڻ پيار سان ۽ ڪريو، شاديون سان انهن توهان ۽ آهن، گڏ سان توهان جيڪي سان قومن رهيل باقي مڪمل ڪندو شامل وڌيڪ نه رب ته ڇاڻو سان، توهان اهي ۽ وجو ملي سان انهن توهان لاءِ توهان ويندا ٿي اهي ۽ ڪان، منهن جي توهان کي قومن انهن ۾ ڪرڻ تباهه تي طور جيستائين ۾، اکين جي توهان ۾ تيرن ۽ ۾، ڇڪن جي توهان ۾ نيلن ۽ ۾، رڪاوٽن ۽ ۾، ڦاٽن خدا جي توهان رب کي توهان ڏني جيڪا کان زمين سڀ ان وجو ٿي تباهه توهان ۽ دل پنهنجي توهان ۽ آهن، تي زمين ماڻهو سپ جيئن رستو، اُهو ٿو وڃان پر مان طرفان. تعلق سان اسان لفظ سپ جيڪي خدا رب جي اسان ته ڇو ڇاڻندا، سان روح پنهنجي جيئن ٽيندو ائين اهو ۽ ٽيو. نه ناڪام لفظ به هڪ مان انهن چيا، بابت شين سڀني رکندڙ توهان خدا رب ئي ائين ڳالهايو؛ تي توهان رب جيڪي لفظ، چگّا سپ آهن آيا وٺ اسان مان، زمين چگي هن ڪري تباهه کي توهان هو جيستائين لفظ خراب سپ آڻيندو تي جيڪو ٽوڙيو، کي عهد جي خدا رب جي اسان توهان جڏهن ڏني، کي توهان رب جيڪا ڪندؤ.سجدو کي انهن ۽ ڪندؤ خدمت جي ديوتائن ٻين وڃي ۽ ڏنو، حڪم کي اسان هن

24

جي انهن ۽ بزرگن جي انهن ۽ ڪيو، گڏ ۾ شيلو کي قبيلن سڀني جي اسرائيل يشوع ۽ يشوع ۽ ڪيو. قائم سامهون جي خدا کي انهن ۽ سڏيو، گڏ کي قاضين جي انهن ۽ لکندڙن ڏاڏا پيءُ جا توهان چوي: ٿو ڳالهيون هي خدا جو اسرائيل رب چيو، کي ماڻهن سڀني پيءُ جو ناحور ۽ هو، پيءُ جو ابراهيم جيڪو تارح هئا، رهندا پار جي درياه کان شروع پار جي درياهه کي ابراهيم پيءُ جي توهان مون ۽ ڪئي. سيوا جي خدائن ٻين انهن ۽ هو، اسحاق کيس ۽ وڌايم، کي ٻج سندس ۽ ڪيم، رهنمائي ۾ زمين سڄي کيس ۽ ورتو، کان ۽ کيس، ڏنم ۾ ورثي جبل جو سعير کي عيسو ۽ ڏنم، عيسو ۽ يعقوب کي اسحاق ۽ ڏنم، ۽ ٽيا، قوم طاقتور ۽ گهٽي ۽ وڏي هڪ اتي ۽ ويا، هيٺ ۾ مصر پٽ سندس ۽ يعقوب ۽ ڪيا. ۾ انهن مون جيڪي ماريو سان نشانين انهن کي مصر مون ۽ ڏني. ايذا کين مصرين ڳاڙهي توهان ۽ آندو، ٻاهر ڪيي مان مصر کي ڏاڏن پيءُ جي اسان هن پوءِ، کان شين انهن ۾ سمنڊ ڳاڙهي سان گهوڙن ۽ رٿن جو ڏاڏن پيءُ جي اسان مصرين ۽ ٽيو، داخل ۾ سمنڊ مصرين ۽ جي اسان ڏني اونداهي ۽ ڪکر هن ۽ روئاسون، ڏانهن رب اسان ڪيو. تعاقب جيڪو ڏئو اکين جي توهان ۽ چڏيو، ڍڪي کي انهن ۽ آندو، سمنڊ تي انهن ۽ ۾، وچ جي کي اسان هن ۽ رهيا. ڏينهن گهٽا ۾ ريگستان توهان ۽ ڪيو، ۾ زمين جي مصر رب ڪجهه ۾ هٿن جي اسان کي انهن رب ۽ هئا، رهندا پار جي اُردن جيڪي آندو، ۾ زمين جي اموري اڳيان منهن پنهنجي کي انهن توهان ۽ ورتي، ۾ ورثي زمين جي انهن توهان ۽ ڪيو، حوالي ٽيو، تيار لاءِ جنگ سان اسرائيل ۽ اُٽيو، بادشاهه جو موآب زپور، بن بلق ۽ ڪيو. تباهه کان ته چاهيو نه خدا تنهنجي رب ۽ ڏئي. لعنت کي اسان ته سڏيو کي بلعام ڪري موڪلي ۽ مان هٿن جي انهن کي اسان ۽ ڏني، برڪت سان برڪتن کي اسان ۽ ڪري، تباهه کي تو انهن ۽ آيا، ۾ يريحو توهان ۽ ڪيو، پار اردن توهان ۽ ڪيو. حوالي کي انهن ۽ چڏيو، ڍڪي يبوسي، حوي، فرزي، ڪنعاني، اموري، هئا: رهندڙ ۾ يريحو جيڪي ڪئي جنگ سان اسان اڳ کان توهان هن ۽ ڪيو. حوالي ۾ هٿن جي اسان کي انهن رب ۽ جرجاشي، ۽ حتي

چڏيو، ڪيڊي ڪي بادشاهن ۾ارهن جا وارن اموري ڪان اڳيان جي اسان ۾ موڪليو، ڏانهون ڏني زمين اها ڪي توهان هن آ۾ سان. ڪمان جي توهان نه ۾ سان تلوار جي توهان نه انهن توهان آ۾ ڪيا، نه تعمير توهان جيڪي شهر اهي آ۾ ڪئي، نه محنت توهان تي جنهن هاٿي ۾ ڪائو. توهان پوکيا، نه توهان جيڪي باغ جا زيتون ۾ باغ جا انگورن آ۾ ٽيا، آباد ۾ ڪي ڏيوتائن اجنبي انهن ۾ ۾، انصاف ۾ سڏائي ڪريو خدمت جي هن ۾ ڊڇو، ڪان رب جي رب ۾ ڪئي، خدمت ۾ مصر ۾ پار جي درياهه ڏاڏن ابن جي اسان جي جن هٿايو، لاءِ پاڻ اڄ ته آهي، نه پسند ڪرڻ خدمت جي رب ڪي توهان پر جيڪڏهن ڪريو. خدمت جيڪي جي، ديوتائن جي ڏاڏن ابن جي توهان ته يا ڪندؤ، خدمت جي ڪنهن ته چونڊيو آهيو، رهندا توهان تي زمين جي جن جي، ديوتائن جي اموري ته يا آهن، ۾ پار جي درياهه ماٿهن ڏيندي جواب آهي. پاڪ هو ته ڇو ڪنداسين، خدمت جي رب گهر منهنجو ۾ مان پر خدمت جي ديوتائن ٻين جيئن ته ڏيون، چڏي ڪي رب ته ٽيو نه ائين لاءِ اسان چيو، ڪي ڏاڏن پيءُ جي اسان ۾ ڪي اسان پاڻ هو آهي، خدا پاڻ هو خدا، جو اسان رب ڪريون. هلياسون، اسان ۾ جنهن رکيو محفوظ ۾ رستي هر ڪي اسان هن ۾ آيو، ڪٽي مٹي مان مصر ڪي قومن سيني ۾ ڪي اموري مالڪ ۾ لنگهياسون. اسان مان جن ۾ قومن سيني انهن ۾ جي مالڪ به اسين پر چڏيو، ڪيڊي ڪان منهن جي اسان هيون، رهندڙ ۾ زمين جيڪي جي رب توهان چيو، ڪي ماٿهن يشوع آهي. خدا جو اسان هي ته ڇو ڪنداسين، خدمت گناهن جي توهان رکندڙ غيرت هي ۾ آهي؛ خدا پاڪ هو ته ڇو سگهندا، نه ڪري خدمت ۾ ڏيو چڏي ڪي رب توهان جڏهن ڪندو، نه معاف ڪي ڪمن قانوني بي جي توهان ۾ ڪي تباهه ڪي توهان ۾ پهچائيندو نقصان ڪي توهان اچي ۾ ڪريو؛ خدمت جي ديوتائن ٻين پر نه، چيو، ڪي يشوع ماٿهن ۾ ڪئي. پلائي سان توهان هن جيڪا ۾ بدلي جي ان ڪندو گواهه خلاف جي پاڻ توهان چيو، ڪي ماٿهن جوشوا ڪنداسين. خدمت جي رب اسين ڏيوتا اجنبي هاٿي ۾ ڪريو. خدمت جي هن ته آهي چونڊيو ڪي رب توهان ته آهيو

ڈانهن اسرائيل خدا مالڪ ڪي دل پنهنجي ۾ هتايو، ڪي انهن آهن، ۾ وچ جي توهان جيڪي آواز سندس ۾ ڪنداسين خدمت جي رب اسين چيو، ڪي يشوع ماڻهن ۾ ڪريو. سڏو جي خدا جي اسرائيل ۾ شيلوه ڪيس ۾ ڪيو، عهد سان ماڻهن ڏينهن ان يشوع ۾ ٻڌنداسين. ۾ لکيا، ۾ ڪتاب جي قانونن جي خدا لفظ اهي هن ۾ ڏنو. فيصلو ۾ قانون اڳيان جي خيمي يشوع ۾ ڪيو. قائم هيڻان جي وڻ سامهون جي رب ڪي ان يشوع ۾ ورتو، پٿر وڏو هڪ ڳالهيون سڀ هن ته ڇو ٽيندو، گواهي ۾ وچ جي توهان پٿر هي ڏس، چيو، ڪي ماڻهن ۾ ڳالهايو، سان توهان اڄ هن ته ڇو ويون، چيون ڪي هن طرفان رب جيڪي آهن ٻڌيون سان رب خدا منهنجي توهان جڏهن ٽيندو، گواهي تي ڏينهن آخري ۾ وچ جي توهان هي اسرائيل ۾ ويو. ڈانهن جاءِ پنهنجي هڪ هر ۾ موڪليو، ڪي ماڻهن يشوع ۾ ڪندؤ. ڪوڙ جن ۾ ڏينهن سيني جي بزرگن انهن ۾ ۾، ڏينهن سيني جي جوشوا ڪئي خدمت جي رب اُن ۾ ڪيا. لاءِ اسرائيل رب جيڪي ڏنا ڪم سڀ جن ۾ گذاريو، وقت ڊگهو پوءِ ڪان جوشوا عمر جي سالن ڏهن سؤ هو، خادم جو خداوند جيڪو نون، بن يشوع ته ٽيو ائين پوءِ ڪان ۾ سارح تمنت ڈانهن حدن جي حصي جي هن ڪيو دفن ڪي هن ڪين آڀ ويو. ڪري وفات ۾ مان مصر اسرائيل بني هڏا جا يوسف آڀ ڪان۔ اتر جي جبل جي جلعاد ۾ جبل جي افرائيم ماڻهن اموري يعقوب جيڪا ۾ حصي جي زمين ان ۾، شڪيم ڪيو دفن ڪين آڀ آيا، ڪٽي ڪي يوسف ڏني اها هن آڀ ۾، ييڑن سؤ هئا رهندا ۾ شڪيم جيڪي هئي ڪئي خريد ڪان مري هو، پادري وڏو جيڪو جو، هارون پٽ اليعزر ۾ پوءِ ڪان شين انهن ٽيو اهو ۾ ۾۔ حصي ويو ڏنو ڪيس جيڪو هو، جو پٽ سندس فنحاس جيڪو ۾، جبعه ويو ڪيو دفن ۾ ويو، ۾.جبل جي افرائيم هو